

С.Н.Турсунов
С.О.Соатов

Х.Жўраев

ХОТИРА- БАРҲАЁТ, ҚАДР- МАНГУ

«Тошкент» 2010

**УБК 94(575.1)
ББК 63.3(5Ў)6
Ч78**

**Масъул муҳаррир: И.Шоймардонов
тарих фанлари номзоди**

**Тақризчилар:
Тарих фанлари номзоди, доцент Қ.Авлиёқулов
Тарих фанлари номзоди, доцент Х.Кичкилов
Филология фанлари номзоди, доцент Б.Муртазоев**

Дунёда тинчликни сақлаш, халқаро хавфсизликни таъминлаш жаҳон тинчликсевар кучларининг асосий мақсади. Ўзбекистон мустақилликка эришгач, ички ва ташқи сиёсатдаги энг муҳим масала сифатида тинчликни сақлаш ва барқарорликни таъминлашни бош мақсад қилиб олди. Дунёда тинчликни сақлаш ўзбек халқининг азалий орзуларидан бири саналади. Иккинчи жаҳон уруши йилларида ҳам Ўзбекистонликлар фашизмни мағлубиятга учратишда чексиз жасорат кўрсатди. Ана шу улкан ғалабани таъминлашда Сурхондарё воҳаси меҳнаткашларининг кўрсатган қаҳрамонлиги, фронт ортидаги фидокорона фаолияти ниҳоятда таҳсинга сазовордир. Тарихий манбаларга асосланган ушбу китобда вилоят аҳолисининг уруш давридаги тарихи қаламга олинган бўлиб, у фашизм устидан қозонилган ғалабанинг 65-йиллигига бағишлаб кенг китобхонлар оммасига мўлжаллаб ёзилган.

ISBN 978-9943-19-068-9

Ўзбекистон Республикаси ФА “Фан” нашриёти, 2010 йил

СЎЗ БОШИ

Мамлакатимиз истиқлолни қўлга киритган дастлабки кунларданоқ тинчлик ва барқарорликни сақлаш каби муқаддас вазифани ўз сиёсатининг устувор йўналишига айлантирди. Чунки тинчлик ва барқарорлик амалга ошираётган ҳар бир ишимизнинг хайрли бўлишига замин ҳозирлайдиган улкан манбадир. Маълумки, инсоният ўзининг узоқ даврлик тарихи мобайнида ўн тўрт мингдан ошиқроқ урушни бошдан кечирди. Бу уруш ва қирғинбаротларда қанча давлатлар ҳалокат гирдобига тушди, яна қанча одамлар қурбон бўлди, беҳисоб йўқотишлар ва вайронагарчиликларга сабаб бўлди. Аммо бу урушлардан ҳеч ким заррача бўлса-да манфаат кўрмади. Инсоният бошидан кечирган урушлар орасида Иккинчи жаҳон уруши ўзининг даҳшати билан алоҳида ажралиб туради. Бу йил бутун тинчликсевар инсоният фашизм устидан қозонилган ғалабанинг 65 йиллигини нишонлади. Уруш тугаганига ярим асрдан кўп вақт ўтганган бўлса-да, урушнинг кишилар қалбига солган жароҳати, жабру ситамлари ҳали-ҳануз унутилгани йўқ. Ўзбекистон халқларининг Иккинчи жаҳон урушидаги иштироки, уларнинг фашизм устидан қозонган ғалабага қўшган ҳиссасини ҳолисона ва адолат нуқтаи-назаридан ўрганиш тарихий хотира учун ҳам, келажак авлод учун ҳам ниҳоятда зарурдир. Ўзбекистон Республикаси Президенти И.А.Каримовнинг қайд этишича: «Ўтганларнинг номларини ёд этиш, хотирасини ҳурмат билан эслаш, уларнинг арвоқларини шод қилиш муқаддас одат сифатида қон-қонимизга сингиб кетган»¹. Иккинчи жаҳон уруши даврида миллион-миллионлаб бегуноҳ инсонларнинг умри ҳазон бўлганини, қанча-қанча оилалар хонавайрон бўлиб, гўдаклар етим қолганини тарих, бугунги ва келажак авлод ҳеч қачон унутмайди. Бу ғалаба жаҳон халқлари тарихида ҳеч шубҳасиз, абадий сақланиб қоладиган улуғ санадир. Уруш арафасида мамлакатимизда 6,5 миллионга яқин аҳоли яшаган бўлса, шундан иккинчи жаҳон уруши фронтларида 1,5 миллиони урушда бевосита иштирок этган. Бу даҳшатли урушда қарийб 500 минг юртдошимиз, яъни урушда қатнашганларнинг 30 фоизи ҳалок бўлган ва 130 минг киши бедарак йўқолди. Республикамиз Президенти таъкидлаганидек «Иккинчи жаҳон урушига қандай қаралмасин, бу уруш қайси ғоя остида ва кимнинг изми билан олиб борилган бўлмасин, ўз Ватани, эл-юртининг ёруғ келажаги, беғубор осмони учун жанг майдонларида ҳалок бўлганларни, ўз умрларини бевақт ҳазон қилган инсонларни доимо ёдда сақлаймиз»². Ҳақиқатан ҳам бугунги ёруғ кунларимиз, озодлик ва эркимиз йўлида шаҳид бўлган инсонларнинг хотираси мангуликка даҳлдордир.

Уруш йилларида барча тинчликсевар халқлар қаторида Сурхон воҳаси аҳолиси ҳам фашизмга қарши курашда алоҳида жасорат намунасини кўрсатди. Сурхондарёлик жангчилар урушнинг дастлабки кунлариданоқ қўлга қурол олиб, Россия, Украина, Белоруссия ерларини душмандан ҳимоя қилишда кўксини қалқон қилди. Роппа-роса 1418 кеча-кундуз давом этган мазкур урушнинг барча жанггоҳларида воҳамиз жангчиларининг кўрсатган жасоратлари душман устидан қозонилган ғалабани таъминлашда муносиб ҳисса қўшди. Уруш йиллари

¹ Каримов И.А. Инсон кадри – улуғ, хотираси – муқаддас. Халқ сўзи, 2010 йил 10 май. № 91.

² Каримов И.А. Ватан сажлағоҳ каби муқаддасдир. Т.3.-Т.: Ўзбекистон, 1996. -Б 81.

мобайнида вилоятимиз ҳам армиянинг асосий ҳарбий арсеналларидан бирига айланди. Вилоятимиз меҳнат аҳли уруш даврининг оғир йўқотишлари, йўқчилик ва етишмовчиликларига қарамасдан алоҳида сабот ва матонат билан меҳнат қилди, фронт ортини мустаҳкамлаш, иложи борича кўпроқ маҳсулот ишлаб чиқариш, уруш туфайли вилоятимизга кўчирилган аҳолига ғамхўрлик қилиш, жангчиларга моддий ёрдам уюштириш, мудофаани ташкил этиш каби барча хайрли ишларда фаол иштирок этди. Уруш халқимизнинг сабр-бардошини, матонат ва иродасини яна бир бор синади. Иккинчи жаҳон урушида халқимиз кўрсатган жасорат, матонат ва сабот бирор бир буйруқ ёки кўрсатма асосида шаклланган эмас, балки юксак инсонпарварлик туйғуси, қалб амри орқали амалга оширилди. Тинчлик ва осойишталикка ташна бўлган ҳар бир жон иложи борича фронтга ёрдам берди, имкон қадар фронт ортини мустаҳкамлади. Вилоятимиз аҳли урушнинг дастлабки кунлариданоқ фашизмнинг босқинчилик ҳаракатини қаттиқ қоралади. Халқимизнинг фавқулодда мустаҳкам жипслашуви қўлга киритилган жамият ютуқларининг асосига айланди. Халқимиз «Ҳамма нарса фронт учун» шиори билан туну кун тинимсиз меҳнат қилди, барча қийинчиликларни сабр ва бардош билан енгди. Уруш бутун инсоният қаторида халқимиз бошига ҳам оғир мусибатлар солди, бирорта хонадон йўқки уруш даҳшати етиб бормаган бўлсин. Шу машъум уруш минг-минглаб қалбларга алам ва ўкинч солди, азамат йигитларни эрта хазон қилди, оналарни жигаргўшаларидан, болаларни оталаридан, сулув келинчакларни умр йўлдошларидан айирди. Бу аччиқ ҳақиқатни унутишга ҳеч кимнинг ҳаққи йўқ, тинчлигимиз ва ёрқин келажак учун жон фидо қилган инсонларнинг хотираси доимо қалбимизда мангу қолади.

Мустақиллик туфайли тарихий хотирани улуғлаш, инсон кадр-қимматини жойига қўйиш каби фазилатлар янгича аҳамият касб эта бошлади. Жумладан ҳукуматимиз томонидан 9 – майни «Хотира ва қадрлаш куни» деб эълон қилиниши ҳам юқоридаги фикримизнинг исботидир. Бугунги дориломон кунлардан кексалик гаштини сураётган фахрийларимизни иззат-ҳурмат қилиш, уларни қадрлаш ҳам энг эзгу ишлардан бири саналади, шу боисдан ҳам хотира ва қадрлаш туйғулари ўзаро ҳамоҳанг бўлиб, олам-олам маъно кашф этади. Президентимиз И.А.Каримовнинг таъкидлашича, «Бугун сафимизда омон бўлиб, ҳаётимизга фойза бағишлаб келаётган уруш қатнашчилари, муҳтарам фахрийларимизга муносабат ҳақида алоҳида сўз юритишни истардим. Уларнинг умри ғанимат эканини унутмаслик, айти ҳаёт бўлган пайтида уларга эътибор ва ғамхўрлик кўрсатиш, оғирини енгил қилиш, қадрлаш ва эъзозлаш барчамиз учун, аввало, ҳукумат ва ҳокимият раҳбарлари учун ҳам қарз, ҳам фарз, десанг, ҳеч қандай хато бўлмайди»¹. Қўлингиздаги ушбу китоб айнан инсон хотираси ва кадр-қиммати масалаларини кун тартибидаги долзарб мавзулардан бири сифатида таҳлил этганлиги билан ҳам алоҳида диққатга сазовордир. Хуллас, Иккинчи жаҳон уруши инсоният бошига оғир кулфатлар солиш билан бир қаторда, кишиларни тинчлик учун бирлашиш, доимо хушёр ва огоҳ бўлиб, дунёнинг ҳолидан мудом бохабар бўлиш лозимлигини яна бир бор исботлади.

¹ Каримов И.А. Инсон кадри – улуғ, хотираси – муқаддас. Халқ сўзи, 2010 йил 10 май. № 91.

КИРИШ

Дунёда тинчликни сақлаш инсониятнинг тинч ва хотиржам яшашини таъминлаш бугунги куннинг энг долзарб вазифаларидан бири саналади. Ўзбекистон Республикаси мустақилликка эришган дастлабки кундан эътиборан тинчлик ва халқлар ўртасидаги тотувликни тарғиб этиб келмоқда. Миллий истиқлол ғояси саналган бош ғоямизнинг ҳам асл мақсади тинчлик ва барқарорликни таъминлашга қаратилган. Чунки мамлакатимизнинг келажагини, иқтисодий ва сиёсий ривожини таъминлаш, ёш авлодни эзгу ғоялар асосида ватанпарвар, мард ва жасур ҳамда тарихий қадриятларимизга содиқлик руҳида тарбиялашда, қўлга киритаётган ҳар бир ютуғимизда, осуда отаётган ҳар бир тонгимизга тинчликнинг бебаҳо ўрни бор. Инсоният ўз тарихи мобайнида бошидан жуда кўплаб катта ва кичик урушларни ўтказди. Бу урушларда кўплаб талофатлар кўрди, йўқотишларга дучор бўлди. Ана шундай урушларнинг энг даҳшатлиси, инсониятни мислсиз қирғинларга гирифтор этган, миллионлаб хонадонларга қайғу, ғам ва алам шамолини олиб кирган XX асрнинг 40-йилларида содир бўлган иккинчи жаҳон уруши эди. Бу урушда фашизм устидан қозонилган ғалаба оламшумул аҳамиятга эга ҳодиса бўлди. Чунки айнан шу ғалаба инсониятни беҳисоб бало-қазолардан сақлаб қолди. Шу боис иккинчи жаҳон урушида фашизм устидан қозонилган ғалабанинг аҳамияти ҳеч қачон ўз қадрини йўқотмайди. Шунинг учун ҳам мухтарам Президентимиз 2010 йил 24 мартда қабул қилинган “Иккинчи жаҳон урушидаги Ғалабанинг 65 йиллиги нишонланиши муносабати билан 1941-1945 йиллардаги уруш қатнашчилари ва ногиронларини мукофотлаш тўғрисида”ги Фармони Иккинчи жаҳон уруши қатнашчиларига кўрсатилаётган эҳтиромнинг яна бир ёрқин ифодасидир.

Мухтарам Президентимиз ҳақли тарзда шундай таъкидлаган эди: «Бу ғалаба жаҳон халқлари тарихида, ҳеч шубҳасиз, абадий сақланиб қоладиган улуғ санадир. Фашизм балосини ер юзидан супириб ташлаш, тинчликпарвар эллар орзуқиб кутган ғалани таъминлашда бошқа халқлар қатори ўзбек халқи ҳам жуда катта ҳисса қўшган».

Дарҳақиқат, фашистлар Германияси устидан ғалабани таъминлашда ўзбек халқининг ҳам ниҳоятда катта ҳисаси бор. Машъум уруш йилларида ўзбек халқи ҳам фашизмга қарши курашда мислсиз жасорат кўрсатди. Фронт ортидаги тинимсиз меҳнат, ҳисобсиз йўқотишлар чексиз азоб ва уқубатлар халқимизнинг сабр-бардошини, чидам ва матонатини яна бир бор синовдан ўтказди. Фронт чизикларида олиб борилган беомон жангларда мардлик ва шижоат кўрсатган ўзбек жангчиларининг жасорати сўнмас қаҳрамонликка айланди. Зероки, Президентимиз И.А.Каримов таъкидлаганидек, «Ўлкамизда қадим замонлардан буён ёшу қари ҳар бир эркак ўзини юрт ҳимоячиси деб билган. Ватан шон-шавкати ва мудофааси йўлида ўз куч-ғайрати, ҳаттоки жонини ҳам аямаган. Ўзбекистон мустақилликни қўлга киритгач, тарихимизни ҳолис ўрганишга йўл очилиб, собиқ совет даврида сохталаштириб ўрганилган тарихимизни мафкуравий қарашлардан ҳоли тарзда ўрганиш зарурати туғилди. Шу боис ҳам халқимизнинг фронт ортидаги шижоатли меҳнати, оғир турмуш тарзи, жангчиларимизнинг фронтда кўрсатган жасорати, ғалаба йўлида тўкилган қон ва йўқотишларни ҳолисона талқин қилиш зарурати пайдо бўлди. Иккинчи жаҳон урушида ўзбек

халқининг иштирокини, уларнинг фашизм устидан қозонилган ғалабага қўшган ҳиссасини ҳолисона ва адолат нуктаи-назаридан ўрганиш тарихий хотира учун ҳам қолаверса, келажак учун ҳам муҳимдир. Чунки Президентимиз ҳақли тарзда таъкидлаганидек, «Уруш йиллари-Ўзбекистон тарихининг узвий бир қисми. Биз тарихимиздан бирор саҳифани ҳам олиб ташламаймиз. Бу тарих бизники, уни унутишга ҳеч кимнинг ҳаққи йўқ».¹

Совет тузими барча соҳаларда бўлгани каби тарихни ҳолис ўрганиш борасидаги ҳуқуқларимизни ҳам чеклаб қўйган эди. Хусусан, Иккинчи жаҳон урушида қозонилган ғалабада ўзбек халқининг иштироки масаласи ҳам етарли тарзда талқин этилмади. Қолаверса, уруш майдонларида шаҳид кетган миллионлаб жангчиларнинг қаерда вафот этганлиги ёки қабри қаердалигидан қариндош-уруғлари узоқ йиллар беҳабар келди. Урушда ҳалок бўлганлар хотирасига ўрнатилган ёдгорлиқлар эса «номаълум солдат» ёдгорлиги деб аталди. Шу ўринда ҳақли савол туғилади: собиқ совет даврида «номаълум солдат» сифатида талқин қилинган ҳар бир шаҳид кетган жангчининг қаердан фронтга кетгани, қаерда жанг қилгани ёки қаерда ҳалок бўлиб дафн этилгани аниқ эдику. Наҳотки, бутун бошли инсон номаълум тарзда ном-нишонсиз йўқолса, унинг номини аниқлаштириш, ҳеч кимни қизиқтирмаса, ёхуд қонли жанггоҳларда жасорат кўрсатиб шаҳид кетган жангчининг хотираси ҳеч кимни қизиқтирмаса, бу қандай адолатсизлик? Яна бир мисол. Совет даврида Иккинчи жаҳон уруши жанггоҳларида шаҳид кетганлар хотирасига ўрнатилган ёдгорлиқларга битилган «Сенинг номинг номаълум жасоратинг эса абадийдир» деган ёзув ҳар қандай инсофли одамнинг эҳсасини қотиради. Бу нима дегани ахир? Гўёки бировнинг яъни бирор тирик жоннинг меҳнати, жасорати керак экану, унинг шахси, номи керак эмас эканда. Бу қандай бедодлик? Урушнинг қонли жанггоҳларига ўз фарзандларини, қариндошларини, турмуш ўртоқларини кузатган миллионлаб ватандошларимиз уларнинг йўлларига узоқ йиллар мобайнида илҳақ бўлиб, кўз тикиб яшади. Кўпгина кишилар «бедарак» кетган яқинларининг тирик ёки шаҳид эканлигини билмасдан ҳаётдан кўз юмди. Бироқ истиқлол берган улуг имконият бу борадаги яраларимизга ҳам маълум даражада малҳам топди. Фашизм устидан қозонилган ғалабанинг 50-йиллиги муносабати билан нашр этилган «Хотира» китобида юртимиздан фронтга кетиб, ҳалок бўлган миллионлаб жангчиларнинг номи, уларнинг жасорати, дафн этилган жойлари аниқлаштирилди. Бу билан эса урушнинг совуқ шамолидан азият чеккан минглаб қалблар таскин топди, ўз яқинларининг қабрларини излаб топиб, уларни зиёрат қилиш бахтига мушарраф бўлди. Мустақиллик йилларида иккинчи жаҳон уруши йиллари тарихини янада чуқурроқ ўрганиш имкониятлари юзага келди. Жумладан, Президентимизнинг 1994 йил 16 мартдаги «1941-1945 йиллардаги урушда фашизм устидан қозонилган ғалабанинг 50-йиллигига тайёргарлик кўриш ва уни нишонлаш тўғрисидаги»² ва 1999 йил 2 мартдаги «9 майни Хотира ва қадрлаш куни деб эълон қилиш тўғрисида»³ги фармонлари Ўзбекистоннинг Иккинчи жаҳон урушидаги иштироки ва ғалабага қўшган ҳиссаси масаласини янгича мушоҳада қилиш ва илмий

¹ Каримов И.А. Ватан саждагоҳ каби мукаддасдир.-Т.: Ўзбекистон . 1996. Т. 3-б. 81.

² Ўзбекистон Республикаси Президентининг фармони (1993-1995) 3-китоб. Т., «Адолат» 1995, 58-59 бетлар.

³ Ўзбекистон Республикаси Президентининг фармони (1995-1999) 3-китоб. Т., «Адолат».2000, 291-292 бетлар.

жиҳатдан ҳолисона баҳолаш муҳим аҳамиятга эга эканлигини кўрсатди. Фашизм балосини ер юзидан супираб ташлаш тинчликпарвар эллар орзу қилиб кутган ғалабани таъминлашда халқлар қатори ўзбек халқи ҳам жуда катта ҳисса қўшган. Иккинчи жаҳон уруши фронтларида 1,5 миллион нафар ватандошимиз жангга кирган. 500 минг ватандошимиз машъум уруш олови ёнган нуқталарга жон берган. Тахминан 130 минг киши бедарак кетган. Булар халқимиз учун жуда катта йўқотиш эди. Муҳтарам Президентимиз И.А.Каримов ҳақли тарзда таъкидлаганидек, «Бу санани нишонлашдан мақсад... тинчликни қандай буюк неъмат эканлигини яна бир бор чуқур англашда, одамзодни ҳамиша хушёр бўлишга, теварак атрофдаги турли хавф-хатарлару бало-қазолардан огоҳликка даъват этишдан иборат бўлмоғи лозим». Иккинчи жаҳон уруши йилларида фашизм балосига қарши кураш ва жаҳонда тинчликни сақлаб қолишдек хайрли ишда бутун инсоният қаторида Ўзбекистон халқлари, қолаверса, Сурхон воҳаси аҳолиси ҳам мислсиз жасорат кўрсатди. Урушнинг совуқ шамоли воҳа аҳлининг турмуш тарзини ҳам издан чиқарди. Минглаб хонадонларга қайғу-ғам олиб келди. Минглаб инсонларни жигаргўшаларидан айирди. Кишилар фронт ортида машаққатли меҳнат, очлик ва юпунлик азобини тортди. Минглаб навқирон йигитлар жанг майдонларида шаҳид кетди. Бироқ бу йўқотишлар воҳа аҳлининг иродасини бука олмади. Фронт ортидаги ҳар бир инсон фашизм устидан қозониладиган ғалаба учун ишонч ва эътиқод билан мардоновор меҳнат қилди. Имкони бориचा жангчиларга ҳам моддий, ҳам маънавий жиҳатдан кўмак бериб турди. Хуллас, Иккинчи жаҳон уруши воҳа аҳлининг иродаси ва сабр-матонатини яна бир бор синовдан ўтказди. Аҳоли ҳам ҳар қандай синовга мардларча бардош бериб, фашизм устидан қозонилган ғалабага муносиб улушини қўшди. Биз фашизм устидан қозонилган ғалабага ҳисса қўшганларни улуғлашимиз, уларнинг номини абадийлаштиришимиз, бирор кишини ҳам эътиборсиз қолдирмаслигимиз шарт. Инсон ҳаёти абадий эмас, лекин хотира мангу, абадий. Тарихий хотирасиз келажак йўқ. Ўтганларни хотирламайдиган халқнинг эртаси ёруғ бўлмайди. Агар миллат ўзининг келажagini порлоқ кўрмоқчи бўлса, уни хотираси ҳамиша уйғоқ бўлмоғи лозим. Ушбу китобда Сурхон воҳаси аҳолисининг Иккинчи жаҳон уруши давридаги сабр-матонати, жасорати, фронт ортини мустаҳкамлашдаги машаққатли меҳнати, жанггоҳлардаги мардлиги хусусида асл тарихий манбаларга таянилган ҳолда маълумотлар беришга ҳаракат қилинди. Муаллифлар кўзланган мақсадга қанчалик даражада эришди, бу муҳтарам китобхонлар ҳукмига ҳавола.

I БОБ. ФАШИЗМ АГРЕССИЯСИНИНГ БОШЛАНИШИ МУНОСАБАТИ БИЛАН ВИЛОЯТДАГИ БАРЧА КУЧ ВА ВОСИТАЛАРНИНГ ҲАРБИЙ ИЗГА КЎЧИРИЛИШИ

1.1. Урушга муносабат ва мудофаани ташкил қилишда Сурхон воҳаси аҳолисининг фаолияти

1941 йил 22 июнь куни урушнинг бошланиши собиқ СССРда яшаётган барча халқларнинг қалбларини ларзага солди, халқ фашизм балосига қарши курашга отланди. Урушнинг сувуқ хабари СССР таркибида бўлган Ўзбекистонга ҳам, жумладан Сурхондарё вилояти аҳолисига ҳам яшин тезлигида етиб келди. Урушнинг бошланиши Сурхон воҳасида яшаётган кишиларнинг ҳам қалбларига ғулув солди, уларда фашизмга нисбатан қаҳр-ғазаб ва нафрат ҳисси уйғонди. Уруш тинч яшаш ва ишлаш даврига хотима ясади, эндиги вазифа мамлакат мудофаасини ташкил этиш, ҳарбий замон талаблари асосида яшаш ва ишлаш, керак бўлса озодлик, тинчлик ва осойишталик йўлида жонни ҳам беришни талаб этар эди. Бутун имконият урушда ғалаба қозонишга сарфланиши лозим эди, бу эса оғир меҳнат, аёвсиз кураш ўрни тўлмайдиган йўқотишлар, метиндек ирода, юксак масъулият, мустаҳкам сабр-бардош ва метиндек шижоат талаб этар эди. Урушнинг дастлабки кунлариданоқ воҳа меҳнаткашлари бошланган урушни қораловчи, фашизм билан бўладиган жангга доимо тайёр эканлигини билдирувчи ва айни вақтда фашизм устидан қозониладиган ғалабани таъминлашга ундовчи митинглар ўтказа бошланди. Ана шундай митинглар вилоятнинг ҳар бир корхона ва ташкилот, жамоа хўжалиги ва давлат хўжаликларида, маҳаллаларида, ўқув масканларида бўлиб ўта бошлади.

1941 йилнинг 22 июль куни, яъни совуқ уруш хабари тарқалган кунидек Термиз тумани «Паттакесар» қишлоқ кенгаши колхозчиларининг кўп минг кишилиқ митинги бўлиб ўтди. Митингда, «Керак бўлса кетмонларимизни милтиққа айлантирамиз, қора кучларни, гўзал полиззорларимизга чўчка тумшукларини тикишига йўл қўймаймиз», деган мурожаат қабул қилдилар. «Хоудак» нефть кони ишчилари 23 июн куни ўтказилган фашизмга қарши бўлиб ўтган митингда «Биз шу кундан бошлаб ўзимизни сафарбар қилинган деб ҳисоблаймиз» деган хитобномани қабул қилдилар. Ана шундай намоишлар Ворошилов нефть трестида, Термиз «Золотпромат» артелида, Термиз пахта тозалаш заводида, Жарқўрғоннинг «Меҳнат роҳат» жамоа хўжалигида, Шеробод МТС ида, Шўрчи қишлоқ кенгашларида ва вилоятнинг ҳар бир ишлаб чиқариш корхонасида бўлиб ўтди. Бу намоишларда Сурхондарёлик тинчликсевар аҳоли уруш оловини ёққан фашизм галаларини лаънатлаб, фашизм балосидан қутилиш учун бор имкониятларини ишга солишга, керак бўлса эл осойишталиги, келажак авлод озодлиги йўлида ширин жонини ҳам қурбон қилишга тайёр эканлигини билдириб қарорлар қабул қила бошладилар. Улар фашизм хужумига жавобан ишлаб чиқаришда янги-янги ютуқларга эришишга ҳаракат қилиб астойдил меҳнат қилдилар, масалан ўша йилларда вилоят миқёсида амалга оширилаётган энг катта қурилиш «Душанбе-Қоратоғ» канали қурилишида ишлаётган Денов район У. Юсупов номли жамоа хўжалигининг аъзоси Ю.Хотамов уруш хабарини эшитган

куни «душманга унумли иш билан жавоб бераман» деб ишга киришди ва шу куни 7 куб метр ўрнига 50 кубметр ер қазилди ишларини бажарди¹. Уруш бошланиши муносабати билан вилоят миқёсида янги меҳнат зафарларига ундовчи чақириқлар авж олиб, ишлаб чиқариш соҳасида янги ютуқлар қўлга киритила бошланди. Лекин ғалабага фақатгина фронт ортидаги меҳнат билан эришиб бўлмас эди, ғалабага жангоҳларда жон олиб - жон бериб, уруш оловини ёққанларни, дунё халқлари тинчлигига раҳна солган душмanning манфур бошини ўз уясида эзиб ташлаш орқалигина эришиш мумкин эди. Ушбу ҳарбий замон талабини ҳис этган ҳар бир сурхондарёлик ориятли инсон уруш бошланган кунданоқ ўзини сафарбар қилинган деб тушунди. Ўзини халқлар тинчлиги, эл фаровонлиги ва келажак авлоднинг ёрқин ҳаёти учун масъул деб ҳисоблаган юзлаб марду майдонлар ўзларини фронтга жўнатишларини сўраб ҳарбий комиссариатларга мурожаат қила бошладилар. Жумладан Термиз шаҳрида яшаган аграном Михаил Сакисович Дальнийнинг давлат мудофаа қўмитаси раиси И.В.Сталинга юборган телеграммасида «Ҳозир Гитлер бандалари йиртқич ҳайвонлар ватанимизга ҳужум қилдики, мен ҳам 193 млн халқимиз билан душманга унутилмас зарба бериб ватанга бўлган чексиз садоқатимни кўрсатмоқчиман. Менинг фронтга кетишимга рухсат этсангиз, мен бутун қонимни, қонимнигина эмас, балки тинчлик учун жонимни ҳам аямайман.»², деб ёзса, Денов тумани «Ҳазарбоғ» давлат хўжалиги 4-бўлим тракторчиси Отай Раҳмонов ўзини фронтга жўнатишларини сўраб ҳарбий комиссариатга ёзган аризасида, «Мен техникани бошқаришни яхши биламан, автомашинада ишлашим мумкин. Уйда ота-онам ва хотиним бор. Уларнинг ҳаммаси меҳнатга лаёқатли. Мени фронтга жўнатишларингизни сўрайман. Қасамёд қилиб айтаманки ишончни оқлайман, фашистларни беомон савалайман»³, деб ёзганди. Ана шундай аризаларни Термиз «Родина» артелининг аъзолари Косерев, Кравчук, Кичине, шерободлик Муҳаммадиев, шўрчилик Исломов, жарқўрғонлик Нормуроодовлар ҳам битишган эди. Урушнинг бошланиши барча катта ёшдаги кишилар қатори ўспиринларнинг ҳам қалбида фашизмга бўлган нафратни оширган эди. 1941 йил 3 июль куни давлат мудофаа қўмитасининг раиси И. В. Сталин радио орқали халққа мурожаат қилиб нутқ сўзлади. Ушбу нутқни эшитган Термиз тумани пионерлар лагерида дам олаётган В. Бурян, Жума Нормухаммедов, Мирабдуллаев, Медведов каби ўспиринлар ўзларини фронтга жўнатишларини сўраб ариза бердилар.⁴ Шунингдек, Термиздаги 10-мактаб ўқувчиси Ф.Князев ўзини фронтга жўнатишларини сўраб шаҳар ҳарбий комиссариатига ёзган аризасида «Мен ватанни кўкрак кериб мудофаа этишга тайёрман. Танкни билиш ва буни идора қилиш мени ғоят қизиқтиради. Мен чақириқ комиссиясидан мени ушбу орзуимга эриштиришни сўрайман», деб ёзса, унинг ҳамшаҳари К.Маркс номли мактаб битирувчиси Аканин эса «Мен армия сафига қабул қилинар эканман, қўлга қурол олиб Ватанимни охирги томчи қоним қолгунча мудофаа қилишга қасамёд қиламан» деб ёзган эди.⁵

¹ «Илғор Сурхон учун» газетаси, 1941 йил 27 июнь сони.

² «Илғор Сурхон учун» газетаси, 1941 йил 27 июн сони.

³ Холиёров. Х. Х Сурхондарё облошти. Тошкент, 1974 йил, 26- бет.

⁴ «Илғор Сурхон учун» газетаси, 1941 йил 4 июль сони.

⁵ «Илғор Сурхон учун» газетаси, 1941 йил 27 июнь сони.

Фашизм балосига қарши кураш йўлида қонли жанглар кетаётган давларда эркаклар билан бир қаторда аёллар ҳам ўзларини фашизмга қарши курашга масъул деб билди ва фронтга жўнатишини сўраб ҳарбий комиссариатларга мурожаат қила бошлади. Жумладан, Термиз шаҳар «Правда» газетаси номли мактаб ўқитувчиси Ф.Ҳакимов шаҳар ҳарбий комиссариатига ўзини ҳаракатдаги армиянинг санитария дружинасига қабул қилинишини сўраб ариза берди.¹ Шунингдек, шерободлик Тилло Файзиева, термизлик Вера Вялочкина, Анна Шумихина, А.И.Фомина каби ўнлаб аёлларнинг номлари юрт озодлиги учун жанггоҳларда жон олиб, жон берган жасур хотин-қизлар номлари ҳарбий-тарихий солномаларда қайд этилгандир. Умуман уруш бошланган даврда ҳарбий комиссариатларга ўзларини фронтга сафарбар қилишларини сўраб вилоят миқёсида икки мингдан ортиқ ариза тушди. 1941 йилнинг июнь-июль ойларида эса 20 минг киши кўнгилли бўлиб фронтга жўнади.² Ўзларининг нури дийдаларини жангга кузатаётган ота-оналар, тўрмуш ўртоғини фронтга кузатаётган аёллар жангчиларга душманга аяёвсиз қирғин солиш топшириғини бера бошладилар. Термиз тумани «Қизил чегара» жамоа хўжалиги аъзоси Шомирбобо Мирзаев ўз ўғлини аскарликка кузатиб бундай деган эди: «Ўғлим, мард бўл, ботирлик билан кураш. Мен ҳам шу ерда сенинг ўрнингни босиб, колхозимни ёв кира олмас қўرғонга айлантириш учун бор кучимни сарф қиламан».³

Уруш бошланиши муносабати билан вилоят халқ хўжалигининг турли соҳаларида бунёдкорлик меҳнати билан банд бўлган эркак аҳолининг фронтга сафарбар қилиниши вилоят халқ хўжалиги тармоқларида ҳам ноҳуш вазиятларни юзага келтирди. Жойлардаги бутун ишлаб чиқариш масъулияти аёллар, болалар ва қариялар зиммасига тушди. Улар завод ва фабрикаларда ишлаш, трактор ҳайдаш, ёўза қатор ораларига ишлов бериш, чорва молларига қараш, жангчиларга иссиқ кийим ва озиқ-овқатлар тайёрлаб бериш каби ниҳоятда оғир ишларда бардош бериб, тинмай меҳнат қилдилар. Вилоятда ишга яроқли эркакларнинг фронтга сафарбар қилиниши вилоят халқ хўжалигининг мутахассислар билан таъминлаш танқислигини юзага келтирди. Ишлаб чиқариш соҳасида сусткашликка йўл қўйиш ёки ишлаб турган корхоналарнинг тўхтаб қолиши душманга қулай имконият бўлиб, ғалаба дақиқаларини бир қадар узоқлаштириши мумкин эди. Ана шу вазиятни ҳисобга олган Сурхон воҳаси меҳнаткашлари ҳарбий вазият талабларига амал қилиб жангга кетган сафдошларининг ўрнида ишлаб чиқариш корхоналари ва жамоа хўжаликлари далаларида мардонавор меҳнат қилдилар. Жумладан, Термиз шаҳар «Золотпроммат» артели аёллари «Биз аёллар эркаклар касбини ўзлаштириб, зарур бўлган ҳолда улар ўрнига ўтиб ишлаймиз» деган чақириқ билан чиқди.⁴ Натижада вилоят саноат корхоналаридаги бўш ўринларга бирин-кетин аёллар келиб, ишлаб чиқаришда иштирок эта бошлади. Турмуш ўртоғини фронтга кузатиб, ўзлари эса ишлаб чиқариш билан банд бўлган. «Золотпроммат» артелининг хотин-қиз ишчиларининг мардонавор меҳнати орқали артел учинчи

¹ «Илғор Сурхон учун» газетаси, 1941 йил 2 август сони.

² Н.Саидмуродов «Улуғ Ватан уруши йилларида Сурхондарё область партия ташкилоти фаолияти» номзодлик диссер. Автореф. 15-бет.

³ «Илғор Сурхон учун» газетаси, 1941 йил 30 июль сони.

⁴ «Илғор Сурхон учун» газетаси, 1941 йил 3 июль сони.

квартал режасини 120 фоизга бажарди. 1941 йил 5 июлда Тошкент шаҳар Октябрь туманида бўлиб ўтган хотин-қизлар митингида Ўзбекистоннинг барча хотин-қизларига мурожаатнома қабул қилинди. Мурожаатда ўзбек аёлларига қарата: «Қадрдон опа сингиллар! Ҳаммамиз жипслашиб жонажон ватанимиз ҳимояси учун оёққа турамиз, станоклар, тракторлар, комбайнлар ва колхоз далаларида эркакларнинг ўрнини босамиз, уруши кунларида ҳеч ким қўл қовиштириб ўтиришга ҳақли эмас. Бу улуғвор курашда ҳар ким ўз ўрнини билиши керак. Биз фронт орқасида туриб душман устидан ғалабамизни шижоат билан қўлга киритишимиз керак.»¹, дейилган эди. «Золотпромат» артели аёллари ва Тошкент шаҳар аёлларининг мурожаатига қўшилган Термиз тумани «Паттакесар» қишлоқ кенгашининг «Социализм» жамоа хўжалиги аъзолари Оқабиги Имомова, Мариям Худойкулова ва Бека Ҳазратқуловалар вилоят қишлоқларида истиқомат қилаётган хотин-қизларига қуйидагича мурожаат билан чиқдилар: «Биз колхозчи хотин-қизлар фашистларни кириб, маҳв қилиб ташлаш учун фронтга кетаётган эрларимиз, ака-укаларимиз, қариндошларимиз ўрнида колхоз ишлаб чиқариш ишларида стахановчасига ишлаймиз. Фронтга кетган ҳамма яқинларимизнинг ҳам режаларини ўзимиз бажариб, душманни тезда янчиш учун жангчиларимизга ёрдам берамиз».² Умуман 1941 йилнинг 15 октябрига қадар вилоят бўйича 800 хотин-қиз «Фронтга кетган йигитларнинг ўрнини олиш керак» деган чақириқ билан чиқди. Вазият ниҳоятда оғир эди, уруш мисли бир аждаҳо бўлиб бутун ишлаб чиқарилган маҳсулотларнинг каттагина қисми фронт эҳтиёжлари учун сарфланаётганди. Саноат ва қишлоқ хўжалигида ишлаб чиқариш билан банд бўлган аёлларни янги касб малакаларига ўргатиш, янги ихтисосликларни эгаллаш зарурияти каби муаммолар кун тартибидаги долзарб мавзу эди. Шу мақсадда жойлардаги саноат корхоналари ва МСТлар қошида қисқа муддатли курслар ташкил этилди. Ушбу курсларда аёллар станоклар билан ишлаш, трактор ва комбайнлар ҳайдаш ва шунга ўхшаш касб малакаларини эгаллар эдилар. Жумладан урушнинг дастлабки ойларида Шеробод МТСи қошида ташкил қилинган қисқа муддатли тракторчилар тайёрлаш курсини 83 хотин-қиз тамомлаган бўлса, Жарқўрғон тумани 1-МТСи қошида ташкил қилинган қисқа муддатли тракторчилар курсида эса 62 хотин-қиз трактор бошқариш сирларини ўрганди.³ Бу шижоатли онахонлардан Равшанхон Тилавова, Чучук Мелибоева, Маҳар Саматова ва Ўғилой Чоршанбиеваларнинг номларини келтириш жоиздир. Умуман, ўша жанговар йилларда вилоятда 260 хотин-қиз раҳбарлик лавозимига кўтарилган бўлса, 600 нафар хотин-қиз эса тракторчилик ва шофёрлик касбини ўргандилар.⁴

Ўша даврда бутун ҳаёт ҳарбий изга қурилган бўлиб саноат корхоналари 2-3 сменалаб ишлар, қишлоқ хўжалигида ҳам вазият ниҳоятда оғир эди. Кишилар 2-3 сменалаб ишлашса-да, оч ва юпун бўлса-да, ғалабага ишонч, келажакка умидворлик ҳисси, уларни «юқоридагилар» амри билан эмас, балки ўзларининг қалб амри, виждон даъвати билан меҳнат қилишга ундар эди. Ҳар бир ортиқча ишлаб чиқарилган маҳсулот душман устига снаряд бўлиб тушишини улар қалбан

¹ «Правда востока» газетаси, 1941 йил 6 июль сони.

² «Илғор Сурхон учун» газетаси, 1941 йил 10 июль сони.

³ «Илғор Сурхон учун» газетаси, 1941 йил 9 октябрь сони.

⁴ «Сурхондарё тарихидан лавҳалар», Тошкент, 1991, 70 бет.

хис қиларди. Кишилардаги матонат ва сабру бардош ғалаба кунини яқинлаштириш ишида бош манба бўлиб хизмат қилди. Бу даврда вилоятдаги ҳеч бир кимса қўл қовиштириб ўтирган эмас, балки улар станоклар ёнида, далаларда тинмай, кечани-кеча, кундузни-кундуз демасдан елкама-елка туриб бир-бирига мададкор бўлиб, мардонавор меҳнат қилди ва ғалабанинг иқтисодий тамал тошини барпо этдилар. Ана шу тамал тошни қўйишда вилоят аёллари билан бир қаторда болалар ва қариялар ҳам фаол иштирок этдилар. Жумладан, 1941 йил июль ойида термизлик 17 нафар ўқувчи «Прогресс» артелида ишлаш истагини билдирган бўлса, уч нафар ўқувчи эса, «Иттифок» жамоа хўжалиги далаларида ишлашга азму қарор қилди. Ёки шўрчилик 408 ўқувчи эса, 1941 йилнинг 31 июлида 6750 кг темир-терсак парчаларини йиғиб давлатга топширди.¹

Бошланиб кетган уруш кексалар турмушини ҳам ағдар-тўнтар қилиб ташлади, улар кексалик гаштини суриш ўрнига, оз бўлса-да, халққа мадад бўлиш учун далаларга чиқиб меҳнат қила бошлашдилар. Ўша оғир синовли йилларда Термиз тумани Мангузар қишлоқ кенгашига қарашли «Қизил Ўзбекистон» жамоа хўжалигида 76 ёшли Юнус ота Шукуров 2 меҳнат куни, 80 ёшли Ҳусан ота Алламуродов 1-1,5 меҳнат куни ишлаган бўлса, Шеробод тумани «Хўжаулкан» қишлоқ кенгаши Й.Охунбобоев номли жамоа хўжалигида яшовчи 70 ёшли Бозорбобо Мусулмонов, 60 ёшли Эрназар ота Бобоназаров ва жангчининг онаси 65 ёшли Қизлармомо она Турдиевалар эса 1 меҳнат куни ўрнига 2-2,5 меҳнат кунидан ишладилар. Умуман олганда ҳаётнинг барча жабҳаларида ҳарбий замон қонуниятлари устуворлиги таъминланди. Уруш йилларида собиқ СССРнинг тарғибот ва ташвиқот машинаси янада кучлироқ ишлади. Бутун аҳолини урушга сафарбар қилиш бош ғояга айланди, аҳолининг эркин фаолият юритиши чеклаб қўйилди, барча жабҳалар уруш манфаатларига бўйсундирилди. Бошқаришнинг тоталитар тартибларидан фойдаланиш ниҳоятда авж олди, режани бажармаган ёки иш фаолияти давомида заррача хато ва камчилликка йўл қўйганлар аёвсиз жазоланди. Тоталитар тузумнинг жазолаш машинаси саналган НКВД тинмай фаолият юритди, кўплаб кишилар айбсиз «айбдор» саналиб, қамалиб кетди, айрим одамлар урушдан қочган «дезиртир» сифатида отиб юборилди. Халқ икки томонлама жабр кўрди. Бу жабрларнинг биринчиси уруш даври қийинчиликлари ва йўқотишлари бўлса, иккинчи жабр эса тоталитар тузумнинг зўровонликка асосланган жазолаш тартиботи аҳолининг ҳаётини алам ва ваҳималар гирдобига солиб қўйди. Ҳарбий давр қонуниятларига бўйсуниб барчага мажбурий қилиб белгиланди, ушбу қонуниятдан салгина четлашганлар эса аёвсиз жазоланар эдилар. Барча соҳада ҳарбийчасига фаолият юритиш устувор вазифага айланди, шу муносабат билан вилоят раҳбарлиги 1941 йил 24 июлда «Ҳарбий замон шароитлари» масаласини муҳокама қилди ва ушбу масала юзасидан қарор қабул қилди. Давр талабларини инобатга олган ҳолда вилоятдаги барча ишлаб чиқариш муассаса ва ташкилотлар ҳарбий давр қонунлари асосида иш юритиши белгилаб берилди. Жойларда муҳофаа фондлари, муҳофаа лекторлари жангчилар учун иссиқ кийим ва озиқ-овқат фондлари, ҳарбий техника қурилиши ва ҳарбий заём фондларининг вилоят, шаҳар ҳамда туман бўлимлари ташкил қилинди. Муҳофаа

¹ «Илғор Сурхон учун» газетаси, 1941 йил 5 август сони

фондларини бойитишда якшанбаликлар ниҳоятда муҳим аҳамият касб этди, Республика миқёсида биринчи якшанбалик 1941 йил 28 июлда бўлиб ўтди. Ушбу якшанбаликда Республиканинг барча вилоятлари қаторида Сурхондарё вилояти меҳнаткашлари ҳам фаол иштирок этиб якшанбаликдан ишлаб топилган пулни мудофаа фондига топширди. Бўлаётган урушда ғалаба қозониш, аввало халқнинг руҳиятига, унинг урушга муносабатига, маънавий баркамоллигига ва сиёсий онглилигига боғлиқ эди. Чунки урушда иштирок этаётган ҳар бир жангчи, фронт ортида меҳнат қилаётган ҳар бир меҳнаткаш ўзининг нима мақсадда душман билан курашаётганлигини, ғалабага эришишда нималарга амал қилиш кераклигини тушуниб етса ва унинг қалбида душманга нисбаттан нафрат, озодликка муҳаббат ҳисси жўш урсагина, янада унумли меҳнат қилади ва душманга нисбатан шафқатсиз муносабатда бўлади. Бу эса ғалабага эриштирувчи муҳим манбалардан биридир, бу жараёнга эришишда омма ўртасида ўтказилган тарғибот ва ташвиқот ишларининг аҳамияти ниҳоятда каттадир. Шуларни инобатга олган ҳолда Ўзбекистон КП Марказий Қўмитасининг 1941 йил 8 августда қабул қилган «Ҳарбий шароитда Республикада сиёсий агитация ва пропагандани яхшилаш тўғрисида»ги қарорига мувофиқ Сурхондарё вилоятида ҳам тарғибот-ташвиқот марказлари барпо қилиниб, тарғиботчилар гуруҳлари ташкил этилди. Тарғиботчилар саноат корхоналарида, клублар ва чойхоналарда ташвиқот ишларини олиб бордилар. Бевосита тарғиботчилар гуруҳларнинг иштироки билан 1941 йилнинг июнь-июль ойларида вилоят миқёсида фашизмга қарши 570 та митинг бўлиб ўтди ва бу митингларда 85 минг киши иштирок этди.¹ Бу митингларда «Фашизмга ўлим», «Манфур душманга бир қарич ҳам еримизни бермаймиз», «Ҳамма нарса фронт учун, ҳамма нарса ғалаба учун» шиорлари ўртага ташланди ва кишиларни янги меҳнат зафарларига эришишга чорлади. Ўша жанговар йилларда вилоятда амалга оширилган яна бир муҳим тадбир фуқораларни умумҳарбий тайёргаликдан ўтказиш ва ҳарбий техника сирлари билан таништириш ишлари амалга оширилди. Мамлакатда уруш бўлаётган экан, ҳарбий тайёргарликка бепарво қараб бўлмайди. Фуқаролар қанчалик ҳарбий техникани ва ҳарбий тактикани кучли ўрганса, ғалаба дақиқалари шунчалик яқинлашади. Зеро қўлига қурол кўтариб, ўз эркини ҳимоя қилишга ўрганмаган халқ озод қолиши мумкин эмас, шу муносабат билан СССР Мудофаа қўмитасининг 1941 йил 23 июлда «Фуқароларни умумҳарбий тайёргарликдан ўтказиш тўғрисида»ги қарорига мувофиқ урушнинг дастлабки ойларида вилоятнинг 21494 кишиси ҳарбийча юриш, граната иргитиш ва бошқа турли хил ҳарбий машғулотларни ўрганди. Шунингдек, 1941 йилнинг июль-август ойларида вилоятда пиёдаларнинг 1800 киши иштирокида 10-25 км масофага ҳарбий юриши ўтказилди. **«Осоавиахим»** жамиятининг «Ворошиловские стрелки» бошланғич ташкилотларида эса 575 та кучли тайёргарлик ишлари олиб борилади, бу машғулотлар асосида 295 нафар мерган қиз тайёрланди.² Умуман олганда, уруш барча соҳани ва ҳар бир кишини ҳарбий замон талабларига бўйсиндирди, алабатта бунга эишишда вилоят аҳли ниҳоятда кўп қийнчиликларга рўбарў келди. Аммо бу

¹ Н.Саидмуродов. Фан номзодлиги учун авто реферат, 12-бет.

² Сурхондарё тарихидан лавҳалар, Тошкент. 1991 йил, 57-бет.

кийинчиликлар халқнинг зўр ғайрати, сабр-бардоши ва ёруғ кунларга бўлган ишончи орқали бартараф қилинди.

1.2. Уруш йилларида вилоятга кўчирилган аҳоли ва саноат корхоналарига воҳа аҳлининг ёздами

урушнинг дастлабки икки-уч ҳафтасида душман шимоли-ғарбий йўналишда 450 км дан 600 кмгача жануби-ғарбий йўналишда эса 300-350 км мамлакат ичкарасига кириб борди. Гитлерчилар Латвияни, Литвани, Беларуссиянинг бир қисмини ва Украинанинг ўнг соҳил қисмини босиб олиб Россиянинг ғарбий вилоятлари чегараларига яқинлашиб қолган эди.¹ Мамлакатдаги аҳвол ниҳоятда танг бўлиб қолган ёки босиб олиш хавфи мавжуд бўлган жойлардаги саноат корхоналари, озиқ-овқат захиралари, чорва моллари ҳамда тинч аҳолини эвакуация қилиш вазифаси кун тартибда турган долзарб вазифа эди. Чунки бўлаётган жангда душман оз бўлса-да ўлжа олиши ёки ўзи истило қилган жойлардаги мавжуд саноат корхоналаридан ўз манфаатлари йўлида фойдаланиши ғалаба дақиқаларини янада узоқлаштирар ва қўлга киритиладиган ғалабани янада қийинлаштирар эди. Ана шу вазиятни ҳисобга олган ҳолда Давлат муҳофаа кўмитаси душман ҳужуми хавфи мавжуд минтақалардаги аҳоли ва саноат корхоналарини мамлакатнинг шарқий минтақаларига эвакуация қилиш учун эвакуация кўмитасини тузди. Ушбу кўмигага А.М.Шверник раис этиб тайинланди, урушнинг дастлабки йилларида эвакуация кўмитасининг матонатли меҳнати туфайли уруш олови бало-қазодек ёпирилиб келаётган ғарбий минтақалардан мамлакатнинг шарқий районларига жами 1500 саноат корхонаси, шу жумладан 1360 йирик ҳарбий заводлар кўчирилди. Биргина Ўзбекистоннинг ўзига юздан ортиқ саноат корхоналар эвакуация қилинди.

Уруш даври талаблари ҳар бир соҳада ишчанлик, фидойилик, қаттиқ интизом ва жасорат ҳислатлари намоён бўлишини талаб этарди. Бу ҳислатларга қарши ўлароқ жойларда сусткашлик, ўзи бўларчилик ва бошқа шунга ўхшаш ҳолатлар юзага келса, бу мамлакат аҳолини ниҳоятда танг ҳолатга солиб қўяр эди. Шунинг учун ҳам мамлакат шарқий минтақаларида яшаётган тинч аҳоли эвакуация қилинган саноат корхоналарини тезда қабул қилиб олиб, уларни зудлик билан таъмирлаб тезда маҳсулот ишлаб чиқаришга мослаштириши лозим эди. Албатта, бу вазифа оғир бўлиб катта куч, юксак қобилият, бекиёс фидойилик ва тинимсиз меҳнатни талаб этарди.

Уруш йилларида Сурхондарё вилоятига ҳам 10 га яқин саноат корхоналари эвакуация қилинди, ушбу кўчириб келтирилган саноат корхоналари асосан вилоятнинг Термиз шаҳрига ва Денов туманига жойлаштирилди. Жумладан, Павлоград, Чертков, Приколонтенск ёғ заводлари Денов туманига, Чернянский, Старосколский ёғ корхоналари Термиз шаҳрига жойлаштирилди. Албатта, бу саноат корхоналарини вилоятга кучириб келтириш ва ишга туширилишида жиддий қийинчиликларга рўбарў келинди. Бу қийинчиликлар биринчи навбатда малакали техник ходимларнинг ва моддий ресурсларнинг етишмаслиги натижасида юзага келди. Лекин уруш даври талаблари бу вазият билан

¹ Улуғ Ватан уруши: саволлар ва жавоблар. Тошкент, 1987, 72-б.

ҳисоблашмас, кўчириб келтирилган корхоналар қандай қилиб бўлса-да тезда маҳсулот ишлаб чиқаришга мослаштирилиши лозим эди. Ана шуни ҳисобга олган вилоят саноатчилари ва кўчириб келтирилган корхоналарнинг малакали ишчилари кечани-кеча, кудузни кундуз демасдан тинмай меҳнат қилдилар.

Бинокорлар ва монтажчилар ноқулай иқлим шароитларида озиқ- овқат танқислиги ва бошқа хил етишмовчиликлар қуршовида бўлса-да, тинмай меҳнат қилишлари эвазига асбоб-ускуналарни муддатидан олдин ўрнатиб, ишлаб чиқариш жараёнига ҳозирлади. Жумладан, Украинанинг Повлоград вилоятидан келтирилган ўсимлик мойи ишлаб чиқаришга мослашган асбоб-ускуналар Денов пахта тозалаш заводи сушилкаси биносига жойлаштирилди. Бу билан эса Денов ёғ-экстракция заводи қурилишига пойдевор қурилди, завод Республика қўмитаси режасига биноан 1944 йилда ишга туширилиши ва 60 минг тонна чигитни қайта ишлаши лозим эди. Лекин мавжуд вазиятдан тўғри ва унумли фойдаланган завод аҳли қурилиш монтаж ишларини жадал суратларда бошлаб юбордилар. Айниқса, П.Морозов ва И.Васильенко бригадаси ишчилари мардонавор меҳнат қилдилар. Натижа кутилгандан ҳам зиёда бўлди ва завод 1943 йил январ ойига келиб ўзининг биринчи маҳсулотини бера бошлади.¹ 1943 йилнинг IV кварталида завод ишга тушди, мазут бўлмаганлиги сабабли котел шелуха ёқилиб иситлар эди, ҳар бир сменда уч юз-тўрт юз килограммгача мой ишлаб чиқара бошланди. Шу йиллар мобайнида завод йилига 979 тонна ўсимлик мой ишлаб чиқарди, бунга 10769 тонна чигитни қайта ишлаш туфайли эришилди.

Урушнинг бошланиши муносабати билан нафақат саноат корхоналари ва тинч аҳоли, балки душман истилоси хавфи бор туманларда жойлашган маданият муассасалари ҳам шарқий районларга кўчирилган эди. Жумладан, Украинадаги Харьков вилоятининг музикали драма театри жамоаси Термизга эвакуация қилинди, натижада театрнинг В.Меваштуч, А.Я.Мильман, И.Линдина ва Бранский каби санъат усталари Сурхон воҳаси санъаткорлари билан елкама-елка туриб ижодий меҳнат қилдилар ва турли-туман пьесаларни сахнага қўйдилар. Фашистлар агрессиясининг бошланиши нафақат уруш ҳаракатлари бораётган жойларда яшаётган, шу билан бирга жанггоҳларга яқин жой бўлган ҳудудлар аҳолисининг аҳолининг ҳам турмушини остин-устин қилиб юборди. Улар туғилиб ўсган жойларидан бегона бўлиб бошқа юртларга келиб қолдилар, лекин шуни алоҳида кўрсатиш лозимки ўз юртидан вақтинча ажраган жабр дийдалар Ўзбекистонга келиб меҳри дарё инсонларнинг меҳрибонликлари билан ҳўрланган юракларига таскин топди.

Халқимизнинг олижаноб фазилатлари уруш йилларида республикага эвакуация қилинган аҳолига кўрсатилган юксак ғамхўрликда намоён бўлди. Бу хусусда Президентимиз И.А.Каримов шундай деган эди: «Ўша оғир йилларда, бир бурда нон танқис бўлган йилларда, Ўзбекистон уруш туфайли уй-жойсиз қолган минглаб оилаларга бошпана берди, нон берди, қанчадан-қанча етим-есирларнинг бошини силади».² Давлат мудофаа қўмитасининг «Мамлакат даги немис-фашист боқинчилари босиб олиш хавфи бўлган территориялардаги тинч аҳолини эвакуация

¹ Ўша китоб 19- бет.

² Каримов И.А. Ватан саждагох каби мукаддасдир, 80-81-бетлар.

қилиш» тўғрисидаги қарорга биноан кўплаб аёллар, болалар ва кексалар уруш ўчоғига яқин жойлардан шарққа эвакуация қилина бошлади. Шу муносабат билан 1941 йил 3 декабрда Ўзбекистон Компартияси Марказий Қўмитасининг «Эвакуация қилинган совет фуқароларини қабул қилиш ва жойлаштириш бўйича» махсус қарори қабул қилинди. Қарорга биноан жойларда эвакуация қилинган аҳолини қабул қилиб олиш қўмиталари тузила бошланди. Ушбу қўмиталар жойлардаги шароитни ўрганган ҳолда кўчириб келтирилган аҳолини яшаш учун уй-жой билан таъминлаш, ишга яроқли аҳолини ишга жойлаштириш, кўчириб келтирилган аҳолини ижтимоий ҳимоя қилиш ва шунга ўхшаш турли тадбирлар билан шуғулланар эди.

Сурхондарё вилоятида ҳам ана шундай қўмиталар тузилди ва вилоятга эвакуация қилинган турли миллат вакиллари сурхондарёликларнинг куёш тафтидек иссиқ меҳридан баҳраманд бўлиб ўзларига яшаш учун бошпана топдилар ҳамда турли хил ишларга жойлашиб, буюк ғалабага эришиш учун воҳа аҳли билан елкама-елка туриб меҳнат қилдилар. Урушнинг «қонли панжалари» кўплаб болаларни ота-онасидан ажратган ва уларнинг қалбларига етимлик ярасини солган эди. Бу норасидаларни тарбиялаб, уларга оталик ва оналик меҳрини кўрсатиш вазифаси ҳар бир имон-эътиқодли инсоннинг зиммасидаги бош вазифа эди. Шу муносабат билан Сурхондарё вилояти ижроия қўмитаси 1942 йил 12 январида «Эвакуация қилинган ота-онасиз етим болаларни қабул қилиш ва тарбиялаш билан шуғуланувчи вилоят, шаҳар, туманлар қўмитасини тузиш ҳақида қарор» қабул қилди.¹ Қабул қилинган қарорга биноан вилоятнинг барча туманларида эвакуация қилинган аҳолини қабул қилиш, яшаш учун жой билан таъминлаш ва ишга жойлаштириш қўмиталари тузилди. Умуман 1942 йилнинг март ойигача бўлган вақт мобайнида Сурхондарё вилоятига 719 оила ёки 1862 киши эвакуация қилинди. Эвакуация қилинган аҳолининг 480 таси эркак, 1059 таси аёл, 323 таси болалар эди ёки кўчириб келтирилган аҳолининг 1480 нафари ишга яроқли эди. Вилоятга кўчирилган ишга яроқли аҳоли тезда ишлаб чиқаришга жалб қилинди. Жумладан, ана шу ишга яроқли аҳолининг 1209 нафари меҳнат жамоа ва давлат хўжаликларида ишга жойлаштирилган бўлса, 271 киши эса турли ташкилот ва муассасаларга жалб қилинди.²

1942 йилда тошкентлик аёллар республиканинг барча аёлларига мурожаат билан чикди. Жумладан, мурожаатда барча ўзбек халқига қарата: «Ўзбекистонга эвакуация қилинган ва боқимсиз қолган болаларга жамоатчилик ёрдами кўрсатиш умумхалқ ишини авж олдирайлик. Ҳар бир ишчининг, ҳар бир колхозчининг, хизматчининг, зиёлининг оиласи, ҳар бир корхона, жамоа хўжалиги ва давлат хўжалиги шу болаларни жойлаштириш ва тарбиялашда фаол қатнашсин» дейилган эди. Тошкентлик аёлларнинг мурожаатига қўшилган Сурхон воҳаси аҳли ҳам ота-онасиз қолган болаларга астойдил ғамхўрлик кўрсата бошлади. Вилоят аҳли ота-онасиз қолган болаларга ёрдам сифатида 188000 минг сўм пул тўпладилар ва пулларни ота-онасиз қолган болалар фондига топширдилар.³ Меҳридарё сурхондарёликлар ота-онасиз қолган болаларга турли-туман ғамхўрликлар қилиш

¹ Сурхондарё вилояти давлат ҳужжат архиви. 45 фонд, 1-ёзув, 109 иш, 7 бет.

² Сурхондарё вилояти давлат ҳужжат архиви, 45 – фонд, I-ёзув, 98 – иш, 9-бет.

³ Сурхондарё вилояти давлат ҳужжат архиви, 45 – фонд, I-ёзув, 98 – иш, 9-бет.

билан бирга уларни бевосита ўз хонадонларига олиб келиб тарбиялаб вояга етказиш ишида ҳам фаол иштирок этдилар, жароҳатланган дилларига малҳам бўлдилар. Ана шундай меҳридарё инсонлардан юзлаб сурхондарёликларнинг номларини келтириб ўтиш мумкин. Жумладан, Шеробод тумани Гуржак қишлоғида яшовчи Эгамберди Қувватов беш ёшли ўғил болани, Искандарова Қундуз икки ёшли қиз болани, Жўраев Холиқ саккиз ёшли ўғил болани, вилоят соғлиқни сақлаш бўлими ишчиси Галиева уч ёшли болани, вилоят халқ таълими бўлими ходими Лесенкин беш ёшли қиз болани, Шеробод тумани партия кўмитаси ишчиси В.Корчак икки-уч ёшли қиз ва ўғил болани, ўй бекаси К.И Колесова икки ёшли қиз болани ўз тарбиясига олдилар.¹

1942 йилнинг иккинчи ярмига келиб вилоятда кўчиб келтирилган аҳолининг сони ортиб борди ва 1943 йилга келиб, вилоятга яна 966 киши келтирилди. Кўчиб келтирилган аҳолининг 121 нафари эркаклар, 437 нафари хотин-қизлар, 8 нафари 1 ёшдан 8 ёшгача бўлган болалар, 200 нафари эса 8 ёшдан 16 ёшгача бўлган ўспиринлар эди. Эвакуация қилинган ишга яроқли аҳоли ўз ихтисослигига қараб турли ишлаб чиқариш корхоналарига жойлаштирилди. Жумладан ленинградлик геолог-профессор Влялов Олег Степанович «Ворошилов нефть» трестига геолог бўлиб ишга кирди. Урушгача Қрим АССРнинг Феодосия қасабасида врач бўлиб ишлаган Г.Б. Яблоновская вилоят соғлиқни сақлаш бўлимига врач бўлиб ишга жойлашган бўлса, Киев университети талабаси Р.Б. Лермон эса «Ленинская знамя» газетасида корректор бўлиб фаолият юрита бошлади. Эвакуация қилинган аҳоли вилоят аҳолиси томонидан жуда илиқ кутиб олинди, уларга турли-туман ёрдамлар кўрсатилди ва бошпана ажратиб берилди. Жумладан, 1283 нафар Польша фуқароси Сариосиё туманига ўрнашган бўлса, 575 киши эса Денов туманига кўчириб келтирилди 548 киши эса Шўрчи туманидан бошпана топди. Меҳри дарё шўрчиликлар кўчириб келтирилган жабр-дийдаларга ёрдам тариқасида 2615 сўм пул ажратди, 59 кишига эса моддий ёрдам уюштирилди. Шунингдек, 81 та турли хил уй-рўзгор буюмлари, жумладан, 23 та кўрпа, 20 дона кўйлак, 18 дона шим, икки жуфт этик, бир жуфт туфли ва бошқа турли маҳсулотлар билан инсонпарварлик ёрдамини кўрсатдилар. Халқимизнинг меҳмондўстлиги, қалби кенглиги, саховатлилиги, меҳри дарёлиги ва болажон халқ эканлиги Иккинчи жаҳон уруши йилларида яна бир бор синовдан ўтди. Ана шу оғир синовли йилларда воҳа меҳнаткашлари ҳам кўчириб келтирилган аҳолига ҳар томонлама ёрдам бериб, улар билан дастурхонидаги энг охирги нонини ҳам баҳам кўрди. Бутун қалб кўрини ва юрак меҳрини етим болалар тарбиясига сарфлади, ана шу йилларда сурхондарёлик қалби кенг меҳрибон инсонлар минг-минглаб хаста дилларга малҳам бўлиб, уларга ҳам моддий, ҳам маънавий жиҳатдан мададкор бўлди ва асрлар давомида аждодларидан мерос бўлиб келаётган меҳмондўстлик, меҳрибонлик каби хислатларга содиқ эканлигини исботлади.

¹ Ўша жойда, 38- иш, 19-49- бетлар.

II- БОБ. ИККИНЧИ ЖАҲОН УРУШИ ЙИЛЛАРИДА ВИЛОЯТ ХАЛҚ ХЎЖАЛИГИ.

2.1. Уруш йилларида вилоят саноати.

Иккинчи жаҳон урушида фашизм устидан қозонилган ғалабада Сурхон воҳаси саноатчиларининг ҳам муносиб ҳиссаси бор. Уруш арафасида вилоятда бир канча кичик-кичик кустар саноат корхоналари, саноат артеллари, Термизда чор Россияси даврида қурилган пахта тозалаш заводи мавжуд эди, холос. Ушбу саноат корхоналари вилоят аҳолисини кундалик талаб эҳтиёжлари - совун, туз ва бошқа шунга ўхшаш маҳсулотлар билан таъминлар эди. Бошланиб кетган уруш вилоят саноатчиларининг ҳам қалбларини ларзага солди, турмушини остин-устун қилиб юборди. Урушнинг совуқ хабари тарқалган кундан бошлаб саноат корхоналарида фашизмнинг хиёнаткорона ҳужумини қораловчи ва айти вақтда эса янги меҳнат ютуқларига чорловчи намоёишлар бўлиб ўта бошлади. Ана шундай намоёишлар Ворошилов нефть трести, Термиз шаҳар гўшт корхонаси, Термиз пахта тозалаш заводи ва бошқа майда саноат корхоналарида бўлиб ўтди. Жумладан, Термиз шаҳридаги «Прогресс» артели ишчилари томонидан уюштирилган намоёишда артел ишчиси В. Моисенко сўзга чиқиб «Фашизмнинг юртимизга ҳужумини ниҳоятда қоралайман, керак бўлса озодлик йўлида бир томчи қоним қолгунча курашаман, ҳамкасбларимни эса манфур душман ҳужумига қарши мардонавор меҳнат билан жавоб беришга ва ишлаб чиқаришда янада кўплаб маҳсулот ишлаб чиқаришга чақираман», деган эди. Бошланиб кетган уруш ҳаётнинг барча жабҳаларида бўлгани сингари саноатни ҳам изга солишни талаб қиларди, шу муносабат билан 1941 йил 26 июнда Сурхондарё вилояти партия қўмитасининг йиғилиши бўлиб ўтди. Йиғилишда «Саноат ва транспорт ишларини уруш даврига мослаб қайта қуриш тўғрисида»ги масала муҳокама қилинди, йиғилиш сўнгида саноатни тўлиқ ҳарбий изга солиш ва уруш манфаатларига бўйсундириш, меҳнат интизомини мустаҳкамлаш ва ишлаб чиқариш қувватини янада ошириш каби вазифалар белгилаб олинди. Бошланиб кетган уруш вилоят саноатчиларининг олдида ҳам бир қатор муаммоларни кўндаланг қилиб қўйган эди, бу муаммолар, аввало ишчи мутахассисларнинг етишмаслиги, ҳарбийча ишлаш усулларига ўтишдаги объектив ва субъектив қийинчиликларда намоён бўлди. Лекин шундай бўлса-да, вилоят саноат аҳли уруш даври талабаларни иноватга олиб станоклар олдида 16-18 соатлаб меҳнат қилди. Улар ярим оч ва ярим юпун ҳолатда бўлса-да, станокларини ташлаб кетмадилар ва ишлаб чиқариш жараёнини сусайтирмадилар. Чунки уларнинг қалбларида озодликка ташналик, орият ва номус ҳислари жўш урган бўлиб, ушбу ҳислатлар ҳар бир ишчининг кучига куч, ғайратига ғайрат қўшар эди. Собик шўро даври тарихшунослигида таъкидланганидек, «Коммунистик партиянинг доно раҳбарлиги остида совет халқи»нинг жипс уюшганлиги эмас, балки халқнинг фашизмга бўлган чексиз нафрати, душманга қарши курашдаги ўз хоҳиш-иродаси ҳар қандай қийинчиликни енгишга асос бўлиб хизмат қилди. Албатта, кўплаб ишчиларнинг фронтга сафарбар қилиниши маълум маънода саноатни мутахассислар билан таъминлаш ишини қийинлаштирди. Мисол учун 1941 йилда вилоят саноат корхоналарида 3766 киши

ишлаган бўлса, 1942 йилга келиб эса ишчиларнинг сони 3316 кишига тушиб қолди. Шу муносабат билан саноат корхоналарида «Урушга кетган сафдошимизнинг ўрнига ҳам ишлайман» деган чақириқлар авж олди.¹ Кўплаб аёллар ва болалар саноат корхоналарида ишлаш истагини билдириб, саноат корхоналарига ишга жойлаша бошлади. Ишга янгидан келганлар малакасини ошириш ва янги ишчи мутахассислар тайёрловчи қисқа муддатли курслар ташкил қилинди. Жумладан, илгари рўзғор иши билан банд бўлган 595 хотин-қизлар уруш бошланиши муносабати билан вилоятнинг турли саноат корхоналарига ишга жалб этилди ёки ана шу аёллардан 322 таси цех, смена ва бригада раҳбарлиги лавозимларида фаолият юрита бошладилар.² Уруш бошлангунча уй-рўзғор ишлари билан банд бўлган термизлик Майорова уруш бошланиши билан Термиз пахта тозалаш заводига ишга кириб, бирданига икки ихтисосликни эгаллади ва кунлик режани 160-200 фоизга бажариб собиқ СССРнинг «Шавкатли меҳнати учун» медалини олишга мушарраф бўлди. Шу билан бир қаторда ҳар бир туман ва вилоят марказида ёки саноат корхоналари қошида муддатли курслар ташкил этилган эди, ушбу курслар янги ишчи мутахассислар тайёрлаш янгидан ишга келган ишчиларнинг техник малакаларини ошириш иши билан шуғулланарди. Вилоят саноатчилари ҳам барча соҳа ишчилари қаторида уруш талаблари асосида тинмай меҳнат қилдилар, ишлаб чиқаришда «стахановчилик» ва ихтирочилик таклифларининг сони ортиб борди. Биргина Ворошилов нефть трестининг ўзида уруш бошланган даврдан 1942 йил охиригача бўлган вақт мобайнида олтмишдан ортиқ ихтирочилик таклифлари амалга оширилди.³ Корхоналарини кўчириб келтиришда ва жангчиларга озиқ-овқат, кийим-кечак етказиб бериш ишида Термиз темир йўл депоси ходимлари алоҳида жонбозлик кўрсатдилар. Бу ерда С.Рупсов, А. Сменихин, Г.Водовин каби темир йўлчилар самарали меҳнат қилдилар, Деновнинг темирчи устаси Ф.Карнин эса ойлик режани 470 фоизга бажарди. Бироқ бу пайтда маҳаллий миллат вакилларида етишиб чиққан саноат ишчиларининг сони ниҳоятда кам эди. Чунки мустабид тузум сиёсати маҳаллий аҳолининг аграр соҳада банд бўлишини таъминлаб, саноат соҳасидаги ишларга кўпроқ европалик аҳолини жойлаштиришни афзал деб билар эди. Бу эса маҳаллий миллат вакиллари орасидан саноат ходимлари чиқишига йўл бермас эди. Айнан уруш йилларида ҳам вилоят саноат корхоналарида фаолият юритган ишчиларнинг аксарият қисмини европа миллат вакиллари ташкил этганлиги юқоридаги фикрнинг исботидир. Бу даврда барча саноат корхоналарида «иккиюзчилар», «учюзчилар» ва «тўртюзчилар» ҳаракатлари ниҳоятда авж олди. Ворошилов нефть трести ишчилари Ружин, Ҳусайнов ва Агановлар июнь ойи режасини 250 фоизга бажарган бўлса, июл ойида эса режани 280 фоизга уддаладилар. Термиз шаҳридаги «Золотопроммат» артели ишчилари ҳам кундалик нормаларини 200-250 фоизга бажаришга эришдилар. Вилоят саноатчиларининг ишлаб чиқариш жараёни тез кунларда уруш даври талабларига мослаштирилганлиги, ички имкониятлари ишга солиниб ишлаб чиқариш жараёни йўлга қўйилди.

¹ Э. Қобилов «Сурхондарё саноатининг илк одимлари». Термиз, 1993, 19-20 бетлар.

² «Илғор Сурхон учун» газетаси, 1994 йил 8 март сони.

³ «Илғор Сурхон учун» газетаси, 1943 йил 1 январь сони.

1941 йилда асосий саноат ишлаб чиқариш жамғармалари 10,9 млн. сўмга етган бўлса, 1943 йилда эса бу рақам атиги 0,2 млн. сўмни ташкил этар эди, холос.¹ Вилоят саноатчилари 1942 йилда ҳам жуда катта куч-ғайрат билан ишладилар, вилоят миқёсида «стахановчилик» ҳаракати ниҳоятда авж олди. Саноатчилар фашизм билан бўлаётган жангларда жон олиб, жон бераётган жангчиларнинг жасоратларини қалбан ҳис этиб, уларга кўплаб саноат маҳсулотлари етказиб бериш ишини авж олдириб юбордилар. Душман хужуми натижасида уруш ҳаракатлари бораётган ҳамда урушга яқин жойлардаги саноат корхоналари ўз фаолиятини вақтинча тўхташга мажбур бўлган эди. Душман билан бўлаётган урушда ғалаба қозониш учун ниҳоятда кўплаб саноат моллари: кийим-кечак, ўқ-дори, турли хил асбоб ускуналар зарур эди. Ўша оғир синовли йилларда «Прогресс», «Родина», «Золотопрямат» каби тикувчилик корхоналари жуда кўплаб кийим-кечаклар тикиб, ойлик ва йиллик режаларини 150-160 фоиз қилиб бажарди. Бўлаётган урушда жангчиларни озиқ-овқат маҳсулотлари билан таъминлаш ва уларнинг соғлиқлари ҳақида қайғуриш ҳам фронт ортидаги аҳолининг бош вазифаларидан бири эди. Шу муносабат билан Термиз ёғ заводи жамоаси вилоятнинг барча эркак ва аёл ишчи хизматчиларига очик хат билан мурожаат қилди. Очик хатда «Қадрли ўртоқлар!!! Ватанимизни ҳимоя қилиб фашист газандаларини қираётган ҳимоячиларимизнинг соғлигини сақлаш учун қўлимиздан келган ёрдамимизни берайлик. Термиз ва Деновдаги ёғ заводларига мой, сут ва бринза топширишингиз, сизнинг ўз эҳтиёжингиздан ортириб берадиган маҳсулотларингиз жангчиларнинг соғлигини мустаҳкамласин. Уларнинг ғалаба қозониш соатларини янада яқинлаштирсин» дейилган эди. Термиз ёғ заводи ишчилари чақириғидан руҳланган жамоа ва давлат хўжаликлари чорвадорлари «Фронт учун янада кўпроқ сут ва ёғ берамиз» шиори остида сут ва чорва маҳсулотларини Денов ва Термиздаги ёғ заводаларига топшира бошладилар. Жангчиларга озиқ-овқат маҳсулотлари етказиб бериш ишида Термиз гўшт комбинати ишчи хизматчилари ҳам алоҳида намуна кўрсатдилар ва фронтда кўплаб гўшт ва сут маҳсулотлари жўнатдилар. Ушбу тадбирни амалга оширишда сўйиш цехининг ишчилари Авазов, Абдиеенколар кунлик режани 2-2,5 баробар бажарсалар, колбаса ишлаб чиқариш цехининг стахановчи Прикина эса йиллик режани 2,5- 3 баробарига бажариб алоҳида ватанпарварлик намунасини кўрсатди. Натижада комбинат аҳли 1943 йил январь ойи режасини муддатидан 4 кун олдин 122 фоиз қилиб бажаришга мувофиқ бўлди. Душман устидан қозонилган ғалабада вилоят нефтчилари ҳам алоҳида жасорат кўрсатдилар. Ўша жанговар йилларда кўплаб нефть конлари ва нефтни қайта ишлаш корхоналарининг баъзи бирлари ишдан чиққан, бошқалари душман қўлига ўтиб кетиши муносабати билан мамлакатнинг марказий туманларида нефть ва нефть маҳсулотлари ишлаб чиқариш жараёни ниҳоятда сусайиб қолган эди. Душман билан бўлаётган қирғинбарот жангларни давом эттириш, Ленинград, Украина, Белоруссия, Болтикбўйи ва Сталинград ҳудудларини душман исканжасидан халос қилишда ҳарбий техникаларга нефть маҳсулотлари сув ва ҳаводек зарур эди. Нефть ва нефть маҳсулотлари қанчалик кўп ишлаб чиқарилса, жанговар машиналар ва самолётлар шитоб билан газандалар уяси бўлган Берлин

¹ Сурхондарё тарихидан лавҳалар, 8 бет.

томон йўл олиши мукаррар эди. Шунинг учун бутун умид шарқ нефтига қаратилган эди, бу таҳлил этилаётган даврда Ўзбекистон, шу жумладан Сурхондарё нефть саноати ҳам улкан одимлар ташлади. Янги- янги нефть конлари ишга туширилиб, нефть маҳсулотлари ишлаб чиқаришнинг миқдори анча ошди. Кўплаб нефть қазувчиларининг уруш туфайли қўлларига қурол олиб жангга кетиши муносабати билан Ворошилов нефть трестида ҳам мутахассисларга эҳтиёж анча катта эди. Ана шуни эътиборга олган кўплаб аёллар нефть конларига келиб ишлай бошладилар ва мамлакат мудофаасини ташкил қилиш ишига ўз ҳиссаларини қўшдилар. Ана шундай нефтчи аёллардан А. Бородина, А. Дубова, Ф. Сафаева каби нефтчиларни мисол қилиб кўрсатиш мумкин. Ворошилов нефть трести ходимлари нефть конлари ўртасида мусобақани авж олдириб юбордилар ва юксак кўрсаткичларга эришишга мувоффақ бўлдилар. Мисол учун биргина «Учқизил» нефть кони ишчилари: «Армияга кўплаб нефть етказиб берамиз ва шу билан душман устидан қозониладиган ғалабага ўз ҳиссамизни қўшамиз», деган таклиф ва шиор билан чиқиб, ойлик нефть қазиб олиш режасини 120 фоизга бажардилар. Бу ҳаракатга жавобан Какайди нефтчилари ҳам иш суръатларини жадаллаштириб ойлик нефть қазиб чиқариш режасини 105 фоизга бажаришга эришдилар. Шунингдек, ушбу кон ишчи ва хизматчилари пармалаш ишларини амалга оширишда зарур бўлган асбоб-ускуналарни марказдан келтирилишига кўз тикмасдан, балки мавжуд имкониятларни ишга солиб, уларни қайта таъмирлаб, ишлаб чиқариш жараёнини янада жонлантириб юбордилар. Қора олтин бунёдкорларининг мардонавор меҳнатлари эвазига Ворошилов нефть трести ходимлари 1942 йилда 1941 йилдагига нисбатан 2,6 фоиз кўп нефть ишлаб чиқаришга мувоффақ бўлдилар. Шу йилларда вилоятда олиб борилган геолгик қидирув ишлари натижасида катта миқдорда нефть захиралари борлиги аниқланди ва Хаудак, Лалмикор нефть конлари ишга туширилди. Ворошилов нефть трести ишчи хизматчиларининг тинимсиз меҳнати эвазига 20000 тоннадан кўпроқ нефть қазиб олинди ва нефтнинг тан нархи 4 фоизга камайтирилди.¹ Ёки 1940-1943 йиллар мобайнида трест нефтчилари нефть қазиб чиқаришни 99,9 минг тоннадан 105 минг тоннагача етказишга эришдилар.² Умуман, 1943 йилда нефть қазиб чиқариш 1941 йилдагига нисбатан 5,7 фоизга ўсди,³ албатта, бундай юксак кўрсаткичларга «Ховдак» нефть кони ишчиси Ружин, «Какайди» нефть кони механиги Плавкин ва Учқизил нефть кони ишчиси А. Дубоваларнинг мардонавор меҳнатлари эвазига эришилди. Янги нефть конларининг ишга тушиши муносабати билан нефть қазиб чиқаришнинг миқдори ҳам ортиб борди, шунингдек, қазиб олинаётган нефть миқдорини оширишда нефть қазиб чиқариш конлари ўртасида уюштирилган ўзаро мусобақанинг ҳам аҳамияти ниҳоятда катта бўлди. Нефтчилар орасида мусобақани авж олдириш ва «стахановчилик» ҳаракатини янада ривожлантириш мақсадида 1944 йилнинг 6 феврида Ворошилов «стахановчи» нефтчиларининг слёти бўлиб ўтди. Слётда уруш бошлангандан буён то 1944 йил январ ойигача бўлган давр мобайнида Ворошилов нефть трести ходимларининг меҳнат натижалари муҳокама қилинди. Слёт Ворошилов нефть трестида ишчи-

¹ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1943 йил 1 январ сони.

² Э. Қобилов «Сурхондарё саноатининг илк одимлари», 22 бет.

³ «Ленинская знамя» газетасининг 1944 йил 11 февраль сони.

мутахассислар етишмаслиги, асбоб-ускуналар тақчиллиги ва уруш вақтининг бошқа турли қийинчиликларига қарамасдан мардонавор меҳнат қилганлиги, нефть қазиб чиқаришнинг йилдан-йилга ошиб борди. Қазиб чиқарилган нефтнинг тан нахнини пасайтиришга, сифатли нефть қазиб чиқаришга эришганлигини ҳамда стахановчилик ва ихтирочилик ҳаракатларининг янада кўпайганлигини ижобий баҳолади. Айни вақтда нефть эҳтиёжлари учун янада кўпроқ нефть қазиб чиқариш мақсадида ўзаро мусобақани авж олдириб, йилнинг охирига келиб трест бўйича қазиб чиқариладиган нефтнинг миқдорини икки баровар оширишга кўрсатма берди.¹ Ушбу кўрсатмага мувофиқ тресга қарашли барча нефть қазиб чиқариш шахобчаларида мусобақа авж олиб кетди, ихтирочилик ҳаракати ва стахановчасига ишловчиларнинг сони ҳам кўпайиб борди. Жумладан биргина «Ховдак» нефть кони ишчилари 1944 йилнинг иккинчи ярмидан 118926 тонна нефть қазиб чиқариш ўрнига, 126199 тонна нефть қазиб олиб, кўчма қизил байроқни олишга муяссар бўлди. Трест нефтчиларни фронт ортида мардонавор меҳнат қилиб фронтга кўплаб миқдорда нефть етказиб бериш билан бир қаторда ҳарбий заёмларга ёзилиш, жангчиларга иссиқ кийимлар юбориш, мудофаа фондларига пул ўтказиш ва жанговар машиналар қурилишига маблағ ажратиш ишида ҳам ўзига хос ташаббус билан чиқдилар. Трест ишчи хизматчилари 128800 компенсация пули ва 194100 синг сўмлик давлат заём аблигацияларини «Совет нефтьчиси» самолёт қурилишига ажратиб, давлат мудофаа кўмитасининг ташаккурномасини олишга мувофиқ бўлдилар.² Умуман олганда, трест ишчи ва хизматчилари душман устидан қозонилган ғалабага уруш даври талаблари асосида мардонавор меҳнат қилиш, кўпроқ нефть қазиб чиқариш фронтга моддий ва маънавий мадад бериш иши билан ўзларининг муносиб ҳиссаларини кўшдилар. Шу муносабат билан СССР Олий Совети Прездумининг фармонида мувофиқ уруш даврининг қийин шароитларида саноат ва қишлоқ хўжалигини ҳамда армияни нефть маҳсулотлари билан таъминлашда ва нефть қазиб чиқаришда ҳукумат топшириқларини намунали бажарган нефть саноати ходимлари қаторида Ворошилов нефть трести ходимлари ҳам ҳукуматнинг орден ва медалларини олишга мувофиқ бўлдилар. Жумладан трест бошқарувчиси Х. И.Сааков «Меҳнат қизил байроқ» ордени билан, «Какайди» нефть кони электростанциясининг механиги П.В.Добаркин «Хурмат белгиси» ордени билан, трестнинг техник бўлими бошлиғи В. Г. Матросов эса «Шавкатли меҳнати учун» медали билан мукофотландилар.³

Урушгача бўлган вақт мобойнида Ўзбекистонда кўмир қазиб чиқариш йўлга қўйилмаган эди, фақат 1940 йилда Ангрен кўмир конининг очилиши республика кўмир саноати қурилишининг дебочаси бўлди. Ана шундан кейин республиканинг турли минтақалардаги кўмир конларини излаб топиш мақсадида геологик қидирув ишлари бошлаб юборилди. Жумладан, Сурхондарё вилоятининг Шарғун ва Бойсун ҳудудларида геологик қидирув ишлари амалга оширилди, ана шу қидирув ишларининг натижаларига кўра 1943 йилнинг охирларида Шарғун кўмир кони ишга туширилди. Бу эса республикада кўмир қазиб чиқаришнинг бир мунча орттишига олиб келди, мисол учун Республикада 1940 йилда 3,4 минг тонна кўмир

¹ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1944 йи 8 февраль сони

² «Ленинская знамя», 1943, 3 май.

³ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1944 йил 6 февраль сони.

қазиб олинган бўлса, 1945 йилга келиб, бу кўрсаткич 103 минг тоннани ташкил этди.¹ Уруш йиллари мобайнида мавжуд қазилма бойликларини излаб топиш ва улардан маҳсулот ишлаб чиқаришни йўлга қўйиш ҳаракати жадаллик билан олиб борилди. Ана шу ҳаракатлар натижасида 1942 йилда Хўжайикон туз кони хом ашёси ҳам Оқтош артелида қайта ишлани бошланди.² Шунингдек Бойсунда ҳам геологик-қидирув ишлари анча жадаллик билан оширила бошланди.

Маълумки, Сурхондарё вилояти ҳам республиканинг бошқа вилоятлари қатори пахта етиштиришга ихтисослашган бўлиб, Чор Россияси истилосидан бошлаб Россиянинг пахта хом-ашё базаси бўлиб келаётган эди. Бу жараён Совет даврида ҳам ўзгармади, натижада вилоятда ҳам қатор пахта тозалаш заводлар барпо қилинди, урушнинг бошланиб кетиши билан мамлакатга пахта ва пахтадан тайёрланган маҳсулотлар ниҳоятда зарур бўлиб қолди. Шунинг учун ҳам мавжуд имкониятларни ишга солиб, вилоят қишлоқ хўжалигида етиштирилган пахтани қайта ишлаш унумини ошириш вилоят пахта тозалаш ва заводлари зиммасидаги бош вазифа эди. Шу муносабат билан ўша жанговар йиллардаёқ пахта тозалаш корхоналарини кенгайтириш ва янги пахта заводлари барпо қилиш ишлари вилоят миқёсида кенг кўламда авж олдириб юборилди. Жумладан, 1994 йилда Термиз пахта тозалаш заводида янги 2 валикли ускуна ишга туширилди, Денов пахта заводидаги дизель станциясининг қуввати 1500 от кучига етказилди. Шу йили Жарқўрғон пахта заводи қурилиши ҳам бошланди,³ 1943 йилларнинг январ ойида Термиз ва Денов пахта заводлари ўртасида уюштирилган мусобақада Термиз пахта тозалаш заводи жамоаси чигитли пахтани тозалаш режасини 115,9 фоиз, тола таёйлаш режасини 110 фоиз, линтер ишлаб чиқариш режасини 112,4 фоиз, маҳсулот сифати режасини эса 99,8 фоизга бажарди ва мусобақада ғолиб бўлди.⁴

Термиз пахта тозалаш заводи ишчи ходимлари 1943 йилда республикадаги саноат корхоналари ўртасида ўтказилган мусобақада ҳам биринчи ўринни эгаллади. Умуман, ютуқларга эришишда қатор қийинчиликларга дуч келинса-да, қийинчиликлар ишчиларнинг сабр-бардоши ва матонатли меҳнатлари натижасида бартараф қилинди. Вилоят пахта тозалаш трестида ҳам барча корхона ва жамоа хўжаликларида бўлганидек мутахассислар танқислиги сезилиб турарди. 1944 йилда вилоят пахта тозалаш заводларида 1332 киши меҳнат қилган бўлса, ана шу ишчиларининг каттагина қисми аёлларни ташкил этар эди. Лекин аёллар фронтга кетган ака-укалари, турмуш ўртоқлари ва фарзандлари ўрнига ҳам мардонавор меҳнат қилиб, ўзаро мусобақани авж олдириб, катта ютуқларни қўлга киритдилар. Ана шу матонатли меҳнат эвазига 1945 йилга келиб вилоят пахта тозалаш трести ходимлари 37080 тонна ўрнига 39617 тонна пахта толаси тайёрладилар.

Уруш бошланиб кетиши билан аҳолини кундалик эҳтиёж моллари ва саноат моллари билан таъминлаш ниҳоятда қийинлашиб кетди. Ана шу оғир вазиятдан чиқишда, аҳолини ва жангчиларни турли хил саноат моллари билан таъминлашда вилоят саноат артеллари ва майда саноат корхоналарининг аҳамияти катта эди. Майда саноат корхоналари аҳолига ва жангчиларга зарур бўлган совун, гугурт,

¹ «Ўзбекистонда ижтимоий фанлар» журнали, 1985 йил, 5-сон, 19-бет.

² «Термиз университети» газетасининг 1995 йил 25 январь сони.

³ Э.Қобилов. «Сурхондарё саноатининг илк одимлари», 21-бет.

⁴ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1943 йил 10 феврал сони.

кигиз, идиш-тавоқлар, лимонад, квас, туз, мой, турли хил ширинликлар, пойафзал ҳамда турли хил кийим-кечаклар ишлаб чиқаришга мослашган эди. Вилоят саноат артелларининг уруш даври талаблари асосида иш юритишга ихтисослашганлиги меҳнат унумининг ошишига олиб келди. Лекин артелларда ҳам эркак ишчиларнинг фронтга кетиши муносабати билан ишчи мутахассисларга бўлган танқислик анча ортиб борди. Ходимларга бўлган талабни инобатга олган кўплаб аёллар, болалар ва қариялар саноат артелларига келиб ишлай бошладилар. Жумладан, Термиз пионерлар лагерида дам олаётган 17 ўқувчи урушнинг дастлабки ойларидаёқ Термиз шаҳридаги «Прогресс» артелига келиб ишлаш истагини билдириб ариза ёзишди. 1940 йилда вилоятдаги саноат артелларида 462 аёл ишлаган бўлса, 1943 йилга келиб эса аёл ишчиларнинг сони 600 тадан ошиб кетди. Вилоят саноат артели ишчилари душман ҳужумига қарши фронт ортида мардонавор меҳнатни авж олдириб юбордилар. Жумладан, Сариосиё тумани Ворошилов номи артел жамоаси 1942 йилда маҳсулот ишлаб чиқариш режасини 110 фоизга бажарди. Бу артелнинг бардон тўқиш цехи стахановчиси Туринов ҳар куни 7 та ўрнига 12-13 тадан бардон тўқиб кунлик режани 160-170 фоиз бажарди. Аҳолига ва жангчиларга кўплаб маҳсулотлар етказиб беришга бел боғлаган вилоят саноат артелларининг ишчи ходимлари ўзаро мусобақани авж олдириб юбордилар. Ана шу мусобақаларда Термиз шаҳар саноат корхоналари ҳам фаол қатнашиб, 1943 йилнинг январь ойи режасини 132,5 фоиз бажардилар. Корхонанинг ёғоч буюмлар ишлаб чиқариш цехи ишчилари ойлик режани 403 фоизга бажарди, иссиқ кийимлар ишлаб чиқаришга мўлжалланган цех эса январ ойи режасини 120 фоизга бажаришга эришди.

Вилоятда саноат корхоналари ва артелларининг сони ҳам уруш йилларида ортиб борди, кўплаб янги саноат артеллари ва цехлар ташкил этила бошланди. Агар 1942 йилда вилоятда 42 та йирик, 784 та майда корхоналар мавжуд бўлса, 1943 йилга келиб эса йирик корхоналар сони 43 тага, майда корхоналар сони эса 929 тага етди. Жумладан Деновдаги Сталин номи тикувчилик артели қошида Қўчқор Турдиев номидаги янги саноат корхонаси ишга туширилди, саноат артели терига ва пиллага ишлов беришга ихтисослаштирилди. Душман билан бўлаётган урушда жангчиларга қишнинг совуқ кунларида иссиқ кийимлар ниҳоятда зарур эди, ана шу вазиятни ҳисобга олган Термиз шаҳридаги «Қизил тўқувчи» артели жамоаси Й.Охунбобев хотирасига ўтказилган мусобақани авж олдириб, янада кўпроқ ва сифатлироқ маҳсулот ишлаб чиқаришга астойдил бел боғладилар. Кўзлаган мақсадга эришишда артелнинг ишчиларидан Федченко, Хаустова ва Меркушевлар кунлик режани 100-150 фоизга бажара бошладилар. Артел жамоасининг фидокорона меҳнатлари эвазига артелда режадан ташқари 80000 сўмлик маҳсулот ишлаб чиқарилди. Термизлик саноатчилар билан мусобақалашган деновлик саноатчилар бир ойда 80 минг дециметр терига ишлов берди ва темир йўл станцияси буфетида колбаса маҳсулотлари ишлаб чиқаришни йўлга қўйди.

Умуман, вилоятдаги саноат артеллари 1943 йилда йиллик маҳсулот ишлаб чиқариш режасини 105,9 фоиз бажарди, маҳсулот ишлаб чиқариш ҳажми эса 1942 йилдагига нисбаттан 32 фоизга ўсди.¹

Уруш давридаги вазиятни тўғри тушунган вилоят саноатчилари саноат корхоналарининг сонини ҳамда ишлаб чиқариладиган саноат молларининг турларини йилдан-йилга орттириб боришга эришдилар. Агар 1942 йилда вилоятда 10 та турли хил саноат маҳсулотлари ишлаб чиқарадиган ва битта ихтисослашган транспорт артели мавжуд бўлган бўлса, 1943 йилда бунга қўшимча равишда 4 хил саноат маҳсулотлари ишлаб чиқарадиган ва битта транспортга ихтисослаштирилган артель ташкил қилинди. Мавжуд саноат корхоналарида тўқувчилик, тери ошлаш ва кимёвий маҳсулотлар ишлаб чиқариш каби 28 хил янги саноат моллари ишлаб чиқариш йўлга қўйилди. Шунингдек, вилоятда илк маротаба гугурт, туфли креми ва тароқ ишлаб чиқарила бошланди. Умуман олганда, 1943 йилда вилоятда ишлаб чиқариладиган саноат маҳсулотларининг миқдори 1942 йилдагига нисбатан икки баровар ортди.

1944 йилнинг 30 июль куни вилоят саноат кооперацияларининг фавқулудда қурултойи бўлиб ўтди, қурултойда вилоят саноат кооперациясининг 1943 йил ва 1944 йилнинг биринчи ярмида амалга оширган ишлари муҳокама қилинди. Ушбу вақт мобайнида саноат артеллари ўртасида стахановчилик ҳаракати авж олди. Стахановчилар орасидан Термиздаги «Родина» артелининг тикувчиси Н.Давидова ЎзССР Олий Советининг фахрий ёрлиғини олишга эришган бўлса, Бойсундаги Куйбишев номли тикувчилик артели ишчиси Холмат Мирзаев, Деновдаги Сталин номли артел ишчиси Турдиқул Холматов ва Термиздаги «Қизилгул» артелининг стахановчиси Б.Толибоевлар ишлаб чиқаришда юксак натижага эришдилар. Шу йилларда саноат артелларини турли касб усталари билан таъминлаш мақсадида цехлар қошида қисқа муддатли курслар ташкил қилинди. Ана шундай курсларда бир йил мобайнида 55 этикдўз, 15 гугурт ишлаб чиқариш устаси, 83 тикувчи, 9 та тери ошловчи, 28 та тўқувчи, 2 та кулол ва ҳоказо шунга ўхшаш касб эгалари тайёрланди. Саноат корхоналарини ходимлар билан таъминлашда ёшлар ва ўсмирларга касб малакаларини ўргатиш муҳим аҳамият касб этди. Жумладан, Термиздаги «Прогресс» артелида 59 ўсмирин этикдўзлик касбини эгаллади. Саноат артели аъзолари аҳолига турли-туман саноат маҳсулотлари тайёрлаш билан бир қаторда фронтга ва душман оккупациясидан озод қилинган районларга кўплаб маҳсулотлари билан ҳам ёрдам уюштирди. Саноат артелларининг бевосита ташаббуси билан жангчиларга 300 та шахсий поселка, озод этилган районлар аҳолисига эса 1000 донага яқин уй-рузғор асбоблари жўнатилди. Шунингдек, Термиз шаҳридаги саноат корхоналари ҳарбий госпитални ўз оталиғига олди ҳамда 100 минглаб сўм нақд пулларни ва заём облеғацияларини мудофаа фондларига жунатди. Саноат артелларининг 50 га яқин аъзолари эса душман исканжасидан озод этилган Сталинград шаҳрининг халқ хўжалигини тиклаш ишига сафарбар қилинди.² Вилоят саноат корхонаси ишчи-хизматчилари ўз давридаги йирик қурилишларидан бири бўлган Фарҳод ГЭСи қурувчиларига кўплаб асбоб-

¹ «Ленинская знамя» газетасининг 1944 йил 2 август сони.

² «Ленинская знамя» газетасининг 1944 йил 20 август сони.

ускуналар етказиб бериш каби шарафли вазифани ҳам сидқидилдан бажардилар. Мисол учун биргина Термиз шаҳридаги саноат корхоналари Фарҳод ГЭС курувчиларига моддий ёрдам сифатида 15 пармалаш асбоби, 25 омбур, 10 болға, 4 арра жўнатди. Шаҳардаги «Родина» артели жамоаси эса 80 дона белкурак тайёрлаб беришди, умуман олганда шаҳар саноатчилари 1943 йил январ ойигача бўлган даврда 149 белкурак, 50 дона кетмон, 36 жуфт қўлқоп, 15 жуфт оёқ кийими, 103 дона замбил ва 352 дона турли хил идишлар билан Фарҳод ГЭСи курувчиларига ёрдам уюштирди.¹

Уруш йилларида вилоят аҳолисига хизмат кўрсатадиган майда корхоналарнинг ҳам сони анчагина ортиб борди. Масалан биргина Шеробод туманида 1941 йилда 34 та тегирмон, 15 та мой жувоз ишлаб турган бўлса, 1945 йилга келиб тумандаги тегирмонлар сони 40 тага, мойжувозлар сони эса 28 тага етди.² Вилоят саноат ишчиларининг мардонавор меҳнатлари эвазига саноат маҳсулотлари ишлаб чиқаришнинг ўсиши йилига 20 фоиздан ошиб кетди. Умуман олганда, вилоят саноатчилари ҳам ўша суронли йилларда фидокорона меҳнат қилиб, халқ хўжалигини ривожлантириш ва фашизм устидан қозонилган ғалабага ўзларининг муносиб ҳиссаларини қўшдилар. Саноатчилардан 7560 нафари собиқ СССРнинг «Шавкатли меҳнати учун» медали билан мукофотландилар.³

Совет даври тарихшунослигида таъкидлангандек, «социалистик ишлаб чиқариш усулининг, капиталистик ишлаб чиқариш усулидан устунлиги» эмас, балки халқимизнинг шижоатли меҳнати, душманга бўлган чексиз нафрати каби жиҳатлар уруш йилларида халқ хўжалигида қўлга киритилган ютуқлар ва фашизм устидан қозонилган ғалабада асос бўлиб хизмат қилди.

¹ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1943 йил 23 апрель сони.

² Шеробод тумани Давлат ҳужжат архиви. 46-фонд, 1-ёзув, 26-иш, 14-бет.

³ Сурхондарё вилоят давлат ҳужжат архиви. 45-фонд, 1-ёзув, 48-иш, 6-бет.

2.2. Уруш йилларида вилоят қишлоқ хўжалигидаги аҳвол.

Немис-фашист босқинчиларининг Болтиқбўйи, Украина ва Белоруссияни, қолаверса собиқ СССРнинг деярли барча ғарбий районларини истило қилиши мамлакатда аҳволни ниҳоятда оғирлаштириб юборди. Саноатни хом-ашё билан, аҳолини, хусусан жангчиларни кийим-кечак ва озиқ-овқат билан таъминлаш соҳасида катта муаммолар юзага келди. Собиқ Иттифокдаги ана шу вазиятни ҳисобга олган ҳолда ВКП(б) Марказий Қўмитаси ва собиқ СССР Халқ Комиссарлари Совети 1941 йил 17 ноябрдаги «Машина трактор станциялари ва совхозлар ҳузурида фавқулодда гуруҳлар-сиёсий бўлимлар тузиш тўғрисида» чиқарган қарорида қишлоқ хўжалиги ходимлари олдида турган вазифаларни қуйидагича изоҳлаб ўтади: «Германия фашизми билан бўлаётган уруш шароитида бир қанча қишлоқ районлари вақтинча қўлдан кетиб қолган шароитда мамлакатни озиқ-овқат маҳсулотлари ва қишлоқ хўжалик хом-ашёси билан таъминлаш, дон, техника экинлари, сабзавот ва картошка экиладиган майдонларни янада кенгайтириш ва уларнинг ҳосилдорлигини ошириш аввало, Волгабуйи, Урал, Сибирь, Ўрта Осиё ва Қозоғистон районларида аҳамият касб этмоқда».¹

Бошланиб кетган уруш шароитида вилоят қишлоқ хўжалигини ҳарбий изга солиб қайта қуриш ишини амалга оширишда қатор қийинчиликлар юзага келди. Энг аввало бу қийинчиликлар уруш шароитига мослашиш ва ишлаб чиқариш жараёнини ташкил этишда кўзга ташланди. Мустабид тузумнинг зўравонликка асосланган сиёсати халқнинг истак-хоҳишини инобатга олмаслик бюрократик ва диспотик бошқарув тартиботининг устунлиги меҳнат аҳлининг яратувчанлик қобилиятини бир қадар чеклади. Ўта ҳарбийлаштирилган ишлаб чиқариш усули ҳамда қатағон сиёсатининг жабр ва ситамлари оддий деҳқон ёки чорвадорни ҳам четлаб ўтмади. Кўплаб одамлар давлат мулкига хиёнат қилганлик, ўғирлик ва талон-торожда гумон қилиниб, қамоқ ва сургунларга дучор қилинди. Халқнинг моддий таълимот даражаси ниҳоятда паст даражага тушиб қолди, кўплаб одамлар очлик азоби билан ҳаётдан кўз юмди. Халқнинг очлик ва юпунлик даражаси юқори пағонага чиқди. Албатта, ушбу қийинчиликларни халқнинг метиндак иродаси, чексиз сабр-бардоши, мардонавор меҳнати енгиб чиқди. Асосан пахтачиликка ихтисослашган вилоят деҳқончилигидаги пахтадан ташқари, дон, картошка, қанд лавлаги, каноп, пилла, сабзавот ва полиз маҳсулотлари етиштиришга катта этибор берилди. 1941 йил 14 ноябрда вилоят партия қўмитасининг анжумани бўлиб ўтди, анжуманга «Ғалла майдонларини кенгайтириш ва ҳосилдорликни ошириш тўғрисидаги» масала муҳокама қилинди. Вилоят ғаллакорлари 1941 йил ғалласи учун 104 минг гектар ерга ғалла уруғини қадаган эдилар, дон маҳсулотига бўлган талабнинг кун сайин ортиб бораётганлиги ҳамда жангчиларга кўпроқ озиқ- овқат етказиб бериш зарурлигини тушунган вилоят ғаллакорлари 1942 йил ғалласи учун 149300 гектар ерда дон маҳсулотлари етиштиришни ўз олдиларига мақсад қилиб қўйдилар.

¹ «КПСС съездлари, конференциялари ва Марказий Комитет пленумлари резолюция ва қарорлари». Тошкент, «Ўзбекистон», 1985, 6-том, 33-35 бетлар.

Вилоят кишлок хўжалигида ҳам қатор муаммо ва қийинчиликлар юзага келди. Авволо, қийинчиликлар техника ва минерал ўғитларнинг етишмаслиги, малакали мутахассисларнинг йўқлиги ҳамда кўплаб йигитларнинг фронтга сафарбар қилиниши эса ишчи кучининг танқислигидан иборат эди. Лекин вилоятнинг меҳнатсевар халқи бу қийинчиликларни имкон қадар енгиб фронт учун кўплаб озик-овқат маҳсулотлари ҳамда саноат учун эса кўплаб хом-ашё етказиб беришга эришдилар. Йигитларнинг фронтга кетиши муносабати билан жойлардаги бутун иш аёллар, ўсмир болалар, қолаверса қарияларнинг зиммасига тушди. Ўша машъум уруш йиллари кўплаб аёллар фронтга кетган эркакларнинг ҳамда ўзларининг ўрнига ишлашга тўғри келди, шунингдек улар техника сирларини ўрганишга ва фронтга кўплаб қўшимча маҳсулот етказиб беришга аزمи қарор қилдилар. Ана шу мақсадни амалга ошириш учун улар эртани-эрта, кечани-кеча демасдан, муҳтожлик ва айрилиқларга қарамасдан мардонавор меҳнат қилдилар. Кўплаб шижоатли аёллар трактор ролини тутди, яна кўплаб ташкилотчи аёллар эса раҳбарлик лавозимларида фаолият кўрсатдилар, мисол учун вилоят бўйича 527 нафар хотин-қиз кишлок кенгашлари раиси ва жамоа хўжаликларининг раиси ўринбосарлари каби вазифаларда фаолият юритди.¹ Яна шу ўринда бир маслага тўхталиб ўтиш лозимки, ўша даврда даладаги ишларнинг барчаси қўлда бажариларди. Уруш бошланган даврда МТС ларда 850 га яқин трактор бўлиб, тракторлар вилоят миқёсидаги 197 минг 300 гектар ердаги кишлок хўжалик экинларига ишлов бера олар эди. Уруш бошланиши муносабати билан ёқилғи ҳамда эҳтиёт қисмларининг танқислиги натижасида ишлаб турган кўплаб тракторлар тўхтаб қолди. Кўриниб турибдики, далалардаги асосий иш қўл меҳнати орқали бажарилган, ишни бажаришда вилоят кишлокларида яшаётган ҳар бир кексаю-ёш ўзининг баҳоли қудрат ҳиссасини қўшарди. Вилоят деҳқонларининг мардонавор меҳнатлари натижасида 1,4 минг гектар ерга экилган донли экинлардан 573718 центнер ҳосил олинди. Ҳосилдорлик гектарига 5,3 центнерни ташкил қилди, шунингдек вилоятнинг ноз-неъмат бунёдкорлари ўша йили 847 гектар ердан 62010 центнер сабзавот, 264 гектар ердан 8475 центнер картошка ҳамда 5,5 гектар ердан эса 7750 центнер турли-туман, ҳар хил мевалар ундириб олдилар.

Вилоят пахтакорлари ҳам немис-фашист босқинчиларининг хиёнаткорона босқинчилик юришларига қарши ўлароқ ўзларининг мардонавор меҳнатлари билан жавоб бердилар. 1941 йининг 11 ноябрида вилоят пахта усталари давлатига пахта топширишнинг йиллик режасини шараф билан бажардилар. Вилоят миқёсида ҳар бир гектар пахта майдонидан 17,9 центрдан ҳосил олишга эришган, албатта ушбу улкан пахта хирмонини бунёд қилишда Шўрчи тумани Охунбобоев номли жамоа хўжалиги илғор теримчиси Ўғлон Тўрақулова, Денов МТС пахтачилик аграноми Ҳайдаров, Шеробод тумани Пахтаком жамоа хўжалиги пахтачилик бригадаси бошлиғи А.Саидовларнинг ҳиссасини алоҳида кўрсатиб ўтиш лозим.

1941 йил 28 октябрда вилоят партия фаолларининг йиғилиши бўлиб ўтди, унда 1942 йилда ҳам ишлаб чиқаришнинг барча соҳаларида самарали меҳнат қилиш ва юқори ҳосил олишга эришиш учун кўрсатмалар берилди. Йиғилиш иштирокчилари Давлат мудофаа Қўмитаси раиси И. В. Сталин номига мактуб

¹«Илғор Сурхон учун» газетаси, 1944 йил, 8 март сони.

йўлланди, мактубда «Сурхондарё меҳнаткашлари кўмондонликни ишонтирадики, томиримиздаги қонимизнинг охириги томчисигача, юрагимизда ҳароратнинг борица, охириги нафасимиз қолгунча душман билан курашишга тайёرمىз. Лекин биз ҳозирча фронтнинг узоқ орқа томонидамиз, биз меҳнат фронтининг барча участкаларида ишлаб чиқариш ғалабаларини янада кучайтирамиз. Пахта ва ғаллани янада кўпроқ парвариш қилиб ўстирамыз, чорва молларининг сонини янада кўпайтирамыз», дейилган эди. Ана шуни инобатга олган воҳа бободехқонлари 1943 йил ҳосили учун мардонавор меҳнат қила бошладилар. Далаларда асосан, болалар ва қариялар фаолият кўрсатишига қарамасдан ўзаро мусобақалар ниҳоятда авж олиб, кунлик режани 100-150 фоизга бажарувчилар ва 100 центнерчилар ҳаракатлари кундан-кунга авж ола бошлади. 1942 йил апрел ойида ВКП (Б) Маказий Қўмитаси ва собиқ СССР Халқ Комиссарлари Советининг «Колхозчиларнинг меҳнат минимумини ошириш тўғрисида»ги қарори қабул қилинди. Қарорни ҳаётга татбиқ қилишда вилоят қишлоқ меҳнаткашлари ҳам фаол иштирок этди ва жойларда «Ҳамма нарса фронт учун, ҳамма нарса ғалаба учун»!, «Ўзим учун ва фронтга кетган дўстим учун» ҳамда «Ҳар бир ортиқча ишлаб чиқарилган маҳсулот душманга зарба» шиорлари остида меҳнат fronti авж олди. Вилоят ғаллакорлари мамлакатнинг ғаллага бўлган эҳтиёжини тўғри тушунган ҳолда донли экинлар майдонини янада кенгайтириб бордилар ва 1942 йилда 146560 гектар бошоқли экинлар экиб гектарига ҳосилдорликни 7,1 центнерга етказишга мувофиқ бўлдилар ва давлат ғалла омборларига 137892 центнер дон топширдилар.

Урушнинг энг оғир даври ҳисобланган 1942 йилда вилоят бободехқонлардан Шеробод тумани «Социализм» жамоа хўжалиги аъзоси Б. Раҳмонқулов, Жарқўрғон тумани «Меҳнат роҳат» жамоа хўжалиги бошқаруви раиси Норали Боймуродов, Узун тумани Ворошилов номли жамоа хўжалиги бошқаруви раиси Самат Қурбонов ва шунга ўхшаш минглаб Сурхон элининг танти деҳқонлари кўплаб ғалла, пахта ва бошқа хил озиқ-овқат маҳсулотлари етказиб бериш ишида алоҳида ўрнатилган кўрсаткичлар. Мамлакатдаги умумий вазият 1943 йил бошларида ҳам ниҳоятда оғир эди, кўплаб фронт линияларида душманга қарши ҳужумлар уюштирилаётган бўлса-да, лекин ҳали Ленинград қамали ёриб ўтилмаган, Сталинград ва Курск теvarакларида фашизм тамоман сиқиб чиқарилмаган эди. Жангчилар душман билан аёвсиз жанг қилаётган бир вақтда уларга кўплаб озиқ-овқат маҳсулотлари етказиб бериш ишидек масъулиятли вазифа қишлоқ меҳнаткашлари зиммасидаги асосий вазифа эди. Шуни инобатга олган воҳа деҳқонлари 1943 йилда дон етиштириладиган майдонлар ҳажмини янада оширди. Агар 1941 йилда вилоятда 104 минг гектар, 1942 йилда 146560 гектар ерда дон маҳсулотлари етиштирилган бўлса, 1943 йилга келиб эса 165 минг гектар ерда бошоқли экинлар экдилар ва давлатга 223 минг тонна дон етиштирилиб берилди. Ёки 1943 йилда мамлакатга 1941 йилга нисбатан 4300 центнердан кўпроқ дон етказиб берилди.¹

Вилоят деҳқонлари 1943 йилда қишлоқ хўжалик маҳсулотларининг ҳосилдорлигини ошириш учун тинмай меҳнат қилиб ўзаро мусобақани авж олдирдилар. Омманинг меҳнат фаоллигини оширишда 1943 йилнинг 25-26 феврал

¹ Сурхондарё вилояти давлат архиви, 361- фонд, 1 ёзув, 26- иш, 23-24 бетлар.

кунлари бўлиб ўтган «Қишлоқ хўжалик илғорлари»нинг вилоят кенгаши ва шу йили бўлиб ўтган «Илғор тракторчилар кенгаши»нинг аҳамияти ниҳоятда катта бўлди. Вилоят меҳнаткашлари далаларда иш унумини ошириш учун ўзаро мусобакаларни авж олдириб юбордилар, масалан, Сариосиё тумани тортувли қишлоқ кенгашига қарашли «Ғалаба» жамоа хўжалиги аъзоси И. Қурбонова 1942 йилда 400 меҳнат куни ишлаган бўлса, 1943 йилда 600 меҳнат куни ишлашга эришди ёки Шеробод тумани МТСнинг О. Илҳомов бошлиқ тракторчилар бригадаси аъзолари эса 600 гектардан иборат ер ҳайдаш режасини 800 гектар қилиб бажардилар ва 300 гектар ерга ғалла эктилар. Ишларни амалга ошириш мобайнида МТС тракторчилари томонидан 750 кг ёқилғи тежалди. Бригада тракторчиларидан С.Рўзиев ва Р. Холлиевлар алоҳида ўртак билан ишлаб ер ҳайдаш режасини 350-400 фоизга бажардилар.¹

«Илғор Сурхон учун» газетасининг 1943 йил 27 феврал сонидан илгари Шеробод тумани Хатак қишлоқ кенгашидаги Андреев номи жамоа хўжалигининг аъзоси бўлиб ишлаган, уруш бошлангандан кейин эса жангчилар сафида жанг қилаётган катта лейтенант Анвариддин Жўраевнинг фронтдан туриб воҳа меҳнаткашларга қарата ёзган «Онтимиз душмани яксон қилиш» мавзусидаги мактуби эълон қилинди. Мактубда фронт ортида меҳнат қилаётган кишиларга қарата шундай дейилган эди: «Душманга берилаётган янги қақшатқич зарбалар биргина жангчиларнинг мардлик ва маҳоратига боғлиқ бўлиб қолмай, балки сиз фронт орти меҳнаткашларининг фронтга бераётган кўплаб ёрдамнингиз ва меҳнат унумини мисли кўрилмаган даражада кўтаришдаги фидокорлигингизнинг ҳам натижасидир. Ана шунинг учун душман устидан узул кесил ғалаба соатларини яқинлаштириш мақсадида меҳнат унумини тобора юқори кўтариш билан қишлоқ хўжалигида юқори ҳосилни таъминлаш армияга янада кўпроқ ёрдам беришингиз зарурдир». Жангчининг хатига жавобан воҳа меҳнаткашлари барча соҳаларда фидокорона меҳнатни авж олдириб юбордилар. Натижада воҳа ёшлари фронтда ишлаш бир ойлигида 192 та тарактор, 660 та сеялка ва бошқа қишлоқ хўжалиги асбобларини таъмирлади ҳамда 129 минг сўмлик ҳар хил эҳтиёт қисмлари тўпланди. Далаларда стахановчасига ишлаш ҳаракатлари авж олиб кетди, жумладан, Жарқўрғон тумани МТСининг тракторчилар бригадаси аъзолари ер ҳайдаш режасини 143 фоизга, пахта экиш режасини эса 195 фоизга бажарди. Умуман олганда, воҳа ёшларининг 18633 нафари Охунбобоев хотирасига ўтказилган фронтда ишлаш ойлигида фаол қатнашдилар². Воҳа меҳнаткашларининг мардонавор меҳнатлари натижасида 1943 йилда деҳқончилик соҳасида кўплаб озиқ-овқат маҳсулотлари етиштирилди. Вилоят ғаллакорлари 1943 йилда давлатга 223 минг тонна дон топширдилар, бу эса 1941 йилдагига нисбатан 43000 центнер кўпроқ дон маҳсулотларини ташкил қиларди.³ Бундан ташқари воҳа ноз-неъмат бунёдкорлари қарийб 1943 йилда ҳосил омборларига 93820 центнер сабзавот ва полиз маҳсулотлари ҳамда 148 минг 695 центнер турли хил ширин-шакар мевалар топширдилар. Воҳа соҳибкорлари давлат буюртмаларини бажариш, жангчиларга кўплаб озиқ-овқат маҳсулотлари етказиб

¹ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1943 йил, 1 январь сони.

² Лелинская знамя газетасининг 1943 йил, 23 май сони.

³ Сурхондарё вилоят давлат архиви 361 фонд, 1 ёзув 36 иш, 23 –24 бетлар.

бериш билан бирга шаҳарларда истиқомат қилиб саноат корхоналарида фаолият курсатаётган ишчилар дастурхонига ҳам кўб миқдорда озиқ-овқат маҳсулотлари етказиб бердилар. Мисол учун биргина Шўрчи туманининг деҳқонлари ишчи хизматчиларга совға сифатида 38 тонна сабзаёт маҳсулотлари жўнатилад. ¹

Вилоят соҳибкорлари урушнинг охириги йилларда ҳам мамлакатга кўплаб дон, сабзаёт ва полиз маҳсулотлари ҳамда турли хил мевалар етиштириб, озиқ-овқат муоммасини ҳал қилишга ўзларининг муносиб ҳиссаларни қўшдилар. Бу ишларни амалга оширишда воҳанинг Х. Бозорова, Б.Абдуназарова, С.Ортиқова, Ш.Тўраева, Н.Боймуродов, А.Ўлдошев, Х.Очилдиев, С.Рўзиев ва Қ.Турдиева каби ноз-неъмат бунёдкорларининг алоҳида ҳиссаси бор.

Уруш йилларида вилоят пахтакорлари ҳам оғир синовлардан ўтдилар ва уруш даврининг турли-туман қийинчиликларини имкон қадар бартараф қилиб келдилар. Воҳа пахтакорлари бутун имкониятларини ишга солиб кўплаб миқдорда пахта етказиб беришни ўз олдиларига мақсад қилиб қўйиб, пахта қатор ораларига ишлов бериш ишларини қизғин туз олдирдилар. Воҳа пахтакорлари урушнинг биринчи йилида ҳар гектар ердан 17,1 центнердан пахта етиштириб, давлатга 698658 центнер пахта топширдилар.² Лекин кейинги уч йил мобайнида вилоят пахтакорлари давлатга пахта топшириш йиллик режасини бажара олмадилар, ҳосилдорлик пасайиб кетди. Агар 1941 йилда вилоят пахта майдонларининг ҳар гектаридан 17,1 центнердан пахта ҳосили олинган бўлса, 1943 йилга келиб пахтанинг ҳосилдорлиги гектарига жамоа хўжаликларида эса 7,2 центнер, давлат хўжаликларида 5,4 центнерга тушиб қолди. Оқибатда вилоят пахтакорлари уч йил мобайнида давлатга 39223 тонна пахтани кам берди,³ вилоятда пахта топшириш режаларининг бажарилмай қолиши ва ҳосилдорликнинг камайиб кетишига олиб келган ҳам объектив, ҳам субъектив сабаблар бор эди. Албатта, аввало воҳа пахтакорлари кўпчилигининг урушга кетиши муносабати билан далаларда меҳнат қиладиган ишчи хизматчиларнинг сони ниҳоятда камайиб кетди. Шунингдек вилоят хўжаликларида экин майдонлари структураси ўзгариб, уруш бошлангунча пахта етиштирилган майдонларда ғалла етиштирила бошланди. Масалан, биргина 1943 йилда пахта майдонларининг ҳажми 1942 йилдагига нисбатан 6095 гектарга қисқариб кетди, урушнинг бошланиши билан пахтакорларга мунтазам келтириб турилган техника ва ўғитлар келтирилмай қўйди. Кўпгина жамоа ва давлат хўжаликларининг раҳбарлари ўз ишларини уруш даври талаблари асосида қайта кура олмадилар. Пахтачиликни ривожлантиришда хўжаликларнинг ички имконият ва резервларидан тўлиқ фойдаланилмади, хўжаликларни ташкилий жиҳатдан мустаҳкамлашга етарли даражада эътибор берилмади. Қийинчиликларни бартараф этишда омманинг ташкилотчилик қобилиятидан тўлиқ фойдаланилмади, эгасизликка ва тартиб бузилишларига йўл қўйилди. Ерлар агротехника қоидалари асосида ишланмади, баъзи жамоа хўжаликларида далалардаги ғўзапоялар февраль ойига келибгина йиғиштириб олина бошланди, ғўза қатор ораларига ишлов бериш муддатлари кечикиб ва сифатсиз ўтказилди. Режа ва мажбуриятларни юклашда мустабид тузумга хос бўлган анъаналар, яъни жойлардаги имконият ва

¹ «Ленинская знамя» газетасининг 1943 йил, 4- январ ьсони

² Сурхондарё вилояти давлат архиви. 361 фойз, 1 ёзув, 2 иш, 1 бет.

³ «Сурхондарё тарихидан лавҳалар», 73 бет

шароитларни ҳисобга олмасдан кўр-кўрона буйруқларнинг берилиши ва мажбуриятларнинг юклатилиши ҳам меҳнат аҳли устига оғир қийинчилик бўлиб тушди. Жойларда маҳаллий раҳбар кадрлар ва «улуғ отанинг» шахсига сиғиниш кайфиятларининг устунлигига эришилди. Омма орасида юқоридан берилган буйруқни бажармаган ёки унга қарши фикр билдирган шахслар «Халқ душмани», «Зараркунанда», «Миллатчи» каби тавқи лаънатлар билан лаънатланиши ва турли хил балоларга гирифтор қилиниши муносабати билан кўрқув, мутелик ва тушкунлик кайфиятлари юзага келди.

Юқоридаги хато ва камчиликлар воҳада пахта етиштиришнинг камайиб кетишига озми-кўпми ўз таъсирини кўрсатган эди. Уруш йилларининг турлитуман қийинчиликлари, очлик ва юпунликлари ҳамда йўқотишларга қарамасдан воҳанинг меҳнатсевар аҳли юқорининг амри-фармонлари билангина эмас, балки ўзларининг қалб даъватлари, душманга нафрати ва чексиз фидойилиги билан ишлаб чиқаришда катта матонат ва жасорат намуналарини кўрсатдилар. Етиштирилаётган пахтадан юқори ҳосил олишга эришган илғор пахта усталари мавжуд қийинчиликларни ўзларининг сабр-бардоши ва матонати, жасоратли меҳнати ва шижоаткорона ҳаракатлари билан енгиб пахта ҳосилдорлигини йилдан йилга ошириб бордилар. Воҳанинг ана шундай уста пахтакорларининг номларини келтириб ўтиш мумкин. Жумладан, Денов туманидаги Денов қишлоқ кенгашига қарашли Й.Охунбобоев номли жамоа хўжалиги звено бошлиғи Анорбиби Шукурова звеносида етиштирилган ҳар бир гектар ердан 80 центнердан пахта ҳосили олди. Шунингдек, Шеробод тумани «Қизил қаҳрамон» жамоа хўжалиги звено бошлиғи Ризвон Умиров амеркан навли пахтанинг гектаридан 108 центнердан, ушбу туманнинг И.Охунбобоев номли жамоа хўжалиги звено бошлиғи Ж.Холманов гектаридан 49 центнердан, Сариосиё туманининг У.Юсупов номли жамоа хўжалиги звено бошлиғи Файзиева гектаридан 40 центнердан ва Денов туманидаги Й.Охунбобоев номли жамоа хўжалиги звено бошлиғи Анвар Шукуров ҳар гектар ердан 60 центнердан пахта ҳосили кўтаришга муваффақ бўлдилар. Уруш йилларида улкан меҳнат зафарларига эришган деҳқонлардан яна бири Шеробод туманининг «Социализм» жамоа хўжалиги звено бошлиғи Нозик Бўриевадир. Звенонинг ўн икки аъзоси юрт учун оғир бўлган ўша йилларда пахтадан юқори ҳосил олиш мақсадида кечани-кеча кундузни-кундуз демасдан мардонавор меҳнат қилди. Улар ҳосилдорликни ошириш мақсадида пахта далаларига гўнг ташиб келтирар, эски девор ва жарликларнинг тупроқларини келтириб тўкишарди. Бунинг натижасида звенода ҳосилдорлик йилдан йилга ортиб борди, звено аъзолари уруш йиллари қийинчиликларига қарамай туманда биринчилар қаторида пахта топшириш режасини бажарди.

1944 йил январь ойида Республика пахтакорларининг биринчи қурилтойи бўлиб ўтди. Қурилтойда қабул қилинган умумхалқ қасамида «Бутун ўзбек халқи номидан биз пахтачиликни юксалтиришга, 1944 йилда пахтанинг ҳар гектаридан жамоа хўжаликларида камида 12 центнер, давлат хўжаликларида камида 13 центнердан ҳосил олишга сўз берамиз, бу хат бутун халқнинг қасамидир. Биз бу қасамни тик туриб қабул қилдик. Биз бу ваъдамизни қандай қилиб бўлса ҳам бажарамиз», дейилган эди. Шунингдек, Ўзбекистон Компартияси Марказий Қўмитасининг 1944 йил 4 январда бўлиб ўтган ҳамда 1944 йил 26 апрелда бўлиб

ўтган I пленумларида ҳам пахтачиликда ҳосилдорликни кўтариш масалалари муҳокама қилинди. Ана шуни инобатга олган вилоят пахтакорлари вилоятда пахтачиликни ривожлантиришга доир чора-тадбирларни ишлаб чиқа бошладилар. 1944 йил 10 март куни вилоят ижроия қўмитасининг «Пахта ҳосилдорлигини оширишда гўнг ва бошқа маҳаллий ўғитлардан фойдаланиш тўғрисида мажбурий қарори» қабул қилинди. Ушбу қарорга биноан минерал ўғитлар танқислиги пайтида ҳосилдорликни ошириш учун маҳаллий ўғитлардан фойдаланиш аҳамиятига доир чора-тадбирлар белгиланди. Шунингдек вилоят қишлоқ хўжалик далаларига қишлоқ хўжалик мутахассисларини сафарбар қилиш ҳаракати авж олдирилди. 1944 йилда вилоятдаги жамоа хўжаликларига 110 нафар қишлоқ хўжалик мутахассислари юборилди.¹

Вилоят пахтачилигини ривожлантириш учун олиб борилган курашда, айниқса ёшлар анча жонбозлик кўрсатдилар. Ёшлар жамоа ва давлат хўжаликлари далаларида деҳқонлар ўртасида тарғибот ва ташвиқот ишларини яхши йўлга қўйдилар. Жумладан, 1944 йил давомида вилоят жамоа хўжаликларида ёшларнинг ташаббуси билан 134 та клуб ташкил қилиниб, клубларда 670 нафар тарғиботчи омма ўртасида тушунтириш ишларини олиб бордилар. Вилоятда ғўзаларнинг парваришидаги қолоқликни тугатиш мақсадида 1944 йил 10 июнидан 10 июлигача вилоят ёшлари ташаббуси билан пахта далаларида зарбдорчасига ишлаш ойлиги ўтказилди. Ушбу ойликда вилоят бўйича 3450 ёш ва 4472 ўспирин фаол қатнашди, шижоатли ёшлар томонидан пахта далаларида ишлаш учун 464 звено ва 157 бригада тузилди. Ўтказилган зарбдор ойлигида ёшлар кучи билан вилоятдаги 4789 гектар ердаги ғўза сифатли чопиқ қилинди, 6842 гектар ердаги ғўза эса культивация қилинди ҳамда тракторлар учун 279 дона эҳтиёт қисмлар йиғилди. Зарбдорчасига ишлаш ойлигида шижоаткор ғайратли ёшларнинг 3282 нафари кунлик режани 1,5-2 барабар қилиб бажардилар.⁷

Вилоят пахта далаларида «зарбдорлар», «юз центнерчилар» ва «кўпмингкилограммчилар» ҳаракати кундан-кунга ошиб борди. Термиз туманидаги Паттакесар қишлоқ кенгашига қарашли Тўрахўжаев номли жамоа хўжалигининг пахтачилик звеноси бошлиғи Марям Худойназарова ҳар гектар ердан 50 центнердан ҳосил олиш учун курашни киздириб юборди. Ушбу жамоа хўжалигининг кўп минг килограммчи теримчиси И.Қиличева бир мавсумда 4000 кг пахта терди. Шеробод тумани «Социализм» жамоа хўжалиги илғор теримчиси К.Турдимуродова эса мавсум давомида 3500 кг пахта теришга муваффақ бўлди. Пахта ҳосилини йиғиб олишда ўқувчи ёшларнинг ҳам алоҳида ҳиссаси бор, вилоят ёшларининг кучи билан пахта теримида қишлоқ хўжалик асбоб-ускуналарини жойлаш ишида 741 арава таъмирланди ва 25685 дона қоп тикилди, 4633 ёшлар эса кунлик пахта териш режасини 2-3 барабар қилиб бажарди. Вилоятдаги мактаб ўқувчилари пахта йиғим-теримида фаол иштирок этдилар, 1944 йилнинг 1754099 меҳнат кунида вилоят ўқувчилари кучи билан 7373 тонна пахта териб олинди.

¹ Н. Саидмуродов. Афтореферат на учёной степени кандидат исторических наук. Деятельность Сурхандарьинской областной партийной организаций в года великой войне. Ташкент, 1974, стр 25.

⁷ «Илгор Сурхон учун» газетасининг 1944 йил 30 июль сони.

Вилоят пахткорлар 1944 йилги пахта мавсумида давлатга топширилган пахта ҳосилига нисбатан 6099 тонна кўп эди.¹

Вилоят пахтакорлари 1944 йилда давлатга пахта топшириш режасини 86,4 фоизга бажариб яна йиллик режани бажара олмадилар. Ҳар гектар ердан олинган пахта ҳосилдорлиги 9,5 центнерни ташкил этди. 1945 йил январь ойида Ўзбекистон пахтакорларининг II курултойи бўлиб ўтди. Курултой «қатнашчилари» 1945 йилда давлатга 1 миллион тонна пахта берамиз деган шиорни кўтариб чиқдилар. Курултойда қабул қилинган қарорлар вилоят пахтакорлари олдига ҳам пахтачилик соҳасини юксалтиришдек долзарб вазифани кўндаланг қилиб қўйди. Вилоят пахтакорларпи уч йил давомида давлатга пахта топшириш режасини бажара олмадилар ва давлатга 39223 тонна пахтани кам берди.² Мавжуд вазиятни тўғри тушунган вилоят пахтакорлари ғалаба йили ҳосили учун курашни янада қиздириб юбордилар. Вилоятнинг барча пахта далалари, жамоа ва давлат хўжаликларида ўзаро мусобақа авж олиб «зарбдорлар», «юз центнерчилар», «беш мингчилар» ва шунга ўхшаш ҳаракатлар кенг ёйилиб борди. Вилоят деҳқонларининг тинимсиз фаолияти бутун куч-қувват ва қалб кўри билан ишлаши натижасида ғалаба йиллининг 21 ноябри куни вилоятда пахта тайёрлаш режаси бажарилди. Агар 1944 йилда пахтадан олинган ҳосилдорлик гектарига 9,5 центнерни ташкил қилган бўлса, ғалаба йилида пахта ҳосилдорлиги икки центнерга кўпайди. Натижада давлат қабул пунктларига вилоят пахтакорлари 1944 йилдагига нисбатан 1945 йилда 4500 тонна кўп пахта топшириб, душман устидан қозонилган ғалабани ўз меҳнат зафарлари билан кутиб олдилар.³

Уруш йилларида қишлоқ хўжалигини, айниқса пахтачиликни ривожлантиришдаги муносиб хизматлари учун вилоятнинг бир гуруҳ пахтакорлари давлат ордени ва медалларини олишга муваффақ бўлдилар. Узун туманидаги Ворошилов номли жамоа хўжалиги раиси Самат Қурбонов ва Шеробод туманидаги «Қизил қаҳрамон» жамоа хўжалиги пахтачилик звеноси бошлиғи Ризвон Умировлар «Ленин ордени» билан тақдирланди. Вилоятнинг 12 нафар пахтакор ва соҳибкор деҳқонлари «Қизил байроқ» ордени билан тақдирланди. Мукофотланганлар орасидан Термиз туманидаги «1-май» жамоа хўжалиги раиси Абдулла Омонов ва Узун тумани МТСнинг директори Улаш Шамиевлар номини кўрсатиб ўтиш мумкин. Шунингдек, деҳқонлардан 35 нафари эса «Хурмат белгиси» ордени билан мукофатланди, улар орасида Жарқўрғон туманидаги «Қизил карвон» жамоа хўжалиги раиси Маматқул Азизов ва Термиз туманидаги «Қизил байроқ» жамоа хўжалигининг раиси Очил Ортиқовлар бор эди. Ўша суронли йилларда воҳанинг барча туман марказлари ва МТС лари қошида тракторчилар тайёрлаш курслари ташкил этилди ва вилоятдаги 660 нафар шижоатли хотин-қиз тракторчилик ва шолфёрлик касбини эгаллади. Ўша даврда жамоа хўжаликларида ҳисобчи кадрлар танқислиги анча сезилиб қолган эди, шуни инобатга олган ҳолда вилоятнинг 200 нафар йигит-қизлари Бухородаги ҳисобчилик курсларида таълим олиб қайтди. Бунга қўшимча равишда эса тумандаги ер

¹ Н.Саидмуродов. дисертация авто реферати: «Сурхондарё вилояти партия кўмитасининг Улуғ ватан уруши йиллари фаолияти» Тошкент- 1974 йил, 25-бет.

² «Сурхондарё тарихидан лавхалар», , 73-бет.

³ «Илғор сурхон учун» газетасининг 1945 йил 15 декабрь сони.

бўлимлари қошида жамоа хўжаликларида ҳисобчилар тайёрлаш курслари очилган эди. Шундай курслар Жарқўрғон туманида ҳам ташкил этилган бўлиб, ушбу курсни 1943 йил сентябрь ойида 30 нафар хотин-қиз тамомлаб чиқди. 1942 йил 27 январда вилоят ижроия қўмитаси ва вилоят партия қўмитасининг кўчма йиғини бўлиб, йиғилишда вилоят миқёсида 7700 нафар қишлоқ хўжалик ишчилари тайёрлаш тўғрида қарор қабул қилинди ва ушбу қарор асосида 545 нафар механизатор тайёрланди. Вилоятнинг 213 нафар ўғил-қизлари эса ипакчилик соҳаси бўйича Тошкент ва Бухорода очилган курсларда таълим олиб келдилар. Шу билан бир қаторда Бойсун туманида чорвачилик билан шуғулланувчи кадрлар тайёрлаш ишлари ҳам йўлга қўйилди ва курсни 1943 йил 5 октябрда 24 нафар киши тамомлади, ана шулардан 20 нафари хотин-қизлар эди.¹

Вилоят қишлоқ хўжалиги ишчи ва хизматчилари уруш йилларида олиб борган жанговар қурилишларида ҳам фаол иштирок этдилар, бу даврда Қоратоғ, Ҳазарбоғ, Занг ва Илонсой каби каналлар қазилиб ишга туширилди. Ана шундай қурилишлардан бири 1940 йилда бошланган Душанбе - Қоратоғ канали қурилишидир, канал қурилиши 1941 йил 21 январдан бошлаб оммавий тус олди. Ушбу канал қурилишида вилоятнинг 33 нафар меҳнаткаш халқи иштирок этди,² вилоятдан канал қазилган сафарбар қилинганлар ўзаро ер қазил ишларини жадаллик билан давом эттириб бордилар. Канал қурилишида иштирок этаётган Денов тумани Денов қишлоқ кенгашига қарашли «Ихтиёр» жамоа хўжалиги аъзоси Қўчқор Олимов ҳар куни 2 кубометр ер қазил ўрнига 7-8 кубометр ер қазиб, кунлик ер қазил режасини 350-400 фоизга бажарди. Шунингдек тумanning Тортувли қишлоқ кенгашига қарашли «Қизил деҳқон» жамоа хўжалиги аъзоси Шариф Ҳусанов, Вахшивор қишлоқ кенгашига қарашли И. В. Сталин номи жамоа хўжалиги аъзоси Қобилов ва Абдуллаевлар кунига 2 кубометр ўрнига 6-7 кубометр ер қазиб, 150-160 замбилғалтак тупроқ ҳам ташидилар.³ Шўрчилик Ҳукм Юнусова ҳам Қоратоғ, Занг, Илонсой ва Ҳазарбоғ каналлари қурилишида фаол иштирок этди. Канал қурувчиларининг тинимсиз меҳнатлари эвазига 1942 йилнинг август ойида каналнинг 80 км узунлидаги бир қисми қуриб битказилди, каналнинг Ўзбекистон қисмида 2 млн. 829 минг кубометрлик ер ишлари бажарилди. Канал қурилиши вилоятдаги мавжуд экин майдонларини сув билан таъминлабгина қолмасдан, балки янги 35 минг гектарга яқин ерга сув чиқариш имконини ҳам берди.⁸ Иккинчи жаҳон урушининг зарбдор қурилишларидан бири бўлган Душанбе-Қоратоғ канали қурилишида донг таратган сариосиёлик И.Муродова, О.Тоғаева, Ҳ.Олтибоева, шерободлик М.Тўраева, деновлик Б.Сатторова ва Ж.Ҳасанова каби шижоатли аёллар Ўзбекистон ҳукумати Олий Кенгашининг фахрий ёрлиқлари билан мукофотландилар. Уруш йилларидаги жанговар қурилишлардан яна бири бу Фарҳод гидроэлектростанцияси қурилишидир. ВКП(б) Марказий Қўмитаси ва СССР Халқ Комиссарлари советининг 1942 йил 18 ноябрда чиқарган «Ўзбекистон ССЖда бешта электростанция қуриш ҳақида»ги қарорига

¹ Ленинская знамя 194 газетасининг 3 йил 5 октябрь сони

² Сурхондарё вилоят давлат архиви. 45 фонд, 1-ёзув, 51-иш, 577 бет.

³ Илғор сурхон учун газетасининг 1941 йил 22 октябрь сони.

⁸ «Сурхондарё тарихидан лавҳалар», 29 бет.

биноан курилаётган Фарход гидроэлектростанциясида Сурхон воҳасининг азамат курувчилари 599,3 минг меҳнат куни ишладилар.

Вилоят меҳнаткашлари гидроэлектростанция курилишида фаол иштирок этиши билан бирга фарходчиларга кўплаб миқдорда озиқ-овқат ва меҳнат куруллари етказиб бера бошладилар. Жумладан, Сариосиё туманидаги Тортувли қишлоқ кенгашига қарашли Ғалаба жамоа хўжалиги аъзолари фарходчиларга 2 центнер шоли, 1 центнер буғдой, 12 дона кигиз, 7 та гилам, 9 та кўрпа, 23 та кетмон, 3 та бел ва 350 сўм пул ажратди. Шеробод тумани жамоа хўжаликларининг ишчи ва хизматчилари эса фарходчиларга ёрдам тариқасида 5200 кг ғалла, 5225 кг мева, 498 бош майда мол, 4821 кг қуруқ мева, 2 та арава, 255 дона белкурак ва 265 дона кетмон жўнатдилар, термизлик колхозчилар эса 15 та ўтов билан ёрдам бердилар.⁹

Уруш йилларида вилоят пиллакорлари ҳам кўплаб миқдорда ипак етиштириб алоҳида фидойилик билан меҳнат қилдилар, пиллачилик қишлоқ хўжалигининг муҳим тармоғи сифатида тез суръатлар билан ўсиб борди. Уруш йилларида вилоят пиллакорлари давлатга 350 тонна пилла етказиб бердилар, бу даврда вилоятда ажойиб қурт боқар усталар етишиб чиқди. Масалан, Сариосиё туманидаги «Телпакчинор» қишлоқ кенгашига қарашли «Янги рўзғор» жамоа хўжалиги пиллабоқари Аминов Ўринбой ҳар бир қути ипак қуртидан 115 кг дан ипак топширишга эришди. Пиллачилик соҳасидаги бундай ҳосилдорлик ўша даврда республикадаги энг юқори кўрсаткич эди. Термиз туманидаги «Социализм» жамоа хўжалиги ипакчилик звеноси бошлиғи Т.Аллаева 1943 йилда давлатга 315 кг пилла топширди, топширилган пилла ҳосилининг 148 кг 1-сортга қабул қилинди. Термиз туманининг Молотов номли қишлоқ хўжалик артели пиллабоқарлари пилла топшириш йиллик режасини 255,6 фоизга, «Большевик» жамоа хўжалиги пиллакорлари 142,5 фоизга, «Намуна» жамоа хўжалиги ипакчилари эса йиллик режани 119,1 фоизга бажаришга эришдилар. Ушбу тумanning «Иттифок» жамоа хўжалигининг ипакчилик бригадаси бошлиғи Мустафоқулова Тунуқ ҳар бир қути ипак қуртидан 70 кг дан пилла топширди, вилоят пиллачилигини ривожлантиришда Жарқўрғон ва Шеробод тумани пиллакорларининг алоҳида ҳиссалари бор. Жарқўрғон тумани «Қизил Ўзбекистон» жамоа хўжалиги пиллабоқарлари ҳар бир қутти пилла қуртидан 40 кгдан пилла топширди ва режадан ташқари 60 кг пиллани мудофаа фондига топширди. Шеробод тумани «Оққўрғон» қишлоқ кенгашига қарашли В.И.Ленин номли жамоа хўжалигининг Қундуз Шаханова бошлиқ пиллачилик звеноси пиллабоқарлари эса 7 қути ипак қуртидан давлатга 238 кг пилла ўрнига 330 кг пилла йиғиб топширдилар. СССР Олий Кенгашининг 1945 йил 1 октябрдаги қарори билан Республикадаги моҳир пиллачилардан 427 киши, шу жумладан, 210 нафар хотин-қиз орден ва медаллар билан мукофотландилар. Такдирланганлар орасида юртдошимиз, моҳир пиллакор Термиз туманидаги «Намуна» жамоа хўжалигининг ипакчилик бригадаси бошлиғи Хуринисо Имомалиева ҳам бор эди. Уруш йилларида чорвачилик соҳаси ҳам энг зарбдор соҳалардан бири эди, чунки жангчилар ҳамда мамлакатнинг тинч аҳолисига озиқ-овқат ва кийим-кечакка

⁹ Ленинская знамя рузномасининг 1943 йил 25 апрель сони.

бўлган эҳтиёжни қондириш бевосита чорвачилик соҳаси билан боғлиқ эди. Мамлакатдаги ана шу вазиятни ҳисобга олган вилоят чорвадорлари мамлакатга кўплаб миқдорда гўшт, сут ва сут маҳсулотлари, тери, жун ҳамда шунга ўхшаш бошқа чорвачилик маҳсулотлари етказиб бериш учун фидокорона меҳнатни киздириб юбордилар. Натижада вилоят миқёсида чорвачиликдан олинаётган маҳсулотлар миқдори ҳамда чорва моллари туёқ сонининг кўпайиши ҳам йилдан-йилга ошиб борди. Жумладан, вилоятнинг Бойсун туманидаги «Халқажар» қишлоқ кенгашига қарашли «Бажарувчи» жамоа хўжалиги чорвадорлари 1941 йилда фермадаги ҳар бир бош совлиқдан 130 тагача қўзи олишга эришди.¹⁰

1942 йилда вилоят чорвадорлари давлатга 34000 кг жун топширишб, жун топшириш соҳасида республикада биринчи ўринни эгаллаб, Республика жун тайёрлаш идорасининг фахрий ёрлиғи билан мукофотланди. Вилоят чорвадорлари 1942 йилда ҳам чорва молларининг туёқ сонини кўпайтиришда алоҳида фидокорлик кўрсатиб йирик шохли моллар сонини 34928 бошга, қўй ва эчкилар сонини эса 358304 бошга етказишга муваффақ бўлдилар.¹¹ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1943 йил 14 апрель сониди Термиз сут ва мой заводи ишчиларининг фронтга кўпроқ чорвачилик маҳсулотлари етиштириб беришга чақирувчи вилоятнинг барча эркак ва аёлларига қарата ёзган очиқ хати эълон қилинди. Хатда вилоятнинг барча чорвадорларини жорий йилда янада кўпроқ чорвачилик маҳсулотлари олишга ундаган эди. Ушбу хатга жавобан вилоят чорвадорлари давлатга топшириладиган чорвачилик маҳсулотларининг миқдорини уруш даври қийинчиликларига қарамай анча ошириб юбордилар. Жумладан, Термиз туманидаги «Социализм» жамоа хўжалиги чорвадорлари давлатга гўшт топшириш режасини 1943 йилнинг февраль ойида тўла-тўқис бажариб барчага намуна кўрсатди. Термизлик чорвадорлар намунасида ўртак олган вилоятнинг барча чорвадорлари мамлакатга ва жангчиларга кўплаб миқдорга чорвачилик маҳсулотлари етиштириб беришда ўзаро мусобақани авж олдириб юбордилар. 1943 йилда вилоят чорвадорлари қора моллар сони 1940 йилдагида нисбатан 12488 бошга кўпайтирдилар, қўй ва эчкилар сонини эса 414646 бошга етказдилар.¹² Бу даврда мамлакат учун ниҳоятда зарур бўлган йилқичиликни ривожлантиришда ҳам муҳим ишлар амалга оширилди ва вилоятда отларнинг сони 34867 бошга етказилди.¹³ Чорва моллари туёқ сонининг кўпайиши Термиз гўшт комбинати ходимларининг ҳам янги-янги меҳнат зафарларига эришишда бош манба бўлиб хизмат қилди. 1944 йилда Термиз гўшт комбинати ишчи ва хизматчилари йиллик режани 101 фоизга бажариб, янги йилгача яна давлатга режадан ташқари 101 тонна гўшт топширди.¹⁴ Вилоят чорвадорлари 1944 йилга келиб парвариш қилинаётган чорва моллари сонини янада кўпайтиришга эришдилар. Жумладан 1944 йилда вилоятдаги чорва молларининг умумий сони 642081 бошга етказилди, шундан 557364 боши қўй ва эчки, 42282 таси эса қора моллардан иборат эди.¹⁵

¹⁰ Сурхондарё вилоят давлат архиви. 45-фонд, 1-ёзув, 137-иш, 15-17 бетлар.

¹¹ Ўша жойда, 15-17 бетлар.

¹² Ўша жойда, 361-фонд, 1-ёзув, 29-иш, 1-бет.

¹³ Вилоят давлат архиви, 316-фонд, 1-ёзув, 29-иш, 1-бет.

¹⁴ «Илғор Сурхон учун» рўзномасининг 1945 йил 1 январь сони.

¹⁵ Вилоят давлат архиви, 45-фонд, 1-ёзув, 149-иш, 147 бет.

Вилоят чорвадорлари чорва моллари туёғини урушдан олдингига нисбатан анча кўпайтирди, қорамолларни 49 фоизга, қорақўл қўйларни 72 фоизга, бошқа хил қўйларни 38 фоизга, эчкиларни 52 фоизга кўпайтирдилар. Ўша суронли йилларда вилоят чорвадорлари мамлакатга 15000 тонна гўшт, 170000 дона қорақўл тери ва минглаб литр сут маҳсулотлари топширдилар, фронтдаги жангчиларга 300 тонна гўшт ва 30 тонна ёғ жўнатдилар. Уруш йилларида вилоят қишлоқ хўжалиги ходимлари ўзига хос синов даврини босиб ўтдилар. Бу йилларда қишлоқ хўжалиги меҳнаткашлари мамлакатга кўплаб миқдорда озиқ-овқат ва хом-ашё маҳсулотларини етказиб бердилар. Мамлакат учун оғир вазият юзага келган бир даврда ҳар бир киши имкон қадар юқори меҳнат унуми билан ишлашга ҳаракат қилди. Жойларда ўзаро мусобақа ва турли хил ҳаракатлар авж олдирилди, вилоят қишлоқ хўжалиги структураси уруш бошланиши билан ўз фаолиятини қисман ўзгартириб мамлакат учун оғир бўлган бир вазиятда кўплаб ғалла етиштиришни йўлга қўйди. Вилоятда ғалла етиштириладиган майдонлар 1940 йилдагига нисбатан 150 фоизга кўпайди, қишлоқ хўжалиги меҳнаткашлари Иккинчи жаҳон уруши даврида мамлакатга 800 минг тоннага яқин дон, 210 минг тонна пахта, 15 минг тонна гўшт, 5 минг тонна гуруч, 170 минг дона қорақўл териси, 360 тонна пилла, 10000 минг тонна сабзавот ва узум етиштириб бердилар.¹ Албатта, етиштирилган маҳсулотлар вилоят меҳнаткашларининг тинимсиз меҳнати, ғайрат-шижоати ва сабру бардошлари эвазига барпо қилинган эди. Ўша суронли йилларда воҳа меҳнат аҳли орасидан кўплаб уста пахтакорлар, донгдор деҳқонлар, соҳибкор боғбонлар, моҳир пиллабоқарлар етишиб чикди ва улар воҳадаги кўплаб қишлоқ хўжалик ходимларига ўзларининг мардонавор меҳнатлари билан намуна бўлдилар. Вилоятнинг ана шу илғор деҳқонларидан икки нафари «Ленин ордени», 12 нафари «Меҳнат Қизил байроқ ордени», 34 нафари «Хурмат белгиси ордени» билан тақдирланган бўлса, вилоят қишлоқ хўжалиги меҳнаткашларининг ҳар учтасидан биттаси «1941-1945 йиллардаги Улуғ ватан уруши шавкатли меҳнати учун» медали билан тақдирланди. Ўша суронли йилларда вилоят қишлоқ хўжалигида машғал бўлган илғорлардан Р. Умаров, С. Қурбонов, Н. Боймуродов, Н. Азизов, Н. Бўриева, Б. Абдурахмонова, Б. Абдуназарова, Ш. Тўраева, П. Тўрақулов, Х. Чориев, М. Тўраева, Қ. Шоҳонова, Ш. Искандарова, Х. Имомалиева ва бошқа шунга ўхшаш юзлаб инсонларнинг номларини келтириш мумкин.

Хулоса қилиб шуни айтиб ўтиш жоизки, вилоят қишлоқ хўжалигининг барча меҳнаткашлар ўша жанговар йилларда фронтчасига меҳнат қилдилар, уларнинг шижоатини уруш даври етишмовчиликлари, йўқотишлари ва танқисликлари қайтара олмадилар. Улар ёруғ кунлар келишига ишонч билан қараб, қанчалик оғир ва қийин давр бўлса-да, барча қийинчиликларга қарши сабр-бардош, чидам ва матонат билан мардонавор туриб кураш олиб бориб, мамлакатга кўплаб миқдорда қишлоқ хўжалиги маҳсулотлари етказиб бериш билан бирга, фронтда душман билан жон олиб, жон бераётган жангчиларга ҳам моддий ва маънавий жиҳатдан мададкор бўлиб турдилар. Урушни ғалаба билан якунлаш, фронт ортини мустаҳкамлаш ишида вилоят қишлоқ хўжалиги ходимларининг муносиб улуши бор. Уруш йилларидаги фидокорона ва машаққатли меҳнатнинг илҳомчиси халқнинг хоҳиш-иродаси улкан яратувчанлик

¹ Сурхондарё тарихидан лавҳалар. Тошкент, 1991, 30бет

фаолияти, умумий душманга бўлган нафрати, келажакка ишонч ва эътиқоди асос бўлиб хизмат қилди.

III-БОБ.СУРХОНДАРЁЛИКЛАРНИНГ ФРОНТДАГИ ҚАҲРАМОНЛИКЛАРИ

3.1. Сурхондарёлик жангчиларнинг ғалабага қўшган ҳиссаси

Фашистлар Германияси Европани иқтисодий, сиёсий ва ҳарбий жиҳатдан ўзига қарам қилгач, 1941 йил 22 июнда собиқ СССРга ҳужум ҳаракатларини бошлади. Германия иттифоқчилари Италия, Финляндия, Венгрия, Руминия, Болгария билан биргаликда СССРни босиб олиш, бойлигини талаш, миллионлаб кишиларни қириш ва қул қилиш мақсадида 5,5 миллион солдат ва офицерни бирлаштирган 193 дивизия, 5 минг самолёт, 4,5 минг танк, 50 мингдан ортиқ тўп ва миномётларини ишга солган эди.¹ Душманнинг ҳужум суръати бир кеча-кундузда қарийб 30 кмни ташкил этди. Дастлабки ойларда Латвия, Литва, Эстония, Молдавия, Белоруссия ва ўнг соҳил Украинада СССР армиясининг 170 дивизиясидан 28 таси тўлиқ сафдан чиқди ва 70 та дивизия эса ярим одами ва жанговар техникасидан ажралди. Мустабид тузум ҳарбий муаммоларнинг мураккаб чигилини маъмурий қатағон усули билан енгиллашди. 1941 йил 16 августда 270-сонли маҳфий буйруқ эълон қилиниб, унга биноан асир тушганлар ўта кетган дезертирлар, ҳарбий хизматни ташлаб кетганлар, деб эълон қилинди. Уларнинг оилалари эса қасамёдни бузганларнинг ва Ватанни сотганларнинг оиласи сифатида қамалишга маҳкум этилди. СССР таркибида бўлган бошқа халқлар қатори ўзбек халқи ҳам уруш гирдобига тортилди. Ана шу умумий сафарбарлик натижасида Ўзбекистондан 1,5 миллион киши, жумладан, сурхондарёликлардан 20724 нафар мард ўғлонлар фашизмга қарши курашга сафарбар этилди.² Ўзбек халқи ўзининг азалий анъаналарига содиқ қолиб, душманга қарши курашга отланди. Чунки бутун дунё тинчликсевар кучлари ирқи, миллати, маданияти, дини бошқа-бошқа бўлишига қарамай ягона мақсад сари ўз она юрти, ота-онаси, оиласи, фарзандлари тинч яшаши, келажак авлодга тинч-осойишта жамиятни яратиш учун ягона куч бўлиб, бирлашиб душманга қарши курашга чиққан эди. Чунки бу даврда бутун бир миллат бошига қирғин келтирган манфур босқинчи душман эртага бошқа миллатга ҳам шундай офат келтириши дунё тарихидан маълумдир. Шунинг учун ҳам ўзбекистонликлар барча тинчликпарвар халқлар қаторида ёвуз кучни яқсон этшга киришдилар. Фашизмнинг босқинчилик ҳаракатини қораладилар ва уни она заминимиз бўлган Ўзбекистонга ҳам тажовуз деб баҳоладилар.

Фашистлар Германиясининг СССРга бостириб кириши барча тинчликсевар халқлар қаторида сурхондарёликларнинг ҳам қалбида фашизмга бўлган нафрат алангасини авж олдирди. Урушнинг биринчи куниданоқ Сурхон элининг азаматлари кўлига қурол олиб фашизм билан бўладиган қонли жангларга отландилар. Ҳарбий комиссариатларга ўзларининг фронтга юборишларини сўраб ёзилган аризалар сони кундан-кунга орта борди. Урушнинг дастлабки ойларида вилоятдан кўнгилли бўлиб фронтга кетиш истагини билдирган ватанпарварлар сони икки минг кишидан ошиб кетди. Йиртқич душманга қарши чексиз нафрат ҳисси билан ёнган ана шу кўнгилли ватанпарварлардан Абдувоҳид Ҳусанов,

¹ Хотира. Сурхондарё вилояти. 1-китоб. Т: Абдулла Қодирий номидаги халқ мероси нашриёти, 1994. 5-бет.

² Ўша жойда, 6-бет.

Бобоназар Қурбонов, Саттор Исмоилов, Зиё Хўжамуродов, Мухуммади Хўжамуродов, Эргаш Тўрақулов, Муртазо Абдуназаров, Қувондиқ Омонов, Худойназар Ашуров, Бобомурод Омонов ва Турди Ҳасановларнинг номларини келтириб ўтиш мумкин. Сурхондарёлик минглаб йигит ва қизлар душманга қарши отланиб, қўлларига қурол олдилар, вилоятнинг 80 нафар жасур қизлари қўлларига қурол олиб душман билан аёвсиз кураш олиб борган бўлса, вилоят комсомол қўмитасининг котиби Красивин бошчилигида десантчи бўлган 340 нафар ўсмир ватанпарварларнинг номлари ҳаво қўшинларининг жанговар тарихий солномаларидан ўрин олди. Сурхон воҳасининг отахон ва онахонлари ўз фарзандларини фронтга жўната туриб, уларга жанговар топшириқлар бера бошлади. Термиз тумани «Қизил чегара» жамоа хўжалигида яшовчи Шомирбобо Мирзаев ўз ўғлини аскарликка кузата туриб «Ўғлим мард бўл, ботирлик билан кураш» деган бўлса, Шеробод тумани «Социализм» жамоа хўжалигининг Ғамбур қишлоғида яшаётган Очил Турдимуродовнинг онаси ўғлини фронтга кузатар экан: «Ўғлим, душманга омонлик берма, душманни битта қолдирмай кириб, ғалаба билан қайт ва уй жойимга эгалик қил» деб оқ фотиҳа бериб фронтга кузатган эди. Нуроний отахонлар ва меҳрибон онахонлар насиҳатини юрагининг тўрига жо қилган ва уларнинг берган ҳар бир ўғитини муқаддас билган Сурхоннинг азамат шер йигитлари душман билан мислсиз жанглarda қахрамонлик намуналарини кўрсатдилар. Ҳаёт-мамот жангларида Сурхон воҳасининг 50365 нафар ватанпарвар фарзандлари қўлларига қурол олиб душманга аёвсиз қирғин келтирдилар. Биргина 1941 йил 22 июндан 1942 йил 30 октябргача вилоятдан 20727 нафар киши урушнинг олдинги сафларига жўнатилди.

Уруш йиллари давомида вилоятда армияга қўшимча кучлар етказиб бериш ва уларнинг ҳарбий таёргарлигини яхшилаш ишларига ҳам алоҳида эътибор берилди. 1941 йил 29 сентябрда ВКП(б) Марказий Қўмитаси «СССР фуқароларига умумий мажбурий таълим бериш ҳақида қарор» қабул қилди, қарорни бажариш жараёнида вилоятда 18 та ҳарбий ўқув пункти ташкил этилди. Биргина 1942 йил давомида вилоятда 193 нафар пулемётчи, 101 нафар танк стрелителари, 100 нафар автоматчи ва 40 нафар снайперчи тайёрланган бўлса, 1942 йил охиригача 1420 нафар кичик командирлар тайёрланди. 1943 йил мобайнида эса вилоят «Осоавиахим» жамиятида 721 нафар танк стрелителари, 151 нафар пулемётчи, 250 нафар кавалериячи тайёрланди ёки вилоятда фуқароларга ҳарбий таълим беришнинг 1943 йилги режаси 170% га бажарилиб, 16481 нафар фуқаро ҳарбий ва ўқув машғулотларида иштирок этди¹. Шунингдек 25 санитар дружинасида 266 нафар медицина ҳамшираси тайёрланди. Фронт линияларида Сурхон воҳасининг азамат ватанпарварлари афсонавий Брест қалъасини, химоя қилишда ҳам алоҳида намуна кўрсатди. Улар орасидан А.Шарипов, И.Қобилов, И.Бегиоровлар фронтнинг қайси линиясида жанг қилмасинлар ҳар соат ва ҳар дақиқада душманга қирон келтириб мардлик намунасини кўрсатдилар. Жумладан, Москва шаҳрини химоя қилишда Сурхон воҳасининг азамат йигитларининг ҳам алоҳида ҳиссалари бор. Ана шундай мард ва жасур йигитлардан Ж.Назаров афсонавий генерал Г.К.Жуков

¹ Н.Саидмуродов. «Деятельность партийной организации Сурхондарьинской области в году Великой Отечественной войне», 20-21 бетлар.

кумондонлигидаги Ғарбий фронт линияларида душман билан аёвсиз олишиб Москва шаҳрини ҳимоя қилишда алоҳида қаҳрамонлик намунасини кўрсатди.

Урушдан олдин Термиз шаҳридаги «Востоккнигторг» базасининг ишчи бўлиб, ишлаган Прокопий Сивустинов ўз жанговар йўлини 1941 йил август ойида бошлади, у тўпчилар ротасида душман билан аёвсиз жанг олиб борди. Прокопий Сивустинов Кавказ тоғлари учун олиб борилган аёвсиз жангда алоҳида қаҳрамонлик кўрсатиб «Ҷасорати учун» медали билан тақдирланган бўлса, Қримни озод қилиш учун олиб борилган ҳаёт-мамот жангларида кўрсатган қаҳрамонлиги учун эса иккинчи марта ўша медал билан тақдирланди. Прокопий Сивустинов Севастополь учун олиб борилган жангда III даражали «Шухрат» ордени, Венгрияни озод қилиш олиб борилган жангда эса II даражали «Шухрат» ордени билан мукофотланди¹.

Сурхондарёлик мард жангчилар Украина ва Белоруссия, Кавказ ва Болтиқбўйи ерларини душмандан озод қилишда, қамалда қолган Ленинградни ҳимоя қилишда, Европа халқларига ёрдам қўлини чўзишда ҳамда фашизмни ўз уясида тор-мор келтиришда ўзларининг муқаддас бурчларини адо этдилар. Бу улуғвор, жанглarda ота-оналарининг ўз жигаргўша фарзандларига ёзган мактублари қабих душман устидан қозонилган ғалабада мададкор бўлди. Шунинг учун ҳам душман устидан буюк ғалабага эришишда сурхондарёлик ота-оналарнинг жигаргўшаларига қарата ёзган мактублари ва ёзган хатларининг алоҳида ўрни бор. Жумладан, Термиз шаҳрида яшовчи Турсун Алмарданова душман билан жанг қилаётган ўғиллари Номоз ва Омонга қарата қуйидаги мазмундаги хатни ёзди: «Жангчи ўғлим! Мен сендан ва ўртоқларингдек баҳодир жангчи ўғилларим билан қувонаман. Қўмондонликнинг жанговар топшириқларини сидқидилдан бажараётганинг менда кучли таассурот қолдирмоқда. Сенинг бир ўқинг ҳам бекор кетмаслиги, ҳар отилган ўқ фашистнинг юрагига қадалиши ва маҳв этиши керак. Дадиллик, ҳушёрлик ва саботли бўлишинг, сенинг асосий хислатинг, хуснинг бўлиши зарур. Оналик муҳаббати сендан шуни талаб қилган эди ва талаб қилади, деб онанг».

Денов тумани Денов қишлоқ кенгашига қарашли «Қизил тўлқин» жамоа хўжалиги аъзоси Эшман Жумановнинг ўғли Нурбобо Эшмановга йўллаган мактубида эса ота ўғлига қарата: «Меҳрибон ўғлим Нурбобо! Бошинг тошдан бўлсин, душманни ҳеч аямай қириб ташла, у маккор қонхўрларга сира ҳам раҳм-шафқат қилмасдан Она-Ватан у учун қўлингдан келган қаҳрамонликни дариф тутма, армияда темирдек мустаҳкам интизомли бўлгин, ишингни ҳалоллик билан бажаргин, мен сендай қаҳрамон ўғлим билан элу халқ олдида фахрланаман. Сендан ҳамма вақт рози ва ҳушнуд бўламан», деб наказ берган эди¹. Фронтда душман билан жон олиб, жон бераётган жангчилар ҳамда фронт ортида ўзларининг мардонавор меҳнати билан душман мағлубиятига замин ҳозирлаётган меҳнаткаш халқ ўртасидаги боғланиш бир бирига мададкор бўлишлик жангчиларга ҳам фронт ортидагиларга ҳам моддий ва маънавий жихатдан мадад бўлди. Бунинг яққол исботини Термиз тумани Пахтаобод қишлоқ хўжалигига

¹ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1945 йил 21 март сони.

¹ Илғор Сурхон учун рўзномасининг 1941 йил 13 август сони.

қарашли « Байналминал» жамоа хўжалиги аъзоси Рихсибой Қосимов ва жангчи ўғли Жўра ўртасида бир-бирига ёзилган мактублар орқали ҳам билиб олиш мумкин. Жангчи ўғли Жўра Рисқиев отасига қарата ёзган мактубида «Отажон мен шонли армиямиз қаторида соғ-саломат хизмат қиляпман. Биз яқинда ўзбек жангчиларига уларнинг элу юртларидан ёзилган мактубларини ўқиб чиқдик. Бизнинг ҳамма кучимиз мана шу мактубда ифодаланган фармонни бажаришга қаратилган. Отажон мен мактубда бизга топширилган топшириқларни аёло даражада бажарилиши учун ҳамма чораларни кўраман. Сиздан фақат бир илтимосим бор. Сиз шонли армиямизга мумкин қадар кўпроқ ёрдам беришга ҳаракат қилинг» деб ёзган бўлса, жангчи ўғлига юборган жавоб мактубида Риксибой Қосимов қуйидагича ёзади: «Нури дийдам, Сенинг ёзган хатингни олиб жуда хурсанд бўлдим. Илтимосингни жоним билан бажараман. Ёшим олтмишга яқин қолган билан ўзимни ҳали бақувват сезаман. Ҳамма куч-қувватимни жамоа хўжалик ишини бажаришга ва армия учун озиқ-овқат етказиб беришга ҳаракат қиламан.

Жўражон! Ўзбек халқининг сизга берган фармони менинг ҳам фармонимдир. Менинг сендан талабим шу: бу фармонни аёло даражада бажар. Мен сени қаҳрамон бўлишингни истайман, ҳарбий техникани ўрганиш учун вақтингни аяма. Ҳарбий техникани яхши билиш жангда ютиб чиқишнинг гаровидир².

Москва учун ҳаёт-мамот жанглари олиб борилаётган кезларда бутун ўзбек халқи ўзбекистонлик жангчиларга хат билан мурожаат қилди. Хатда шундай сатрлар бор эди: «Агар сиз душманни тезроқ тор-мор келтирмасангиз каллакесар немислар мўйсафид ота-боболаримизнинг мўътабар соқолларидан ушлаб, уларни хўрлаши аниқ гап... Сочлари оқ оналаримизнинг топталишини томоша қилишга рози бўлган ўғилнинг кўзлари кўр бўлишга лойиқдир. Севикли қизларимизнинг ҳусни бўлган қирқ кокилига ёпишиб уларни зўрлашларига рози бўлиш мумкинми ахир?.. Бутун фронтга қарата ёзилган бу хатни ҳаммаларингиз ўқиб эшитингиз. Хатимизнинг дуои саломи ҳам, хотимаси ҳам, ўзбек халқининг сиздан қатъий талаби ҳам битта - душман йўлини тўсингиз, уни улоқтириб ташлангиз ва тезроқ тор-мор қилиб ташлангиз. Душмандан муқаддас қасос олингиз!».

Бу хат жангчилардаги фашист газандаларига қарши ғазаб алангаларини янада авж олдириб юборади, сурхондарёлик қасоскорлар ҳам манфур ёвга қарши арслондек ташланиб, душман устига ажал уруғини ёғдирдилар. Жумладан урушдан аввал Денов тумани маориф бўлими мудир бўлиб ишлаган Худойкул Алланазаров душманга қақшатқич зарба берганлиги сабабли «Жасурлиги учун» медали билан тақдирланди. Москва остоналарида мағлубиятга учраган душман қўшинлари 1942 йилнинг ёз ойларида мамлакатнинг жануби-ғарбий районларига ҳужум бошлади. Бу ҳужумдан кузатилган мақсад Кавказ нефть конларининг Сталинград саноат туманларини ҳамда энг бой қишлоқ хўжалик минтақаси ҳисобланган Дон ва Кубанни босиб олиши лозим эди. Июль ойининг ўрталарида душманнинг зарбдор группировкаси Чир дарёсидан утиб Сталинградга ҳавф сола бошлади, 1942 йил 12 июлида эса Сталинград fronti ташкил этилди. Сталинград

² Илғор Сурхон учун рўзномасининг 1943 йил 8 январь сони.

шаҳрини ҳимоя қилишда С.Эшбоев, Х.Жўраев, Қ.Омонов, Н.Маматкулов, А.Жўраевлар алоҳида қаҳрамонлик кўрсатди. Сталинград муҳофазасини ташкил қилишдаги ҳаёт-мамот жангларида мардлик кўрсатиб, Ватан озодлиги учун қурбон бўлган сурхондарёлик марду майдонлардан Х.Жўраев, Р. Қиличов, А. Ашуров ва Абдуғаниевларга ўхшаш Сурхон элининг юзлаб навқирон йигитларининг номлари Сталинград озодлиги учун қурбон бўлган жангчиларнинг номлари қаторида тарихий-ҳарбий йилномалардан ўрин олган. Сталинград шаҳрини душманлардан ҳимоя қилишда, Х. Жўраев, Н. Маматкулов каби мард йигитлар алоҳида қаҳрамонлик кўрсатдилар.

1942 йил 19 ноябрда Сталинградда душманга қарши ҳужумга ўтилди ва орадан 4 кун ўтгач, немисларнинг 6 та армияси ва унинг таркибидаги 4 та танк армияси, яъни 22 дивизияси ва айрим-айрим 160 қисми курашувда қолди. 1943 йилнинг 2 феврилида уюштирилган ҳужумлар натижасида қуршовда қолган душман қўшинлари тамоман мағлубиятга учради ҳамда немисларнинг 147 минг солдат ва офицери ўлдирилди, яна 91 минг солдат ва офицери асирга тушди. Душманнинг Сталинград остонасидаги мағлубияти урушда туб бурилиш ясади, Сталинград шаҳридаги ғалабани қўлга киритишда Сурхон воҳасининг ҳам азамат ўғлонлари алоҳида жасорат намуналарини кўрсатиб душман устидан қозонилган ғалабага ўзларининг муносиб ҳиссаларини қўшдилар.

Кавказ фронтида душманга қарши кураш олиб борган жангчилардан бири Сафар Худойбердиевдир. У ўз жанговар йўлини Кавказдан бошлаб, Берлингача бўлган масофани босиб ўтди. Фронтдаги қаҳрамонликлари учун кўплаб орден ва медаллар билан мукофотланиб, ғалабани қаршилаш бахтига муяссар бўлди.

Халқлар озодлиги йўлида курашган Сурхондарёлик йигитлардан яна бири Бобо Шарфуллаев дир. У 1943 йил Эстониянинг Нарва остоналарини душмандан тозалашда алоҳида қаҳрамонлик кўрсатди. Уруш бошларида Сурхон элининг кўплаб баҳодирлари жанг майдонларида мардларча ҳалок бўлди. Фронтга Бойсун туманидан кетган Раззоқ Дониев ҳам тинчлик учун жонини қурбон қилган баҳодирлардан биридир. У урушда 389-ўқчи дивизияси таркибидаги 1279-ўқчи полкда мўлжалловчи сифатида жанг қилган. Божув аҳоли пункти яқиндаги 246,4 тепалиги учун бўлган жангда Раззоқ Дониев ўз пулемётидан ўт очиб, пиёдаларга тўсқинлик қилаётган душман нуқтасини яқсон қилди ва 4 гитлерчини асир қилиб олди. Кейинчалик пиёдалар билан изма-из бориб уларнинг ҳужумини давом эттириш учун имконият яратиб берди, 389-ўқчи дивизияси командирининг 1944 йил 16 августидаги буйруғига биноан Раззоқ Дониев III даражали Шухрат ордени билан тақдирланди. У 1945 йилнинг 27 феврилида қаҳрамонларча ҳалок бўлди, қаҳрамон жангчининг жасади Германиядаги Губин шаҳридан 12 км жанубдаги Нейдерфел қишлоғида дафн қилинган.

Фашизмга қарши курашда жон фидо қилган яна бир қаҳрамон жангчи деновлик Олломурад Назаровдир. У урушга Денов тумани Вахшивор қишлоқ кенгашида чақирилган, фронтда 194-ўқчи дивизия таркибидаги 616-ўқчи полкида ўқчи сифатида олиб борилган жангда душман қароргоҳига биринчи бўлиб, бостириб кириб, 12 гитлерчини ер тишлатди. 26 август куни Брянск шаҳри йўналишида олиб борилган жангда ва Мормал аҳоли пункти учун олиб борилган жангда кетма-кет икки марта яраланди. 194-ўқчи дивизия командирларининг 1944

йил 13 июндаги 127 Н русумли буйруғига биноан Олламурод Назаров III даражали «Шухрат» ордени билан мукофотланди. У 1945 йилнинг 15 феврал куни душман билан олиб борилган жанглардан бирида қаҳрамонларча ҳалок бўлди. Марҳум жангчининг жасади Польшанинг Усхановск уездидаги Горнтник қишлоғида дафн қилинган.

Шеробод туманидаги Оққурғон қишлоқ кенгашидан фронтга кетган Ислон Қурбонов ҳам душман билан бўлган жангларда намуна кўрсатиб, душман устидан қозонилган ғалабага ўзининг муносиб ҳиссасини қўшди. У 393-ўқчи дивизиясининг 1277-ўқчи полки таркибидаги танкка қарши қуроллар ротаси бўлимда командир сифатида жанг қилган. Ардон аҳоли пункти бўсағасида бўлган душман билан олишувда алоҳида мардлик кўрсатган Ислон Қурбоновнинг жасади шимолий Осетиядаги Ардон қишлоғидан 500 метр шимоли-ғарбий томонда дафн қилинган.

Деновлиқ Омон Солиев ёвуз душманга қарши 87-гвардиячи ўқчи дивизия таркибидаги 1378-полкда ўқчи сифатида жанг қилган. Севастопол яқинидаги 144,4 ва Безмянная тепаликларга ҳужум қилган 1944 йил 9 май куни душман менамёт ва пулемётлардан шиддатли ўқ очиб турганлигига қарамай гетлерчилар траншеясига биринчи бўлиб бостириб борди. Граната ирғитиб душмanning бир пулемёт нуқтасини, автоматдан ўт очиб 8 солдатини яқсон қилди, енгил ярадор бўлганига қармай жанг майдонидан кетмади. 87-гвардияси ўқчи дивизия командирларининг 1944 йилнинг 18 майдаги 033 Н русумли буйруғи билан Омон Солиев III даражали «Шухрат» ордени билан мукофотлаган. Омон Солиев ярадор бўлиб, 1945 йил 25 январ куни госпиталда вафот этган, жасади Литвиянинг Либава районининг Кали Кестечкасидаги алоҳида уйдан 150 метр шимоли- ғарб томондаги ўрмон чеккасида дафн қилинган. Бойсунлик Қосимов Жума эса урушга Бойсун туманининг К.Маркс номли жамоа хўжалигидан сафарбар қилинган. У 151-гвардиячи ўқчи полкнинг биринчи ўқчи батальонида ўқчи сифатида қатнашган Жума Қосимов 1944 йил 19-24 январь кунлари олиб борилган шиддатли жангларда алоҳида мардлик ва жасурлик кўрсатган. У взвод жанговар тартибининг олдида бориб, душман траншеясига биринчи бўлиб бостириб кирди ва гранаталар улоқтириб ўндан ортиқ немисни ер тишлатди. 151-гвардиячи полк командирининг 1944 йил 31 январдаги 035 Н русумли буйруғига асосан Жума Қосимов жасурлиги учун медали билан мукофодланган. Жума Қосимов 1944 йил 11 март куни душман билан бўлган шиддатли жангда мардларча ҳалок бўлди. Ватан озодлик йўлида жон фидо қилган жангчининг ҳамшаҳари Умар Рамазонов душманга қараш курашларда мардлик намуналарини кўрсатиб, душмanning 2 та пулемётини, 40 дан ошиқ аскарини яқсон қилди ва полк командирининг 1943 йил 15 майдаги 016 11-русмли буйруғи билан «Жасурлиги учун» медали билан тақдирланди. Рамазонов Умар 1944 йил 18 апрелда бўлган жангда қаҳрамонларча ҳалок бўлди, унинг жасади Рован вилоятидаги Червона қишлоғида дафн қилинган. Душманга қарши олиб борилган жангларда иштирок этган шерободлик жангчи Жовли Бойматовнинг қаҳрамонликлари бугунги ёшларга ибрат бўларлик даражададир. Жовли Бойматов 1943 йилнинг март ойидан бошлаб душманга қарши жанг қила бошлади ва ўз жанговар йўлини Шимолий Донецк ёқасида тўп мўлжалловчиси сифатида бошлади. Харьков ва Мерефа шаҳарлари бўсағасида

Днепр дарёсидан биринчилар қатори ўтгач, эгалланган плацдармни мустаҳкамлаб душманни қатор қарши ҳужумларини қайтарди. Жовли Бойматов Недайвода қишлоғи яқинида гитлерчиларнинг ҳужумини қайтариш вақтида душманнинг икки танкини яксон қилиб, саксонга яқин солдат ва офицерни ер тишлатди. Жовли Бойматов 1944 йил 20 августда бошланган Ясси Кишенев операциясининг ҳам итирокчисидир. У ўқчиларнинг олға силжишини таъминлаш давомида фашистларнинг икки тўпини, бешта минемётини ва етмиш беш солдат ва офицерини сафдан чиқарди. Шунингдек, Польша ҳудудидаги Гжимало қишлоғи яқинида ўтказилган кучли артиллерия тайёргарлигида иштирок этиб душманнинг бешта тўпи, олтита минамёти, олтита пулемёт нуктаси ва етмишга яқин солдатини яксон қилди. 1944 йил 5 декабрда 213-ўқчи дивизиянинг «За победу» номли газетасининг 180-сонида катта лейтенант В.Каменев Жовли Бойматов жасоратлари ҳақида ҳикоя қилувчи «Дўстлик» номли мақоласини эълон қилди. Мақолада шундай сўзларни ўқиш мумкин: «Биродарлик туйғуси жангчиларимизни энг оғир вазиятларда ҳам енгилмас қилиб, бу туйғу уларга куч бағишлайди, олға бошлайди, уларни қаҳрамонга айлантиради. Фашист босқинчиларини ўз ватанларидан ташқарида яксон этаётган ҳозирги вақтда ҳам уларга раҳбарлик қилади. Қисмимиз жангчилари жанговар ишлари билан халқлар ўртасида биродарлик ва дўстлик анъаналарини мустаҳкамлашда ўзларининг ҳиссаларини қўшмоқда. Ана шу муқаддас дўстликка содиқ жангчиларимиздан бири Жовли Бойматовдир. Жовли Бойматов руслар ва украинлар билан биргаликда танкка қарши ўқ отувчи замбаракдан ўт очиб, гитлерчиларга қирон келтирди. У катта жанговар йўлни босиб ўтди, душманга қарши олиб борилган жуда кўп жангларда қатнашди. Бошқа жангчилар каби Жовлининг қалбида ҳам фашистларга қарши қаҳр-ғазаб жўш урмоқда, шунга кўра у ёвуз душманнинг еттита танкини сафдан чиқарди. Мамлакатимиз халқларининг бирлиги душман устидан узил-кесил ғалаба қозонишимизнинг гаровидир» Жовли Бойматов Нидербилар қишлоғи яқинида Нейси дарёсидан ўтиш учун ҳужум қилинган 1945 йил 16 апрель куни ўқчилар билан бир сафда Миккенхайн қишлоғига етиб борди ва душманнинг бир неча қарши ҳужумини қайтаришнинг уддасидан чиқади. 1945 йил 18 апрель куни отиш позициясида турган Жовли Бойматов командирлик қилаётган тўп расчёти 16 та танк мададига таянган ҳолда қарши ҳужумга ўтган душман билан олти марта тўқнашди. Тўп расчётининг бутун таркиби ишдан чиқди, аммо командир Жовли Бойматовнинг бир ўзи жангни давом эттирди ва душман ҳужумини қайтариш давомида фашистларнинг учта танки ва 50 аскарини сафдан чиқарди. Ана шу жангда Жовли Бойматовнинг ўзи ҳам ҳалок бўлди, аммо бирорта ҳам фашистни ўтказмади. Жовли Бойматов командирлик қилган замбарак расчёти ҳаммаси бўлиб душманнинг ўн иккита танкини, еттита замбарагини, саккизта миномётини, ўн битта пулемёт нуктасини, 350 га яқин солдат ва офицерини яксон қилди. Марҳум қаҳрамоннинг жасади Германиядаги Нодерсдref қишлоғидан 400 метр шимоли-шарқ томондаги Безимьяная тепалигида дафн қилинган. Жовли Бойматов жангларда кўрсатган қаҳрамонлиги учун 1943 йил 4 декабрда 37-армия қўмондони ва 1945 йил 19 май куни 52-армия қўмондони буйруғи билан «Ватан уруши» орденлари билан мукофотланган. Машъум уруш йилларида душман билан қонли жангларда минглаб марду майдон

сурхондарёликлар фашизмга қарши қаҳрамонларча ҳалок бўлдилар. Ана шулар орасида Ўткир Тўраев, Жўра Олтибоев, Абдулазиз Қодиров, Муҳаммади Хўжамуродов, Зиё Хўжамуродов, Р.Қурбонов, Э.Тўракулов, Ш.Алланазаров ва шунга ўхшаш кўплаб марду майдонларнинг номларини санаб ўтиш мумкин. Қонли жанггоҳларда жонини фидо қилган марҳум жангчиларнинг муқаддас хотиралари бугунги авлод хотираларида мангу яшаб, ёшларни ҳарбий ватанпарварлик руҳида тарбиялашда, ёшларимизни оталар жасоратига содиқ бўлиб ўсишларида катта тарбиявий аҳамият касб этади. Уруш йилларида сурхондарёлик мард йигитлар ҳарбий илм сирларини мустаҳкам эгаллаб, офицер даражасига кўтарилдилар. Ана шундай офицерлардан подполковник Қайсаров, Кумиков, Глазуновлар, майор Носиров, Э.Муҳаммадиев, Қувватов, майор Денисов ва шунга ўхшаш кўплаб зобитларнинг номларини кўрсатиб ўтиш мумкин.

Уруш йилларида ўнлаб сурхондарёликлар разведкачилик билан шуғулланди, ана шундай кўркмас ва довюрак разведкачилар орасида термизлик Нормурод Маматқулов ва шерободлик Сергей Петровлар бор эди. Бу довюрак ватанпарварлар душман ичига кириб бориб, «тил» олиб келишдек оғир вазифани шараф билан бажардилар. Нормурод Маматқулов уруш давомида у 70 та фашистни қўлга туширишга мувофақ бўлди. Улардан 65 таси оддий солдат ва 5 таси офицер эди¹. Уруш йилларида душман орқа томонидан туриб душманга қарши олиб борилган партизанлик ҳаракатлари ҳам ниҳоятда қизиқ кетди. Ўша жанговар йилларда Сурхон элининг мардона фарзандларидан ҳам моҳир партизанлар етишиб чиқди. Ана шундай партизанлардан полк командири Аҳмад Сиддиқов ва сариосиёлик партизан А.П.Сорнацкийларнинг номини келтириб ўтиш мумкин. Андрей Петрович Сорнацкий батальон командири бўлиб, ўз батальони билан душман орқа томонидан партизанлик ҳаракатларини олиб бориб душманга қақшатқич зарбалар берди. А.П.Сорнацкий батальони 49 кунда етти марта жанговар операциялар уюштиришга эришди. Улар бу операцияларда 82 та фашистни ўлдириб, душманларнинг 6 та машинасини қўлга туширди, 160 бош қорамол эса немислар қўлидан тортиб олинди. Фашизмга қарши кураш йилларида душман қўлида асир тушганларнинг тақдирига шафқатсизларча муносабатда бўлинди. Улар хоин, халқ душмани деган ҳақоратли номлар билан бадном этилди, чунончи уруш даврида воҳадан урушга кетган ўнлаб аскарлар душман қуршовида қолиб, асирга тушди. Уруш тугагач, асирликдан озод қилиниб, ўз юртига қайтган кўплаб юртдошларимиз айбсиз тарзда айбланиб, тюрмаларга ташланди. Ана шундай жазога гирифтор бўлганлардан бири Малла Шаманов дизертир сифатида отиб ташланган бўлса, Боймир Алимардонов эса уруш даврида душман қўлига асирда бўлганлиги учун айбдор топилиб қамоқ жазосини ўтаб қайтди. Душман қўлига асир тушган шўрчилик Суюнов ҳам урушдан сўнг мустабид тузумнинг қатор тергов чиғириқларидан ўтказилди. Урушда душман қўлига асир тушганларга нотўғри муносабатда бўлиш туфайли кўплаб инсонларнинг юрак ховучлаб яшашига сабаб бўлди. Яъни кўплаб кишилар эса мустабид тузумнинг қамоқ ва лагерларида қилган «айбини» билмасдан алам билан ўлиб кетди.

¹ «Ленин байроғи» газетасининг 1975 йил 25 апрель сони.

Уларнинг қариндош-уруғларига эса «хоиннинг қариндоши» деган тавқи-лаънат билан яшашга мажбур бўлди.

Хиёнаткор, босқинчи, манфур душманни мамлакат ҳудудидан ҳайдаб чиқариш ва Европа тупроқларини душмандан озод қилиш ҳамда душман уяси бўлган Рейхстагни забт қилишдек шарафли курашларда минглаб сурхондарёлик жангчилар фаол иштирок этдилар ва алоҳида жасорат намуналарини кўрсатдилар. Душманни Берлингача қувиб борган азаматлардан Саидов С., Эргашев К., Абдуназаров Қ., Шоимов Б., Турсуналиев Т., Турдимуродов О. ва шунга ўхшаш минглаб ғолибларнинг номларини келтириб ўтиш мумкин. Уруш йилларида сурхондарёликлардан олти нафари Собиқ Совет Иттифоқи Қаҳрамони, уч нафари эса «Шуҳрат» орденининг тўла нишондори бўлган бўлса, 3769 киши эса турли хил орден ва медаллар билан тақдирланди. Сурхондарёдан сафарбар қилинган 50365 нафар кишининг ярмидан кўпи душман билан бўлган жангларда қаҳрамонларча ҳалок бўлди. Биз бугунги кунда Ватан озодлиги учун жон фидо қилган марҳум азамат жангчиларнинг номларини эъзоз билан тилга олиб, улар билан фахрланамиз. Зероки, муҳтарам Президентимиз И.А.Каримов ҳақли тарзда таъкидланганидек: «Биз ғалабага ҳисса қўшиб, инсониятни фашизм балосидан ҳалос этиш йўлида жонини қурбон қилган ота-боболаримизнинг муқаддас хотиралари олдида алоҳида бош эгиб таъзим қиламиз. Уларнинг урушда кўрсатган қаҳрамонликлари тилларда дoston бўлган, жангчи юртдошларимизнинг ўлмас жасорати, шак-шубҳасиз ўсиб келаётган, ёш авлодни мустақил Ўзбекистоннинг муносиб ҳимоячилари қилиб тарбиялашда улуғ мактаб, ватанпарварликнинг ҳақиқий намунаси бўлғусидир».

Сурхон элининг мард йигитлари душман билан бўлган аёвсиз жангларда фаол қатнашиб, мамлакатни душмандан ҳимоя қилиш ишига ўзларининг муносиб ҳиссаларини қўшдилар. Кўплаб сурхондарёликлар уруш йилларида Сурхондарё халқининг обрўи, ор-номусини оғир жангларда ҳам мардонавор ҳимоя қилиб, Рейхстаг устига байроқ қадаб ўз юртларига ғалаба нашидасини сурган ҳолда қайтдилар. Ўз юртларига ёруғ юз ва ғалаба билан қайтган юзлаб сурхондарёлик ғолиблар урушдан кейинги тинч қурилиш йилларида фаол иштирок этдилар.

Бугунги кунда эса кексалик гаштини сураётган уруш фахрийлари ёшларимизни ватанпарварлик руҳида тарбиялашда катта ҳисса қўшиб, мустақил Ўзбекистонимиз ёшларига Ватанга муҳаббат, дўстга содиқлик, сабр-қаноат, инсофу диёнат, ота-онага ҳурмат, меҳнатсеварлик ҳисларини ўз насихат ва ўғитлари орқали сингдирмоқдалар ҳамда давлатимизнинг янада равнақ топишига ўз ҳиссаларини қўшмоқдалар.

3.2. Сурхондарёлик қаҳрамонлар

Иккинчи жаҳон уруши йилларида минглаб сурхондарёликлар қўлларига курул олиб душман билан бўладиган ҳаёт-мамот жангларида қатнашиб алоҳида қаҳрамонлик кўрсатдилар. Улар ҳар дақиқада душманга зарба бериб, душман устидан қозониладиган ғалаба онларини яқинлаштиришда муносиб ҳисса қўшдилар. Ўша жанговар йилларда Сурхондарёнинг шер йигитларидан олти нафари уруш даврида қаҳрамон унвонига сазовор бўлди. Ушбу юксак унвонга сазовор бўлган деновлик И.М. Колодий, термизлик А.И. Любимов, шўрчилик А.Б. Шамкаев ва С.И.Чернишевлар урушда қаҳрамонлик кўрсатиб, юртга қайтдилар. Термизлик М.Ф. Мурашкин ва С.Ф. Проценколар эса фашизм билан бўлган жанглarda қаҳрамонларча ҳалок бўлдилар, биз қуйида ушбу қаҳрамонлар ҳақида батафсил маълумот бермоқчимиз.

Колодий Иван Мехайлович 1912 йили 1 майда Қарағанда вилоятининг ҳозирги Нурунск районидаги Киевка қишлоғида туғилган, миллати украин, 1923 йилдан саводсизликни тугатиш мактабида ўқиган. Сурхондарё вилоятининг ҳозирги Денов шаҳридаги давлат мева савзавот питомнигида темирчи бўлиб ишлаган. 1941 йилдан армияда, 1942 йил апрелдан Иккинчи жаҳон уруши фронтида, 118-артиллерия полки (марказий фронт 65-армиясининг 69-ўқчилар дивизияси) нинг радиотелеграфчиси ефрейтор И.М. Колодий Днепрдаги жанглarda ўрнатилган кўрсатган. 1943 йил 15 октябрда илғор ўқчи бўлинмалари билан бирга Чернигов вилоятининг Репки районидаги Радуль посёлкаси яқинида дарёни кечиб ўтган. Ўнг соҳилга яқинлашаётганда у тушган кема снаряд портлаши натижасида вайрон бўлган. Оғир ярадор бўлиб радиостанция билан соҳилга етиб келган, радиостанцияни ишлатиб, артиллерия батареяси билан алоқа ўрнатиб, ўт очиш маълумотларини бергани учун 1943 йил 30 октябрда Совет Иттифоқи Қаҳрамони унвони берилган. Урушдан сўнг Пермдаги ҳарбий денгиз-авиатехника билим юртини тамомлаган. Киров шаҳрида ДОСААФ район комитети раиси бўлиб ишлаган ва 1954 йилда вафот этган, Сурхондарё вилояти Сариосиё туманидаги ўқувчилар уйига унинг номи берилган. И.М.Колодий радиостанцияси ва автомати Москвадаги марказий курулли кучлар музейида кўргазмага қўйилган.

Яна бир қаҳрамон Любимов Алексей Ильич. 1902 йил 20 майда Ростов вилоятининг ҳозирги Цимлянск районидаги Красночеркасская станциясида туғилган, миллати рус. 1942 йил июнидан Иккинчи жаҳон уруши фронтида 671-артиллерия полки (Дашт фронти 7-гвардиячи армиясининг 213-ўқчи дивизияси) командири майор А.И.Любимов 1943 йил 27 сентябрда полкнинг моддий қисмини қўлда ясалган воситалар ёрдамида Днепр дарёсидан олиб ўтган. Душманнинг оғир танклари, зирҳли машиналари ва бронетранспортёрларига қарши жангда куруллардан ўт очиб, Днепропетровск вилоятининг Верхнеднепровск районидаги Днепровакаменка қишлоғи яқинида дарёнинг ўнг соҳилидаги плацдармни эгаллаган. Шу жангда душманнинг 32 танки, 19 та шатакчиси ва автомашинасини, 7 артиллерия қурилмасини, 3 миномёт батареясини яқсон қилган ҳамда кўплаб солдат ва офицерларини қирганлиги туфайли 1943 йил 23 октябрда Совет Иттифоқи Қаҳрамони унвони берилган. Шу каби уч марта I-даражали «Ватан

уруши» ордени ва медаллар билан мукофотланган. Подполковник А. И. Любимов 1946 йилдан истеъфода, Термиз шаҳрида яшаган, 1986 йил вафот этган.

Сурхондарёлик яна бир уруш қаҳрамони Мурашкин Михаил Фёдорович, 1914 йил 23 ноябрда Олтой ўлкасининг ҳозирги Курья районидаги Ручёво қишлоғида туғилган, миллати рус. Термиз шаҳар темир йўл станциясида ишлаган, 1942 йилдан армия сафида, 1942 йил сентябридан эса Иккинчи жаҳон уруши frontiда, 1943 йил Тошкент танк билим юртини тамомлаган. 117-танк бригадаси (1-Болтиқбўйи fronti, 2-гвардиячи армиянинг 1-корпуси)нинг взвод командири. Кичик лейтенант М.Ф.Мурашкин 1944 йил 6 октябрда Кельме посёлкаси (Литва) районидаги жангда бир неча танк ва тўпларни яксон қилган. Оғир жангда унинг взводидан икки танк яксон бўлган, ўзи яраланган, шундай бўлса-да, жангни давом эттирган ва шахсан ўзи душмanning тўрт тўпини расчёти билан бирга ишдан чиқарганлиги учун 1945 йил 29 мартда Совет Иттифоқи қаҳрамони унвони берилган. «Ленин» ордени, 1-даражали «Ватан уруши», икки марта «Қизил юлдуз» орденлари билан мукофотланган. Урушдан кейин Новосибирск шаҳрида яшаган ва ишлаган, 1977 йил 6 июлда вафот этган.

Иккинчи жаҳон урушининг қаҳрамонларидан яна бири Проценко Степан Федосиевич 1900 йил 11 ноябрда ҳозирги Суми вилоятининг Конотоп шаҳрида туғилган, миллати украин, шаҳар билим юртининг 4-синфини тугатган. Термиз шаҳрида яшаган ва ишлаган, 1920 йилда кўнгилли тарзда армия сафида хизмат қилган. 1935 йилда ҳарбий инженерлик академисини тугатган. 1941 йилдан Иккинчи жаҳон уруши frontiда 269-ўқчи полки (Воронеж fronti 38-армиянинг 136-ўқчи дивизияси) командири полковник С.Ф.Проценко 1943 йил 2 ноябрга ўтар кечаси Киевнинг жанубий чеккасига яқин жойда Днепр дарёсидан ўтиб жангни моҳирона бошқарган. Полк эгалланган плацдармда оғир жанглар олиб борган ва душмanning шиддатли қарши ҳужумларини қайтарган, 1943 йил 3 октябрдаги жангда ҳалок бўлган. 1944 йил 10 январда (вафотидан сўнг) Совет Иттифоқи Қаҳрамони унвони берилган. С.Ф.Проценко Киев шаҳрида дафн этилган.

Фашизм балосига қарши курашда қаҳрамонлик кўрсатганлардан яна бири Чернишев Сергей Ивановичдир. 1908 йил 28 декабрда Пермь вилоятининг ҳозирги Горнозаводск районидаги Бисер посёлкасида туғилган, миллати рус. Кон-металлургия институтининг 3-курсини тамомлаган. Сурхондарё вилоятининг Шўрчи шаҳрида яшаган. 1931 йилдан армия сафига, 1935 йилда бутун Россия марказий ижроия комитети номли мактабни ва 1940 йилда командрлар таркиби малакасини ошириш академик курсини битирган. 1941 йил июнидан фронтда 89-гвардиячи ўқчи дивизиясининг артиллерия (1-Белоруссия фронтининг 5-Зарбдор армияси) командири гвардиячи полковник С.И.Чернишев Варшава остоналарида бўлган жангларда ўрнатилган кўрсатган. 1945 йил 14 январда дивизия артиллерияси ўз участкасида фашистларнинг узоқ муддати мудофаасининг ўт очиш системасини яксон қилган. Бу ҳол дивизия қисмларига жанговар вазифани муваффақиятли бажариш имконини берган. 1945 йил 27 мартда Совет Иттифоқи Қаҳрамони унвони берилган, 2 марта Ленин ордени, 4 марта «Қизил Байроқ», 2-даражали Богдан Хмельницкий, 2 марта 1-даражали Ватан уруши, 2 марта «Қизил Юлдуз» орденлари ва медаллар билан мукофотланган. Урушдан кейин армияда хизматни

давом эттирган. Полковник С.И.Чернишев 1958 йилда истеъфога чиққан. Воронеж шаҳрида яшаган ва ишлаган. 1969 йил 29 апрелда вафот этган.

Иккинчи жаҳон урушида қаҳрамон унвонига сазовор бўлганлардан яна бири Шамкаев Акрам Беляевичдир. 1916 йил 22 октябрда Оренбург вилоятининг ҳозирги Матвеевка районидаги Староашурово қишлоғида туғилган. Миллати татар. Бошланғич маълумотли. МТСда тракторчи бўлиб, ишлаган, 1937-1940 йилларда армия сафида хизмат қилган, 1941 йил Иккинчи жаҳон уруши frontiдаги 135-алоҳида моторлаштирилган Понтонкўприк батальони (Воронеж фронтининг 6-Понтон кўприк бригадаси) понтончиси. Оддий аскар А.Б.Шамкаев 1943 йил октябрида Днепр дарёсини кечиб ўтишда ўртак кўрсатган. Душманинг ўқлари остида солда жангчилар ва жанговар техниканинг дарёдан ўтишини таъминлаган. 1943 йил 12 октябрда Черкасси вилоятининг Канев районидаги Зарубинци қишлоғи яқинида дарёнинг ўртасида катери снаряд парчасидан шикастланган. А.Б.Шамкаев уни тез ва моҳирлик билан тузатган. Шундан кейин дарёни кечиб ўтиш давом этган.

А.Б.Шамкаевга 1944 йил 10 январда Совет Иттифоқи Қаҳрамони унвони берилган. Урушдан кейин старшина А. Б. Шамкаев армия сафидан бўшатирилган. Ўзбекистонда яшаб Сурхондарё вилоятининг Шўрчи туманидаги «Селхозтехника» бирлашмасида ишлаган, 1981 йил 12 августда вафот этган. Шўрчи шаҳридаги кўчалардан бири, ўзи ишлаган бригада ва тумандаги спорт мусобақалари совринига унинг номи берилган.

СССР Олий Совети Президиуми 1943 йил 8 ноябрда душман билан бўлган жангларда довюраклик, мардлик ва қаҳрамонлик кўрсатганлиги учун уч даражадан иборат «Шухрат» орденини ташкил этиш тўғрисида қарор қабул қилди. Ушбу орден ўша даврда Совет Иттифоқи Қаҳрамони унвонидан кейинги иккинчи юксак мукофот эди. Сурхондарёлик мард ўғлонлардан уч нафари душман билан бўлган жангларда қаҳрамонлик «кўрсатиб ушбу орденининг тўла нишондори бўлишди. Булар сариосиёлик В.М Орешников, А.И. Такачев ва Р.Г. Тўқаевлардир, биз қуйида ушбу уч баҳодирнинг қаҳрамонликларидан намуналар келтирамиз. Сурхондарёликлардан «Шухрат» орденининг тўла кавалери Владимир Михайлович Орешниковдир. У 1924 йилда туғилган. Қизил армия сафига 1942 йил август ойида Сариосиё туманидан чиқарилган.

1945 йил 25 май куни ярадорликдан вафот этди ва Латвиянинг Либавск уездидаги Дитералуда қишлоғида дафн этилган. 1944 йил 15 август куни Мимель дарёсининг шимолий қирғоғида ишғол қилинган плацдармни кенгайтириш учун жанг қилиш кўзда тутилмоқда эди. Олдинда ўзиюлар замбарак, уларнинг орқасида иккита станокли пулемёт расчёти ва бир взводга яқин фашистлар, дастлабки душман снарядлари портлаши билан замбарак расчётининг мўлжалловчиси Анкуда оғир ярадор бўлиб сафдан чиқди. Унинг ўрнини дарҳол Орешников эгаллади, «Душман станокли пулемётларини яксон қилиш учун ўт очинг!» Расчёт командирининг бу даъвати замбарак мўлжалловчисини илҳомлантириб юборди, икки снаряд билан ўнг томондан олға интилаётган пулемёт расчёти яксон қилинди. У энди иккинчи пулемётни мўлжалга олди. Кўп ўтмай унинг ҳам овози ўчди. Батареянинг бошқа замбарак расчётлари ўзиюлар замбаракларни мўлжалга олишди, уларнинг иккитаси бирин-кетин сафдан чиқарилди. Энг кейингиси орқага

чекина бошлади, аммо у барибир моҳир мўлжалловчиларнинг зийрак кўзидан қочиб кутула олмади. Учинчи ўзинюар замбарак ҳам яксон қилинди. Гитлерчиларнинг бир қисми ер тишлатилиб, қолган қисми тўзғитиб юборилди. Шу жангда Орешников душманнинг икки станокли пулемёти ва уларнинг расчётидан ташқари ўндан ортиқ солдатини ҳаётдан кўз юмдиртирди.

46-вардиячи ўқчи дивизия командирининг 1944 йил 5 сентябрдаги буйруғига мувофиқ гвардиячи катта сержант В.М.Орешников III даражали «Шухрат» ордени билан мукофотланди. Янги ўт очиш позицияси эгаллангач, мўлжалловчи Орешников окоп сиртидан душман томонни кузата бошлади, шу пайт у душман позицияси устидан тутунга ўхшаш нарса кўтарилганини, траншея ичида гетлирчиларнинг шошилиш ҳаракатини пайқаб қолди. Орешников душман замбарагини аниқ нишонга олиб ўт очди. Биринчи снаряд етиб бориши биланок унинг овози ўчди. Кетма-кет яна учта снаряд «совға» қилинди. Шундан сўнг хужумга ўтиш олдидан артиллерия тайёргарлиги бошланиб кетди. Кўп ўтмай ўқчи бўлинмалари Рехинай қишлоғини ишғол қилдилар ва гитлерчиларни анча ичкарига улоқтириб тишлатдилар.

1944 йил 16 октябрь куни олиб борилган шу жангда моҳир мўлжалловчи Орешников душманнинг 75 миллиметрли замбарагини ва йигирмага яқин солдатини яксон қилди. 6-гвардиячи армия кўмондони катта сержант В.М.Орешниковни II даражали «Шухрат» ордени билан мукофотлади. Дивизия чекинаётган душманни изма-из қувиб борарди. В.М.Орешников командир бўлган 45 миллиметрли замбарак расчёти ҳам ўқчилар орқасидан қолмасди. У хужум қилаётганларнинг биринчи қаторида борарди.

1944 йил 27 декабрь куни гитлерчилар Лунземьм аҳоли пункти яқинида қарши хужумга ўтишди. Фашистлар кўмондонлиги кўриляётган катта талафотларни писанд қилмай, заҳирадаги пиёда қисмларни жангга ташлади. Орешников расчёти зиммасига душман пулемёти нуқталарини яксон қилиб тап тортмай олға интиляётган фашистларни ерга қапиштириб кўйишдек жанговар вазифа юклатилган эди.

1946 йил 15 майда гвардиячи катта сержант В. М. Орешников 1-даражали «Шухрат» ордени билан мукофотланди. «Шухрат» орденининг яна бир тўла нишондори Александр Илларионович Ткачёвдир. У 1907 йилда туғилган. Чкалов вилоятининг Бузулук районидаги Нижно-Троицкой қишлоғида армия сафига қақрилиб, Термиз шаҳрида хизмат қилди ва 1943 йилда шу ердан фронтга йўл олди. Уруш йилларида кўрсатган жасорати учун А.И.Ткачёв «Шухрат» орденининг тўла соҳиби бўлди. Армия сафидан 1946 йилда қайтган А.И.Ткачёв Денов шаҳридаги ўрмон хўжалигида ҳисобчи бўлиб иш бошлади. У умрининг охириги йилларигача Денов шаҳридаги қишлоқ хўжалиги бошқармасида ҳисобчи сифатида фаолият кўрсатди. 1976 йил 19 майда вафот этди.

Сандомир плацдармини эгаллаган 395-ўқчи дивизия жангчилари ҳал қилувчи хужумга ҳозирлик кўраётган кунлар эди. Гитлерчилар шу районда, айниқса, Властовдаги қанд заводида жуда мустаҳкам муҳофаага эга эдилар. Завод атрофига миналар ўрнатилиб, бир неча қатор чангал сим тўсиқ билан ўралган танкларга қарши чуқурлар қазилиб, ДОТ ва ДЗОТ ларга пулемётлар ўрнатиб, завод худуди мустаҳкам қалъага айлантирилган эди. Капитан Афонин командир

бўлган рота олдида қанд заводини ишғол қилиш вазифаси қўйилди. Хал қилувчи хужум олдидан бўлинмага келган мадад кучда ўн саккиз-йигирма ёшли йигитлар бўлиб, уларнинг биринчи марта жангга тушишлари эди. Аммо уруш туфайли ота-онасидан, қариндош-уруғларидан жудо бўлган бу ёшларда ёвуз душманга бўлган нафрат ва ғазаб кучли эди. Зимистон бўлганлигидан заводни аранг кўриш мумкин эди, қаттиқ совуқ, изғирин учираётган қор учқунлари юзга игна бўлиб санчилади. Завод рўпарасидаги уйларда ўрнашиб олган фашистлар у ерда узоқ туришга олмади, тушунтира бошлади старшина Ткачёв жангчиларга, уларни тезда тавбасига таянтирамиз. Аммо қанд заводини ишғол қилиш осон иш эмас, ҳаммамиз гранаталар ва автомат билан куролланамиз. Бизга артиллерия ва авиация ҳам мадад беради, ҳозир тайёргарликни охирига етказиб, яхшилаб дам олинг. Жангчилар автомат дискаларини ўқ билан тўлдириб, гранаталарни текшириб бўлиб, дам олиш учун чўзилишди. - Қани энди уйқу келса? Эрталабки жанг масъулиятдан кўзга уйқу келмасди. Хусусан, старшина Ткачёв мижжа қоқмади. Уни уч марта батальон штабига чақиришди, ҳамкорликда ҳаракат қилиш сигналлари, жанг схемаси билан танишишди, сапёрлар билан учрашиб, мина қўйилган жойни қаеридан йўлак очилишини билиб қайтди. Батальон штабидан қайтган Ткачёв траншеянинг у бошидан бу бошига бориб келди. Соатига қараб қўйди. «Яқинда хужум бошлаймиз», кўнглидан ўтказди у. Шу пайт «тўғри фикр юритаяпсан», дегандек артиллерия тайёргарлиги бошланиб кетди. Ҳали тонг отмаган бўлса ҳам, ҳамма ёқ худди кундузгидек ёп-ёруғ эди. Гитлерчилар мудафааси ўт ичида қолган эди. Аммо артиллерия ўз ҳаракатини бўшаштирмади. Мина ва снарядлар ёнига бомбалар ҳам ёғила бошлади.

Кўпдан кутилган дақиқалар етиб келди.

-Орқамдан, олға!-бу траншеядан биринчи бўлиб чиққан старшина Ткачёвнинг даъвати эди. Взвод командири билан орқама-орқа юқорига чиқиб олган жангчилар дадил олға ташландилар. Ткачёв душман траншеясига биринчи бўлиб бостириб борди, гитлерчилар билан юзма-юз жанг бошланиб кетди. Артиллерия қанд заводи деворларини қулатиб, йўл очди. Аммо унча бўлган бир неча ўн метр масофа хатарли эди. Шунга қарамай траншеядаги гитлерчиларни гумдон қилган Ткачёв взводи жангчилари билан завод ҳудудига кириб борди. ДОТларга яқинлашиб бориб, гранаталарни ишга солдилар, кўп ўтмай ДОТларни аланга қоплади. Қанд заводи ишғол қилинди. Улар жангни давом эттириб, Власов қишлоғини ҳам душмандан тозаладилар. Эрталабки жангда взвод жангчилари йигирма саккизта гитлерчини кириб ташлашди. Қанд заводини ишғол қилишда кўрсатган жасорати учун взвод жангчилари орден билан мукофотланди.

1923 йилда Бошқирдистоннинг Болтачевск районидаги Нижний Коркин қишлоғида туғилган. 1929 йилда Сурхондарё вилоятининг Денов шаҳрига кўчиб келди. Рифқат ўрта мактабни тамомлагач, 1939 йилда Бухородаги ўқитувчилар тайёрлаш институтига ўқишга кирди. 1940 йилда отаси вафот этгач, ўқишни давом эттира олмади. Ўқитувчилар тайёрлаш институтининг биринчи курсини тамомлаган Рифқат 1940 йил сентябр ойидан 1942 йил май ойигача ўқитувчилик қилди.

1942 йил 14 май куни армия сафига чақирилган Рифқат урушининг охирига қадар фронтда бўлди. 1945 йил октябрь ойида армия сафидан бўшаб Денов шаҳрига қайтиб келди.

Фашизм асоратидан озод бўлган ҳар бир халқ ўз халоскорларининг номини ҳеч қачон унутмайди ва қаҳрамон жангчиларнинг номлари ҳар бир тинчликсевар инсон юрагида абадий сақланади. Шундай экан сурхондарёлик 6 нафар уруш қаҳрамони ҳамда «Шуҳрат» орденининг 3 нафар тўла нишондорларининг номлари ҳам миннатдор сурхондарёликлар қалбида абадий яшаб, уларнинг кўрсатган қаҳрамонликлари ва жанговар йўли ёш авлодни мустақил республикамининг муносиб ҳимоячилари, ватанпарварлари ҳамда юртга жонфидолар қилиб тарбиялашда мактаб вазифасини бажаради. Зероки, ҳеч қачон, ҳеч даврда, ҳеч бир халқ ўз қаҳрамонларини унутмаган.

Иккинчи жаҳон урушининг даҳшатли жанггоҳларида жон олиб, жон берган қаҳрамон жангчиларнинг жасорати ҳам ҳеч қачон унутилмайди. Иккинчи жаҳон уруши бутун тараққийпарвар инсоният учун оғир ва шафқатсиз синов ҳамда аччиқ сабоқларга бой давр бўлиб тарихга кирди. Энг муҳими, тинчлик учун кураш, урушни келтириб чиқарувчи хавф-хатарни англаш ва ўз вақтида унинг олдини олиш зарурлигини кўрсатди. Иккинчи жаҳон уруши фашизм каби тажовузкор ғоялар байроғи остида бирлашувчи ёвуз террористик кучларнинг охир-оқибатда ҳалокатга маҳкум эканлигини яна бир бор исботлади.

IV-БОБ. СУРХОНДАРЁЛИКЛАРНИНГ МУДОФААНИ ТАШКИЛ ҚИЛИШДАГИ МОДДИЙ ЁРДАМИ

1. Сурхон воҳаси аҳолисининг жангчиларга иссиқ кийимлар ва озиқ-овқат етказиб беришдаги жасоратлари.

Уруш бошланиши билан воҳанинг кўплаб йигитлари фронтга отланиб, узок Россиянинг шаҳар ва қишлоқларида, Белоруссия ва Украинанинг ўрмон ва далаларида душман билан кураш бошладилар. Ўша алангали йилларда фронтда жанг қилаётган жангчининг ва фронт ортида мардонавор меҳнат қилаётган ишчи ва хизматчи, зиёли ва калхозчининг ҳам бутун фикри-зикри душман устидан қозониладиган ғалабага қаратилган бўлиб, ҳар бир киши ғалабага ўзининг хиссасини қўшишни истарди. Бу эса жангчиларга иссиқ кийимлар, озиқ-овқат маҳсулотлари, ҳарбий техника қурилиши ва мудофаа фондларига пул ўтказиш орқали амалга ошириларди.

Душманнинг қутириб ҳужум қилиши натижасида иқтисодиётда оғир вазият юзага келди, аввало бу ҳол озиқ-овқат ва кийим-кечак маҳсулотларининг етишмаслигида сезилди. Жангчиларни озиқ-овқат ва кейим-кечак билан таъминлаш куннинг долзарб мавзусига айланди. Уруш давридаги оғир вазиятда ўзини озодлик учун масъул деб билган ҳар бир шахс бор куч ва имкониятларини ишга солган ҳолда мардонавор меҳнат қилиб имкон қадар кўпроқ маҳсулот етиштиришга ҳаракат қила бошлади. Чунки ўша даврда ҳар бир ортиқча ишлаб чиқарилган маҳсулот душманга зарба деган ақида устун ақидага айланганди. Фронт ортидаги кексаю-ёш, аёлу эркак фронтда жанг қилаётган жангчиларга нима биландир ёрдам беришни ўз олдида бош вазифа қилиб қўйган эди. Ана шу муносабат билан жойларда жангчиларга иссиқ кийимлар ва совғалар қабул қилувчи пунктлари ташкил қилинди. Ушбу хайрли ишда бажонидил қатнашишни истаган воҳанинг ҳар бир меҳри дарё саҳий инсонлари ўзларининг бор имкониятларини ишга солиб бисотидаги бор нарсани жангчиларга жўнатдилар. Ҳаттоки аёллар кун бўйи меҳнат қилиш билан бирга кечалари жангчиларга иссиқ кийимлар тикдилар. Бу хайрли ишдан бирорта киши четда қолган эмас, ҳар ким қудратига яраша мурувват кўрсатди. Бундан ташқари воҳанинг бир қанча саноат корхоналарида ҳам жангчиларга иссиқ кийимлар, идиш-товоқлар ва бошқа хил маҳсулотлар етказиб беришда воҳанинг мурувватли саҳий инсонларининг ниҳоятда беқиёс хизмати каттадир. Машъум уруш бошланган илк ойлардаёқ жангчиларга ёрдам уюштириш ҳаракати ниҳоятда қизғин тус олди. Жумладан вилоятнинг Сариосиё тумани аҳолиси 1941 йилнинг 10 сентябригача бўлган вақт мобайнида жангчиларга иссиқ кийимлар учун 9 та пўстин, 34 дона тери, 7 жуфт кўн этик жўнатган бўлса, Шерободликлар эса жанггоҳларга иссиқ кийим тайёрлаш учун 252 кг жун, 104 дона тери юбордилар. Сариосиёлик ва шерободликлар мурувватидан илҳомланган термизликлар ташаббуси билан 2 кунда жангчиларга иссиқ кийим сифатида 51 дона фуфайка, 32 дона пахталик шим, 40 жуфт жун қўлқоп, 41 та тери ва 39 дона гимнастёрка тўплаб жўнатилди¹.

¹ Илғор Сухон учун газетасининг 1941 йил 24 сентябрь сони.

Фронт чизикларида жон олиб, жон бераётган жангчиларнинг ютуғи фронт ортида яратувчилик вазифасини адо этаётган ҳар бир ишчи, хизматчининг қалбида Ватанга муҳаббат душманга нафрат ҳиссини жўш урдирарди. Ҳар бир инсон фронтга нима биландир ёрдам бериш ғояси билан яшар ва меҳнат қиларди. Ана шундай инсонларнинг саъй-ҳаракатлари натижасида вилоятнинг Бойсун тумани «Янгиобод» қишлоқ кенгашига қарашли «Қизил карвон» жамоа хўжалиги аъзолари жангчилар учун иссиқ кийимлар йиғиш жамғармасига 20 та тери, 3 дона жунлик шим, «Плуг» ва «Ибрат» жамоа хўжалигининг аъзолари эса 80 та тери, 3 кг жун ва 20 дона кўйлак топширдилар. Бойсунликлар ҳимматидан ибрат олган Термиз туманининг «Болдир» қишлоқ кенгашига қарашли Ворошилов номли жамоа хўжалиги аъзолари эса 35 кг жун, 3 та шинел, 2 дона пахталик шим, 4 та чопон, 5 жуфт кўлқоп ва 81 та телпак билан жангчиларга иссиқ кийимлар топшириш жамғармасини бойитдилар¹.

Жангчиларга иссиқ кийимлар топширишда алоҳида шахсларнинг ҳам ниҳоятда катта ҳиссасини таъкидлаб ўтиш лозимдир. Жумладан, Шўрчи тумани Хидиршо қишлоқ кенгашига қарашли «Иттифок» жамоа хўжалиги раиси Муродов фронтга ёрдам фондига 1 та телпак ва 1 та кўйлак топширди. Ёки Шеробод тумани Сеплон қишлоқ кенгашига қарашли С.М.Киров номли жамоа хўжалиги аъзоси Улдон Болтаева жангчиларга совға сифатида 2 жуфт этик, 100 сўм пул, 1 та тилла тақинчоқ; 1 та чопон, ва 1 та кўйлак жўнатган бўлса, ушбу жамоа хўжалиги раиси Бобониёз Турсунов эса 4 жуфт этик, 10 дона педжак топширди. Шунингдек, туман аҳлининг саломатлик йўлида туман марказий шифохонасида астойдил меҳнат қилаётган эр-хотин шифокорлар М.Туминов ва К.М.Туминовалар ҳам жангчиларга иссиқ кийим сифатида 8 дона фуфайка, 8 та пахталик шим ва турли хил маҳсулотлар жўнатдилар.²

Жангчиларга иссиқ кийим тўплаб топшириш иши кундан-кунга оммавий тус ола бошлади. Ушбу хайрли ишда иштирок этаётган Жарқўрғон туманининг Жарқўрғон қишлоқ кенгашига қарашли «Қаноат» жамоа хўжалиги аъзолари жангчилар учун иссиқ кийимлар тўплаш жамғармасига 100 кг жун, 109 дона тери, 10 та пахталик фуфайка, 4 бош кўй, 200 кг асал ва 7 та жунлик шим топширишди. Шеробод туманининг «Гегирдак» қишлоқ кенгашига қарашли «Комсомол» жамоа хўжалиги Зарабоғ қишлоқ кенгашига қарашли Сталин номли жамоа хўжалиги аъзолари ҳам жангчиларга иссиқ кийимлар тўплаш ҳаракатида фаол қатнашиб, 22 дона тери, 13 та жун одеял, 15 кг жун, 2 дона чопон, 2 жуфт этик, 10 дона пахталик шим, 12 фуфайка, 12 телпак, 4 та кўрпа, 10 та жемфер ва шунга ўхшаш турли хил иссиқ кийимлар тўплаб топширдилар. Фронтга ёрдам кўрсатиш ҳаракатини жонлантириш ва янада кўпроқ ёрдам уюштириш ишини ташкил қилишда жойларда бўлиб ўтаётган йиғилишлар ва тарғиботчилар гуруҳининг омма орасида олиб борган тарғибот ишларининг аҳамияти ҳам ижобий таъсир этди.

Тарғиботчилар гуруҳи томонидан ташкил қилинган митинглар барча туманларда бўлиб ўта бошлади. Ушбу ўтказилган митингларда жангчиларга янада

¹ Илғор Сухон учун газетасининг 1941 йил 24сентябрь сони.

² «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1941 йил 25 сентябрь сони.

кўпроқ ёрдам бериш ҳаракатини қиздириб юборишга алоҳида эътибор берилди. Термиз тумани «Пахтаобод» қишлоқ кенгашига қарашли «Қизил Шарқ» жамоа хўжалиги аъзоларининг ташаббуси билан 1 та жун пальто, 3 дона жун шим, 15 кг жун, 28 та қўй териси ва 16 та эчки териси тўпланиб жангчиларга иссиқ кийимлар топшириш жамғармасига жўнатилди. Шеробод тумани Хўжаулкан, Хуррамшо ва Гегирдак қишлоқ кенгашларига қарашли жамоа хўжаликлари, туман МТСи ҳамда бошқа саноат корхоналари аъзоларининг қўшма йиғилишидан сўнг жангчилар учун 245 кг жун, 201 дона тери, 30 бош қўй ва эчки ҳамда 155 жуфт этик тўпланди.

1941 йилнинг 20 октябрида вилоят меҳнат аҳли жангчиларга совға сифатида 4 вагон иссиқ кийим жўнатишди. Жўнатилган кийимлар орасида 2135 қўйлак, 1560 жемфир, 1875 та пахталик тўн, 1948 жуфт пайпоқ, 800 та шим, 570 дона чойшаб ва 1785 та сочик бор эди. Бундан ташқари жангчиларга иссиқ кийимлар сотиб олиши учун 30 минг сўмдан ошиқ заём облигацияси ва 28 000 сўм нақ пул топширилди.¹

Вилоят миқёсида авж олиб кетган ушбу ҳаракатдан ҳеч ким четда қолмади. 1941 йил 21 октябрдан 1 ноябргача бўлган қисқа вақт мобайнида жангчилар учун 41 та ярим пўстин, 3 та шуба, 1647 та пахтали телогрейка, 560 та пахталик шим, 424 та телпак, 154 жуфт қўлқоп, 556 жуфт пайпоқ, 1499 та аёллар жемпири, 2631 та чойшаб, 258 та шариф, 8 та костюм, 983 та сочик, 10 жуфт ботинка, 121 та одеял ва шунга ўхшаш турли хил иссиқ кийимлар тўплаб фронтга жўнатилди.²

Душман билан бўлаётган қонли муҳорабада ғалаба қозониш жангчиларга нафақат иссиқ кийим ва озиқ-овқатлар билан, балки бошқа моддий ашёлар билан ҳам ёрдам кўрсатишни тақозо қилар эди. Шуни инобатга олган воҳа аҳли уруш бошланган кундан то 1941 йил 15 августгача бўлган қисқа вақт мобайнида армия эҳтиёжлари учун фронтга 12897 бош от ва 1334 та автомашина жўнатди.³ Кириб келаётган 1942 йилнинг қаҳратон қиши жангчиларга иссиқ кийимларни янада кўпроқ тўплашни талаб қилар эди. Шу муносабат билан вилоятнинг барча туманларида жангчиларга иссиқ кийимлар тўплаш ҳаракати жадаллик билан амалга оширила бошлади. Жумладан, армия эҳтиёжи учун иссиқ кийимлар тўплаш жамғармаларини бойитишда бойсунликлар 220 дона фуфайка, 2426 дона тери, сариосиёликлар 1606 кг жун, 3276 дона қўй ва қорамол териси, 209 дона кўрпа, 201 фуфайка, 314 жуфт жун қўлқоп, жарқўрғонликлар 401 та фуфайка, 424 та қўйлак, 1745 жуфт пўстин 526 дона ҳар хил пахтали кийимлар 2734 кг жун ва 4767 дона қўй териси топшириб алоҳида ўртак кўрсатдилар.⁴ Умуман, 1942 йилнинг 31 декабригача бўлган вақт мобайнида вилоят ҳарбий комиссариати омборхонасига жангчиларга иссиқ кийимлик учун 55 та пахталик шим, 108 жуфт пайпоқ, 2 жуфт жун қўлқоп, 565 та дастрўмол, 116 та ёзлик қўйлак, 27 дона одеял ва 19 дона пўстин топширилди.⁵

¹ Илғор сурхон учун газетасининг 1941 йил 24 октябрь сони

² Вилоят давлат архиви, 45- фонд, 1 ёзув, 45- иш, 2 бет.

³ Н Саидмуродов. Афтореферат. Тошкен, 1974 йил, 14-бет.

⁴ Илғор Сурхон учун газетасининг 1941 йил 11 ноябрь сони.

⁵ Сурхондарё вилоят давлат архиви. 45- фонд 1- ёзув, 51- иш, 47-бет.

Фашизмни махв этишга қаратилган уруш умумхалқ ҳаракати тусини олган эди. Душман билан бораётган жангда ғалаба қозонишга ҳар бир кексаю-ёш хиссасини қўшишни ўзининг инсоний бурчи деб ҳисобларди. Душман устидан ғалаба қозонишда вилоят мактаб ўқувчиларининг ҳам алоҳида хиссаси бор. Улар фронт ортида туриб ишлаб чиқириш корхоналари ва қишлоқ хўжалик далаларида меҳнат қилишдан ташқари жангчиларга кўплаб иссиқ кийимлар ва озиқ-овқатлар тўплаб жўнатишда ҳам алоҳида ўрнатилган кўрсатдилар. Жумладан, 1941 йилнинг 10 августида Шеробод туманидаги Сталин номи ўрта мактаб ўқувчилари М.Ашурбоева ва Б.Ҳамроевларнинг ташаббуси билан жангчиларга совға жўнатилди. Термиз шаҳридаги К.Маркс номи мактаб ўқувчилари эса жангчиларга умумий миқдори 7000 сўмлик бўлган иссиқ кийимлар тўплаб топширдилар. Айниқса Термиз шаҳрида истиқомат қилувчи 11 ёшли қиз Надя Алейникованинг жангчиларга ғамхўрлиги алоҳида диққатга сазовор бўлди. Фронтга кетган отасидан қора хат олган Надянинг мурғак қалбига ҳам шафқатсиз уруш ўз ярасини солди. Душманга нисбатан чексиз нафратда бўлган Надя отаси учун душмандан қасос олишга оғир ичди ва шу оғирни бажариш учун ўзи йиғиб юрган пулга 30 дона игна, 15 дона ип ҳамда бир неча килограмм ўрик, жийда ва майиз сотиб олиб жангчиларга совға жўнатди. Совғалар солинган қутичанинг устига эса ўз қўли билан «Отам учун лаънати немислардан қасос олинглар» деб ёзиб қўйди.¹

Фронтга кўплаб иссиқ кийимлар, озиқ-овқат маҳсулотлари етказиб бериш ҳаракатини жадаллаштириш ишида фронтдан туриб фронт ортида меҳнат қилаётган меҳнакашларга қарата ёзилган мактубларнинг таъсири катта бўлди. Жумладан Украина фронтининг жангчилари жарқўрғонлик ёшларга фронтдан туриб мактуб йўлладилар. Жарқўрғонлик ёшларга қарата ёзган мактубида фронт ортида бунёдкорлик иши билан шуғулланаётган ёшларни яна улкан меҳнат зафарларига эришишда ва фронтга кўплаб моддий ёрдам уюштиришда фаол иштирок этиши уқтириб ўтилган эди. Биргина 1943 йилнинг 7 январида воҳа аҳли фронтга 257 та ярим пўстин, 224 та нимча, 195 та телпак, 145 жуфт қўлқоп, 93 жуфт пайпоқ ва 39 жуфт пийма жўнатдилар.²

1943 йил 23 февралда жойларда жангчиларга совғалар уюштириш ҳаракати қизғин тус олди. Шу муносабат билан 1943 йилнинг 14 январида Вилоят ижроия қўмитаси жангчиларга совғалар юборишни кучайтириш тўғрисида қарор қабул қилди. Қарорга биноан жойларда байрам совғалари тўплаш ҳаракати ниҳоятда авж олиб кетди. Жумладан, Сариосиё туман, МТС ходимлари 30 та посилка тўплаб жангчиларга совға сифатида жўнатдилар. Жарқўрғонликлар 500 дан ортиқ совға жўнатган бўлса, шўрчилик серҳиммат инсонлар саъй ҳаракатлари билан жангчилар учун 9349 кг тарик, 3 тонна арпа, 192 кг гуруч, 468 кг мой, 9 кг тамаки, 75 жуфт пайпоқ, 33 жуфт қўлқоп, 2 та патефон, 43 та пластинка тўплаб жўнатилди.³ Деновликлар эса жангчиларга 2 вагон совға жўнатди. Юборилган совғаларнинг умумий оғирлиги 23038 кг бўлиб, ундан 3000 литр вино, 1400 кг

¹ Ленинская знамя газетасининг, 1943 йил 31 март сони.

² Вилят давлат архив 45- фонд, 1- ёзув, 110-иш, 48 бет.

³³ Илғор Сурхон учун газетасининг 1943 йил 12 февраль сони.

куруқ мева, 14 тонна сабзавот ва полиз маҳсулотлари, 237 кг мош, 6 патефон, 136 та пластинка ҳамда 420 та шахсий совғалар жой олган эди.

1943 йилнинг 27 январида Бойсун туманидаги «Ленин йўли» жамоа хўжалиги Ўзбекистоннинг барча ёшларига қарата мурожаат қабул қилди. Бойсунлик ёшлар қабул қилган мурожаатда жангчиларга байрам совғаларини янада кўпроқ жўнатиш фронт ортидаги ҳар бир ёшнинг бош вазифаси эканлиги қайд қилиниб, Ўзбекистоннинг барча ёшларини ушбу ишда фаол иштирок этишга чақирганди. Мурожаат қабул қилинган куннинг эртасига жангчиларга совға сифатида 3800 кг гўшт, 625 кг куруқ мева ва 811 кг сабзавот маҳсулотлари жўнатдилар.¹ Жарқўрғон туманининг Жарқўрғон қишлоқ кенгашига қарашли «Меҳнат роҳат», «Намуна», ва «Қизил соқчи» жамоа хўжаликларининг аъзолари жангчиларга ёрдам сифатида 7 бош қўй, 60 кг ёғ, 20 центнер ғалла, 6,5 тонна ошқовоқ ва 2 тонна сабзи жўнатдилар.²

Жангчиларнинг Сталинград остоналарида душман устидан қозонган ғалабаси барча тинчликсевар халқлар қаторида Сурхон элининг софдил инсонлари қалбларига олам-олам қувонч бахш этди. Ушбу ғалабадан илҳом олган воҳа аҳолиси жангчиларга совға уюштириш ишини янада қиздириб юборди. Масалан, биргина Термиз шаҳрида жойлашган ҳарбий гарнизон ётоқхонасида истиқомат қилаётган ҳарбийларнинг рафиқалари жангчиларга янада кўпроқ ёрдам бериш мақсадида 260 дона турли хил иссиқ кийимлар тўплади. Жангчиларга моддий ёрдамлар уюштириш ҳаракатида вилоятнинг Шеробод тумани аҳли ҳам ибрат кўрсатди. Биргина 1943 йилнинг 1 январидан 10 сентябригача бўлган вақт мобайнида Шерободликлар жангчиларга ёрдам сифатида 41186 кг гўшт, 875488 сўм пул, 297 кг жун, 320 дона ётери, 71757 кг ғалла, 269 центнер сабзавот ва полиз маҳсулотлари, 2784 кг куруқ мева ва 570 кг сариеғ жўнатди.³

Жангчиларга ёрдам жўнатиш ишида мактаб ўқувчилари ҳам алоҳида намуна кўрсатдилар. Жумладан, Термиз шаҳридаги К. Маркс номли ўрта мактаб ўқувчиларининг саъй-ҳаракатлари билан жангчиларга ёрдам сифатида 1200 сўмлик турли хил ширинликлар ва 100 дан ошиқ китоб тўплаб жўнатишга бўлса, жарқўрғонлик ўқувчилар эса жангчиларнинг соғлигини сақлаш жамғармасига 3 кун ичида 365 кг шафтоли данаги, 52 кг ўрик данаги, 140 кг қовун ва ошқовоқ уруғи тўплаб топширдилар. Сталинград остонасида қозонилган ғалабани эшитган Жарқўрғон туманининг «Занг» қишлоқ кенгашига қарашли «Қизил юлдуз» жамоа хўжалиги аъзолари Сталинград ҳимоячилари учун 1 гектар ерга арпа, 8,5 гектар ерга тарик, 10 сотих ерга пиёз экиб, ундан олинган ҳосилни жангчиларга совға қилиб юборадиган бўлдилар. «Деҳқон бирлашув» жамоа хўжалиги аъзолари эса жангчилар учун 2 гектар ерга арпа ва буғдой экидилар. Бундан ташқари 1 қўй, 100 кг арпа, 6 центнер ошқовоқ, 10 кг жун ва 10 дона тери тўплаб жангчиларга совға сифатида жўнатдилар.⁴

¹ Ленинская знамя газетасини, 1943 йил 28 январь сони.

² Шу газета 1943 йил 10 февраль сони.

³ С. Турсунов, Т. Пардаев. «Шеробод меҳнаткашларининг Улуг Ватан уруши йилларида курсатган жасорати». Термиз, 1993, 36-37 бетлар.

⁴ Илғор Сурхон учун газетасининг 1943 йил 14 февраль сони.

Жангчиларга озиқ-овқат ва иссиқ кийимлар жўнатиш билан бир қаторда уларнинг соғлиқларини сақлаш учун ҳам турли-туман тадбирлар ўтказила бошланди. «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1943 йил 14 апрель сониди Термиз ёғ ва сут заводи ишчилари «Вилоятнинг барча эркак ва аёл ишчи хизматчиларига очиқ хат билан мурожаат» қилди.

Хатда воҳа аҳолисига қарата шундай дейилган эди: «Қадрли ўртоқлар! Ватанимизни химоя қилиб турган химоячиларимиз соғлиғини сақлаш учун қўлимиздан келган ёрдамимизни берайлик. Термиз ва Деновдаги мой заводларига мой, сут ва бринза топширишингиз, сизнинг ўз эҳтиёжингиздан орттириб берадиган маҳсулотингиз жангчиларнинг соғлиғини мустаҳкамласин. Уларнинг ғалаба қилиш соатини янада яқинлаштирсин». Термиз мой заводи ишчиларининг мурожаатига жавобан аҳоли кўплаб миқдорда сут ва мой маҳсулотлари топшира бошлади. Ушбу ҳаракатга Термиз туманидаги Калинин номи, «Чорвадор» ва «Иттифоқ» жамоа хўжалиги аъзолари биринчилар қаторида қўшилдилар.

Жангчиларга ҳар томонлама моддий ва маънавий ёрдам уюштириш, уларнинг соғлиғи ҳақида ғамхўрлик қилиш ҳаракатлари оммавий тус ола бошлади. Бу борада донорлик ҳаракатининг авж олганлигини ҳам кўрсатиб ўтиш жоиздир.

Ўша йилларда вилоятнинг 758 нафар қизлари донор бўлиб ярадор жангчиларга ўзларининг соғ қонлари билан қувват бағишладилар. Биргина Денов туманидан 35 нафар қиз жангда ярадор бўлиб кўп қон йўқотган жангчиларга донор бўлиб ёрдам берди. Душман билан мардоновор жанг қилаётган жангчиларга моддий ва маънавий ёрдам уюштириш воҳадаги ҳар бир инсоннинг олдидаги долзарб вазифа эди. Эл осойишталиги, юрт озодлиги ва келажак авлодларнинг ёрқин ҳаёти учун ўзини масъул санаган ҳар бир инсон ўзи оч бўлса-да, дастурхонидаги бир бурда нонини ҳам фронтга жўнатди, ўзи юпун бўлган ҳолда жангчиларнинг иссиқ кийиниши учун ғамхўрлик қилиб, ҳатто эғнидаги тўнини ҳам ечиб жангчиларга жўнатди. Ана шундай меҳридарё инсонларнинг беадад ҳимматлари билан ўша уруш йилларида жангчиларга 5 минг центнердан ортиқ ғалла, 280 центнер сариёғ, 100 центнер асал, 310 центнер қуруқ мева, 30 минг литр вино, 410 тонна гўшт ва 55 минг комплект иссиқ кийим тўпланиб, жангчиларга моддий ёрдам сифатида жўнатилади.¹ Хуллас Сурхон воҳасининг фронт ортида яратувчилик меҳнати билан шуғулланаётган ҳар бир кишиси душман устидан қозонилган ғалабага ўз ҳиссаларини қўшиб, ғалабанинг иқтисодий тамал тошини барпо қилди. Воҳа аҳли фронт чизиқларида жон олиб жон бераётган жангчиларга ёрдам кўрсатиш билан бир қаторда урушга кетганларнинг оилаларига ва уруш ногиронларига мумкин қадар яхшироқ эътибор бериб, уларга ҳар хил енгилликлар ва қўшимча имтиёзлар бериб борди. Бу масалада вилоят ижроия қўмитаси қошида ҳарбий хизматчилар оилаларини давлат йўли билан таъминлаш бўлимлари тузилди. Бу бўлимлар ҳарбий хизматчиларнинг оилаларига берилган ҳуқуқ ва имтиёзларни тўла амалга ошириш, давлат нафақаларини ўз вақтида етказиб бериш, уларга кўрсатилган ғамхўрликларни янада кучайтириш ва фронтга кетган ҳарбийларнинг оилаларига моддий ёрдам бериш иши билан ҳам маълум маънода шуғулланарди.

¹ Вилоят давлат архиви. 45-фонд, 1-ёзув, 137-иш, 140-141 бетлар.

«Илғор Сурхон учун» газетасининг 1943 йил 29 май сонида Н-қисм жангчиларининг фронт чизиғидан туриб воҳа аҳлига қарата ёзган мактуби эълон қилинди. Жангчилар вилоят аҳлига ўзларининг жанговар ҳаракатлари ва ютуқлари ҳақида ёзиш билан бирга, фронт ортидагиларни фронтга янада кўпроқ моддий ёрдам беришга ҳамда ҳарбийларнинг оилаларига кўпроқ ғамхўрлик қилишга ундаган эди. Жангчиларнинг мактубларидан илҳомланган вилоятнинг Шўрчи тумани ишчи-хизматчилари ҳарбийларнинг оилаларига кўрсатилаётган ғамхўрликни янада кучайтириб юбордилар. Жумладан, туман бўйича ҳарбийларнинг оилаларига 1320500 сўм миқдорида нафақа пули берилди. Ҳарбийларнинг оилалари турли хил қишлоқ хўжалик ишларидан озод қилинди, шунингдек, 639 нафар жангчининг хонадони таъмирланиб, 714 оила эса ўтин билан таъминланди ва урушга кетганларнинг оилаларига 8589 кг ғалла бепул берилди.¹ Шерободликлар ҳам ҳарбийларнинг оилаларига қулайликлар яратиб бериш ишида алоҳида фидоийлик кўрсатдилар. 1943 йилда тумандаги жангчиларнинг оилаларига 133165 сўм пул, 503 центнер ғалла, 1871 кг ёрма, 94 кубометр ўтин билан ёрдам берилди. Бундан ташқари қишлоқ матлубот жамиятлари орқали бу оилаларга 750 кг ёғ, 12000 метр газлама, 1388 жуфт оёқ кийим берилди. Давлат томонидан 1759 кишига нафақа тайинланиб улар бир йил мобайнида 532094 сўм нафақа олдилар. Туман марказида аскарларнинг оилалари учун алоҳида ошхона очилиб, бу ошхонадан 80 хонадон овқатланиб турди ва урушдан ногирон бўлиб қайтган 143 кишига эса нафақа тайинланди.

Ҳарбийларнинг оилаларига ёрдам уюштириш ҳаракатида Термиз шаҳрида ҳам анчагина ишлар амалга оширилди. Жумладан, шаҳарда истиқомат қилаётган 26 нафар оила турли солиқлардан озод қилинди ва ҳарбийларнинг оиласига ёрдам жамғармалари ташкил этилиб, ушбу жамғармаларда 40000 сўм пул тўпланди.² Термиз туманидаги Паттакесар қишлоқ кенгашига қарашли «Социализм» жамоа хўжалиги аъзолари эса жангчиларнинг оилаларига 4,5 центнер ун, 3,5 центнер гўшт билан ёрдам бердилар ва томорқаларида деҳқончилик қилиш учун бепул уруғлик билан таъминлашди.³

1943 йил 28 март куни Термиз туман кенгаши меҳнаткашлари депутатларининг VI сессияси бўлиб ўтди. Сессия ишида «Ҳарбийларнинг оилаларига ёрдам бериш чора-тадбирларини яхшилаш масаласи муҳокама қилинди. Сессия ишида қайд этиб ўтилганидек, тумандаги жангчиларнинг оилаларига 1943 йилнинг сўнгги икки ойида 138000 сўм нафақа тўланган, 392 хонадон таъмирланган ва 42 кишига янгидан уй берилган».⁴ Жарқўрғонлик ҳарбий хизматчиларнинг оилалари эҳтиёжи учун эса 10 тонна ғалла, 40 бош қўй ва 30000 сўм пул ва бошқа турли хил маҳсулотлар ажратилди. Шўрчиликлар эса жангчиларнинг оилаларига моддий ёрдам уйиштириш ишида алоҳида намуна кўрсатдилар. Жумладан, туманда яшаётган жангчиларнинг оилалари эҳтиёжи учун 379 гектар томорқага экин экиб берилди, бундан ташқари жангчиларнинг оилаларига 71490 сўм миқдорда пул, 18 бош сигир, 1 бош от, вақтинча

¹ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1943 йил 7 апрель сони.

² «Ленинская знамя» газетасининг, 1943 йил 30 апрель сони.

³ Ўша газетанинг 1943 йил 21 февраль сони.

⁴ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1945 йил 31 март сони

фойдаланиш учун эса 110 бош соғин эчки, 37 бош қўй бериб қўйилди ҳамда 3228 кг ғалла, 12667 кг арпа, 19777 кг шоли, 120 кг маккажўхори дони, 26280 кг мева, 14 кг ёғ, 40 кг гўшт, 66 та товуқ ва 123 дона иссиқ кийимлар билан мурувват кўрсатилди.¹

Вилоятда истиқомат қилаётган ҳарбийларнинг оилаларига ёрдам уюштиришда воҳа ёшларининг алоҳида ҳиссасини қайд қилиб ўтиш мақсадга мувофиқдир. Бевосита ёшлар ташаббуси билан ҳарбий хизматчиларнинг оилаларига ёрдам уюштирадиган бригада тузилди. Ушбу бригада аъзолари кучи билан 598 нафар жангчининг уйи таъмирланди, 1776 нафар оилага эса моддий ёрдам уюштирилди, шунингдек, 437 кубометр микдорда ўтин тайёрланиб жангчиларнинг оилаларига тарқатилди ва ҳарбийларнинг оилаларига ёрдам уюштириш жамғармаси тузилиб, унга 124074 сўм пул тўплаб топширилди.²

1943 йил 11 декабрда Ўзбекистон КП Марказий Қўмитасининг «Ҳарбий хизматдагиларнинг оилаларига ёрдам беришни кучайтириш тўғрисидаги» қарори чиқди. Қарорда ҳарбийларнинг оилаларига имкон қадар кўпроқ ёрдам уюштириш вазифаси кун тартибига қўйилган долзарб мавзулардан бири эканлиги қайд этилган эди. Ҳарбийларнинг оиласига кўпроқ ёрдам уюштиришни ўз олдиларига мақсад қилиб қуйган Узун тумани ишчи ва хизматчилари ҳарбийларнинг оилаларига ёрдам уюштиришни янада авж олдирдилар. Жумладан туманда истиқомат қилаётган 1088 аскар ва 434 нафар зобитларнинг уйлари бепул таъмирланди, 959 кишининг томорқасига экин экиб берилди. Шунингдек, ҳарбийларнинг оилаларига ёрдам сифатида 239 центнер ғалла, 600 центнер сабзавот, 200 бош қўй ва эчки, 140 жуфт пойабзал, 250 кг жун ҳамда 147 минг сўм пул йиғиб берилди.³ Вилоятда истиқомат қилаётган 2459 нафар жангчининг оиласига нафақа тайинланди. Бундан ташқари жангчиларнинг оилаларига 131242 кг ғалла, 85459 кг сабзавот, 851490 сўм пул, 1092 кг жун, 1690 жуфт оёқ кийими, 5420 кг қуруқ мева ва 5746 кубометр ўтин билан ёрдам берилди ҳамда 8779 хонадон эса таъмирланди.⁴

Умуман олганда вилоятнинг тинчликсевар инсонлари фашизм билан бўлган уруш даврида ўзига хос жасорат, сабр-бардош ва матонат намуналарини кўрсатдилар. Улар фронт ортида тинмай меҳнат қилиш билан фронтга кўплаб микдордаги иссиқ кийимлар ва озиқ-овқат маҳсулотлари етказиб бердилар. Воҳа меҳнат аҳли фронт чизикларидан узоқда бўлса-да, душманга ўзининг меҳнати ва яратувчанлиги билан зарба бериб турди. Улар доимо жангчиларга моддий ва маънавий жиҳатдан мададкор бўлиб, ғалаба дақиқаларини имкон қадар яқинлаштиришга ёрдам беришини қалбан ҳис этган ҳолда фронтга кўплаб моддий ресурслар етказиб бердилар. Ўзлари оч ва юпун бўлса-да, дастурхонидаги бир бурда нонини фронтда жон олиб жон бераётган азаматларга жўнатди. Чунки озодлик каби ҳислатларга содиқлик уларнинг қалбларида сабр-қаноат, бардош ва ирода, ғайрат ва шижоат, душманга чексиз нафрат ҳислатларини шакллантирган

¹ Ленинская знамя газетасининг, 1943 йил 19 декабрь сони

² Ўша газетаси 1943 йил 6 октябрь сони.

^{3 3} Илғор Сурхон учун газетасининг 1944 йил 18 февраль сони.

⁴ Вилоят давлат архиви. 45- фонд, 1- ёзув, 86- иш, 48 бет.

эди. Ҳар бир инсон ўзини озодлик йўлида масъул деб билар ва шунга яраша виждонан меҳнат қилар эди. Вилоят меҳнат аҳлининг мардонавор меҳнати, жангчиларга ғамхўрлиги ва жангчиларга берган моддий ва маънавий мадади ғалаба дақиқаларини бир оз бўлса-да, яқинлаштиришга хизмат қилди. Демак воҳанинг фронт ортида тинч яратувчилик меҳнати билан банд бўлган халқи душман устидан қозонилган ғалабага ўзларининг муносиб улушини қўшдилар.

4.2. Мудофаа жамғармалари ва ҳарбий техникалар қурилишига ёрдам кўрсатишда Сурхон воҳаси меҳнаткашларининг иштироки,

Фашизм билан бўлаётган урушда мудофаа ишларини ташкил этиш умумхалқ ҳаракатига айланиб борди. Ҳар бир тинчликсевар инсон нима биландир мудофаага ўз ҳиссасини қўшиши лозим эканлигини дилдан ҳис этиб турди. Чунки озодлик, ва эл осойишталиги ҳар қандай нарсадан устун туриши ўша жанговар йилларда исбот этилди. Қўлига қурол олишга қурби етган ҳар бир инсон душман билан бўладиган жангга отланди. Душман билан бевосита жанг қилиш имконига эга бўлмаган фронт ортидаги меҳнаткаш халқ эса жангчиларга моддий ва маънавий жихатдан кўмакдош бўлиб турди. Улар ҳарбий солиқлар, ҳарбий заёмлар ва мудофаа жамғармаларига кўплаб моддий ресурслар ва маблағлар билан ёрдам бериб турдилар. Уруш бошланган дастлабки ойлардаёқ мудофаа жамғармалари ташкил этилди, ушбу мудофаа жамғармалари фашизм устидан қозонилган тарихий ғалабада ўзига хос ўрин тутди. Ватан мудофаа жамғармаларига Сурхон воҳасининг серҳиммат инсонлари ҳам ўз эҳтиёжларидан ортган маблағлари ва моддий ресурслари билан ёрдам бериб турдилар ва бу билан ғалаба дамларини имкон қадар яқинлаштиришга ўз ҳиссасини қўшиб ғалабанинг иқтисодий пойдеворини барпо қилишда фаол иштирок этдилар.

Мудофаа жамғармаларининг тузилганлиги вилоят миқёсида яшин тезлигида тарқалди, бу хабарни эшитган Сурхон воҳасининг меҳнаткашлари душман устидан қозониладиган ғалаба дамларини тезлаштириш учун мудофаа жамғармаларига моддий ёрдам уюштира бошлади. Вилоятда мудофаа жамғармаларига ёрдам бериш ҳаракатлари оммавий тус олди, урушнинг дастлабки ойларидаёқ мудофаа жамғармаларини бойитишга ундовчи чақириқлар қабул қилинди. Вилоятдаги барча саноат корхоналари, жамоа ва давлат хўжаликлари ҳамда маориф ва маданият масканларида ўтказилган йиғилишлар сўнггида мудофаа фондларига моддий ёрдам бериш ҳаракатлари ниҳоятда авж олиб кетди. Мамлакат учун оғир бўлган бир вазиятда ўзининг масъул эканлигини ҳис этган ҳар бир сурхондарёлик мудофаа жамғармаларини бойитиш умумхалқ frontiда фаол иштирок этиб, ўзларининг бор имкониятларини ишга солиб, бисотидаги бор нарсалар билан мудофаа жамғармаларини бойита бошлади. Чунки ўша даврда ҳар бир ишлаб чиқариш корхонасида ишлаб чиқарилган ортиқчи маҳсулот ва фронтга кўрсатилган моддий ёрдам ғалабага олиб борадиган асосий мадад куч эканлиги устувор ақидага айланган эди. Ана шу ақидага амал қилиб Термиз пахта тозалаш заводи ишчилари, темир йўл депоси ишчи ва хизматчилари, милиция ходимлари, вилоят алоқа хизмати ходимлари ва кўплаб жамоа хўжаликларининг ишчи ва хизматчилари ўзларининг бир кунлик иш ҳақларини мудофаа жамғармаларига ўтказдилар. 1941 йил 5 август куни Термиз туманидаги «Янги ариқ» қишлоқ

кенгашига қарашли жамоа хўжаликлари кохозчиларининг митинги бўлиб ўтди. Митинг тугаганидан сўнг Каганович номли жамоа хўжалиги бошқарувининг раиси Раҳимов мудофаа фондига 60 сўм, звено бошлиғи Бабатов эса 50 сўм миқдорида пул топширдилар. Шу куни жамоа хўжалигининг 54 нафар аъзоси мудофаа жамғармасига 1000 сўмдан ошиқроқ пул тўплаб топширдилар.¹ Туманнинг «Пахтабод» қишлоқ кенгашига қарашли «Қизил шарқ» жамоа хўжалиги аъзолари эса 2 кунлик меҳнат ҳақини мудофаа жамғармаларига ўтказиш истагини билдирдилар. Термизлик ватанпарварлар ташаббусидан ўрнатилган Шеробод туман Зарабўғ қишлоқ кенгашига қарашли И. В. Сталин номли жамоа хўжалиги аъзолари мудофаа жамғармаларига 1600 сўм нақд пул, 3500 сўмлик заём облигациялари, 2 бош сигир ва 15 бош қўй топширган бўлсалар, Жарқўрғон туманининг Сурхон давлат хўжалиги 2-бўлимининг ишчилари эса икки кунлик иш ҳақини мудофаа жамғармаси фондига ўтказдилар. Биргина 1941 йилнинг 28 августида жарқўрғонлик нефтчилар ташаббуси билан мудофаа жамғармасига 8903 сўм пул тўплаб топширилди.² Айниқса, мудофаа жамғармаларига фондларига кўпроқ маблағ тўплашни уюштиришда омма ўртасида олиб борилган тарғибот ва ташвиқот ишларининг натижасида шерободликлар бир кунда мудофаа жамғармасига 8000 сўм, пул топширди. Сариосиё туманининг Узун қишлоқ кенгашига қарашли «Шаҳринав» жамоа хўжалиги аъзолари мудофаа жамғармаси эҳтиёжи учун 8000 сўм, пул жамоа хўжалигининг бўлинмас жамғармасидан 12000 сўм пул ва 676 кг гўшт ажратдилар.³ Давлат мудофаа қўмитаси раиси И.В.Сталиннинг 1941 йил 3 июлда радио орқали халққа қилинган мурожаатидан сўнг мудофаа фондларига ёрдам уюштириш ҳаракатлари янада авж олиб кетди. Жумладан Жарқўрғон туманининг Қумқўрғон давлат хўжалиги ишчи ва хизматчилари мудофаа жамғармасига 50000 сўмлик заём облигациялари, 47 бош эчки, 8 бош қўй ва 1 бош сигир тоширдилар. 1941 йил 20 октябргача бўлган давр мобайнида вилоят меҳнаткашлари мудофаа жамғармасига 609 минг сўм нақд пул, 3274 минг сўмлик заём облигацияси, 194 кг асал, 176 центнер гўшт, 1926 кг жун ва 4871 дона тери топширган бўлса⁴, шу йилнинг 11 декабргача бўлган давр мобайнида мудофаа фондларига топширилган пул миқдори 2640000 сўмга етди.⁵

Воҳа аҳли мудофаани ташкил қилишда қимматбаҳо тақинчоқларини ҳам аямасдан мудофаа жамғармаларига топширди. Жумладан, Термизлик Тухфатулина ва Трупиналар олтин узук, Семкина ва Сааковалар занжири билан медальон, уй бекаси Истомина олтин соат, Жиганова олтин билакузук, Шеробод тумани марказий касалхонасининг шифокори К.М.Туминова икки дона тилла узук, шу туманнинг Сеплон қишлоқ кенгашига қарашли С.М.Киров номли жамоа хўжалиги аъзоси Улдон Болтаева эса отаси келинлик сепига қўшган тилло узугини

¹ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1941 йил 6 август сони.

² Шу газетанинг 1941 йил 30 август сони.

³ Шу газетанинг 1941 йил 7 сентябрь сони.

⁴ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1941 йил 26 октябрь сони

⁵ Шу газетанинг 1941 йил 13 декабрь сони.

мудофаа фондига топширди.¹ Айниқса, бу борада Шеробод туманининг Қорабоғ қишлоғида яшовчи 1-синф ўқувчиси Хўжакул Каримов ва Қулман Холиқовларнинг ҳимматлари алоҳида диққатга сазовордир. Улар ўйнаб юрган вақтида 215 грамм тилла солинган кўзачани топиб олдилар ва ушбу қимматбаҳо тилла буюмларни мудофаа жамғармасига топширдилар.²

Озодлик учун қилинаётган барча ҳаракатлар ва ташаббуслар кишиларни янада жипслашишга, фронтга мудофаа жамғармаларига кўпроқ ёрдам уюштиришга ундарди. Термиз тумани «Паттакесар» қишлоқ кенгашига қарашли «Социализм» номли жамоа хўжалигининг аъзолари мудофаа эҳтиёжлари учун 1000 сўм пул, 5 қўй, 3 бош сигир, ва 256 литр сут топширган бўлса, Денов туманидаги Денов қишлоқ кенгашига қарашли «Кенгаш» жамоа хўжалиги аъзолари эса 3000 сўм нақд пул ва 5000 сўмлик заём облигациясини айнан ана шу мақсад йўлида сарфлади.³

Мудофаа жамғармаларини бойитишда ўтказилган шанбалик ва якшанбаликларнинг ҳам бекиёс аҳамияти каттадир. Жумладан 1941 йил 28 июнда уруш бошланиши муносабати билан республикада биринчи шанбалик ўтказилди. Шанбаликда вилоят аҳли фаол иштирок этиб, шанбаликдан тушган маблағларни мудофаа жамғармасига топширдилар. 1941 йилнинг 17 августида вилоят ёшларининг ташаббуси билан якшанбалик ўтказилди, якшанбаликда ишлаб топилган 347837 сўм пул мудофаа эҳтиёжлари учун топширилди. Яна воҳа ёшлари ўша йилнинг 17 сентябрида халқаро ёшлар куни муносабати билан такрор якшанбалик ўтказдилар ва ундан тушган 370274 сўм миқдордаги пул Ватан мудофаа фондига топширилди.⁴

Мудофаа жамғармаларини бойитишда «гектарчи»ларнинг ҳам алоҳида ўрни бор, жумладан биргина Денов тумани «Ўланкул» қишлоқ кенгашидаги Жданов номли жамоа хўжалиги аъзолари мудофаа эҳтиёжи учун 1 гектар ерга мош, 1 гектар ерга полиз экинлари, Й.Охунбобоев номли жамоа хўжалиги 1 гектар ерга мош экиди. Шунингдек, «Комсомол» жамоа хўжалиги аъзолари мудофаа жамғармаси учун 1 гектар буғдой, 1 гектар арпа ва 1 гектар мош экидилар. Денов туманидаги Денов қишлоқ кенгашига қарашли 15 жамоа хўжалигининг ҳар бири 1-2 гектардан мудофаа гектарлари ташкил қилган бўлса, туманнинг «Юрчи» қишлоқ кенгашига қарашли 5 жамоа хўжалиги аъзоларининг ҳар бири эса 2-3 гектардан мудофаа гектарлари ташкил қилдилар.

Мудофаа жамғармаларига маблағ топширишда вилоятда истиқомат қилаётган ҳар бир инсон ўзига хос ҳисса қўшди, ушбу ҳаракатдан қариялар ва уй бекалари ҳам четда қолган эмас. Жумладан, термизлик нафақахўр Марсонов мудофаа жамғармасига 50 сўм пул топширди. Шунингдек, Биринчи жаҳон уруши ногирони жангчининг отаси нафақахўр Н. Кондратьев душман батамом енгилгунча ҳар ойда оладиган нафақасидан 50 сўм миқдоридаги пулни мудофаа фондига ўтказишга қарор қилди. Шўрчи туманидаги «Шўрчи» қишлоқ кенгашига

¹ Шу газетанинг 1941 йил 4 ноябрь сони.

² Ленин байроғи газетанинг, 1970 йил 8 май сони.

³ Илғор Сурхон учун газетасининг 1941 йил 19 август сони.

⁴ Шу газетанинг 1941 йил 11 октябрь сони.

қарашли «Ободон» жамоа хўжалигида истиқомат қилаётган 70 ёшли Менгнор Мелибоев, 67 ёшли Жўрабой Ғойимов ва 68 ёшли Тўрабобо Худойназаровлар жамоа хўжалиги далаларига ишга чиқиб бир кунлик меҳнат ҳақларини мудофаа жамғармасига ўтказдилар. Денов тумани марказидаги Ленин номли кўча 30-уйда истиқомат қилувчи А. Некрасова, М. Кротова ва бошқа уй бекалари мудофаа эҳтиёжи учун 1000 сўмлик заёмга ёзилдилар, М. Кротованинг 10 ёшли қизи Нинел эса мудофаа жамғармасига 10 сўм пул топширди.¹

Мудофаа жамғармаларига маблағ ўтказиш ишида вилоятнинг барча ишчи хизматчилари қаторида соғлиқни сақлаш ходимларининг ҳам алоҳида ҳиссаси бор. Жумладан Термиз шаҳар шифохонасининг Евсеева бошчилик қилаётган ҳакимлар гуруҳи уруш тугагунча ҳар ойда 3 кунлик меҳнат ҳақларини мудофаа фондларига ўтказишга қарор қилдилар. Термизлик шифокорлар ҳимматидан ўрнатилган Шеробод тумани марказий шифохонаси бош шифокори Туминов 1000 сўм нақд пул, 1300 сўм заём облигациясини мудофаа жамғармасига топширган бўлса, туман медицина ходимлари маҳаллий ташкилотининг раиси Аристов 3 кунлик иш ҳақи ва 750 сўмлик заём облигациясини, соғлиқни сақлаш бўлими мудир Мерганова эса 5 кунлик иш ҳақи ва 100 сўмлик заём облигациясини мудофаа жамғармасига топширди.²

Мудофаа жамғармасига маблағ йиғиб топшириш ишида вилоят халқ таълими ходимлари ва мактаб ўқувчиларининг ҳам алоҳида ҳиссаси бор. Жумладан Денов туманининг 22 ўқитувчиси 1065 сўм нақд пул ва 1000 сўм заём облигациясини мудофаа жамғармасига топширдилар. 1942 йилнинг январь ойигача бўлган вақт давомида вилоят маорифчилари мудофаа фондларига 40 сўм пул ва 180 минг сўм заём облигациялари тўплаб топширди.³ Устозлари ҳимматидан ўрнатилган вилоятнинг ўқувчи ёшлари ҳам имкон қадар мудофаа жамғармасига ёрдам уюштира бошладилар. Жумладан урушнинг дастлабки ойларида жарқўрғонлик ўқувчилар давлат мудофаа жамғармасига 344 минг 582 кг қора ва рангдор металл тўплаб топширган бўлса, шерободлик мактаб ўқувчилари эса 1941 йилнинг августида мудофаа жамғармасига 30 тонна металлом йиғиб топширдилар. Шўрчининг 480 ўқувчиси мудофаа жамғармасига 6750 кг⁴, Сариосиё туманининг Телпакчинор қишлоқ кенгаши ҳудудида жойлашган 7-сон тўлиқсиз ўрта мактаб ўқувчилари эса 1800 кг темир-терсак парчаларини тўплаб мудофаа жамғармасига топширдилар. Шеробод туманининг ватанпарвар ўқувчиси Воҳидова 300 сўмлик заём облигациясини мудофаа жамғармасига топширди.⁵ Умуман олганда мудофаа жамғармасини ташкил қилиш ва унга маблағ билан ёрдам уюштириш ҳаракати фронт ортида меҳнат қилаётган ҳар бир инсоннинг бош вазифасига айланди. Юзлаб сурхондарёликлар мудофаа жамғармасига ўз сармояларидан ҳатто 50 -100 минг сўмлаб маблағ ажратиб бердилар. Ўша суронли йиллар мобайнида сурхондарёлик ватанпарварлар мудофаа фондига 45 миллион сўм миқдорида маблағ топширдилар.⁶

¹ Илғор Сурхон учун газетасининг 1941 йил 13 август сони.

² Ленин байроғи газетаси, 1970 йил 8 май сони.

³ Ўша жойда.

⁴ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1941 йил 5 август сони

⁵ Шу газетанинг 1941 йил 7 сентябр сони.

⁶ «Сурхондарё тарихи лавҳалар» Тошкент, 1991, 7 бет.

Фашизм билан бўлаётган урушда ғалаба дақиқаларини яқинлаштирувчи яна бир омил ҳарбий заёмларининг чиқарилиши бўлди. Уруш айна авжига чиққан пайтда, яъни 1943 йилнинг 4 июнь куни Давлат мудофаа қўмитаси раисининг буйруғи билан иккинчи давлат заёми чиқарилди. Душман билан бўлаётган урушда ғалаба қозонишга ўз ҳиссасини қўшишни истаган вилоятнинг аҳолиси иккинчи давлат ҳарбий заёмига ёзилиш ҳаракатини дадиллик билан бошлаб юборди. Айниқса, вилоят Шеробод тумани меҳнаткашлари бу ишни ниҳоятда уюшқоқлик билан бошлаб юбордилар. Жумладан Тумандаги Хўжаулкан қишлоғига қарашли «Большевик» ва Й. Охунбобоев номли жамоа хўжаликларининг аъзолари ҳарбий заём чиққан куннинг эртасигаёқ 271360 сўмлик ҳарбий заёмга ёзилдилар. Большевик жамоа хўжалиги аъзолари Шосайд Тўраев, Холиёр Чориев ва Юсуф Сатторовларнинг ҳар бири 5000 сўмлик ҳарбий заём облигациялари сотиб олдилар. Иккинчи ҳарбий заёмнинг чиқарилиши муносабати билан Бойсун тумани марказида меҳнаткашларнинг кўп минг кишилик митинги бўлиб ўтди ва ушбу митингда ҳарбий заёмга ёзилиш ҳаракатини янада авж олдириш чора-тадбирлари белгилаб олинди. Митинг тугагач, туманнинг «Кетмон» жамоа хўжалиги аъзолари 223000 сўмлик ҳарбий заёмга ёзилдилар, бу жамоа хўжалиги аъзоси Остонақулов эса 7000 сўмлик заёмга ёзилиб, қишлоқдошлари орасида алоҳида намуна кўрсатди. Жамоа хўжалигининг барча ёшлари Остонақуловдан ўрнак олиб заёмга ёзилиш ҳаракатини янада қиздириб юбордилар. Жумладан икки кун ичида 40 нафар ёшлар ташаббуси билан 88465 сўмлик ҳарбий облигациялар сотиб олинди.¹

Иккинчи ҳарбий заёмнинг чиқарилиши Термиз шаҳар саноат корхоналари ишчи-хизматчилари томонидан ҳам илиқ кутиб олинди. Термиз мой заводи жамоаси заём нинг чиқарилиши муносабати билан митинг уюштирдилар. Митингда манфур душманни тор-мор келтириш ишида завод аҳли давлатга ҳар қандай ёрдам беришга тайёр эканлиги таъкидланди. Завод ишчиси Хлебникова 1,5 ойлик маоши миқдорида ҳарбий заёмга ёзилган бўлса, ишчи Сарваров эса 500 сўмлик заём облигацияси сотиб олди, митинг тугаши билан завод аҳли 9450 сўмлик заёмга ёзилди.² Термизлик ишчилар ташаббусидан илҳом олган Сариосиё тумани Сангардак қишлоқ кенгашига қарашли «Ленинизм» жамоа хўжалиги раиси Искандар Диёровнинг ўзи бирийўла 100000 сўмлик ҳарбий заёмга ёзилди ва пулни нақд тўлади.³ Олламурад Оллаев, Судгу Кассаровлар ҳам 100000 сўмлик заём облигациясини сотиб олдилар.

Вилоятнинг адлия ходимлари ҳам иккинчи давлат заёмига аҳиллик билан ёзилдилар, жумладан, вилоят суди раиси Бердиев 1275 сўмлик, суд аъзолари Соҳибназаров ва Ашуровлар 1125 сўмлик, адлия идораси бошлиғи Чаққанов эса 1300 сўмлик ҳарбий заём облигациясини сотиб олдилар. Заём облигацияси чиқарилган кундан бошлаб вилоят меҳнаткашлари иккинчи ҳарбий заёмга ёзилиш ишини мисли кўрилмаган даражада давом эттирди. Сал кам уч кун ичида вилоят меҳнаткашлари 38 мил 683 минг сўмлик заёмга ёзилиб, шундан 17 млн 183 минг сўм пулни нақд топширди. Вилоят аҳли заёмга ёзилиш режасини 2 миллион 383

¹ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1943 йил 5 июнь сони

² Шу газетанинг 1943 йил 5 июнь сони.

³ Шу газетанинг 1943 йил 6 июнь сони.

сўм ортиғи билан бажарди, Жумладан, вилоятнинг Денов тумани меҳнаткашлари 7750000 сўмлик заёмга ёзилиб шундан 1181000 сўм нақд пул топширдилар, Шерободликлар эса 6005000 сўмлик заёмга ёзилиб, шундан 4541000 сўмни нақд топширишди, жарқўрғонликлар эса 5444000 сўмлик заёмга ёзилиб, 3304000 сўмни нақд топширдилар. Шунингдек заёмга ёзилган бойсунликлар 3284000 сўм пул топширган бўлса, шўрчиликлар 4619000 сўмлик заём облигациясига ёзилиб, шундан 1728000 сўмни нақд пул тариқасида топширди.¹

Воҳа аҳли мудофаа жамғармаларига кўплаб маблағ ва моддий ресурслар билан ёрдам бериш, ҳарбий давлат Заём облигацияларига уюшқоқлик билан ёзилиш билан бир қаторда Армия эҳтиёжи учун зарур бўлган ишчи кучи ва ҳарбий техникаларни фронтга сафарбар қилиш ишида ҳам катта жонбозлик кўрсатдилар. Душман билан бўлаётган урушда армияда, отларга бўлган эҳтиёж ниҳоятда катта эди. Ана шу эҳтиёжни инобатга олган Вилоят ҳарбий комиссариати 1943 йил 20 январда «Отларни фронтга мобилизация қилиш ҳақида қарор» қабул қилди ва қарор қабул қилиниши муносабати билан вилоятда 500 бошдан кўпроқ от йиғилиб фронтга сафарбар қилинди.² Вилоят аҳолиси фронт ортида мардоновор меҳнат қилиб кўплаб пахта, ғалла ва бошқа қишлоқ хўжалик маҳсулотлари етказиб бериш, жангчиларга иссиқ кийимлар ва озиқ-овқат маҳсулотлари тўплаб жўнатишдан ташқари душман устига қирон ёғдирадиган ва жангчиларнинг жанговар ҳаракатларининг янада авж олишида кўмакдош бўладиган ҳарбий техникалар қурилишига маблағ тўплаб топширилишида ҳам фаол иштирок этадилар. Жумладан, ўша йилларда ўзбек халқининг бевосита ташаббуси билан «Ўзбекистон колхозчиси», «Ўзбекистон комсомоли», «Тошкент пионери», «Ўзбекистон 20 йиллиги» ва шунга ўхшаш танк колонналари ҳамда авиа эскадрилиялар барпо қилиниб фронтга сафарбар қилинди. Ушбу танк колонналари ва авиа эскадрилиялари қурилишида давлат маблағидан ташқари фуқароларнинг шахсий жамғармаларидан ажратиб берган маблағларининг ҳам ўрни бекиёс даражада каттадир. Вилоятнинг саҳий, серҳиммат инсонлари ана шу жанговар техникалар қурилишига баҳоли қудрат ўзларининг ҳиссасини қўшдилар. Жумладан, Шеробод тумани Истара қишлоқ кенгашига қарашли «Янги йўл» жамоа хўжалиги раиси Маманазаров 120000 сўмни «Сеплон» қишлоқ кенгашига қарашли «Социализм» жамоа хўжалиги раиси А.Болтаев 110000 сўмни, Гегирдак қишлоқ кенгашига қарашли Куйбишев номли жамоа хўжалиги раиси Эрматов 100000 сўмни жанговар техникалар қурилишига топширган бўлса, 1943 йил 8 январда бўлиб ўтган туман ўқитувчилар кенгашининг катнашчилари Холмирза Баратов 45000 сўмни, Абдузарова ва Сафаровлар эса 100000 сўм пулни жанговар техникалар қурилишига топширдилар. Умуман Шеробод тумани меҳнаткашлари 1943 йил 10 январгача бўлган вақт мобайнида жанговар машиналар қурилишига 6 миллиондан ошиқроқ маблағ тўплаб топширдилар.³ Сариосиё тумани Узун қишлоқ кенгашига қарашли «Қизил нишон» жамоа хўжалиги раиси Мамадали Шукуров ўз жамғармасидан 1000000 сўм нақд пулни самолётлар қурилишига

¹ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1943 йил 8 июнь сони

² Вилоят давлат архиви. 45- фонд, 1- ёзув, 137- иш, 15 бет

³ «Илғор Сурхон учун» газетаси
нинг 1943 йил 13 февраль сони

топширди ҳамда ҳарбий заводларнинг ишчилари учун 1000 минг миқдордаги қишлоқ хўжалик маҳсулотларини жўнатди. Мамадали Шукуровнинг ташаббусидан руҳланган ушбу туманнинг «Ворошилов» номли жамоа хўжалиги раиси И.В.Сталинга мактуб йўллади. Самад Қурбоновнинг Сталинга ёзган мактубидан қуйидаги сатрларни ўқиш мумкин: «Ҳарбий техникалар қурилишига ғамхўрлик қилиб, кўплаб моддий ёрдам уюштириш фронт ортида меҳнат қилаётган ҳар бир ишчи, хизматчи ва зиёлининг бош вазифасидир. Мен ушбу ақидага амал қилиб, ҳарбий завод ишчилари учун 1400 кг миқдордаги қишлоқ хўжалик маҳсулотлари ҳамда ўз жамғармадан 100000 сўм пулни авиаэскадрильялар қурилишига жўнатмоқдаман. Мен ишонаманки, менинг жўнатаётган моддий ёрдамим душман устига снаряд ва бомба бўлиб ёғилади ва шонли армиямизга душман билан олиб бораётган ҳаёт-мамот жанглирида мадакор бўлади». Самад Қурбоновнинг авиаэскадрильялар қурилишига кўрсатган моддий ёрдами ва ҳарбий завод ишчиларининг озиқ-овқат маҳсулотлари билан таъминлашдаги ғамхўрлигига жавобан Давлат мудофаа қўмитаси раиси И.В. Сталин томонидан Самад Қурбоновга ташаккурнома эълон қилинди.¹ Сталинград остонларидаги ғалаба ва Курск ёнида душман қўшинининг оғир талофатга учраши Сурхондарёлик инсонларнинг ҳам қалбларига олам-олам қувонч бахш этди. Воҳа аҳли ҳам имкон қадар янада кўпроқ маҳсулот ишлаб чиқариш ва армияга кўплаб моддий ёрдам уюштириш ҳаракатини авж олдириб юборди. Жангчиларнинг ютуқларидан руҳланган Жарқўрғон тумани «Меҳнат роҳат» жамоа хўжалиги раиси Норали Боймуродов ўз жамғармасидан 105000 сўм пулни, Шеробод тумани М.В.Фрунзе номли жамоа хўжалиги раиси Садатов 100000 сўм пулни, ушбу туманнинг И.В.Сталин номли жамоа хўжалиги раиси С.Мирсаидов 117000 сўм пулни Сариосиё тумани Будёний номли жамоа хўжалиги раиси Худойберди Меликулов 100000 сўм пулни Денов тумани «Қизил шарқ» жамоа хўжалиги раиси Қурбон Юсупов 160000 сўм пулни «Серҳаракат» жамоа хўжалиги раиси Шерали Нуралиев 160000 сўм пулни ва Бойсун тумани «Ленин йули» жамоа хўжалиги раиси Худойназар Бойназаров 267777 сўм пулни «Ўзбекистон колхозчиси» номли танк колоннаси қурилишига ўтказиб Давлат мудофаа қўмитаси раиси И. В. Сталиннинг ташаккурномасини олди. Воҳанинг шижоаткор, тўлган ёшлари ҳам бу ҳаракатга ўз хиссасини қўшиб, «Ўзбекистон комсомоли» танк колоннаси қурилишига кўплаб миқдорда маблағ ажратиб бердилар. 1941 йил 1 декабрда Термиз темир йўл депоси ёшларининг йиғилиши бўлиб ўтди. Йиғилишда «Комсомолская правда» газетасининг 1941 йил 16 ноябрь сонидан босилган «Янги қудратли танк колонналари тузамиз» деган бош мақоласи эълон қилинди. Ёш темирйўлчилар вилоятнинг барча комсомоллари ва комсомол бўлмаган ёшларини «Ўзбекистон комсомоли» номидаги танк бўлинмаси қуриш учун пул тўплаш ишини кучайтиришда фаол қатнашишга чақириб мурожаат қилдилар. Қабул қилинган мурожаатда шундай дейилган эди: «Биз ўлимга маҳкум бўлган душманнинг гитлерчи одамхўрларнинг тор-мор қилиб ташланишига ишонганмиз. Биз биламизки, бунинг учун бутун совет халқининг гигант

¹ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1943 йил 21 март сони.

кучларини ҳаракатга келтириш талаб қилинади. Уруш экан, демак, ҳамма нарса ҳам ҳарбийча бўлиш, керак ҳамма нарса ҳам фронт манфаатларига бўйсундирилиши лозим. Биз темир йўл депоси ёшлари «Ўзбекистон комсомоли» танк бўлинмаси қурилишига кўпроқ пул тўплаш ҳаракатини кучайтиришга қарор қилдик. Бундан илгари топширилган пулларимиздан ташқари, кўшимча равишда бир кунлик меҳнат ҳақимизни берамиз ва шу билан Сурхондарё вилоятининг барча ёшларини биздан ўрناк олишга, бу мақсад учун пулнинг тўхтовсиз келиб тушишини ташкил қилишда ташаббусчи бўлишга чақирамиз».¹

Термиз темирйўл депоси ишчи ёшларининг «Ўзбекистон танк колоннаси» қурилишига маблағ бериш ташаббусини қўллаган вилоят ёшлари маблағ тўплаш ҳаракатини ниҳоятда авж олдириб юбордилар. Жумладан, Сариосиё қишлоқ кенгаши Абдурахмонов номли жамоа хўжалиги ёшлари «Ўзбекистон комсомоли» танк бўлинмаси жамғармасига бир неча кунда 20000 сўм миқдорида пул тўплаб топширдилар. Термиз шаҳар ёшлари уруш бошлангандан то 1941 йилнинг декабригача бўлган вақт мобайнида 18 маротаба якшанбалик ўтказиб, ундан тушган 1 мил 800 минг сўм пулни «Ўзбекистон комсомоли» танк бўлинмаси жамғармасига ўтказган бўлса, жаркўрғонлик ёшлар эса 300000 сўм пул билан ушбу жамғармани бойитдилар. Жанговар машиналар қурилишига ёрдам уюштириш ҳаракатларидан вилоятнинг мактаб ўқувчилари ҳам четда қолган эмас. Вилоятнинг ўқувчилари металл парчаларини йиғиш билан «Ўзбекистон пионери» танк бўлинмаси қурилишига ўз ҳиссаларини қўшдилар. Жумладан, Шеробод туманининг мактаб ўқувчилари 1941 йилнинг 1 августида 30 тонна металл парчаларини йиғиб «Ўзбекистон пионери» танк бўлинмаси қурилишига топширган бўлса, шўрчилик ўқувчилар эса 1943 йилнинг апрель ойида 25 тонна металл парчалари ва 27 минг сўм миқдоридаги нақд пулни топширдилар.²

Ҳарбий техникалар қурилишига маблағ тўплаш ишида вилоят халқ хўжалигининг турли жабҳаларида ишлаётган ҳар бир соҳа мутахассислари ўзига хос ташаббус кўрсатдилар. Жумладан 1943, йилнинг 24 феврал Харьков шаҳрининг озод қилиниши муносабати билан митинг ташкил қилдилар ва митинг тугагач, 400000 сўм миқдордаги пулни «Ўзбекистон медеги» авиа эскадрильяси қурилиши жамғармасига топширишга қарор қилдилар.³

Душман устидан қозонилган ғалабада вилоят нефтчиларининг ҳам алоҳида ҳиссалари бор, қора олтин соҳибкорлари фронтга кўплаб миқдорда нефть ва нефть маҳсулотлари етказиб бериш билан бир қаторда жанговар техникалар қурилишига маблағ жўнатишда ҳам алоҳида жонбозлик кўрсатдилар. Жумладан, 1943 йилнинг март ойида вилоятнинг Ворошиловнефть трестининг ишчи ва хизматчилари 128800 сўм компенсация пули ва 194100 сўмлик давлат ҳарбий заёми облигацияларини «Совет нефтчиси» самолёти қурилишига юбориб Давлат мудофаа қўмитаси раисининг ташаккурномасини олдилар.⁴ Уруш бошланиши муносабати билан Украинанинг Харьков вилоятининг драма театри Термизга

¹ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1941 йил 2 декабрь сони.

² Ленинская знамя газетаси, 1943 йил 25 апрель сони

³ Шу газетанинг 1943 йил 25 февраль сони.

⁴ Шу газетанинг 1943 йил 3 май сони..

эвакуация қилинган эди. Натижада икки халқ санъаткорлари елкама-елка туриб ижод қилдилар ва ўзларининг драматик томошалари орқали фашизмга бўлган умумий нафратини тараннум этдилар. Совет қўшинлари 1943 йилнинг 16 феввалида Харьков шаҳри озод бўлди. Шу муносабат билан Термизда вилоят музыкали драма театрида Харьков драма театри санъаткорларининг йиғилиши бўлиб ўтди. Йиғилишда Харьковни озод қилинганлиги эълон қилиниб, санъаткорлар бу буюк ғалабага жавобан ижод соҳасида янада янги ютуқларни эгаллашга чақирилди. Йиғилишда театр ходими Я.А.Мильман ўз жамғармасидан 27000 сўм пулни Украина халқи томонидан ташкил этилган «Радьянская мистицво» танк бўлинмаси жамғармасига ўтказди ва бундан ташқари театр жамоаси ўз шахсий жамғармаларидан 92591 сўм пулни ҳам топширдилар.¹

Умуман олганда ҳарбий жанговар техникалар қурилишига маблағ ўтказиш ҳаракатида вилоятнинг барча инсонлари фаол иштирок этди. Ушбу ҳаракатга 1943 йил январь ойигача вилоятдан 4815 киши қатнашиб алоҳида ўрнатилган кўрсатди. Вилоят жамоа хўжаликларининг аъзолари эса «Ўзбекистон колхозчиси» танк бўлинмаси жамғармасига 28 млн, сўм миқдорида маблағ тўплаб бердилар ёки вилоят ёшлари ташаббуси билан эса 400000 сўм миқдоридаги пул маблағи «Ўзбекистон комсомоли» танк бўлинмаси қурилишига ўтказилди.² Демак, сурхондарёлик фронт ортида тинч яратувчилик меҳнати билан банд бўлган ҳар бир киши душман билан жанг олиб бораётган жангчиларнинг моддий ва маънавий мададкорига айланди. Улар етиштирган ҳар бир ортиқча қишлоқ хўжалик маҳсулоти, фронтга тўплаб жўнатилган моддий ёрдам ҳамда уларнинг бевосита маблағи ҳисобига барпо қилинган ҳарбий жанговар техникалар юртга балоқазодек ёпирилиб келган босқинчи каллакесар фашизм маддоҳларининг устига, таъбир жоиз бўлса, снаряд ва бомба бўлиб тушиб фашизм галаларини ўз уяларида манфур бошларини янчишдек шарафли кунни янада яқинлаштирди. Фашизм устидан қозонилган ғалабанинг 50-йиллиги муносабати билан нашр этилган Ўзбекистон аҳолисининг иккинчи жаҳон урушида иштирокига бағишланган «Хотира» китобига Президентимиз И.А.Каримов томонидан ёзилган сўз бошида ҳақли равишда таъкидлаганидек: «Жангларда жон олиб, жон берган оталаримиз, уруш йиллари қора хат олган хонадон бекаларининг, бедарак кетган фарзандлари йўлига кўз тикиб ўтирган мунис онахонларимиз эл-юрт осойишталигини ҳаммадан кўра яхшироқ биладилар. Озодликни, айти кунларда мутлақо янгича мазмун касб этган буюк Ватан тушунчасини ғоят теран ҳис этадилар.³

¹ Ленинская знамя газетаси, 1943 йил 18 февраль сони.

² «Сурхондарё тарихи лавҳалари» Тошкент, 1991, 124 бет.

³ «Хотира» китоби, Ўзбекистон Республикаси 1941-1945 йиллар, Тошкент, Қомуслар беш таҳририяти, 1995 3-б.

4.3. Сурхондарёликларнинг фашистлар асоратига тушган ва душмандан озод этилган жойлар аҳолисига кўрсатган ёрдами

Немис-фашист босқинчиларининг хиёнаткорона ҳужуми оқибатида ниҳоятда кўплаб ҳудудлар аҳолиси жуда қийин аҳволда қолди. Гитлерчилар Латвияни, Белоруссиянинг бир қисмини ва Украинанинг ўнг соҳил қисмини босиб олиб, РСФСРнинг ғарбий вилоятлари чегараларига яқинлашиб қолганди. Душман Ленинград, Москва ва Киевга хавф сола бошлади, 1941 йилнинг ёз ва куз фаслларида уч томонда: шимоли-ғарб, ғарб ва жануби-ғарб томонларда оғир қонли жанглар бўлди.

Шимоли-ғарб томондан душманнинг «Шимол» группировкаси ҳужум қилиб, 1941 йил сентябрь ойи бошларида Ленинградга яқинлашиб бориб, шаҳарни куруклик томондан камал қилди. Душман зўр бериб шаҳарга киришга уринди, лекин шаҳарни жангчилар билан бирга маҳаллий аҳоли ҳам қаттиқ туриб ҳимоя қилди. 1941 йил октябрида душман Тихвин оролига чиқиб олди ва Ленинградни моддий ёрдам билан таъминлаш ишини янада оғирлаштирди. Ленинградликларга моддий ёрдам фақатгина Ладога кўли ва самолётлар орқали етказиб бериб турилди. 1942 йилнинг ноябрь-декабрь ойларида Ленинградда кунлик нон нормаси ишчилар учун 250 грамм, бошқалар учун 125 грамм қилиб белгиланди. Ёқилғи ва электр қуввати етишмаслиги сабабли кўплаб корхоналар тўхтаб қолди, душман камали натижасида шаҳарда 600 мингдан кўпроқ киши ҳалок бўлди. Урушнинг дастлабки ойларида нафақат Ленинградда, балки собиқ СССРнинг кўплаб шаҳар ва қишлоқларда аҳвол ачинарли даражада оғирлашганди. Душман эса қутуриб ҳужум қилиб, СССР таркибидаги Одесса, Харьков, Киев, Севастополь, Минск ва бошқа шунга ўхшаш шаҳар ва қишлоқларни эгаллаб олган эди. Душман билан бўлаётган ҳаёт-мамот жангларида барча халқ ва элатлар бирлашиб ҳаракат қилмаса душман қаршилигини синдириш амри маҳол эди. Ватаннинг бир қарич ерини муқаддас билган ҳар бир инсон ўзининг бор имкониятини ишга солиб ўзи емаса-да, ўзи юпун бўлсада, душман билан аёвсиз жанг олиб бораётган жангчиларга моддий ва маънавий жиҳатдан мададкор бўлиб турди. Жумладан, Сурхон элининг фронт орқасида меҳнат қилаётган азамат халқи душман асоратига тушган жабр-дийдаларга имкон қадар ғамхўрлик қилиб турдилар. Воҳа аҳолиси меҳнаткашлари умумий душман бўлган фашизмга қарши курашда ўзларнинг фаол иштирок этиши лозим эканлигини қалбан ҳис этиб турди. Чунки Киевни олган ёв, Минскни талаган босқинчи, Ленинградни топтаган душман, Москвани эгаллаган ёвуз куч эртага Термизни олиши, Шерободни талаши, Деновни эгаллаши, қолаверса, бутун Ўзбекистонни топташи мумкин эди. Негаки фашизм иблислари ўз олдиларига дунё халқларини қул қилишдек жирканч бир мақсадни қўйган ҳамда бу қонхўр ёвдан ҳар нарсани кутиш мумкин эди. Ўша даврда СССР таркибидаги, қолаверса жаҳондаги ҳар бир тинликсевар халқнинг бош мақсади манфур ёвнинг бошини ўз уясида мажақлаб, халқларнинг озодлигини, авлодларнинг ёрқин келажагини асраб қолиш вазифаси турарди. Шунинг учун Сурхондарёликлар ўзларининг фашизм галаларига қарши курашаётган шаҳар ва қишлоқларининг аҳолиси билан бирга эканликларини ҳис этиб, уларга моддий ва маънавий жиҳатдан мададкор бўлиб турдилар. Жумладан,

1941 йил 28 октябрда бўлиб ўтган вилоят фаолларининг йиғилиши иштирокчилари Ленинград ва Москва шаҳарларини ҳимоя қилаётган жанчиларга ва меҳнаткашларга хат билан мурожаат қилишди. Ленинградликларга қарата ёзилган мактубдан қуйидаги оташин сатрлар ўрин олган эди: «...Ленинград бўсағасини ҳимоя қилишда сизлар томонингиздан кўрсатилаётган жасорат ва қаҳрамонлик бизни фидокорона меҳнат қилишга ундамоқда... Қимматли ленинградликлар !!! Биз ҳар доим сиз билан биргамиз ва ҳар бир дақиқада қўлимизга қурол олиб сиз- ленинградлик қаҳрамон кўрикчилар билан ёнма-ён туриб қонхўр фашизмга қарши жанг қилишга тайёرمىз.»¹

Вилоят фаолларининг йиғилишида ленинградликларга қарата ёзилган мактубдан келиб чиқиб, Термиз темирўл станциясининг ишчилари Ленинград шаҳри ҳимоячиларига ёрдам сифатида 35 та ҳар хил турдаги иссиқ кийимлар ва 950 сўм пул топширди. Станция ишчиси Никитин 2 та қўй териси ва 1 кг жунни ленинградликларнинг иссиқ кийимлар жамғармасига топширган бўлса, ишчилардан Бориский ва Ледишевлар 2 жуфт кигиз этик ҳамда 5 жуфт қўлқоп билан шаҳар ҳимоячиларига ёрдам берди.²

Деновдаги М. Тўрахўжаев номидаги жамоа хўжалиги аъзолари эса ленинградликларга ёрдам сифатида 55060 сўм пул, 5 бош қора мол, 30 бош қўй-эчки ва 45 центнер гуруч тўплаб жўнатдилар. 1942 йилнинг апрель ва май ойларида Ленинград ҳимоячилари ҳузурига биринчи ўзбек делегацияси борди. Ушбу делегация аъзолари ўзлари билан шаҳар ҳимоячилари эҳтиёжи учун 15 вагон озиқ- овқат маҳсулотлари олиб бордилар. Ленинград ҳимоячиларига юборилган моддий ёрдамда вилоят меҳнат аҳлининг ҳам ўзига хос ҳиссаси бор эди. Жумладан, вилоят меҳнаткашлари Ленинград ҳимоячилари эҳтиёжи учун 43360 сўм пул, 852 бош қора мол, 703414 кг гўшт, 8500 литр вино ва 5 центнер шакар юборди.

Вилоят аҳли Ленинград ҳимоячиларига ёрдам уюштириш ҳаракатини кундан-кунга қизитиб юбориб, шаҳарнинг душман асоратига тушиб қолишидан сақлашда ўзларининг муносиб ҳиссаларини қўшиб бордилар. Жумладан, Денов туманининг Тортувли қишлоқ кенгашига қарашли Ворошилов номли жамоа хўжалиги аъзоси А.Турдиев қамалда қолиб азоб чекаётган оч ва юпун ленинградликларга ёрдам сифатида бир сигир, бир ярим минг сўм пул билан ёрдам берган бўлса, Денов қишлоқ кенгашига қарашли «Агроном» жамоа хўжалиги раиси Ш.Муродова бир сигир, 1000 сўм пулини ленинградликларга ёрдам жамғармасига ўтказди. Деновлик ўқитувчи Шойназаров эса бир бош қўй, бир бош эчки ва 500 сўм пул билан кўмаклашди. Умуман, деновликлар қисқа вақт давомида ленинградликликларга 178771 сўм пул, 1700 центнер ғалла, 34 69 кг гўшт, 62 кг қуруқ мева, 180 кг хўл мева, 87 кг асал, 102 кг картошка ва 122 дона тухум билан ёрдам уюштирдилар.³

Денов туман меҳнаткашларидан ўртак олган шерободлик сахий инсонлар Ленинград шаҳри ҳимоячиларига 50293 сўм пул, 21334 центнер ғалла, 3373 кг

¹ «Илғор Сурхон учун» газетасининг 1941 йил 19 октябрь сони.

² Ўша газетанинг 1941 йил 5 ноябрь сони.

³ Вилоят давлат архиви. 45- фонд, 1- ёзув, 48- иш, 4-бет.

гўшт, 55,5 кг ёғ ва 33 кг бринзани совға қилиб жўнатдилар.¹ Қамалда қолиб очлик ва изғирин совуқлардан азоб чекаётган ленинградликларга ёрдам уюштириш ҳаракати ҳар бир меҳр -оқибатли инсоннинг олдига қўйган асосий вазифасига айланиб борди. Агар 1942 йил 10 июнгача бўлган вақтда вилоят меҳнаткашлари ленинградликларга 745598 сўм пул, 173487 центнер асал, 67-68 центнер гўшт, 328,6 литр ёғ ва 33 кг миқдордаги бринза билан ёрдам уюштирган бўлса,² шу йилнинг 18 июлига келиб эса ажратилган ёрдам миқдори 880087 сўм пул, 8487 центнер гўшт, 267 кг ҳўл мева, 410 кг куруқ мева, 749,5 литр ёғ, 764 кг асал, 30000 дона тухум ва 127 кг картошка билан бойитдилар.³ Ленинградликларга ёрдам уюштиришда вилоят ёшларининг ҳам хизматлари бекиёсдир. Жумладан, 1942 йилнинг 19 мартда шерободлик ёшлар ташаббуси билан Ленинград шаҳрининг химоячиларига совға жўнатилди, ушбу совғалар орасида 4360 сўм пул, 15 кг ёнғоқ, 16 кг асал, 3 жуфт қўлқоп, 8 дона пўстин, 23 кг ўрик, ва 65 кг гуруч бор эди. Ленинградликларга ёрдам кўрсатиш айниқса, Тошкент шаҳридаги А.С. Пушкин номи 115 ўрта мактаб ўқувчиларининг 1942 йил 10 май куни Ўзбекистон ёшларга қарата «Ленинграднинг жасур химоячиларига совғалар ва пул йиғиб жўнатиш ҳаракатини янада авж олдиришга чорловчи мурожаатномаси» эълон қилингандан кейин Сурхон воҳаси ўқувчи ёшлари бу борадаги ҳаракатларни янада киздириб юбордилар. Тошкентлик мактаб ўқувчиларининг чақириғига қўшилган Термиз шаҳридаги мактаб ўқувчилари Ленинград шаҳрининг болаларига 8900 сўм пул, 80 жуфт оёқ кийим ва бошқа шунга ўхшаш маҳсулотлар тўплаб жўнатдилар. Умуман республика ўқувчилари тўплаган нарсалар 13 вагон бўлди ва бу жўнатилган совғалар орасида 1,5 минг сўм пул, 80 бош қора мол, 620 тонна турли маҳсулотлар бор эди. Ўзбекистонлик ёшлар томонидан тўпланган совғалар эшелони 1942 йилнинг август ойида Ленинград шаҳрига қараб йўл олди. Ленинградликларга ажратилган совғаларни шаҳарнинг ёш химоячиларига олиб боришдек шарафли вазифа Сурхон воҳаси ёшларининг сардори Ғофуржон Юсуповнинг зиммасига юклатилди. Ғофуржон Юсупов бошчилигида олиб борилган совғалар 1942 йилнинг 21 сентябрида Ленинград шаҳрининг ёш химоячилари ҳузурига етиб келди ва шаҳар фаолларининг йиғилишида Ғофуржон Юсупов ленинградлик ёшларга Ўзбекистон томонидан юборилган эсдалик совғаларни топширди. 1943 йилда ҳам ленинградликларга юборилган моддий ёрдамлар миқдори ошиб борди. Жумладан, Шўрчиликлар ҳам химоячиларга совға сифатида 9349 кг тарик, 3 тонна арпа, 132 кг гуруч, 468 литр мой, 9 кг тамаки, 75 жуфт жун пайпоқ, 8 дона кулоқчин, 33 жуфт қўлқоп, 25 дона устара, иккита телефон ва 43 пластинка жўнатдилар.⁴

1943 йил январь ойида Лодага кўлининг жанубий соҳили бўйлаб тор участкада душман қамали ёриб ўтилди. Шу муносабат билан вилоятнинг кўпгина туманлари, саноат корхоналари ва жамоа хўжаликларида митинглар бўлиб ўта бошлади. Жумладан ана шундай митинглардан бири Денов туманидаги Й.

¹ С. Турсунов. Т Пардаев «Шеробод меҳнаткашларининг Улуғ Ватан уруши йилларида кўрсатган жасорати», Термиз, 1993 й, 32-бет.

² Вилоят давлат архив. 45- фонд, 1- ёзув, 93- иш, 342-бет.

³ Ўша жойда, 48-иш, 1-5 бетлар.

⁴ Илгор Сурхон учун рузномасининг 1943 йил 12 февраль сони.

Охунбобоев номли жамоа хўжалигида бўлиб ўтди. Бўлиб ўтган митингдан сўнг жамоа хўжалигининг раиси Алматов ўз ҳисобидан ленинградликлар учун 2 бош қўй, 50 кг ғалла, 100 сўм пул ажратди. Жамоа хўжалигининг бошқа аъзолари саъй-ҳаракати билан ленинградликларга 5 бош қора мол, 56 бош қўй, 18 кг жун, 76 та қоракўл тери, 465 кг гуруч ва 365 кг қуруқ мева жўнатилди. Мамлакат миқёсида Ленинград шахрининг ҳимоячиларига юборилган моддий ёрдамлар ҳимоячиларнинг кучларига-куч, ғайратларига-ғайрат қўшиб, фашизмни улоқтириб ташлаш жараёнини тезлатди. Душманга нисбатан тенгсиз нафрат туйғуси билан қуролланган Ленинград шахрининг ҳимоячилари 1944 йилнинг 27 январида душманни анча узоққа улоқтириб ташладилар. Албатта, Ленинград қамалининг тугатилиши сурхондарёликлар қалбига ҳам олам-олам қувонч бахш этди. Чунки воҳа халқи ҳам Ленинград ҳимоячиларига қамал кунларида моддий ва маънавий томондан мададкор бўлган эди. Бу билан эса Ленинград ёнида душман қўшинлари устидан қозонилган ғалабага ўзларининг муносиб ҳиссаларини қўшган эди. 1943 йилнинг ёзги ҳужумлари натижасида Совет армияси жуда катта мувоффақиятларга эришди ва душман томонидан вақтинча босиб олинган ҳудудларнинг деярли 3 дан 2 қисмини озод қилди. Халқнинг олдида турган эндиги асосий вазифа душман асоратидан озод қилинган туманларнинг халқ хўжалигини тиклаш ва ҳаётни изга солишдек мураккаб, вазифа турарди. Чунки душман уруш йилларида СССР халқ хўжалигига ниҳоятда катта миқдордаги моддий зарар келтирган эди. Буни қуйидаги фактлардан ҳам аниқ равшан билиб олса бўлади, душман истило қилган вақт мобайнида фашист босқинчилари 1710 шаҳар ва шаҳар типидagi қасабаларни вайрон қилди ва талади. Душманг 70000 қишлоқни бутунлай ёндириб юборди, 32 мингга яқин саноат корхоналарини бутунлай ва қисман ёндириб юборди, 98 минг жамоа хўжалигини ва 5000 га яқин давлат хўжаликлари ҳамда шунча машина, трактор марказларини талади.

Душман ҳужуми минглаб шифохоналар, мактаблар, техникумлар, олий ўқув юртлари ва кутубхоналарни йўқ қилиб ташлади. Гитлерчи фашистларнинг СССРга келтирган 679 миллиард сўмлик моддий бойликни бирга қўшиб ҳисоблаганда, уруш давридаги баҳолар бўйича тахминан 2 триллион 600 миллиард сўмни ташкил қилар эди. Душман асоратига тушган туманларнинг 25 миллион кишилик аҳолиси бошпанасиз қолган эди, халқ ана шу вайронгарчиликларни бартараф қилиши лозим эди. Мавжуд вазиятни ҳисобга олган Ўзбекистон КП (б) Марказий қўмитаси, Ўзбекистон ССР халқ Камиссарлари Кенгаши 1943 йилнинг 20 феврилида Ставрапол ва краснодар ўлкаларининг ҳамда Украинанинг немис-фашист босқинчиларидан озод қилинган туманларига ёрдам кўрсатиш тўғрисидаги қарор қабул қилди. Шунингдек, ВКП (б) марказий қўмитаси ва СССР Халқ камиссарлари кенгаши 1943 йил 21 августда «Немис-фашистлари асоратидан озод қилинган туманларнинг хўжалигини тиклаш юзасидан шошилиш чоралар кўриш ҳақида махсус қарор» қабул қилди. Қабул қилинган қарорга биноан жойларда душман асоратидан озод қилинган туманларга ёрдам бериш жамғармалари ташкил этилди. Ана шундай жамғарма бўлимлари вилоятнинг барча туманларида ҳам ташкил этилди ва вилоятдаги барча қишлоқ кенгашлари жамоа ва давлат хўжаликлари саноат корхоналари ва маданият муассасалари, ҳар хил ташкилотлар ва кўплаб сахий инсонлар душман

асоратларидан озод қилинган туманларнинг халқ хўжалигини тиклашга кўмаклашиш мақсадида уруш даврининг оғир вазиятларига қарамасдан ўзлари оч ва юпун бўлган ҳолда бор имкониятларини ишга солиб, пул, чорва моллари, ғалла, уй-рўзғор асбоблари билан ёрдам қўлини чўза бошладилар.

Шунингдек, вилоятнинг ишга яроқли аҳолисидан ишчи батальонлари тузилиб, бу ишчи батальонлари немис-фашист босқинчилари вайронага айлантирган шаҳар, қишлоқ, саноат корхоналари ва темир йўлларини тиклаш учун душмандан озод қилинган туманларга сафарбар қилинди. Вилоятнинг қишлоқ хўжалиги меҳнаткашлари эса душман асоратидан озод этилган туманлар аҳолисига ёрдам бериш мақсадида «озод қилинган туманларга ёрдам бериш гектарларини» ташкил қилдилар. Одатда, ташкил қилинган гектарлар давлат режасидан ташқари экилган ер майдонлари бўлиб, бу ерлардан олинган ҳосил даромадлари душман асоратидан озод этилган туманларнинг аҳолисига жўнатиладди. Фашистлар асоратидан озод этилган туманларнинг аҳолиси дастлабки кунларда озиқ- овқат, кийим- кечак ва уй- рўзғор асбоб-анжомларига жуда муҳтож эди. Бу эса қишлоқ меҳнат аҳлининг олдига жуда катта масъулиятли вазифаларни кўндаланг қилиб қўярди. Ана шу вазиятни инобатга олган вилоятнинг Шеробод тумани меҳнаткашлари озод қилинган туманларга ёрдам кўрсатиш ҳаракатини республикада биринчи бўлиб бошлаб юбордилар. Туман МТС нинг механиги Одише Чехемов 10000 сўм, тракторчи Сафар Рўзиев эса 15000 сўм пулини республикада биринчи бўлиб озод қилинган туманлар аҳолиси халқ хўжалагини тиклаш жамғармасига топширди.¹

Шерободлик Чехемов ва С.Рўзиевлар ҳимматига қўшилган бутун республика аҳолиси ҳам озод қилинган туманларга ўзининг ёрдам қўлларини чўза бошладилар. Жумладан, вилоятнинг Сариосиё тумани меҳнаткашлари озод қилинган туманлар аҳолисига ёрдам кўрсатиш ҳаракатида фаол иштирок этди. Туманнинг «Правда» номли жамоа хўжалиги аъзолари озод қилинган туманлар меҳнаткашларига 5 қўй, 30 та товуқ, 100 кг уруғлик, 30 дона китоб йиғиб юбордилар ва аҳолиси эҳтиёжи учун 5 гектар ерга ғалла экидилар. Туманнинг Узун қишлоқ кенгашига қарашли жамоа хўжалиги аъзолари эса озод қилинган туманлар аҳолиси учун 7 гектар ерга ғалла экиб, 6 қўй, 6 эчки, 100 кг қуруқ мева ва 300 кг сабзавот топширган бўлса, Ворошилов номли артелнинг ишчи ва хизматчилари озод қилинган туманлар деҳқонларига ёрдам тариқасида 1 тонна уруғлик арпа тўплаб жўнатдилар.² Шўрчи туманининг деҳқонлари эса душман асоратида озод қилинган туманларга ёрдам бериш мақсадида 100 гектар ерга ғалла уруғини қададилар.³

Душман асоратидан озод этилган туманлар аҳолисига ёрдам кўрсатиш ҳаракатида вилоят ёшлари ҳам фаол қатнашдилар. Айниқса «Илғор сурхон учун» газетасининг 1943 йил 28 январь сониди Бойсун тумани «Ленин йўли» жамоа хўжалиги ёшларининг Ўзбекистоннинг барча ёшларига қарата «Озод қилинган районлардаги биродарларимизга қардошларча ғамхўрлик қилайлик» сарлавҳали

¹ Ш. Каримов. «Алабага қўшилган ҳисса» Т, 1990, 151-бет

² «Илғор сурхон учун» газетасининг 1943 йил 31 март сони.

³ «Илғор сурхон учун» газетасининг 1943 йил 17 март сони.

муружаатномаси эълон қилингандан кейин ушбу ҳаракатда ёшларнинг иштироки ниҳоятда авж олиб кетди. Жумладан, муружаатда Ўзбекистон ёшларига қарата шундай дейилган эди: «Жангчиларимиз душманга янги-янги қақшатқич зарбалар бериб кўплаб шаҳар ва қишлоқларни немис-босқинчилари кўлидан озод қилмоқдалар...

... бироқ биз фашист босқинчилари хонавайрон қилган биродарлармиз тақдирига бепарво қараб тура олмаймиз. Бу биродарларимизга ўз хўжаликларини тиклаб олишда қардошлик кўлини чўзиш бизнинг муқаддас бурчимиздир. ... Ҳурматли ёшлар озод қилинган туманларга ёрдам бериш жамғармаларига маблағ ва озиқ -овқат маҳсулотлари тўплашни қизитиб юборайлик. Гитлерчи жаллодлардан озод қилинган қардошларга ёрдам берайлик». Ўзларининг муружаатларини амалий иш билан исботлаган Бойсун тумани «Ленин йўли» жамоа хўжалиги ёшлари озод қилинган туманлар аҳолиси учун 10000 сўм пул, 300 кг ғалла ва 13 дона тери топширдилар. Бундан ташқари ёшлар кучи билан озод қилинган биродарларга ёрдам мақсадида 3 гектар ерга ғалла экилди. Бойсунлик ёшлар ташаббусидан ўртак олган жарқўрғонлик ёшлар ҳам озод қилинган туманлар аҳолисига ёрдам уюштириш ҳаракатини анча кучайтириб юбордилар. Жумладан, ушбу туман ёшларининг саъй-ҳаракатлари билан 80 бош қўй тўпланиб, озод қилинган туманларга жўнатилди.¹

Собиқ СССР армиясининг кўшинлари 1943 йил 16 февралда Харьков шаҳрини озод қилдилар, шу муносабат билан вилоятнинг кўпгина ишлаб чиқариш муассасалари ва жамоа хўжаликларида йиғилишлар бўлиб ўта бошлади. Бўлиб ўтган йиғилишлар сўнгида эса Харьков шаҳрини тиклашга маблағ тўплаш ҳаракати одат тусига кириб борди. Жумладан, Термиз пахта тозалаш заводи ходимлари Харьков шаҳрини тиклаш учун икки кунлик меҳнат ҳақини харьковликлар эҳтиёжи учун ажратди. Термиз тумани ижроия кўмитаси ишчи ходимлари Харьковни тиклашга 5 кунлик меҳнат ҳақини ажратган бўлсалар, вилоят давлат банкининг ходимлари эса Украина халқига ёрдам жамғармасига 30000 сўм пул ўтказдилар¹.

Озод қилинган туманларнинг аҳолисига ёрдам кўрсатиш ҳаракати ҳар бир соҳа вакилининг олдидаги вазифага айланди, Жумладан, Термиз шаҳар-милиция ходимлари озод қилинган туманлар аҳолисига ёрдам бериш жамғармасига ўзларининг бир кунлик меҳнат ҳақлари ва 1400 сўм нақд пул маблағларини топширдилар². Озод қилинган туманларнинг моддий ёрдам уюштириш ҳаракатида вилоятнинг Шеробод тумани аҳолиси ҳам олдинда бордилар. Жумладан туманнинг Хўжаулкан қишлоқ кенгашига қарашли «Большевик» ва Й.Охунбобоев номли жамоа хўжаликларининг аъзолари озод қилинган туманлар аҳолиси эҳтиёжлари учун икки кунда 69 бош қўй ва эчки, 2 бош сигир ҳамда 2 бош от топширди³. Туманнинг «Зарабоғ» қишлоқ кенгашига қарашли «Қизил қахрамон» ва Сталин номли жамоа хўжаликларининг аъзолари озод қилинган туманларга

¹ Ленинская знамя газетасининг 1943 йил 14 апрель сони.

¹ Ленинская знамя газетасининг 1943 йил 18 февраль сони.

² Илғор газетасининг 1943 йил 2 март сони.

³ «Илғор сурхон учун» газетасининг 1943 йил 24 март сони.

юбориш учун 101 бош қўй, 4 бош от, 6 та гилам, 3 та пўстин, 120 дона товуқ, 200 та темир қошиқ ва 15 та қозон топширган бўлса, туманнинг Пошхурт қишлоқ кенгашига қарашли Сталин номли жамоа хўжалиги аъзолари 65 бош қўй ва эчки, Э. Тельман номли жамоа хўжалиги аъзолари эса 48 бош қўй ва эчки ҳамда 2 бош сигир, «Қизил қаҳрамон» жамоа хўжалиги аъзолари 17 бош қўй, 2 бош от, Чкалов номли жамоа хўжалиги аъзолари 17 бош қўй ва 200 дона қошиқ, коса-товоқ ҳамда 300 та темир қошиқ тўпладилар. Агар 1943 йил 16 февралгача бўлган вақт мобайнида туман меҳнаткашлари озод қилинган туманлар аҳолисига ёрдам сифатида ҳаммаси бўлиб, 7808 кг ғалла, 116110 сўм пул, 7701 кг гўшт ва 7473 кг сабзавот маҳсулотлари тўплаб жўнатган бўлса, ¹ Й. Охунбобоев хотираси учун ўтказилган озод қилинган туманларга ёрдам уюштириш бир ойлигида шерободликлар саъй-ҳаракати билан 204 бош майда мол, 20 бош от, 29 бош сигир, 11 та товуқ, 5 та чўчка, 399 дона уй-жой, асбоб-ускуналар, кўплаб иссиқ кийимлар ва 114004 сўм нақд пул тўпланиб душман асоратидан озод қилинган туманлар аҳолисига жўнатилди.²

Шерободликлар ҳаракатига қўшилган Шўрчи туманининг саҳий инсонлари озод қилинган туманлар аҳолиси учун юзлаб идиш- товоқ, дафтар-қалам, турли китоблар, патефон, пластинка, юзлаб жуфт пайпоқ ва 100 дона уст кийим тўплаб топширди. Туман бўйича озод қилинган туманлар аҳолисига атаб 100 гектар ерга ғалла уруғи қадалган бўлса, Денов туманининг деҳқонлари эса душмандан озод қилинган Ярославликлар эҳтиёжи учун 67 гактер ерга турли хил озиқ-овқат маҳсулотларини экдилар.³

Шу нарсани алоҳида қайд этиш лозимки, фашистлар асоратидан озод этилган туманлар аҳолиси дастлабки кунларида инсон учун ниҳоятда зарур бўлган кундалик эҳтиёж молларига жуда ҳам муҳтож эди. Ушбу муаммони бартараф қилиш мақсадида Саратов вилояти Курилов туманидаги Ключи қишлоғининг меҳнаткашлари СССРнинг барча қишлоқ меҳнашларига мурожаат қилиб, ўзларининг ва жамоа хўжаликларидаги ортиқча озиқ-овқат маҳсулотларининг бир қисмини давлат белгилаган қатъий баҳоларда ишчиларга сотиш учун ажратиб бериш таклифини кўтариб чиқдилар. Ключи қишлоғи меҳнаткашларининг чақириғига қўшилган вилоят қишлоқ хўжалик ходимлари ҳам давлатга озиқ-овқат маҳсулотлари топшириш ишини авж олдириб юбордилар. Жумладан вилоятнинг Термиз туманидаги М.И.Калинин номли, «Чорвадор» ва «Иттифок» жамоа хўжалиги чорвадорлари давлатга қатъий белгиланган баҳоларда 500 литрдан сут топширдилар ёки вилоят чорвадорларининг фидокорона меҳнатлари эвазига 3785 центнер гўшт ҳам давлат белгилаган қатъий баҳоларда сотилди.⁴ Шеробод тумани деҳқон ва чорвадорлари эса давлатга арзон баҳоларда 1529 литр сут, 9732 кг сариёғ, 54798 кг жун ва 1435 кг ғаллани сотиб озод қилинган туманлар аҳолисига жўнатди.⁵

¹ С. Турсунов. Т Пардаев «Шеробод меҳнаткашларининг улуғ ватан уруши йилларида курсатган жасорати», Темиз-1993 й, 42 бет.

² Ленинская знамя газетасининг 1943 йил 21 март сони .

³ Ўша газетанинг 1943 йил 25 май сони .

⁴ Ўша газетанинг 1943 йил 10 февраль сони.

⁵ С. Турсунов. Т Пардаев «Шеробод меҳнаткашларининг улуғ ватан уруши йилларида кўрсатган жаорати», Темиз-1993 й, 43 бет.

Душман асоратидан озод қилинган туманлар аҳолисининг кундалик талаб ва эҳтиёжларини қондириш вазифаси ниҳоятда оғир бўлиб, бунинг учун жуда кўплаб моддий ресурслар ва кундалик эҳтиёж моллари зарур эди, воҳаланки бу талаб ва эҳтиёжни кишилар тўплаб топширган моддий буюмлар билан қондириб бўлмас эди. Шунинг учун бу ҳаракатда майда саноат қорахонларининг иштироки ҳам ниҳоятда зарур эди. Шунини инобатга олган маҳаллий саноат корхонлари душман асоратидан озод этилган районлар аҳолисига ёрдам сифатида иссиқ кийимлар ва бошқа турли хил уй-рўзғор анжомлари ишлаб чиқариб жўната бошладилар. Жумладан, Термиз шаҳридаги «Родина» номли тикувчилик цехи хизматчилари жамоаси 1943 йилнинг октябрь ойи режасини 150-160 фоизга бажариб, қолган бўш вақтларида эса душман асоратидан озод этилган туманлар аҳолисига иссиқ кийимлар етказиб бериш учун 1000 дона телогрейка ва 1000 дона шим тикиб топширдилар.¹ Вилоят саноат артеллари ишчи ва хизматчиларининг озод қилинган туманлар аҳолисига ғамхўрликлари натижасида ушбу туманларнинг аҳолисига 1000 донага яқин чойшаб жўнатилди.² Бу ишда Шеробод тумани маҳаллий саноат корхоналарининг ишчи-хизматчилари алоҳида ўрнатди. Жумладан, туман маҳаллий саноат корхонасининг Ашурбой Избосаров бошлиқ кулолчилик цехи ходимлари турли хил уй-рўзғор буюмлари ясаб озод қилинган туманлар аҳолисига юборган бўлса, Холиқов бошлиқ қишлоқ хўжалик асбоб-ускуналари ишлаб чиқариш ва таъмирлаш цехи жамоаси эса душман асоратидан озод бўлган туманлар қишлоқ хўжалигини тиклашда катта ёрдам қиладиган плуглар, бороналар, аравалар, омочлар ва бошқа хўжалик асбоб-ускуналарини ясаб жўнатдилар.³

Душман асоратидан озод қилинган туманлар халқ хўжалигини тиклашда кўплаб ишчи кучи ҳамда мутахассислар лозим эди. Мамлакатнинг шимолий туманларига ишчи кучлари билан ёрдам бериш ҳаракати ниҳоятда авж олиб кетди. Натижада жойларда ишчи батальонлари тузилиб, душман асоратидан озод бўлган туманлар ҳамда мамлакатнинг шимолий туманларига жўнатила бошлади. Жумладан, 1943 йилнинг 2 май куни Сурхондарё вилояти ижроия қўмитаси Россиянинг Урал вилоятида ишлаш учун вилоятдан 120 кишини сафарбар қилиш ҳақида қарор қабул қилди.⁴ Шунингдек, вилоят маҳаллий саноат корхоналарининг 50 нафар ишчиси эса Сталинград шаҳрини тиклашда қатнашиш учун жўнатилди.⁵ Умуман вилоят меҳнаткашлари урушнинг энг оғир палласи бўлган ўша йилларда ишчи кучи етишмаслигига, озиқ-овқат маҳсулотларининг танқислигига ва уруш даврининг бошқа қийинчиликларига қарамасдан бор имокониятларини ишга солиб душман асоратига тушган жабр дийдаларга моддий ёрдам уюштириш ҳамда ўша жойларнинг халқ хўжалигини тиклаш ишида фаол иштирок қилдилар.

Вилоят меҳнаткашлари 1944 йилнинг декабригача бўлган вақт мобайнида душман асоратидан халос бўлган туманлар аҳолисига 347094 сўм пул, 3656 та уй-

¹ Ленинская знамя газетасининг 1943 йил 5 октябр сони.

² Уша газетанинг 1943 йил 2 август сони.

³ С.Турсунов, Т.Пардаев, «Шеробод меҳнаткашларининг Улут Ватан уруши йилларида кўрсатган жасорати». Термиз, 1993, 46-бет.

⁴ Шеробод тумани давлат архиви, 42-фонд, 1-ёзув, 370-иш, 35-бет.

⁵ Ленинская знамя газетасининг 1943 йил 2 август сони.

рўзгор асбоблари, 5595 центнер ғалла, 636 бош қорамол, 23 бош от, 1757 кг қуруқ мева, 1630 жуфт оёқ кийимлар ва бошқа маҳсулотлар билан ёрдам бердилар. Натижада бутун мамлакат бўйлаб олиб борилаётган ҳаракатлар эвазига қисқа вақт ичида душман асоратидан халос бўлган туманларда халқ хўжалиги қайта тикланиб, ҳаёт яна изга тушди.

V- БОБ. ИККИНЧИ ЖАҲОН УРУШИ ИШТИРОКЧИЛАРИ ВА УЛАРНИНГ ХОТИРАЛАРИ БИЗНИНГ ҚАЛБИМИЗДА

Иккинчи жаҳон урушида фашизм устидан қозонилган ғалаба жаҳоншумул тарихий аҳамиятга эга бўлиб, бутун дунёдаги тинчликсевар кучлар бу ғалабада ўзларининг муносиб ҳиссасини қўшдилар. Бу ғалаба миллионлаб кишиларнинг тўкилган қони эвазига, фронтортини мустаҳкамлаш борасида олиб борган курашлари натижасида эришилди. Жумладан, ғалабада ўзбекистонликларнинг алоҳида хизмати ва жасорати катта таҳсинга сазовордир, бироқ шуни алоҳида қайд этиш зарурки, ана шу оғир мусибатли жангларда мардларча жанг қилган, фронт орқасини мустаҳкамлашда муносиб ҳисса қўшган инсонларнинг кўпчилиги мустабид тузумнинг чангалига тушиб, тухмат, зуғумларга учраб, оғир қисматни, аянчли тақдирни ўз бошларидан кечирдилар. Улар тақдирланиш ҳурмат ва раҳмат ўрнига оғир қийноқларга солиниб, тюрмаларга ташланди, ўзга юртларга Сахалин, Камчатка ва Сибирнинг изғирин совуқ ўрмонларига, тоғ-кон шахталарига бир умр қамоқ жазосига тортилди. Айниқса, фашизмга қарши урушда асир тушганларнинг тақдирига шафқатсизларча муносабатда билдирилди. Бу ҳолат тасодифий бўлмай, мустабид тузумнинг халқимиз бошига солган янги кулфатларининг бир кўриниши эди. Мустабид тузум 20-30 йилларда қандай аянчли қатағонлик сиёсатини юритган бўлса, Иккинчи жаҳон, уруши ва ундан кейинги йилларда ҳам бундан баттарроқ шафқатсизлик ва ўч олиш сиёсатини давом эттирди. Уруш йилларида ўзбекистонлик жангчилардан ҳам душман қўлига асир тушганлар сони анчагина эди. Тахминий ҳисобларга қараганда, Ўзбекистонлик ҳарбий асирлардан 15 мингдан ортиғи Совет концлагерларига ташланган.¹

Ватанимиз мустақилликка эришгач, Иккинчи жаҳон урушига, унинг иштирокчиларига нисбатан муносабат тубдан ўзгариб, ушбу давр тарихини ўрганишга, унга холисона танқидий ёндашиш, воҳа халқининг жасоратини тарихий асослаш имконияти яратилди. Ўзбекистон Иккинчи жаҳон урушида ўз ихтиёри билан қатнашмади, балки СССР таркибидаги республика бўлганлиги сабабли урушга тортилди. Чунки Коммунистик мафкура Ўзбекистон халқи онгига СССР сенинг ватанинг деган тушунчани сингдирган ва фашистлар Германиясининг СССР га бостириб киришини «Улуғ Ватан уруши» деб барча халқларни «Ватан»ни ҳимоя қилишга сафарбар қилган эди.

Шунинг учун ҳам мустақиллик йилларида Ўзбекистон тарихини янгитдан ва холисона тадқиқ этиш, мустабид тузум йилларида атайлаб сохталаштирилган тарихий воқеаларга миллий ғоя руҳида адолатли, холисона баҳо бериш муҳим аҳамиятга эгадир. Президентимиз И. А Каримов 1999 йилдан 9 майни «Хотира ва Қадрлаш куни» сифатида нишонлашга, бу кунни алоҳида эътиборга молик кун деб эътироф этишга, уруш қатнашчиларга, фронт ортида меҳнат қилганларни моддий ва маънавий қўллаб-қувватлашга жиддий эътибор беришга алоҳида кўрсатма берди. Мустақиллигимизнинг дастлабки кунлариданок уруш иштирокчиларига алоҳида эътибор бериб, яшаш шароитини яхшилаш, соғлигини тиклаш, моддий

¹ Ўзбекистоннинг янги тарихи. 2 китоб. Ўзбекистон Совет мустамлакачилиги даврида-Т, 2000 486 бет.

маънавий ёрдам бериш, боқувчисидан ажралганларни давлат назоратига олиш, уруш жанггоҳларида ва фронт ортида жасорат кўрсатганлар ҳаёти, фаолиятига оид тарихий, бадий асарлар ёзиш, кинофильмлар яратиш, матбуот орқали уларнинг ибратли ҳаётини тарғиб қилиш ва шу орқали ёшларни миллий ватанпарварлик руҳида тарбиялашга алоҳида эътибор қаратмоқда.

Иккинчи жаҳон уруши бутун инсоният ҳаётида бўлганидек, ўзбек халқи ҳаётида ҳам катта синов бўлди. Уруш арафасида 1941 йилда Ўзбекистонда 6,5 млн киши яшаган бўлса, шундан 1,5 млн нафари урушда қатнашган. Агар аҳоли сонидан чақалоқларни, вояга етмаганларни, қарияларни чиқариб ташласак, 3 млн нафарга яқин қурол тутишга қодир кишиларнинг тенг ярми урушга кетган. Ўзбекистондан урушга кетганларнинг 420000 нафари шахид бўлган 640000 нафари эса жароҳат олган. Уруш халқимиз бошига оғир йўқотишлар олиб келгалигини шу билан исботлаш мумкинки, 1921 йилда туғилиб фронтга кетган ҳар 100 йигитдан атиги 3 нафаригина урушдан қайтган холос. Йиллар ўтган сайин уруш иштирокчиларининг сафи йилдан-йилга камайиб бормоқда, агар 1995 йилда Республика бўйича уларнинг сони 108281 нафарни, 2000 йилда 59300 нафарни ташкил этган бўлса, республикамызда яшаётган Иккинчи жаҳон уруши иштирокчиларининг сони 51 минг кишини ташкил этган. Вилоятдан урушга кетиб, урушдан қайтмаган 23000 кишининг номи 1995 йилда нашр этилган икки жилдлик «Хотира» китобида акс этган.

Муҳтарам Президентимиз томонидан 9 майни «Хотира ва қадрлаш куни» сифатида нишонлаш тўғрисида фармонга имзо чекилиши ниҳоятда улуғ ва савобли ишлардан бири бўлди. Зеро, Президентимиз таъкидлаганидек: «Осмонимиз мусаффо бўлиши ва шу ёруғ кунларга етиб келишимиз учун кўксини қалқон, азиз жонини фидо қилганлар ёди халқ хотирасида абадийдир». Урушдан омон қайтиб, ҳозирги дориломон кунларни кўриш бахтига муяссар бўлганлар қадрига етиш, уларга ҳурмат ва эъзоз кўрсатиш ҳам ниҳоятда хайрли ишлардан саналади. Шу боисдан ҳам Иккинчи жаҳон уруши иштирокчилари ва фронт ортида меҳнат қилганларни қадрлаш, уларни эъзозлаш ва ижтимоий ҳимоя қилиш юзасидан ҳукуматимиз томонидан жуда кўплаб савобли ишлар амалга оширилмоқда. Уларга давлатимиз кўплаб энгилликлар ва шароитлар яратиш берган, энг асосийси уруш даҳшатини, азоб ва уқубатини тортган отахону онахонлар бугунги тинч ва осуда ҳаётимизга шуқурога келтириб қарилик гаштини сурмоқдалар. Зотан, инсон учун энг улуғ саодат ҳам мана шу эмасми?

Қўйида ҳозирги кунда вилоятимизда истиқомат қилаётган уруш фахрийларининг ҳаёти ва фаолияти хусусида қисқа маълумотлар илова қилинмоқда. Бу маълумотлар ёш авлодни ота-боболаримиз жасоратига садоқат руҳида тарбиялашда муҳим ҳисса бўлиб қўшилиши табиийдир.

АНГОР ТУМАНИ

Алимназар Ҳасанов

1923 йилда Шеробод туманидаги Хатак қишлоғида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1943 йилда урушга жўнатишган. Уруш давомида

Литва, Латвия, Шорс, Польша, Болтиқ бўйидаги шиддатли жангларда қатнашади. Германия чегараларига ўтиб, Гамбург, Гентенбург, Магаданбург, Магденбург шаҳарлари учун жангга киради. Уруш тугагандан сўнг тиклаш ва қўриқлаш, хусусан чегараларни мустаҳкамлаш ишларида қолиб, армия хизматидан уйига 1947 йилда қайтади. Урушда кўрсатган жасоратлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейин кўп йиллар мобайнида ўзи яшаётган хўжаликда сувчи бўлиб ишлади. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Занг» ширкат хўжалигининг «Зартепа» маҳалласида яшайди. 5 нафар фарзанди, 25 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Алиқул Тўраев

1922 йилда Термиз туманидаги Хушмон қишлоғида туғилган, тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилнинг 15 декабрида урушга сафарбар этилган. Уруш даврида турли жанггоҳларда бўлган, уруш тугагач, тиклаш ва қўриқлаш ишларида фаол қатнашган. 1946 йилда армиядан қайтиб келади ва нафақага чиққунга қадар механизатор бўлиб ишлайди. Фронтдаги жасоратлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган, отахоннинг бир нафар фарзанди бор. Отахон айна кунларда Ангор туманидаги «Чинобод» маҳалласида яшайди.

Адим Худойназаров

Жанггоҳлардаги ҳаётни, қийинчиликларни ўз кўзи билан кўриб қайтган А. Худойназаров 1921 йилда туғилган, маълумоти ўрта. У уруш бошлангунга қадар Термиз туманидаги Хушмон қишлоғининг «Чорвадор» маҳалласида яшаган ва хўжаликда ҳисобчи бўлиб ишлаган. А. Худойназаров 1941 йилда Термиз туманидаги ҳарбий комиссариат томонидан урушга жўнатилади, жанггоҳларда 1944 йилгача бўлган. 1944 йилнинг апрель ойидаги жангларда қаттиқ яраланиб, даволанган ва ҳарбий-тиббий комиссия хулосасига кўра, ўз ватанига қайтариб юборилган. Урушдан қайтган жангчи Термиз туманидаги собиқ Калинин номи колхозда аввал раис, кейин 1960 йилдан нафақагача бош ҳисобчи вазифасида ишлади. Бугунги кунда Ангор туманидаги «Чинобод» маҳалласида яшаётган бу отахоннинг армони йўқ, фарзандлари, нева-ҳамда чеваралари ҳузурини кўриб, уларнинг бахтини тилаб умр кечираётир.

Амир Раҳмонов

1920 йилда Шеробод туманидаги Бедак қишлоғида туғилган, 1942 йилнинг май ойида ҳарбий хизматга жўнатилади. Россиянинг Пенза вилоятида ҳарбий тайёргарликдан ўтгач, 1942 йилда Махачқола шаҳаридаги жангларга жўнатилади. Шу тариқа у Махачкала, Ростов-Дон, Донбасс, Кавказ жангларида иштирок этади. Бу шаҳарлар озод этилгач, Белоруссия, Польша, Германия ҳудудларида жанг қилади. Германиянинг Кинсбург, Берлин шаҳарларини озод қилишда қатнашади. Уруш тугагандан сўнг ҳам, армия сафарларида қолиб, Москва шаҳридаги уруш оқибатларни тугатишда, Бокуда темир йўл қурилишида қатнашади. 1948 йилда армия хизматидан қайтади. У жанггоҳлардаги жасорати учун II-даражали «Улуғ ватан уруши» ордени ва 13 та турли медаллар, 3 та фахрий ёрлик билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда дала қоравули, Жарқўрғонда қурувчи

ва Ангор туманига кўчиб ўтгач эса, далада оддий деҳқон бўлиб меҳнат қилади. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги Улуғбек маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 8 нафар фарзанди, 40 дан ортиқ неварачеваралари бор.

Абдулла Хўжамқулов

1925 йилда Шеробод туманида туғилган ва 1943 йилда Жарқўрғон ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилади. Дастлаб, олти ойлик ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Сўнгра, Волгоградга жўнатишган. Уруш давридаги хизматлари муносиб тақдирланади ва урушдан кейинги йиллардаги меҳнати учун ҳам 10 та орден ва медаллар соҳиби бўлган. Тошкент қишлоқ хўжалигини механизациялаш техникумида ва сўнгра Ирригация институтида ўқиган. 1966 йилдан 1988 йилгача Ангор туманидаги Куйбишев, ҳозирги Ш.Рашидов хўжалигида раис бўлиб ишлайди. Меҳнат фаолияти учун «Ҳурмат белгиси», «Қизил байроқ», «Октябрь Революцияси» орденлари билан мукофотланган. Ҳозир Ангор туманидаги Ш.Рашидов хўжалигининг «Озод Бухоро» маҳалласида яшаётган отахоннинг етти нафар фарзанди оталари изидан бориб, эл-улус хизматига шай турибдилар.

Бобо Ҳамроев

1925 йилда Шеробод тумани Хатак қишлоғида туғилган, 1941 йили хизматга қакирилади ва илк ҳарбий тайёргарликни Туркменистоннинг Ашхобод шаҳрида ўтайди. 1941 йил июнида урушга сафарбар этилади ва Новосибирск вилоятида жойлашган куруқлик кўшинлари ҳарбий қисмида давом эттирган. 1950 йилда ўз ватанига қайтган. Уруш йилларидаги хизматлари учун «Жасорат», «Ватан уруши қатнашчиси» ва кўплаб юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳарбий хизматдан қайтгач, кўп йиллар хўжаликда сувчи бўлиб ишлайди. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Занг» ширкат хўжалигининг «Зартепа» маҳалласида яшайди. Етти нафар фарзанди, 20 нафар неварачеваралари бор.

Бозор Деворов

1925 йилда Шеробод тумани Хатак қишлоғида туғилган. 1939-1943 йиллар давомида унинг Турсунбой, Девон, Сафар Деворов исмли акалари армия сафларига жўнатилади. 1943 йилда унинг ўзи ҳам урушга сафарбар этилади. Ўшанда Шерободда митинг бўлади, бу митингда унинг отаси сўз олиб: «менинг уч азамат ўғлим босқинчиларга қарши курашмоқда, тўртинчи ўғлимни ҳам халқимиз озодлиги учун армияга жўнатаяпман», деган эди. У 1943 йилнинг 1 январида жангга киради ва 1944 йилда қамалда қолган Ленинград шаҳрини озод этиш жангларида қатнашади, жангда қўли ва белидан ярадор бўлади. Маълум муддат Улянов вилояти Арзамас шаҳри госпиталида даволанади ва 1945 йилда унга учинчи гуруҳ ногиронлиги берилиб, олти ойлик таътил билан уйга юборилади. Тошкентгача ҳамшира ҳамроҳлигида келади, аммо қишнинг қаҳратон кунларида жароҳатлари азоб беради, касалланиб қолади, фронтга қайта олмайди.

У узоқ йиллар турли соҳаларда меҳнат қилади, молия бўлимида ишлайди, ферма мудирлиги бўлади. 1954 йилда Ангор туманига кўчиб ўтади ва дастлаб хўжаликда табель юритувчи, кейинчалик вилоят гидрогеология станциясида

кузатувчи ва бошқа соҳаларда ишлаб, 1990 йилда нафақага чиқади. Уруш давридаги хизматлари учун муносиб тақдирланган собиқ жангчи Б.Деворовнинг кўксини бугун қатор орден ва медаллар бегаб турибди. Ҳозир у Ангор туманидаги «Қорасув» ширкат хўжалигида яшайди, оиласида 6 нафар фарзанди, 40 дан ортик негара-чегаралари бор.

Бобол Собиров

1925 йилнинг 25 мартада Шеробод туманида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг декабрида армия хизматига жўнатилади. Уруш дарида Москва, Киев, Латвия шаҳарлари учун жангга киради, 1947 йилда армия хизматидан қайтади. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги М. Азизов хўжалигида яшайди, 8 нафар фарзанди, 35 дан ортик негара - чегаралари бор.

Валимурод Қурбонов

1918 йилнинг 9 сентябрида Музрабод туманидаги Хошман жамоа хўжалиги худудида таваллуд топган. Урушга Термиз тумани ҳарбий комиссариати томонидан жўнатилади, 1943-1944 йиллари Украина, Кавказ, Белоруссия, Латвия, Литва, Польша ва Германия худудларида жангларида қатнашади. Жангларида кўрсатган жасорат ва матонати учун 3-даражали «Шухрат», «Қизил Юлдуз» орденлари билан мукофотланади, унинг кўксини қатор жанговар медаллар ҳам бегаб турибди. Ҳозирги кунда у Ангор туманидаги «Навшаҳар» ширкат хўжалигида яшайди, отахоннинг 7 фарзанди, 32 негараси ва 17 чегараси бор.

Муҳаммади Жабборов

1918 йилда Шерободда туғилган, 1940 йили ҳарбий хизматга жўнатилади, Украинанинг Чернигов вилояти Зайдан шаҳрида армия хизматини ўтади. Уруш бошлангач, Киев, Курск, Ленинград, Германиянинг Мозамбург, Люксембург, шаҳарларидаги шунингдек Япониянинг Хинхай каби шаҳарларидаги жангларида қатнашган. Урушдаги хизматлари учун қатор медаллар олган ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларида Жарқўрғондаги селикат заводида, Хайробод пахта тозалаш заводида тарозибон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги Ш.Рашидов ширкат хўжалигининг «Озод Бухоро» маҳалласида яшамоқда, оиласида 2 нафар фарзанди, 10 дан ортик негаралари бор.

Маҳкам Ражабов

1914 йилда Жарқўрғон туманидаги Соқчи қишлоғида таваллуд топган. 1941 йил 5 июнда Шеробод туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилади. Дастлабки жангларида Хаборовск ўлкасининг Жуковский туманида киради, сўнгга Ленинград остоналарида бўлган жангларида қатнашади. Урушдаги хизматлари учун 3-даражали «Шухрат» ордени билан мукофотланган.

Мирзо Диёров

1917 йилда Шеробод туманидаги Бедак қишлоғида туғилган. Урушга қадар Хатак қишлоғида деҳқончилик билан шуғулланган. Шеробод тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг май ойида армия сафларига жўнатилиб,

Куйбишев шаҳрида олти ой ҳарбий тайёргарликдан ўтади. Махачқалъа, Одесса, Николаевко шаҳарларида, Херсон вилоятидаги жангларда қатнашади. Ростов учун бўлган жангларда иштирок этиб, сўнгра Венгрия ва Германия ҳудудларида жанг қилади. 1945 йилда Москвага қайтади ва Боку шаҳрига жўнатилади, у ерда 1946 йилгача армия сафларида хизмат қилади. Урушдаги хизматлари учун «Уруш йилларидаги меҳнати учун», 2-даражали «Улуғ ватан уруши» ордени, қатор юбилей ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Шеробод ва Ангор туманларидаги хўжаликларда ишлайди, ҳозир Ангор тумандаги «Қорасув» ширкат хўжалигининг Улуғбек маҳалласида яшайди. Тўрт нафар фарзанди, 60 нафар неvara ва чеваралари бор, улар ҳақли равишда уруш йилларида «Кавказ мудофааси учун», «Берлинни ишғол қилганлиги учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Варшавани озод қилганлиги учун» каби ўнлаб медаллар отахоннинг кўксини бежаб турибди. Бундан отахоннинг тўрт нафар фарзанди, 60 нафар неvara ва чеваралари ҳақли равишда фахрланадилар.

Маман Раимов

1926 йил 14 июль куни Туркменистоннинг Чоршанги туманида туғилган, шу ердан 1943 йили фронтга жўнатилади, Чехославакия, Германия, Чита вилоятларида ва Япония жангларида қатнашади. Армия хизматидан 1950 йилда қайтади, кейинроқ Сурхондарёга кўчади. пахтачилик соҳасида ишлайди. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Озод Бухоро» маҳалласида яшайди. «Жасорат» ва турли юбилей медаллари билан тақдирланган, оиласида 7 нафар фарзанди, 40 ортиқ неваралари бор.

Мирзабой Чориев

1921 йили Шеробод тумани «Таллашқон» хўжалигида туғилган, армия сафларига 1941 йилда жўнатилади. Дастлаб, Харьков шаҳри учун жангга киради, сўнгра қатор шаҳарлардаги қаттиқ жангларда иштирок этиб, 1946 йилда туғилиб ўсган юртига соғ-омон қайтади. Урушдаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган, тинчлик пайтларида у оддий деҳқон, бригада бошлиғи, сувчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги М Азизов ширкат хўжалигининг «Кавон» маҳалласида яшайди, 3 нафар фарзанди, 20 ортиқ неvara- чеваралари бор.

Мулкамон Мусурмонов

1923 йил 5 февралда Жарқўрғонда туғилган, шу ердан 1942 йилда урушга жўнатилади, Сталинград жангида яраланади, даволангач яна жангларга киради. Латвия учун бўлган жангларда иштирок этади ва иккинчи бор оғир яраланади ва Қозонда госпиталда даволангач, комиссия хулосаси билан юртига қайтарилади. Урушдаги хизматчилари учун медаллар ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Жарқўрғон қишлоқ кенгашида раис, Ангор туманида суғурта бошлиғи, колхозда бригадир, бош агроном, қурилиш бригадир сардори вазифаларида ишлаган. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги Ш. Рашидов хўжалигининг «Озод Бухоро» маҳалласида яшайди, оиласида 13 нафар фарзанди, 60 дан ортиқ неvara-чевараси бор.

Мамажон Раҳмонов

1902 йили Шерободдаги Бедак қишлоғида туғилган, урушга жўнагунча «Қизил меҳнат» хўжалигида дала бригадири бўлган. 1942 йилда Шеробод ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматиغا юборилади. Пенза шаҳрида дастлабки ҳарбий тайёргарликдан ўтади, сўнгра Ленинград қамали жанглирида иштирок этади. У Кавказ ва Чиченистон йўналиши ҳамда Боку, Махачқалъа, Тбилиси, Ростов-Дон, Херсон, Донбасс шаҳарлари учун бўлган жангларнинг қатнашчиси. 1944 йилда у алоқа қисмига ўтказилади, бу қисм таркибида Николаевск, Одесса, Минск шаҳарларидаги жангларда ва Польшани озод қилишда иштирок этади. Варшава шаҳрида елкасидан жароҳатланади, даволангандан сўнг, Оддия дарёсидан ўтиб Берлинни ишғол қилиш жанглирида қатнашади. У 1946 йил 1 август куни Термиз шаҳрига кириб келди, урушдаги фаолияти учун қатор орден ва медаллар, фахрий ёрликлар билан тақдирланган. Ҳозирда нафақахўр, Ангор туманидаги Улуғбек маҳалласида яшайди, собиқ жангчининг 11 нафар фарзанди, 50 дан ортиқ нева-чевараси бор.

Менгнор Омонов

1925 йилда Жарқўрғонда туғилган, урушга 1942 йилда жўнаб кетади, 1944 йилда ярадор бўлиб фронтдан қайтади. Урушда Литва ва Латвия учун бўлган жангларда қатнашади, жанглардаги матонати учун муносиб тарзда орден ва медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Дехқонбирлашув» маҳалласида яшайди, олти нафар фарзанди, 44 та нева-чевараси бор.

Менгнор Омонов

1925 йилда Жарқўрғон туманида туғилган. 1942 йилда шу тумандан армия хизматиغا жўнаб кетган. 1944 йилда ярадор бўлиб, фронтдан қайтган. Уруш даврида Рига, ва Вильнюс шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. Уруш даврида хизматлари учун муносиб тарзда орден ва медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Дехқонбирлашув» маҳалласида яшайди. 6 нафар фарзанди, 44 та нева-чевараси бор.

Нормурод Йўлдошев

1926 йили Ангор тумани М. Азизов жамоа хўжалиги ҳудудида туғилган, Жарқўрғон ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилда армия хизматиغا жўнатилади. 1942 йилдан 1946 йилгача уруш сўқмоқларида бўлиб, кўплаб шаҳарларни озод этиш жанглирида қатнашади. Жанггоҳларда бир неча бор яраланиб, ҳарбий госпиталларда даволаниб чиқади, урушдаги фидойиликлари учун «Қизил юлдуз» ордени, «Жасурлиги учун» медали ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейин хўжаликларда ва қурилиш ташкилотларида ишчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Ангор тумани М. Азизов номли ширкат хўжалигида яшайди, 80 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Назар Широнов

1923 йили Шеробод туманида туғилган, шу ердан 1942 йилда урушга жўнатилади ва Литва, Латвия ҳамда Киев учун бўлган жангларда қатнашиб ярадор

бўлади, фронтдан 1944 йилда қайтади. 1946 йили Ангор туманига кўчиб ўтади ва шу ердаги М. Азизов номли хўжаликда ишчи бўлиб ишлай бошлайди. Жангдаги хизматлари муносиб тақдирланган Н. Ширинов бугунги кунда 9 нафар фарзанди ва 34 нева-чеваралари ардоғида яшамоқда.

Назар Эгамбердиев

1903 йилда Шеробод туманидаги Пошхўрт қишлоғида туғилади, урушга 1942 йилда жўнатилади. Белоруссия ҳудуди жанггоҳларида, Смоленск ва Грвадин шаҳарлари учун жанг қилади, шунингдек, 1944 йилда Польшада, 1945 йилда Германияда жангларда қатнашади. Уруш давридаги хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Қорасув» маҳалласида яшайди. 4 нафар фарзанди, 11 нафар невараси бор.

Насим Алиев

Самарқанд вилоятининг Ургут тумани Руслуг гузарида 1923 йили 10 майда туғилган. Иккинчи Жаҳон уруши иштирокчиси, 1942-1947 йиллар мобайнида армия хизматида бўлади. У 73-дивизиянинг 100-полки таркибида Новосибирск, Батуми, Сухуми ва Озарбайжондаги қатор шаҳарларни озод қилиш жангларида қатнашади. Орада яраланиб, Батумидаги шаҳри госпиталида даволади, жанглардаги хизмати учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган. Насим Алиев «Иккинчи жаҳон уруши қатнашчиси»(1990), «Меҳнат қаҳрамони»(1991), «Жасорат» (1994), «Ғалабанинг 50 йиллиги» (1995) медаллари сориндори. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Наврўз» маҳалласида турмуш ўртоғи билан яшайди.

Норменгли Нўқаров

Шеробод тумани Лайлагон қишлоғида 1918 йили туғилган, армия сафларига 1941 йилда жўнатилади. Москва ва Пенза шаҳарларида уч ой давомида ҳарбий тайёргарликни ўтайди, сўнгра Бокуга юборилади. Боку 1943 йилда озод этилгач, Польша фронтга ўтади ва Варшавани озод қилиш жангларида қатнашади. Урушдан сўнг ҳарбий хизматни Донбассда давом эттиради, у ерда уч йил хизмат қилиб, 1947 йилда ўз юртига қайтади. Н. Нўқаров уруш даврида «Ғалаба» ордени, «Кавказ муҳофаази учун», «Варшавани озод қилгани учун», «Берлинни ишғол қилганлиги учун» медаллар билан тақдирланган. Ҳозирда Ангор туманидаги «Ўзбекистон» маҳалласида яшайди, собиқ жангчининг 7 нафар фарзанди, 40 нафар нева-чевараси бахти иқболи, келажагидир.

Нормамаат Исмоилов

Шеробод тумани Пошхўрт қишлоғида туғилган, 1943 йили 10 январда Шеробод туманидан фронтга жўнатилади. Шу йилт ҳарбий тайёргарликдан ўтиб, Украина ҳудудларидаги жангларда қатнашади. У иккинчи даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасурлиги учун» ва қатор юбилей медаллари соҳиби, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали совриндоридир. Урушдан кейинги йилларда Шерободда ҳисобчи, омбор мудири бўлиб ишлади. 1949 йилдан Ангор туманида яшай бошлайди ва хўжаликда ишлайди. Ҳозирги кунда

«Қорасув» ширкат хўжалигида «Қорабоғ» маҳалласида яшайди. 7 нафар фарзанди, 30 нафар чевараси бор.

Нормат Бобоназаров

1922 йилнинг 29 майида Шеробод туманидаги Ғуржак қишлоғида туғилган, туман ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилда армия хизматида юборилади. Украина, Белоруссия ва Германия ҳудудларидаги жангларда қатнашади, армия сафларидан 1947 йилда қайтиб келади. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали ва турли юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Ғуржак қишлоғида ўқитувчи, бригадир, кейинчилик Ангор туманига кўчиб ўтиб бригада бошлиғи, омбор мудири, сотувчи бўлиб ишлади. Ш.Рашидов номли хўжаликнинг «Озод Бухоро» маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 10 фарзанди, 30 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Назар Наврўзов

1926 йилда Шеробод тумани Хўжанқо қишлоғида туғилган. 1943 йили туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилади. Қозоғистоннинг Семипалатинск шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан сўнг 1943 йилнинг ноябр ойидан эътибордан жанггоҳларга киради ва Болтиқ бўйларидан Берлингача бўлган жанговар йўлни босиб ўтади. Уруш тугагач, 1945 йилдан 1949 йилгача Германиянинг Магаденбург ва Гардалеген шаҳарларида чегара қисмларида хизмат қилади. Уруш давридаги хизматлари муносиб тақдирланиб, орден ва медалларга сазовор бўлади. Ҳозир Ангор тумани «Қорасув» ширкат хўжалигининг «Хўжанқо» маҳалласида яшаётган Н. Наврўзовнинг 10 нафар фарзанди, 40 дан ортиқ невара-чевараси бор.

Наран Жумаев

1924 йили Шеробод тумани Хўжақия қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг 10 сентябрда урушга сафарбар этилади. Украинанинг Болашов вилоятида ҳарбий тайёргарликдан ўтиб, 1943 йилда Туркманистонга ҳарбий танкчилар мактабига ўқишга юборилади. Ўқишни тугатгандан сўнг, Днепр учун жангларга киради, жанг пайти оғир ярадор бўлади ва Харьков шаҳри госпиталида даволангандан сўнг, 1945 йилнинг 2 ноябрида юртига қайтарилади. Урушдан кейинги йилларда мактабда дарс беради, 1946 йилдан Ангор туманига кўчиб ўтади ва ҳайдовчилик қилади. Ҳозирги кунда Ангор тумани «Таллимарон» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Юқори Таллашқон» маҳалласида яшайди, оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Назар Холиқов

1913 йилда Шеробод туманида туғилган, шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилда армия сафларига жўнатиладиган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Саратов, Балашов, Сталинград шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашади ва Новосибирск шаҳри учун бўлган жангда яраланиб, ҳарбий госпиталда даволанади. Шундан сўнг Калинин йўналишидаги фронтда ўқчи-артиллериячи бўлиб хизматни давом эттиради, яна яраланади ва соғлиғини

тиклагунча ҳарбий хат ташувчи бўлиб хизмат қилади. 1944 йил май ойида фронтдан қайтарилади, ўз юртига қайтган собиқ жангчи кейинги йилларда ишчи бўлиб ишлайди. Уруш давридаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан тақдирланади, ҳозирги кунда «Таллимарон» хўжалигида яшаётган отахоннинг оиласида 11 нафар фарзанди бор.

Темур Боқиев

1925 йилда Қашқадарё вилоятининг Косон туманида туғилган. 1943 йилнинг апрель ойида Косон туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга сафарбар этилган. Жангга 1944 йилнинг январь ойида 2-Белоруссия фронтининг 250-ўқчи полки таркибида киради. Беларуссиянинг Осипович ва Баранович шаҳарларини босқинчилардан озод қилишда иштирок этган. 1944 йилнинг сентябрдаги жангларнинг бирида оёғидан жароҳат олиб, ҳарбий госпиталга тушади ва ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан 1945 йилнинг февралида ватанига қайтариб юборилади. Гарчанд иккинчи жаҳон уруши жанггоҳларида нисбатан камроқ бўлган бўлса-да, Т. Боқиев кўп хизмат қилишга, жасорат ва матонат намуналарини кўрсатишга улгурди. 1944 йилнинг 5 сентябр куни у Шарқий Беларуссиянинг Городно шаҳридан 50 чакрим узоқликда Польша худудидан оқиб ўтаётган Нарва дарёсини кечиб ўтиб фашистларга қақшатғич зарба беришга мўлжалланган жангларни ҳамон яхши эслайди. Ана шу жангларда олдинги сафарларда бўлган жангчи Т. Боқиев оёғидан қаттиқ яраланди ва туғилиб ўсган юртига қайтишга мажбур бўлади. Унинг урушда кўрсатган жасоратлари даражали «Улуғ Ватан уруши» ва «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Навшаҳар» ширкат хўжалигида истиқомат қилаётган бу отахон 8 нафар фарзандни вояга еказди. Айни кунларда 58 неvara, 16 чевараси даврасида бахтли ҳаёт кечирмокда.

Турсун Худойқулов

Жарқўрғон туманида туғилган Т.Худойқулов 1940 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига сафарбар этилган. Ҳарбий хизматни Москва шаҳрига яқин жойдаги қисмларда ўтай бошлайди ва 1941 йилга келиб, машъум уруш бошланади, у ўша йилнинг ўзидаёқ урушга жалб этилади. Москва остоналарида ва Смоленскдаги жангларда қатнашиб ярадор бўлади, даволангач, мина тозаловчилар ҳарбий қисмига ўтказилади. Урушдаги хизматлари учун муносиб тақдирланади, бир умр дўконда ишлаб келган собиқ жанчи ҳозирги кунда Ангор тумани «Талимарон» ширкат хўжалигининг «Тўлқин» маҳалласида яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанди бор.

Тилов Боқиев

Жанггоҳларда фаол қатнашиб, иккинчи жаҳон уруши азобларини бошдан кечирган Т.Боқиев 1925 йилнинг 10 октябрида Термиз туманидаги Хушмон қишлоғининг «Чорвадор» маҳалласида таваллуд топган. 1942 йилнинг июнь ойида туман ҳарбий комиссариати томонидан иккинчи жаҳон урушига жўнатилган. Сержантлик курсларида, кейин эса пулемётчиликка ўқийди ва 1942-1945 йиллар давомида турли фронтлар таркибида жанг қилиб, Ленинград, Новгород ва Қозон

шаҳарларини озод қилишда иштирок этади. Урушда кўрсатган жасоратлари учун орден ва медаллар билан муносиб тақдирланади, урушдан кейин ўз қишлоғига 1945 йилнинг май ойида қайтиб, чорвадор бўлиб ишлайди.

Ҳозирги кунда Ангор туманида «Навшаҳар» ширкат хўжалигининг шу номли маҳалласида истиқомат қилаётган Т.Боқиев оиласида 7 нафар фарзанд вояга етган. Бу нуруний оқсоқолнинг 33 нева ва 28 чевараси бор.

Тошпўлат Раимов

1925 йил 10 майда Шеробод тумани Бешқўтон қишлоғида туғилган. 1943 йилда Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатиш, дастлаб Пенза шаҳрида олти ойлик ҳарбий тайёргарликдан ўтади. Шундан сўнг қуролдош дўстлари билан маршал Жуков қўмондонлик қилаётган армиянинг 13-дивизияси таркибига жўнатилади. Смоленск жангида 1943 йилнинг 16 сентябр куни каттиқ ярадор бўлиб госпиталга тушади, жароҳатининг оғирлиги инobatга олиниб 1944 йилнинг 3 феввалида ватанига қайтарилади. Урушдаги хизматлари учун 13 та ҳар хил медаллар билан тақдирланади, урушдан кейин у узок йиллар қишлоқ хўжалиги соҳасида оддий деҳқон бўлиб ишлади. Ангор туманидаги Ш.Рашидов хўжалигининг «Янги ҳаёт» маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 10 нафар фарзанди, 53 нафар нева-чеваралари бор.

Турди Шоймардонов

1926 йил 10 июлда Жарқўрғон туманида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1944 йилда армия сафларига жўнатиш. Берлин шаҳри учун бўлган жангларда оғир жароҳат олиб, 1945 йилда ўз юртига қайтарилган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ ватан уруши» ордени, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги Ш.Рашидов ширкат хўжалиги ҳудудида яшайди. Оиласида 9 нафар фарзанди, 32 нафар невараси бор.

Тўрақул Ражабов

1926 йилда Шеробод тумани Қизил олма қишлоғида туғилган ва 1944 йилда Шеробод туманидан армия сафларига жўнатиш. У Варшава, Бранденбург, Далгон шаҳарларидаги жангларда катнашади, урушдан сўнг ҳам армия хизматида қолади ва 1950 йилгача Германия ҳудудида хизмат қилади. Урушнинг барча юбилей саналари медаллари ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Ҳарбий хизматдан қайтгандан кейин асосан тракторчи бўлиб ишлайди, ҳозирги кунда Ангор тумани «Қорасув» хўжалигининг Улуғбек маҳалласида яшайди. 6 нафар фарзанди, 30 яқин нева-чеваралари бор.

Панжи Шерназаров

1929 йилда Туркменистоннинг Хўжамбоз қишлоғида туғилган ва 1932 йили сўнг, онаси ва акаси билан Сурхондарёнинг Термиз туманига кўчиб келишади. 1943 йилнинг март ойида ҳарбий комиссариати томонидан армия сафига чақирилиб урушга жўнатилади. 1943 йилнинг декабрь ойидан эътиборан Белоруссия fronti таркибида дастлабки жангларга киради, сўнгра Белоруссиянинг қатор шаҳарларини ва Украина, Польша ва Германия шаҳарларини озод қилишдаги

жангларда қатнашади. Ана шу жанглар пайтида 3 марта оғир яраланиб, 7 марта контузия олганлигига қарамай, жанггоҳларни тарк этмайди. 1945 йилнинг 22 апрелида Берлин шаҳрининг чеккасида бўлиб ўтган шиддатли жангларда ўнг елкасидан қайта оғир жароҳат олади, даволангач, 1945 йилнинг июнь ойида уруш ногирони сифатида ватанига қайтарилади. Урушдан қайтгандан сўнг 1945-1965 йиллар давомида бригадир, бош агроном, хўжалик раиси вазифаларида ишлайди. Чунки, у 1962 йилда Самарқанд кишлоқ хўжалик институтида таълим олиб, агрономлик мутахассислигини эгаллаган. 1965 йилнинг январидан то 1995 йилгача пахта тозалаш заводи директори вазифасида ишлади. Уруш давридаги жасорати учун «Қизил юлдуз» ордени, 2-ва 3-даражали «Улуғ Ватан уруши» орденлари, «Жасурлиги учун», «Жанговар хизматлари учун» медаллари билан тақдирланган бу инсон, айти кунларда Ангор туманидаги «Навшаҳар» ширкатлар хўжалигининг Охунбобоев маҳалласида бахтли умр кечирмокда. Фахрий отахоннинг 8 фарзанди, 43 неvara ҳамда 20 нафар чевараси бор.

Ражаб Раҳмонов

Шеробод тумани, Хўжақия қишлоғида 1924 йил 29 июнда туғилган ва 1942 йилнинг октябр ойида ушбу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатилади. Шу йилнинг ўзида Ленинград ҳарбий округининг 218-ўқчи батальонида хизмат қила бошлайди. 1943 йил 3 февралда 218-ўқчи қисмдан разведкага жўнатилган пайтда оёғининг икки жойидан яраланади ва 85-сонли Красноармейский-Влохвастрой госпиталида даволанади. Тузалиб чиққандан сўнг, 1943 йилнинг сентябридан 1944 йилнинг охиригача Псков вилоятидаги 13207-ҳарбий қисмда аравакаш бўлиб хизмат қилади. Шундан сўнг, Польшанинг Осихин ҳарбий бўлинмаси таркибига жўнатилиб, 1946 йилнинг охиригача соқчилик хизматида бўлади ва 1947 йилда армия хизматидан қайтади. Уруш давридаги матонати ва армиядаги хизматлари учун «Улуғ ватан уруши қатнашчиси» ордени ва бошқа юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан келгач, Хўжақия қишлоғида оддий деҳқон бўлиб ишлайди, кейинчалик Ангор туманига кўчиб ўтади. 1984 йилда нафақага чиқади, ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Таллимарон» кишлоқ фуқаролари йиғинига қарашли «Хўжақия» маҳалласида яшайди. Оиласида 8 нафар фарзанди, 40 нафар неvara ҳамда 10 нафар чевараси бор.

Раҳмон Жумаев

1903 йилда Шеробод тумани Такия қишлоғида туғилган ва 1944 йилда Жарқўрғон туманидан фронтга сафарбар этилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Ленинград, Минск, Орловек ва бошқа шаҳарлардаги жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун қатоор орден ва медаллар билан муносиб тақдирланган. Қизириқ даштларини ўзлаштириш ишларида қатнашган ва ҳозирги кунда Ангор тумани, Қ. Тўлаков хўжалиги ҳудудида яшайди. 5 нафар фарзанди, 45 дан ортиқ неvara-чевараси бор.

Раҳмон Бегимқулов

1926 йилнинг 15 июлида Шеробод тумани Қизил олма қишлоғида туғилган. 1944 йилда Шерободдан урушга жўнатилган. Пиёда кўшинлар сафида жанглар билан Украинанинг Львов шаҳридан Германия ҳудудларигача пиёда борган. Эльба дарёси бўйидаги жангларда қатнашган, Мальденбург шаҳри учун бўлган жанглар иштирокчиси. Уруш тугагандан сўнг 1947 йилдан 1950 йилгача Литвада хизмат қилиб, 1950 йилда армия хизматида бўшатишган. Уруш давридаги хизматлари муносиб тақдирланган, ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Қорасув» хўжалигининг «Янгиобод» маҳалласида яшайди. Оиласида 8 нафар фарзанди, 40 нафар нева-чевараси бор.

Рўзи Турдиев

Таваллуд 1917 йили Термиз туманида, 1942 - 1945 йилларда иккинчи жаҳон урушида иштирок этган. Москва, Украина, Польша, Чехославакия, Германия ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун 18 дан ортиқ орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда турли ташкилотларда ишчи бўлиб ишлаган. Ангор туманида яшайди. 2 нафар фарзанди, 6 нафар невараси бор.

Рўзи Алламуродов

1920 йилда Жарқўрғон туманида туғилган. 1940 йилда армия сафларига жўнатилган. Россиянинг Владимир вилоятида ҳарбий хизматни ўтаётган пайтида Иккинчи жаҳон уруши бошланади, у ҳам жангларга сафарбар этилади. Украинанинг Ровно, Киев, Харьков шаҳарлари учун жангларга киради, 1942 йилда Харьков шаҳри учун бўлган жанглар пайтида қўл ва оёғидан қаттиқ яраланиб, госпиталда даволанади. 1943 йилда ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан урушга ярқисиз деб топилади ва Қозон шаҳридаги ҳарбий заводга ишга юборилади. Бу орада Москвадаги бетон заводида ҳам ишлайди, 1950 йилда армия хизматида қайтиб келади. Уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар билан ҳамда «Ўқимат белгиси» ордени билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда табель юритувчи, бригада бошлиғи бўлиб ишлаб нафақага чиққан. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Мустақиллик» ширкат хўжалиги ҳудудида яшаётган собиқ жангчининг 6 нафар фарзанди, 32 нафар нева-чевараси бор.

Биринчи гуруҳ уруш ногирони.

Собир Қобилов

1923 йилда Шеробод туманидаги Зарабоғ қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армия хизматига жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликларни Ворошилов шаҳридаги заҳира полкида ўтайди, шу йили Сталинградда жангларга киради. 1943 йилда оёғидан ярдор бўлиб, Саратов шаҳридаги госпиталда даволангач, 1944 йилгача 6-танк полки таркибида Харьков, Севастополь шаҳарлари учун жангларда иштирок этади. Шундан сўнг Чита вилояти учун жангларда қатнашади ва Японига жўнатилади, уруш даврида кўрсатган хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланади. Урушдан кейинги йилларда Фарғона, Қоратоғ, Таллимарон каналлари қазилишида ишлайди, оилада 10 фарзандни вояга етказади. Бугунги

кунда Ангор туманидаги «Қорабоғ» маҳалласида яшаётган отахоннинг эллика яқин неварачеваралари бор.

Оқбой Қултоев

Жарқўрғон тумани Ангор қишлоқ Шўроси ҳудудида 1910 йилнинг 10 июнида туғилган. 1943 йилда Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга сафарбар этилган. Иккинчи жаҳон урушининг турли жанггоҳларида бўлган ва Варшава, Берлин, Наздан шаҳарларини озод этишда қатнашган. Жанггоҳлардаги жасоратлари учун 2 та орден ва 14 та медал билан тақдирланган ҳамда 1949 йилда ҳарбий хизматдан қайтган. Урушдан кейин колхозчи бўлиб ишлаган, унинг етти нафар фарзанди, 43 та невараси ва 32 та чевараси бор. Ҳозирги кунда Ангор тумани «Навшаҳар» ширкатлар хўжалигининг Охунбобоев маҳалласида истиқомат қилмоқда.

Омон Худойбердиев

Шеробод туманининг Шержон қишлоғида 1918 йилда таваллуд топган, армияда, Қора денгиз флотида хизмат қилган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангач, жангларга киради, 1942 йилда қаттиқ яраланади ва ногирон бўлиб ўз юртига қайтади. Уруш давридаги хизматлари эвазига «Жасорати учун» ва бошқа қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейин Шержон қишлоғида почтачи бўлиб ишлаган. Ангор туманига кўчиб ўтгандан сўнг чорва соҳасида ишлаган. Оиласида 8 нафар фарзанди, 35 дан ортиқ неварачеваралари бор. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Қорасув» хўжалигининг Улуғбек маҳалласида яшайди.

Орол Раҳимназаров

1920 йилда Шеробод туманидаги «Гилямбоб» қишлоғида туғилган. Шу тумандан 1943 йилда урушга жўнатилган. Уруш даврида Одесса, Котбус, Любвен, Цоссен, Бритцен, Ртибор, Бискалов шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Армия хизматидан 1946 йилда қайтган. Урушдаги хизматлари учун қатор медаллар, Фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда «Занг» хўжалигида оддий деҳқон бўлиб узоқ йиллар ишлаган. Ҳозирги кунда ҳам шу хўжаликдаги «Гилямбоб» маҳалласида яшайди. 6 нафар фарзанди, 15 нафар неварачеваралари бор.

Омон Абдумаликов

1919 йил 15 майда Жарқўрғон туманида туғилган. Уруш йиларида у ҳақиқий ҳарбий хизматда эди. Икки йил давомида ўз йигитлик бурчини ўтайди, лекин 1941 йилда уруш бошланади ва у ҳам фронтга сафарбар этилади. Уруш даврида Украина, Чехославакия, Венгрия, Германия ҳудудларида қаҳрамонона жанг қилади. Германия учун бўлган жангларда қаттиқ ярадор бўлиб, 1946 йилда армия сафларидан қайтиб келади. Урушдаги жасоратлари учун қатор медаллар билан тақдирланади, уйга қайтгач дастлаб Узун туманидаги заводда ишчи бўлиб ишлайди. Ангор туманига кўчиб ўтгандан сўнг почтачи, автоинспекция ходими, қўриқлаш бўлимида бригада бошлиғи, шолчилик хўжалигида ишчи сифатида

фаолият кўрсатди. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Наврўз» маҳалласида яшайди, 6 нафар фарзанди, 23 нафар нева-чеваралари бор.

Омон Шомирзаев

1922 йилда туғилган, 1943 йилда ҳарбий хизматга чақирилади ва денгизчилар сафида матрос бўлиб хизматни бошлайди. Москва яқинидаги 2-Украина fronti таркибида жангларга киради, кейинчалик Днепр флотилияси таркибига ўтказилади. Уруш йилларида Ғарбий Белоруссиянинг Бьрес, Гумилов шаҳарларини озод қилишдаги мардликлари учун кўп бор мукофотланади. Ғалаба кунини Германиянинг Ивакау шаҳрида кутиб олади, уруш тугагандан сўнг Украинада хизматни давом эттиради, 1948 йилда юртига қайтади. Урушдан кейинги йилларда муаллим сифатида ёш авлодга таълим-тарбия бериш билан шуғулланиди, у олий маълумотли ўқитувчи. Ҳозир Ангор туманидаги «Наврўз» маҳалласида яшайдиган собиқ жангчининг 5 нафар фарзанди, 20 дан зиёд нева-чеваралари бор.

Холиёр Шодиев

Шеробод туманидаги Хатак қишлоғида 1920 йил май ойида туғилган. 1941 йил 17 апрель куни Термиздан армияга жўнаб кетиб, Москва орқали Белоруссиянинг Брест вилоятининг Кашачка, сўнг Картузберуза ҳарбий бўлимларида хизматда бўлади. 1941 йил 22 июндан Минск шаҳри ҳимоясида иштирок этади. Белоруссия, Кавказни ҳимоя қилишда, Украинани озод этишда мардлик намунасини кўрсатади. Украинани фашизмдан озод қилишда иштирок этиб, Польша, Чехословакия, Германияда бўлган даҳшатли уруш жангҳоларида қатнашган. Лигнест, Гелагау шаҳарларида олиб борилган жангларда, Гданьск дарё портини озод қилишда ҳамда Берлинни штурм қилишда жасорат кўрсатган. 1945 йил 1-9 май кунлари фашизм устидан қозонилган жангларда иштирок этиб, фашизм устидан қозонилган тинчликсевар кучларнинг ғалабасини Гелагау шаҳрида кутиб олган. 1946 йил феврал ойида ўз қишлоғига қайтган, у ўз вазифасини аъло даражада бажарганлиги учун «Жанговар хизмати учун» ва «Ғалаба» медаллари билан мукофотланган. Ғалабадан сўнг Ғалабанинг олтин китоби»га ўзбеклар номидан у ҳам ёзилганлиги эълон қилинган. 3 та фарзанди, 15 та невараси, 5 та чевараси бор.

Панжи Ўтанов

1922 йилда Термиз туманидаги Хушмон қишлоғида туғилган. 1941 йилда Термиз тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Фронтида Ростов-дон ва Украинада бўлган ва жанглардаги матонати учун орден ва медаллар билан тақдирланган. Армия сафидан 1946 йилда қайтиб келади ва Ангор туманидаги собиқ Калинин номи жамоа хўжалигида колхозчи бўлади ва шу ердан нафақага чиқади. Бугунги кунда Ангор туманидаги «Чинобод» маҳалласида яшайдиган бу отахоннинг 9 фарзанди, 30 невараси бор.

Қодиркул Бўтаев

1912 йил 5 январда Шеробод туманидаги Хатак қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг май ойида Шеробод туманидан ҳарбий хизматга жўнатилган. Бир ойлик машғулотлардан сўнг, Термиздан эшелон билан Пенза шаҳрига юборилган. Пензада ҳам 40 кунлик машғулотлардан ўтади, бу орада уларни Тошкентга қайтаришади, ундан кейин Когонда бўлади. Ниҳоят Красноводскдан пароход орқали Бокуга етказилади, шу тариқа улар Махачқалъадаги 59-Баталон таркибига киритилади. Элба дарёсидан ўтиб, Германияга кириб боришади, ана шу жангларда бир неча бор яраланади, аммо ҳар гал сафга қайтади. Уруш тугаб, ғалаба қўлга киритилгач, уни 1945 йилнинг 15 майида Москвага жўнатишади, бу ердан яна Бокуга юборилади. Бокуда темир йўл қурилишда хизмат қилади ва шундан сўнг, яъни 1947 йилда уйига қайтади. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ ватан уруши» ордени ҳамда 15 та турли медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейин Ангор туман касалхонасида ишчи бўлиб ишлайди, 1960 йилда нафақага чиқади. Ҳозирги кунда Ангор тумани марказидаги «Дўстлик» маҳалласида яшаётган бу собиқ жангчининг 11 фарзанди, 45-нафар неварачевараси бор.

Қулсан Ўтаганов

1924 йилда Термиз туманидаги Хушмон қишлоғида туғилган, Касби бўйича қурилиш устаси. У 1942 йилнинг сентябр ойида Термиз тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Уруш даврида Узоқ Шарқ, Камчатка, Петропавловскда хизмат қилади ва Японияни «Озод қилганлик учун» медали ва жангларда кўрсатган жасорати учун бошқа қатор орден ва медаллар билан ҳам тақдирланган. У 1947 йилгача ҳарбий хизматда бўлади, уйга қайтгач, қурувчи ва қурилиш бригадаси бошлиғи бўлиб ишлайди, шу соҳадан нафақа чиқади. Бугунги кунда Ангор туманидаги «Чембот» маҳалласида яшаётган отахоннинг 8 нафар фарзанди ва 60 дан зиёд неварачевараси бор.

Қулмамат Олтибоев

1923 йилда Ангор тумани қишлоқ шўросига қарашли «Қизил Байроқ» хўжалигида туғилган. У 1943 йилда урушига жўнайди ва Иваново, Соя, Рассивидел шаҳарларида, Польша ҳудудида Германиянинг Берлин шаҳри учун жангларда қатнашади. Жанггоҳлардаги жасоратлари боис 2 та орден ва 17 та медал билан тақдирланади, 1949 йилгача армия сафарларида бўлади, тиклаш ва қўриқлаш ишларида фаол иштирок этади. Урушдан кейин ҳисобчи, бригадир бўлиб ишлайди, бу уруш фахрийсининг оиласида вояга етган 8 нафар фарзандларнинг барчаси бугун ҳаётда ўз ўрнини топган. Бобо бугунги кунда Ангор туманидаги «Навшаҳар» ширкатлар хўжалигининг Охунбобоев маҳалласида 38 неvara ва 15 та чеварасини бахтини тилаб соғ-омон яшамоқда.

Қурбонназар Азимов

1926 йилда Шеробод туманидаги Қорабоғ қишлоғида туғилган. 1944 йилнинг сентябрь ойида Шеробод туманидан ҳарбий хизматга жўнатилган. Қозоғистон полигонларида ҳарбий тайёгарликдан ўтгач, урушга жўнатилади ва маршал Ворошилов қўмондонлигидаги армия таркибида Польша, Венгрия ҳудудларида жангларга киради. Уруш тугагандан сўнг фронт ортини тозалаш ва

мустаҳкамлаш ишларида иштирок этиш учун олиб қолинади, ўз юртига 1947 йилда қайтиб келади. Уруш ва тикланиш ишларидаги хизматлари учун «Ватан уруши қатнашчиси» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби қатор медаллар билан тақдирланган. Армия хизматидан қайтган собиқ жангчи кўп йиллар деҳқон бўлиб фаолият олиб борди. Ҳозирда Ангор тумани «Қорасув» хўжалигининг «Қорабоғ» маҳалласиди яшайди, оиласида 11 нафар фарзанди, 50 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Қурбонов Шопўлат

1924 йилда Шеробод туманида туғилган ва Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг октябрида армия сафарларга жўнатилган. Уруши даврида Орёл, Курск, Могилёв, Минск, Житомир, Кенсбург шаҳарларидаги жангларда қатнашади. 1945 -1946 йиллар Узоқ Шарқда Байкал орти фронтида иштирок этади, жанговар хизматлари учун I -даражали «Улуғ Ватан уруши», «Қизил юлдуз» (1945) орденлари, «Япония устидан қозонилган ғалаба учун» (1947) ва барча юбилей медаллари билан тақдирланган. Шу каби мамлакатимизнинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари совириндори ҳамдир. Элига, юртига фидойи бу инсон урушдан кейин олий маълумотли педагог сифатида узоқ йиллар давомида ёшларга таълим-тарбия берди. Бу хизматлари учун у «Ўзбекистон халқ маорифи аълочиси» унвонига сазовор бўлди. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Мустақиллик» ширкат хўжалигида яшаётган собиқ жангчининг 9 нафар фарзанди, 36 нафар невара-чеваралари бор.

Қурбон Тангиров

1921 йилнинг 16 мартида Жарқўрғон туманида туғилган ва 1941 йилнинг октябрида армия сафига жўнатилган. Уруш даврида Железноводск, Севастополь, Шимолий Кавказ, Ростов-Дон, Керчь, Симферополь, Киев, Полтава шаҳарларини озод этиш жангларида ҳамда Руминия, Молдавия, Чехословакия учун бўлган жангларда қатнашган. Урушда оғир яраланади, даволанади, лекин жароҳати тезда тузалмайди, у иккинчи гуруҳ ногирони. «Шухрат», «Жасорат» орденлари, 20 га яқин медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда бошланғич мактабда мудир, мактаб директори вазифаларида 48 йил ишлаб, «Халқ маорифи аълочиси» унвонига сазовор бўлган. Саккиз нафар фарзанди, 38 невара-чевараси бор. Ангор туманидаги «Озод Бухоро» маҳалласида яшайди.

Қосим Садаев

1923 йилда Туркманистоннинг Чаршанги туманидаги Лайлмикон қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Чаршанги туманидан ҳарбий хизматга чақирилиб, тўғри Украинанинг Харьков шаҳри учун бўлган жангларда қатнашади. Шундан сўнг учинчи Украина фронти таркибида Латвия, Литва, Польшани озод этишдаги жангларда иштирок этади. Польша учун бўлган жангларда оғир яраланиб Назатли дала госпиталида, кейин Боку ва Тамбов госпиталларида даволанган. 1944 йилнинг ноябрида Тамбов госпиталидан уйга қайтарилган ва урушдаги хизматлари учун муносиб тақдирланган. 1947 йилда Ўзбекистонга кўчиб келиб Ангор туманида яшай бошлайди ва Занг канали қазилиш ишларида қатнашади.

Ҳозирги кунда Ангор туманидаги Таллимарон қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Хомкон» маҳалласида яшайди.

Ҳайитали Жумаев

Шеробод туманидаги «Таллашқон» хўжалигида 1926 йил 8 ноябрда туғилган. 1944 йилнинг февралда Иккинчи жаҳон урушига жўнатилган. Харьковдаги 68-заҳира полкида ҳарбий тайёргарликдан ўтган ва 3-фронт таркибида Новогрудский, Шучий шаҳарлари ҳамда Польшани озод этиш жангларида қатнашган. 1945 йилнинг 10 мартда Читага жўнатилади, бу ерда ҳарбий машғулотлардан кейин 119-ўқчи дивизиянинг 32-алоҳида бригадаси таркибига киритилиб, Японияда жангга киради. Япония 1945 йил 3 сентябрда таслим бўлгандан кейин, у хизмат қилаётган дивизия 1946 йилнинг март ойида Туркменистонга кўчирилади. Бир муддат Карки шаҳрида турган бу дивизия 1946 йилнинг ноябрида Душанбе шаҳрига ўтказилади. Урушдаги хизматлари учун II ва III -даражали «Улуғ ватан уруши» орденлари, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Япония устидан қозонилган ғалаба учун» медаллари билан тақдирланган. У 1950 йилда ўзи туғилиб юртига қайтиб келади ва дастлаб ҳайдовчи, сўнгра Бухоро қишлоқ хўжалигини электрлаштириш техникумида ўқийди ва бир неча йиллар давомида муҳандис-электрик бўлиб ишлайди. 1961 йилда Термиз Автомато клубини ташкил этиб, унга раҳбарлик қилади, кейинчалик эса, Шеробод тумани Болдир қишлоғидаги Автобазада директорлик лавозимида фаолият кўрсатади. Шунингдек, Ангор тумани ДОСААФ кўмитаси раиси ва билим юрти ўқитувчиси бўлиб ишлайди ҳамда шу ердан нафақага чиқади. У меҳнат фаолияти учун ҳам муносиб тақдирланган, чунончи Ўзбекистон Республикасининг «Шухрат» медалига, ўнлаб фахрий ёрлиқларга эга. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги А. Навоий номли маҳаллада яшайди, 6 нафар фарзанди, 14 нафар невараси бор.

Ҳақберди Бобоназаров

1925 йилнинг 20 январиди Жарқўрғон туманидаги Ангор қишлоқ шўросига қарашли К. Маркс хўжалиги ҳудудида дунёга келган. Иккинчи жаҳон урушига 1943 йилда Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариати томонидан жўнатилган. Варшава ва Берлин ҳамда бошқа шаҳарлардаги жангларда қатнашган, урушдаги жасоратлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган. Уруш тугагач, тиклаш ишларига қолдирилади, хизматдан 1949 йилда бўшатилади ва уйига қайтиб келади. Урушдан қайтгач, оддий ишчи бўлиб ишлади, уйланди ва 8 нафар фарзандни тарбиялаб вояга етказди. Бугунги кунда Ангор тумани «Навшаҳар» ширкат хўжалигининг Охунбобоев маҳалласида бахтли ҳаёт кечираётган бу отахоннинг 45 нева ва 35 чевараси бор.

Ҳошим Ҳамроев

1924 йил, 5 январда Шеробод туманидаги Хатак қишлоғида туғилган. Урушгача «Қоратоғ» канали ва «Болдир-Бойсун» темир йўли қурулишида ишлаган. Шеробод туман ҳарбий туман комиссариати томонидан 1944 йилда армия сафига жўнатилган. Латвия, Польша, Чехословакия ҳудудларида,

Германиянинг Магденбург, Эсенбург ва Берлин шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. Уруш тугагандан сўнг ҳам армия сафларида қолиб, хизматни давом эттирган. 1950 йил, 7-май кунда ўз қадрдон юртига қайтади, бу пайтга келиб, унинг оиласи Ангор туманидаги ҳозирги Т. Тўлаков хўжалигида яшаётган эди. У ички ишлар бўлимида узоқ йиллар ишлаб нафақага чикди, уруш давридаги жасоратлари учун «Қизил юлдуз» ордени ва қатор медаллар, шунингдек милиция тизимида бенуксон ишлагани учун ҳам медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Баҳор» маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 12 нафар фарзанди, 51 та нева-чевараси бор.

Ҳайит Норбўтаев

1926 йилда Шеробод тумани Эгарчи қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. 1945 йилда қўли ва оёғидан ярдор бўлиб урушдан қайтган. Уруш даврида Россиянинг қатор шаҳарларидаги, Германиянинг Беринбург шаҳридаги жангларда қатнашган. Урушдан кейин Хатак қишлоғида подачи бўлган, ҳозирда эса Ангор тумани «Қорасув» хўжалигининг «Гулзор» маҳалласида яшайди. 5 нафар фарзанди, 45 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Худойқул Бозоров

1916 йил 13 январда Шеробод туманида туғилган. 1939 йилда армия хизматига чиқарилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида Украина, Польша, Венгрия, Чехославакия, Австрия ва Германия жанггоҳларида жанг қилган. 1946 йилда ўз юртига қайтиб келган ва жанговар хизматлари учун «Прага шаҳрини озод қилгани учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», 2-даражали «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ҳайдовчи, механик бўлиб ишлаган ва ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Озод Бухоро» маҳалласида яшайди, оиласида 4 нафар фарзанди, 24 нафар нева-чевараси бор.

Хўжаёр Тўраев

1924 йилда Шеробод тумани Такия қишлоғида туғилган. 1942 йилда Жарқурғондан ҳарбий хизматга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Курск, Киев, Харьков, Белоруссия, Польша, Чехословакия ва Берлиндаги жангларда қатнашган. Уруш йилларида кўрсатган хизматлари учун битта орден ва ўн бешта медаллар билан тақдирланган. Урушда разведкачи бўлган, собиқ жангчи тинчлик йилларида ўқитувчилик қилиб, ёш авлодни тарбиялашда катта ҳисса қўшди. Ҳозирги кунда Ангордаги Қ. Тўлаков хўжалигида яшаётган Х Тўраевнинг 7 нафар фарзанди, 50 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Ҳамид Набиев

1918 йилда Шеробод туманидаги Хўжамқо қишлоғида туғилган, урушга Шеробод туманидан 1942 йилнинг июлида жўнатилган. Варшава, Ростов, Одесса шаҳарлари, Белоруссия, Польша ҳудудлари ва Берлин шаҳри учун қаттиқ жангларда қатнашган. Жасоратлари учун «Қизил Юлдуз» ордени ва қатор юбилей медаллари ҳамда «Жасорат» медали билан тақдирланган. 1946 йилда армия сафларидан қайтгандан сўнг «Таллимарон», «Занг» ва М. Азизов хўжаликларида темирчи уста бўлиб ишлади. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Гилямбоб» маҳалласида яшайди, оиласида 7 нафар фарзанди, 58 нева-чеваралари бор.

Хушбоқ Нормуродов

1921 йил 15 майда Жарқўрғон туманидаги «Озод Бухоро» жамоа хўжалигида ишчи оиласида туғилган, маълумоти 4-синф ҳажмида. 1941 йилда Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга сафарбар этилган. 1941-1944 йиллари Новосибирск ва Керч шаҳарлари учун жангларга киради, жангда 1944 йили яраланади ва Сочи шаҳри ҳарбий госпиталида даволанади. Тиббий-ҳарбий комиссия хулосасига кўра, иккинчи гуруҳ ногирони сифатида уйига қайтириб юборилади. Урушдаги фаолияти учун 1944 йилнинг 5 май куни «Жасорат» медали билан тақдирланади. Урушдан қайтган собиқ жангчи темир йўлларда оддий ишчи бўлиб ишлади, шу касбдан нафақага чиқди. Бугунги кунда Ангор туманидаги «Навшаҳар» ширкат хўжалигининг шу номли маҳалласида 7 нафар фарзандини, 21 та невага 2 та чевараси бахтини тилаб, соғ-омон ҳаёт кечирмоқда.

Хўжакул Эшбўриев

Жарқўрғон туманидаги Ангор қишлоқ хўжалик шўросига қарашли «Қизил байроқ» хўжалигида 1925 йилнинг 25 мартида туғилган. 1943 йилда Термиз тумани ҳарбий комиссариатидан урушга сафарбар этилган. Уруш йилларида Иваново вилоятидаги, Соя, Росевецил шаҳарлардаги жангларда қатнашган.

Шунингдек, Польша ҳудудларида, Германиянинг Берлин шаҳри учун бўлган жангларда ҳам иштирок этган. У тиклаш ва қўриқлаш ишларида фаол иштирок этиб, ҳарбий хизматни 1949 йилгача давом эттиради. Жанговар хизматлари эвазига иккита орден ва 17 та медал билан тақдирланган. Урушдан қайтган собиқ жангчи нафақага қадар хўжаликда ҳисобчи ва бригадир бўлиб ишлайди. Бугунги кунда отахон Ангор туманидаги «Навбаҳор» ширкат хўжалигининг Охунбобоев маҳалласида яшаб келмоқда, унинг 7 та фарзанди, 34 невараси, 16 та чевараси бор.

Холмон Абдуллаев

1924 йил 15 майда Шеробод туманидаги Таллашқон қишлоғида туғилган, шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йил 11 ноябрда армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Украина ҳудуди ва Ленинград учун жангларга киради, жангда 1943 йили қўл ва оёғидан яраланади, даволаниб яна жангларга киради. У Украинадаги 116-полк, сўнгрок 154-«Гаудуч» артиллерия полкида хизмат қилади, уруш тугагандан сўнг армия сафларида қолиб, 1947 йилнинг 12 феввалида туғилиб ўсган юртига қайтади. Жангчи урушда кўрсатган жасоратлари учун қатор орден ва медаллар билан ҳақли равишда мукофатланган. «Ленинград муҳофааси учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медаллари билан тақдирланган ва Ўзбекистон Республикаси «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари соҳиби ҳамдир. Олис жанггоҳлардан қайган собиқ жангчи узоқ йиллар мобайнида ҳозирги «Мустақиллик» хўжалигида сувчи бўлиб ишлади, шу ердан нафақага чиқди. Отахоннинг 6 нафар фарзанди, 33 нафар невага-чевараси бор.

Ҳасан Усмонов

1926 йил, 5 майда Термиз туманидаги «Таллимарон» хўжалигида туғилган ва 1944 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан фронтга жўнатилган. Қозоғистоннинг Семипалатинск шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтади ва 1945

йилда Варшавага жўнатилади. Польша худудида, Парм, Нонберг, Куштерн шаҳарларини озод қилишда иштирок этади, Германиянинг Берлин шаҳри атрофидаги худудларни озод қилишдаги жангларда қатнашади. Ғалабани Берлинда кутиб олади, урушдан кейин ҳам армия сафларида қолиб, тиклаш хизматида бўлиб, 1946 йилда Ватанга қайтиб келади. Уруш давридаги хизматлари учун орден ва медаллар билан ҳамда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозир Ангордаги «Тўлқин» маҳалласида яшайди, 12 нафар фарзанди бор.

Холбой Маманазаров

1924 йилда Шеробод туманидаги Хатак қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Бу пайтда унинг икки нафар акаси ҳам фронтда эди, 1942 йилда Россиянинг Пенза вилоятида ҳарбий дала машқларида қатнашади. У Украина fronti 24-полкда пулемётчи бўлади ва Ярославль, Смоленск, Курск, Брянск, Орёл, Львов, Харьков, Киев, Гомел, Бельград ва бошқа шаҳарларни озод этишдаги жангларда мардликлар кўрсатади. Смоленск учун бўлган жангларда икки оёғидан яраланади, даволаниш учун 1943 йилнинг 4 декабрида 5061-сонли госпиталда ётқизилади. Шундан сўнг ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан 2-гуруҳ ногиронлиги берилиб, 1944 йилда уйига қайтарилади. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасурлиги учун» ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. Урушдаги кейинги йилларда дастлаб ўқитувчилик қилди ва Ангор туманига кўчиб ўтгандан сўнг, қишлоқ хўжалиги соҳасида агроном, ҳисобчи бўлиб ишлади. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Қорасув» ширкат хўжалигида яшаётган собиқ жангчининг олти нафар фарзанди, қатор неваралари бор.

Хўжамберди Қўшоқов

1903 йилда Шеробод туманидаги Такия қишлоғида туғилган ва армия хизматига Жарқўрғон ҳарбий комиссариати томонидан жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида бир қанча шаҳарларни озод этиш жангларида қатнашган ва хизматлари учун медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда асосан қишлоқ хўжалигида ишлаб, ҳозирги Қ. Тўлаков хўжалигини ташкил этишда қатнашган. Бугунги кунда ана шу хўжаликда яшайди, унинг 8 нафар фарзанди бор.

Ҳамро Ҳасанов

1919 йилда Шеробод тумани Пошхурт қишлоғида туғилган ва шу тумандан 1941 йилда армия хизматига жўнатилади. Белоруссиянинг Кондура шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтиб, отлик аскарлар сафида 1941 йилдан 1945 йилгача жанггоҳларда бўлади. Урушдан кейинги йилларда Шеробод тумани молия бўлимида ишлайди, Ангор туманига кўчиб ўтгач, хўжаликда ишчи бўлади. Ҳозирда «Қорасув» маҳалласида яшайди, 9 нафар фарзанди 75 нафар неварачеваралари бор.

Холбой Қодиров

1923 йилда Шеробод туманидаги Хўжоқон қишлоғида туғилган ва Шеробод туман ҳарбий комиссариати томонидан ўз аризасига кўра фронтга жўнатилган. Ульяновск вилоятидаги кичик камандирлар тайёрлаш курсида ўқийди, урушга сержант унвони билан кириб, Белоруссиянинг Гомель, Минск, Хотин шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашади. Кейинчалик 4-Украина fronti таркибида Қрим, Севастополь, Боғчасарой, Симфераполь шаҳарларини озод этишда қатнашади. Шу жанглар пайтида ярадор бўлиб, Саратов вилоятидаги ҳарбий госпиталда даволаниб, 2-гуруҳ ногирони сифатида 1944 йилнинг январида ўз юртига қайтиб келади. Уруш давридаги шижоати ва меҳнатдаги фидойиликлари учун жами 27 та орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда собиқ комсомол ва партия тизимларида ишлади, ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Қорасув» ширкат хўжалигида яшайди. Оиласида 7 нафар фарзанди, 38 нафар невара-чеваралари бор.

Чоршам Чориев

1924 йилда Шеробод туманидаги Қорабоғ қишлоғида туғилган ва шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилда урушга жўнатилган. Шу йили Ленинград учун бўлган жангларга кириб «Жасурлиги учун» медали билан тақдирланади, 1945 йилгача турли жанггоҳларга бўлади. Урушдаги хизматлари учун медаллар билан мукофотланган, урушдан қайтгандан сўнг Фарҳод канали қазиши ишларида қатнашади. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Қорасув» хўжалигининг «Қорабоғ» маҳалласида яшайди. Оиласида 7 нафар фарзанди, 38 невараси ҳамда чеваралари бор.

Чори Холмуродов

1921 йилда Ангор туманида туғилган, аввал мактабда, сўнгра Бухородаги хўжалик бухгалтерлари тайёрлаш курсларида ўқиган. Шундан сўнг, ўзи яшаётган хўжаликда бош ҳисобчи бўлиб ишлаган, уруш бошлангач дастлаб уч акаси ўзи ихтиёри билан фронтга жўнайди. Ўзи ҳам 1941 йилнинг сентябрь ойида армия хизматига жўнатилади, бошда Новосибирск шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтиб, қисқа муддатли ҳарбий курсларда ўқийди ва кичик лейтенант унвонига эга бўлади. 1942 йилда командир бўлиб турган пайтда унинг взводига камалдаги Ленинград аҳолиси учун озиқ-овқат олиб бораётган машиналарни кўриклаш вазифаси топширилади. Маҳсулотларни етказиб боришгач, унинг взводи артиллерия қисмида Ленинград шаҳрини ҳимоя қилишга киришади. Шундан сўнг Кенисбург шаҳрини озод этиш жангларида қатнашади ва 1945 йилда у хизмат қилаётган қисм Узоқ Шарққа жўнатилади, ғалабани Бирибижан шаҳрида кутиб олишади. Япониядаги жангларда қатнашади, Порт-Артур, Жанубий Сахалин, Қурил ороллари озода этишда иштирок қилади, сўнгра Чукотка ва Аляска учун бўлган жангларга киради. У хизмат қилаётган қисм 1947 йилгача Петропавловск-Камчаткада туради, бу пайтда у майор унвонига эга бўлиб, командирлик қилаётган эди. Унга 25 йил армия сафарларида қолиб хизматни давом эттириш таклиф қилинади, аммо у олий бош қўмондон номига илтимоснома йўллаб, 3 нафар акаси урушдан қайтиб келганини инобатга олиб, уйга қайтаришни сўрайди, қўмондонлик унинг илтимосини қондиради.

Ч. Холмуродов уруш даврида кўрсатган жасоратлари ва матонати учун 10 орден , 18 ҳар хил медаллар билан тақдирланган. Олий маълумотли мутахассис сифатида у урушдан кейинги йилларда турли вазифаларда ишлади. Кейинги йилларда Ангор пахта тозалаш заводида ишлади ва шу ердан нафақага чиқди. Иккинчи жаҳон 1 гуруҳ ногирони Ч. Холмуродов ҳозирги кунда Ангор туманидаги Ш. Рашидов ширкат хўжалигининг «Озод Бухоро» маҳалласида яшамоқда, Оиласида 7 нафар фарзанди ва 45 нафар неvara-чеваралари бор.

Сафар Тангриқулов

1916 йилнинг 10 майида Шеробод туманидаги Бедак қишлоғида туғилган ва армия сафларига 1941 йилда жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида Москва, Сталинград шаҳарларида, Украина, Кавказ, Польша ва Германия худудларида жангларда қатнашган. «Кавказ мудофаси учун» урушдан сўнг ҳам армия сафларида қолиб, 1949 йилда ўз юртига келади (1944), «Берлинни ишғол қилганлиги учун» (1945), «Германия устидан қозонилган ғалаба учун»(1946), «Варшавани озод қилганлиги учун»(1948) каби медаллар билан тақдирланган. Шунингдек, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан ҳам мукофотланган. ва Шеробод ҳамда Ангор туманларида чўпон, деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Қорасув» ширкат хўжалигининг Улуғбек маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 7 нафар фарзанди, ўттизга яқин неvara-чеваралари бор.

Чоршанби Эгамбердиев

1912 йилда Шеробод туманида туғилган, 1942 йилда армия хизматига жўнатилган. Урушда Ярославский, Горький шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган, бир неча бор яраланиб даволанади, лекин жароҳатининг оғирлиги боис 1944 йилда юртига қайтарилади. Урушдаги жасоратлари учун орден ва медаллар билан муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда қишлоқ хўжалиги соҳасида ҳамда жамоатчилик ишларида фаол иштирок этди.

Эшбўри Қулматов

1924 йилда Термиз туманидаги Хўшмон қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг 16 сентябрида Термиз туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга сафарбар этилган. Хабаровск ўлкаси ва Узоқ Шарқда жангларда қатнашган, уруш тугагандан сўнг тиклаш ва ҳарбий ишларга иштирок этган. У 1947 йилда юртига қайтади ва собиқ Калинин жамоа хўжалигида аввал ишчи, сўнгра чўпон бўлиб ишлайди, шу ердан нафақага чиқади. Ҳозирги вақтда Ангор туманидаги «Чинобод» маҳалласида яшаётган собиқ фронтчининг оиласида 7 нафар фарзанди ва 50 дан ортиқ неваралари бор.

Эшмурод Холбўтаев

1924 йилда Шеробод туманидаги «Таллимарон» хўжалигида туғилган ва 1942 йилда Жарқўрғон ҳарбий комиссариатидан армия сафларига жўнатилган. Житомир, Варшава ва Берлин остоналаридаги жангларда қатнашиб, ярадор бўлиб, ўз юртига қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда

бригада бошлиғи ва оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозир Ангор туманидаги Қ. Тўлаков хўжалигининг «Баҳов» маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 3 фарзанди, 17 нафар нева-чеваралари бор.

Эшқобил Нормўминов

1923 йил 26 майда Жарқурғон туманида туғилган ва 1941 йилда шу ердан армия сафларига жўнатилган. Сталинград шаҳри учун бир ярим йил давомида жангларда бўлади, ниҳоят 1943 йилда оғир ярадор бўлиб ўз юртига қайтади. Ордек ва медаллар билан тақдирланган, урушдан кийин чорвадор бўлиб ишлайди. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги Ш.Рашидов ширкат хўжалигининг «Озод Бухоро» маҳалласида яшайди. 8 нафар фарзанди, 60га яқин нева-чеваралари бор.

Эшқул Нормўминов

1923 йилда Шерободда туғилган ва 1943 йили армия хизматига жўнатилган. 1943-1945 йиллар мобайнида Украина фронтида жангларга кирган, урушдаги хизматлари муносиб тақдирланиб, орден ва медалларга сазовор бўлган. 1943 йилда яраланади, даволаниб яна жангларга киради, фронтдан қайтгач, чорвачилик соҳасида ишлади. Ҳозирги кунда собиқ жангчи Ангордаги Ш. Рашидов жамоа хўжалигида севимли фарзандлари ардоғида яшамокда.

Эшқурбон Тангиров

1921 йил 21 мартда туғилган, армия сафларига 1941 йилда жўнатилган, урушдаги фаолияти учун 18 та орден ва медаллар билан тақдирланган. Ана шу мукофотлар орасида 3-даражали «Шухрат», 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» орденлари, шунингдек, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари бор. Жанггоҳлардан 1946 йилда қайтади, узоқ йиллар ўқитувчилик қилади, мактабда директор, бошланғич синф муаллими сифатида фаолият юритади. Бу соҳадаги хизматлари учун «Ўзбекистон халқ маорифи аълочиси» унвони соҳиби бўлди. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Деҳқониттифоқ» маҳалласида истиқомат қилади.

Фармон Раҳмонов

1915 йилда Термиз туманида туғилган ва 30-йиллар колхоз тузиш ишларида фаол иштирок этган. 1945 йилда Термиз тумани ҳарбий комиссариати томонидан иккинчи жаҳон урушига жўнатилган. Ўша йилнинг ўзидаёқ жангларга кирган ва Харьков шаҳри учун бўлган жангларда ярадор бўлиб, чап қўлидан ажралади. 1942 йилнинг июнь ойида 1-гуруҳ ногирони сифатида ўз қадрдон қишлоғига қайтиб келади. «Жасорат» медали соҳиби, 11 нафар фарзанди, 41 нафар нева ва 15 нафар чевараси бор.

Файзулла Кўчкинов

1918 йилда Шеробод туманида туғилган ва Жарқурғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилда армия сафларига жўнатилган. Украинанинг Киев шаҳрида дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан ўтган, шу йилнинг 21 октябрида Москва остоналаридаги жангларга кирган. Шундан сўнг, Красноярск

ўлкаси фронтига жўнатилган, бу ерда у Ростов, Ленинград, Запорожье шаҳарларидаги жангларда қатнашган. 1944 йили жангларда оғир яраланади ва даволангач шу йилнинг апрелида ўз ватанига қайтарилади. 3-гурух уруш ногирони. Уруш давридаги хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган, урушдан сўнг ўзи яшаётган хўжаликда оддий ишчи бўлиб, ишлаган. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Таллимарон» фуқаролар йиғинига қарашли «Тўлқин» маҳалласида яшайди. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Исмоил Бердиқулов

1921 йилда Шеробод туманида туғилган, шу тумандан 1940 йилда армия сафига жўнатилган. Ҳарбий хизматни Украинанинг Харьков шаҳрида ўтаётган кезлари 2-жаҳон уруши бошланади ва у Ростов, Воронеж шаҳарлари, Белоруссия, Молдавия ҳудудлари учун бўлган жангларда қатнашади. Жанглардаги матонати учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган, аммо жангда олган оғир жароҳати туфайли 1945 йилда юртига қайтарилади. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Юқори Таллашқон» маҳалласида яшайди ва нафақага чиққунча хўжаликда чорва мудирини бўлиб ишлаб келди. Ўн бир нафар фарзанди, кўп сонли нева - чеваралари бор.

Искандар Маматмўминов

1917 йилда Шеробод туманидаги Тўпқора қишлоғида туғилган. 1932 йилда у яшаётган оила Жарқўрғон туманига кўчиб ўтган. Шу тумандан 1938 йилда армия хизматида чақирилган. 1941 йилда 2-жаҳон уруши бошлангач, у ҳам жангоҳларга сафарбар этилди. Дастлаб, Сталинград шаҳри учун жангларга кирди, шундан сўнг Финландия, Польша, Львов, Германия шаҳарларида жанг қилади. Оёғидан оғир ярадор бўлгач, фронтдан қайтиб келади. Унинг оиласи 1950 йилда Шерободдан Ангор туманига кўчиб ўтади. Жанговар хизматлари учун «Қизил юлдуз» ордени ва кўплаб медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда «Занг» қишлоқ фуқаролар, йиғинига қарашли «Баҳор» маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 12 нафар фарзанди, 60 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Узоқ Жумаев

1925 йилда Шеробод туманидаги Гулқора қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Жарқўрғондан армия хизматида жўнатилган. Дастлаб Украинанинг Харьков вилоятида жангларга киради, сўнгра Польша, Чехословакия, Венгрия, Австрия, Германия ҳудудларида жанг қилади. 1945 йилнинг 15 сентябрида ўз юртига қайтади, урушдаги хизматлари учун «Қизил юлдуз», «Ватан уруши қаҳрамони» орденлари ва Прага, Берлин шаҳарларини ишғол қилинганлиги учун ҳамда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейин унинг оиласи Шерободдан Ангор туманидаги Қ. Тўлаков хўжалигига кўчиб ўтади, бу ерда механизатор бўлиб ишлайди. Оиласида 7 нафар фарзанди, 25 нафар нева-чеваралари бор.

Ўрал Ҳазраткулов

1912 йилда Термиз туманида Хушмон қишлоғида туғилган, 1932-1937 йилларида хўжалик раиси ва қишлоқ шўроси раиси вазифаларида ишлаган. 1941 йилда Термиз тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга сафарбар этилган ва Сталинград, Ленинград, Ростов-Дон шаҳарларини озод этишдаги жангларда қатнашган. 1945 йилда фронтдан ярадор бўлиб қайтган ва урушдаги фаолияти учун жанговар орден ва медаллар билан тақдирланган. Фронтдан қайтгандан сўнг, Ангор туманидаги «Калинин» номли жамоа хўжалигида колхозчи бўлиб ишлаган. Ҳозирда Ангор туманида яшайди, оиласида 5 нафар фарзанди ва 60 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Жинай Тўраев

1904 йилда Шеробод туманидаги Такия қишлоғида туғилган. 1944 йилда Жарқўрғон ҳарбий комиссариати томонидан армия сафига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Полтава, Житомир ва Киев шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Қатор орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ҳозирги К.Тўлаков хўжалигини тузиш ва иқтисодини мустаҳкамлаш ишларида қатнашган. Ҳозирги кунда шу хўжаликда яшайди. Оиласида 11 нафар фарзанди, 100 дан ортиқ нева ва чеваралари бор.

Жума Холбўтаев

1916 йилда Шеробод туманидаги «Таллимарон» хўжалигида туғилган. 1942 йил 25 июнда Жарқўрғондан армия сафига жўнатилаган. 1943 йилда жангда оғир ярадор бўлганлиги боис ўз юртига қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда оддий колхозчи бўлиб ишлаган. Оиласида 9 фарзанди, кўплаб нева-чеваралари бор. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги Қ. Тўлаков хўжалигида яшайди.

Жума Бердиев

1903 йилда Шеробод туманидаги Таллашқон хўжалигида туғилган. 1943 йилда Шеробод тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликлардан сўнг, Украинанинг Белград, Харьков шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Бир неча бор ярадор бўлган ва 1944 йилнинг май ойида ўз юртига қайтиб келган. «Жасорат» ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан келгач, М. Азизов номли хўжалигида дастлаб табел юритувчи, кейинроқ оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Оиласида 9 фарзанди, 46 нафар нева-чеваралари бор.

Жовли Абдулхолиқов

1917 йил 24 майда Ангор туманидаги Кайрон қишлоғида туғилган. 1941 йил 23 декабрда Термиз туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатилган. Уруш даврида Кавказ учун бўлган жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун 1945 йилнинг 9 майида «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали, шунингдек кейинги йилларда қатор юбилей медаллар билан

тақдирланган. Бундан ташқари Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари соҳибидир. Урушдан кейинги йилларда асосан ўқитувчилик қилган. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Мустақиллик» ширкат хўжалигининг «Кайрон» маҳалласида яшаётган отахоннинг 8 нафар ўғил-қизлари, 70 нафар нева-чеваралари бор.

Саодат Хушназаров

1923 йилда Шеробод туманидаги Хўжақия қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Шеробод туманидан армия сафларига жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёгарликдан сўнг Сталинград учун бўлган жангларга кирган. Жангда оғир ярадор бўлиб, 1943 йилда ўз юртига қайтарилади. Уруш давридаги хизматлари учун 1 та орден ва қатор юбилей медаллари билан, шунингдек Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йиллардан турли хўжаликларда ҳисобчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Таллимарон» фуқаролар йиғини «Юқори Таллашқон» маҳалласида яшайди.

Содиқ Нуриддинов

Термиз шаҳрида 1924 йил 1 декабрда туғилган ва 1942 йил 12 октябрда Термиз шаҳридан армия хизматига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина, Польша ва Сталинград жангларида қатнашган. Урушдан сўнг, яъни 1945-1949 йилларда Закарпатье ҳарбий округида чегара қисмларида хизматни давом эттирган, уруш дағи хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» ва турли юбилей медаллари ҳамда «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Ангор туманидаги «Мустақиллик» хўжалигида ишчи ва кейинчалик электрчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда ҳам «Мустақиллик» ширкат хўжалигида яшайди, оиласида 6-нафар фарзанди, 20 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Сувон Зоиров

Шеробод туманидаги Оққўрғон қишлоғида 1925 йил 15 майда туғилган ва ўн олти ёшида, яъни 1941 йилда ҳарбий хизматга жўнатилган. Смоленск ва Акмалинский шаҳарларидаги жангларда қатнашган, Смоленск учун бўлган оғир жангларда иккала оёғидан яраланади ва 1944 йилда юртига қайтарилади. Урушдаги хизматлари учун «Ғалаба» ордени, турли юбилей ва «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейин хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлаган, сўнгра Ангор тумани ҳозирги «Мустақиллик» хўжалигига кўчиб келиб, бригада бошлиғи ва табель юритувчи бўлиб ишлаган.

Шомурод Қодиров

1916 йилда Шеробод туманидаги Хатак қишлоғида туғилган ва 1941 йилда армия сафларига Шеробод туманидан жўнаб кетган. Украина, Молдавия ҳудудларидаги шиддатли жангларда қатнашган, жанглар пайтида бир неча бор яраланган. 1945 йилда ўзи туғилиб ўсган юртига қайтган ва урушдаги хизматлари учун 3-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор медаллар билан тақдирланган. Гарчи жангтоҳлардан яраланиб, ногирон бўлиб қайтган бўлса-да,

урушдан кейинги йилларда меҳнат билан фаол шуғулланган. Термиздаги нефть сақлаш базасида қоровул бўлиб, кейинчалик эса далада ишлаган. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Занг» хўжалигининг «Зартепа» маҳалласида яшайди, 4 нафар фарзанди, 60 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Шопўлат Қорабоев

1942 йилнинг 10 январиди Шеробод туманидаги Таллимарон қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армия сафларига Шерободдан кузатилган. Иккинчи жаҳон урушида Орловск, Курск, Москва остоналарида, Минск, Тюмень, Брест қалъаси, Польша, Германия ҳудудларида, Бельград, Берлинда жангларда кирган. Станокли пулемётчи сифатида урушда бўлган Ш.Қорабоев Берлинни ишғол қилиш 7-8-9 май кунларидаги жанглар қатнашчиси ҳамдир. Урушдаги хизматлари учун I-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда қатор медаллар билан муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда ишчи ва Қизирик даштларини ўзлаштиришда бўлим бошлиғи, ҳисобчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги Қ.Тўлаков хўжалигининг «Баҳор» маҳалласида яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанди, 85 нафар нева-чевараси бор.

Ҳамроқул Шералиев

1917 йилда Шеробод туманидаги Шержон қишлоғида туғилган. Ангор тумани Улуғбек маҳалласида яшайди, ўзи ногирон, фарзандлари эса унинг қачон, қаерда хизмат қилганини билишмайди.

Янгибой Рўзиев

1925 йил 1 январда Шеробод туманида туғилган, шу тумандан 1941 йил 10 октябрда армия хизматида жўнатилган ва Владимир, Псков, Сталинград шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. 1944 йилнинг октябрь ойида жанг пайти қаттиқ жароҳат олиб, ўз юртига қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда Ангор туманидаги ҳозирги «Истиклол» хўжалигида оддий деҳқон бўлиб ишлаган. 1985 йилда нафақага чиққан. Уруш давридаги хизматлари учун икки марта, яъни 1946-48 йилларда «Уруш даврида шавкатли меҳнати учун» медали билан тақдирланган. Шунингдек у урушдан кейинги йилларда берилган II-даражали «Улуғ ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари ҳамда Ўзбекистон ва Украина Республикаларининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги», «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» медаллари соҳибидир. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Мустақиллик» хўжалигида яшайди, отахоннинг 6 нафар фарзанди, 38 нафар нева-чеваралари бор.

Давлатназар Ҳасанов

Шеробод туманидаги Хатак қишлоғида 1920 йилда туғилган ва 1940 йилда Термиз туман харбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. 1941 йилдан эътиборан жангларга кирган, Украинанинг Днепр дарёси ёқаларида бўлган жангларда қаттиқ ярадор бўлиб ногирон сифатида ўз юртига қайтарилган. Урушдаги хизматлари учун «Жасорат» ва турли йиллардаги юбилей саналари медалларига сазовор бўлган. Олий маълумотли мутахассис сифатида урушдан

кейинги йилларда бош иқтисодчи, бош ҳисобчи ва кадрлар бўлими мудирлари вазифаларида ишлаган. Ҳозирги кунда Ангор туманидаги «Занг» ширкат хўжалигининг «Зартепа» маҳалласида яшайди.

БАНДИХОН ТУМАНИ

Очилди Эргашев

1925 йилда Бойсун туманидаги Кофурун қишлоғида туғилган. Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан 1945 йилда фронтга жўнатилган. Украинани озод қилишда қатнашган. Кейинчалик ҳарбий асирлар лагерини қўриқлашдаги махсус бўлимда хизмат қилган. Уруш давридаги ва кейинги тиклаш ҳамда қўриқлаш соҳасидаги хизматлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда меҳнат ва ўқиш билан шуғулланган. Душанбе қишлоқ хўжалик институтининг агрономия факультетида ўқиб, агрономлик мутахассислигига эга бўлган. Ҳукумат қарорига асосан 1953 йилда Музработ чўллариини ўзлаштиришга отланган. Бу ердаги «Бешқўтон» массивидаги хўжаликда бўлим бошқарувчиси ва бошқа вазифаларда 1980 йилгача ишлаган. Ҳозирги кунда Бандихон туманидаги Ойбек ширкат хўжалигида яшаётган О. Эргашев фарзандлари ҳам отасига муносиб бўлиб вояга етишган. Бобонинг Ҳанифа Эргашева билан оила қурганига олтмиш йил тўлди. Шу йиллар ичида улар фарзандлари туфайли 50 неваралик, 24 нафар чеваралик бўлишди.

Бекмурод Бойқобилов

Бойсун туманида 1924 йилда туғилган. 1942 йилнинг ноябрида Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Дастлаб, Украинанинг Волхов шаҳрига олиб борилиб, шу ердаги ўрмонда бир ой давомида ҳарбий-жанговар тайёргарликдан ўтказилган. Шу ҳудуддаги жангларда қатнашган. 1943 йилнинг сентябрида Волхов шаҳри учун бўлган жангларда бошидан қаттиқ яраланган. Госпиталда даволангандан сўнг, 1943 йилнинг ноябрида ногирон сифатида урушдан уйига қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда оддий ишчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Бандихон туманидаги Ойбек номли ширкат хўжалигида яшайди. Етти нафар фарзанди, 27 невараси, 7 чевараси бор. Уруш давридаги фаолияти муносиб тақдирланиб, қатор медалларга сазовор бўлган.

Маматали Эсонов

1924 йилда Қашқадарё вилоятининг Деҳқонобод туманидаги Хўжа Маҳмуд қишлоғида туғилган. 1943 йилда Деҳқонобод туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Дастлаб, Пенза вилоятининг Селикс станцияси яқинида жанговар тайёргарликдан ўтган. У урушга кирган пайтларда немис босқинчилари Қримни эгаллаб турган эдилар. У Қрим, Севастополь, Семфиropolь шаҳарларини озод этишда қатнашган. У механизациялашган танк қисмида жангларга кирган, Польша ва Чехословакияни, кейинчалик эса Югославиянинг Белгород шаҳрини озод қилишда қатнашади, ана шу жангда қаттиқ ярадор бўлади. Даволангандан сўнг Япония урушига сафарбар этилган. Монголия ва Маньчжурия чегараларини босиб ўтган. Уруш давридаги хизматлари учун 3 та орден ва 10 та

медалъ билан тақдирланган. Қатор ташаккурнома ва раҳматномалар ҳам бобонинг жанговар йўли самарали ўтганлигидан далолат бериб турибди. Урушдан сўнгги йилларда М.Эсонов оиласи Сурхондарё вилоятининг Шўрчи туманига кўчиб ўтган. Бу ердаги Охунбобоев номли хўжаликда кўп йиллар давомида пахтачилик биргадасини бошқарган. Кейинги ўн йил мобайнида эса боғдорчилик бригадасини бошқарган чўл шароитида 25 гектарлик майдонда гўзал боғ барпо этган. Бобо яратган боғлар бугунги кунда ҳам «Пахтакор» хўжалиги ҳудудида яшнаб турибди. Бугунги кунда Бандихон туманида яшаётган М.Эсоновнинг қатор фарзандлари, 36 невараси, 5 чевараси, бор.

Ўрин Эгамбердиев

1923 йилда Бойсун туманининг «Сайроб» қишлоқ кенгашига қарашли Бешэркак қишлоғида туғилган. Урушга қадар оддий ишчи бўлган. 1942 йилнинг 10 октябрида Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Харьков, Полтавский, Днепропетровск шаҳарларини озод қилишда қатнашади ва ана шу жанглар пайти оёғидан қаттиқ яраланади. Полтава ва Саратов шаҳарларидаги ҳарбий госпиталларда узоқ муддат даволанади, ниҳоят 1944 йилда ногирон сифатида урушдан қайтарилади. Урушдан қайтгандан сўнг «Сайроб» хўжалигида котиб бўлиб ишлайди, 1948 1956 йилларда молия агентлигида фаолият кўрсатади. Кейинчалик хўжалик раисининг муовини ва бошқарувчи бўлиб фаолият юритган. Ҳозирги кунда Бандихон туманида яшайди. Олти нафар фарзанди бор. 40 нафар невараси ва 15 нафар чевара бобонинг бахти, иқболи.

Ўнгбой Жовлиев

1918 йилда Бойсун туманидаги Хўжабулғон қишлоғида туғилган. Ёшлигида хўжаликда чўпонлик қилган. 1941 йилнинг май ойида Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Смоленск шаҳрида бир ойлик тайёргарликдан ўтган, кейин Сталинград жанглирига кирган. Шу жангда оёғидан яраланиб, олти ой даволанган, жароҳати оғирлиги боис 1944 йилнинг сентябрида уруш ногирони сифатида уйига қайтарилади. Урушдаги иштироки учун қатор медаллар ва фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Бандихон туманидаги «Дўстлик» ширкат хўжалигида яшайди, унинг 5 нафар фарзанди, 26 нафар нева, 10 чевараси бор.

Дўсан Чориев

1922 йилнинг 8 мартада Қашқадарё вилоятининг Деҳқонобод туманида ишчи оиласида туғилган. 1942 йилда Деҳқонобод туман ҳарбий комиссариати томонидан шу тумандаги Торқапчиғай қишлоғидан Иккинчи жаҳон урушига жўнатилган. Уруш даврида дастлаб, Сталинград, кейинчалик эса Ленинград, Ворошиловград ва Ростов шаҳарларида, Днепр дарёси бўйларидаги жангларда қатнашган. Сталинград учун бўлган жангларда икки нафар душман солдатини асирга олган. Днепр дарёси бўйларидаги жангларда қаттиқ ярадор бўлган. Олти ой давомида ҳарбий госпиталларида даволанган, 1946 йилда ватанига қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда Фарҳод ва Қоратоғ каналларини қозишда қатнашган.

Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва катор медаллар ҳамда фахрий ёрликлар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Бандихон туманидаги Ғ. Ғулом ширкат хўжалигининг «Ғулистон» маҳалласи, Қиршак қишлоғида яшайди, унинг тўрт нафар фарзанди, кўплаб невара ҳамда чеваралари бор.

Қултўра Аллаёров

Бойсун туманидаги Шўроб қишлоғида йилида туғилган. 1944 йилнинг 11 ноябрида Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатган. 1944 йилнинг декабрида Украинанинг Харьков шаҳридаги миналаштирилган майдонларни тозаловчи сапёрлар сафида сапёр бўлиб хизмат қилган. Майдонларни миналардан тозалаш пайтида мина портлаб кўли ва ўнг елкасидан жароҳат олади. Госпиталда даволангандан сўнг, 1945 йилнинг май ойидан 1950 йилнинг декабригача 410-ҳаракатдаги полк таркибида хизмат қилган. 1951 йилда ҳарбий хизматдан қайтиб, Бухородаги ҳисобчилик техникумида ўқиган. 1953 йилдан бошлаб Шўрчи туманидаги ўша пайтлардаги Калинин номли хўжаликда ҳисобчи, бош ҳисобчи бўлиб ишлаган. 1977 йилдан Қумқурғон туманидаги «Пахтакор» хўжалигида ишчилар кўмитаси раиси вазифасида ишлаб, 1986 йилда нафақага чиққан. Ўша йилдан буён хўжаликдаги уруш фахрийлари кенгаши раиси бўлиб келмоқда. Ҳозирги кунда Бандихон туманидаги «Пахтакор» хўжалигининг «Қўшқўтон» маҳалласида яшайди. Уруш давридаги фаолияти қатор орден-медаллар билан тақдирланган. 7 нафар фарзанди, 32 нафар невара ва 6 нафар чевараси бор.

Қудрат Чориев

1922 йилнинг июлида Шўрчи туманида туғилган. 1941 йилнинг 15 декабрида урушга жўнатилган. 1942 йилнинг 15 декабрида ярадор бўлиб урушдан қайтиб келган. Уруш даврида Калинин, Владимир, Ивановск шаҳарларида жангларга кирган, Калинин шаҳрида яраланиб, Москва госпиталида даволаниб уйига қайтган. Урушдан сўнгги йилларда Шўрчи туманидаги «8 март» хўжалигида ферма мудир, бригада бошлиғи, колхозчи бўлиб ишлаган. 1977 йилда нафақага чиққан. Ҳозирги кунда Бандихон туманидаги «Пахтакор» ширкат хўжалигининг «Навбахор» маҳалласида яшайди. Урушдаги фаолияти муносиб тақдирланган.

Тўхта Холбоев

1924 йилнинг 5 январи Бойсун туманига қарашли Бандихонда туғилган, 1933-1940 йилларда мактабда ўқиган, сўнгра ўша пайтлардаги «Ленин йўли» хўжалигида табель юритувчи бўлиб ишлаган. Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг сентябрь ойида Иккинчи жаҳон урушига жўнатилган. Самарқанд вилоятидаги Каттакўрғон шаҳрида илк ҳарбий тайёргарликдан ўтгач, Москвага жўнатилган. Курск ва Орлов шаҳарларида жангларда қатнашган ҳамда Смоленск учун бўлган жангларда каттиқ яраланиб, даволангач, уйига қайтариб юборилган. Урушдан қайтгандан сўнг «Сурхон» хўжалигига кўчиб ўтган. Бу ерда у аввал табель юритувчи, кейин хўжаликда раис бўлиб ишлаган. Уруш давридаги фаолияти ва қишлоқ хўжалигини

ривожлантиришдаги хизматлари муносиб тақдирланган. «Сурхон» хўжалигида 50 йил меҳнат қилгач, яна она юрти Бандихон туманига кўчиб келган. Ҳозирги кунда оиласида саккиз нафар фарзандини вояга етказган отахоннинг 30 неvara, 10 чевараси бор.

Тўра Пардаев

1913 йилда Бойсун туманидаги «Худойзод» қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. 1942 йилдан 1943 йилнинг 19 августига қадар иккинчи жаҳон урушида бўлган. Сталинград шаҳридаги оғир жангларда оёғидан яраланиб, даволангач ўз юртига қайтариб юборилган. Урушдан қайтгач 1988 йилгача Шўрчи туманидаги собиқ Гагарин хўжалигида бош чўпон бўлиб ишлаган. 1-даражали «Ватан уруши» ордени ва кўплаб медаллар соҳиби, шунингдек меҳнатдаги ютуқлари учун 1968 йилда «Қишлоқ хўжалиги аълочиси» медали билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Бандихон туманидаги «Пахтакор» ширкат хўжалигининг «Қўшқўтон» маҳалласида яшайди, унинг 50 нафар невараси, 49 нафар чевараси бор.

Сувон Назаров

1923 йилда Бойсун туманидаги Авлод қишлоғида туғилган. Ўн тўрт ёшидан ўша пайтлардаги «Байналмилал» жамоа хўжалигида ишлай бошлаган. 1942 йилнинг 25 майида Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Вожинский вилоятининг Борисохлебский туманидаги ҳарбий қисмига етиб бориб, икки ярим ой мобайнида жанговар тайёргарликдан ўтган. 1942 йилнинг июл ойида Ленинград мудофааси жангларида қатнашади ва 1943 йилда Псков йўналишидаги жангларда оғир яраланади. Рибинск шаҳридаги ҳарбий госпиталда даволангач, яна жанггоҳлар сари йўл олган. 230- дивизия, 817-полкнинг 1-батальони, 1-ротаси, 2-взводида пулемётчи сифатида хизматни давом эттирган. Бу ерда у саккиз ой давомидаги жангларда қатнашди, шундан сўнг, Волхов дарёси қирғоқларидаги мудофаа чизиқларида бўлади. 1944 йилнинг 14 январь кечасида у яна жанговар топшириқ олиб жангга киради, душман эгаллаб турган худуддаги машина ва темир йўллари қўлга киритилиши керак эди. Машина йўли осонлик билан қўлга киритилган бўлса-да, аммо темир йўлни қўлга олиш осон бўлмади. Уч кун мобайнида душман қаттиқ қаршилиқ кўрсатди, талофатлар кўп бўлди, лекин жасур аскар-жангчиларнинг мардлиги ва жасорати туфайли темир йўл ҳам қўлга киритилди. Бундан ташқари 6 вагон душман қурол-яроғи, паравози қўлга киритилди. Талафотлардан сўнг чекина бошлаган душман ортидан қувиб боришаётганда, у яна шу атрофдаги «Мяскомбинат» қишлоғида қаршилиқ кўрсатишга интилди. С. Назаров уч нафар аскар дўсти билан душман кучини билиб, разведка қилиб келиш топшириғини олди, бу топшириқ ҳам аъло даражада уддаланди. Унинг жанггоҳлардаги бу хил жасоратлари кўп, ана шундай жанглардан бирида жанговар топшириқни бажариш пайтида қаттиқ яраланди. Шундан сўнг, 1944 йилнинг сентябр ойида жанггоҳлардан қайтади, эндиликда ўз элида пахтачилик, боғдорчилик бригадаларини бошқаради.

Эргаш Бегимқулов

1920 йил 15 майда Бойсун туманидаги Бандихон қишлоғида таваллуд топган ва 1940 йилнинг май ойида Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан ҳарбий хизматга жўнатилади. Дастлаб, Украинанинг Чернигов шаҳрида ўз йигитлик бурчини ўтай бошлайди, уруш бошлангач фронтга сафарбар этилади. Аввалига Чернигов, сўнгра Минск, Омск ва Ростов шаҳарлари учун бўлган жангларда иштирок этган. Ростов учун бўлган қаттиқ жангда оёғи, қўли ва бошидан яраланиб, Ленинграддаги ҳарбий госпиталда олти ой даволангач, жароҳати оғирлиги боис 1943 йилда юртига қайтариб юборилади. Урушдан қайтгандан сўнг Бойсун туманидаги Бандихон қишлоғида собиқ «Ленин йўли» хўжалигида табель юритувчи бўлиб ишлаш билан бирга Бойсун тумани ҳарбий комиссариати бошлиғи Петренко бошчилигида аҳолини ҳарбий машқларга ўргатиш билан шуғулланади. Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган Э. Бегикуловнинг тўрт ўғил, олти қизи, 60 дан ортиқ неваралари, 6 нафар чевараси бор.

Эгамберди Мусурмонов

1921 йилда Бойсун туманидаги Худойзод қишлоғида туғилган ва 1941 йилда туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатишган. Уруш даврида Москва остонасида, Астрахань, Украина фронти, Белоруссия ва Чехославкиядаги жангларда иштирок этиб, Берлингача жанглар билан боради. Шундан сўнг Япония урушларида ҳам қатнашади, уруш даврида у пулемётчи бўлган, ниҳоят 1946 йилда ўз она юртига қайтиб келади. Урушдаги жасоратлари учун «Жасорат» медали ва бундан ташқари қатор орден ва медаллар билан ҳам тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Бешқўтон пахтачилик бригадаси бошлиғи, Худойзодда бош чўпон, кейинчалик боғ ва ғаллачилик бригадири, 1975-1980 йиллар давомида Шеробод туманидаги Қ. Раҳимов номи хўжаликда пахтачилик бригадаси бошлиғи вазифаларида ишлаган. 1981 йилдан буён нафақада. Ҳозирги кунда Бандихон туманидаги «Пахтакор» ширкат хўжалигининг «Полвонтош» маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 5 нафар фарзанди, 49 нафар невараси, 38 чевараси бор.

Шердон Эшқобилов

1924 йил 20 июлда Бандихон туманидаги Ойбек номи ширкат хўжалигида туғилган ва Иккинчи жаҳон урушига 1942 йилда Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан жўнатишган. Москва, Курс, Орловск шаҳарларини озод қилишда қатнашган ва жанговар хизматлари учун «Қизил юлдуз», «Улуғ Ватан уруши» орденлари ва қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги меҳнат фаолияти ҳам муносиб тақдирланади, у Ленин ордени ҳамда икки марта «Қизил байроқ» орденлари соҳибидир. Ҳозирги кунда Бандихон туманидаги Ойбек хўжалигида яшайди, унинг 7 нафар фарзанди, 30 дан зиёд невараси, 10 дан ортиқ чевараси бор.

Х. Умаров

1918 йил 10 апрелда Дехқонобод туманидаги Белбоғли қишлоғида туғилган ва Дехқонобод тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1945 йилнинг 25 майида армияга жўнатишган. Калининградда, кейинчалик Ленинград қамалида бўлган,

битта «Жасорат» медали билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Бандихон туманидаги Ойбек ширкат хўжалигининг «Сарой» маҳалласида яшайди. Собик жангчининг 11 нафар фарзанди, 58 невараси, 46 чевараси бор. Урушдан кейинги йиллардаги меҳнатда кўрсатган фидойилик намуналари учун яна 6 та медал ҳамда 4 та фахрий ёрлик билан тақдирланган.

БОЙСУН ТУМАНИ

Хушвақт Гаффаров

1920 йилда Бойсун туманидаги Кофурун қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг май ойида армия сафларига жўнатилган. Воронеж шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган ва 1942 йилнинг июлида Воронеж шаҳрига душман катта куч билан ҳужум қилади, оқибатда у хизмат қилаётган қисм тенгсиз жангларда чекинишга мажбур бўлади. Бу орада уни Куйбишев шаҳридаги ҳайдовчилар тайёрлаш курсига жўнатишади ва 1942 йил октябрь ойида Сталинград учун жангларга сафарбар этилади. 1943 йил январь ойида Сталинград жангларида ўнг оёғидан яраланди ва Ульяновдаги ҳарбий госпиталда 5 ой даволанган бўлса-да, юра олмай қолган жангчини солдат ҳамроҳлигида ўз уйига жўнатишади. Олти ойлардан сўнг қўлтиқ таёқ ёрдамида юра бошлаган ва шундан сўнг Кофурундаги мактабда ўқитувчилик қила бошлайди. Кейинчалик техникум ва институтда ўқийди, узоқ йиллар маориф соҳасида ишлаб ёшларга таълим берди. У «Жасорат» медали совриндори, 5 нафар фарзанднинг отаси, олтмишдан ортиқ набира-чевараларнинг сеvimли бобоси. Собик жангчи ҳозирда Бойсун туманидаги Кучкак қишлоғида яшайди.

Мажид Норқобилов

1924 йилда Бойсун туманидаги Чорбоғ қишлоғида деҳқон оиласида таваллуд топган. 1941 йилда Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган, Беларуссияда икки ойлик ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Шундан сўнг 364-дивизия таркибида Сталинград жангларида қатнашган, кейин дивизия Ленинград шаҳри ҳимоясига кўчирилган. Мажид Норқобилов маршал Жуков кумондонлигидаги армия сафларида 1944 йилда Курск, Валита-Верин шаҳарларини озод этишдаги жангларда ҳам фаол қатнашган. Кўп маротаба разведкага бориб муҳим маълумотлар олиб қайтган. Ана шу жасурлиги туфайли у 1943 йилда 1та орден, 1942-1943 йилларда 3та , 1944-45 йилларда эса 7 та медал билан тақдирланган. Меҳнат фаолияти даврида 1954 йилда Шерободдаги «Янгиобод» хўжалигига кўчиб бориб 5 йил ғалла бригадири, мактабда хўжалик ишлари мудир бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги Инқобод маҳалласига қарашли Чорбоғ қишлоғида яшаётган собик жангчи М.Норқобиловнинг 12 нафар фарзанди, 80 га яқин нева-чеваралари бор.

Султон Жалилов

1924 йил 15 февралда Бойсун туманидаги Сарикамиш қишлоғида туғилган ва 1941 йилнинг октябрь ойида армия хизматига Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан жўнатилган. 1946 йилгача турли жанггоҳларда бўлган,

Украина, Белоруссия, Венгрия, Латвия, Чехославакия, Польша, Германия ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Уруш даврида икки марта оёғидан, бир марта бошидан яраланган, уруш қатнашчиси сифатида қатор юбилей саналари медаллари билан тақдирланган, шу каби «Жасорат» ва «Шухрат» медаллари соҳиби. Урушдан кейинги йилларда бригада бошлиғи, табель юритувчи, хўжалик тафтиш комиссияси котиби бўлиб ишлаган. Сўнгра 25 йил мобайнида чўпонлик қилган, бугунги кунда Бойсун тумани «Бойсун» ширкат хўжалигининг Сарикамиш қишлоғида яшаётган Султон Жалиловнинг 3 ўғил, 4 қизи, 70 га яқин неварачевараси бор.

Истат Қаҳҳоров

1926 йилда Бойсун туманидаги Посурхи қишлоғида туғилган ва 1943 йилнинг 16 ноябрида Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликдан сўнг 1-Белоруссия fronti таркибига юборилган. Ленинград, Польша, Руминия, Болгария ҳудудларидаги жангларда қатнашган ва 1945 йилнинг 29 апрелида Берлин учун бўлган жангларда оғир яраланиб, 2- гуруҳ ногирони сифатида ўз юртига қайтган. У урушда асосан разведка ротасида хизмат қилган, душманнинг озиқ-овқат олиб келаётган поезде йўлига мина қўйиб, ағдарилишига эришади. Бирнов шаҳрида асирга тушганларни ер остидан лаҳм қазиб қутқаришда фаол қатнашган. Берлин учун бўлган жангларда биноларнинг тепасига, яъни томига бекиниб олган 10-15 нафар душман аскарини қуролсизлантириб асирга олган. Ана шу каби жанговар хизматлари учун И.Қаҳҳоров «Қизил юлдуз», «Ғалаба» орденлари ҳамда қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўқитувчи, мактаб директори, илмий бўлим мудири вазифаларида ишлаган. Ҳозирда Бойсун туманидаги Посурхи қишлоғида яшаётган И.Қаҳҳоровнинг 8 нафар фарзанди, 33 нафар неварачевараси бор.

Бўри Гаффоров

Бойсун туманидаги Олмазор қишлоғида туғилган. 1944 йилда Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Уруш йилларида Украинадан Берлингача бўлган турли жанггоҳларда пулемётчи сифатида жангларга кирган. Берлинни олишдаги жасоратлари учун медалга сазовор бўлган, шунингдек, унинг кўксини «Жасорат» ва бошқа қатор медаллар безаб турибди, Фахрий ёрлиқлари ҳам талайгина. Урушдан кейинги йилларда ички ишлар бўлимида, кейинчалик банкда қаровул бўлиб ишлаган. Унвони катта сержант. Бугунги кунда Бойсун шаҳридаги Болта Тўракулов номидаги кўчада истиқомат қилаётган ушбу собиқ жангчининг 6 нафар фарзанди, 35 дан ортиқ неварачеваралари бор.

Хайрулло Ашуров

1920 йилда Бойсун туманидаги Авлод қишлоғида туғилган. 1935-1941 йилларда хўжаликда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. 1942 йилда Шеробод туман ҳарбий комиссариати томонидан Иккинчи жаҳон урушига сафарбар этилган. 1945 йилгача турли жанггоҳларда бўлган. Урушдан кейинги йилларда асосан деҳқончилик, чорвачилик, боғдорчилик билан шуғулланган. Бойсундаги Кийман

чоғди тоғи этакларида катта боғ яратган. Бугунги кунда бу боғни унинг фарзандлари, набиралари парваришламoқда. Уруш давридаги фаолияти, хизматлари учун берилган 1941-1945 йиллардаги урушда фашизм устидан қозонилган ғалабанинг 50 йиллиги юбилей медаллари, шунингдек, «Жасорат» медаллари соҳиби. Ҳозирги пайтда Бойсун тумани Авлод қишлоғида яшайтган Хайрулло Ашуровнинг 6 нафар фарзанди, 35 нафар навара ҳамда 28 чевараси бор.

Сафармаҳмат Сафарқулов

Бойсун туманидаги Дарбанд қишлоғида 1925 йил 12 майда туғилган. Иккинчи жаҳон урушига жўнатилгунга қадар Сайроб қишлоғидаги мактабда ўқитувчилик қилган. Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1943 йилда урушга жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёргарлик машқларидан сўнг 873-ўқчи полки таркибига киритилган, дастлаб Большой римиена, Малий римиена ўрмонларини босқинчилардан тозалаш жангларида қатнашган. Сўнгра эса Смоленск, Орша, Могилёв, Дириговна шаҳарларини озод этишда иштирок этган, Урушдаги жасоратлари учун «Ватан уруши» ордени, «Жасурлиги учун» медаллари билан тақдирланган, урушдан сўнгги йилларда «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» ва қатор юбилей медаллари билан мукофотланган, Шунингдек, Ўзбекистон Республикаси Президенти Фармони асосида унга «Жасорат» медаллари ҳам берилган. Урушдан қайтганидан кейин нафақага чиққунга қадар Дарбанддаги мактабда ўқитувчилик қилган. Оиласида 9 нафар фарзанд вояга етган. 100 дан ортиқ неvara-чеваралари бор.

Ўқуб Султонов

1919 йилда Бойсун туманидаги Авлод қишлоғида туғилган ва Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилда армия хизматига юборилган. Белоруссия frontiда урушда бўлган, 1943 йилда Воронеж шаҳри учун бўлган жангларда чап оёғидан қаттиқ яраланган. Иккинчи жаҳон урушининг Курск, Воронеж, Гомель, Минск, Брянск шаҳарлари учун бўлган жангларда фаол қатнашган. У кейинги жангларда, яъни 1944 йилда яна жароҳат олади, бу гал ўнг оёғидан яраланади, 1945 йилнинг 5 майида уйига қайтиб келган. Жанглардаги матонати учун 18 марта орден ҳамда медаллар билан тақдирланган, 1-гурӯх ногирони бўлган собиқ жангчи ҳозир Авлод қишлоғида яшайдиё 4 нафар фарзанди, кўп сонли неvara- чеваралари бор.

Хўжамурод Норқобилов

Бойсун тумани Паданг қишлоғида 1912 йилда чўпон оиласида туғилган ва 1942 йилнинг сентябрь ойида Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Ҳарбий тайёргарлик машқларидан сўнг Сталинград ва Ленинград шаҳарлари учун бўлган жангларга киради. Бир неча ой мобайнида жангларда қатнашади ва 1943 йилда оғир яраланиб, Ленинск ва Саратов ҳарбий госпитилларида бир йилдан ортиқ даволанади. Кейин даволанишни Тошкентдаги 3668- сонли госпиталда давом эттиради ва шу ердан 1945 йилнинг май ойида уйига қайтарилади. Уруш давридаги хизматлари учун I-даражали «Ватан уруши» ордени, ғалабанинг 40-50 йиллиги, армиянинг 70 йиллиги юбилей медаллари

ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги даврларда чўпонлик қилади, ҳозирги кунда Бойсун туманидаги Паданг қишлоғида яшайди. Оиласида 9 нафар фарзанди, 90 га яқин неварачеваралари бор.

Чори Саидов

1919 йилда Бойсун туманидаги Газа қишлоғида туғилган ва 1939 йилнинг октябрь ойида туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига чақирилади. Дастлаб, артиллерия дивизиясининг 830-ҳарбий қисмида хизмат қилади, Украина фронтининг 6-дивизияси 76-полки таркибида жангларга киради. Шунингдек, Воронеж, Хабаровск, Орлов, Сталинская ва Сталинград шаҳарларини озод этишдаги жангларда қатнашади. Жанглардаги жасоратлари учун I-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Сталинград муҳофаази учун», «Улуғ Ватан уруши», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медаллари ҳамда қатор юбилей медаллари билан ҳам мукофотланган. Шунингдек, Ўзбекистон Республикаси Президенти фармони билан «Жасорат» ҳамда «1941-1945 йиллардаги урушда фашизм устидан қозонилган ғалабанинг 50-йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Собиқ жангчи урушдан кейинги йилларда умумий овқатланиш корхоналарида, савдо соҳасида кўп йиллар ишлади. I-гуруҳ уруш ногирони Ч.Саидовнинг 9 та фарзанди, 32 неvara, 16 чевараси ҳамда 10 нафар эвараси бор.

Номоз Ражабов

1924 йил 10 майда Бойсун тумани Қумтепа қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Сталинград остоналаридаги шиддатли жангларда қатнашиб ярадор бўлган ва 1944 йилда ногирон бўлиб ўз юртига қайтиб келган. Урушдаги хизмати учун турли орден, медаллар, ва фахрий ёрликлар билан тақдирланган. Оиласида 9 фарзанд, 30 нафар невараси, 25 нафар чевараси бор. Ҳозирги кунда Бойсун туманида ўзи туғилиб ўсган қишлоғида яшайди.

Истат Шукуров

Бойсун туманидаги Посурхи қишлоғида туғилган, 1942 йилгача чўпон бўлган. 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Ульяновск, Курск, Витибск, Орша, Бобруйск шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Кейинги жангларда оғир ярадор бўлиб ҳарбий госпиталга жўнатилади, Самарқандда даволанади. Тиббий комиссия хулосасига кўра, 1945 йилнинг 7 январида ўз қишлоғига қайтариб юборилади. Уруш давридаги фаолияти учун «Ватан уруши» ордени, «Украинани озод этишда қатнашгани учун» «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда чўпон, ишчи, ҳайдовчи, дурадгор бўлиб ишлаган. И.Шукуров ҳозирги кунда Бойсун туманидаги ўзи туғилиб ўсган Посурхи қишлоғида яшайди. Тўрт нафар фарзанди 40 нафар неvara-чеваралари бор.

Мўмин Бакиров

1923 йилда Бойсун туманидаги Инқобод қишлоғида оддий ишчи оиласида туғилган ва 1942 йилнинг 22 майида Бойсун туман ҳарбий комиссариати

томонидан армия сафларига жўнатилган. Воронеж, Балашова, Ленинград, Волхов шаҳарларида, Эстония ҳудудларида бўлиб ўтган жанглар қатнашчиси, тўрт йил жанг қилган. Фронтида 941-ўқчи полкида, 434-артиллерия полкида, Маршал Рокоссовский қўмондонлигидаги армияда хизмат қилган. Жанггоҳларда яраланиб Ленинграддаги ва Суворов номли ҳарбий госпитилларда даволанган. 1946 йилда юртига қайтган, урушдан кейинги йилларда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Уруш даврида бир неча бор разведкага бориб душман пистирмалари тўғрисида аниқ маълумот олиб келган. Душман снаряди портлаши натижасида кантузия бўлиб, етмиш кунлаб ўзини билмай ётган, даволаниб яна жангларга кирган. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлайди, ҳозирги кунда Инкобод қишлоғида яшайди. Оиласида 5 нафар фарзанди, 36 нафар невараси, 23 нафар чевараси бор.

Пиримкул Раҳмонов

1904 йилда Бойсун туманидаги Паданг қишлоғида чўпон оиласида туғилган ва 1941 йилнинг кузида туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Жангларга киришдан аввал ҳарбий тайёргарликдан ўтган, 1941-1942 йиллар 41-полкда ўқчи, 1942-1943 йиллар 815-полкда, 1944-1945 йиллар 91- ва 994-полкларда хизмат қилган ва шу полклар таркибида Сталинград, Калинин шаҳарларини, Руминияни озод этишдаги жангларда иштирок этган. Уч ой давомида немис босқинчилари қўлида тутқинда бўлиб қочган ва яна жангларга кирган. Жанггоҳларда бир неча бор кўзи, оғзи ва қўлидан яраланган. 1946 йилда армия хизматидан ўзи туғилиб ўсган юртига қайтиб келади, урушдаги хизматлари учун муносиб тақдирланган. Республика Жасорат медали билан мукофотланган, ҳозирги кунда Бойсун тумани Инкобод қишлоғининг Паданг маҳалласида яшайди. Собиқ жангчи урушдан кейинги йилларда чўпонлик қилади, оиласида 6 нафар фарзанди, кўплаб неvara-чеваралари бор.

Амон Абраев

1922 йил 18 июлда Бойсун туманидаги Кўктепа маҳалласида деҳқон оиласида туғилган ва 1942 йилда Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилади. Ўша йилнинг июлидан эътиборан Воронеж шаҳрида илк бор жангларга кирган. Шундан сўнг Литва, Гачин, Кавказ, Шавливе, Ёниски, Рига, Одер, Варшава шаҳарларидаги жангларда босқинчиларга қарши курашган. Польша чегаралари орқали Германиягача жанглар билан борган ва 1945 йилда Берлин учун бўлган жангларда яраланади. Тамбов ҳарбий госпиталида уч ой даволаниб, яна Германияга қайтарилади, уруш давридаги хизматлари учун 11 та орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Бойсун қурилиш идорасида оддий ишчи бўлиб ишлайди. Ҳозирги кунда Кўктепа маҳалласида яшайди, собиқ жангчининг оиласида ўн нафар фарзанди, 50 дан ортиқ неvara-чеваралари бор.

Аҳмад Валиев

1921 йилда Бойсун туманидаги Дарбанд қишлоғининг Қилқишлоқ маҳалласида туғилган ва 1942 йилда туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилади. Сталинград остоналаридаги жангларда қатнашади, урушдан

кейинги йилларда халқ таълими соҳасида фаолият олиб боради. Туман халқ таълим мудир, 20 йил мобайнида «Меҳрибонлик уйи» директори вазифасини бажаради, у раҳбарлик қилган йилларда 140 ўринли янги бино мажмуаси бунёд этилади. Юзлаб етим болаларни тарбиялаб катта ҳаётга узатди, нафақага чиққач ҳам тумандаги ўқувчилар уйи директори вазифасида ишлади. А.Валиев 52 йил давомида ўз юртига ҳалол хизмат қилган инсон, уруш ва меҳнатдаги фаолияти учун 11 та медал ва кўкрак нишонлари, кўплаб фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. У ўз даврининг «Ҳурмат белгиси» ордени ҳамда «Ўзбекистонда хизмат кўрсатган ўқитувчи» унвонлари соҳибидир. Оиласида 8 нафар фарзанд вояга етган, унинг 30 га яқин невара-чеваралари бор.

Эрон Наврўзов

1925 йилда Бойсун туманидаги Кўчган қишлоғида туғилган, у 17 ёшида армия сафларига жўнатилади. 1942 йилдан Белоруссия фронти таркибида жангларга киради, 1944 йилнинг май ойигача сапёр автоматчи сифатида Минск, Польша, Борисов шаҳарларини озод қилишда, Болтиқ бўйи Республикалари ҳамда Кинесберг қалъаси учун бўлган жангларда фаол қатнашган. Биринчи марта Болтиқ бўйидаги, иккинчи бор эса Кинесберг қалъаси учун бўлган жангларда яраланган. Даволангач яна жанговар қисмига қайтган, шундан кейин Монголия ва Японияда ҳарбий хизматни давом эттириб, 1949 йилнинг март ойида Кўчган қишлоғига қайтиб келган. У уруш даврида шахсий жасорат намуналарини намоён этиб хизмат қилган. 1944 йилда Болтиқ бўйи ҳудудлари учун жанглар кетаётган пайтларда тўрт нафар жанговар дўсти билан бирга 20 нафар душман аскарини қўлга тушириб, штабга топширган. 1946 йилда бўлинма командири этиб тайинланган, уруш давридаги мардлиги ва жасорати учун 2 марта «Жасурлиги учун» Кинесберг шахрини озод қилишдаги хизматлари учун ҳамда Япония устидан қозонилган ғалабани таъминлашдаги хизматлари учун 5 та жанговар медаллар билан тақдирланган.

Урушдан кейинги йилларда ҳам у эл-юрт осойишталиги йўлида хизмат қилишни давом эттирди. 1950 йилдан 1971 йилгача ички ишлар тизимида ишлади, бу тизимдаги хизматлари учун 7 та турли медаллар билан тақдирланиб, милиция катта сержанти унвонига сазовор бўлган. «Жамоат тартибини сақлашдаги аъло хизматлари учун» медали ҳам унинг кўксини бегаб турибди. Бугунги кунда Кўчган қишлоғида яшаётган собиқ жангчи ва милиция ходимининг 6 нафар фарзанди, 40 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Холиқ Хўжанов

1918 йил 26 июнда Бойсун туманининг Даштиғоз қишлоғида туғилган ва Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йил 3 майда армия сафларига жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Саратов, Белоруссия, Польша, Кинсберг учун бўлган жангларда қатнашган. 1946 йил 31 декабрида уйига қайтиб келган, урушдаги хизматлари учун қатор орден ва медалларга, фахрий ёрлиқларга сазовор бўлган. Урушдан кейинги йилларда аравакашлик қилиб, чорвага ем-хашак ташиган. 1965 йилдан 1972 йилгача тракторчи бўлган,

оиласида 5 нафар фарзанди бор. Бугунги кунда Бойсун туманидаги Даштиғоз қишлоғида яшаётган собиқ жангчининг 60 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Чоршанби Сағираев

1921 йил 7 февралда Бойсун туманидаги Дарбанд қишлоғида туғилган ва 1941 йилнинг сентябрь ойи охирида Дарбанд қишлоғидан туман ҳарбий комиссариати орқали армия сафларига жўнатилган. Дастлаб, махсус ташкил этилган «Ўзбек дивизияси» да уч ойлик санитария курсларида ўқийди. Сўнгра, Украина фронтининг 13-дивизия, 42-гвардиячи ўқчи полкининг 1-полк, 1-разведкачи ротаси таркибида жангларга киради. У гвардиячи катта сержант ҳарбий унвонига эга, Харьков, Киев, Волга-Дон, Белгород ва Сталинград шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашади. Уруш даврида бир неча бор разведкага бориб, қимматли маълумотлар тўплаб келади, шу хизматлари учун қўмондонликнинг «Раҳматнома» ларини олган. Харьков шаҳри учун бўлган жангларда разведка пайтида қаттиқ яраланиб, госпиталга тушади. Воронеж ва Саратовдаги ҳарбий госпиталларда даволанган, «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Мардлик ва жасурлиги учун» каби қатор медаллар билан тақдирланган. 1-гуруҳ ногирони Ч. Сағираев бугунги кунда Бойсун туманидаги Дарбанд қишлоғининг Сангчил маҳалласида яшамоқда. Оиласида 10 нафар фарзанди, 40 дан ортиқ нева-чевараси бор.

Ҳамза Шайдамов

Ўшанда улар Курск шаҳри учун жанг олиб бораётган эдилар. Душман эгаллаган марраларни, кучини билиб келишга юборилган 12 нафар жангчи қуршовда қолди. Бу пайтга қадар улар партизанлар билан алоқа боғлаган ҳолда душмanning орқа томонига ўтиб олиб, рация орқали маълумотларни ўз полкига етказиб туришганди, Қуршовда қолишгани тўғрисида зудлик билан душман дивизияси қуршовида қолишганини хабар қилишди, Кучлар тенг эмас эди. Шундай бўлса-да, мадад етиб келгунча 12 нафар мард ўғлон жасурлик билан жанг олиб борди. Сўнгра, тирик қолган тўрт аскар Днепр дарёсини кечиб ўта бошладилар. Тунда киши билмас ҳаракатланаётган ва деярли ўз полкига етай деб қолган жангчиларни душман сезиб қолиб, ўққа тутди. Шу жангда у қаттиқ ярадор бўлиб, ҳушидан кетди.

Бойсун туманидаги Дарбанд қишлоғида 1925 йил 10 мартда туғилган Ҳ.Шайдамовнинг Иккинчи жаҳон уруши йилларидаги жанговар ҳаётида бундай воқеалар кўп бўлган, чунки, 1943 йилда туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган Ҳ. Шайдамов ҳарбий қасамёд қабул қилиш билан Курск остоналарига урушга сафарбар этилди. 273-ўқчи поли тартибида жангларга кирди, 1944 йил, 12 мартда Иванова шаҳри учун бўлган қаттиқ жангларда оғир ярадор бўлиб, шу шаҳардаги госпиталга ётқизилди. Ўқ бу сафар унинг буйрагига теккан эди, шу туфайли шифокорлар унинг бир буйрагини олиб ташлашди, шу тариқа у фронтдан уйига қайтарилди. У 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда юбилей медаллари, Ўзбекистон Республикаси Президенти фармони асосида «Жасорат» медали билан тақдирланган Ҳ.Шайдамов Панжоб қишлоғида яшамоқда. Урушдан кейинги йилларда 5 йил мактабда ўқитувчи, кейинчалик эса

то нафақага чиккунга қадар тайёрлаш идорасида қишлоқ маҳсулотлари тайёрловчиси бўлиб ишлади. Оиласида 11 нафар фарзанди, кўплаб неварачеваралари бор.

Абдулхайр Тошқулов

1920 йилда Бойсун туманидаги Посурхи қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армия сафларига жўнатишган. Дастлаб, Воронеж вилоятидаги Борисохлебк шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтади, сўнггра Ленинград фронтига жўнатилади. Жанглардаги жасоратлари учун 1-2-даражали «Ватан уруши» орденлари, «Гвардиячи», «Жасурлиги учун», «Жанговар хизматлари учун» каби медаллар билан тақдирланган. Ленинград фронтда олган оғир жароҳатлари туфайли ўз ватанига қайтариб юборилади ва савдо соҳасида ишлай бошлайди. Оиласида 3 нафар фарзанд вояга етган, барчаси уйли-жойли ва касб-ҳунарли бўлишган. Собик жангчининг 17 неvara, 26 чевараси бор.

Поён Жўраев

1911 йилнинг январида Денов туманидаги Юрчи қишлоқ кенгашига қарашли Эшон қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг декабрида Денов тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилади. Дастлаб Олма-ота шаҳрида 3 ойлик ҳарбий тайёргарликдан ўтади, илк бор жангларга Курск вилоятининг Александр қишлоғида киради. Шундан сўнг Берлингача бўлган жанговар йўлни босиб ўтади, ғалабани Берлинда нишонлайди ва 1945 йилнинг 20 ноябрида туғилиб ўсган юртига қайтиб келади. Жанговар хизматлари учун медаллар олган, шунингдек юбилей медаллари ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан ҳам тақдирланган. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги Работ маҳалласига қарашли Ёмчи қишлоғида яшайди, ҳозирда фарзанд ва набиралари ардоғида фаровон турмуш кечирмоқда.

Норбой Шопиев

1922 йилда Бойсун туманидаги Мунчоқ қишлоғида туғилган, ота-оналари аввал Денов, сўнггра Шўрчи туманига кўчиб ўтган. 1943 йилнинг 8 январида Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига чақирилган. Бухоронинг Қорақўл туманида ҳарбий тайёргарликдан ўтади ва 1943 йилнинг октябрь ойидан эътиборан жангларга кирган. Мирнос шаҳри озод қилингандан сўнг, Қора денгиз қирғоқлари орқали 5 ноябрдан 6 ноябрга ўтар кечаси кечувдан ўтиб, яна жангларга кирган. 1943 йилнинг 7 ноябрида ўнг қўлидан ярадор бўлгач, Донбасс шаҳридаги ҳарбий госпиталда январь ойига қадар даволанган, шундан сўнг 1944 йилнинг март ойида Тереков шаҳри учун бўлган жангларда қатнашган. Қримдаги Сак-Эрнатория, Апшбулат шаҳарларини озод этишда, Бил-бил чўлларини душмандан тозалашда иштирок этган, 1944 йилнинг 5 мартида Севастополь шаҳри озод этилди ва Н. Шопиев бу жанглардаги мардлиги учун «Жасурлиги учун» медалига сазовор бўлди. Севастопольдан Кремелчук шаҳригача пиёда келишиб, бу ердан поезд орқали Бренси шаҳрига бориб, Смоленск, Витебск шаҳарларида яна пиёда ўтиб, Литва ҳудудларидаги жангларга кирган. Бу жангларда у ўнг оёғидан қаттиқ яраланади, Смоленск ва Толиск госпиталларида даволанди, оёғига кириб қолган осколка (темир парчалари) олиб ташланди. Шу йилнинг март ойида Будапешт шаҳридаги жанггоҳларга жўнатилиб, бу ерда у 1947

йилгача бўлди. Сўнгра Заларнатсе чегараларига олиб келинди ва 1950 йилгача шу ерда армия хизматини давом эттирди. Уруш давридаги хизматлари муносиб тақдирланган ва 1950 йилнинг 24 апрель куни уйига қайтди, урушдан сўнг хўжаликда табель юритувчи бўлиб ишлай бошлади. 1965 йилда яна туғилиб ўсган жойи Мунчоқ қишлоғига қайтиб кўчиб келди, бугунги кунда 9 нафар фарзанди, 50 га яқин нева-чеваралари бор.

Абдумурод Қуллиев

1926 йилда Бойсун туманидаги Сайроб қишлоғида деҳқон оиласида таваллуд топган, 1944 йилда, 18 ёшида Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатишган. Қозоғистоннинг Семиналатинск шаҳрида бир ойлик ҳарбий тайёргарликдан ўтади, шундан сўнг Украина фронтига жўнатилади. Украина ва Белоруссия озод қилингандан сўнг Польша, Чехословакия, Венгрия, Албаниядаги жангларда иштирок этган. Германия ҳудудларига кириб, Берлинни ишғол қилишда ҳам қатнашган ғалаба байрамини Берлинда нишонлаган, тиклаш ва қўриқлаш хизмати учун армия сафларида олиб қолинган. Хизматни Германиянинг Магденбург ва Потсдам шаҳарларида давом эттирган, урушдаги жасоратлари учун 1945 йилда «1941-1945 йиллардаги урушда фашизм устидан қозонилган ғалаба учун» медали ва яна қатор юбилей медаллар билан тақдирланган. 1949 йили Германияда фаолият юргизадиган собиқ совет дивизиялари ўртасида 9 май муносабати билан югуриш мусобақалари ўтказилади. Ўша пайтларда Потсдам шаҳрида турган 23-артиллерия дивизияси жангчиси А. Қиличев ҳам 5 километрга югуриш мусобақаларида қатнашади ва биринчи ўринни эгаллайди. Шу муносабат билан унга 45 кунлик таътил, пул мукофоти берилди, таътилдан сўнг яна хизматни давом эттирган А. Қиличев 1950 йилда ўз юртига қайтади.

Урушдан кейинги йилларда ҳайдовчи, таъминотчи, хазиначи, автопарк мудири вазифаларида ишлади. Иккинчи жаҳон уруши йилларидаги хизматлари учун 2-даражли «Ватан уруши» ордени, ғалабанинг 20, 25, 30, 40 йилликлари, қуролли кучларининг 60 ва 70 йилликлари муносабати билан юбилей медаллари, «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медаллари билан тақдирланган.

Бугунги кунда Бойсун туманининг Сайроб қишлоғида истиқомат қилаётган собиқ жангчи А. Қуллиев 1954 йилда оила қуриб, 7 фарзанд кўрди. Фарзандларининг барчаси уйли-жойли бўлиб кетишган, бобонинг 50 нафар нева-чеваралари бор.

Боқи Хўжамуродов

1919 йилнинг апрель ойида Бойсун туманидаги Пойгабоши қишлоғида туғилган ва Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилда армия сафларига жўнатишган. Уруш даврида ҳарбий таъминот бўлимида (ОВС) ишлайди ҳамда Белоруссия, Молдавия, Украина, Польша, Чехословакия, Венгрия, Болгария, Руминия ва Россия ҳудудларини кезиб чиқади. Уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени ва қатор медаллар билан мукофотланган, шунингдек «Жанговар хизматлари учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба

учун», «Жасорат» каби медаллар соҳиби, 1945 йилда жанггоҳлардан қайтган ва Бойсундаги тикувчилик фабрикасида нафақага чиққунча ишлаган. Ҳозирда Бойсун туманида яшайди, унинг 6 фарзанди, 60 зиёд невара-чеваралари бор.

Нуриддин Ҳафизов

1923 йилда Бойсун туманидаги Янгиобод қишлоқ кенгаши ҳудудида зиёли оиласида туғилган ва 1942 йилда Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Шу йилнинг ўзидаёқ Смоленск шаҳри учун бўлган жангларда қатнашган ва 1943 йилда Украинанинг Харьков шаҳри учун бўлган жанглар пайтида чап қўлидан яраланган. Сталинград учун бўлган шиддатли жангларда душман билан яккама-якка олишувларга киришиб, мардлик намуналарини кўрсатган. Бу мардлик ва жасурлиги учун турли даврларда медаллар ҳамда қатор фахрий ёрликлар билан тақдирланган. Уруш асоратлари туфайли 1972 йилда 1-2002 йилда 1-гурӯх ногирони бўлиб қолган. Собиқ жангчи бугунги кунда Бойсун туманидаги «Чорчинор» маҳалласида яшайди. 9 нафар фарзанди, 46 нафар невара ҳамда 20 дан ортиқ чеваралари бор.

Қосимхон Саломов

1921 йил 2 майда Шеробод туманига қарашли Хомкон қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг 11 майида Шеробод туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Дастлаб Болошов шаҳрида қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликдан ўтган, сўнгра Сталинград frontiга жўнатилган. У фронт сўқмоқларида уч йил жанг қилди, жанглар пайтида оғир яраланиб даволангач, 1944 йилнинг охирларида ўз Ватанига қайтиб келди. Урушдан кейинги йилларда тиклаш ва яратувчанлик меҳнати билан шуғулланди ва дастлаб Хомкон қишлоғида зоотехник бўлиб ишлай бошлади. Уни 1945 йилда Бойсун туман Ўрмон хўжалигига бошлиқ қилиб тайинлашди, бу вазифада у 23 йил ишлади. 1958 йилда Шеробод ва Хомкон оралиғидаги Танги довонидан ўтувчи 30 чақиримлик йўл қурилишига шахсий жамғармаси ҳисобидан ҳомийлик қилди. 1962-1963 йилларда эса шу атрофда дам олиш маскани қурилишига бошчилик қилди. Ҳозирги пайтда бу маскан болалар ёзги дам олиш масканига айлантирилган. Қарийб 45 йил халқига хизмат қилган, иккинчи жаҳон уруши жанггоҳларида бўлган Қ.Саломов урушдан кейинги йилларда урушда кўрсатган жасоратлари учун Ғалабанинг турли юбилей саналарида, шунингдек, мамлакатимиз Президенти фармони асосида «Жасорат» медали билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги Чилонзор қишлоғида яшаётган собиқ жангчининг 5 нафар фарзанди, 30 га яқин невара-чеваралари бор.

Холбой Бекмуродов

1917 йил 2 февралда Бойсун туманидаги Тузбозор қишлоғида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1939 йилда армия сафларига чақирилган. Армия хизматини Киев ҳарбий округи таркибида ўтай бошлаган. Тернополь шаҳрида олти ойлик ҳайдовчилар тайёрлаш курсларида ўқиган. 1941 йилнинг 22 июлида немис армияси уруш эълон қилмасдан собиқ СССР ҳудудларига бостириб кирган кезларда ҳам у ҳарбий хизматда эди. Немисларнинг 170 дивизияси даҳшат

билан бостириб кела бошлади. Чернигов шахрида етти кеча-кундуз қақшатқич жанглар бўлди. Босқинчилар ҳужумини биринчилардан бўлиб кутиб олган 1600 аскардан атиги 75 нафари омон қолди. Омон қолганлар чекиниб, 400 чақирим масофани пиёда босишиб, Репинский шахрига етиб келдилар. Москвадан келган иккита меттинанит уларни 4-ҳаво армияси сафига олиб кетди. Х.Бекмуродов бу ерда Ироженитор станцияси бошлиғи сифатида хизмат қила бошлади. Аслида ҳарбий ҳайдовчи бўлган Х.Бекмуродов бундан кейинги йилларда Олпинский, Москва, Смоленск, Селоленск, Орша, Бостагний, Пруссия, Германиянинг Грайсенберг, Анклом, Итатен, Бермин, шаҳарлари учун бўлган жангларда фаол катнашган. Жанглар пайтида икки марта яраланиб, контузия бўлган. Днепр дарёсини кечиб ўтиш пайтида душман авиацияси пайтида машинаси билан дарёга кулаб тушиб яраланган. 1945 йилда ўз қишлоғига қайтиб келган. 1-даражали «Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Тузбозор маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 7 нафар фарзанди, 50 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Иброҳим Шералиев

1919 йил 20 августда Бойсун туманидаги Пулҳоким қишлоғида туғилган. 1942 йил майида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилаган. Дастлаб ҳарбий тайёргарликдан Волга дарёси ёқасида жойлашган Борисохлебск шахрида ўтаган. Бу ерда у ўқ отиш маҳоратини эгаллади. 1942 йил 1 августиди ҳарбий қасамёд қабул қилиб, сўнг 164-ўқчи полк таркибига киритилди. Биринчи жангга Воронеж шахрида кирган. 1942 йилнинг сентябрь ойида душман билан юзма-юз жангда бўлди. Атрофни портлашлар, ўқ овозлари, самолёт гувиллашлари тутиб кетган эди. Жанг майдонида яраланганлар, ўлганлар кўп. Окопларда сув кўп. Тунлари окоп ковланади, кундузлари эса шиддатли жанглар давом этади. Ана шундай жангларнинг бирида, яъни 1942 йил 19 сентябрда И.Шералиев ўнг оёғидан қаттиқ яраланиб, қимирлай олмай қолди. Ҳамон жангни давом эттираётган сафдошлари эса илгарилаб кетишган. У кун бўйи шу аҳволда ётди. Ахийри сўнгги кучини тўплаб, судрала-судрала тош йўл ёқасига чикди. Шу пайт чана тортганча, санитар ит келиб қолди. У ерда яна бир беҳуш солдат ётарди, санитар ит белига боғланган дори қутчасини олиб, яраларини боғлаб, қонни тўхтатди. Сўнгра бутун мадори кетиб, хушун ийқотди. Эртасига кўзини очганда эса госпиталда ётарди. Соғайгач, яна жанггоҳларга жўнатилди. Бу сафар у Украина, Белоруссия, Варшавани озод этишдаги жангларда катнашди. Босқинчиларни Берлин шахригача қувлаб борди. 1946 йилнинг 20 майида ўз қишлоғига қайтишга рухсат берилди. Шундан сўнг, у Берлин-Москва карвони билан от қўшилган араваларда тўрт ой йўл юриб Москвага келди. Бу ердан кадрдон она юрти сари йўл олди. Урушдаги жасорати учун 1948 йилда «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Берлинни ишғол қилганлиги учун» медаллари билан тақдирланди. Шунингдек, унинг кўксини 1-даражали «Уруш катнашчиси» ордени, «Жасорат» каби қатор медаллар ҳам беаб турибди. Урушдан олдин ва кейинги даврларда ветеринария соҳаси бўйича ўқиб, мутахассисликка эга бўлгани туфайли И.Шералиев бир умр шу соҳада ишлади. 1973-79 йилгача эса ферма мудири сифатида фаолият юритди. Нафақага чиққандан сўнг ҳам сафда қолиб

ижтимоий таъминот ходими бўлиб ишлади. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги Тангимуш қишлоғида яшаётган собиқ жангчи 1-гурӯх ногирони бўлмиш И.Шералиевнинг 4 ўғил, 4 қизи, 60 дан зиёд неварачеваралари бор.

Иброҳим Тоғаев

Бойсун туманидаги «Янгиобод» қишлоқ кенгаши ҳудудида 1922 йилда туғилган ва Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йил 27 ноябрда армия сафларига жўнатилган. Осетиянинг Ардон шаҳридаги жангларда қатнашган, ушбу жангларнинг бирида 1942 йилда чап қўлининг билагидан яраланган, даволангач, сафга қайтади. 1943 йилдаги жангларда ҳам чап оёғидан оғир яраланади, шундан сўнг ҳарбий госпиталда даволанади ва уйига қайтариб юборилади. Уруш давридаги фаолияти учун қатор юбилей «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда савдо ходими, омборчи вазифаларида ишлади, ҳозирги пайтда 1-гурӯх уруш ногирони. Бойсун туманидаги Чорчинор маҳалласида яшайди. Тўрт нафар фарзанди, 30 га яқин неварачеваралари бор.

Ақром Орипов

1923 йилда Бойсун туманидаги Қўрғонча қишлоғида туғилган ва 1942 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Уруш даврида пиёда аскарлар сафида бўлган, баъзан разведкага ҳам борган. Ана шундай разведкаларга бориб-келишларнинг бирида қаттиқ яраланган бўлса-да, жанговар топшириқни бажарган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина, Саратов, Ленинград жанггоҳларида бўлган. Калинин вилояти учун бўлган жангларда қаттиқ яраланган, ҳозирги кунда Бойсун шаҳрида яшаётган А.Орипов жанговар хизматлари учун қатор медаллар, жумладан «Улуғ Ватан уруши қаҳрамони», «Буюк ғалабанинг 50 йиллиги», «Жасорат» каби медаллари, 15 та фахрий ёрлиқлари бор. Оиласида 6 нафар фарзанд вояга етган, кўплаб неварачеваралари бор.

Низом Розиков

1923 йил 5 июнда Бойсун туманидаги Омонхона қишлоғида туғилган ва 1942 йил 23 майда навқирон 19 ёшида иккинчи жаҳон урушига жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликдан сўнг Ленинград вилоятидаги Борисохлебск туманидаги жангларда илк бор қатнашди. 1942 йилнинг 30 августида ўнг қўлидан, 1943 йилда яна ярадор бўлган. Жанггоҳларга пулемётчи сифатида кирган Н.Розиков ана шу жароҳатларидан сўнг даволаниб, ҳарбий тиббий комиссия ҳулосаси билан уйига қайтариб юборилган. Урушдан қайтгач, омборчи, тафтиш комиссияси раиси, қоровул ва чўпон бўлиб ишлаган. 1973 йилдан буён I-гурӯх ногирони бўлмиш Н.Розиков урушдан кейинги йилларда турли юбилей саналари муносабати билан орден ҳамда медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги Омонхона қишлоғида яшайди, 8 нафар фарзанди, 61 нафар невараси ҳамда 22 чевараси бор.

Эгамберди Холтўраев

Бойсун туманидаги Шўроб қишлоғида 1910 йил 2 апрелда туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йил 22 майда армия сафларига

жўнатилган. Қисқа муддат ҳарбий тайёргарликдан сўнг, дастлаб 1942 йилда Саратов, Смоленск шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. Шу йили душман разведкачиларини сезиб қолиб, қўлга туширган ва ўз дўстларининг ҳаётини сақлаб қолганлиги учун фахрий ёрлик билан тақдирланади. 1943 йилда Витебск вилояти учун бўлган жангларда фаол қатнашган ва 1944 йилдаги жангларда авиабомба портлаши натижасида ўнг юзидан қаттиқ ярадор бўлади. Госпиталда даволанади, лекин жароҳати оғирлиги боис ўз юртига қайтарилади. Урушдаги жасоратлари учун I-даражали «Улуғ Ватан уруши», «Ватан уруши» орденлари, турли юбилей саналарида ва «Шухрат» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда чорвачилик ва дехқончилик билан шуғулланиди, ҳозирги кунда Бойсун туманидаги Шўроб қишлоғида яшайди. 7 нафар фарзанди, кўп сонли нева-чеваралари бор.

Тожи Омонов

1921 йилда Бойсун туманидаги Хўжабулғон қишлоғида туғилган ва 1942 йил май ойида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига чақирилган. 1942 йилнинг июнь ойида пиёда қўшинлар сафида тайёргарликсиз тўғри Сталинград frontiда урушга кирган. Шаҳар атрофида окоп қазииш ишларига жалб этилган ва 1942 йилнинг охирида ҳаво қўшинлари сафига ўтказилади. Кейинчалик 136-гвардия полкида «Ил-18» бомбардировчи-қирувчи самолётида пулемётчи бўлган. Кичик сержант сифатида 167-АТК, 627-ВАО (ҳаво авиация отряди) қисмида хизмат қилади ва 1944 йилда уч марта Совет Иттифоқи Қаҳрамони, полковник Желтукин билан бир самолётда учиб, душманга кучли зарбалар беришда қатнашади. Сталинград, Ростов-Дон, Донлун, Днепропетровск, Киев, Минск, Вильнюс, Варшава ҳамда Берлин шаҳарлари учун бўлган жангларда фаол қатнашган. Урушни Берлинда тамомлаган, иккинчи жаҳон уруши даврида, хусусан Белоруссия учун жанглар пайтида 1944 йилда 50 килограммлик бомба портлаши оқибатида қаттиқ ярадор бўлган. Тўрт ой ҳарбий госпиталда даволаниб, яна жангларга кирган, уруш давридаги мардлик ва жасоратлари учун «Ватан уруши» ордени, «Сталинград муҳофаази учун», «Жанговар хизматлари учун» ва ғалабанинг қатор юбилей саналари муносабати билан медалларга сазовор бўлган. Иккинчи жаҳон урушида жанубий, 4-Украина, 3-Белоруссия фронтлари таркибида мардонавор жанг қилиб қайтган Т.Омонов Хўжабулғон қишлоғида пилла агрономи, 1959-1986 йилларда эса Термиз сут заводида ишлади. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги Хўжабулғон фуқаролари йиғинига қарашли Хўжабулғон қишлоғида яшамоқда.

Акром Бўриев

Бойсун туманидаги Посурхи қишлоғида 1915 йилда туғилган. Урушга қадар еттинчи синфни тугатиб, ўқитувчи бўлиб ишлаган. 1941 йил 25 майда Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилади, дастлаб, Қозоғистоннинг Оқмола шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган, сўнгра Смоленск шаҳридаги 77-дивизия, 216-полк, 6-батальонининг 4-ротасига пиёда қўшин сафига ўтказилган. Шу дивизия таркибида қатор жангларда қатнашади, 1943 йилнинг 19 ноябрида тонг пайтидаги шиддатли жанглар вақтида ўнг қўли ва тос суягидан

қаттиқ ярадор бўлади. Шундан сўнг, Удмуртиянинг Ваткинский шаҳридаги ҳарбий госпиталда тўрт ой даволанади, бу ерда унинг битта буйрагини жарроҳлик йўли билан олиб ташлашган. Шу тариқа 1944 йилнинг июн ойида 2- гуруҳ уруш ногирони сифатида ўз юртига қайтиб келади. 1944 йилнинг сентябридан бошлаб, меҳнат фаолиятини давом эттирди, хўжаликда бригадир, омбор мудир бўлиб ишлади. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги Посурхи қишлоғида яшаётган собиқ жангчининг уруш давридаги хизматлари муносиб тақдирланган. У 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, Ғалабанинг барча йирик саналари муносабати билан медалларга, шунингдек, «Жасорат» медалига сазовор бўлган. Оиласида 10 нафар фарзанди, 92 неvara, 62-чевараси бор.

Бўри Жумаев

Бойсун туманидаги Хўжабулғон қишлоқ кенгашига қарашли Газа қишлоғида 1925 йилнинг январь ойида туғилган 1943 йил 25 февралда Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатишган. Қозоғистоннинг Оқмола шаҳрида дастлабки ҳарбий тайёргарликдан ўтган, шундан сўнг, Кукчатов вилоятидаги ҳарбий қисмга ўтказилган. Бу ерда у 1943 йил 30 июлдан 25 августгача хизматда бўлади, сўнг, 25 октябрдан 17 ноябргача 77-Влинский дивизиясининг 216-полки, 6-батальонининг 4-ротасида пиёда қўшинлар сафида Смоленск шаҳри учун жангларга киради. 1943 йилнинг 17 ноябр тонг пайтидаги жангларда ўнг елкасидан яраланиб, Удмурдистондаги Воткинский шаҳрида жойлашган 1125-сонли ҳарбий госпиталда даволанади. 1944 йил 20 мартда уйга жўнатилади, урушдаги ва меҳнатдаги хизматлари учун 1- ва 2-даражали «Улуғ ватан уруши», «Хурмат белгиси» орденлари, «Жасорат» ва «Шухрат» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда хўжалик раиси, раис муовини, туман фирқа қўмитаси йўриқчиси, агроном, бўлим бошқарувчиси, бош агроном вазифаларида ишлади. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги «Сайроб» ширкат хўжалигининг Хўжабулғон қишлоғида яшайди, унинг 50 неvara ҳамда 15 чевараси бор.

Аҳад Абдурахимов

1913 йилда Бойсун шаҳрида туғилган ва 1941 йил 25 мартда Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафига жўнатилади. Илк бор Саратов вилояти ҳудудларида жангга киради, шундан сўнг Эрон чегараларида бўлади, ниҳоят яна бир йил давомида Европа ҳудудларидаги жангларда иштирок этади. Уруш тугагач ҳарбий хизматни давом эттирди ва 1948 йил декабр ойларида армия сафларидан қайтиб келади. «Жасорат» ҳамда йирик саналаридаги юбилей медаллари билан тақдирланган, ҳозирги кунда Бойсун тумани марказидаги Ш. Рашидов кўчасида яшайди. Оиласида 9 нафар фарзанд вояга етган, кўп сонли неvara- чеваралари бор.

Эшнӣз Абдуллаев

Бойсун туманидаги Бозорқум қишлоғида деҳқон оиласида 1922 йилда туғилган ва 1941 йилнинг 15 декабрида Тожикистоннинг Регар туманидан армия хизматида жўнатилади. Уруш йиллари, Дон, Харьков, Витебск, Минск шаҳрларининг озод қилишда ҳамда Варшава учун бўлган жангларда қатнашади.

Жангларда мардлик намуналарини кўрсатади беш карра душман аскарларини асирга тушириб олиб келади. У урушда артиллериячи-разведкачи сифатида фаолият кўрсатади ва 1-даражали «Ватан уруши қатнашчиси» ордени, «Жасурлиги учун» медали ҳамда кейинги йиллардаги барча юбилей медаллари билан тақдирланган. 1945 йилнинг 25 мартида кадрдон юртига қайтиб келади ва тинч қурилиш ишларида фаол иштирок этади. Ўзбекистон Республикаси Президенти фармони асосида 1994 йилда «Жасорат» медали билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги Пулҳоким қишлоғида яшайди. Унинг 6 нафар фарзанди, 30 яқин невара-чеваралари бор.

Ҳайитбой Саматов

1925 йили Бойсун тумани «Ариқ усти» маҳалласида деҳқон оиласида туғилган ва 1943 йилнинг 25 январида Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан иккинчи жаҳон урушига жўнатилади. Худди шу йилнинг ўзида 61-армия 61-дивизиясининг 519-ўқчи полки таркибида жангларга киради. Уруш давомида Украина ва 1-Белоруссия фронтларида оддий солдат қўл пулемёти ўқчиси бўлиб жанговар хизматни ўтаган. Белоруссия ҳудудидаги жанглар пайтида душманинг эркакча кийиниб олган аёл разведкачисини ўрмонда қўлга туширган, ва ўрмон тепасидан учиб ўтаётган душман самолётига ўқ узиб портлатиб юборган. 1943 йилдаги бу воқеа ҳамюртимизнинг уруш пайтидаги жасоратларидан бир лавҳа, холос. У 1944 йил 21 мартда Киров вилоятининг 254-Фаленкин станцияси учун бўлган жанглар пайтида қаттиқ ярадор бўлган. Натижада чап қўлини госпиталда кесиб ташлаган. Шундан сўнг Бойсунга қайтиб келган. Отахон ҳозир Бойсун шаҳридаги М.Тоғаев кўчасида яшайди. Унинг 8 нафар фарзанди, 20 ортик невараси бор.

Парда Холмўминов

Бойсун туманидаги Боғиболо қишлоғининг «Туз бозор» маҳалласида 1925 йилнинг 25 март кунида туғилган. 1942 йил 25 январда Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатишган. шу йилнинг ўзида ҳарбий тайёргарликдан ўтиб, қасамёд қабул қилган. Шундан сўнг, пулемётчи сифатида Украина fronti таркибида жангга кирган, уруш давомида Киев, Вороники, Тамбов шаҳарларини озод этишда қатнашган. Бир неча бор яраланиб даволанган, яна жангларга кирган, 1944 йилда Пенза шаҳрини озод қилишда жасорат намуналарини кўрсатиб жанг қилган, ўнг оёғидан ажралган. П.Холмўминов Иккинчи жаҳон урушидаги қаҳрамонлиги ва жасорати «Ватан уруши» ордени ҳамда «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ғалабанинг қатор юбилей саналари муносабати, билан, шунингдек, Украина Президентининг фармони асосида «Украина озодлигининг 50 йиллиги», Ўзбекистон Республикаси Президентининг фармони билан «1941-1945 йиллардаги урушда фашизм устидан қозонилган ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Бойсун тумани марказидаги А.Набиев номи кўчада яшаётган П.Холмўминовнинг 6 фарзанди, 35 невара, 4 чевараси бор.

Норқобил Худойназаров

1921 йил 22 мартда Бойсун туманидаги Ўртабўз қишлоғида туғилган ва 1942 йил 22 июнда 19 ёшида армия сафларига шу туманнинг ҳарбий комиссариати томонидан жўнатилади. Дастлаб, тўрт ойлик ҳарбий тайёргарликдан ўтади, сўнгра Белоруссия, Хабаровскдаги жангларда қатнашади. Уруш даврида қўл пулемётчиси бўлади, кейинги жангларни Калинин вилояти ҳудудларида ўтказади. Америкалик ҳарбийлар билан 1942-43 йилларда Москва остоналарида саккиз ой жангларда бирга ишгирок этади. 1944 йилда асирга тушади, Америкада олти ой асирда бўлади, орада асирликдан озод этилади. Шундан сўнг у олти ой мобайнида Берлин чегараларида жанговар хизматни давом эттиради, уруш давридаги хизматлари учун орден, «Жасорат» медали ҳамда фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Тошкент вилоятида бунёд этилаётган Фарҳод канали қурилишида ишлайди, 1946 йилда қишлоғига қайтади ва оила қуради. Собик жангчининг 13 нафар фарзанди бор, ўттиздан ортиқ нева-чеваралари бобосининг бахти, иқболи ҳисобланади.

Тошбой Номозов

1925 йил 17 октябрда Бойсун туманидаги Сариқамиш қишлоғида туғилган ва 1943 йил 23 январда 18 ёшида кўнгиллилар қаторида жанггоҳларга жўнайди. Россиянинг Пенза вилоятида уч ой ҳарбий тайёргарликдан ўтади, сўнгра Украинани озод қилиш жангларида қатнашади. 1944 йил охирларида Белоруссия учун бўлган жангларда иштирок этади. Оғир япрадор бўлиб Витебск шаҳридаги госпиталда даволанади, жанглардаги мардлиги ва жасурлиги учун бир неча орден ва медаллар билан тақдирланган. Уруш тугагандан сўнг, 1945 йилнинг 15 майидан бошлаб, вайронагарчиликларни тиклаш хизматида қолдирилиб, 226-конвой аскарлари сафида бўлган. 1948 йилда ҳарбий хизматдан қайтади, 1948-85 йилларда Бойсун туманидаги «Бойсун» жамоа хўжалигида ишлаган. Ҳозирги кунда II-гуруҳ ногирони, Сариқамиш қишлоғида яшайди. I-даражали «Ватан уруши» ордени, «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги», «Украинани озод қилганлиги учун» каби қатор медаллар соҳиби. Оиласида 5 нафар фарзанди, 30 невараси ҳамда 12 нафар чевараси бор.

Эсон Холмуродов

1925 йилда Бойсун туманидаги Қўшбулоқ қишлоғида туғилган. 1942 йилда Денов туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Уруш даврида 31-танк корпусида, сапёрлар батальонида хизмат қилган. Пенза, Ульянов, Сталинград шаҳарлари ва Польша учун бўлган жангларда қатнашган ва Сталинград жангларидан кейин 1-Украина фронтига ўтказилган. Чехославакия ва Карантни озод қилишда қатнашган, 1944 йил 12 октябрда қаттиқ ярадор бўлади. 1944 йил 2 апрелда ўз полки таркибига қайтарилган ва ҳарбий тиббий комиссияси ҳулосаси билан ўз юртига қайтарилган. Уруш даврида шахсий жасорат намуналарини кўрсатган, душман қўлига ўтиши эҳтимоли бўлган майдонларни миналаштирган. Кўприкларни портлатган, майдонларни минадан тозалаган. «Шон-шухрат», «Қизил Юлдуз», «Жасурлиги учун» орденлари билан

тақдирланган. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги Даштиғоз қишлоғида яшайтган собиқ жангчи оиласида 7 нафар фарзанди, 40 га яқин неварачевараси бор.

Неъмат Амиртазоев

1921 йилда Бойсун туманидаги собиқ Қизил қарвон қишлоғида туғилган. Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йил баҳорида армия сафларига жўнатишган. Дастлаб, Харьков шаҳрида армия хизматида бўлади, Харьков шаҳри учун жангларда пиёда аскар сифатида иштирок этади. Яраланиб, тўрт ой давомида ҳарбий госпиталда даволанади, шундан сўнг, 1944 йилгача 2-Украина fronti таркибида жангларга киради. Уруш даврида шахсий жасорат намуналарини кўрсатади, масалан дарё орқали ўтиш пайтида немис солдатларини асирга олишга интилиб, ҳаракат қилаётган пайтда душман сезиб қолиб ўққа туттади. Сув тагига бекинмоқчи бўлиб, чўқа бошлайди, сафдошлари қутқариб қолади, урушнинг турли медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Бойсун шаҳар Олмазор кўчасида яшайди. Бир нафар ўғли, 6 нафар невараси ва 3 чевараси бор.

Эшқувват Омонов

1925 йилда Бойсун туманидаги Гуматақ қишлоғида туғилган ва 1943 йил октябр ойида Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан фронтга жўнатилади. Шу йилнинг ўзида 203-захира полки таркибига киритилади 1944 йилнинг март ойида 152-дивизиянинг 646-полки таркибида жангларга киради. Будапешт шаҳрини озод қилишда қатнашади ва 1945 йилнинг март ойида Германиянинг Бронсел шаҳри учун бўлган жангларга кириб бўйнидан яраланади. Маршал Тимошенко қўмондонлигидаги армия сафларида жангларда бўлади ва 1945 йил 5 майдаги Ғалаба байрамини Германияда кутиб олади. Урушдан кейин ҳам армия сафларида қолиб, 307, 221 ва 11733-полкларида ҳарбий хизматни давом эттирган. 1950 йилнинг апрелида уйига қайтиб келади. Уруш даврида 152-дивизиянинг 646-полкида хизмат қилаётган пайтларда шахсий жасорат намуналарини кўрсатади. Германиянинг Бронсел (Бринслав) шаҳри учун бўлган жанглар пайтида жанговар дўсти билан биргаликда 2 нафар немис солдатини ушлаб, батальонга олиб келиб топширган. Бу хизмати учун «Раҳматнома» ҳамда полкнинг фахрий ёрлиғига сазовор бўлган. Уруш давридаги хизматлари учун турли юбилей медаллари билан тақдирланган, шунингдек, 2 та фахрий ёрлиқ, «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Шуҳрат» медали соҳиби. Урушдан кейинги йилларда кутубхоначи, қишлоқ кенгашида котиб вазифаларида ишлаган. 1962 йилда оила қуриб, 10 нафар фарзандли бўлган. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги «Дуғоба» ширкат хўжалигининг Гуматақ қишлоғида яшайди.

Авлиёзода Ҳайдаров

1912 йил 19 февралда Бойсун туманидаги Дарбанд қишлоғининг «Қизилқишлоқ» даҳасида туғилган. Оилада ягона фарзанд бўлган. 1942 йил 20 июнда Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатишган. Дастлаб Сталинград остоналаридаги жангларда иштирок этади, урушдан кейин 2-Украина фронтига қарашли 8-ҳаво армиясининг 332-батальони

таркибида жанг қилган. Собик жангчининг ҳикоя қилишича, бош қўмондон фармони билан чакалакзорлар ичида иккита-бири ҳақиқий, иккинчиси сохта «аэродром»лар барпо этилган. А.Ҳайдаров сафдоши, рус йигити Алексей Гуричев билан икки йил мобайнида ана шу аэродромларни қўриклашди. Улар сохта «аэродром»дан туриб, ҳақиқий жанговар самолётларнинг учиш-қўнишини бошқарар эдилар. Агар ҳавода душман самолётлари кўринса дарҳол осмонга сарик рангли, «салют» отишарди. Бундан чалғиган душман сохта «аэродром»даги ясама самолётларга ўқ ёғдирар ва самолётларни яксон қилдик, деб ўйларди. Ана шундан сўнг, улар ҳавога оқ рангдаги «салют» отиб, ҳақиқий аэродромдаги жанговар самолётларни учишга чақирар эдилар. Худди шу йўл билан самолётларнинг учиб-қўнишлари учун ҳам дарак беришар эди. Ҳушёр ва жасур жангчиларнинг иккаласи ҳам ана шу жасоратлари учун ўз вақтида «Қизил юлдуз» ордени билан мукофотланган эдилар. Ана шундай жасурлик ва мардлик намуналарини кўрсатиб жанг қилган А.Ҳайдаров Австриянинг Вена шаҳригача бўлган жангларда қатнашиб, 1945 йилнинг декабрида армия сафларидан эсон-омон қайтиб келган. Тўрт йил мобайнида уруш сўқмоқларида бўлган собик жангчи урушдан қайтгандан сўнг ўқитувчи, қишлоқ кенгаши раиси лавозимларида ишлади.

Холтўра Норқобилов

1924 йил 20 майда Бойсун туманидаги Паданг қишлоғида туғилган ва шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг 26 мартида армия сафларига жўнатилган. У Ленинград, Прибалтика, Украина, Латвия, Литва, Эстония, Польша ва Германия ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Латвия шаҳарлари учун бўлаётган жанглар пайтида қочиб кетаётган душман автобусини ичидаги солдат ва зобитлари билан қўлга тушириб, шахсий жасорат намунасини кўрсатади. Урушдаги жасоратлари учун I-даражали «Ватан уруши» ордени, юбилей медаллари, «Улуғ Ватан уруши қатнашчиси» дипломи, «Жасорат» медали билан муносиб тақдирланган. Жанггоҳлардан сўнг ҳам армия хизматида қолиб, Узоқ Шарқда чақирилувчиларни парашютдан сакраш бўйича полк сафида бўлган. Ҳозир Бойсун туманидаги Паданг қишлоғида яшайди ва урушдан кейин зоотехник, сут-қаймоқ заводи ишчиси, савдо ходими бўлиб ишлаган. 12 нафар фарзанди, 130 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Турсун Муҳаммадиев

1912 йилда Бойсун туманидаги Хўжабулғон қишлоғида туғилган. 1942 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Калининград шаҳрида ўн етти кунлик ҳарбий тайёргарликдан сўнг, жангларга кирган. Жангда қўлидан, оёғи ва биқинидан яраланади, даволаш учун Москвадаги ҳарбий госпиталга жўнатилади. Бу ерда олти ой даволангандан сўнг Польшага жўнатилади ва 1945 йилгача у ерда бўлиб, фронт ортида ишлайди. 1946 йилда уйига жўнатилади, урушда бўлганлиги учун 1 та орден ва 10 медал билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Хўжабулғон қишлоғида яшайди, унинг 11 нафар фарзанди, 70 нафар нева-чеваралари бор.

Қодир Холматов

1913 йилда Тошкент вилоятида туғилган ва 1941 йил 19 декабрда Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Уруш вақтида ошпаз бўлган ва армия сафларида Одесса, Сталинград, Донбасс, Харьков, Руминия, Германия ва Берлингача борган. Белград шаҳрида жанглар кетаётган пайтда у 250 асирга мўлжалланган таом пишириб, асирларга етказиш учун йўлга чиқади ва кишининг аёзли кунида ўрмонда адашиб қолиб душман қўлига асирга тушади. Уни немис полковниги олдиға олиб киришади, шунда у соф ўзбек тилида салом беради, хайратланган полковник ажабланиб, «менинг мусулмон эканлигимни қаердан билдинг»? дея сўрайди. Овқатларни немис аскарларига бўлиб беришади, ўзини асирга олиб қолишади, у бу ерда ошпазлик қилади, унга ёрдамчи қилиб иккита аскар ҳам қўшиб беришди. Улар ҳам мусулмон болалари эди, пайт пойлаб, учаласи қочади ва яна ўз полкига келиб қўшилади. 1945 йилда Берлинда ғалабани нишонлайди, 1946 йилда Бойсунга қайтиб келади. Уруш давридаги хизматлари учун «Қизил юлдуз», «Шухрат» орденлари, «Жасорат», Украина Республикасининг юбилей ва бошқа саналар муносабати билан медал ҳамда фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги Тузбозор маҳалласида яшайди, 7 нафар фарзанди, 40 га яқин нева-чеваралари бор.

Мустафоқул Ғаниев

1922 йилда Бойсун туманидаги Хўжабулғон қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг май ойида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўтатилган. 1942 йилнинг 3 ноябрида жангга кириб, 17 ноябрида ярадор бўлади ва Москва ҳамда бошқа шаҳарлардаги ҳарбий госпиталларда даволанган. 1943 йилнинг 23 апрелида ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан ўз юртига қайтарилган. Урушда бўлганлиги учун 2 та орден, 6 та медал билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Бухородаги ҳисобчилар тайёрлаш курсларида ўқиган. Магазинда сотувчи, ёрдамчи ҳисобчи, бош ҳисобчи вазифаларида ишлаб, 1983 йилда нафақага чиққан. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги «Сайроб» хўжалигининг Хўжабулғон қишлоғида яшайди. 9 нафар фарзанди, 35 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Жума Бекбоев

1924 йилда Бойсун туманидаги Хўжабулғон қишлоғида туғилган ва 1942 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Ленинград frontiда иштирок этади, шунингдек 1943 йилда Калининский frontiда душмanning пулемётдан ўқ отиш нуктасини яқсон қилганлиги учун 1-даражали «Ватан уруши» ордени, 2-даражали «Ватан уруши» ордени билан тақдирланган. Уруш даврида кўп маротаба разведкада бўлиб, муҳим топшириқларни бажариб қайтган. Ана шу хизматлари туфайли «Жанговар хизматлари учун» медали билан тақдирланган, шунингдек қатор юбилей саналарида ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» каби медаллари билан мукофотланган. Ички ишлар бўлими тизимларида узоқ йиллар бенуксон ишлаганлиги учун берилган қатор медаллар ҳам Ж. Бекбоевнинг кўксини безаб

турибди. У «Милиция аълочиси» нишони соҳибидир, чунки 1944 йилда уруш сўқмоқларидан қайтгач, дастлаб мактабда ўқитувчилик қилди, сўнгра яна 1954-1983 йиллар давомида ички ишлар тизимида ишлаб, нафақага чиқди.

Ҳозирги кунда Бойсун шаҳридаги Б. Тўракулов кўчасида яшаётган собиқ жангчининг оиласида 13 нафар фарзанд, яъни 5 ўғил, 8 қиз вояга етган. Уларнинг барчаси эл-юрт корига ярайдиган, оталари жасоратига муносиб бўлиб етишган. Жума бобонинг 60 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Хидир Қудратов

1923 йил 6 июлда Бойсун шаҳрида туғилган ва 1942 йил 20 майда Шеробод туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилади. Шу йилдан эътиборан 1238-полкда хизмат қила бошлайди ва Ленинград остоналарида 1943 йилнинг март ойигача жанглarda бўлади. Қаттиқ яраланиб даволангач, ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан урушдан қайтарилади. Уруш давридаги хизматлари учун орден ҳамда юбилей медаллари, фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Бойсун тумани марказида «Косиблар» кўчасида яшайди, 5 нафар фарзанди, 21 невара ва 7 нафар чевараси бор.

Ҳофиз Худойкулов

1923 йил 21 апрелда Бойсун туманидаги Шўрсой қишлоғида туғилган ва шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йил 25 мартда армия сафларига жўнатилган. Воронеж, Волков фронтларида, Латвия, Литва, Эстония, Шарқий Пруссия (Калининград), Польша ва Германия ҳудудларидаги жанглarda қатнашади. 1943 йил 4 октябрда Волков шаҳрида, 1944 йилда Литвада ва 1945 йилда Польша ҳудудларидаги жанглarda ярадор бўлади. 1945 йилнинг октябр ойида ўз юртига қайтиб келади, уруш давридаги жасорати ва матонати учун «Қизил Юлдуз», «Ватан уруши қатнашчиси», «Германия устидан қозонилан ғалаба» орденлари, шунингдек «Жасорат» ва бошқа юбилей медаллари билан тақдирланган, Уруш энг қизғин ҳал қилувчи паллага кирган 1943 йилда октябр ойдан 659-полк командири бўлган. Урушдан кейинги йилларда мактабда ўқитувчилик қилди. Оиласида икки нафар ўғли бор. Ҳозирги кунда Бойсун шаҳар, Н. Аъзамов номли маҳаллада яшаётган собиқ жангчининг 50 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Равшан Ҳамдамов

1911 йилда Бойсун туманидаги Шўрсой қишлоғида деҳқон оиласида туғилган, урушга жўнатилгунга қадар оддий ишчи бўлган. 1943 йил 30 январда Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан Иккинчи жаҳон урушига жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликдан сўнг, 118-ўқчи полк таркибида Харьков, Киев шаҳарлари учун бўлган жанглarda қатнашган. Душманни Киев остоналаригача қувиб келиб, 1943 йилнинг 5 сентябридаги бомбардимон пайтида осколқа тегиб, чап оёғини олиб кетади. Украинадаги ҳарбий госпиталларда бир неча ой даволангач, врачлар оёғини кесиб ташлашга мажбур бўлдилар. 1944 йил 4 февралда ўз ватанига жўнатилади. Урушдан қайтгандан сўнг, арқоқ ясаб бир оёғи билан алача каби қадимий матолар тўқишга киришади. Кейинчалик ғалла ҳосилоти бўлиб ишлайди. Урушдаги хизматлари учун «Қизил

юлдуз» ордени ва қатор медаллар билан тақдирланган. Оиласида 5 киз, 2 ўғли бор, бугунги кунда Бойсун туманидаги Дарбанд қишлоғида яшайди. 110 ортиқ неварачеваралари бор.

Омон Хўжақулов

1920 йил 6 июнда Бойсун туманида туғилган, 1943 йилнинг сентябрида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликдан сўнг, Украина frontiда жангга киради ва Польша учун бўлган жангларда қатнашиб, хизматни давом эттирган. 1946 йилнинг май ойида армия сафларидан қайтган, уруш давридаги хизматлари учун «Жасорат», «Германия устидан қозонилган Ғалаба учун», «Жанговар хизматлари учун», «Жасурлиги учун» каби қатор медаллар билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлаган. Оиласида 3 нафар фарзанд вояга етган. Тўққиздан ортиқ неварачеваралари бор. Ҳозирги кунда Бойсун шаҳридаги Б. Тўрақулов номидаги кўчада истиқомат қилмоқда.

Амир Алихонов

1919 йил 15 майда Шеробод туманидаги Хомкон қишлоғида туғилган. Урушга қадар ўзи яшаётган ҳудуддаги хўжаликда чўпон, табел юритувчи ва оддий ишчи бўлиб ишлаган. 1942 йил 15 сентябрда Шеробод тумани ҳарбий комиссариати томонидан хомконлик 35 нафар ёш навқирон йигитлар жанггоҳларга жўнатилади. Шулардан 17 нафари бедарак йўқолган. У тўрт ой мобайнида Туркменистоннинг Ашхобод шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтади. 1943 йилнинг январ ойида Боку шаҳрига, ундан Қримга боради, ундан «Темир йўл қўшинлари заҳира полки» номида юритилувчи 95-полк таркибига келиб қўшилади. Темир йўлларни таъмирлаш, вайрон бўлган кўпирикларни тиклаш ишлари билан шуғулланади. Керчь дарёсидаги кўпирикларни тўрт ой таъмирлагандан сўнг, мамлакатни фронт билан боғлаб турган темир йўлларни қайтадан таъмирлаб ишга тушириш учун Болгарияга ўтади. Кейин Абхазия, Киевда ҳам таъмирлаш ишлари билан шуғулланди. Шундан сўнг Ситимиград жангларида қатнашиб, Краснодар ўлкасидаги темир йўллар ва кўприкларни таъмирлаб, яна Ситимиград жангларида қайтди. Бу ерда уруш тугаганлиги тўғрисидаги хабарни кутиб олади. Уруш тугагач ҳам, уч йил мобайнида армия сафларида қолади. Урушдан кейинги тиклаш ишларида, темир йўл ва кўпирикларни таъмирлашда фаол иштирок этди. Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари учун 1946 йилда «1941-45 йиллардаги улуғ Ватан уруши даврида қозонилган Ғалаба учун» кўкрак нишони ва ордени, «Ватан уруши» ордени, «Жасорат» медали ҳамда фахрий ёрликлар ва юбилей медаллари билан тақдирланган, урушдан кейинги йилларда хўжаликда оддий деҳқон-пахтакор бўлиб ишлади. 1955 йилда Бойсун туманига кўчиб ўтади. Шундан сўнг «Сайроб» хўжалигида чўпон, ферма мудири ёрдамчиси вазифаларида ишлаб, 1979 йилда нафақага чиққан. Ҳозирги кунда шу қишлоқда яшаётган собиқ жангчининг 8 нафар фарзанди, 40 нафар неварачеваралари бор.

Раҳим Шарипов

1925 йил 2 майда Бойсун туманидаги Посурхи қишлоғида ишчи оиласида туғилган ва 1943 йил 2 январда Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилади. Дастлаб, олти ойлик ҳарбий тайёргарликдан ўтади ва 1943 йилнинг июль ойидан 30 октябрига қадар Украинанинг Харьков, Запорожье вилоятларини озод қилишдаги жангларда қатнашган. Шу йилнинг 30 октябрида Запорожьенинг Межтополь шаҳридаги жанглар пайтида чап оёқ ва ўнг қўлидан яраланган. Шундан сўнг, Днепропетровск, Новочеркасск ва Боку шаҳарларидаги ҳарбий госпиталларда даволанади, ниҳоят ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан 2-гурӯҳ ногирани сифатида 1944 йилнинг май ойида ўз туғилган юртига қайтарилган. Уруш даврида қисқа муддатларда жангларда бўлганлиги учун мукофатланган бўлса-да, урушдан кейинги йилларда 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, Ғалабанинг юбилей саналарида медаллар, Украина Республикасининг юбилей медаллари, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган.

Урушдан кейинги йилларда тумандаги мактабларда ўқитувчи, илмий бўлим мудири, туман халқ моарифи бўлимида бош назаротчи, тармоқ касаба уюшмалари кенгаши раиси вазифаларида ишлаган. Меҳнатдаги муваффақиятлари учун 1954 йилда «Меҳнатдаги аъло хизматлари учун», 1958 йилда «Меҳнатда ўрнатилган кўрсаткичлари учун» медаллари, 1967 йилда эса «Хурмат белгиси» ордени билан тақдирланган. Шунингдек, унга «Ўзбекистонда хизмат кўрсатган ўқитувчи», собиқ «СССР халқ моарифи аълочилиги» унвонлари берилган. Бугунги кунда Бойсун туманидаги Посурхи қишлоғида яшайди. Унинг 8 нафар фарзанди, 30 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Тождин Саидов

1925 йил 15 апрелда Бойсун туманидаги Посурхи қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг май ойида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатиладиган. Воронеж вилоятининг Борисохлебск туманида жангга кирган, кейин Дон дарёси қирғоқларида жойлашган Кратоякс шаҳри учун бўлган жангларда қатнашади. Кейинроқ Витебскдаги Орма шаҳри учун жангга кириб, биринчи бор унг оёғидан яраланади. Даволангач, яна жангларга киради, 1943 йилда Сталинград учун бўлган аёвсиз жангларда чап оёғидан яраланиб, госпиталга тушади. Ворошиловграддаги жангларда эса бошидан яраланади. Даволангач, Днепропетровскка жўнатилади у ердан 1946 йилнинг 20 июлида уйига қайтади, Сталинград учун бўлган жанглар пайтида разведкага бориб, 3 нафар душман солдатини асирга олиб қайтган, Шу шахсий жасорати учун «Қизил Юлдуз» ордени билан мукофотланган, у урушдан кейинги йилларда қатор юбилей саналари муносабати билан медаллар, «Ватан уруши» ордени ҳамда «Жасорат» медалига сазовор бўлган.

Уруш сўқмоқларидан эсон-омон қайтган собиқ жангчи деярли 45 йил мобайнида жамоа хўжалигида оддий ишчи бўлиб ишлади. Бугунги кунда Бойсун туманидаги Посурхи қишлоғида яшаётган отахонинг 3 нафар ўғли, қатор невара ҳамда чеваралари бор.

Абдулло Сайфиддинов

1923 йил 20 майда Бойсун туманидаги Посурхи қишлоғида туғилган ва 1943 йил августида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатишган. Дастлаб, Тула вилояти учун бўлган жангларда қатнашган. Уруш даврида умуртқа поғонаси касалликка чалиниб, ҳарбий госпиталида довлангач, 6 ойга уйига таътил берилган. Таътидан сўнг яна фронтга жўнатилиб, 3-Прибалтика армияси таркибида жангларга киради, 1944 йилнинг 27 июнидаги жанглар пайтида жароҳатланиб, жанг майдонида ўликлар орасида қолиб кетади. Уни ўлган ҳисоблаб уйига «қора хат» жўнатилади, аммо уни қидирувчилар топиб олиб, санбат орқали Псков шаҳридаги темир йўл касалхонасига жўнатилади. Даволаниб чиққандан сўнг, уни соғломлаштириш масканига юборишади. 1944 йилнинг октябр ойида уйига қайтарилади. Уруш давридан кейинги йилларда орден ва медаллар билан, шунингдек Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Посурхи қишлоғида яшайди. 6 нафар фарзанди, 57 невра ҳамда 26 чевараси бор.

Нор Қурбонов

1922 йил 5 декабрда Бойсун туманидаги Посурхи қишлоғида туғилган ва 1942 йил октябр ойида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига чақирилади. Самарқанд вилоятидаги Каттакўрғон шаҳрида уч ой ҳарбий тайёргарликдан ўтади, уруш даврида 3-Белоруссия fronti таркибида Украина, Беларуссия, Польшадаги жангларда қатнашади. У 1942 йилдан 1945 йилнинг 18 апрелигача жанггоҳларда иштирок этади, 1945 йилда қорни ва оёғидан яраланади. Уруш тугагач, ҳарбий қисм томонидан Челябинск шаҳридаги электр пайвандчилик курсларига юборилади, у ерда икки йил ўқигандан сўнг яна икки йил шу шаҳардаги ҳарбий заводда ишлайди. 1950 йилда ўзи туғилиб ўсган қишлоққа қайтиб келади, уруш давридаги жасоратлари учун 1943 йилда «Қизил юлдуз» ордени, 1944 йилда «Жасурлиги учун», 1945 йилда «Жанговар хизматлари учун» медаллари билан тақдирланган. Урушдан сўнгги йилларда эса «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Польшани озод қилганлиги учун» ҳамда Ғалаба байрамининг қатор юбилей саналарида, шунингдек фахрий ёрликлар билан тақдирланган. Урушдан сўнг ўттиз йил пайвандчи бўлиб ишлаган, 9 нафар фарзанди, 10 ортик невараси бор, 1-гурух уруш ногирони.

Жаббор Жумақулов

1924 йилда Бойсун туманидаги Дарбанд қишлоғида туғилган ва шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йили армия сафларига жўнатишган ва 1945 йилгача жангларда бўлади. 3-Болтикбўйи fronti таркибида Воронеж, Смоленск, Витебск, Веленкс Луки, Латвия, Литва учун бўлган жангларда фаол қатнашади. Уруш даврида бўлим командири, ҳисоблаш командири ва станкавой пулемётчи бўлган. Жанггоҳларда 22 нафар жангчига етакчилик қилган, тўрт марта яраланган, уруш даврида шахсий жасорат намуналарини кўрсатган. Уч нафар душман ҳаво десантчиларини уриб туширган, 6 нафар немис солдатини асир туширган. Латвия учун бўлган жангларда оғир яраланиб, ўнг оёғидан яраланган, «Ватан уруши» ордени, «Адмирал Ушаков», «Меҳнатда ўрнатилганлиги учун» медаллари

сохиби. Урушдан кейинги йилларда Дарбанд хўжалигида ҳисобчи, қишлоқ кенгашида котиб-ҳисобчи, хўжаликда тафтиш комиссияси раиси, дўконда сотувчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Дарбанд қишлоғида яшаётган собиқ жангчининг 7 нафар фарзанди, 30 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Шоймардон Ҳамроев

1922 йил 16 мартда Бойсун туманидаги Дарбанд қишлоғининг Бозорсой даҳасида туғилган, шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йил 23 майда армия сафларига чақирилади. Дастлаб ҳарбий тайёргарликлардан сўнг, маршал Рокоссовский қўмондонлигидаги 3-Белоруссия fronti таркибига юборилади. Украина, Беларуссия, Кашинский фронтларида, Болтикбўйида, Латвия, Литва, Эстония ҳудудларида, Ростов, Воронеж каби шаҳарларда бўлиб ўтган жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизмати ва жасоратлари туфайли «Жасурлиги учун» медали, «Қизил юлдуз», «Ватан уруши» орденлари ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Шунингдек, у «Жасорат» медалининг ҳам соҳибидир.

1945 йилнинг 23 октябрида уруш сўқмоқларидан қайтгандан сўнг, Душанбедаги педагогика институтида таҳсил олади, 1951 йилдан нафақага чиққунча мактабда ўқитувчилик қилади. Бу соҳада ҳам у турли фахрий ёрлиқлар, медаллар билан тақдирланиб, «Ўзбекистон халқ маорифи аълочиси» унвонига сазовор бўлди. Бугунги кунда Бойсун туманидаги Дарбанд қишлоғида яшаётган собиқ жангчининг 5 нафар фарзанди, 40 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Умбар Қурбонов

1915 йилда Бойсун тумани Дарбанд қишлоғида туғилган ва 1941 йилнинг сентябрида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига чақирилган. Илк бор Сталинград остоналарида жангга киради, яраланиб бир ой даволанади, яна жангга киради ва бу гал қўлларидан ярадор бўлад, снаряд парчалари икки бармоғини узиб кетган. Сталинград урушларида разведкага бориб, душман жойлашган жойларни аниқлаб уларнинг батамом йўқ қилинишига ҳисса қўшади. Владивосток ҳарбий қисмида хизмат қилаётган кезларида штаб томонидан «Олий хизматчи» унвони берилган, жанггоҳларда бир ярим йил бўлиб, 1943 йилда ярадор бўлиб ўз қишлоғига қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун орден ва медаллар, фахрий ёрлиқлар билан тақдирланиб «Жасорат» медалига ҳам сазовор бўлган. Урушдан кейинги йилларда Сайроб, Дарбанд, Авлод, Гўри хожи, Қўрғонча қишлоқларида ўқитувчилик қилган. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги Дарбанд қишлоғида яшайди, 7 нафар фарзанди, 60 яқин нева-чеваралари бор.

Авлиёқул Эрмўминов

1918 йил 15 март куни Бойсун туманидаги Дарбанд қишлоғида туғилган ва 1939 йил 15 августда Шеробод ҳарбий комиссариати томонидан Қрим шаҳрига ҳарбий хизматни ўташ учун юборилган. 1941 йилдан 361-ўқчилар полкида, 1942 йил май ойидан 55-ўқчилар полкида Ленинград, Сталинград ва Калинин шаҳарларини немис босқинчиларидан озод этиш учун мардларча

курашди. 1942 йил август ойида Ленинград яқинида бўлиб ўтган кескин жангларда оёғидан қаттиқ яраланиб, Хмельницкий шаҳарчасида жойлашган 1102-сонли ҳарбий госпиталда узоқ вақт даволанди. Тузалганидан сўнг Горький шаҳридаги ахлоқ тузатиш колониясида посбон вазифасини бажаришга юборилган. У 1945 йилнинг охирларида она қишлоғига қайтиб келган.

Собиқ жангчи аввал буғдой тайёрлаш бўлимида 5 йил, йўл қурилишида 7 йил, колхоз фермасида 20 йил ва ниҳоят Ибн Сино номли 9-сонли ўрта таълим мактабида боғбон сифатида 10 йил ҳалол меҳнат қилди. У «СССР қурулти кучларининг 70 йиллиги» (1918-1988), «Улуғ Ватан уруши ғалабасининг 30 йиллиги» (1975), «1941-45 йиллардаги урушда фашизм устидан қозонилган ғалабанинг 50 йиллиги» (1995) номли юбилей медаллари ҳамда Ўзбекистон Республикаси Президентининг «Жасорат» медали (1994 йил 6 май) ва кўплаб фахрий ёрлиқлар билан мукофотланган.

Собиқ жангчи 5 нафар фарзанднинг отаси, 23 невараси ва 3 чеваранинг меҳрибон бобоси, у ҳозирги пайтда Бойсун тумани Дарбанд ширкат хўжалигида кексалик даврини сурмоқда.

Ҳалим Жўраев

1925 йил 22 июлда Бойсун тумани Авлод қишлоғида таваллуд топган ва 1944 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Жангларни Польша ҳудудларидан бошлаб, Берлингача бўлган жангларда қатнашган. Оддий пиёда ўқчи аскар сифатида Германиянинг Магденбург, Гюдзамп шаҳарларида жанг қилган. Урушдаги жасорати ва матонати учун 2 даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасорат» медали, фахрий ёрлиқлар ҳамда еттита юбилей медаллари билан тақдирланган. Туман ИИБ нинг ўт ўчириш бўлимида ишлаган. Ҳозирги кунда Бойсун шаҳри Б.Тўракулов кўчасида яшайди, 5 нафар фарзанди, 30 га яқин невара-чеваралари бор.

Мусурмон Пардаев

1924 йилда Бойсун туманидаги Кўчкак қишлоғида туғилган ва 1942 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Ўша йилнинг 1 сентябрида армияга жўнаган 46 нафар бойсунлик навқирон йигитлардан атиги 12 нафаригина урушдан соғ омон қайтган. 1942 йилнинг 16 ноябрида маршал Конев қўмондонлигида Калининград fronti армияси таркибида жангларга киради. Воронеж, Курск, Белгород, Харьков, Киев, Комсомолкс шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашди. Молдавия сарҳадларига 12 чақирим қолганда чап оёғи ва кўлидан оғир яраланди, бунгача у жангларда кўрсатган шахсий жасорат намуналари учун «Жасорат» медали ҳамда генерал полковник Қаюмовнинг шахсий совғаси билан тақдирланган эди. 1945 йилнинг 25 февралда урушдан 3-гурух ногирони бўлиб қайтган. Урушдан сўнг оддий ишчи бўлиб ишлаган, ҳозир Бойсун туманидаги Кўчкак қишлоғида яшайди. 10 нафар фарзанди, 40 га яқин невара-чеваралари бор.

Болта Шомуродов

1922 йил 15 майда Бойсун туманидаги собиқ «Янгизамон» жамоа хўжалигининг Ҳардури қишлоғида туғилган ва 1941 йил 18 октябрида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига чақирилган. Дастлаб, Қозоғистоннинг Семипалатинск вилоятидаги Аягос шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтиб, тўпчилар тайёрлаш курсларида ўқиди. Биринчи бор Украинанинг Кировар шаҳридаги жангларда тўпчи сифатида киради. Белоруссия ва Украинани озод этишда фаол иштирок этган, Карпат тоғларида жанг қилган. Ҳарбий Украинанинг Драгович, Ушгород, Мукочев шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. У Европа давлатлари бўйлаб давом этган жангларнинг фаол иштирокчиси сифатида Руминия, Чехославакия, Польша, Австрия, Венгрияни озод этишда қатнашади. Венгриянинг Болотон кўли яқинидаги жангларда у текисликда туриб, бостириб келаётган немис танкларига ўзи бошқараётган тўпидан ўқ отиб, ёндира бошлади. У хизмат қилаётган тўп ҳисобида бир неча соат давом этган жанг пайтида душмanning 5 та танки яксон қилинди, бундай талофатдан қутурган душман авиацияни ишга солди.

У олис жанггоҳлардан 1945 йилда ўз қадрдон қишлоғига қайтиб келди, тинч қурилиш меҳнати билан банд бўлди. Аввалига Дарбанд алоқа бўлимида алоқачи бўлиб ишлади, сўнг 1951-1954 йиллар мобайнида Тошкент алоқа техникумида таҳсил олиб, кўп йиллар алоқа тизимида ишлади. Узоқ йиллар Бойсун алоқа бўлимини бошқарди, уруш давридаги хизматлари учун 3-даражали «Шухрат» медали ва кўкрак нишонлари ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Амир Темур» ордени, «Жасорат» медали билан муносиб тақдирланди. Ҳозирги кунда Бойсундаги Ҳардури қишлоғида яшайди, 10 нафар фарзанди, 60 ортиқ неварачеваралари бор.

Маманазар Хўжанов

1920 йилда Бойсун туманидаги Чагин қишлоғида туғилган ва 1942 йил 26 май куни шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатишган. Дастлаб Орлов вилоятининг Орёл шаҳри учун бўлган жангларга кирди, шу жангларда чап оёғидан яраланиб госпиталда даволанди. Шундан сўнг Украинанинг қатор шаҳарлари ва Харьков учун бўлган жангларда қатнашади, Варшава учун бўлган жангларда иштирок этади. 1945 йилнинг 2 майида Рейхтол шаҳрига етган ва Берлин учун бўлган жангларда қатнашган, кейин Германиядаги завод-фабрикаларни жўнатишда иштирок этган. Шундан сўнг урушда 4-5 марта яраланганлиги инобатга олиниб, биринчилар қаторида туғилиб ўсган юртига қайтарилган. Ҳозир Бойсун туманидаги Пудина қишлоғида яшаётган собиқ жангчи «Қизил Юлдуз» ордени, «Берлинни олганлиги учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Жасурлиги учун» каби қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги тинч қурилиш даврида ўзи яшаётган хўжаликда зоотехник, кейинчалик хўжалик раиси, агроном, туман тайёрлов идораси бошлиғи каби вазифаларда ишлади.

Бобоқул Соҳибов

1926 йил 13 апрелда Бойсун туманида туғилган ва 1944 йил ноябр ойида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилади. Дастлабки жангларга 2-Белоруссия фронтининг 156-полки таркибида киради, кейин 263- гвардия

дивизияси таркибида жанглари давом эттиради. Жанглари билан Берлингача боради, урушдан кейинги тиклаш ва қўриқлаш ишлари учун армия сафларида олиб қолинади, ниҳоят 1950 йилнинг 23 январиди ўзи туғилиб ўсган юртга қайтади. Шундан сўнг Бойсун туманидаги «Работ» хўжалигида оддий ишчи бўлиб ишлайди ва 1986 йилда нафақага чиқади. «Ватан уруши» ордени, «Жасурлиги учун», «Жасорат» ва бошқа юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Бойсун туманида Арикусти маҳалласида яшайди, 8 нафар фарзанди, 33 нафар невараси бор.

Қосим Қахҳоров

1924 йилда Бойсунда туғилган ва 1942 йил сентябрь ойида Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Уруш даврида пулемётчи бўлган ва 1942-1944 йилларда Курск-Дунай, Орловск, Белград ҳамда Киевни озод қилиш жангларида қатнашиб, яраланган. 1944 йилда Нижний Тагил ҳарбий госпиталига жўнатилади, 1945 йилнинг январь ойида Мурманскда денгиз флотиди хизматда қилади. Сталинград жанги иштирокчиси, 1945 йил 8 майда Берлинни озод қилишда қатнашиб, шу йилнинг ўзиди ватанига қайтиб келган.

Урушдан кейинги йилларда темирчилик касбиди ишлайди, шу соҳада нафақага чиққунча фаолият кўрсатади. Иккинчи жаҳон урушидаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени ҳамда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Бойсун шаҳар, Олмазор кўчасида яшайди, 5 нафар фарзанди, 35 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Қодир Жалилов

1925 йилда Бойсун туманидаги Авлод қишлоғиди туғилган ва шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йил ноябрь ойида урушга жўнатилган. Уч ойлик ҳарбий тайёргарликдан сўнг, 2-Белоруссия фронти таркибига киритилган, шу фронт таркибиди жанг қилаётган кезларда 1943 йилнинг май ойида снаряд парчаларидан яраланади. Даволангач, яна шу фронт таркибиди жангларга киради, 1944 йил июнь ойидаги жанглари пайтида иккинчи марта яраланади. Есентукидаги ҳарбий госпиталда даволанади ва 1945 йил қўлтиқтаёқда, ҳарбий кузатувчи ёрдамида уйига жўнатилади. Уйга қайтгач, бир йил яна даволанади, шундан сўнг, хўжалик идорасида ҳисобчи бўлиб ишлай бошлаган. Кейинчалик Деновда, Самарқандда ҳисобчилик ва ревизорлик курсларида ўқиб, шу соҳаларда узоқ йиллар ишлаган. Ҳозир Бойсун тумани Авлод қишлоғиди яшайди, урушдаги хизматлари учун 15 та орден-медаллар билан тақдирланган. Уруш даврида Гомель шаҳри учун бўлаётган жанглари пайтида 2 нафар сафдоши билан бирга 17 немис зобитини асирга олиб, фахрий ёрлик билан тақдирланган. Ҳозирги кунда 8 фарзанди, 43 нева, 16 чевараси бор.

Имонқул Болтаев

1913 йил 10 май куни Бойсун туманидаги Сайроб қишлоғиди чўпон оиласида туғилган ва 1942 йил 12 майда Шеробод тумани ҳарбий комиссариати томонидан Иккинчи жаҳон урушига жўнатилган. Уруш даврида Каленин вилояти, Босаханский, Горький, Саратов шаҳарларида, Германия худудларидаги жангларида

қатнашган. Уруш даврида олган медаллари йўқолган, лекин «Германия устидан қозонилган Ғалаба учун», «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. Каленин шаҳри учун бўлган жангларда чап қўлининг тирсак қисмидан оғир яраланган ва 1942 йилнинг 25 ноябридан Калинин ҳарбий госпиталида 6 ой даволанади. Кейин фронт ортига қайтарилиб, Қамашда 6 ой даволанади, шундан сўнг фронт орти ишларида Қирғизистон, Андижон, Марғилон, Учқўрғон шаҳарларида темир йўлда кўмир ортиш ишларида қатнашиб, 1946 йилда уйига қайтади. Оиласида 8 нафар фарзанди бор. Урушдаги кейинги йилларда Шеробод, Жарқўрғон, Бешкўтондаги янги массивларни ўзлаштириш ишларида фаол иштирок этади. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги «Обчир» маҳалласида яшаётган И. Болтаевнинг 48 невага 31 чевараси бор.

Ҳамид Йўлдошев

1925 йилда Бойсун туманидаги Посурхи қишлоғида туғилган ва 1943 йил 22 январда туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатишган. Молдавия, Руминия, Чехославакия, Германия, Япония ва Хитой ҳудудларидаги жанггоҳларда бўлган. Хитойдаги Мугден шаҳрида қоровулликда турган пайтда ўқ-дори омбори ёнида шубҳали туюлган шахсни ушлаб, ҳарбий қисмга топширган ва унинг жосус эканлиги аниқ бўлган. Шу туфайли унга «Жасорат» медали берилган, умуман олганда уруш давридаги жасорат ва матонати учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, Вена, Прага, Будапешт ва Германияни озод этишдаги хизматлари учун 4 марта медал билан мукофотланган.

Урушдан кейинги йилларда 40 йил давомида оддий ишчи бўлиб ишлаган, олис жанггоҳлардан 1948 йилда ўз қадрдон қишлоғига соғ-омон қайтиб келган. Унинг 5 нафар фарзанди, 30 ортиқ невага-чеваралари бор.

Аваз Рамазонов

1924 йил 10 августда Бойсун тумани Шўрсой қишлоғида туғилган ва 1942 йил сентябрь ойида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига чақирилади. Тўрт ой давомида Пародяшки шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтади, шундан сўнг, Курск шаҳридаги жангларга кирган. Белгород шаҳрини озод қилишдаги жангларда елкасидан яраланиб, госпиталга тушади, сўнгра уни артиллерия қисмига ўтказишади. Бу қисмда у пушкага ўқ жойловчи бўлиб хизматни давом эттирди, Латвия учун бўлган жангларда у яна ярадор бўлди, тўрт ой давомида ҳарбий госпиталда даволангач, яна артиллерия қисмида жангларга киради. Орадан бир йил ўтиб, қайта яраланиб даволангач ўз қисмини томонлама ва пиёдалар қисмида жанговар хизматни давом эттира бошлайди. Бу қисм таркибида у Японияга жўнатилади, Япониядан қайтгандан сўнг, душмандан ўлжа олинган қурол-яроғларни қўриқлаш учун хизматга қолдирилади. Шу тариқа у оз эмас, кўп эмас олти йил давомида фронтда бўлиб Украина, Латвия, Эстония ҳамда Япониядаги жангларда фаол қатнашади. 1949 йилда армия хизматида қайтапди, уруш давридаги жасурлиги ва матонати туфайли «Жасурлиги учун» медали билан 2 марта тақдирланган. Шунингдек, 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасорат» медали каби қатор медаллар унинг кўксини безаб турибди. Урушдан кейинги йилларда «Ибрат» жамоа хўжалигида ишчи, кейинчалик дурадгор уста

бўлиб ишлаб, 1984 йилда нафақага чиққан. Унинг оиласида 6 нафар фарзанди, 30 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Ҳидоят Норов

1923 йилда Бойсун туманининг Посурхи қишлоғида туғилган ва 1942 йил май ойида ўз ихтиёри билан шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилади. 1942 йилдаёқ Курск остоналарида жангга кириб яраланади, даволангач, Воронеж, Саратов ва бошқа шаҳарларни озод этиш жангларида қатнашган. 1942 йилда улар бир оиладан уч киши, ака-укалар жўнашган эди, ўша йили урушга жўнатилган 90 нафар бойсунликлардан атиги 9 нафаригина омон қайтди. Ана шундай омон қайтганлардан бири Ҳидоят Норов уруш давридаги жасоратлари учун «Ватан уруши» ордени, «Жасорат» ҳамда қатор юбилей медаллари билан тақдирланди. Урушдан кейинги йилларда қоровул бўлиб ишлади. Ҳозирги кунда Посурхи қишлоғида яшайди. 11 нафар фарзанди, 60 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Эсон Жумаев

1923 йилда Бойсун тумани Пулҳоким қишлоғида туғилган ва 1944 йил ноябрь ойида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Уруш даврида Украина, Белоруссия ва бошқа жойларда бўлган, 1946 йилда хизматдан қайтиб келади, у 2- гуруҳ ногирони. Уруш давридаги хизматлари учун урушдан сўнгги йилларда турли юбилей медаллари билан тақдирланган ва «Жасорат» медали соҳибидир. Ҳозирги кунда Пулҳоким қишлоғида яшайди, 9 нафар фарзанди, 44 невара ҳамда 28 чевараси бор. Урушдан кейин агроном, бригадир, ветернар бўлиб ишлаган.

Лола Норқобилов

Бойсун туманидаги Пулҳоким қишлоғида туғилган ва 1942 йилда шу тумандан армия сафларига жўнатилган. 4-Украина фронти таркибида Харьков, Запорожье шаҳарларини озод қилиш жангларида қатнашган. 1944 йилда фронтдан қайтган. Ҳозирги кунда 1- гуруҳ ногирони, «Улуғ Ватан уруши» ордени, «1941-1945 йиллардаги Ватан уруши» орденининг 1 - ва 2- даражали, шунингдек, қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. «Жасорат», Украина Республикаси медаллари соҳиби. Оиласида 1 нафар ўғли, 7 невара, 3 чевараси бор.

Соат Муҳаммадиев

1929 йил 14 сентябрда Бойсун тумани Пулҳоким қишлоғида туғилган ва 1943 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Харьков, Волгоград, Варшава шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Урушдан қайтгач, чўпон ҳамда ишчи бўлиб фаолият юритган. Оиласида 10 нафар фарзанд вояга етган. 40 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Омонкул Холиқов

1921 йилда Бойсун туманидаги Авлод қишлоғида туғилган ва шу туман ҳарбий комиссариатидан 1942 йил 20 октябрда армия сафларига жўнаб кетган. Пенза вилоятидаги ўқув ротасида ҳарбий тайёргарликдан ўтади, сўнг 2-Украина fronti таркибида Молдавия, Руминия, Югославия, Австралия ва бошқа ҳудудлардаги жангларда иштирок этган. 1943 йил август ойида қаттиқ жароҳатланган бўлса-да, даволаниб жангларда қатнашишни давом эттиради. 1946 йилнинг декабрида урушдан қайтади ва жанговар хизматлари учун турли йилларда медаллар билан тақдирланган. Урушдан сўнг, 1964 йилгача туман газетасида ишлади. Ҳозирда Бойсун шаҳри Б. Ҳасанов кўчасида яшайди, оиласида 9 нафар фарзанди, 40 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Турсунмурод Шоймардонов

1923 йилда Бойсун туманидаги Оққоя қишлоғида туғилган ва 1942 йил декабрь ойида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Асосан, Чеченистон ҳудудларидаги жангларда бўлади, 1943 йилнинг баҳорида касалланиб юртига қайтиб келади. Соғайгандан сўнг уни Шўрчи меҳнат батальонига юборишади, 1944 йилда яна фронтга жўнатилган. Бу сафар у Қора денгиз орқали 2-Белорус фронтга юборилади, Кавказда, Чехославияда ва Беларуссиядаги жангларда пулюмётчи-жангчи бўлиб қатнашган. Жанглар билан Прага шаҳрига борган, уруш тугагандан сўнг, ўз юртига қайтган. Уруш давридаги хизматлари учун 2 та орден, 5 та медал билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги Тўда қишлоғида яшайди. 12 нафар фарзанди, 56 нева-чевараси бор.

Эсон Шерназаров

1916 йилда Бойсун туманидаги Бозорқул қишлоғида туғилган ва 1939 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан мажбурий хизматга чақирилади. Уруш даврида Украина frontiда жанг қилган. «Ватан уруши» ордени, бир неча юбилей медаллари ҳамда «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан сўнг туман алоқа тизимида ишлаган. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги Пулҳоким қишлоғида яшайди, оиласида 10 дан ортиқ фарзанди, 54 нева-чевараси бор.

Дўснат Муродов

1926 йил 18 сентябрда Бойсун туманидаги Қўшбулоқ қишлоғида туғилган ва 1944 йилнинг октябрида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилади. Украина, Беларуссия, Руминия учун бўлган жангларда қатнашган, уруш давридаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда чўпон, оддий ишчи бўлиб ишлаган, оиласида 5 нафар фарзанд вояга етган, 40 га яқин нева-чеваралари бор.

Аъзам Азизов

1922 йилда Бойсун туманидаги Сариосиё қишлоғида туғилган ва шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилда армия сафларига жўнатилган.

Дастлаб, Пенза вилоятида ҳарбий тайёргарликдан ўтади, сўнгра 1942-1943 йилларда Сталинград ҳамда Москва остонасидаги жангларда қатнашган. 1944 йилда Днепр дарёси бўйидаги жангларда оғир яраланиб, Чита ҳарбий госпиталида узоқ вақт даволанган. Оёғидан яраланган жангчини уч марта операция қилишади. Госпиталдан уйига жўнатилган. Уруш даврида шахсий жасорат намуналарини кўрсатган, Курск шахри учун бўлган жангларда 110-танк батальони таркибида жангга кирган, бир неча бор душман аскарини сафдан чиқарган, граната ирғитиб, 2 та немис танкини яксон қилган. Бу жасоратлари учун уруш пайтида «Қизил юлдуз» ордени билан тақдирланган, урушдан кейинги даврларда у «Ватан уруши» ордени, ҳамда қатор юбилей медаллари, «Жасорат» медали билан мукофотланган.

Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги Сариосиё қишлоғида яшайди, оиласида 11 нафар фарзанди, кўп сонли нева-чеваралари бор.

Холмаҳмад Раҳмонов

1922 йил 10 февралда Бойсун тумани Шойит қишлоғида туғилган ва 1938 йилда ҳарбий хизматга кетган. Иккинчи жаҳон уруши бошланганда армия хизматидан фронтга жўнатилган, Новосибирск шахридан жанггоҳлар сари йўл олади. Севастополь, Харьков, Тула шаҳарларида ва Белоруссиядаги жангларда қатнашади, Белоруссия фронтлари орқали Германиягача боради. Берлин шахрини озод қилишда қатнашган, урушдаги мардона кураши учун «1941-1945 йиллардаги Иккинчи жаҳон уруши қатнашчиси», «Улуғ Ватан уруши қатнашчиси» эсдалик дипломлари, 1-даражали «Ватан уруши» ордени, «1941-1945 йиллардаги урушда фашизм устидан қозонилган Ғалаба» нинг 20,30,40,50 йиллиги юбилей медаллари ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган ҳудуддаги хўжаликда ишчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги «Кўктепа» маҳалласида яшайди, 7 нафар фарзанди, 40 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Ҳамро Бозоров

1926 йилда Бойсун туманида ва 1943 йил март ойида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Уруш даврида Калининград, Смоленск, Минск, Курск, Харьков шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. Курск учун бўлган шиддатли жангларда оёғидан ўқ еб, госпиталга тушади, 1945 йилда фронтдан қайтади. Уруш давридаги хизматлари учун ғалабанинг қатор юбилей саналарида медаллар, фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўрмон хўжалигида ишлаган. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги «Кўктепа» маҳалласида истиқомат қилади. Оиласида 2 ўғил, 4 қиз вояга етган. Бобонинг 30 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Шермат Муҳаммадиев

1914 йил 13 апрелда Бойсун туманидаги Пулхоким қишлоғида туғилган. 1942 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Воронеж ва Калининградни озод қилиш жангларида қатнашади, 1943 йилда Ленинград остоналарида жанг олиб боради, Волхов frontiда иштирок этади. Шу жанглар пайтида яраланиб, госпиталга тушади, даволангандан сўнг Финляндия

урушида қатнашади. Жанглarda олган жароҳатлари туфайли 1944 йилнинг охирида 2-гуруҳ ногирони сифатида ўз ватанига қайтариб юборилади. Урушдаги хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган, урушдан сўнг туман тайёрлов идорасида ҳисобчи, бошлиқ муовини бўлиб ишлаган. Оиласида 9 нафар фарзанд вояга етган, ҳозирги кунда Бойсун туманидаги Пудина қишлоғида яшайди, 100 дан ортиқ неvara-чеваралари бор.

Маҳмуд Қурбонов

1920 йилда Бойсун тумани Дуғоба қишлоғида деҳқон оиласида туғилган. 1942 йил апрель ойидан фронтга жўнатилиб, Сталинград шахрини ҳимоя қилишда иштирок этган. 1943 йил январ ойидан Ленинград фронтига жўнатилиб, фашистларни тор-мор қилишда мардлик намунасини кўрсатган. 1944 йил қаттиқ ярадор бўлиб, фронтдан қайтган. 1944 йил июнь ойидан фронт орқасидаги ишларда иштирок этиб, колхозда деҳқон ва табелчи бўлиб ишлаган. 1945-1975 йилларда Бойсун туманида турли соҳаларда, шунингдек Шеробод туманида қишлоқ хўжалик ишларида иштирок этган. Фронтдаги мардлик ва жасурлиги учун орден ва медаллар билан мукофотланган. 1975 йилдан бошлаб нафақага чиққан. 7 та фарзанди, 40 та невараси, 5 та чевараси бор.

Муҳаммади Хўжамов

1917 йил, 1 июнда Бойсун туманида туғилган. 1939 йилда ҳарбий хизматга чакирилган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангач, жанггоҳларга сафарбар этилган. Дастлаб, Тернополь шаҳридаги урушга жўнатилган, Львов, Киев, Сталинград шаҳарлари учун бўлган жанглarda қатнашган. Сўнгра, Польша ҳудудларида жанг қилган, уруш давридаги хизматлари учун муносиб тақдирланиб, орден ва юбилей медаллари билан мукофотланган. 1945 йили фронтдан қайтади, аввал Термиздан Бойсунга аравада почта ташийди, хўжаликда кўп йиллар оддий ишчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Бойсун туманидаги «Кўктепа» маҳалласида яшайди. 6 нафар фарзанди, кўп сонли неvara-чеваралари бор.

Рашид Ёдгоров

1924 йил 27 июнда Бойсун тумани Кўчкақ қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан фронтга жўнатилган. Шу йилнинг август ойидан эътиборан жанглarda кирган, жанглarda 193-махсус полк ҳарбий қисми таркибида қатнашган. Минск, Курск ва бошқа ҳудудлардаги жангларида иштирок этиб, жасорат ва матонат намуналарини кўрсатган. 1943 йилнинг октябрь ойида ўнг оёғидан қаттиқ яраланади, 1944 йилда ўз юртига қайтариб юборилади. Урушдан қайтгандан сўнг турли ташкилотларда ишлайди, урушдаги хизматлари учун медал орденлар билан тақдирланган ва «Жасорат» медалига сазовор бўлган. Ҳозирда Бойсун шаҳридаги Тузбозор маҳалласида яшайди, 10 нафар фарзанди, 45 дан ортиқ неvara-чеваралари бор.

Болта Муродов

1925 йилда Бойсун туманидаги Сариосиё қишлоғида туғилган ва 1943 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан фронтга жўнатилган. Ленинград, Болтиқбўйи фронтларида бўлиб, жангл билан Германиянинг Кенисбург

шахригача борган. Уруш давридаги хизматлари учун турли медаллар билан тақдирланган ва «Жасоарт» медали соҳибидир. Урушдан кейинги йилларда ветеринария врачлари бўлиб ишлаган, ҳозирги кунда Бойсун шаҳридаги Б.Ҳасанов кўчасида яшайди, оиласида 2 нафар фарзанди, 22 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Сафар Холиёров

1919 йил 5 майда Бойсун тумани Чаган қишлоғида туғилган ва 1939 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатилган. Киев шаҳри ва Польша ҳудудларидаги жангларда қатнашган, шу хизматлари учун «Улуғ Ватан уруши қатнашчиси», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» ҳамда қатор юбилей медаллари билан, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда ҳисобчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда 1-гурӯх ногирони, Бойсун туманидаги Пулхоким қишлоғида яшайди. Оиласида 8 нафар фарзанди, 70 дан ортиқ невара-чевараси бор.

Жумақул Қуллиев

1923 йилда Бойсун тумани Сайроб қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг май ойида туман ҳарбий комиссариати томонидан Иккинчи жаҳон урушига жўнатилган. Дастлаб, Воронеж вилоятининг Балашов шаҳрида бўлган, сўнгра Саратов шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Биринчи бор Ленинградга юборилган ва у ерда олти кун бўлгач, Каленин вилоятидаги жангларда қатнашган ва ярадор бўлган. Чебоксар шаҳридаги госпиталда даволангач, 1943 йилда уйига олти ойлик таътилга жўнатилган. 1944 йилда яна фронтга қайтган ва 2-Белоруссия frontiда бўлиб, Германиягача бўлган жанговар йўлни босиб ўтади. Ғалабадан сўнг Польшага сафарбар этилган ва 1947 йилнинг ярмигача ҳарбий хизматда бўлиб, кейин уйига қайтган. Уруш йилларидаги хизмати учун «Қизил юлдуз», 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» орденлари билан тақдирланган, шунингдек, «Ғалаба» медали ҳамда барча юбилей медаллари ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медаллари соҳибидир. Урушдан кейинги йилларда ҳайдовчи, ғазначи, савдо ходими, дўкон мудирлари бўлиб ишлади, ҳозирги кунда Сайроб қишлоғида яшаётган собиқ жангчининг 12 нафар фарзанди, 60 га яқин невара-чеваралари бор.

Маҳаммадқул Раҳимқулов

1923 йилда Бойсун тумани Сайроб қишлоғида туғилган ва 1942 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. 1942 йилданоқ Ленинград учун бўлган жангларга кирган, 1943 йилда Великие Луки, Полтава, Харьков шаҳарларини озод этишда қатнашган. Ўша йили 254-ўқчи дивизиясининг 791-артиллерия полки, 3-батальони, 3-ротасида бўлиб, Днепр дарёси қирғоқларида мудофаада турган. 1943 йилнинг декабрида Днепр дарёсини кечиб ўтиб, Черкас шаҳри учун бўлган жангларда, Молдавияни озод қилиш жангларида қатнашган. 1944 йилнинг февраль ойида Руминия чегараларини кесиб ўтишда иштирок этган, шу жангларда ярадор бўлган, даволангач, яна ўз қисмига қайтган. 1944 йилнинг августида Руминия шаҳрини босқинчилардан озод қилгандан сўнг, Брест шаҳрида бир ой дам олган ва 1945 йилда Варшава шаҳри

учун жангларга кирган. Шу йилнинг 20 феввалида Варшава озод қилинган, Германия чегаралари сари жангга отланган, ғалаба байрамини Германияда нишонлаган. Уруш тугаган, Москва вилоятидаги Покров шаҳрида сержант унвони билан орудия командири сифатида армия хизматини давом эттирган. 1947 йилда ҳарбий хизматдан қадрдон қишлоғига соғ - омон қайтган. Урушда кўрсатган мардлик ва жасоратлари учун 1944 йилда Руминияни озод қилишдаги алоҳида хизматлари учун «Жасорат» медали билан тақдирланган, шунингдек, у 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, барча юбилей саналари медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда савдо ходими, бригадир, ҳисобчи, ферма мудир, бўлим бошлиғи бўлиб ишлаган. Ҳозирда Сайроб қишлоғида яшайди, унинг 9 нафар фарзанди, 50 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Эрмамат Турсунов

1924 йил 1 июнда Бойсун тумани Сайроб қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг феврал ойида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига чақирилган. Ўша йилнинг ўзида 267-ўқчи полки таркибида Каленин вилояти ҳамда Маршал шаҳарлари учун жангга кирган. Уруш даврида биринчи жароҳатини 1942 йилда Махачки қишлоғи учун бўлган жангларда олган, иккинчи марта 1944 йилнинг 1 майида чап оёғидан қаттиқ яраланиб, 1945 йилнинг сентябрида госпиталда даволанган ва ғалабани ҳам госпиталда кутиб олган. 1945 йилнинг 3 сентябрида уйига жўнатилган, 1945 йил 6 июнда «Уруш давридаги шавкатли меҳнати учун» медали, 1985 йилда 1-даражали «Улуғ ватан уруши» ордени ҳамда қатор юбилей ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали, «1941-1945 йилларда фашизм устидан қозонилган ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда, яъни 1946-1956 йилларда Термиз пахта тозалаш заводида, 1956 йилдан кейин Сайроб хўжалигида ишлаган. Оиласида 5 нафар фарзанд вояга етган, ҳозирги кунда Сайробда яшайди, унинг 40 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

ДЕНОВ ТУМАНИ

Турсун Эшнӣёзов

1924 йил 20 январда Денов туманида туғилган ва 1942 йилда туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Дастлабки жангларга 3-Украина fronti, 3-зарбдор армия, 226-Қизил байроқли, Суворов орденли Артёмовский-Берлинский дивизиясининг 1008-пиёда аскарлар полки таркибида кирган. Бу полк таркибида Украинанинг Донбасс бассейни ва Днепр учун бўлган жангларда қатнашган. 1943 йилнинг 23 сентябрида Днепр жангларида оёғидан қаттиқ яраланиб, Сталинград вилоятидаги 3249- кўчма ҳарбий госпиталда даволанган. 1943 йилнинг ноябрь ойи охирида Қозон шаҳридаги 41 алоҳида командирлар тайёрлаш махсус билим юртига ўқишга юборилган. 1944 йилнинг февраль ойида Киев ҳарбий округига юборилган. Бу ерда у захира полки таркибида Германия, Польша ҳудудларидаги жанговар йўлни босиб ўтган. 1945 йилнинг июл ойида Руминиянинг Голос шаҳрига ҳарбий хизматга жўнатилган Шу

тариқа у Болгариянинг Казанлик, Карлова шаҳарларида ҳам хизматни давом эттириб, 1947 йилда юртига қайтган. Ҳарбий унвони капитан бўлган, у урушдан кейинги йилларда дастлаб ўқитувчилик қилди. Сўнгра ўз даврининг фирқа ва ижроия кўмиталарида масъул вазифаларда ишлади. Жумладан, Бойсун фирқа кўмитаси котиби, Денов туман фирқа кўмитаси ва ижроия кўмитаси раиси, Қизириқ тумани чўллариини ўзлаштириш даврининг фаолларидан бири, хўжалик раиси, билим юрти директори, Денов туман фахрийлар кенгаши раиси каби вазифаларда ишлаган. Уруш давридаги ва тинч қурилиш замонидаги меҳнат фаолияти муносиб тақдирланган, чунончи иккита орден, 30 дан ортиқ медаллар ҳамда қатор фахрий ёрликлар соҳиби. Оиласида 10 нафар фарзанд вояга етган, бугунги кунда Денов шаҳрида Гулистон кўчасида яшайди, унинг 50 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Бекназар Муродов

1926 йили 7 майда Денов тумани Қорахон қишлоғида туғилган ва 1944 йилнинг ноябрида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Дастлаб, Қозоғистоннинг Семипалатинск шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтади, 1945 йилнинг январь ойидан жангга кирган. Одер дарёси бўйидаги шиддатли жанглар қатнашчиси, 1945 йилнинг апрел-май ойларидаги Берлинни ишғол қилиш жанглари иштирокчиси. Ғалаба байрамини Берлинда кутиб олган, «Берлинни олганлиги учун» кўкрак нишони соҳиби. Жанглардаги жасурлиги ва матонати учун қатор орден ҳамда медаллар билан тақдирланган. Ғалабадан сўнг Германия чегараларини мустаҳкамлаш ва мудофаа қилишда қатнашиб, ҳарбий хизматни давом эттирган. 1949 йилда касалланиб, госпиталда даволангач, туғилиб ўсган юртига қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда ҳозирги И.Тўраев (собик Куйбишев) хўжалигида табел юритувчи, бригада бошлиғи бўлиб ишлаган. 2000 йилда мукаддас ҳаж сафарига бориб қайтган, оиласида 10 нафар фарзанди, кўплаб невара-чеваралари бор.

Марқо Исомов

Қашқадарё вилоятининг Деҳқонобод туманидаги «Оқтош» қишлоқ кенгаши ҳудудида туғилган ва 1942 йил 25 майда туман ҳарбий комиссариати томонидан армияга жўнатилган. Уруш даврида 1-Белоруссия fronti таркибида жанг қилган, қаттиқ жанглар пайтида уч марта яраланган. 1945 йилнинг 8 май кунида Эльба дарёсига етиб борган, ғалабадан сўнг, 1945-1947 йилларда Берлин комендатурасида хизмат қилган. 1947 йилнинг март ойида ўз ватанига қайтиб келган, урушдан сўнгги йилларда Қарши педагогика билим юртида, кейинчалик Самарқанд давлат университетида ўқиган. Мактабда ўқитувчи, илмий бўлим мудири бўлиб ишлаган, 1953 йилда Сурхондарё вилоятининг Денов туманидаги «Ғалаба» хўжалиги ҳудудига кўчиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши», турли юбилей саналари, шунингдек, «Жасурлиги учун», «Шавкатли меҳнати учун», Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. Иккинчи жаҳон уруши даврида нафақат жангларда мардлик намуналарини кўрсатган, балки олтойлаб разведкада бўлиб, 3 нафар душман зобитини асирга олган, кўплаб қимматли маълумотлар тўплаб

жанглар муваффақиятини таъминлашга ҳисса қўшган. Бугунги кунда Денов туманидаги «Ғалаба» ширкат хўжалигида яшамоқда, 6 нафар фарзанди, 32 неvara ҳамда 5 нафар чевараси бор.

Эшмамат Сафаров

1923 йил 15 апрелда Шеробод туманидаги Зарабоғ қишлоғида туғилган ва 1936 йилда оиласи Денов туманидаги Хайробод кўрғонига кўчиб ўтган. 1942 йилда Денов туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган, ўшанда уч кеча-кундуз шаҳар боғида Тамарахоним, Ҳалима Носирова каби таниқли санъаткорлар урушга жўнаётганларга концерт қўйиб беришади. Шундан сўнг улар эшалонларга жойлашиб, душман билан жанг қилгани жўнайдилар. дастлаб, Саратов вилоятидаги Балашов шахрида жойлашган заҳира полкига келиб қўшилишди. Шу ердан жанговар ҳаёти бошланди ва 3-Украина фронтининг 6-Орлов гвардиячи дивизияси, 99-ўқчи полки таркибига киритилади. Шу полкда уч ой ўқув машғулотида бўлди. Шундан сўнг у Сталинград фронтга жўнатилади. Сталинград остоналарида бўлган жанглarda ўнг қўлидан яраланди ва даволангач, 1943 йилда уни Каттакўрғондаги заҳира полкига қайтаришди. Қайта тайёргарликдан ўтказилиб ўша йилнинг ўзида яна Сталинградга қайтарилди. Яна жанглар бошланди, бу сафар у елкасининг ўнг томонидан яраланди, даволангач, уни Польша ҳудудларидаги жангларга жўнатишди. Шу тариқа у Венгрия ва Чехославакияни озод этишда ҳам қатнашди, бу жанглarda у икки марта енгил контузия олди. 1945 йилнинг июлида яна жанггоҳлар сари отланиб, Монголия ҳудудларига етиб келди. Бу ерга олиб келинган қурол-аслаҳаларни туширишгач, 45 кундан сўнг Хитой чегараларига етишди, бу пайтда у ўзи хизмат қилаётган 3-полк, 1-взвод командири ёрдамчиси эди. Топшириққа биноан улар Хитойда асирга олинган 9 минг япон аскарини қуролсизлантириш ва қўриқлаши лозим эди. 1945-1948 йиллар давомида улар асирларни қўриқладилар ва Владивостокка етказдилар. Сўнггра Кореяга Ҳасан кўли орқали ўтишди ва 1949 йил охирида Ватанга қайтиш ҳақида буйруқ олишди. Пекинда уларга медал беришди ва Владивостокда эса «Германия устидан қозонилган Ғалаба учун», «Япония устидан қозонилган Ғалаба учун» медалларини топширишди. 1949 йилнинг охирида, янги йил арафасида кадрдон уйига қайтган ва урушдаги жанговар хизматлари учун қатор - орден ва медаллар билан тақдирланган собиқ жангчи, I-гуруҳ уруш ногирони. Ҳозирги кунда Денов туманидаги «Хайробод» кўрғонида яшамоқда, оиласида 5 нафар фарзанд вояга етган, бобонинг 8 неvara, 7 чевараси бор.

Мусагит Жалилов

1923 йилдаТатаристоннинг Шугур тумани, Юлтемир овулида туғилган. 1932 йилда ота-онаси билан Шўрчи туманига кўчиб келган ва 1942 йилнинг июль ойида армия сафига жўнатилган. 1943 йилнинг ноябр ойидан 1945 йил 5 майгача 4-Украина fronti таркибидаги 850-артиллерия полкида тўпчи сифатида жанглarda қатнашган. 1945 йилнинг 5 май куни оғир ярадор бўлиб, госпиталга тушган, даволангач, юртига қайтган. Урушдаги жасоратлари учун «Ватан уруши» ордени, «Жасурлиги учун» медали ҳамда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Денов шахридаги Ш.Рашидов кўчасида яшайди.

Шакар Хусенов

1910 йилда Тожикистоннинг Фарм туманида туғилган ва 1939 йилда армия хизматига чақирилган. Эндигина ҳарбий хизматдан қайтган кезларида Иккинчи жаҳон уруши бошланади, ўша йилиёқ уни урушга сафарбар этишди. Дастлабки жангларга Моздок шаҳрида кирган, шундан сўнг Бокуга жўнатилган, у ерда оёғидан ярадор бўлган. Даволангач, Варшава, Бресть шаҳарларини озод этишдаги жангларда қатнашиб, Германия ҳудудларидаги жанггоҳларга йўл олган. Берлинни ишғол қилишда, немис партизанларини бартараф этишда қатнашган. Ғалабадан сўнг ҳам армия сафларида қолиб, яна 9 ой хизмат қилган ва 1946 йилда ўзи туғилиб ўсган қишлоққа қайтиб келган. 1949 йилда Денов туманидаги Хайробод кўрғонига кўчиб ўтган. Шундан кейин 31 йил давомида Хайробод пахта тозалаш заводида ишчи бўлган. Урушдаги хизматлари учун битта орден, ўндан ортик медаллар билан тақдирланган, унинг 7 фарзанди, 50 га яқин нева-чеваралари бор.

Худойберди Муҳаммадиев

1921 йилда Денов туманидаги Охунбобоев номидаги ширкат хўжалигининг «Намозгоҳ» маҳалласида туғилган ва 1942 йил 7 майда армия сафларига жўнатилган. Саратов вилоятининг Балашов шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган ва 1942 йилнинг 13 августидан ноябрь ойига қадар Сталинград остоналарида жангларга кирган. Шу жанглар пайтида яраланиб, Куйбишев шаҳридаги 1871-сонли ҳарбий госпиталда даволанган ва 1943 йилнинг 14 мартда Ғарбий фронтга жўнатилган. Бу урушда оёғидан енгил яраланган ва 1944 йилда Болтиқ бўйидаги жангларда қатнашган. Шундан сўнг Польша, Венгрия ва Албаниядаги жангларда қатнашиб, Германияни тозалаш учун ҳал қилувчи жангларига кирган. Германиянинг Кенсбург, Унсбург, Мелел шаҳарларини ишғол қилиб, Берлингача борган, ғалаба кўлга киритилгач, 1945 йил декабрида ўз ватанига қайтган. Уруш давридаги хизматлари учун 3-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, Ғалабанинг турли юбилей саналари муносабати билан, Қурулди кучларнинг 50, 60, 70 йиллиги медаллари ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган.

Урушдан кейинги йилларда Денов туманидаги Охунбобоев ширкат хўжалигида пахтачилик бригадаси бошлиғи, боғбон, сув бўйича техник вазибаларида ишлаган. Хўжалик «Нуроний» жамияти раиси сифатида фаолият юритган, 4 нафар фарзанди, 30дан ортик нева-чеваралари бор.

Қодирали Раҳимов

Фарғона вилояти, Риштон туманидаги Оқер қишлоғида туғилган. 1939 йилда Сурхондарё вилоятининг Денов туманига кўчиб келган. 1939 йилда туман ҳарбий комиссариати томонидан «Янги қишлоқ» маҳалласидан армия сафларига жўнатилган. 1939-1940 йилларда Украинада, Курскда зобитлар тайёрлаш курсларида ўқиган, ўқишдан сўнг Қозон шаҳри ва Москва яқинидаги ўрмонда жойлашган татар дивизиясида хизмат қилган. Тамбов, Воронеж, Қозон шаҳарларидаги жангларда қатнашган, шундан сўнг, 15 минг кишилик армия сафида Москва остоналаридаги Пашино-1 ва Пашино-2 қишлоқларини озод

қилиш жангларида қатнашган. 1942 йилда Калуга шаҳрини озод қилиш жангларида қаттиқ ярадор бўлган. Ҳарбий госпиталда даволаниш пайтида бир кўлини кесиб ташлашган, шу туфайли 1942 йилда ўз уйига қайтарилган. Уруш давридаги хизматлари учун, тинчлик йиллардаги фаолияти учун «Мехнатда кўрсатган жасоратлари учун», «Германия устидан қозонилган Ғалаба учун» ҳамда Ғалабанинг қатор саналарида юбилей медаллари билан тақдирланган, шунингдек, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали соҳибидир.

Урушдан кейинги йилларда у меҳнат билан фаол шуғулланди, туман ёшларига етакчилик қилди. Хўжалик раиси, фирқа котиби, боғ бригадири, ҳисобчи, таъминотчи вазифаларида ишлади. Собиқ жангчи нинг 4 нафар фарзанди, 30га яқин невара-чеваралари бор.

Маматрахим Жўраев

1925 йил 9 майда Денов туманидаги ҳозирги Ш.Рашидов номли хўжалик ҳудудида туғилган ва 1943 йил 10 синфда ўқиётган пайтида туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Бухоро вилоятининг Қорақўл туманида олти ой давомида ҳарбий тайёргарликдан ўтади, Шундан сўнг тўғри Украина фронтига жўнатилган. Киев, Житомир, Курск шаҳарларини озод қилишда қатнашган, ярадор бўлиб, Саратовдаги госпиталда даволанган. Шундан сўнг Ленинград ва Польшада жангларда қатнашган. Латвия, Литвани озод қилиб, Болтиқ бўйида давом этаётган жангларда оёғидан ярадор бўлган. Ленинград, сўнгра Тошкентда даволанган, Самарқандда 1944 йил ноябрь ойигача даволанган. Кейин Каттақўрғон туманидаги захира полкида бир ой давомида қайта тайёргарликдан ўтди. Польшани озод қилиб, Берлинга кириб бориш жангларида қатнашди ва Берлин учун бўлган жангларда оёғидан яраланди. Даволангач, Шаташарурт шаҳри комендатурасига жўнатилади, бу ерда 1947 йилгача хизмат қилади, 1947-1949 йилларда Бранденбург шаҳрида хизматда бўлади. Шу йилнинг июл ойида уйига қайтади ва Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари учун «Берлин шаҳрини олганлиги учун», «1941-45 йиллардаги Улуғ Ватан урушида Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Берлинни олганлиги учун», «Армия ва Флотнинг 30 йиллиги» каби медаллар билан тақдирланган. Урушдан сўнгги йилларда 2-даражали «Ватан уруши» ордени, қатор юбилей медаллари ҳамда Ўзбекистон Республикаси Президенти Фармони билан 1994 йилда «Жасорат», 1945 йилда эса «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан мукофотланган.

Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда табел юритувчи сифатида меҳнат фаолиятини бошлаб, 1984 йилгача шу ишда ишлаган. Ҳозирги кунда Денов туманидаги Ш.Рашидов номли хўжаликда яшайди, 8 нафар фарзанди, 37 нафар невара-чевараси бор.

Тошмурот Ҳусанов

1918 йилнинг 10 мартада Денов туманидаги «Ғалаба» жамоа хўжалигининг Пахта кураши қишлоғида туғилган ва 1939 йил, ноябр ойида армия сафларига жўнатилган. 1941-1945 йилларда Иккинчи жаҳон урушида қатнашган, бу давр мобайнида Украина ва Белоруссия фронтлари таркибида жанг қилган. Украина frontiда 1942 йилда чап кўлидан яраланиб, Волгоград шаҳридаги ҳарбий

госпиталда олти ой даволаниб яна жангларга кирган. Уруш давридаги хизматлари учун 1946 йилда «Германия устидан қозонилган Ғалаба учун» «Улуғ Ватан уруши давридаги шавкатли меҳнати учун», 1947 йилда ҳам шундай медал билан тақдирланган. Урушдан сўнгги йилларда 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, ва қатор юбилей медаллари, шунингдек Украина Республикасининг «50 рокив вўзволениа Украинў», Ўзбекисон Республикасининг «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан мукофотланган. Шунингдек, у қатор Фахрий ёрлиқ ва дипломлар соҳибидир. Урушдан кейинги йилларда у ўзи яшаётган хўжаликда узоқ йиллар меҳнат қилди, меҳнатлари учун ҳам қатор мукофотларга сазовор бўлди.

Шаймамаат Қурбонов

1920 йилда Қашқадарё вилоятининг Дехқонобод туманидаги Бошчорбоғ қишлоғида туғилган, 23 ёшида Денов тумани ҳарбий комиссариати томонидан Иккинчи жаҳон урушига жўнатилган. 2-Белоруссия fronti қўшинлари таркибида жангларга кирган. Ғалаба байрамини Берлин шаҳрида нишонлаган, уруш тугагач ҳам армия сафларида қолиб, вайрон бўлган жойларни тиклаш ишларида фаол қатнашди. 1950 йил ноябр ойида яна Деновга қайтди ва уруш давридаги хизматлари, меҳнатдаги ютуқлари учун қатор орден-медаллар билан муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда ҳайдовчи, механик бўлиб ишлади, оиласида 8 нафар фарзанд вояга етди. Бугунги кунда Денов туманидаги Ш. Рашидов ширкат хўжалигида яшайди.

Жумадулло Мирзаназаров

1926 йил 10 октябрда Денов туманидаги Илонсой қишлоғида туғилган ва 1941-1944 йилларда хўжаликда табел юритувчи бўлиб ишлаб, 1944 йилда тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Уч ойлик ҳарбий тайёргарликлардан сўнг Польша ҳудудларидаги жангларга кирган, шундан сўнг ҳаракатдаги армия сафларида турли жанггоҳларда бўлиб, Германиягача борган. 1945 йил апрелида Магденбург шаҳри учун бўлган жангларда бомба портлаши натижасида оғир яраланиб, етти ой давомида даволанган. 1947 йилнинг 1 январидан жанггоҳлардан ўз юртига қайтиб келган, уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, «Жанговар хизматлари учун», «Жасурлиги учун», «Жасорат» ордени ва яна кўплаб медаллар, Фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган.

Урушдан қайтгач, бир неча йил давомида ўзи яшаётган хўжаликда савдо ходими бўлиб ишлади. 1963-1967 йилларда Тожикистондаги савдо институтида ўқиди ва 1967-1986 йиллар давомида Денов улгуржи савдо базаси мудири ва бошқа вазифаларда ишлади. Оиласида 2 нафар қизи бор, улар ўқитувчи бўлиб ишлашади.

Холмурод Кўчаров

1922 йилда Шўрчи туманидаги Охунбобоев хўжалигида туғилган ва 1942 йилда туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Қозоғистоннинг Актюбинск шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтади, дастлаб жангларга Белоруссия fronti таркибида кирган. Орлов, Бренск шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашади, 1945 йилда Орёл шаҳри учун жангларга киради.

1946 йилда армия сафларидан қайтади, уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени ва 9 медал, шунингдек Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Умри давомида озиқ-овқат саноати заводида турли касбларда 28 йил ишлаб, нафақага чиққан. Оиласида 6 нафар фарзанд вояга етган, ҳозирги кунда Денов туманидаги Хайробод қўрғонида яшаётган собиқ жангчининг 50 га яқин невара-чеваралари бор.

Турсун Аҳадов

1919 йилда Денов туманидаги Сина қишлоқ кенгашига қарашли Ойбарак қишлоғида туғилган ва 1939 йилда Денов туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатилган. Финляндия уруши қатнашчиси, 1941-1942 йилларда Харьков, Днепропетровск шаҳарлари учун жангларга кирган. 1942 йилда оғир яраланиб, уйига қайтган, қишлоқда олти ой муаллимлик қилган, шу йилнинг охирида яна фронтга жўнатилган. Москвадан Берлингача бўлган жанггоҳларда бўлган ва 1946 йилда ўзи туғилиб ўтган юртига соғ-омон қайтади. Уруш давридаги хизматлари учун орден-медаллар билан муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда бригадир, табель юритувчи, фирма мудирини ҳамда савдо ходими бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Денов туманидаги «Қизилжар» қишлоқ фуқаролари йиғини ҳудудидаги «Илонсой» маҳалласининг Ўртабўз қишлоғида яшайди, оиласида 11 нафар фарзанди, кўп сонли невара-чеваралари бор.

Бекназар Муродов

1926 йилда 7 майда Денов туманидаги Қорахон қишлоғида туғилган ва 1944 йилнинг ноябрида тумани ҳарбий комиссариати томонидан ҳарбий хизматга юборилган. Дастлаб Қозоғистоннинг Семипалатинск шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтади ва 1945 йилнинг январь ойида жангга киради. Одер дарёси бўйидаги шиддатли жанглар қатнашчиси ва 1945 йилнинг Берлинни ишғол қилиш жанглари иштирокчиси. Ғалаба байрамини Берлинда кутиб олади ва «Берлинни олганлиги учун» кўкрак нишони соҳиби. Жанглардаги жасурлиги ва матонати учун қатор орден ҳамда медаллар билан муносиб тақдирланган. Ғалабадан сўнг Германия чегараларини мустаҳкамлаш ва мудофаа қилишда қатнашиб, ҳарбий хизматни давом эттирган. 1949 йилда касалланиб, госпиталда даволангач, туғилиб ўсган юртига қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда ҳозирги И. Тўраев (собиқ Куйбишев) хўжалигида табель юритувчи, бригада бошлиғи бўлиб ишлаган. 2000 йилда муқаддас ҳаж сафарига бориб қайтган. Оиласида 10 нафар фарзанди, кўплаб невара-чеваралари бор.

Мавлон Сафаров

1924 йил 1 январда Денов туманидаги Чўянчи маҳалласида туғилган ва худди шу йили, яъни 1924 йил баҳорида оила аъзолари Қашқадарё вилоятининг Дехқонобод туманига кўчиб ўтган. 1942 йилнинг 12 майида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армияга жўнатилади ва Ульянов шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтади. Шундан сўнг 83-танкчилар полкига жўнатилади, бу полк таркибида у «йўл кўрсатувчи» сифатида хизмат қилади. Кейинчалик Курск вилоятининг Белград шаҳрига жўнатилиб, шу ерда жангларга киради, Тамбов,

Новосибрск, Вороновск шаҳарларини озод қилишда қатнашади. Кавказ учун бўлган жангларда чап оёғидан яраланади, даволангач, 777-ўқчи полки таркибига жўнатилади. Керчь шаҳри учун бўлган жангларда ярадор бўлади, даволангач 55-гвардиячи дивизиянинг 166-полкига юборилади. Қрим фронтидан сўнг Белоруссия фронти таркибида Бурженский туманида яна жангларга киради, сўнг Юркисткий, Бенский, Берис шаҳарларини озод қилишда иштирок этади. Польша учун бўлган жангларда қатнашиб, Кинсберг шаҳри яқинидаги жангларда ярадор бўлиб даволанади, сўнггра яна сафга қайтиб жанглар билан Берлин шаҳригача боради. Уруш давридаги хизматлари учун «Қизил юлдуз», «Ватан уруши» орденлари, «Берлинни олганлиги учун», «Жанговар хизматлари учун» каби қатор медаллар билан тақдирланган. У Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали соҳибидир, урушдан кейинги йилларда, яъни 1953 йилда Қашқадарёдан Денов туманидаги «Оққўрғон» маҳалласига кўчиб келган. Бу ерда у 35 йил давомида ҳозирги Ш. Рашидов хўжалигида сувчи бўлиб ишлади, эндиликда нафақада, унинг 7 фарзанди, 36 невара ҳамда 9 чевараси бор.

Тошпўлат Тожиев

1924 йилнинг 21 майида Денов туманидаги Ойбарак қишлоғида туғилган ва 1942 йилда туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилади. Москва, Ленинград, Варшава, Чехославакия ва Германиянинг Лейпцих, Вайлер, Берлин шаҳарларидаги жангларда қатнашган. 1947 йилда армия сафларидан бўшатилиб, туғилиб ўсган юртига қайтиб келади ва шу йилдан эътиборан Сина қишлоғидаги жамоа хўжалигида хўжалик мудирини бўлиб ишлай бошлайди. Уруш давридаги фаолияти учун муносиб тақдирланган, қатор медал ва нишонлар унинг кўксини беаб турибди. Уруш майдонларида жасорат намуналарини кўрсатган жангчи тинч қурилиш йилларида ҳам самарали меҳнат қилди. Институтда ўқиб, олий маълумотли тарихчи бўлди ва Самарқанддаги хўжалик раислари тайёрлов мактабида ўқиди. Сўнггра ўша даврлардаги Куйбишев, Чкалов, Собир Раҳимов хўжаликларида агроном, зоотехник, бош агроном, касаба уюшмаси раиси вазибаларида ишлади. Ҳозирги кунда Денов туманидаги Ислон Тўраев ширкат хўжалигининг «Илонсой» маҳалласи, Ўртабўз қишлоғида яшаётган собиқ жангчининг 13 фарзанди, кўп сонли невара-чеваралари бор.

Сергей Кириллов

1918 йилда Россиянинг Оренбург вилоятида туғилган ва 1941 йилда Денов тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. С. Кириллов 63- гвардиячи полкида алоқачи бўлиб, Сталинград ва Харьков фронти жангларида қатнашган. Урушдаги хизматлари учун 1- ва 2- даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда медаллар билан тақдирланган. Армия сафларидан 1946 йилда қайтган, урушдан кейинги йилларда ғишт заводида ҳайдовчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Денов шаҳридаги «Бибинор» маҳалласида яшайди.

Ғаффор Носиров

1924 йилда Туркменистоннинг Чоржўй вилояти, Карки туманида туғилган ва 1942 йил 15 сентябрда армияга жўнатилган. Польша ва Чехославакия

худудларидаги жангларда қатнашган, жангтоҳларда кўрсатган матонат ва жасоратлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, 1945 йилда «Япония устидан қозонилган ғалаба учун», 1946 йилда «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби қатор жанговар медаллар билан тақдирланган. Унинг кўксини Украина Республикасининг «50 рокив вўзволения Украинў», Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медаллари ҳам бегаб турибди. 1947 йилнинг 4 феввалида армия сафларидан қайтади, тинч қурилиш йилларида оддий ишчи бўлиб ишлади. Оила қуриб, уч нафар фарзандни вояга етказди, бугунги кунда Денов туманида яшаётган собиқ жангчининг ўн еттидан ортиқ невараси, 50 нафар чевараси бор.

Менгберди Гаффаров

1920 йилда туғилган Денов ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йил, 7 сентябрда армия сафларига жўнатишган. Беларуссиянинг Смоленск вилоятида 18-ўқчи полки таркибида жангларга кирган. Шундан сўнг Калинин, Вишинский шаҳарларини озод қилишда қатнашди ҳапмда Латвия ва Литва учун жангларга киради. Польшанинг Варшава шаҳрида яраланади, даволангач, бендеровчилар билан бўлган жангларга қатнашади. 1946 йилнинг май ойида ўз юртига қайтиб келади, уруш давридаги хизматлари учун орден ва қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда пахтачилик бригадаси ва қурилиш бригадалари бошлиғи бўлиб, олтмиш икки муттасил ишлади. Собиқ жангчининг 8 нафар фарзанди, 60 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Абдузоир Мамараимов

1926 йилда Денов туманида туғилган, 1944 йилда урушга жўнатишган. Брянск вилоятининг Кленск шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтиб, ҳарбий қасамёд қабул қилади ва шундан сўнг Ғарбий Пруссиянинг Кинсбург шаҳридаги 132-Қизил юлдуз орденли Минс армиясининг чегара қўшинлари полки таркибига жўнатилади. Шу полк сафида қатор шаҳарларни душмандан озод этиш жангларида қатнашган, уруш давридаги хизматлари учун муносиб тақдирланган ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда ҳайдовчи бўлиб ишлади, оиласида 10 нафар фарзанди, 40 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Ҳушёр Ҳамроев

1915 йил 23 мартда Денов туманидаги Сина қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Денов тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатишган. Куйбишев шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтади, Сталинград учун бўлган жангларда қатнашади. Уруш даврида автоматчи-пулемётчи бўлган, 1943 йилда жанг пайти енгил тан жароҳати олади. 1944 йилда бўлим командири бўлган, уруш даврида 3 марта ярадор бўлади, 1945 йилнинг 10 октябрида Венгриядан уйига қайтади. Уруш давридаги хизматлари учун 10 та орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўқитувчи бўлиб ишлади, оиласида 5 нафар фарзанди, 120 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Исмат Шинаев

1904 йилда Денов туманида туғилган ва 1942 йил 27 июнда Денов ҳарбий комиссариатидан армияга жўнатилган. Брислав, Карпай ва Берлин жангларида қатнашади, уруш даврида 1-Дон мотобригадасида пулемётчи эди. 1945 йил 6 мартда ярадор бўлади, уруш даврида кўрсатган матонат ва жасоратлари учун қатор орден ҳамда медаллар билан тақдирланган. Бугунги кунда Денов туманидаги «Ғалаба» ширкат хўжалигида яшаётган И. Шинаев 1946 йилдан 1970 йилгача «Ҳазарбоғ» хўжалигида ёшлар етакчиси, кейин туман Молия бўлимида назоратчи бўлиб ишлаган. 1970 йилда нафақага чиққан. Оиласида 7 нафар фарзанд вояга етган, 60 ортиқ нева-чеваралари бор.

Турди Исаев

1922 йилда туғилган ва 1941 йил май ойида армия сафларига жўнатилган. 1947 йилда урушдан қайтган, 2-даражали «Улуғ ватан уруши» ордени, қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан мукофотланган, оиласида 2 ўғил, 4 қиз вояга етган, 50 ортиқ нева-чеваралари бор.

Қулмамат Чориев

1920 йилда Қашқадарё вилоятининг Дехқонобод туманида туғилган ва 1942 йил 12 май куни Дехқонобод тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига юборилган. Қозон шаҳрида олти ойлик ҳарбий тайёргарликдан ўтади ва Курс, Орловск, Киев, Львов, Мукачёв, Унегород шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. Урушда бир неча бор яраланган бўлса-да, даволаниб яна жангларга кирган. Жанггоҳларга 307-дивизия, 15-штурмчи бригаданинг 74-батальони таркибида кирган. Унегород шаҳри учун бўлган жангларда қаттиқ яраланиб, уч ой даволанган. У бирга жангларга кирган батальондан 500 нафар аксаридан атиги уч кишигина омон қолган. Уруш даврида «Жасурлиги учун» берилган Уманов, жанговар хизматлари учун эса Нахимов ҳамда «Меҳнатда ўрнатилган кўрсатганлиги учун» медалларига сазовор бўлган. Ғалаба байрамини 1945 йилда Прагада кутиб олади ва Маршал Конев қўмондонлигидаги 4-Украина фронтида 5 йил хизматда бўлади. У 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари, шунингдек Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», Украина Республикасининг «50 рокив вўзволениа Украинў», медаллари билан ҳам тақдирланган.

Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда 56 йил давомида оддий ишчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Денов туманидаги Ш. Рашидов номи ширкат хўжалигининг Ш. Норқобилов номидаги маҳаллада яшаётган собиқ жангчининг 7 нафар фарзанди, 62 нафар нева-чеваралари бор.

Парда Ўринов

1924 йилда Денов туманидаги Кенагас қишлоғида туғилган ва 1942 йил 15 сентябрда ўз хоҳиши билан Денов туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга юборилган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликлардан сўнг, 1943 йилнинг ёзида 64-танк полки таркибида жангларга кирган. Дастлаб, Курск ёнидаги, кейинчалик эса Обоянь, Харьков, Полтова шаҳри учун бўлган жангларда иштирок этган. 2

Украина fronti қисмлари таркибида собиқ Иттифоқ ва Европанинг кўплаб шаҳарларини душман босқинчиларидан озод этишда фаол қатнашган. Уруш тугагандан сўнг Германиянинг Зафилт шаҳрида жойлашган чегарачи қисмда хизматни давом эттирган ва 1948 йилда заҳирага бўшатилиб, тўғилиб ўсган юртига қайтиб келган.

Урушдан сўнгги йилларда Денов туманидаги С. Раҳимов номли хўжаликда ҳисобчи бўлиб ишлаган, 1952 йилдан яъни 1984 йилгача Денов тайёрлов идорасида ишлаган. Уруш давридаги хизматлари муносиб тақдирланиб, орден ва медалларга сазовор бўлган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», Украинанинг «Украина озод бўлганлигининг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган.

Аскарали Усмонов

1924 йил 19 августда Наманган вилоятининг Норин туманидаги Ҳаққулобод қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг 1 январидан Норин туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Ленинград frontiда қатнашган, Краснобад ва Красно село қишлоқларини озод қилишда иштирок этган, маҳфий қисмда хизмат қилган ва 1944 йилда урушдан қайтиб, Ички ишлар вазирлигида ишлаган. 1974 йилда шу ердан хизмат нафақасига чиқиб, 1988 йилгача Денов тумани банкида инкосатор, инкасса бошлиғи вазифаларида ишлаган. Уруш давридаги фаолияти учун 2 марта «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда 20 та ҳар хил медаллар, кўплаб Фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда 1-гуруҳ уруш ногирони бўлмиш А. Усмонов Денов шаҳридаги М. Сафаров кўчасида яшайди.

Даврон Бўронов

1922 йилда Денов туманидаги Чўнтош маҳалласида туғилган ва 1941 йилнинг 17 декабрида туман ҳарбий комиссариати томонидан, ҳарбий хизматга чақирилган. 1941-1944 йилларда Украина ва Белоруссия фронтларида бўлган ҳамда 1944-1945 йилларда Польша ва Германияни озод қилишда қатнашган. Шундан сўнг 1946 йилгача Германияда қурилиш батальонида бўлган ва 1946 йилнинг 22 октябрида ҳарбий хизматдан қайтган. Урушдаги хизматлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган, урушдан кейинги йилларда 1946 йилдан 1982 йилгача ҳозирги И. Тўраев (собиқ Куйбишев) ширкат хўжалигида оддий ишчи бўлиб ишлаб, нафақага чиққан. 4 нафар фарзанди, кўплаб нева-чеваралари бор.

Ҳасан Тоғаев

1925 йилда Денов туманидаги «Озод» маҳалласида туғилган ва 1942 йил, декабр ойида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан Фронтга жўнатишган. Иккинчи Жаҳон уруши даврида 145-Александр Невский номли батальонда танк сапёри бўлиб жангларга киради ва ефрейтор жангчи 1944 йилда Украина frontiда чап тиззасидан яраланади. Госпиталда даволангач, яна фронтга қайтган. 1945 йилнинг 5 январидан Германиянинг Качерчи шаҳридаги жанг пайтида ўнг елкасидан ярдор бўлади. У жанговар йўли давомида Опава, Рашибор, Бискао, Милич, Берштадт, Намслау, Карльсморский, Бишофеталь, Тенденбург, Бриг, Шурчадт, Проткау, Ливин шаҳарларидаги жангларда қатнашди. Уруш йилларида «Қизил

юлдуз», 3-даражали «Шухрат» орденлари билан ҳамда медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейин тракторчи бўлиб ишлади, ҳозирги кунда собиқ жангчи, 2-гурӯх ногирони Деновдаги Ш. Рашидов жамоа хўжалигида яшайди.

Худойкул Пардаев

1923 йилда Денов туманидаги Паст қизилжар қишлоғида туғилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликни Саратовда ўтайди, сўнгра уни Грузия Дивизиясига юборишади. Дивизиядаги оғир қуроллар от ёрдамида тортилар эди, у ана шу отларга қарар эди. Дивизия Днепропетровскни озод қилиш жангларида киришади. Ана шу жанглар пайтида у чап оёғидан яраланади. Чунки улар Днепропетровскка етмай туриб, душман контратака бошлаган эди, ана шу атака пайтида 80 нафар жангчидан фақат у тирик қолади. Даволангач уни пиёда аскарлар полкига жўнатишади ҳамда Одесса ва Молдавияда жангларда бўлади, шундан сўнг Измайлонадан ўтиб, Чехославакия, Венгрия, Руминиягача жанглар қилиб боради. Венгрияда у хизматдош дўстининг ишламай қолган пулемётини тузатиш пайтида тирсагидан қаттиқ яраланди, Венгриядаги ҳарбий госпиталда даволангач, Бокуга жўнатилади. Бу ерда ҳам у беш ой даволангач, 1945 йилнинг июль ойида юртига қайтади, урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ва кўплаб юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Денов туманидаги И. Тўраев номли ширкат хўжалигида яшайди, 1-гурӯх ногирони.

Қобил Рўзиев

1923 йилда Шеробод туманидаги Навбоғ қишлоғида туғилган ва 1937 йилдан қўшни Тожикистонга кўчиб ўтиб, ўша ердан 1942 йилнинг 28 декабрида армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида маршал Малиновский қўмондонлик қилган, 2-Украина Фронти таркибида бўлган. Дастлабки жангларга Украина тупроғида киради ва Украинадан Берлингача бўлган жанговар йўлни босиб ўтади. Ғалаба кунига қадар жанглардаги маҳорати учун гвардия ефрейтори унвонига сазовор бўлади. Япон милитаризми билан ҳам жангларга кирди ва у хизмат қилаётган армия Хитойга жўнатилади. Маньжуриядан бошлаб, Порт Артурни озод қилиш жангларида қатнашгач, Хитойни кўриқлаб туриш учун яна 8 ой хизматни давом эттирди. Уруш даврида 48 та шаҳарни озод қилишдаги хизматлари учун Олий Бош Қўмондон имзоси билан раҳматнома олди. Уруш тугагандан сўнг ҳам бир йилу саккиз ой давомида армия сафларида қолиб ҳарбий хизматни давом эттиргач, 1947 йилда ўз қишлоғига қайтди. Урушдаги жанговар хизматлари 2 та орден, 20 та медал билан тақдирланган. 1953 йилда Тожикистондан Денов туманидаги «Ғалаба» жамоа хўжалигига кўчиб ўтади ва бугунги кунда ҳам шу ерда яшамокда. Бир умр хўжаликда ишлаган, бугунги кунда 2-гурӯх уруш ногирони Қ Рўзиевнинг 4 фарзанди, 25 невра ҳамда 5 чевараси бор.

Нарзулла Ғайбуллаев

1921 йил 3 мартда Денов туманидаги Қизилжар маҳалласида туғилган ва 1941 йилда Денов туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган.

Иккинчи жаҳон уруши даврида Шимолий Кавказда тўпчи батальонида тўпчи аскар сифатида хизмат қилган. 1944 йилда оғир яраланиб, даволангач, ногирон сифатида ўз юртига қайтарилган. Уруш давридаги хизматлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган, урушдан кейинги йилларда хўжаликда оддий деҳқон бўлиб ишлаб нафақага чиққан.

Холмат Шербўтаев

1907 йилнинг 10 мартида Денов туманидаги Холчаён қишлоғида туғилган ва 1941 йилда Иккинчи жаҳон урушига жўнаб кетади. 1941-1945 йиллар оралиғида Ленинград фронтида бўлади ва 1942 йилда ўзбек сафдоши билан бирга душман танкини портлатиб, 2 нафар немис солдатини асирга олади. Жанг пайтида яраланиб, госпиталда даволанаётган пайтида жасорати учун олган мукофотларининг ҳужжатини йўқотган. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда қатор юбилей медаллари, шунингдек Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда пахта заводида ишчиси ва оддий деҳқон бўлиб ишлайди, Денов туманидаги «Янги қишлоқ» маҳалласида яшайди. Унинг oilасида 7 нафар фарзанди, 30 га яқин неварачеваралари бор.

Абдуназар Иброҳимов

Денов туманидаги «Ғалаба» хўжалигининг Шамоли қишлоғида туғилган ва 1941 йилнинг март ойида туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилади. Иккинчи жаҳон уруши даврида 1-Украина фронти таркибида жанг қилиб, Киев, Харьков, Полтава, Житомир шаҳарларини озод этишда қатнашади. 1946 йилнинг июн ойида армия сафларидан қайтиб келади, урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда жамоа хўжалигида ишлаган, oilасида 6 нафар фарзанди бор. 2-гуруҳ ногирони, собиқ жангчининг 40 нафар неварачеваралари бор.

Бобораҳмат Чориев

1926 йилда Денов туманидаги Кўчакли қишлоғида туғилган ва 1942 йил куз фаслида ҳарбий хизматга чақирилиб, Деновда ҳарбий тайёргарлик курсларида машқ қилади. 1944 йили, 16 октябрда армия сафига жўнатилади ва Қозоғистоннинг Семипалатинск шаҳридаги ҳарбий мактабда ўқийди. Шундан сўнг, 1-Белоруссия фронти таркибида Польшани озод қилишда, Одер, Шнандов, Берлин учун бўлган жангларда қатнашган. 1950 йилда армия сафларидан қайтади, жанглардаги жасорати учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Берлинни озод қилганлиги учун» каби қатор юбилей медаллари, шунингдек Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан, тақдирланган. Урушдан кейин механизатор, бригада бошлиғи, омбор мудирини бўлиб ишлайди, oilасида 10 нафар фарзанди, 50 дан ортиқ неварачеваралари бор.

Абдулла Баротов

1922 йилда Олтинсой туманидаги Иноқ маҳалласида туғилган ва 1941 йилнинг декабрь ойида Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан армияга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида 3-Белоруссия фронти таркибида жангларга кирган, асосан Москва шаҳри атрофидаги жангларда қатнашган. Эржеб шаҳри учун бўлган шиддатли жангларда қаттиқ яраланган, иккинчи марта яраланганлиги туфайли ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан 1943 йил ноябрида ўз юртига қайтариб юборилган. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда «Жасорат» ва бошқа юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан қайтгандан сўнг ўзи яшаётган хўжаликда табелчи, бригада бошлиғи, бош ҳисобчи бўлиб ишлаб, 1983 йилда нафақага чиққан. Оиласида 8 нафар фарзанди, 43 нафар невараси, 13 нафар чевараси бор.

Ҳопиз Маматқулов

1920 йил 3 январда Денов туманидаги Янги қишлоқ маҳалласида туғилган ва 1942 йил 23 май куни туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Ҳарбий тайёргарликдан сўнг илк жангларга Саратов вилоятида, кейин эса Сталинграга киради ва бу жанглар пайтида қўлидан яраланиб, ҳарбий госпиталда даволанади. Шундан сўнг, 1944 йилда ўз Ватанига қайтарилади, уруш давридаги хизматлари учун юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан сўнгги йилларда ҳозирги «Ўзбекистон» хўжалигида узок йиллар сувчи бўлиб ишлаб, нафақага чиққан. Оиласида 4 фарзанди. 50 га яқин нева-чеваралари бор, уруш асоратлари туфайли 1-гурӯх ногиронига айланган. Ҳозир Денов туманидаги Навбаҳор маҳалласида яшайди.

Рўзи Мирзаев

1921 йили Денов туманида туғилган ва 1941 йили сентябрь ойидан мактабда рус тилида ўқитилиб, сўнгра Термизга бўлим командирлари тайёрлаш уч ойлик курсларига юборилади. Шундан сўнг, 1941 йилнинг 16 декабрида туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилади. 1 Украина фронти таркибида 1943 йилгача турли жангларда қатнашади ва сўнгра Варшавага жўнатилади. Жангларда жароҳатланиб даволангач, яна жангларга киради ва Германия учун бўлаётган жанглар пайтида кўричак бўлиб, яна даволанишга ётади. 1946 йилнинг 23 феврилида уйига қайтиб келади, жанговар хизматлари муносиб тақдирланади, урушдан кейинги йилларда аввал пахтачилик бригадасида, сўнгра темирчи уста бўлиб ишлаган. 1988 йилда нафақага чиқади, ҳозирги кунда Денов туманидаги «Ғалаба» ширкат хўжалигида фарзандлари ардоғида яшамоқда.

Маҳмуд Чўллийев

1921 йилда Самарқанд вилояти Пастдарғом тумани Қумариқ қишлоғида туғилган. Сурхондарё вилоятининг Жарқўрғон вилоятига кўчиб келган ва шу туман ҳарбий комиссариати томонидан ҳарбий хизматга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Гомель, Жлобен, Бобруйский, Ивановский, Минск шаҳарларидаги жангларда бўлган. Урушдаги хизматлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган, ҳозирги кунда Денов туманидаги «Ўзбекистон» ширкат

хўжалигининг «Навбаҳор» маҳалласида яшайди. Оиласида 11 нафар фарзанди, 60 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Йўлдош Холматов

1920 йилда Қашқадарё вилоятининг Деҳқонобод туманида туғилган ва 1943 йилнинг март ойида Қамаш тумани ҳарбий комиссариати томонидан ҳарбий хизматга жўнатишган. Олма-ота шаҳрида тайёргарликдан сўнг, Грузиянинг Ботуми шаҳрига юборилади, бу ерда у 3333-ўқчи полки таркибида жангларга киради. Туркия чегараларида 7-батальон таркибида бўлади ва 120 та пушкани бошқаради, жангларнинг бирида душман бомбаси портлаб, барча сафдошлари ҳалок бўлади, у оғир ярадор ҳолатда ҳарбий госпиталга жўнатилади. Уруш тугагандан кейин ҳам ҳарбий хизматни давом эттириб, 1950 йилда Деҳқонободга қайтиб келган. Уруш давридаги жасоратлари туфайли катор орден ва медалларга сазовор бўлган.

1951 йилда оиласи билан Сурхондарё вилоятининг Денов туманига кўчиб ўтади ва Юрчидаги тўқайзорларни, ботқоқликларни тугатишда қатнашади. Аввалига сувчи, сўнг 150 гектарлик пахта майдонида бригадир бўлиб ишлайди, меҳнатдаги ютуқлари учун 1-ва 2-даражали «Шуҳрат» орденига, медалларга сазовор бўлган. Оиласида 8 нафар фарзанди, 40 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Қудрат Астонов

1923 йил 6 майда Самарқанд вилоятининг Пастдарғом туманида туғилган ва 1942 йилнинг сентябрида туман ҳарбий комиссариатидан армия сафларига жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Житомир, Ровно, Прекуров, Винница, Гернокол, Черновци шаҳарларида ҳамда Польшанинг Краков, Одер, Дрезден шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. Кўплаб маротаба разведкада бўлган ва ғалабанинг турли юбилей саналарида медаллар, 1945 йилда эса фағрий ёрлик билан тақдирланган. 1994 йилда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медалини олган. Урушдан аввал ва кейинги йилларда ҳам ўқитувчи бўлиб ишлаб, нафақага чиққан. Ҳозирги кунда Денов туманидаги «Ўзбекистон» хўжалиги ҳудудида яшаётган собиқ жангчининг 4 нафар фарзанди, 9 невараси бор.

Қудрат Турсунов

1918 йилда Туркменистонда туғилган ва 1942 йилда Когондан армия сафларига жўнатишган. Боку, Кавказ, Украина жангларида бўлган ва 1944 йилда Курск учун бўлган оғир жангларда у сафида бўлган бутун дивизияни душман қириб ташлашга муваффақ бўлган. Ўликлар орасида қолиб кетган уни беҳуш ҳолда топиб олишиб, ҳарбий госпиталга жўнатишган. Госпиталда бир оёғини кесиб, иккинчи оёғини осколалардан тозалашди, уруш давридаги хизматлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган. Армия хизматдан қайтгандан сўнг нафақагача сувчи бўлиб ишлади, 2 нафар қизи, 5 нафар невараси бор.

Мустафо Мелибоев

1907 йилнинг 5 майида Денов туманидаги «Охлар» маҳалласида туғилган. Тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1939 йил 12 октябр куни хизматга чақирилади. Иккинчи жаҳон уруши бошлангандан сўнг фронтга сафарбар этилади,

Сталинград шаҳри учун бўлган аёвсиз жангларда оёғи ва бошидан яраланган. Даволаниб яна жангларга киради, ана шундай жанглардан бирида окоп ичида туриб жанг қилаётган пайтда танк тагида қолиб кетади. Санитар ит топиб олиб, санитария қисмига келтиради, шундан сўнг Кузин, Пенза ва Свердловск шаҳарларидаги госпиталларда узоқ даволанади. 1943 йил август ойида ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан уйига қайтариб юборилади. 1-гурух уруш ногирони М. Мелибоев уруш давридаги хизматлари учун медаллар билан тақдирланган. Урушдан қайтгач, ўзи яшаётган С.Раҳимов (собик «Қизил Шарк») хўжалигида 1975 йилгача ишлаб нафақага чиқади, оиласида 4 нафар фарзанди, кўп сонли неваралари бор.

Холмирза Минаров

1920 йил 15 майда Денов туманида туғилган ва 1940 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангач, 2-Украина fronti таркибига жўнатилган. Дастлаб Молдавия чегарасида, кейинчалик Польша, Руминия, Болгариянинг Шулин шаҳридаги жангларда қатнашган. 1945 йил 10 декабрда Шулин шаҳрида «Қизил армиянинг жасур жангчисига» Фахрий ёрлиғи, 1946 йил 23 февралда эса «Германия устидан қозонилган Ғалаба учун» медали билан тақдирланган. Урушдан қайтгандан кейин ўзи яшаётган хўжаликда фермада ҳисобчи, кейинчалик ферма мудирини бўлиб ишлаган. Унинг 5 нафар фарзанди, нева-чеваралари бор, ҳозирги кунда Денов туманидаги «Ўзбекистон» ширкат хўжалигида яшайди.

ЖАРҚЎРҒОН ТУМАНИ

Абдуназар Қаршиев

1922 йилда Шеробод туманидаги Янгиариқ қишлоғида туғилган ва 1934 йилда у яшаётган оила Жарқўрғон туманига кўчиб ўтган. 1940 йилда Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Украинада 23-кавалерия отлик аскарлар қисми таркибида дастлабки жангларга киради ва Москва оstonасидаги жангларда қатнашади. Сўнгра, Днепр дарёсини кечиб ўтиб, Киев шаҳрини озод этишдаги жангларда иштирок этади. Вердичёв, Ишлитов шаҳарлари учун бўлаётган жангларда чап қўлидан яраланиб, тўрт ой даволангач, яна ўзи таркибида бўлган қисмга қайтиб хизматни давом эттиради. 1946 йилда армия сафларидан уйига қайтади, уруш давридаги хизматлари учун «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасурлиги учун» медали ва урушдан сўнгги йилларда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда бригада бошлиғи бўлиб кўп йиллар ишлади, 1985 йилдан буён нафақада.

Алиқул Шобердиев

1922 йилда Жарқўрғон туманидаги Исмоилтепа қишлоғида туғилган ва 1942 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Биринчи бор Брянск шаҳрида жангларга киради ва Белоруссиядаги Ульба дарёси бўйидаги жангларда ўнг оёғидан яраланади. Уруш даврида Украина ва Белоруссия

учун бўлган жанглarda фаол қатнашади, 1946 йилда армия сафларидан бўшатилиб, 1947 йилда ўз юртига қайтиб келади. Оиласида 6 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги Исмоилтепа маҳалласида яшайди.

Амир Қўзиев

1922 йил 22 августда Қашқадарё вилоятида туғилган. Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1940 йили армия сафларига жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина, Ленинград, Германия, Польша ҳудудларидаги жанглarda қатнашган ва жанглар билан ҳаракатдаги армия таркибида Германиягача боради. 1946 йилда фронтдан қайтиб келади ҳамда урушдаги жасоратлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор, ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги «Камар» маҳалласида яшайди.

Анан Имомқулов

1920 йилда Жарқўрғон тумани Қаноат қишлоғида туғилган ва 1942 йили 13 октябрда Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариати томонидан армияга жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Сталинград, Смоленск, Орлов вилоятлари учун бўлган жанглarda қатнашган ва уруш даврида десантчи бўлган, ярадор бўлгандан сўнг, пиёдалар қисмига ўтгазилади ва жанггоҳларда беш марта турли даражада ярадор бўлган, 1945 йилда фронтдан қайтгандан кейин бригада бошлиғи, таъминотчи бўлиб ишлаган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасорат», «Шуҳрат» ва «Юбилей» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Н.Боймуродов номи хўжаликнинг 5-бригадасида яшайди, оиласида 5 нафар фарзанди, 7 нафар невараси бор.

1923 йилда Бойсун туманида туғи

Аннамат Чориев

лган ва 1942 йил декабрида Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга сафарбар этилган. Дастлаб Украина fronti таркибида жангларга киради ва Киев, Ростов, Тагано́р, Кубань шаҳарларини озод этишдаги жанглarda қатнашади. 1943 йил 3 сентябрдаги жанглarda яраланиб, Ростов-Дондаги госпиталда даволанади, уруш тугагач, тиклаш ва қўриқлаш ишларида бўлиб, армия сафларидан 1948 йил март ойида қайтиб келади. Уруш давридаги фаолияти учун 3-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва юбилей медаллари билан тақдирланган. Тинчлик йилларида ўзи яшаётган хўжаликда ишчи бўлиб ишлайди, ҳозирги кунда Н.Боймуродов номи хўжаликнинг 12 бригадасида яшайди, оиласида 7 нафар фарзанди бор.

Абдурахмон Мамадиев

1925 йилда Шеробод туманида туғилган ва 1943 йил январида фронтга жўнатишган. Дастлаб, Украина fronti таркибида жангларга кирган ва 1944 йилда Ростов-Дон шаҳри учун бўлган жанглarda чап қўлидан яраланган. Еревандаги ҳарбий госпиталда даволангач, Польша учун бўлган жанглarda бомба тағида қолиб кетади ва ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан 1945 йил август ойида ўз юртига қайтарилади. Уруш давридаги хизматлари муносиб тақдирланган ва урушдан

кейинги йилларда турли вазифаларда фаолият кўрсатган. Оиласида 9 нафар фарзанди бор, ҳозирги кунда Жарқўрғон тумани Соқчи маҳалласида яшайди.

Абдумурод Мусаев

1923 йилда Жарқўрғон туманида туғилган ва 1942 йилнинг май ойида Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарлик ва машқларни Саратов вилоятида тўрт ой давомида ўтайди, шундан сўнг Сталинград шаҳри учун жангларга киради. 1944 йилда жангда чап қўлидан яраланади, шундан сўнг Берлин учун бўлган жангларда катнашиб, яна 1945 йилда ярадор бўлади. Горький шаҳридаги госпиталда даволаниб, 1946 йилда армия хизматидан қайтади ва Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор медаллар билан тақдирланади. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги Соқчи маҳалласида яшайди, оиласида 7 нафар фарзанди бор.

Адин Тўхлиев

1912 йилда Жарқўрғон туманида туғилган ва Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йил март ойида армия хизматига жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликлардан сўнг, Сталинград шаҳри мудофааси жангларида катнашган. 1943 йилдаги аёвсиз жанглар пайтида аёғидан каттиқ яраланган, ҳарбий госпиталда даволангандан сўнг, 1943 йилнинг ноябрида ўз юртига қайтарилган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда оддий деҳқон, сувчи бўлиб ишлаган. Оиласида 8 нафар фарзанди бор, ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги Минор қишлоғи Соқчи маҳалласида яшайди.

Аллаберди Бойқулов

1925 йилда Жарқўрғон туманида туғилган ва 1942 йилда шу тумандан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Петропавловскда жангларга киради, шундан сўнг Смоленск, Лезин, Хизинбург шаҳарларидаги жангларда катнашади. 1945 йилда Ленинград остонасида яраланиб, Челябинск шаҳридаги госпиталда даволанган ва шу йили уйига қайтариб юборилган. Урушдаги хизматлари учун қатор орден ва медалларга сазовор бўлган ва урушдан кейинги йилларда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги «Оққўрғон» ширкат хўжалигининг «Ҳайитобод» маҳалласида яшайди. 5 нафар фарзанди 30 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Абрамат Кўчкинов

1919 йилда Жарқўрғон туманида туғилган ва шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1939 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангунга қадар Фин урушида катнашади ва 1941 йилдан эътиборан немис-фашист босқинчиларига қарши жангларга кирган. Молдавия, Украина, Польшадаги жанггоҳларда жасорат ва матонат намуналарини кўрсатган, 1944 йилда ўнг қўлидан ярадор бўлиб даволангач, ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси

билан ўз юртига қайтариб юборилган. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда ғазначи, оддий деҳқон, омбор мудир вазибаларида ишлаган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон тумани «Оққўрғон» ширкат хўжалиги «Қоракурсак» маҳалласида яшайди, оиласида 3 нафар фарзанди, 30 дан ортиқ невара-чевараси бор.

Абдурахмон Мамадиев

1925 йил 8 январда Шеробод тумани Кампиртепа қишлоғида туғилган ва 1943 йилда Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан фронтга жўнатилган. Жанггоҳлардаги хизматлари учун «Варшавани озод қилганлиги учун» ва бошқа юбилей медаллари билан тақдирланган ва яраланганлиги туфайли 1945 йилнинг 11 августида ўз юртига қайтарилган. Урушдан сўнг Бухоро педагогика институтида ўқиган, ўқитувчилик қилган, ҳозирги кунда Жарқўрғон туманида яшайди, оилали, фарзанди ва невара-чеваралари бор.

Абулфайз Мухторов (Апилпайз)

1925 йилда Қумқўрғон тумани Жалоир қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Тожикистондан армия сафларига жўнатилган. 1943 йилгача Ашхободда ҳарбий тайёргарликдан ўтадиги ва 1944 йилда Кавказда, май ойидан эътиборан 1-Украина fronti таркибида жангларга киради. Шу жангларда яраланиб, Минск ва Киев госпиталларида даволанади, 1944 йилнинг октябридан яна жангларга қайтади. Воронеж вилоятининг Бердишев шаҳрида хизматни давом эттиради, 1950 йилда армия сафларидан юртига қайтади. 1950 йилдан темир йўл соҳасида, 1968-1970 йилларда Қизилқум туманида, 1970-1985 йиллар давомида «Сурхон» пахта заводида ишлаган. Ҳозирги кунда «Сурхон» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Хўжақишлоқ» маҳалласида яшайди.

Бозор Нодиров

1921 йил 10 январда Шеробод туманида туғилган, 1941 йилда армия сафларига чақирилиб, Самарқандда ҳарбий тайёргарликдан ўтган ва шу йилнинг ўзида Марказий фронт таркибига жўнатилган. Украина, Латвия, Италия, Германиядаги жангларда қатнашади, Иккинчи жаҳон уруши даврида ва ундан кейинги йилларда жанговар хизмати учун орден, медал ҳамда фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги «Сурхон» фермерлар уюшмасига қарашли «Янгиариқ» маҳалласида яшайди.

Бойқобил Ёрматов

1925 йилда Туркменистоннинг Чоршанги туманида туғилган ва 1943 йилда армия сафларига жўнатилган. 1944 йилдан жангларга кириб, Россиянинг Орловск, Чернобыль, Ульяновск шаҳарларини озод қилишдаги жангларда қатнашган. 1944 йилдаги жанглар пайтида ярадор бўлган ва 1946 йилда армия хизматидан қайтган. Оиласида 5 нафар фарзанди бор.

Бўрон Чоршанбиев

1924 йилда Жарқўрғон туманида туғилган ва Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Куйбишев,

Орловский, Курск шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган ва Белоруссия ҳудудларидаги жангларда қаттиқ ярадор бўлган. 1934-сонли ҳарбий госпиталда даволангач, 1945 йилнинг 6 майида ўз юртига қайтарилган. Урушдаги хизматлари учун катор орден ва медаллар билан муносиб тақдирланган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги А.Навоий хўжалигининг Минор маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 8 нафар фарзанди бор.

Бозор Бердиёров

1926 йилда Тожикистонда туғилган ва Армия сафларига 1942 йилнинг февраль ойида Тожикистондан жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украинанинг Киев шаҳри учун, кейинчалик эса Берлин учун бўлган жангларда қатнашган. Жангларда ярадор бўлиб, даволангач, 1944 йилда ўзи туғилиб ўсган юртига қайтарилган. Урушдаги хизматлари учун 1- даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, турли юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Урушдаги шахсий жасорат намуналари учун «Ҳалол хизматлари учун» медали ва фахрий ёрликлар билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги «Шарк юлдузи» жамоа хўжалигининг «Боботоғ» маҳалласида яшайди, 8 нафар фарзанди бор.

Берди Имомов

Жарқўрғон туманида 1926 йилда туғилган ва 1943 йилда ҳарбий комиссариат томонидан фронтга юборилган. Дастлаб 1-Украина fronti таркибида жангларга киради ва 1944 йилда Петропавловский учун бўлган жангларда қаттиқ яраланади. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши», «Ғалаба» орденлари соҳибидир, шунингдек, турли юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги «Ҳайитобод» маҳалласида яшайди, кўп сонли фарзанди ва неvara-чеваралари бор.

Борис Раҳматов

1921 йилда Бойсун туманида туғилган ва шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилда армия хизматида жўнатилган. Уруш даврида разведкачи бўлади, Волгоград, Ленинград, Варшава ва бошқа кўплаб шаҳарларда жангларда қатнашган. Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари учун 1- ва 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва катор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан қайтгач, 1947 йилдан бошлаб Жарқўрғон туманидаги «Сурхон» хўжалигида кўп йиллар оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда «Сурхон» фермерлар хўжалиги ҳудудидаги «Эскикишлоқ» маҳалласида яшайди, оиласида 6 нафар фарзанд вояга етган.

Бўри Ҳайдаров

1926 йилда Жарқўрғон туманидаги Какайди қўрғонида туғилган ва Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариати томонидан Иккинчи жаҳон урушига жўнатилган. У 1944 йилдан то 1945 йилгача маршал Жуков қўмондонлигидаги 5-армия таркибида жангларга киради, уруш даврида Сталинград, Ленинград, Польша, Чехославакиядаги жангларда қатнашади. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда катор медаллар билан тақдирланган, урушдан кейинги йилларда Какайди нефт конида узоқ йиллар пармаловчи бўлиб ишлайди.

Ҳозирги кунда ўзи туғилиб ўсган Какайди қўрғонида яшайди, 9 нафар фарзанди, 45 нафардан ортиқ нева-чеваралари бор.

Бўта Жабборов

1925 йилда Жарқўрғон туманидаги Какайди қўрғонида туғилган ва Жарқўрғон ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилда армия хизматига жўнатилган. Маршал Рибалко қўмондонлигидаги 3-Украина фронтида жанг қилган ва Иккинчи жаҳон уруши даврида Молдавия, Украина, Германия шаҳарларини озод этишдаги жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби қатор медаллар билан муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда билим юртида дарс берган, кейинчалик бошқа ишларда ишлаган. Ҳозирги кунда Какайди қўрғонида яшайди, унинг 7 нафар фарзанди, 30 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Мисир Худоёров

1924 йилда туғилган ва Иккинчи жаҳон уруши даврида 1- Украина фронти таркибида жангларга кирган. Жанговар йўлни Германиягача босиб ўтиб, 1945 йилда ўз юртига қайтиб келган.

Маматқобил Маматмуродов

1924 йилда Жарқўрғон туманида туғилган, шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг октябр ойида армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида Владивостокда, Тинч океан флотиди бўлган ва Японияга қарши муҳофаада турган. Уруш йилларидаги хизматлари учун 1-ва 2-даражали «Улуғ ватан уруши» ордени, қатор юбилей ҳамда «Жасорат» ва «Шухрат» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда тракторчи, механик бўлиб ишлаган, ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги Н.Боймуродов номи хўжаликда яшайди, унинг 5 нафар фарзанди ва қатор неваралари бор.

Мирхат Кашферазиев

1926 йилда Россиянинг Акташ туманида туғилган. Шу жойдан армия сафларига қақирилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Япониядаги, Маньчжурияда, Космомольский, Намурия ва Камчаткадаги жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, қатор медаллар билан тақдирланган. Жарқўрғон туманига кўчиб келгандан сўнг, ҳайдовчи, чилангар, кранчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон тумани марказидаги Охунбобоев кўчасида яшайди.

Мисир Холиёров

1917 йилда Жарқўрғон туманидаги Окқўрғон қишлоғида туғилган ва 1938 йилда армия хизматига қақирилган. Украинанинг Киев вилояти, Житомир шаҳрида алоқа батальонида хизмат қилган ва 1941 йилнинг июнь ойидан 1945 йилнинг май ойигача Эронда ҳарбий хизматда бўлган. Уруш давридаги фаолияти учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасорат» ва қатор юбилей

медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги «Оққўрғон» маҳалласида яшаётган собиқ жангчи урушдан кейинги йилларда хўжаликда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Оиласида қатор фарзанд ва неваралари бор.

Мусурмонкул Нормўминов

1912 йилда Жарқўрғон туманида туғилган ва 1941 йил 7 август армия хизматида жўнатишган. Жанггоҳларда 1946 йилнинг декабрь ойигача бўлган ва Германия, Польша, Украина шаҳарларидаги жангларда қатнашган, урушдаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги Т.Шобуров ширкат хўжалигининг «Лойканд» маҳалласида яшайди, 5 нафар фарзанди, 26 невага ҳамда 15 чевараси бор.

Муҳаммади Жабборов

1918 йилда Шеробод туманида туғилган, шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилда армия сафларига жўнатишган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан Украинанинг Черновский шаҳрида ўтган. 1942 йилдан эътиборан Мозамбурк, Люксембург, Литва, Латвия ҳамда Эстония учун бўлган жангларга кирган. 1943 йилда Чехославакия, 1944 йилда Курск учун бўлган жангларда қатнашади, Курск учун бўлган жанглар пайтида асирга тушади. 1945 йилда Япония урушидан олдин асирликдан озод этилади ва 1947 йилда армия сафларидан бўшатилиб, ўз юртига қайтади. 1948 йилдан нафақага чиққунча ишчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда «Хўжақишлоқ» маҳалласида яшайди.

Норбой Каролов

1925 йилда Туркменистоннинг Чоршанги туманида туғилган ва 1942 йилда Жарқўрғондан армия сафларига жўнатишган. Дастлабки жангларга Украинанинг Харьков шаҳрида киради, шундай сўнг Чехословакия, Руминия, Венгрия, Германиянинг Висла шаҳри учун бўлган жангларда қатнашган. 1945 йилдаги жанглар пайтида уч жойидан яраланган ва 1946 йилнинг май ойида армия сафларидан қайтган, урушдаги хизматлари учун орден ҳамда қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда, яъни нафақага қадар хўжаликда оддий деҳқон бўлиб ишлаган, оиласида 9 нафар фарзанд вояга етган.

Нурмат Норматов

1924 йилда Жарқўрғон туманидаги Оққўрғон қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг 1 февралда армия хизматида жўнатишган. Жангларда Сталинград остоналарида бошлаган ва урушга минометчи-разведкачи сифатида кирган. Кейинчалик сапёрлар қисмида муҳандис бўлиб хизматни давом эттирган ва қаттиқ жанглар пайтида бир неча бор яраланган. У Белоруссия, Украина, Латвия, Литва, Франция, Польша, Германия ҳудудларида жангларга кириб Берлингача боради. Шундан сўнг Японияга жўнатилади, бу ерда ўн ой мобайнида бўлиб, яна Берлинга қайтарилган. Берлиндан Россияга жўнатилади озиқ-овқат маҳсулотларини қўриқлаш хизматида бўлади, уч марта ярадор бўлганлиги сабабли 1946 йил декабрида ўз юртига қайтарилган. Уруш давридаги фаолияти учун «Қизил юлдуз», 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» орденлари билан тақдирланган, шунингдек

«Польшани озод қилганлиги учун» медали, «Гвардиячи», «Аълочи сапёр» кўкрак нишонлари билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда асосан ички ишлар тизимларида ишлаган, бу фаолияти учун ҳам унвонлар, 8 та орден ва медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги Оққўрғон қишлоғида яшайди.

Нурмат Қобилов

1922 йилнинг 27 декабрида Жарқўрғон туманида туғилган ва Жарқўрғон туманидан ҳарбий хизматга жўнатилган. Дастлабки жангларга 1943 йилнинг март ойидан эътиборан Сталинград шаҳрини озод этиш учун кирган. 1944 йилда Житомир вилоятини, Карпат ҳудудларини озод этишда фаол қатнашган. 1- ва 2- даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жанговар хизматлари учун», «Сталинградни озод қилганлик учун» каби ўнлаб медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда хўжалик раиси, нон заводи, туман маиший хизмат кўрсатиш комбинати раҳбари вазифаларида ишлаган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон шаҳридаги Н.Боймуродов кўчасида яшайди, 10 нафар фарзанди, 40 нафар навараси бор.

Намоз Нормуродов

1921 йилда Жарқўрғон туманида туғилган ва шу тумандан ҳарбий хизматга юборилган. Уруш даврида Курск, Орлов, Белоруссия, Украина учун бўлган жангларда қатнашади ва урушдаги хизматлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган. Тинч қурилиш йилларида туман молия бўлимида, хўжаликда бригадир ва омборчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Н.Боймуродов маҳалласида яшайди, 9 нафар фарзанди, 60 ортиқ нева-чеваралари бор.

Нормўмин Эрсатов

1912 йилда Шеробод тумани Қишлоқ бозор қишлоғида туғилган ва Иккинчи жаҳон уруши бошлангандан кейин, яъни 1942 йилда армия сафларига чақирилган. Украинадан бошлаб Берлингача бўлган ҳудудларда жангларга кирган, уруш охирида қолган кезларда оёғидан қаттиқ яраланиб, даволангач, ўз юртига қайтариб юборилган. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, 12 та турли медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда «Сурхон» фермерлар уюшмаси ҳудудида яшайди, собиқ жангчининг 2 нафар фарзанди, қатор нева-чеваралари бор.

Оченул Ражабов

1922 йилда Шеробод туманида туғилган ва 1941 йилда Шеробод тумани ҳарбий комиссариати томонидан ҳарбий хизматга жўнатилган. Харьков ва Сталинград шаҳарлари учун бўлган жангларга кирган ва 1942 йилда ярадор бўлиб урушдан қайтган. Урушдан кейинги йилларда Н.Боймуродов номли жамоа хўжалигида оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Урушдаги хизматлари учун 1- даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасорат», «Шуҳрат» ва бошқа юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда «Пахта заводи» маҳалласида яшайди, оиласида 8 нафар фарзанд вояга етган.

Орол Ботиркулов

1924 йил 17 сентябрда туғилган ва Термиз шаҳридан 1941 йилда фронтга жўнатилган. Украина, Владивосток, Германия, Япония шаҳарларидаги жангларда қатнашган, 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Германия устидан ғалаба учун» каби қатор медаллар соҳиби. Ҳозир Жарқўрғондаги А.Навоий номи маҳалладаги Навбаҳор кўчасида яшайди, 5 нафар фарзанди, 40 нафар неварачеваралари бор.

Имомкул Остонов

1919 йил 1 январда Жарқўрғон туманида туғилган ва 1939 йилда армия хизматида чақирилган. Дастлабки жангларга Украинада киради, сўнгра Германиянинг Голлц шаҳри учун жангларга киради, уруш тугагандан кейин «Қизил байроқ» ордени, Кавказдаги жангларда кўрсатган матонат ва жасорати учун яна учта медал, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби ўнлаб медаллар, фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўқитувчи, солиқ идораси ходими бўлиб ишлаган, ҳозирги кунда Жарқўрғон шаҳридаги А.Навоий маҳалласида яшайди. Оиласида 4 нафар фарзанди, 30 га яқин неварачеваралари бор.

Пайғам Холматов

1917 йилда Шеробод туманида туғилган, ва 1942-1945 йилларда иккинчи жаҳон уруши жанггоҳларида бўлган. Уруш даврида бир неча бор қаттиқ яраланиб, ногирон бўлиб қайтган, жанггоҳлардаги хизматлари учун турли орден ва медаллар билан тақдирланган. У Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали соҳибидир. 1945 йилда фронтдан қайтгандан сўнг, «Сурхон» хўжалигида тракторчи, ҳисобчи, агроном, бригада бошлиғи, гидротехник бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги «Сурхон» фермерлар уюшмасининг «Маслаҳаттепа» маҳалласида яшайди. Оиласида 11 нафар фарзанди, кўп сонли неварачеваралари бор, ўзи 1-гурух уруш ногирони.

Поён Эшқобилов

1922 йилда Бойсун туманида туғилган ва 1941 йил март ойида армия хизматида жўнатилган. Дастлабки жангларга 1942 йилда Харьков шаҳрида кириб, ярадор бўлган даволангач, Равно, Дубно, Далбунов шаҳарларини озод этишдаги жангларга қатнашган. Армия хизматидан 1948 йилнинг апрелида қайтган. Урушдаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари «Жасорат» ҳамда «1941-1945 йиллардаги урушда фашизм устидан қозонилган ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда оддий деҳқон бўлиб ишлаган оиласида 5 нафар фарзанди бор, ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги Н.Боймуродов ширкат хўжалигининг «Дон» маҳалласида яшайди.

Пайғат Донабоев

1925 йилда Жарқўрғон туманида туғилган ва 1942 йилнинг кузида армия сафларига жўнаб кетиб, 1946 йилда қайтиб келган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Руминия, Молдавия, Одесса, Днепр, Германия, Польша ҳудудларида бўлган жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар, фахрий

ёрликлар ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Т.Шобуров ширкат хўжалигининг «Дехқонобод» маҳалласида яшайди, оиласида 8 нафар фарзанди, 25 невара ҳамда 15 чевараси бор.

Райим Ойназаров

1926 йилда туғилган ва 1942 йилнинг 20 декабрида Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида чақирилган. Қозоғистоннинг Целиноград шаҳрида олти ой мобайнида ҳарбий жанговар тайёргарликдан ўтади ва 1943 йилда Харьков шаҳрида урушга киради. Шу йилнинг декабрь ойида қўлидан яраланади, даволангандан сўнг 54-гвардиячи отлик полкида хизматни давом эттириб, жангларда қатнашган. Польша учун бўлган жангларда яна яраланади ва Какаов шаҳри учун бўлган жангларда яралангандан сўнг даволаниб, қайта жангларга киради. 1946 йилда фронтдан қайтади, урушдаги фаолияти учун I ва 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» орденлари, «Шавкатли меҳнати учун» медали ҳамда тинчлик йилларида берилган қатор юбилей медаллари соҳибидир. Урушдан сўнгги йилларда оддий ишчи солиқчи бўлиб ишлаган, ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги «Оққўрғон» ширкат хўжалигининг «Янги ҳаёт» маҳалласида яшайди. 7 нафар фарзанди, 60 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Рўзи Абдуллаев

1924 йил 9 майда Жарқўрғон туманида туғилган ва 1942 йилда армия сафларига жўнатилиб, 1947 йилда қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун «Варшавани озод қилганлиги учун», «Берлинни озод қилганлиги учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» ва урушдан кейинги йиллардаги барча юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги Т.Шобуров ширкат хўжалигида яшаётган собиқ жангчининг 4 нафар фарзанди, 21 невара ҳамда 15 чевараси бор.

Сафар Эргашев

1916 йилда туғилган, 1939 йилда армия сафларига чақирилган ва Иккинчи жаҳон уруши даврида Руминия, Бессарабия ва Молдавиянинг бошқа шаҳарларида жанг қилган. Жанггоҳларда оғир ярадор бўлиб даволангач, 1943 йилда ўз ватанига қайтади, уруш давридаги хизматлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда оддий ишчи бўлиб ишлаган.

Сирожиддин Бобомуродов

1922 йил 1 июлда Бойсун туманидаги Мачай қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Сариосиёдан ўз ихтиёрига кўра армия сафларига жўнаб кетган. Шу йилнинг охирларида дастлабки жангларга киради, Харьков вилоятининг Грозний станцияси яқинидаги жангларда қатнашади. Кейин Белградда жанг қилади, 1943 йил 4 май куни разведкачилар етиб келмаганлиги туфайли ўз хоҳиши билан у ҳам разведкага отланади. Улар тўрт нафар кўнгилли аскар қўлларига оқ латта боғлаб, дарёдан кечиб ўтишади, қўлларидаги оқ латтани кўриб, ўт очишга шошилмаётган душманнинг 18 нафар аскарини сафдан чиқариб, биттасини асир олиб қайтишади. Эртасига, улар келтирган маълумотлар асосида бошланиб кетган жанг пайтида у

каттик ярадор бўлади. 1943 йилнинг 5 майида олган жароҳати туфайли у Орск шаҳридаги госпиталда етти ой даволаниб ётади. Даволангандан сўнг яна жанггоҳларга қайтиб, Берлинга қадар боради, уруш йилларидаги хизматлари учун 12 та орден ва медаллар, Фахрий ёрликлар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда қишлоқ хўжалиги, асосан чорвачилик соҳасида ишлаган, чорвачиликни ривожлантиришдаги хизматлари учун «Меҳнат қизил байроғи» ордени билан тақдирланган. Ҳозирги кунда «Сурхон» фуқаролар йиғинига қарашли «Меҳнатобод» маҳалласида яшайди, оиласида 13 нафар фарзанди, 19 невара, 25 чевараси бор.

Тоғай Темиров

1922 йил 15 июлда Жарқўрғон туманида туғилган. 1942 йилнинг сентябрида армия сафларига чақирилган. Ўша йилнинг ўзидаёқ Украина фронтида жангларга кирган Чехасловакия, Германия худудларидаги жангларда то 1945 йилгача бўлиб, бир неча бор оғир ярадор бўлган. Уруш тугагандан сўнг, Украинада Бендерчиларга қарши кураш олиб борган. 1946 йилнинг июнь ойида касаллиги туфайли армия сафларидан бўшатилиб, ўз юртига қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун турли йилларда медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги Н.Боймуродов номли хўжаликнинг Оқтепа қишлоғида яшайди. Оиласида 4 нафар фарзанди, кўп сонли невара-чеваралари бор.

Тагир Қорабоев

1924 йилда туғилган ва 1942 йилнинг сентябр ойида Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига сафарбар этилган. Дастлаб, Владивостокда ҳарбий тайёргарликдан ўтиб, заҳирада турган, 1945 йилда Япония урушида қатнашган. 1947 йилда ўзи туғилиб ўсган юртига қайтади, урушдаги хизматлари учун 3-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва юбилей медаллари ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Шухрат» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги А.Навоий номли хўжаликнинг Минор қишлоғида яшайди.

Тилов Эшмуҳамедов

1919 йилда Туркменистоннинг Чоршанги туманида туғилган ва 1939 йилда армия сафларига чақирилган. Ҳарбий хизматни ўташ пайтларида бошланган Иккинчи жаҳон урушига сафарбар этилган ва Москва остонасидаги жангларда иштирок этган. Ярадор бўлиб, 1944 йилда ватанига қайтарилади, армия сафларидан қайтгандан сўнг, у ўзи яшаётган хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлаган. 1970 йилда Сурхондарё вилоятининг Жарқўрғон туманидаги ҳозирги А.Навоий номли хўжаликка кўчиб келган. Бу хўжаликда 1990 йилгача чўпон, зооветеринар ва тут плантациясида қоровул бўлиб ишлаган, уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор юбилей ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. Оиласида 5 нафар фарзанди бор, ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги «Қорабуру» маҳалласида яшайди.

Тилов Бекназаров

1912 йилда Жарқўрғон туманида туғилган ва Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1943 йилнинг 22 феввалида иккинчи жаҳон урушига сафарбар этилган. Уруш давомида Курск остоналарида жанг қилади, 1944 йилдаги жанглар пайтида чап қўлидан яраланиб даволангач, ўз юртига қайтариб юборилади. Уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган.

Турди Чоршанбиев

1920 йилда Жарқўрғон туманидаги Оққўрғон қишлоғида туғилган ва 1942 йилда тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатишган. Шу йилнинг ўзидаёқ Калинин йўналишидаги фронт таркибига киритилади ва 1943-1945 йиллар давомида Белоруссия, Польша ва Германия ҳудудларида жанг қилади. Жанггоҳларда уч марта ярадор бўлади, уруш даврида ва ундан кейинги йилларда қатор медаллар ҳамда орден билан тақдирланган. Жумладан, унинг кўксини «Ватан уруши» ордени, «Варшавани озод қилганлиги учун» каби бир қанча медаллар беэаб турибди. 1945 йилда жанггоҳлардан қайтади ва 1946 йилдан 1988 йилгача ўзи яшаётган хўжаликда оддий деҳқон, звено бошлиғи бўлиб ишлаган. Оиласида 5 нафар фарзанди, кўп сонли неварачеваралари бор.

Турсун Чориев

1922 йил, 19 январда Жарқўрғон тумани Оққўрғон қишлоғида туғилган ва 1941 йилда тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатишган. Дастлаб, Харьков шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтиб, ҳарбий қасамёд қабул қилади, шундан сўнг Черников шаҳрига юборилади. 1- ва 2-Украина фронти таркибиде Украинанинг Николаев, Львов, Киль шаҳарларини озод қилишда қатнашади. 1944 йилда Белоруссиянинг Баранович шаҳри учун жангларга киради ва Жанубий Белоруссия орқали Польшага ўтган, сўнггра Чехословакия ҳудудларида жангларга кирган. 1945 йилнинг охирларида Чехословакиядан Германияга ўтади ва 1944-1945 йиллар давомида тўққиз ой мобайнида партизанлар отрядида бўлиб, жангларни давом эттирган. 1946 йилда жанггоҳлардан қайтади, уруш давридаги фаолияти учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда қатор медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги Оққўрғон қишлоғида яшайди, 3 нафар фарзанди, кўплаб неваралари бор.

Тўлаган Исматов

1916 йилда Жарқўрғон тумани Оққўрғон қишлоғида туғилган ва шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1939 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Украинанинг Умань шаҳрида армия хизматини ўтай бошлайди ва 1940 йилда Фин урушига сафарбар этилади. Бу уруш тугагач, Полтава вилоятининг Прятон шаҳрига келади, 1940 йилда яна Бессарабияда жангларга киради. 1941 йилнинг июнидан 1945 йилнинг май ойигача Иккинчи жаҳон уруши жанггоҳларида жанг қилади, уруш даврида Польша, Австрия, Чехословакия, Германия ҳудудларида жанг қилиб, Берлин шаҳригача боради. 1946 йилда фронтдан қайтади, шу йили Тожикистонга кўчиб кетади, ниҳоят 1990 йилда яна Сурхондарё вилоятининг

Жарқўрғон туманига кўчиб келади. Ҳозирги кунда «Оққўрғон» фуқаролар йиғинига қарашли «Қораёнтоқ» маҳалласида яшайди.

Тошта Ҳайитов

1922 йилда Шеробод туманида туғилган ва 1941 йилда Шеробод туманидан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Харьков, Сталинград, Германия учун бўлган жангларда қатнашади ва Сталинград жанглари пайтида контузия олган. Оғир яраланиб, ҳарбий госпиталда даволанади, уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жанговар хизматлари учун», «Жасурлиги учун», «Жасорат» ва бошқа юбилей медаллари билан тақдирланган. 1945 йилда фронтдан қайтиб келиб, хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлайди ва ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги «Истиклол» маҳалласида яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанди, 40 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Тошпўлат Ҳафизов

1926 йилда Жарқўрғон туманидаги Кокайди кўрғонида туғилган ва 1944 йилда фронтга жўнатилган, 1-Белорусия fronti таркибида жангларга киради. Польша ва Германия ҳудудларида жанг қилади, уруш даврида «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдаги хизматлари учун қатор орден ва медаллари билан мукофотланган, урушдан кейинги йилларда 47 йил жамoa хўжалигидаги табель юритувчи бўлиб ишлаган. Оиласида 4 нафар фарзанд вояга етган, 9 нафар нева ва 3 нафар чевараси бор.

Тошқул Тожибоев

1923 йил 23 февралда Шеробод туманидаги «Сарик» қишлоқ кенгашига қарашли Гидамбоб қишлоғида туғилган ва 1936 йилда оила Жарқўрғон туманидаги «Сурхон» хўжалигига кўчиб ўтади. 1942 йил сентябрь ойида армия хизматида жўнатилади. Дастлаб Москва шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтади. Шундан сўнг, Владивостокка хизматга юборилади, у ерда 1947 йилгача ҳарбий хизматда бўлади ва 1947 йилда армия сафларидан бўшаб, уйига қайтиб келади. Уруш давридаги хизматлари учун муносиб тақдирланган, кейинги тиклаш йилларидаги меҳнатлари ҳам самарасиз кетмади. У ўттиз тўққиз йил давомида «Сурхон» хўжалигида бригада бошлиғи бўлиб ишлаб, ўз даврининг «Қизил Байроқ», «Меҳнат шуҳрати» каби орденларига, «Ўзбекистонда хизмат кўрсатган пахтакор» унвонларига сазовор бўлган.

Тўхташ Оролов

1923 йилда Шеробод туманидаги Хомкон қишлоғида туғилган ва уларнинг оиласи 1936 йилда Жарқўрғон туманидаги «Сурхон» хўжалигига кўчиб ўтади, шу ердан 1942 йилда ҳарбий хизматга жўнатилади. Шу йилнинг ўзида Балашов шаҳрига етиб келиб, ҳарбий тайёргарликлардан ўтади ва 1942 йилнинг август ойида Сталинград учун жангларга киради. Шу йилнинг сентябрида жанглар пайтида яраланиб, госпиталга тушади, даволангач, 1943 йилда Болтиқ бўйидаги жангларда юборилади. 1944 йилда Ленинградни озод қилишдаги жангларга қатнашиб, сўнгра Польша ҳудудларидаги жангларга иштирок этади. Яна яраланиб,

госпиталга тушади ва 1945 йилда Варшава қўлга киритилгач, Германияда фашизм устидан ғалаба қозонишда иштирок этади.

Тонготар Саманов

1918 йилда Жарқўрғон туманида туғилган ва 1939 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Молдавияда ҳарбий хизматни ўтай бошлайди, Иккинчи жаҳон уруши бошлангач, фронтга жалб этилган. 95-дивизиянинг 90-полки таркибида Руминия, Молдавияда жанг қилади, бир неча бор яраланиб, Херсон, Воронеж ҳарбий госпиталларида даволанади. Урушдаги хизматлари учун қатор медаллар билан, шунингдек Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон тумани Т.Шобуров хўжалигида яшайди, урушдан кейинги йилларда дастлаб ички ишлар тизимида, сўнгра қатор хўжаликларда оддий деҳқон, сувчи бўлиб ишлаган. Оиласида 3 нафар фарзанди 23 неvara, 18 чевараси бор.

Камол Омонов

Шеробод туманида туғилган ва Жарқўрғон туманида армия хизматида жўнатилган. Уруш даврида Саратов вилоятидан Украинагача бўлган ҳудудларда жангларда қатнашган ва «Қизил Юлдуз» ордени ва қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда пахта заводида ишлаган, нонойчилик қилган, ҳозирги кунда Жарқўрғон туман марказида яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанди, 30 дан ортиқ неvara-чеваралари бор.

Камолхон Искандаров

1921 йилда Жарқўрғон туманида туғилган, шу тумандан армия сафларига жўнатилган. Тўпчи батальонида хизмат қилади, уруш даврида Белоруссия, Польша ҳудудларида жанг қилиб, Германиягача боради ва урушдаги хизматлари учун «Қизил Юлдуз» ордени ва бир қатор медаллар, «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Қумқўрғон туманида ветеринар бўлиб ишлайди. Ҳозирги кунда Жарқўрғондаги Н.Боймуродов номли маҳаллада яшайди. Оиласида 10 нафар фарзанд вояга етган, 100 дан ортиқ неvara-чеваралари бор.

Карим Юсупов

1911 йилда Бошқирдистонда туғилган ва 1941 йилда ўша ёқдан ҳарбий хизматга жўнатилган. Австрия ва Чехославакияда урушда бўлган, 1945 йилда фронтдан қайтган. Жанговар хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Уруш давридаги шавкатли меҳнат учун», «Жасорат» ҳамда «Шуҳрат» медаллари билан тақдирланган. «Қаҳрамон ишчи» фахрий ёрлиғини олган. Урушдан кейинги йилларда Жарқўрғон туманидаги хўжаликларда бош ҳисобчи бўлиб ишлаган, ҳозир туман марказидаги А.Навоий номли маҳаллада яшайди. Оиласида 4 нафар фарзанди, 15 дан ортиқ неvara-чеваралари бор.

Карим Сафаров

1910 йилда Шеробод туманида туғилган ва 1932 йилда отаси чўпон бўлганлиги туфайли Сариосиё туманига кўчиб ўтишади. 1941 йилда Сариосиёдан

армия хизматига жўнатилади ва Сталингард остоналаридаги жанглarda матонат ва жасорат намуналарини кўрсатганлиги учун «Жасорат» ордени билан тақдирланган. Шундан сўнг Одер дарёси бўйидаги жанглarda қатнашиб, Берлингача боради, 1946 йилда жанггоҳлардан қайтади. Урушдан сўнг, 1950 йилда Жарқўрғон туманидаги «Сурхон» хўжалигига кўчиб келади, бу ерда у далада сувчи, бедачилик бригадири, хўжалик фермасида ишчи бўлиб ишлайди. Ҳозирда шу хўжаликнинг «Мингчинор» маҳалласида яшайди, оиласида 2 нафар фарзанди, неваралари бор.

Карим Абдуллаев

1925 йилда Жарқўрғон тумани «Ибрат» қишлоғида туғилган ва 1943 йилнинг баҳорида Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариати томонидан ҳарбий хизматга чақирилган. Ҳарбий хизматни Украинада бошлайди ва 1-Украина фронти таркибида жангларга киради, ярадор бўлиб, ҳарбий госпиталда даволангандан сўнг, Польшага жўнатишган. Варшава шаҳри учун бўлган жанглarda иштирок этади, 1946 йилда ўз ватанига қайтиб келади. Урушдаги хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган собиқ жангчи урушдан кейинги йилларда 1960 йилгача ўзи туғилиб ўсган «Ибрат» участкасида яшаб, бу ерда ишчи бўлиб ишлади. Ҳозирги кунда фарзандлари, неварачеваралари даврасида қарилик гаштини сурмоқда.

Карим Сувонов

1926 йилда Шеробод туманида туғилган ва шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1943 йилда ҳарбий хизматга жўнатишган. Шу йилнинг ўзида Курскдаги жангларга киради, 1945 йилда армия сафларидан қайтади. Урушдан кейин оддий ишчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги «Сурхон» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Хўжақишлоқ» маҳалласида яшайди.

Кенжа Хўжанов

1926 йилда Тожикистонда туғилган ва 1944 йилда Тожикистондан Иккинчи жаҳон урушига жўнатишган. Уруш даврида 1- Украина фронтнинг 104-полки таркибида Берлингача жанглар билан боради. Уруш давридаги жасорат ва матонатлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши», 3-даражали «Шухрат» орденлари ҳамда «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда оддий колхозчи бўлиб ишлайди, ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги «Оққўрғон» ширкат хўжалигида яшайди. Оиласида 5 нафар фарзанди, 30 дан ортиқ неварачеваралари бор.

Ўрол Юсупов

1924 йилда Туркменистон Республикасининг Чоршанги туманида туғилган, у дастлаб 1944 йилда Будапештда жангларга киради. Шундан сўнг Монголияга юборилади, уруш даврида бир неча бор ярадор бўлади. Уруш тугагандан сўнг армия сафларида қолиб тиклаш ва чегараларни мустаҳкамлаш ишларида фаол иштирок этади ва 1950 йилда ҳарбий хизматдан қайтиб келади. Иккинчи жаҳон

уруши даврида кўрсатган шижоати ва хизматлари учун орден ҳамда медалларга сазовор бўлган. Оиласида 11 нафар фарзанд вояга етган.

Усан Тўрақулов

1924 йил 10 январда Шеробод тумани Сарик кишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг май ойида Жарқўрғон туманидан армия хизматида кетган. 1- ва 2-Украина fronti таркибида жангларга киради, Сталинград, Киев, Конотоп, Ровна, Дубло, Пуде шаҳарларидаги жангларда қатнашади. Шунингдек, Молдавия, Руминия, Чехословакияни озод этишдаги жангларда ҳам фаол иштирок этади. Собик жангчининг кўксини бугунги кунда «Ватан уруши» ордени, «Жанговар хизматлари учун», «Жасурлиги учун» медаллари беаб турибди. У бу мукофотларни моҳирона жанг қилгани, балки бир неча бор муваффақиятли разведкада бўлиб, душман қароргоҳларини тўғри аниқлагани ҳамда қимматли маълумотлар келтиргани, Курск вилоятидаги жанглар пайтида душман аскарларидан кўпчилигини сафдан чиқарганлиги учун олган. 1943 йил, июль ойида берилган «Жасурлиги учун» медали ана шундай шахсий жанговар хизматлари туфайлидир. 1943 йилнинг май ойида бошидан яраланган жангчи даволаниб, сафга қайтди ва яна кўплаб муваффақиятларга эришди. У Владивосток ва Япониядаги жангларнинг ҳам қатнашчиси ва ниҳоят 1949 йилнинг май ойида армия хизматидан қайтади. Урушдан кейинги йилларда узоқ йиллар ҳисобчи бўлиб ишлайди ва қатор юбилей медаллари билан тақдирлангандир. Ҳозирги кунда Жарқўрғон шаҳридаги Н.Холиқов кўчасида яшайди, оиласида 4 нафар фарзанди, 14 неvara, 8 чевараси бор.

Усмон Аҳмедов

1925 йилда Бухоро шаҳрида туғилади ва 1943 йилда ҳарбий хизматга жўнатилади. Украина ва Ленинград жанггоҳларида иштирок этиб, 1944 йилда ярадор бўлади, шу туфайли армия сафларидан қайтарилади. Урушдаги хизматлари учун 3-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби қатор медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон тумани А.Навоий маҳалласи, Ғ.Ғулом кўчасида яшайди. Оиласида 3 нафар фарзанди, 15 дан зиёд неvara-чеваралари бор.

Зиё Чориев

1924 йилда Бойсун тумани Дарбанд кишлоғида туғилган ва 1941 йилнинг августида армия сафларига жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида тўрт марта яраланган, жангларга 873-дивизия таркибида кирган. 1943 йилда 459-мотополкнинг 5-батареясига минаётчи қилиб ўтказилади, 1944 йилдан 1945 йилгача разведкачи сифатида фаолият кўрсатади. Армия хизматида 1947 йилгача қолиб, тинчлик ва чегараларни мустаҳкамлаш ишларида сидқидилдан хизмат қилади. Иккинчи жаҳон урушида кўрсатган жасорат ва матонатлари учун қатор орден, медал ҳамда фахрий ёрликлар билан тақдирланган 1947 йилнинг 4 феввалида ўзи туғилиб ўсган юртга соғ-омон қайтиб келади.

Ҳозирги кунда 1-гуруҳ ногирони, собик жангчи урушдан кейинги йиллардаги меҳнат фаолиятини Жарқўрғон туманидаги «Сурхон» хўжалигида

табел юритувчи бўлиб бошлади. 1949 йилда шу хўжаликнинг «Македон» қишлоғида мактаб қурилишида ишлаб, кейин шу мактабда 1960 йилгача ўқитувчилик қилган. 1965 йилдан кейин дўконда сотувчи, омбор мудирини бўлиб ишлаб, нафақага чиққан. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги «Маслаҳаттепа» маҳалласида яшайди, унинг 4 ўғил, 5 қизи оилали бўлиб кетишган.

№7

Зоир Тўраев

1926 йилда Туркманистонда туғилган ва кейинчалик унинг оиласи Сурхондарё вилоятининг Жарқўрғон туманига кўчиб ўтган. 1944 йилда Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариати томонидан Иккинчи жаҳон урушига жўнатилган. Дастлабки жангларга Приморье ўлкасида кирган, шундан сўнг, Свердловск, Оренбург ва бошқа шаҳарларни озод этишда қатнашган. Уруш тугагандан сўнг ҳам армия сафларида қолиб, 1951 йилда ўз юртига қайтади, нафақага чиққунга қадар хўжаликда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон тумани Н.Боймуродов ширкат хўжалигининг Исмоилтепа маҳалласида яшайди. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор юбилей ҳамда «Жасорат», «Шуҳрат» медаллари билан мукофотланган. Оиласида 3 нафар фарзанд вояга етган.

Ҳаким Ортиқов

1920 йилда Шеробод тумани Гилямбоб қишлоқ кенгашига қарашли Работок қишлоғида туғилган ва 1941 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангач фронтга жалб қилинган ва Сталинград жангларида мина изловчи бўлиб хизмат қилган. Уруш давридаёқ фахрий ёрлиқлар ва медаллар билан тақдирланган, 1944 йилнинг 24 июлида оёғидан яраланган, уруш давридаги хизматлари учун «Жасорати учун» каби қатор медаллар билан тақдирланган. 1945-1986 йиллар давомида қишлоқ хўжалиги соҳасида турли вазифаларда ишлаган, ҳозир Жарқўрғон туманида яшайди.

Ҳайдар Тўрақулов

1920 йилда Шеробод туманидаги Гилямбоб қишлоғида туғилган ва 1940 йилнинг октябрида ҳарбий хизматга чақирилган, полк мактабида ўқиб, сержант унвонига эга бўлган. Дастлабки жангларга 1941 йил март ойида Шимолий Кавказнинг Краснодар ўлкасидаги Гренжик шаҳрида кирган. Иккинчи жаҳон уруши давомидаги матонат ва жасоратлари учун жанггоҳларда рағбатлантирилган, чунончи «Жанговар хизматлари учун», «Жасурлиги учун» медаллари, 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ва «Қизил юлдуз» орденлари билан мукофотланган. Нигиний Балаский, Верхний Банойский, Сахарний голопка, Зимная малка шаҳар ва қишлоқларини озод қилишда фаол қатнашган. Собиқ жангчи урушдан кейин ҳам қатор юбилей медаллари билан тақдирланган ва 1947 йил март ойида армия хизматида қайтиб келади. Урушдан кейинги йиллар ўқитувчи бўлиб ишлайди. Ҳозирги кунда Жарқўрғон тумани «Сурхон» хўжалигида яшайди.

Холмурод Қулаев

1921 йилда Жарқўрғон туманида туғилган ва Жарқўрғон ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йил декабрь ойида армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида 4-Украина fronti таркибида жангларга кирган ва 1944 йилда оғир яраланиб, ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан ўз юртига қайтарилган. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор юбилей ҳамда «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда тинч қурилиш меҳнати билан шуғулланган, оиласида 9 нафар фарзанди, кўп сонли нева-чеваралари бор. Ҳозирги кунда Жарқўрғон тумани Минор қишлоғида яшайди.

Худойберди Маматмуродов

1924 йилда Шеробод туманида туғилган ва 1943 йилда Шеробод туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина ва Германия ҳудудларида жангларга киради, урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон тумани «Пахта заводи» маҳалласида яшайди, 5 нафар фарзанди бор.

Хурсанд Эшмирзаев

1925 йилда Тожикистонда туғилган ва Иккинчи жаҳон урушига Тожикистондан жўнатилган. Жанглар билан Москва оstonаларидан Берлингача борган, жанггоҳлардан 1945 йилда қайтган. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда оддий деҳқон бўлиб ишлаган, оиласида 5 нафар фарзанди, 30 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Хўжақул Мамаюсупов

1928 йилда Жарқўрғон туманида туғилган ва 1942 йилнинг 21 май куни Жарқўрғон туманидан армия сафларига жўнаб кетган. Иккинчи жаҳон уруши даврида 2-Белоруссия фронтининг 163-ўқчи полкида кичик сержант бўлиб хизмат қилган. Сталинград, Болтиқбўйи ўлкалари, Германиянинг қатор шаҳарлари: Страсбург, Эггезин, Темплин каби шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари учун «Қизил Юлдуз» 2-даражали «Улуғ Ватан уруши», «Меҳнат Қизил Байроқи» орденлари, шунингдек «Жанговар хизматлари учун», «Варшавани озод қилганлиги учун», «Жасурлиги учун» каби медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги даврларда ҳам бир қанча юбилей саналари муносабати билан қатор медалларга сазовор бўлган. Армия сафларидан 1946 йилнинг августида қайтган, урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда бригада бошлиғи бўлиб ишлаб, меҳнатдаги муваффақиятлари учун медаллар билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон тумани «Қоракурсқ» маҳалласида яшайди.

Ҳуснулло Сафиуллин

1918 йилда Татаристоннинг Октябр туманидаги Курманиева қишлоғида туғилган ва 1937 йилда Тошкентга кўчиб келган. Тошкент вилоятидан 1938 йилда

ҳарбий хизматга чақирилади, Польша ва Финляндия урушларида катнашиб, 1940 йилда армия сафларидан қайтган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангач 1941 йилда яна армия сафларига чақирилади, 143-ўқчи полки таркибида жангларга киради. 1942 йилда уни 48-сонли НКВД армиясига ўтказишади, 1943 йил, 7 майда Курск остонасидаги жангларда оғир ярадор бўлади. Свердловский шаҳридаги госпиталда даволанган, шу госпиталдан 1944 йилда комиссия қилиниб, урушдан қайтарилган. 1947 йилда Тошкент вилоятидан Сурхондарё вилоятининг Жарқўрғон туманига кўчиб ўтган, бу ерда нефт-газ бошқармасининг ўт ўчириш бўлимида ишлаб, 1978 йилда нафақага чиққан. Уруш давридаги хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган, ҳозирги кунда «Янгиобод» маҳалласидаги «Нефтчилар» кўчасида яшайди. Оиласида 1 нафар ўғли, 3 неvara ҳамда 4 чевараси бор.

Худойберди Қиличев

1926 йилда Жарқўрғон тумани Н.Боймуродов жамоа хўжалиги ҳудудида туғилган ва 1944 йилда Жарқўрғондан армия хизматига юборилган. Белоруссия frontiда жанг қилади ва Витебск, Брестъ, Польшадаги жангларда пулемётчи сифатида катнашади. Жанглар билан Берлингача боради ва Рейхстаг устига Ғалаба байроғини қадаш пайтидаги жасоратлари учун «Жасорат» медали билан тақдирланган. Шунингдек, у «Берлинни олганлиги учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медаллари ҳамда қатор юбилей саналарида турли медал ва фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Жарқўрғон нон комбинатида новвой бўлиб ишлаган. Ҳозир Жарқўрғон туманида яшайди, 6 нафар фарзанди, 25 неvara, 3 чевараси бор.

Хўжам Эшмуродов

1923 йилда Жарқўрғон тумани Оққўрғон қишлоғида туғилган ва 1941 йилда армия хизматига жўнатилган. Уруш даврида 1-Белоруссия fronti таркибида Брестъ, Смоленск шаҳарлари учун бўлган жангларга пиёда аскарлар сафида гвардиячи оддий аскар сифатида кирган. 1943 йилда ярадор бўлган, даволаниб яна жанггоҳларга қайтади ва 1945 йилдаги ҳал қилувчи жангларда катнашиб, оёғидан ярадор бўлган, комиссия хулосаси билан армия сафларидан қайтарилган. Брестъ қалъасини олаётган пайтда яна бир марта яраланиб, қамалда қолган, уруш йилларидаги ана шу хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан муносиб тақдирланган. Урушдан қайтгандан сўнг, 1945 йилдан бошлаб, Жарқўрғон нефт-газ бошқармасида юк ташувчи бўлиб, меҳнат фаолиятини давом эттирган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон шаҳридаги Бозор кўчасида яшайпти, 10 нафар фарзанди, 70 неvara, 20 чевараси бор.

Чоршанби Холмирзаев

1823 йилда Жарқўрғон тумани Исмоилтепа қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Дастлабки жангларда Саратов шаҳрида кириб, ярадор бўлган, даволангандан сўнг, Хорьков, Киев, Руминиядаги жангларда

қатнашган. 1946 йилда армия сафларидан қайтган, оиласида 6 нафар фарзанди бор.

Шоймардон Диёров

1918 йил 3 январда Қашқадарё вилоятининг Қамаши туманида туғилган ва илк марта 1939 йилда Белоруссияда урушга кирган. Белоруссия, Полша, Чехословакия ва Германия шаҳарларини озод қилиш учун олиб борилган жангларда қатнашган, уруш даврида 9 марта ярадор бўлган. Урушни Берлин шаҳрида тугатган, урушдан кейин тиклаш ва чегараларни мустаҳкамлаш ишларида хизмат қилиб, 1947 йилда ўз юртига қайтиб келган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор, ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги «Камар» маҳалласида яшайди.

Жандрей Жумаев

1926 йилда Жарқўрғон туманидаги ҳозирги Ш.Н.Боймуродов хўжалиги ҳудудида туғилган. 1944 йилда фронтга жўнатилган. Дастлабки жангларга Подстам шаҳрида кирган ва Оренбург, Шакин шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. 1945 йилда Подстам шаҳридаги жанглар пайтида ярадор бўлган, уруш тугагандан сўнг тиклаш ва чегараларни мустаҳкамлашда хизматни давом эттириб, 1950 йилда ўз юртига қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва турли юбилей медаллари билан тақдирланган. Тинч қурилиш йилларида ўзи яшаётган хўжалигида оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Оиласида 6 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Н.Боймуродов номли ширкат хўжалигининг 12-бригадасида яшайди.

Шойкул Қахҳоров

1925 йилда Шеробод тумани Хомкон қишлоғида туғилган ва 1943 йилда Шеробод тумани ҳарбий комиссариати томонидан армияга жўнатилган. Пенза шаҳри яқинида ҳарбий тайёргарликдан ўтиб, ўқчи-снайпер сифатида жангларга кирган, Украинанинг Киев шаҳри учун бўлган жангларда боши ва елкасидан жароҳатланган. Киевдаги ҳарбий госпиталда даволаниб яна жангларга кирган, собиқ Иттифоқ чегара ҳудудларида ва Польшада жанг қилган. Польшада чап қўли ва билагидан ярадор бўлган, Тбилиси ҳарбий госпиталида даволанган, ҳозирда 1-гуруҳ ногирони, 1945 йилда армия хизматидан қайтиб келган. Уруш давомидаги матонат ва жасоратлари учун «Ватан уруши», турли юбилей, «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги», Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда «Сурхон» хўжалигида сувчи бўлиб ишлаб, ўша даврларнинг юксак мукофоти, Ленин орденига сазовор бўлган. Ҳозирги Жарқўрғон туманидаги «Мингчинор» маҳалласида яшайди, 2001 йилда муқаддас ҳаж сафарига бориб келган. Оиласида қатор фарзандлари, кўп сонли нева-чеваралари бор.

Қорихон Ҳазраткулов

1923 йилда Шеробод туманида туғилган ва кейинчалик у яшаётган оила Денов туманидаги «Ҳазорбоғ» хўжалигига кўчиб ўтган. 1942 йилда Деновдан армия сафларига жўнатилган, сержант ҳарбий унвонига эга, Сталинград, Украина, Молдавия, Руминия ва Венгрияни озод қилишдаги жангларда қатнашган. 1945

йилдаги жанглар пайтида оёғидан яраланиб, захира полкига ўтказилган, шу ердан Австрияга жўнатилган. Бу ерда 2 йил хизматда бўлиб, 1947 йилда ўз юртига қайтиб келган, уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, «Жасурлиги учун», «Украинани озод этилганлигининг 50 йиллиги», «Жасорат» каби қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. 1948 йилдан бошлаб, «Ҳазорбоғ» ва «Сурхон» хўжаликларида ишчи, сувчи бўлиб ишлаб, 1983 йилда нафақага чиққан. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги «Сурхон» хўжалиги ҳудудида яшайди.

Эргаш Хуррамов

Жарқўрғон туманида 1924 йилда туғилган ва Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йил, октябрь ойида армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида 4-Украина fronti таркибида бўлиб, 1943-1944 йилларда Қрим ва Венгрия учун бўлган жангларда қатнашган. 1945 йилнинг бошларида Польшадаги жангларда қатнашган, уруш даврида уч марта яраланган, 1945 йил ноябрь ойида ўз ватанига қайтиб келган. Урушдаги жасоратлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда оддий деҳқон бўлиб ишлаган, собиқ жангчининг 4 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Жарқўрғон тумани, А.Навоий ширкат хўжалиги «Гулҳовуз» маҳалласида яшайди.

Йўлдош Тожибоев

1921 йилда Жарқўрғон туманида туғилган ва Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Харьков, Киев, шаҳарлари ва Польша давлатидаги жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган, урушдан кейинги йилларда хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон тумани, А.Навоий хўжалиги, «Минор» маҳалласида яшайди.

Шердон Тилов

1925 йилда Жарқўрғон туманида туғилган ва Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1944 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлари Қозоғистонда ўтайти, шундан сўнг, Ленинград, шаҳри ва Эстония ҳудудлари учун бўлган жангларда қатнашган. Эстониянинг Газчиево-Нориево шаҳрини ҳимоя қилиш пайтидаги жангларда яраланади, госпиталда даволангандан сўнг, ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан ўз туғилган юртига қайтарилган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасорат», «Шухрат» ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон тумани А.Навоий номли хўжаликда яшайди. Оиласида 10 нафар фарзанди бор.

Йўлдош Нормуродов

Жарқўрғон туманидаги Минор кишлоғида 1924 йилда туғилган. 1942 йилда Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига чақирилган. Белоруссиянинг Балашов шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Шундан сўнг,

Белоруссияни озод этишдаги, Берлин учун бўлган жангларда қатнашган. Чехословакия, Венгрия ва Польша учун бўлган жангларда қатнашиб, 1947 йилда уйига қайтиб келган. Хизматлари учун қатор орден-медаллар билан тақдирланган. Оиласида 7 нафар фарзанди вояга етган. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманидаги Навоий хўжалигининг Минор фуқаролар йиғинига қарашли Навоий маҳалласида яшайди.

Иван Субботин

Челябинск вилояти Октябрь туманидаги Манатола қишлоғида туғилган ва 1941 йилда Октябрь тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига чақирилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Ленинград fronti таркибида жангларга кирган, урушдан кейинги йилларда ҳайдовчи бўлиб ишлаган. Иккинчи гуруҳ ногирони, урушдаги хизматлари муносиб тақдирланган, ҳозирги кунда «Наврўз» маҳалласида яшайди. Оиласида 3 нафар фарзанди бор.

Қаюм Кенжаев

1942 йилда Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилади. Дастлабки машқларни Саратов вилоятидаги Балашов шахрида ўтаб, ҳарбий қасамёд қабул қилгач, пиёда аскарлар сафига киритилади. Ўзбек дивизиясида хизмат қилган ва Балашовдан Сталинград остоналаридаги жангларга жўнатилган. Тўрт километр масофани яёв босиб ўтиб, жангларга киради, шу ерда каттиқ ярадор бўлади, шундан сўнг Куйбишевдаги госпиталда даволанади. Аммо тезда соғаявермагач, уни даволанишни давом эттириш учун Чапаев, ундан кейин Челябинск ҳарбий госпиталларига жўнатишади, ниҳоят ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан ўз юртига қайтариб юборилади. Урушдан сўнгги йилларда хўжаликда оддий деҳқон бўлиб ишлаган, оилали, қатор фарзанд ва неваралари бор. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманида яшайди.

Қурбон Амиров

1915 йилда Қашқадарё вилоятининг Деҳқонобод туманида туғилган ва урушга 1942 йилда Тожикистон Республикасининг Шаҳритуз туманидан жўнатилади. Украина гвардиячи полкида бўлиб, Сталинград қамали ва Берлиндаги жангларда қатнашади, уруш давридаги жанглар пайтида уч марта орқа елкадан, қўл ва оёқларидан ярадор бўлади. Берлиндаги госпиталда тўққиз ой даволаниб, 1945 йилда ўз юртига қайтади, жанг майдонларидаги матонатлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор юбилей саналаридаги медаллар ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. 1973 йилда Тожикистондан Сурхондарё вилоятининг Жарқўрғон туманига кўчиб келади, ҳозирда Жарқўрғондаги «Истиқлол» маҳалласининг Махтумқули кўчасида яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанди, 35 неvara ҳамда 21 чевараси бор.

Чори Сариев

1917 йилда Шеробод тумани Оққўрғон қишлоғида туғилган ва уларнинг оиласи 1932 йилда Жарқўрғон туманига кўчиб ўтган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилнинг 21 июлида армия сафларига чақирилган.

Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина fronti таркибида Ульяновск шаҳрида уч ой бўлган. Шундан сўнг, Москва орқали Ленинград шаҳрига жўнатилган, Ленинград қамали пайтидаги жангларда оёғидан енгил жароҳат олган. Даволанганидан сўнг, Смоленскка юборилиб жангларда катнашади, Киев учун бўлган жангларда қўлидан жароҳатланади. 1944 йилнинг май ойида ўз юртига қайтиб келган, урушдан кейинги йилларда хўжаликда омбор мудири, сотувчи, дурадгор бўлиб ишлаган. Ч. Сариев урушдаги хизматлари учун «Қизил Юлдуз», 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» орденлари, «Жасурлиги учун» медали, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медаллари ҳамда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор.

Ибрагим Набиуллин

1924 йилда туғилган, миллати рус ва Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилда армия сафларига жўнатилган. Днепр флотидида хизмат қилади ва Белоруссия, Руминия, Польша ва Германиянинг қатор шаҳарларини озод этишдаги жангларда катнашган. Уруш давридаги хизматлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган, шунингдек «Жасорат» медалига сазовор бўлган. Урушдан кейинги даврларда алоқа тизимида меҳнат қилган, оиласида 2 нафар фарзанди бор, Россияда яшайди.

Эшмўмин Нўкаров

1924 йили, Шеробод тумани, Лайлагон қишлоғида туғилган ва 1939 йилда Жарқўрғон туманидан армия хизматига юборилган. Украина ва Польшадаги жангларда катнашган, шунингдек Эльба дарёси бўйларидаги жангларда артиллериячи бўлиб хизмат қилган. Сталинград жанглирида катнашган Уруш тугагандан сўнг ҳам армия сафларида қолиб, артиллерия қисмида хизмат қилган. 1950 йилда ўзи туғилиб ўсган юртига қайтиб келган, жанггоҳлардаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Шавкатли меҳнати учун» каби қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўқиб, олий маълумотли юрист бўлди ва 1951 йилдан бошлаб Шерободда милиция участка нозири, туман милицияси бошлиғи вазифаларида фаолият кўрсатди, бу соҳада 20 йил ишлади. Ҳозирги кунда Жарқўрғон туманида яшайди. Оиласида 5 нафар фарзанди, 50 нафар неварачеваралари бор.

Эшбўри Ўроков

1925 йили Шеробод тумани Истара қишлоғида туғилган ва 1943 йилда Шеробод тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида 23-танк дивизияси таркибида Белоруссиядан Германиягача жанглар билан боради. Уруш давридаги хизматлари учун «Қизил Юлдуз», «Ватан уруши» орденлари ҳамда 11 та медаль билан тақдирланган. Урушдан кейин асосан оддий деҳқон ва хўжаликда табель юритувчи бўлиб ишлаган ва ҳозирда Жарқўрғон тумани, «Янгиобод» маҳалласи «Силикат заводи» қўрғонида яшайди. Оиласида 5 нафар фарзанди, 34 та неварачевараси бор.

Давлат Алибоев

1922 йилда Шеробод туманида туғилган. Жарқўрғон туман комиссариати томонидан 1941 йилда армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Москва остоналаридан тортиб то Берлингача бўлган жанговар йўлни босиб ўтган. Жанггоҳлардан эсон-омон 1946 йилда қайтиб келган. Уруш йилларидаги жасоратлари учун 1- ва 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор медаллар, шунингдек, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда кўп йиллар мобайнида «Сурхон» давлат хўжалигини бошқарган. Меҳнатдаги ютуқлари учун ўз даврида «Меҳнат Қаҳрамони» унвонига сазовор бўлган.

Жовмурод Чоршанбиев

1923 йилда Жарқўрғон туманида туғилган ва 1942 йилда Жарқўрғон туманидан армия хизматига жўнатилган. Дастлабки ҳарбий машқларни Саратов вилоятидаги Балашов шахрида ўтаган, 1942 йилнинг сентябр ойидан бошлаб жангларга кирган. Сталинград учун бўлган жангларда, Чехословакия, Венгрия урушларида қатнашган, Венгрияда яшириниб ўтган 10 нафар душман солдатини топиб, асирга олганлиги учун «Жасорат» медали билан тақдирланган. Уруш даврида қаттиқ жароҳатланиб, Днепропетровск ҳарбий госпиталида даволанган, урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва ҳар хил медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда сувчи, оддий деҳқон, звено бошлиғи бўлиб ишлаган. Ҳозир Жарқўрғон туманидаги «Шарқ юлдузи» ширкатлар хўжалигининг «Янги усул» маҳалласида яшамокда. 8 нафар фарзанди ва кўплаб нева-чеваралари бор.

Гулаҳмад Лайлиев

1922 йил 10 январда Туркменистоннинг Чоршанги туманида туғилган ва 1941 йилда Керки шахридан армия хизматига жўнатилган. 1941-1946 йиллар давомида Франция, Италия, Германия, Польша ҳамда Украина учун бўлган жангларда қатнашган. Варшава шахридаги ҳарбий госпиталда бир даволанган. Урушдаги хизматлари учун ғалабанинг турли саналарида юбилей медаллари ҳамда фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Шеробод туз конида, кейинчалик Жарқўрғон туманидаги матлубот жамиятида сотувчи бўлиб ишлаган. 1966 йилдан буён Жарқўрғон туманидаги Т.Шобуров ширкат хўжалигининг Оқтепа маҳалласида яшайди. 5 нафар фарзанди, 20 нева, 12 чевараси бор.

Эргаш Қурбонов

1914 йил 29 майда Шеробод туманидаги Гегирдак қишлоғида туғилган ва 1941 йилда Шеробод туманидан ҳарбий хизматга жўнатилган. Ленинград ва Иванова каби қатор шаҳарлардаги жангларда қатнашган. 1944 йилгача автоматчи ва қўл пулемётчиси сифатида жангларга кирган. 1944 йилдаги жангларнинг бирида улар бекиниб турган бино томи устларига қулаб тушган. Шу ерда яраланган рус аскар дўстини елкасида олиб чиқиб, ҳаётини сақлаб қолган. Ўзи ҳам ярадор бўлган. Бу хизматлари учун ўша дўсти унга кейинчалик тилла соат совға қилган. Ярадор

дўстини олиб чиқаётган пайтда портлаган бомба оқибатида қовурғаси, оёғи ва белидан шикастланган. Ана шу жароҳатлар туфайли уни ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан ўз юртига қайтаришган. 1944 йилнинг декабрида ногирон сифатида қайтарилган Э.Қурбонов ўзига ҳамроҳлик қилиб келаётган ҳамшира билан бирга ўша тилла соатни сотиб, озиқ-овқатга ишлатган. Урушдаги хизматлари учун тақдирланган медаллари ва ҳужжатлари йўқолган. Сақланиб қолганларига кўра, у 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, 1947 йилда «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» ҳамда қатор юбилей саналари муносабати билан, шунингдек Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Олис жанггоҳлардан иккинчи гуруҳ ногирони бўлиб қайтган собиқ жангчи хўжаликда ишчи, қоровул бўлиб ишлади. Ҳозирги кунда «Сурхон» фермерлар хўжалигида яшаётган отахоннинг 5 нафар фарзанди, 30 яқин невара-чеваралари бор.

МУЗРАБОТ ТУМАНИ

Абдурахмон Жабборов

1914 йилда туғилган, у деҳқон оиласида вояга етган, ҳарбий хизматга чақирилади ва Финляндия урушини кўради. Ҳарбий хизматдан қайтгач, Тошкентга келади ва шу ерда қолади, яъни 1940 йилдан бошлаб Тошкент шаҳар ўт ўчириш бўлинмасида ишлай бошлайди. Бу орада Иккинчи жаҳон уруши бошланиб қолади, тенгқурлари қатори у ҳам 1941 йилнинг октябрида фронтга сафарбар этилади. Уруш кўрган тажрибали ҳарбий сифатида жанггоҳларнинг олдинги сафларига ташланади, 1941-1945 йиллар давомида турли фронтлар таркибида жангларга киради, ана шу жанглар пайтида бир неча бор жароҳат олади. У турли ҳарбий госпиталларда даволаниб, ҳар сафар жанговар сафларга қайтаверди, 1943-1945 йиллар давомида қатор жанггоҳларда қўлда қурол билан жангларга киради.

Абдулло Маматов

1922 йилда Шеробод тумани Қизил олма қишлоғида туғилган ва 1941 йилнинг 10 майида урушга сафарбар этилган. Ўшанда у эндиgina 19 баҳорни қаршилаган эди. Дастлаб, Термиз шаҳрида ҳарбий-жанговар машғулотларни ўтайди, сўнгра Сталинград остоналарига жўнатилади, 1943 йилда жангчи дўстлари қаторида Сталинград шаҳрини озод этишда қатнашди. Жангларда қўлидан қаттиқ яраланиб, госпиталда даволанди, жароҳати боис унга ўз юртига бориб, дам олиб келиш учун олти ой таътил берилади. Олти ойдан сўнг, яна Шеробод ҳарбий комиссариатига чақирилиб, фронтга жўнатилади, бу сафар у маршал Жуков ва генерал Собир Раҳимов кўмондонлик қилаётган фронтга келиб тушади. Улар раҳбарлигида мардонавор жанг қилади ва 1945 йилнинг 13 январида Польшани немис-фашист босқинчиларидан озод қилишда иштирок этади. 1945 йилнинг 17 январида Варшава озод этилади ва 1945 йилнинг 23 январида эса Одер дарёсидан кечиб ўтиб, Берлин учун бўлган штурмларда иштирок этади. Берлин шаҳрига яқин қолган кезларда генерал Собир Раҳимов вафот этади, шундан икки кун ўтгач, жангларда оғир жароҳатланади. Тиззадан яраланиб, госпиталда даволанаётган

кезларида, яъни 1945 йилнинг 9 майида Ғалаба тўғрисидаги қувончли хабарни эшитади. Уруш тугаган бўлса-да, уни ҳарбий хизматда олиб қолишади, у Куйбишев марказий fronti сафларида бўлиб, бир йил давомида урушдан сўнгги қайта тиклаш ишларида фаол иштирок этади. Армиядан қайтгач, 1952 йилгача ўз қадрдон қишлоғи «Қизил олма»да хўжаликда оддий ҳисобчи бўлиб ишлади. Унинг оиласи 1956 йилда Шеробод туманидаги Шержон қишлоғига кўчиб ўтди, бу ерда у чорвачилик соҳасида ишлади. Бу қишлоқда ўн олти йил ишлагандан сўнг, яъна 1972 йилда ҳозирги Музработ туманига кўчиб келди ва 1980 йилгача шу ердаги хўжаликларда сувчи бўлиб меҳнат қилди. 1981 йилда уни фахрий нафақага узатадилар, фронт сўқмоқларида ва меҳнат жабҳаларида чиниққан собиқ жангчи нафақага чиққандан сўнг ҳам бекор ўтирмади. Ўзи яшаётган маҳалла аҳлига икки йил давомида етакчилик қилди, маҳалла қўмитасини бошқарди.

Абдуғани Жўраев

1925 йил, Шеробод тумани, Ғоз қишлоғида туғилган ва ўн саккиз ёшида, 1943 йилда Шеробод тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатишган. Шу йилнинг ўзидаёқ, қисқа муддатли тайёргарликдан сўнг, жанггоҳларга юборилди, дастлаб, Украинани, сўнггра Белоруссияни немис-фашист босқинчиларидан озод этишда иштирок этди. Бу жанглардаги мардонаворлиги учун медаллар билан тақдирланди, шундан сўнг ҳаракатдаги армия сафларида Польша ва Чехословакия учун жангларда қатнашди. Чехословакия учун бўлган жангларда у оғир ярадор бўлиб, госпиталда даволанди, сўнг уни Япон урушига жўнатишди. Бу ерда ҳам у мардлик ва жасорат намуналарини кўрсатиб, мардонавор жанг қилди, уруш тугагач ҳам, ҳарбий хизматни давом эттириб, ниҳоят 1947 йилда ўз ватанига соғ-омон қайтиб келди. Ўзи туғилиб ўсган Ғоз қишлоғида ишлай бошлади, кейинчалик Термиз туманидаги ўша пайтларда «Октябрь» деб номланган хўжаликда ишлади. 1970 йилда эса унинг оиласи ҳозирги Музработ туманига кўчиб ўтди, бу ерда ҳам у ўз меҳнат фаолиятини давом эттирди. Меҳнатдаги ютуқлари учун ўз даврининг медалларига, Фахрий ёрликларига сазовор бўлди.

Абдиназар Турсунов

1922 йилда Бойсун тумани Кофурун қишлоғида туғилган ва Иккинчи жаҳон уруши жанггоҳларида 1943 йилнинг июнигача бўлган. Жароҳатлангач, 1943 йилнинг октябрида ўз ватанига қайтариб юборилган, урушдан қайтгач, қадрдон қишлоғи Кофурунда оддий ишчи бўлиб ишлаган. Оиласи билан 1954 йилда Музработ туманининг Бешқўтон қишлоғига кўчиб келган, бу ерда у оддий ишчи бўлиб ишлаб, нафақага чиққан.

Аллаёр Хўжамуродов

1924 йилда Бойсун тумани Кофурун қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг май ойида урушга сафарбар этилган. Қисқа муддатли тайёргарликлардан сўнг, у жанг майдонлари сари йўл олди, қўлда қўрол билан Харьков, Киев, Черновец, Мехоговский, Визгород, Волгоград, Саратов, Стопиньск вилоятларин ҳудудларидаги жангларга фаол қатнашди. Берлин учун бўлган шиддатли

жангларда бўлган, унинг жанговар жасоратлари ўз вақтида муносиб тақдирланиб, катор орден ва медалларга сазовор бўлган. 1945 йилнинг августида она ватанига қайтган, урушдан кейинги тинч меҳнат ва тиклаш ишларида фаол қатнашиб, ҳукуматнинг юсак мукофотларига сазовор бўлган. 1956 йилда Музработ туманига кўчиб ўтган, бу ердаги «Бешқўтон» хўжалигида сувчи бўлиб ишлаган. Оилали, 6 нафар фарзандни вояга етказган, унинг 30 неvara ва 11 нафар чевараси бор.

Анор Хўжаназаров

1922 йилда Бойсун туманида туғилган, меҳнат фаолиятини 1933 йилда, яъни ўн бир ёшида оддий ишчиликдан бошлаган. У 1941-1943 йиллар давомида фронтда бўлди, жанггоҳлардаги жасорати учун «Жасорат», «Шухрат» медаллари ва «Ватан уруши» ордени билан мукофотланган. 1944 йилда фронтдан яраланиб қайтгач, Бойсундаги Тўда қишлоғида ишчи бўлиб фаолият юрита бошлади. 1952 йилда унинг оиласи Музработ туманидаги Янгиобод хўжалигига кўчиб ўтди, бу ерда у пахтачилик бригадир бўлиб ишлади. Ҳозирги кунда шу туманда яшаётган собиқ жангчининг 6 нафар фарзанди, 12 невараси, 7 нафар чевараси бор.

Аннамирза Умбаров

1919 йилда Шеробод тумани «Сеплон» қишлоқ Шўросига қарашли Бешқўтон қишлоғида туғилган, уларнинг оиласи Термиз туманидаги Шўроб қишлоғига кўчиб ўтади. Ёш Аннамирзанинг меҳнат фаолияти ўсмир пайтлариданоқ шу хўжаликда оддий ишчиликдан бошлаган. Балоғат ёшига етгач, уни ҳам кўплар қатори Термиз туман ҳарбий комиссариати ҳарбий хизматга чақирди, уруш бошланган кезларда у Украинанинг Полтава шаҳрида хизмат қилаётган эди. 1941 йилнинг июнида бошланган уруш уни ҳам қомига тортди, фашистлар билан бўлган илк жангларда 1941 йилнинг августидаёқ дастлабки жароҳатни олди. Озарбайжоннинг Боку шаҳридаги ҳарбий госпиталда даволангач, яна жанггоҳларга қайтди, 1943 йилга келиб, у яна жароҳат олди. Бу сафар жангчини Чеченистондаги Грозний шаҳрида жойлашган ҳарбий госпиталга даволанишга жўнатишди. Соғлигини тиклагач, уни 1944 йилнинг май ойида 1-Белоруссия фронтига йўллашади, шу тариқа у маршал Жуков қўмондонлигидаги 2-Танк армиясининг 5-корпуси, 39-моторлашган гвардия полкида хизматни давом эттирди. Шу полкнинг разведка ротасида бўлинмага командирлик қилди, сабаби 1942 йилда у ҳарбий тайёргарликлар пайтида ана шу касбга ўқитилган эди. 1945 йилнинг биринчи январида унинг жанггоҳларда кўрсатган хизматлари, жасорат ва матонати ҳисобга олиниб, шахсан генералнинг ўзи унга биринчи жанговар «Жасорат» медалини мусиқа садолари остида топширди. Шу йилнинг 17 январида Варшава шаҳри озод этилди, бу борадаги хизматлари учун «Варшавани озод қилганлиги учун» медали билан тақдирланди. Худди шу жанговар хизматлари ва фронтдаги бошқа жанговар жасоратлари учун 3-даражали «Шухрат» ордени билан мукофотланди. 1945 йилнинг 2 май куни у бошқа жанговар сафдошлари билан бирга Берлин шаҳрига кириб борди, шаҳар учун бўлган жанглардаги жасорати муносиб баҳосини топди. У Берлинни олишдаги жанговар хизматлари учун медал билан шунингдек, «Ғалаба» ордени билан мукофотланди. 1946 йилнинг сентябрь ойида юртига қайтади, урушдан кейинги

тиклаш ва тинч меҳнатда фаол иштирок этди. Хўжаликда бош ҳисобчи, кейин ғалла бригадири, 1976 йилдан эътиборан савдо ходими, яна ишлаб чиқаришга қайтиб шолчилик бригадаси бошлиғи вазифаларида баракали меҳнат қилди. 1979 йилда нафақага кузатилди.

Анатолий Тимофеевич Силецкий

1922 йил 25 февралда Украинанинг Николаев-Осдеде туманида туғилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида жасорат намуналарини кўрсатиб, дастлабки жанговар медалини 1944 йилнинг 3 мартида олган.

Унинг кўксини шунингдек, ғалабанинг турли саналари муносабати билан берилган медаллар, 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, меҳнат фахрийси нишонлари бегаб турибди. Президентимизнинг 1994 йил, 6 майдаги Фармонида кўра «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Музработ туманидаги «СМУ-СВС» ташкилотидан нафақага чиққунга қадар кадрлар бўлими ходими бўлиб ишлаган. Отагон бугунги кунда шу тумандаги «Гагарин» маҳалласида жойлашган «Мустақиллик» кўчасида яшамоқда.

Абдурахмон Қурбонов

1926 йил 18 феврал Шеробод тумани Пошхурт қишлоғида деҳқон оиласида туғилган, у дастлаб қишлоғидаги мактабда ўқиди. Сўнгра ота-онасига ёрдамчи бўлди, уруш кетаётган йилларда тиним билмай ишлади. У 1944 йилнинг 10 сентябрида урушга сафарбар этилди, ўшанда йигирма ёшли навқирон йигит эди. Қисқа муддатли тайёргарлик машқларида сўнг, уни Белоруссия fronti ихтиёрига юборишди, ана шу фронт таркибида илк жангларга кирди. Ивановск, Ярославск, Ленинград шаҳарларидаги, сўнгра Польша ҳудудидаги жангларда иштирок этиб, урушни Германия ҳудудида якунлади. Уруш тугагач, у армия сафларида олиб қолинди, ўзи туғилиб ўсган юртига 1950 йилда соғ-саломат қайтиб келади. Шу йилдан эътиборан хўжаликда тракторчи бўлиб ишлай бошлади, 1986 йилда нафақага чиқди.

Элмурод Алихонов

1925 йилда Туркменистоннинг Хўжайфил қишлоғида туғилган ва 1941 йили ҳарбий хизматга чақирилиб, Бухорода урушга қатнашиш учун тайёргарлик кўрган. 1942 йилнинг январь ойидан Украина frontiга кириб, 303-махсус дивизияга қарашли 2|847-полкда хизмат қилган. Украина, Белоруссия, Молдавия ва Руминияларни немислардан тозалаш ишларида иштирок этган. Руминиялик аскарлар билан бирга немисларни қувиб, Венгриягача бориб Будапештдаги Одер дарёсидан ўтаётган пайтда 1945 йилнинг баҳорида уйига ярадор бўлиб қайтади. Давлатимиз томонидан бир неча орден ва медаллар билан тақдирланган. Оиласида 6 нафар фарзанди, 12 нафар набираси бор.

Аваз Умиров

1924 йилда Ангор туманида туғилган ва 1943 йилда ҳарбий хизматга чақирилиб, Узоқ Шарқдаги жангларда қатнашган. У- Япон урушининг иштироғиси, Иккинчи жаҳон уруши йилларидаги хизмати муносиб тақдирланган, қатор орден ва

медаллар соҳибидир. У ҳозир Музрабод туманидаги Болдир фуқаролар йиғинига қарашли Шоликор қишлоғида фарзандлари, невара ва чеваралари ардоғида яшамоқда.

Аллаёр Қиличев

1924 йилда Термиз туманидаги Октош қишлоғида деҳқон оиласида туғилган ва 1942 йилнинг 7 ноябрида урушга сафарбар этилган. У жанглар давомида СССР Ички ишлар вазирлигининг 62-ўқчи полкида хизмат қилди. 1945 йилнинг 8 августидан 20 августигача Япон урушида қатнашган, кейин Ички ишлар вазирлигининг темир йўлчилар полкига ўқчи қилиб ўтказилади. Урушдан кейинги йилларда тинч ва яратувчанлик меҳнати билан шуғулланди. Музрабод туманидаги Болдир қишлоқ фуқаролар йиғини ҳудудидаги Октошобод қишлоғида яшайди, оиласида 7 нафар фарзанди, 33 невара ва 28 чевараси бор.

Абдуолим Маҳмудов

Қашқадарё вилоятининг Косон туманидаги Узун қудуқ қишлоқ шўроси ҳудудидаги «Маданият» хўжалигида туғилган. 1942 йилнинг май ойида Косон тумани ҳарбий комиссариати томонидан фронтга сафарбар этилган, 2-Белоруссия фронти таркибида пиёда аскар сифатида урушга кирган. Урушдаги жасорати учун «Ватан уруши» ордени ва қатор жанговар медаллар билан тақдирланган, ғалабани Берлинда кутиб олган. 1945 йилнинг октябрь ойида ватанига урушдан қайтгандан сўнг, 1946 йилдан бошлаб меҳнат қила бошлаган. 1950 йилгача қишлоқ кенгаши раиси, сўнгра эса «Маданият» хўжалиги раиси вазифаларида ишлади. Кейин, яъни 1951 йилда Сирдарё вилоятининг Мирзачўл туманига кўчиб ўтди ва Боёвут туманидаги собиқ «Коммунизм» хўжалигини бошқарди. Сўнгра шу хўжалик раисининг муовини бўлди, 1975 йилда Сурхондарё вилоятининг Музробод туманидаги «Пограничник» давлат хўжалигига кўчиб келди. У бу ерда 1982 йилгача бўлим бошлиғи бўлиб ишлади, шунингдек, ушбу хўжаликда агроном, ҳисобчи вазифаларида ишлади. Айни кунларда Музрабод туманидаги «Қора камар» фуқаролар йиғинига қарашли «Бўстон» қишлоғида 3 нафар фарзанди, 30 невара ҳамда 52 нафар чеваралари қуршовида ҳаёт кечирмоқда.

Бадал Турсунов

1924 йилда Шеробод тумани Хомкон қишлоғида таваллуд топган ва бошқа тенгдошлари қатори 1942 йилда фронтга жўнаган, 1947 йилга қадар турли жанггоҳларда бўлди. Машҳур маршал Рокоссовский кўмондонлигидаги Украина, Беларуссия фронтларида жанг қилди. Жанг майдонларида мардлик ва жасорат намуналарини кўрсатди, 1944 йилдаги жангларнинг бирида кўлидан қаттиқ жароҳатланиб, госпиталга тушади. Даволаниб соғлиги тиклангач, яна қўлга қурол олиб жангга кирди, жангларда кўрсатган мардлиги ва жасорати муносиб тақдирланган. У урушдан қайтгач, ўз бахтини меҳнатдан топди, кейинчалик кенг кўламда бошланган Музрабод чўлларино боғу бўстонга айлантириш ишларида фаол иштирок этди. Оиласида 8 нафар фарзанди, 36 нафар невара, 7 нафар чевараси бор.

Боймат Маматалиев

1915 йилда Шеробод туманидаги Хомкон қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг 25 июнида Шеробод тумани ҳарбий комиссариати томонидан фронтга жўнатилган. Одесса, Ростов-Дон, Қрим, Севостополь ва Симферополь, шаҳарларидаги жангларда қатнашади. Ушбу жангларда кўрсатган жасурлиги ва мардлиги учун 1944 йилда «Кавказни озод қилганлиги учун», 1945 йилнинг 17 январида «Варшава шаҳрини озод қилганлиги учун», 1945 йилда «Берлин шаҳрини озод қилганлиги учун» медаллари билан тақдирланган. У «Ғалаба» медалининг ҳам соҳиби, 1942 -1946 йиллар давомида урушнинг оловли нуқталарида бўлади, Берлинда урушни якунлайди ва ўз юртига қайтди.

Урушдан қайтгач, меҳнат жабҳасига шўнғиб кетди, 1947 йилда уни Шеробод туманидаги «Қизил ой» хўжалигига раис этиб тайинлашди. 1951 йилдан 1953 йилгача эса Ангор туманидаги «Таллимарон» хўжалигида бош ҳосилот бўлиб фаолият юритди. 1969 йилда Музработ чўлларини ўзлаштиришга отланди, бу ерда янгидан ташкил этилган «Советобод» (ҳозирда Қўнғироқ жФх) хўжалигида 1975 йилга қадар бригада бошлиғи бўлиб ишлади. Меҳнатда қўлга киритган ютуқлари, фидокорлиги туфайли 3-даражали «Меҳнат шухрати» ордени, «1941-45 йиллардаги урушда фашизм устидан қозонилган Ғалабанинг 50 йиллиги» ва «Жасорат» медаллари билан тақдирланди. Оиласида 7 нафар фарзанди, 23 нафар невараси, 7 нафар чевараси бор.

Бобомурод Фармонов

1919 йилда Шеробод тумани Хомкон қишлоғида таваллуд топган ва урушнинг дастлабки йилидаёқ фронтга сафарбор этилиб, 1941 йилдан 1944 йилгача жанггоҳларда бўлган. Куйбишев, Калининград, Сталинград жангларида мардлик ва жасурлик намуналарини кўрсатиб, шиддатли жанглар пайтида икки марта оғир жароҳатланган. Иккинчи марта жароҳатланиб, ҳарбий госпиталларда даволангандан сўнг, ўз юртига қайтиб келган. Фронтдан қайтгандан сўнг, меҳнат жабҳаларида фаолият кўрсатди, 1945 йилдан, эътиборан Шеробод туманидаги Майдон қишлоғида ем-хашак жамғариш бригадаси бошлиғи сифатида ишлади. 1951 йилдан Ангор тумани «Таллимарон» давлат хўжалигида бригада бошлиғи сифатида меҳнат қила бошлади, Музработ чўлларини ўзлаштириш қизғин кетаётган 70-етмишинчи йилларда шу туманга оиласи билан кўчиб келиб, меҳнат фаолиятини давом эттирди. У собиқ «Советобод» (ҳозирги Қўнғирот) давлат хўжалигида бригадага етакчилик қилиб, яхши натижаларга эришган. Кўксини жанговар ва меҳнатдаги алоҳида хизматлари эвазига берилган орден ва медаллар бегаб турган бу отахон 1983 йилда меҳнат нафақасига узатилган. Шундан буён Музработ туманида яшайди, оиласида 5 нафар фарзанди, 20 нафар невараси ҳамда 5 чевараси бор.

Бўрикул Примов

1925 йилда Бойсун тумани Дарбанд қишлоғида туғилган, у дастлаб саводсизликни тугатиш курсларида 4 синфгача ўқиган. Сўнгра, Дарбанд қишлоғи К.Маркс номли хўжаликда ишчи бўлиб ишлаган, фронтга 1944 йилда сафарбар этилган. Уруш жанггоҳларига келгач, Марказий фронтнинг Белоруссия, Украина

хамда Польшани озод қилиш жангларида фаол қатнашган. 1945 йилда Германиянинг Дейбил шаҳрини озод қилиш учун бўлган қаттиқ жангларда оғир тан жароҳати олган. Ҳарбий госпиталларда даволангач, яна сафга қайтган, гарчанд уруш тугаган бўлса-да, уни ҳарбий хизматни давом эттиришда олиб қолишди. У ўзи туғилиб ўсган қадрдон қишлоғига 1950 йилда қайтиб келди, хўжаликда пилла тайёрлаш агрономи, кейинчалик мироб вазифаларида ишлади. 1954 йилда эса биринчилар қаторида Музработ чўлларини обод этиб, ўзлаштиришга отланди. унинг оиласи туманнинг Янгиобод массивига кўчиб ўтди. Оддий ишчи бўлиб ишлай бошлади, 1962 йилда унинг оиласи Таскент қишлоғидан ўша даврлардаги «Комсомолбод» давлат хўжалиги ҳудудига кўчиб ўтди. Бу ерда аввал бригадир, сўнгра сувчи, кейинчалик эса хўжалик фермасида бош чўпон бўлиб ишлади ва 1986 йилда уни иззат-ҳурмат билан меҳнат нафақасига узатишди.

Боқи Саматов

1922 йилда Бойсун тумани Боғиболо қишлоғида деҳқон оиласида таваллуд топган, етти синф маълумотига эга. Меҳнат фаолиятини ота-онасига хўжалик ишларида ёрдам беришдан бошлайди ва 1942 йилнинг май ойида 20 ёшида урушга жўнатишган. Дастлаб, Калининград шаҳрининг Великие Луки туманидаги жангларда оддий ўқчи бўлиб қатнашган. 1942 йилнинг августидаёқ оғир жанглар пайтида, аниқроғи шу йилнинг 27 августидаги қаттиқ жанглар пайтида кўрқмас йигит беш жойидан оғир яраланди. Шундан сўнг у Ивановск шаҳар ҳарбий госпиталига келтирилди, бу ерда даволангач, орадан беш ой ўтиб уни Смоленск шаҳридаги 29-алоҳида гвардиячи танк полкига жўнатишди. Энди у жангларга тангчи сифатида кира бошлади, 1944 йилнинг июнида яна чап қўлидан ярдор бўлди, шу йилнинг охиригача даволанди. 1945 йилнинг бошларида урушнинг тугашига санокли ойлари қолганда уйга қайтарилди. Урушдан қайтгач, Бойсун тумани ҳарбий комиссариатида ишлади, унинг уруш давридаги жасоратлари бежиз кетмади. 1946 йилда ўша даврдаги ҳукумат қарори билан 1946 йилда 3-даражали, 1985 йилда эса I-даражали «Ватан уруши» ордени билан тақдирланди. 1982 йилда «Меҳнат фахрийси», 1994 йилда Президентимиз Фармонларига биноан олинган «Жасорат» медали бобонинг хизматларига берилган муносиб тухфалардир.

Бигҳайдар Саринов

Жанггоҳларда қон кечиби, бугунги фаровон ҳаётни таъминлашга ҳисса қўшган оддий аскарларнинг бири, Қозоғистоннинг Қизил-ўрда туманида таваллуд топган. Тақдир тақозоси билан бизнинг юртларга кўчиб келиб қолган ва уруш даҳшатларини ўз бошидан кечирган. Кўплаб жангларда иштирок этган, ана шу жанговар хизматлари эвазига «Ғалаба» ордени, қатор медаллар, Республикаимизнинг «Жасорат» медали соҳиби. Урушдан кейинги йилларда тинч меҳнат билан шуғулланган собиқ жапончининг 7 нафар фарзанди, кўплаб неваралари ва чеваралари бор. У айна кунларда Музработ туманидаги ат-Термизий маҳалласи «Колхозчилар» кўчасида бахтли умр кечирмоқда.

Бердимурод Қорахонов

1925 йилнинг 12 мартда Термиз туманида туғилган. Акаси, 1917 йилда туғилган Оллоназар Қорахонов биринчилар қаторида иккинчи жаҳон урушига сафарбар этилганди. Аммо тез орада, яъни 1944 йилнинг сентябрида у мардларча ҳалок бўлди, бу пайтда Бердимурод Қорахонов ҳам фронтда эди. Чунки уни 1943 йилнинг 15 январидида фронтга жўнатишган эди, у дастлаб Пенза шаҳрида илк бор жангга кирди. Шундан сўнг, Таллин, Тарту, Виберг шаҳарларини озод этиш учун бўлган жангларда қатнашди. Кейинчалик эса Жанубий Пруссия орқали Германияни ишғол қилишдаги жангларнинг иштирокчиси бўлди. Ғалаба ҳақидаги қувончли хабарни у Германиянинг Кеннисбург шаҳрида туриб эшитди.

Уруш тугагандан кейин ҳам уни ҳарбий хизматда олиб қолишди ва ниҳоят 1948 йилнинг 8 мартда ҳарбий хизматдан бўшатилиб, ўз юртига қайтди. Фронт сўқмоқларидан кўксига орден ва медаллар тақиб қайтган собиқ жангчи Термиз шаҳар санитария-эпидемиология станциясига дезинфекциячи бўлиб ишга кирди. 1980 йилгача шу ташкилотда ва шу вазифада ишлади, 1980 йилдан эътиборан Музработ туманидаги «Искра» шойишлик хўжалигида ишлай бошлади ва 1985 йилда шу ердан нафақага чиқди.

Оиласида 8 нафар фарзанди, 40 невараси, 18 чевараси бор.

Ўроқ Турсунов

1924 йилда Шеробод тумани Музработ қишлоғида таваллуд топган ва 1942 йилда Иккинчи жаҳон уруши жанггоҳларига сафарбар этилган. Илк бор жангга 2-Белорус fronti таркибида оддий аскар сифатида киради, Калинин ва Смоленск шаҳарларини озод этишда фаол қатнашган. Ана шундай шиддатли жангларнинг бирида жанговар топшириқни бажариш пайтида, 1944 йилда оғир жароҳат олади. Ҳарбий госпиталда узок вақт даволангач, ўз юртига қайтиб келади, фронтдан қайтгач, кўп йиллар қишлоқ хўжалиги соҳасида ишлади. Сўнггра Музработ чўлларини ўзлаштириш ишларида фидокорона меҳнат қилди. У Музработ туманида фарзандлари ва неваралари ардоғида фаровон турмуш кечирмокда, отахоннинг 4 нафар фарзанди, 32 нафар невараси ва 2 нафар чевараси бор.

Улуғберди Мирзаев

1923 йилда Термиз туманида туғилган, 1942 йилнинг 18 майида урушга жўнатилган, қисқа муддатли ҳарбий-жанговар тайёргарликдан сўнг, дастлаб Сталинград жангларига кирган. Қакшатгия жангларининг бирида каттик яраланади ва узок муддат ҳарбий госпиталда даволанди. Ҳарбий-тиббий комиссия уни жанговар сафга қайта тавсия этмади, шу тариқа у 1944 йилнинг октябр ойида ўз туғилган юртига қайтиб келди.

Термиз туманидаги хўжаликларда бригада бошлиғи бўлиб ишлади, кейинчалик қурилишга ишга ўтди. Оиласи билан Музработ туманига кўчиб ўтгач, «Занг» канали қурилишда ишлади, шунингдек, собиқ «Советобод» (ҳозирги «Қўнғирот») давлат хўжалигида қурилиш бригадаси бошлиғи вазифасида узок йиллар фаолият кўрсатади. Уни 1984 йилда иззат-хурмат билан нафақага узатишади, у 3 фарзанди, 11 нафар невараси ва 8 нафар чевараси қуршовида Музработ туманида ҳаёт кечирмокда.

Ўрок Бўронов

1920 йилнинг 4 мартида Шеробод туманида туғилган, уруши қатнашчиси, иккинчи гуруҳ ногирони. Уруш йилларидаги хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Музработ туманида яшайди, 4 нафар фарзанди, кўплаб невара ва чеваралари бор.

Ўтаган Раҳмонбердиев

1919 йилда Термиз туманига қарашли Хушмон қишлоғида туғилган ва 1934-1999 йиллар мобайнида шу тумандаги «Халқобод» хўжалигида чўпонлик қилган. 1939 йилнинг 13 октябрида ҳарбий хизматга чақирилган ва Днепропетровскда сапёрлар батальонида ҳарбий хизматни ўтай бошлаган. 1940 йилда эса Одесса, вилоятидаги Ревинский туманидаги Большое Маликово қишлоғида жойлашган 57-батальонда ўқчи бўлиб хизматни давом эттирган. Уруш бошлангач жанглarda сафарбар этилган ва 1941 йилнинг 26 июлида асирга тушган, 1944 йилнинг июнида асирдан қочишга муваффақ бўлган. Шу йилнинг август ойида 2-Украина фронтида, 72-гвардия полкида разведкачи сифатида ҳарбий-жанговар хизматни давом эттирган. 1944 йилнинг 11 ноябридаги қаттиқ жанглarning бирида оғир ярадор бўлган, даволаниб чиққач яна сафга қайтган ва Япония урушида ҳам қатнашган. Германияни олишдаги жанглardaги хизмати, умуман иккинчи жаҳон уруши давридаги жанговарлиги, жасорат ва матонати учун берилган 13 та турли орден ва медаллар соҳиби. 1976 йилда нафақага чиққан, оиласида 8 фарзанди, 47 невара ҳамда 21 нафар чевараси бор.

Умурали Хўжакулов

1905 йилда Бойсун туманидаги Қизилнавр қишлоғида таваллуд топган, иш фаолиятини 1932 йилда мактабда ўқитувчиликдан бошлаган. 1935 йилдан Й. Охунбобоев номли хўжаликда ҳисобчи вазифасида ишлай бошлайди. 1937 йилда эса «Мачай» қишлоқ Шўросига котиб, кейинроқ раис бўлиб ишлаган. 1940 йилда Бойсун туман ижроия кўмитасида кадрлар бўлими мудири вазифасида ишлаган. 1941 йилга келиб, Ангор туманидаги машина-трактор станциясида агроном вазифасида ишлайди. 1942 йилда армия сафларига чақирилади ва уруш даврида Сталинград, Одесса, Саратов, Балашов шаҳарларини озод этишда иштирок этган. Кейинчалик эса Руминия, Болгарияда бўлган жанглarda фаол қатнашган, Бендер шаҳрини озод этган кезлари уруш ниҳоясига етиб, у 1945 йилнинг октябрь ойида ўз қишлоғига қайтиб келди.

1945 йилдан эътиборан унинг тиклаш ва тинч меҳнат йилларидаги фаолияти бошланиб кетди. 1956 йилга қадар «Мачай» қишлоқ Шўросида котиб, раис, «Қаҳрамон» хўжалиги раиси, 1955 йилда эса бирлашган, яъни йириклаштирилган собиқ К. Маркс номли хўжалик бошқаруви раиси вазифаларида ишлади. У 1956 йилда Музработ туманидаги «Туркистон» хўжалигига кўчиб келиб, бу ерда бўлим бошлиғи вазифасида ишлай бошлади. 1967-1975 йилларда эса у хўжаликдаги ем-хашак жамғариш бўйича агрономи вазифасида ишлади. Кейинчалик, яъни 1983 йилгача хўжаликда фуқаролар мудофааси бўйича йўриқчи бўлиб ишлади. Ҳа, бу инсон ҳали 1967 йилдаёқ давлат нафақасига чиққан бўлса-да, меҳнат кучоғидан кетмади, сафда бўлиб, одамларга фойда келтиришга ҳаракат қилди. Ана шу

фидойиликлари натижасида у ҳукумат томонидан 14 марта турли даражада рағбатлантирилди.

Турсун Қораев

1924 йилда Шеробод туманининг Музработ қишлоғида туғилган ва 1942 йилда жанггоҳларга отланган. У Белоруссия, Украина фронтларида, Орловский ҳамда Сталинград шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. Орловский шаҳрини озод этишдаги оғир жангларнинг бирида қўлидан қаттиқ яраланди, ҳарбий госпиталда даволаниб, сўнгра 1945 йилнинг 10 апрелида ўз она юртига оғир жароҳат асоратлари билан қайтиб келди. Урушдан кейинги йилларда тинч ҳаёт қўйнида яратувчилик меҳнати билан фаол шуғулланган, оиласида 7 нафар фарзанди, 37 нафар невараси, 5 нафар чевараси бор.

Турдиали Гундаев

1922 йилнинг 12 январида Бойсун тумани Омонхона қишлоғида таваллуд топган ва 1942 йилнинг май ойида урушга жўнатишган. Қисқа тайёргарликдан сўнг, уни Волинс вилоятида жойлашган 553-ўқчи полкига оддий ўқчи аскар қилиб жўнатишди. У биринчи жангдаёқ, бу эса 1942 йилнинг сентябрида бўлганди, ярадор бўлди, шу йилнинг охирига қадар госпиталда даволанди. У 1942 йилнинг декабридан 1945 йил қирғинбарот уруш тугагунга қадар 62-ўқчи полкда ўқчи бўлиб жангларда мардлик ва жасорат намуналарини кўрсатди. Аммо уруш тугаётган кезларидаги ҳал қилувчи ва аёвсиз жангларда у яна қаттиқ ярадор бўлди. Шу туфайли 1945 йилнинг охирига қадар ҳарбий госпиталда даволанди.

Урушдан қайтгач, ўз қишлоғидаги хўжаликда дастлаб ғалла бригадари вазифасида ишлади. 1947-1950 йиллар мобайнида эса қишлоқ Шўроси раиси, 1950-1954 йилларда чорвачилик фермаси мудир сифатида фаолият юритди. 1954 йилнинг март ойида оиласи билан Музработ чўллариини ўзлаштиришга отланди, бу ерда Бешқўтон массивини ўзлаштириш билан шуғулланаётган «Янгиобод» хўжалигига келиб, бригада бошлиғи бўлиб иш бошлади. Кейин матбуот жамиятида сотувчи, яна хўжаликда ферма мудир, ғазначи бўлиб ишлади, 1980 йилда нафақага чиқди.

Жанггоҳларда кўрсатган матонат ва жасорати учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган собиқ жангчининг оиласида 12 нафар фарзанди, 55 нафар невараси, 20 нафар чевараси бор.

Тожи Рашидов

1919 йилда Қашқадарё вилояти Деҳқонобод тумани Бешбулоқ қишлоғида оддий деҳқон оиласида туғилган ва 1939 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Житомир вилоятидаги отлик аскарлар полкида ҳарбий хизматни ўташга киришди, у рус-фин уруши иштирокчиси ҳамдир. Уруш бошлангач, 1941 йилда у жанг майдонлари сари йўл олди, ўша йили Украинанинг Львов шаҳрида жойлашган 3-армия, 172-дивизиянинг 43-полки таркибида урушга кирди. Бу тўпчилар полки 1942 йилнинг қишида Москвага чекинди, 1943 йилнинг бошларида Москва остоналарига яқинлашиб қолган немис-фашистлар чекинишга мажбур бўлдилар. Шу тариқа у 1945 йилнинг май ойигача фронтнинг энг қизғин нуқталарида бўлди,

ғалабани Берлинда кутиб олди. Урушдан қайтган собиқ жангчи кейинги йилларни тинч меҳнатга бағишлади, оила қуриб фарзандлар ўстирди. Ҳозирги кунда Музрабод туманидаги Болдир қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Гулистон» қишлоғида 4 ўғил, 20 набира ва 7 чеваранинг бахти камолини тилаб фаровон турмуш кечирмоқда.

Тошқул Жўраев

1917 йилда Бойсун тумани Алачопон қишлоғида оддий деҳқон оиласида туғилган бу инсон ҳам қўлда қурол билан олис жанггоҳларда мардлик ва жасорат намуналарини кўрсатган минглаб сурхондарёликларнинг бири эди. 1926-1932 йиллар давомидаги шу қишлоқдаги тўлиқсиз ўрта мактабда таълим олади, отаси 1934 йилда оғир хасталикдан сўнг вафот этгач, оилада ёлғиз ўғил бўлганлиги учун бутун рўзғор ташвишлари унинг зиммасига тушади. У мол боқиб, деҳқончилик қилиб, оилани боқади, аммо, машъум уруш бошлангач у кўнгилли бўлиб, 1942 йилнинг март ойида ҳарбий комиссариатга ариза ёзади. Тез орада унинг аризаси қаноатлантирилиб, ўша йилнинг май ойида ҳарбий хизматга чақирилади. Қозоғистонда икки ойлик тайёргарликлардан сўнг тўғри фронтга отланади ва 1942 йилнинг 13 июнида у биринчи бор жангга киради. Аввал Курск вилоятидаги, сўнгра Орловск, Липецк ва Чкалов шаҳарлари учун бўлган жангларда ўқчи-пулемётчи сифатида мардонавор қатнашади. Уруш ҳал қилувчи паллага кирган ва аёвсиз жанглар кетаётган 1943 йилнинг 21 ноябрида у ўнг қўли ва чап оёғидан каттиқ яраланади. Оғир аҳволда Чкалов ҳарбий госпиталига келтирилади, бу ерда узоқ вақт даволанса-да, ногирон бўлиб қолади. Шу туфайли уни 1944 йилнинг 18 март куни уйига жўнатиб юборишади, урушдан қайтгандан сўнг ногирон бўлишига қарамасдан, қишлоқ хўжалиги ишларида фаол қатнашди.

1953 йилда оиласи билан Музработ туманига кўчиб келади ва янги ерларни ўзлаштиришда фаол иштирок эта бошлайди. 1953 йилдан 1982 йилгача бригада бошлиғи сифатида фаолият юритади, пахта ва ғалладан мўл ҳосил олганлиги учун собиқ иттифок халқ ютуқлари кўргазмасининг совриндори, «Ўзбекистон пахтакори» каби унвонлар соҳиби бўлди. Уруш давридаги жасоратлари ҳам муносиб тақдирланган, у «Жасорат» медали ва қатор орденлар совриндори. Айни кунларда 8 нафар фарзанди, 67 нафар неvara, 23 чевара ва 9 нафар эваранинг бахтини тилаб, замонамизга шукроналар айтиб, Музработ туманидаги «Ободон» фуқаролар йиғинига қарашли «Алачопон» маҳалласида умр кечирмоқда.

Ғулом Асадов

1924 йили Шеробод тумани Музработ қишлоғида туғилган ва 1942 йилда урушга жўнатилади. Собиқ иттифок армияси сафларида Сибирда, Қрим ва Калининград шаҳарларини душмандан халос этишда фаол иштирок этган. Қирғинбарот урушнинг сўнгги кунларигача ҳаракатдаги армия сафларида бўлади, урушдан сўнг ҳам ҳарбий хизматда қолдирилади. Урушдан кейинги бутун умрини тинч ва яратувчилик меҳнатига бағишлади, кейинги йилларда Музработ чўлларини обод этишда фаол иштирок этди. Умри давомида ҳалол меҳнат қилиб келган бу инсон хонадонида бугунги кунда 6 нафар фарзанд вояга етган. Бобонинг 35 нафар невараси, 23 нафар чевараси бор.

Хурсанд Қаюмов

1924 йили Бойсун тумани Алачопон қишлоғида деҳқон оиласида туғилган, 1931-1938 йилларда шу қишлоқдаги мактабда таҳсил олади. 1943 йилда урушга жўнатилади, ўша йилиёқ Петропавловск шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтади. Илк жангга пиёда қўшинлар сафида кирди, у бу қисм таркибида Белоруссиянинг Витебск шаҳрини озод қилишда иштирок этди. У фронт таркибида Кишинёв, Польша, Литва, Латвия, Қора денгиз бўйи шаҳарларини озод қилишда Будапешт ва Шарқий Пруссия учун бўлган жангларда ҳам фаол қатнашди. Ана шу жангларда у уч марта яраланди, аммо ҳар сафар даволаниб, фронтга қайтаверди.

1945 йилда у Ғалаба билан ўз ватанига қайтди ва Шеробод тумани Янгиобод қишлоғида меҳнат фаолиятини бошлади. Бу ерда ва кейинчалик ўша даврлардаги «Партия 24 съезди» давлат хўжаликларида сувчилик қилди. Уруш йилларидаги жасоратлари учун ҳарбий қўмондонлик томонидан I-даражали «Шухрат» ордени ҳамда «Жасорат» медаллари билан тақдирланган собиқ жангчи бугунги кунда Музработ туманидаги «Алачопон» маҳалласида умргузаронлик қилмоқда. Нуруний отахоннинг 6 қиз, 3 ўғли кўплаб неvara ҳамда чеваралари бор.

Ҳамро Орипов

1924 йили Бойсун тумани «Дуғоба» қишлоғида туғилган ва 1931-1935 йилларда тумандаги Пушкин номи мактабда ўқиди, 1935 йилдан 1941 йилгача «Байналминал» хўжалигида ишлади. Оиласи «Ҳавз» қишлоқ шўроси ҳудудидаги Калинин номи хўжаликка кўчиб ўтгач, шу хўжаликдаги мактабнинг еттинчи синфида ўқиди. 1942 йилнинг 25 сентябрида фронтга сафарбор этилди, у қурилиш батальонларида хизмат қилди. Бўлим командири бўлди, кейинчалик эса механизациялашган зенит полкида, шунингдек марказий фронт, 2-Белоруссия, Волхов фронтларида жанг қилди. Ҳарбий жанглардаги алоҳида матонати ва жасоратлари учун кичик лейтенант унвонига, уруш даврининг қатор медалларига сазовор бўлган.

Жангчи 1947 йилнинг сентябр ойида ўз туғилган юртига қайтиб келди, урушдан сўнгра Бойсун туманидаги 40-сонли Пушкин номи мактабга ўқитувчи бўлиб ишлай бошлади. Ёш авлодга таълим ва тарбия беришдаги кўп йиллик хизматлари эвазига «Халқ маорифи аълочиси» унвонига сазовор бўлди. 1983 йилга қадар ўқитувчилик фаолиятини давом эттирди, айни кунларда Музработ туманида фарзандлари ва неваралари ҳамда чеваралари даврасида умр кечирмоқда.

Худоёр Қурбонов

1914 йил Бойсун тумани Дуғоба қишлоғида туғилган, уруш йилларида Сталинград frontiда жанг қилган. Уруш тугашига оз қолганда ярадор бўлади, кейинги ҳаёти тинч ва яратувчанлик меҳнати бағрида ўтади. 1954 йилда оиласи Янгиобод қишлоғига кўчиб ўтади, меҳнат фаолиятини шу ерда чўлларни ўзлаштиришга бағишлайди.

Ҳабибулло Ҳудойқулов

1922 йилда Бойсун туманидаги Дуғоба қишлоғида туғилган ва 1943 йилда Шўрчи тумани «Қорлик» ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилади. Дастлаб Жуков раҳбарлик қилаётган фронтда жанг қилади, қатор шаҳар ва қишлоқларни озод этишда иштирок этади. Шу йили жангда оёғидан яраланиб, ҳарбий госпиталда даволанади, Қозон шаҳрида жойлашган госпиталда даволангандан сўнг яна жанговар сафларга қайтади. Украина ва Чехословакия ҳудудларида жангларда иштирок этади, жанглардаги матонати учун ҳарбий давр ва кейинги тинчлик даврида ҳам қатор медаллар билан мукофотланган. Фронтдан қайтгандан сўнг, тинч яратувчилик меҳнати билан шуғулланади, оддий ишчи сифатида фаолият юритади. 5 фарзанднинг отаси бўлган бу нуроний умрига шукроналар айтиб, тинч-осойишта ҳаёт кечирмоқда.

Холтўра Холниёзов

1925 йили Бойсун тумани Дарбанд қишлоғида туғилган ва 1942 йилда урушга сафарбар этилган. Минск ва Днепр шаҳарларини озод қилиш жангларида қатнашган, 1943 йилнинг 8 мартида Днепр дарёсини кечиб ўтаётган пайтда оғир яраланган. Минскдаги ҳарбий госпиталда даволанади, тузалиб чиққач, яна жанг майдонларига қайтарилади, у 1945 йилнинг 24 феврилида яна яраланди. Рига ҳарбий госпиталида саккиз ой мобайнида даволанади, у уруш тугаганда ҳарбий госпиталда эди. Уруш тугагач ҳам, у армия сафларида қолди, ниҳоят 1947 йилда ўз ватанига қайтди. Жанг майдонларидаги жасорати учун «Ғалаба» ордени билан, «Жанговар хизматлари учун» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги тиклаш даврларида у Денов туманида меҳнат қилди, унинг оиласи 1953 йилда Шеробод чўлларида кўчиб ўтди. Шу ердаги қурилиш ташкилотида ишчи бўлиб ишлай бошлади ва 1969 йилга келиб Музработ туманига кўчиб ўтади. Бу хўжаликда чўпон бўлиб ишлай бошлайди, бу соҳада кўп йиллар меҳнат қилиб нафақага чиқади. Собиқ жангчининг 4 ўғил, 3 қизи, қатор неvara ҳамда чеваралари бор.

Ҳудойберди Самадов

1919 йили Бойсун тумани Дарбанд қишлоғида таваллуд топган ва урушга вилоятимиздан биринчилардан бўлиб жўнаган мард ўғлонлардан биридир. У 1941 йилнинг ўзидаёқ Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан фронтга жўнатилади, дастлаб Қозоғистонда беш ойлик ҳарбий тайёргаликдан ўтади. У 1942 йилнинг бошларида жанггоҳларга кирди, Украина учун бўлган жангларда қўлидан яраланади, ҳарбий госпиталда даволанади, сўнгра жанговар хизматини давом эттирди. У эндиликда Ленинград учун бўлган жангларда матонат ва жасорат намуналарини кўрсатди. Ана шу жанговар хизматлари, жангдаги жасурлиги ва мардлиги учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланди.

1946 йилда урушдан қайтди, яна тинч ва яратувчанлик меҳнати билан шуғуллана бошлади, аввалига бригада бошлиғи бўлиб ишлади. Сўнгра, 1954 йилдан Музработ чўлларини ўзлаштиришга отланди, бу ерда қишлоқ хўжалиги соҳасида ишлади. Узоқ йиллар турли хўжаликларда бригада бошлиғи бўлди, 1980 йилга келиб, нафақага чиқди.

Хуррам Менглиев

1917 йил Қашқадарё вилояти Ғузор тумани Белибойли қишлоғида оддий деҳқон оиласида туғилган ва 1941 йилда Ғузор тумани ҳарбий комиссириати томонидан урушга сафарбар этилган. Уруш даврида Кавказ, Украина, Ростов-Дон ва Семфиropol шаҳарларини немис-фашист босқинчиларидан озод қилишда фаол қатнашган. У жанггоҳларда 1944 йилгача оғир тан жароҳат олгунга қадар бўлган, яралангач, ҳарбий госпиталда даволангач, ҳарбий тиббий комиссия уни ўз ватанига қайтариб юборади. Фронтдан қайтгач, у ўзи туғилиб ўсган Белибойли қишлоғида яшаб, шу ердаги хўжаликда ишчи бўлиб ишлай бошлади. Унинг оиласи 1966 йилда Сурхондарё вилоятининг Музработ туманига кўчиб келади, бу ерда у Музработ чўлларини ўзлаштириш, боғу бўстонга айлантириш ишларида фаол иштирок этди. Уруш йилларида кўрсатган мардлиги ва матонати ўз даврида муносиб тақдирланган, чунончи у «Ғалаба» ордени нишондори, қатор медаллар совриндори.

Холдор Каримов

1923 йили Бойсун тумани Сайроб қишлоғида таваллуд топган ва 1942 йилда ҳаракатдаги армияга сафарбар этилади. Дастлабки жангларга Ленинград frontiда тушади ва қамалда қолиб кетди, у қамалнинг барча даҳшатларини ўз бошидан кечиради. У 900 кун мобайнида душманга таслим бўлмаган шаҳар мудофаасида тенгқурлари қатори иштирок этади ва жанглардан бирида, яъни 1942 йилнинг 5 сентябрида қаттиқ яраланиб, ҳарбий госпиталга ётқизилади. Даволаниб, сафга қайтади, навбатдаги жангда яна жароҳат олади, бу 1943 йилда рўй беради, госпиталда даволанади. Даволаниб бўлгач, яна жангларга киради, жасорат ва матонат билан жанг қилишда давом этади, жанглар билан Берлинга қадар боради. Ғалаба байрамини нақ Берлинда нишонлаш унга ҳам насиб этди. Жангларда кўрсатган жасоратлари муносиб тақдирланади, урушдан қайтгач, меҳнат жабҳасига шўнғиб кетади, оила куради. 1945 йилда ўз фаолиятини «Сайроб» хўжалигида оддий ишчиликдан бошлаган собиқ жангчи, 1954 йилда кўплаб воҳадошларимиз қатори Музработ чўлларини ўзлаштиришга отланади. Бугунги кунда бобонинг 6 нафар фарзанди, 22 нафар невараси, 4 нафар чевараси ва 1 нафар эвараси бор.

Холбой Ортиқов

Агар уруш даҳшатларини ўз кўзи билан кўриб келган Холбой бобо билан суҳбатлашсангиз, у шундай ҳикоя қила бошлайди: «Урушга жўнаганимда ўн тўққиз ёшли навқирон эдим, ўзим Қашқадарё вилоятиданман, шу вилоятнинг Деҳқонобод туманидаги «Шўргузар» қишлоқ Шўроси ҳудудидаги «Ўсмир» хўжалигида ишловчи оддий деҳқон оиласида 1924 йилда туғилганман. Деҳқонобод ҳарбий комиссариати томонидан 1943 йилнинг 6 май куни урушга жўнатилганман».

Ҳа, уруш даҳшатларини ўз кўзи билан кўриб қайтган Х.Ортиқов I-Белоруссия frontiда, қўмондон Жуков раҳбарлигидаги армия сафларида қатор шаҳарларни немис-фашист босқинчиларидан озод этишда қатнашган. 1944 йилнинг 3 феврилида бўлиб ўтган қаттиқ жангларда у чап оёғидан яраланади ва Қозон шаҳридаги госпиталда даволанди. Даволанишдан сўнг у яна жанг

майдонларига қайтади, урушнинг сўнгги кунларигача, Берлингача жанглар билан боради. Ана шу хизматлари, жанглардаги матонати туфайли бобонинг кўксига бугун «Ғалаба» ордени, шаҳарларни озод этганлик тўғрисидаги жанговар медаллар ярқираб турибди. 1945 йилда шон-шухрат билан фрондан қайтган Х. Ортиқов яна тинч меҳнат бағрига қайтиб, оддий ишчи бўлиб ишлай бошлади. Орадан кўп ўтмай, у оиласи билан Сурхондарё вилоятига кўчиб ўтади. Бу ерда Денов ҳамда Шўрчи пахта тозалаш заводларида ишчи бўлиб ишлади, кейинчалик эса чўлни ўзлаштириш ишларига ҳисса қўшиш мақсадида Музработга келди. Ўша пайтларда «Партия 24-съезди» номи билан юритилган хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлади ва шу ерда нафақага чиқди. Бобонинг 9 фарзанди, қатор неваралари бор, уларнинг барчаси ўз боболари ўғитларидан баҳраманд бўлиб вояга етишган.

Жума Сафаров

Иккинчи жаҳон уруши қатнашчиси, Сурхон-Шеробод чўлларини ўзлаштирувчилар сафида узоқ йиллар меҳнат қилган инсон-Жума Сафаров 1924 йилда Шеробод туманидаги Хомкон қишлоғида туғилган. 1942 йилда урушга сафарбар этилиб, дастлаб жангларга Ғарбий Украинани озод этиш fronti жангчилари сафида кирган, шундан сўнг, Белоруссия ҳамда Латвияни озод этиш жангларида иштирок этган. Латвия учун бўлган жанглarda 1944 йилда оғир ярадор бўлади, ҳарбий госпиталда даволангач, 1945 йилнинг 10 майида Ватанига қайтади.

Жума Сафаров ҳам бошқа фронтдан қайтганлар каби урушдан кейинги йилларда ҳалол ва фидойи меҳнат билан машғул бўлди, оила куриб, фарзандлар ўстирди. Чўлларни обод этишда фарзандлари билан бирга фидокорона меҳнат қилди, шу йиллар давомида Жума бобо Сафаров 1 нафар фарзандидан 35 нафар невара, 7 нафар чевара кўрди.

Жўра Абдурахимов

Уруш - ўз номи билан уруш. У ҳеч ким ва ҳеч нарсани аяб ўтирмайди, худди ана шу ҳақиқатга 1925 йилда Шеробод туманидаги Хатак қишлоғида туғилган Жўра Абдурахимов тақдири мисол бўла олади. Чунки у ҳарбий хизматга жалб этилганда эндигина ўн олти ёшга тўлган ўсмир эди. Бугун соч-соқолига оппоқ қировлар инган отажоннинг ҳикоя қилишича, уни ана шу ёшида Шеробод бозоридан ушлаб келишиб, аввал туман ҳарбий комиссариатига қамаб қўйишди. Сўнгра, ўзига ўхшаган ёш йигитларга қўшиб, Термизга олиб келишди, бу ерда уларни Тўра Хўжаев чойхонасига жойлаштиришди, кейин ўн кун мобайнида ҳарбий машқларни ўргатишди. Тунларнинг бирида жанговар «тревога» кўтарилди ва ёш йигитчаларни «қизил вагон» га босишиб, номаълум томонга олиб кетишди. Чамаси бир ойлар йўл юришгач, уларни Куйбишев шаҳрида туширишди, шу ерда уларга ҳарбий кийимлар беришди. Ўрмонда хари кесиб, ертўла кавлашди, сўнгра ёшлардан саксон нафарини ҳарбий билим юртига жўнатишди. Бу ердаги уч ой ўқиш давомида у танкчи-десантчи сифатида тайёрланди, ўқиш ва машғулотлар тамом бўлгач, Ж.Абдурахимов етти нафар ўзи каби ёш аскарларга командир этиб тайинланди. Шундан сўнг унинг жанговар юришлари бошланди, дастлаб, у Киев шаҳрини озод қилиш жангларида қатнашди. Ана шу шаҳарни озод қилиш пайтида у Казатин темир йўл бекатида бўлган жанглarda оғир ярадор бўлди. Житомирдаги

ҳарбий госпиталида даволангач, яна жанггоҳлар сари отланди, жангларнинг бирида портлаган бомба тагида қолиб кетди. Бу сафар унинг жароҳати жиддий эди, мина парчалари унинг урушда энг керакли аъзоси-билагини ўпириб кетган эди. Шу жароҳати туфайли ҳарбий-тиббий комиссия уни ватанига қайтариб юборди, қадрдон Хатак қишлоғига қайтиб келгач, қишлоқ Шўрасида котиб, ҳисобчи бўлиб ишлади. Кейин ўн йил мобайнида савдо соҳасида, ундан сўнг эса хўжаликда хўжалик мудир вазифаларида фаолият юритди ва сўнгги вазифасидан нафақага чиқди. Бугунги кунда Музработ туманида истиқомат қилаётган нуроний отахоннинг 7 нафар фарзанди, 27 неvara ва 11 нафар чевараси бор. Фарзандлар аллақачон халқ хизматида бўлиб, тарбиясига муносиб инсонлар бўлиб етишганидан отахон хурсанд ҳолда, бахтли ҳаёт кечирмоқда.

Қурбонали Шохалиев

Ўз истаги ва аризасига биноан иккинчи жаҳон урушига 1942 йилнинг 26 августида жанггоҳларга отланган бу жасур инсон 1914 йилда Шеробод туманидаги Хўжанқон қишлоғида оддий деҳқон оиласида таваллуд топган. Урушга сафарбар этилгач, аввал Саратов вилояти ҳудудида ҳарбий-жанговар тайёргарликдан ўтади, 1942 йилнинг 8 сентябрида уни Сталинград остоналарини химоя қилаётган армия таркибига жўнатишади. Шу тариқа сурхондарёлик бу азамат йигит 9 сентябрдаёқ уруш майдонига киради, аммо дастлабки жангдаёқ қаттиқ жароҳатланди. Душман ўқи унинг чап кифти ва ўнг елкасини оғир яралади, натижада уни Красноярск ўлкасидаги ҳарбий госпиталга келтирдилар. Аммо шафқатсиз жанглarda олинган жароҳатлар даволангач ҳам, унга жанг майдонларига қайтишга имкон бермади. Шу туфайли у 1942 йилнинг 30 декабрида ўз ватанига қайтариб юборилди.

Ўз она юртига ногирон ва ярадор бўлиб қайтади, қисқа муддат давомида ўз саломатлигини тиклагач, меҳнат қилиш учун сафга турди. 1943 йилнинг августидан бошлаб ўзи яшаётган хўжаликда аввалига қоровул, сўнггра хўжалик раиси котиби бўлиб фаолият юритди. 1976 йилга келиб эса шу тумандаги собиқ «Коммунизм» жамоа хўжалигидан нафақага узатилди. Урушдан кейинги йилларда олис жанггоҳларда кўрсатган хизматлари учун собиқ жангчи қатор орден ва медаллар билан тақдирланди. Оила қуриб, 10 нафар фарзандни вояга етказди. Бугунги кунга келиб бу нуроний отахон 62 неvara, 35 чевара ардоғида бахтиёр умр кечирмоқда.

Қўнғирот Чориев

Бугунги кунга келиб уруш ва меҳнат фахрийсига айланган Қ.Чориев Шеробод туманидаги Хатак қишлоғида 1920 йилнинг 1 январида туғилган. 1942 йилда Шеробод тумани мудофаа комиссариати томонидан фронтга жўнатилади, дастлаб Қозоғистоннинг Петропавловск шаҳрида ҳарбий ва жанговар тайёргарликдан ўтади. Ана шу уч ойлик тайёргарликдан сўнг жанггоҳларга йўл олади, уни ўша пайтлардаги 132-дивизиянинг 117-полкига тақсимлашган эди. У шу полк таркибида машҳур «Курск ёйи» жангларида иштирок этди, бу жанглarda у қаттиқ тан жароҳати олди.

Ҳарбий госпиталда олти ой давомида даволаниб, яна сафга қайтди, бу сафар у бошқа қисм жангчилари билан бирга, Эльба дарёсидан ўтиб, Варшава шахрига йўл олди. Варшава озод этилгач, навбат Берк(н)ов шахрига келди. Ана шу жангларда ботир ва кўркмас жангчи яна яраланди, даволаниб чиққач, ҳаракатдаги армия сафларида 1944 йилнинг охирларида Германия ҳудуди сари отланди. Кейинчалик эса Берлин шахрини ишғол қилишда иштирок этди ва ниҳоят 1946 йилнинг 26 ноябрида ўз туғилган қишлоғига соғ-омон қайтиб келди. «Хатак» давлат хўжалигида узоқ йиллар оддий ишчи, кейинчалик эса бригадир, қоровул бўлиб ишлади. 1969 йилда унинг оиласи Музработ туманидаги А.Қодирий хўжалиги ҳудудига кўчиб келди, бу ерда у то нафақага чикқунга қадар қоровул бўлиб ишлади. Ўз умри давомида турмуш ўртоғи билан саккиз нафар фарзандни оқ ювиб, оқ тараб вояга етказди, фарзандлари ҳам эл-юрт корига ярайдиган муносиб инсонлар бўлиб етишишди. Қўнғирот бобонинг 45 невараси, 20 нафар чевараси бор.

Қудрат Турдиқулов

1925 йили Шеробод тумани, Пошхурт қишлоғида туғилган, ўз меҳнат фаолиятини 1937 йилда хўжаликда оддий ишчиликдан бошланган. У 1943 йилнинг февралда урушга сафарбар этилади ва ҳаракатдаги армия сафларида бўлиб, шиддатли жангларда иштирок этади. Жанговар хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган, у жанговар фаолиятини 2-Белоруссия фронтининг 258-гвардиясида бошлаган. 1945 йилнинг июл ойига қадар уруш сўқмоқларида бўлди, урушдан қайтгач, хўжаликда ҳайдовчи бўлиб ишлай бошлади, оила куриб, фарзандли бўлди. 1954 йилда Музработ чўллариини боғу бўстонга айлантиришга отланди, кенг кўламда олиб борилаётган ўзлаштириш йилларида чўлга турли соҳа ходимлари, мутахассислари керак эди. У коммунал хизмат соҳасини танлади, шу бўлимда ишчи бўлиб ишлай бошлади, шу ердан иззат-икром билан нафақага узатилди. Оиласида 10 нафар фарзанд, 42 нева ва 4 чевара бор.

Маҳмуд Қурбонов

1920 йилда Бойсун тумани Дуғоба қишлоғида таваллуд топган, Иккинчи жаҳон уруши бошлагач, кўплар қатори у ҳам фронтга сафарбар этилди. 1942 йилнинг апрел ойида жангга жўнайди ва Сталинград учун бўлган жанглар иштирокчи, жанг пайтида елкасидан оғир яраланади. Тўрт ой давомида Саратовдаги ҳарбий госпиталда даволангач, яна фронтга қайтади, бу сафар Ленинград фронтига жўнатилади. Босқинчилар ҳужумини қайтариб, уларни қувлаб кетаётган пайтда портлаган мина туфайли оёғидан қаттиқ яраланади. Ленинград шаҳар ҳарбий госпиталида узоқ даволанган жангчини ҳарбий-тиббий комиссия урушга яроқсиз деб топиб, уйига қайтариб юборади. Шу тариқа у 1944 йилнинг май ойида ўз қадрдон Бойсунига қайтиб келади. Сталинград ва Ленинград шаҳарлари учун бўлган жангларда кўрсатган жасоратлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган.

Фронтдан оғир ярадор бўлиб қайтган йигит уйда ўтирмади, аксинча, фронт ортини мустаҳкамлаш ишларига кўмак беришга шошилди. Аввал хўжаликда ишчи, кейинроқ эса ҳисобчилик қила бошлади ва 1945 йилда оила қурди. 1952-

1958 йиллар давомида ўзи туғилиб ўсган Дуғоба қишлоғида дўкон мудирини бўлиб ишлади, кейинроқ, яъни 1959 йилда унинг оиласи Шеробод чўлларини ўзлаштиришга қарор қилди. Шу тариқа улар бу туманга кўчиб келдилар, шу ердаги хўжаликда ишчи, кейин ҳисобчи сифатида фаолият юрита бошлади. Етмишинчи йилларга келиб эса, пахта тайёрлаш пунктида қоровуллик қилди, 1975 йилда меҳнат фахрийси сифатида нафақага узатилди. Оиласида 7 нафар фарзанди, 40 нафар невараси ва 5 нафар чевараси бор.

Менгли Улашов

Иккинчи жаҳон уруши жанггоҳларида мардлик намуналарини кўрсатган бу инсон 1905 йил 9 январда Қашқадарё вилоятининг Ғузор туманидаги Авжун қишлоғида деҳқон оиласида таваллуд топган. У ҳали уруш бошланмай туриб, ҳарбий хизматни ўтаган эди, бу йигитлик бурчини 1935-1939 йиллар давомида узоқ Финляндияда ўтади. У урушга бошқалардан аввалроқ 1939 йилда кирган эди, шу тариқа уруш оловлари ўша пайтларда барчамиз учун ягона ватан саналган Урусия сарҳадларига етиб келгач, уруш унинг учун давом этти.

1945 йилда уруш тугагач, ўз юрти Қашқадарёга қайтди, кейинчалик чўлларни ўзлаштиришга ҳисса қўшиш мақсадида Сурхондарё вилоятининг Музработ туманига келди. Айни кунларда ҳам бу ерда фарзандлари, неvara ҳамда чеваралари даврасида яшаб келмоқда.

Нурмат Кўчаров

1920 йилда Шеробод туманидаги Қорабоғ қишлоғида туғилган, шу қишлоқдаги мактабда тўртинчи синфгача ўқигач, «Қаҳрамон» хўжалигида ишчи бўлиб ишлаган. 1941 йилда урушга сафарбар этилган, қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликдан сўнг, Сталинград муҳофаази қўшинлари таркибига жўнатишган. Русиянинг Сталинград, Украина, Курск ёйи, Беларуссия ерларини озод этишдаги жангларда қатнашган. «Курск ёйи» номи билан машҳур жангларнинг бирида оғир жароҳатланган, ҳарбий госпиталда даволангач, яна жангга кирган. 1945 йили уруш тугаганда, у Австриянинг Вена шаҳрида эди, 1946 йилда ўз ватани Шерободга қайтиб келади.

Уруш қайтгач, етти йил давомида Термиз, Сариосиё, Узун туманларида милиция ходими бўлиб ишлади. 1954 йилдан эътиборан эса Узун туманидаги Калинин номи хўжаликда ишчи бўлиб ишлай бошлади. 1965 йилда унинг оиласи Янгиобод кўрғонидаги «Чорвадор» маҳалласига кўчиб ўтди, бу ерда бригада бошлиғи, сувчи, омбор мудирини сифатида фаолият юритди. 1981 йилда нафақага чиқди, унинг 4 нафар фарзанди, 25 нафар невараси ва 8 нафар чевараси бор.

Нормамат Бўтаев

1923 йилда Бойсун туманидаги Хўжабулғон қишлоғида таваллуд топган ва Иккинчи жаҳон урушига эса 1942 йилнинг май ойида жўнатишган. У дастлаб, 2-Беларуссия fronti таркибида жангларга кирди ва Курск, Тульск, Оловск шаҳарларини озод қилишда бўлган шиддатли жангларда икки марта яраланди. Иккинчи марта яраланганида даволаниш жараёнида ҳарбий-тиббий комиссия уни олти ойга таътилга жўнатишни тавсия этди. Унинг бу яраланиши Минск шаҳрини

озод этиш жангларида содир бўлиб, бу 1943 йил 15 августда эди. Шундан сўнг Бойсунга қайтган жангчи яна туман ҳарбий комиссариатига борди, аммо бу ердаги комиссия яна уни фронтга яроқсиз деб топиб, таътил муддатини олти ойга узайтирди. Уч марта ҳарбий комиссариатга чақирилиб, ҳар сафар яроқсиз деб топилгач, ҳарбий хизматдан бутунлай озод этилди. У бу йиллар давомида тумандаги Охунбобоев номли хўжаликда ҳар хил вазифаларда ишлади, 1951 йилдан эътиборан савдо соҳасига ишга ўтиб, бу соҳада 41 йил ишлади. 1980 йилда нафақага узатилди, айти кунларда Музработ туманида истиқомат қилаётган собиқ жангчининг 8 нафар фарзанди, 34 нафар невараси ҳамда 25 нафар чевараси бор.

Насим Муҳамедов

1926 йилда узоқ Русиянинг Қозон шаҳрида туғилган татар ўғли Насимни тақдир дея аталмиш буюк етакчи бизнинг юртларга бошлаб келди. У вояга етаган оила 1933 йилда Бухоро вилоятига, кейин Сурхондарё вилоятининг Денов тумани Ҳазарбоғ давлат хўжалигига кўчиб ўтди. 1939 йилдан бошлаб мисгарлик касбини танлади, 1942-1945 йиллар мобайнида иккинчи жаҳон уруши жанггоҳларида бўлди. Урушдан 1945 йилнинг ноябрида қайтди ва яна сеvimли касби-мисгарликни давом эттириб, устачилик қила бошлади. 1960 йилда Музработ туманидаги «Янгиобод» хўжалигига кўчиб келгач, бу ердаги марказий таъмирлаш устахонасида нафақага чиққунча мисгарлик қилди. Уруш ва меҳнат фахрийси, ҳар иккала жабҳада ҳам қилган хизматлари тақдирланиб, орден ва медаллар соҳиби бўлди, бугунги кунда фарзанд ва неваралари даврасида бахтли ҳаёт кечирмокда.

Наби Жабборов

1925 йилда Бойсун туманидаги Кўктепа қишлоғида оддий деҳқон оиласида туғилган ва 1942 йилда ҳарбий сафарбарликка чақирилган. Қисқа муддатли тайёргарликдан сўнг, у Белоруссия fronti таркибига юборилган, бу ерда у ўз жанговар ҳаётини пиёда аскар сифатида бошлади. 75-ўқчи полки таркибида жангларга кирди, 1942 йилнинг охирларида жанг майдонида чап кўзидан яраланди ва икки ой мобайнида ҳарбий госпиталда даволангандан сўнг, уйига жавоб берилган. Тўрт ойдан сўнг, яна фронтга жўнатилган, бу сафар 2-Белоруссия фронтининг 26-дивизия, 75-мотоўқчи полкида ўқчи сифатида жангларга кирган. Каунас, Литва, Латвия, Эстония учун бўлган жангларда фаол қатнашга, бу шаҳарлар озод қилингандан кейин, у хизмат қилаётган полк Германия худудига кирган. Ана шу жангларда, аниқроғи Кинсберг шаҳри учун бўлган жангларда иккинчи марта жароҳат олди. Ўнг кўлидан ярадор бўлган жангчини Калининград шаҳрида жойлашган ҳарбий госпиталда беш ой давомида даволашди, 1945 йилга келиб уруш тугаган кезларда у шу госпиталдан иккинчи гуруҳ ногирони сифатида ўз ватанига қайтарилди.

Урушдан қайтгандан сўнг 1945-1954 йиллар мобайнида Бойсун туманидаги ўша пайтларда Димитров деб номланган хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлади. 1954 йилда унинг оиласи Музработ туманидаги «Янгиобод» хўжалигига кўчиб ўтди, бу ерда нафақага чиққунча, 1985 йилгача қурилишда ишчи бўлиб ишлади. Жанггоҳларда ва меҳнат жабҳаларида кўрсатган фидойиликлари бесамар кетмади, у уруш давридаги ва тинчлик давридаги меҳнатлари эвазига қатор орден ва

медаллар билан муносиб тақдирланди. Ҳозирги кунда 9 нафар фарзанди, 50 неvara-чеваралари қуршовида бахтли ҳаёт кечираётган бобо ҳамон бардам ва тетик.

Эшпўлат Рўзиев

Термиз тумани Янгиариқ қишлоғи ҳудудида туғилган ва 1942 йилнинг 17 сентябрида ҳарбий сафарбарликка чақирилган. Илк жангларга Ленинград муҳофаазида 62-батальон, 73-рота таркибида қиради. Жангда қаттиқ жароҳатланди, икки ой мобайнида ҳарбий госпиталда даволангач, яна жангларга қайтган. Бу гал уни Япониядаги денгиз қўшинлари сафига жўнатишди, ушбу қўшин таркибида 1947 йилгача бўлди. Шу йилнинг май ойида ўзи туғилиб ўсган ватанига қайтиб келди, жангларда кўрсатган матонат ва жасорати учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланди. Бугунги кунда Музработ туманидаги «Қўнғирот» ширкат хўжалиги, «Дўстлик» маҳалласида 8 нафар фарзанди ва кўп сонли неvara, чевараларининг бахтини тилаб, замонга шукроналар айтиб яшамокда.

Эшқувват Турдиев

1919 йилда Шеробод туманидаги Бешқўтон қишлоғида оддий деҳқон оиласида таваллуд топган, мактабда ўқиб, хўжаликда ишлаган, 1940 йилда ҳақиқий ҳарбий хизматга чақирилган. Хизматни ўтаётган кезлари 1941 йилда иккинчи жаҳон уруши бошланади, уни урушга сафарбар этишади. У шу тариқа урушнинг бошидан охирига қадар турли жангҳоҳларда бўлади, мардлик ва жасоратлари муносиб тақдирланган, 1946 йилда она юртига ёруғ юз билан қайтди.

Урушдан қайтгач, Бешқўтон қишлоғида меҳнат қила бошлади, кейин унинг оиласи Термиз туманига кўчиб ўтди ва тумандаги Охунбобоев номли хўжаликда бригада бошлиғи бўлиб ишлади. 1963 йилда эса доимий яшаш учун Музработ туманига кўчиб ўтди, бу ерда у 1963-1981 йилларда «Искра» хўжалигида тракторчи бўлиб ишлади. Узоқ йиллар ҳалол ва виждонан меҳнат эвазига 1981 йилда нафақага иззат-икром билан узатилди. Уруш жароҳатлари туфайли биринчи гуруҳ ногирони бўлиб қолган бу отахон айна дамларда ўз қадрдон қишлоғида неvara ва чеваралари ардоғида умр кечирмокда.

Эсон Қурбонов

1924 йилда Шеробод туманида туғилган ва 1942 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Украина, Белоруссия, Польша ҳамда Чехословакияни озод этиш жангларида қатнашган, жангларда икки марта жароҳатланиб даволанган. Жанговар хизматлари эвазига қатор орден ва медаллар билан тақдирланган, урушдан кейин ўқишни давом эттирган. Ўқишдан сўнг, мактабда ўқитувчи бўлиб ишлаган, иш фаолияти давомида маҳаллий Кенгашларга бир неча бор депутат этиб сайланган. Ҳозирги кунда фарзандлари, кўп сонли неvara-чеваралари даврасида тинчлик замонасини дуо қилиб, бахтли умр кечирмокда.

Эшбўри Шомуротов

1924 йилда Термиз туманида туғилган ва 1938 йилдан эътиборан «Оқтош» кишлоқ Шўросига қарашли «Қизил байроқ» хўжалигида оддий ишчи сифатида меҳнат фаолиятини бошлаган. 1942 йилнинг 24 сентябрида ҳарбий хизматга чақирилган, жанговар хизматни Русиянинг Подольск шаҳрида бошлаган. Асосий жангларга Москва, Сталинград шаҳарларида киради. Польшанинг Старая Этарая шаҳри учун бўлган жангларда оғир ярадор бўлади, оқибатда ватанига қайтарилади.

1947 йилдан эътиборан ўзи аввал ишлаб кетган «Қизил байроқ» хўжалигида бригадирлик қила бошлаган. 1962 йилдан бошлаб, хўжалик тафтиш комиссияси раиси, 1970 йилдан бошлаб эса савдо соҳасида ишлаган. 1978 йилда у оиласи билан Музрабод туманидаги ҳозирги «Қўнғирот» хўжалигига кўчиб ўтган. 1984 йилда нафақага чиққан. Бугунги кунда фарзандлари ва неваралари ардоғида яшаётган бу собиқ жангчи қатор орден ва медаллар соҳибидир.

Фармон Равшанов

Ёшлик даврининг энг қайноқ дамларида жанггоҳларда бўлган бу азамат инсон 1916 йилнинг 12 июлида Бойсун туманидаги Сариосиё кишлоғида деҳқон оиласида туғилган. Уруш бошлангунча ўзи яшаётган хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлаган ва 1942 йилнинг 15 ноябрида урушга сафарбар этилган, у дастлаб, яъни 1942 йилнинг ноябридан 1943 йилнинг март ойигача 256-батальонда, кейин эса 1945 йилнинг ноябригача 205-сонли аэродромда ўқчи бўлган. Уруш тугаган йили, ноябр ойида ўз ватанига қайтиб келган. Урушдан қайтгач, 1946-1954 йиллар Бойсун тумани «Работ» хўжалигида оддий ишчи бўлиб ишлади. 1954 йилда унинг оиласи Музработ туманидаги «Янгиобод» хўжалигининг 3-бўлимига кўчиб келиб жойлашади бу ерда у 1976 йилгача, яъни нафақага чиққунча сувчи бўлиб ишлаган. Жанговар хизматлари эвазига қатор орден ва медаллар билан муносиб тақдирланган собиқ жангчининг оиласида 8 нафар фарзанд вояга етди, унинг 50 невараси, 43 чевараси бор.

Фозил Алибоев

1920 йилда Қашқадарё вилоятининг Дехқонобод туманида туғилган ва 1941 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армияга чақирилган. Уруш даврида Харьков, Украина, Белоруссия ҳудудларида бўлган жангларда қатнашган, жанглар пайтида икки марта яраланиб, турли ҳарбий госпиталларда даволанган. 1946 йилда урушдан қайтган, шундан сўнг, тўхтаб қолган ўқишини давом эттирган, ўқишни тамомлагач, ўрта мактабда ўқитувчилик қила бошлади. 1968 йилда у оиласи билан Сурхондарё вилоятининг Музработ кишлоғига кўчиб келган. Бу ерда у Бешқўтон массивини ўзлаштиришда қатнашаётганларнинг фарзандларини ўқитишда давом этган. Кейинчалик ўзи ишлаётган мактабга директорлик қилди. Жанговар хизматлари, халқ таълимини ривожлантириш ва ёш авлодга таълим-тарбия бериш борасидаги хизматлари муносиб тақдирланиб, қатор орден ва медалларга сазовор бўлган.

Юсуф Холмуродов

1922 йилда Бойсун тумани Кофрун қишлоғида таваллуд топган ва шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилнинг июлида ҳарбий хизматга жўнатилган. Унинг жанговар ҳаёти Орловск, Курск, Украина, Белоруссия ва бошқа шаҳарларни озод этишда кечди. Жанглардаги матонат ва жасорати қатор орден ва медаллар билан муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда турли жабҳаларда фаолият кўрсатди, кейинчалик Музработ туманига кўчиб ўтгандан сўнг, шу тумандаги 26-сонли мактабда ўқитувчилик қила бошлади. Умри давомида 5 нафар фарзандни муносиб қилиб тарбиялади. Ана шу фарзандларидан кўпайган 22 нафар неvara, 6 нафар чевара бобожониси билан ҳақли равишда фахрланишади.

Рўзи Тошматов

1913 йилда Туркменистоннинг Қорлиқ туманида туғилган ва у 1939 йилда ҳақиқий ҳарбий хизматга чақирилган. Уч йил мобайнида Москвада ҳарбий хизматни ўтайди, ҳарбий хизматдан сўнг уйга қайтади ва 1942 йилнинг июн ойида фронтга жўнатилади. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина frontiда жанг қилган, Чехословакияни озод этишдаги жангларда иштирок этган, сўнггра Югославия, Венгриядаги жангларни бошдан кечирди. Берлингача бўлган жангавор йўлни босиб ўтади ва тўрт марта оғир тан жароҳатлари олади, ҳар сафар даволаниб, жанговар сафга қайтаверди. Ана шу жанглардаги жасорати ва матонати учун у 1942 йилнинг декабрида «Жасорати учун», 1944 йилда эса «Жанговар хизматлари учун» медаллари билан тақдирланган эди. У уруш даврида сержант унвонида жангларга кирди, урушдан кейинги йилларда ҳам унинг жасорати унутилмади. Турли йилларда қатор орден ва медаллар билан мукофотланди, уруш садолари тугаб, ўзи туғилиб ўсган юртга соғ-омон қайтади ва 1948-1949 йилларда қўшни Тожикистоннинг Конибодом туманига кўчиб ўтади. Бу ерда у беш-олти йил мобайнида бригадир бўлиб ишлади, уйланди, оиласида 5 нафар фарзанд дунёга келади. Ҳозир бу фарзандлардан кўпайган неваралар 30 дан, чеваралар эса 20 дан ошиб кетди. Меҳнат фахрийси бўлмиш собиқ жангчи айти пайтда Музработ туманидаги А. Набиев ширкат хўжалигининг Болдир қишлоғида яшамокда.

Шермурот Эрматов

Иккинчи жаҳон уруши жанггоҳларидан омон қайтиб, бугунги кунда бахтли умр кечираётган ҳурматли отахон 1924 йилнинг июн ойида Термиз туманидаги «Октябрь» қишлоқ шўросига қарашли Шўроб қишлоғида туғилган. У 4-синф маълумотига эга, 1942 йилнинг 14 сентябрида Термиз тумани ҳарбий комиссариати томонидан ҳарбий хизматга чақирилади. Қисқа муддатли ҳарбий-жанговар тайёргарликдан сўнг, у Узоқ Шарқ ҳарбий округи ихтиёрига юборилади. Шундан сўнг Тинч океани флотида жанговар хизмат қила бошлайди, 1944 йилда Қизил Байроқ орденли Болтиқ флотида таркибида жангга киради. Уруш тугагандан кейин ҳам у хизматга олиб қолинади, ниҳоят 1947 йилнинг 10 майида Олий Бош қўмондоннинг буйруғига асосан ҳарбий хизматдан бўшатилиб, ўз ватанига қайтади.

1947 йилнинг июн ойидан эътиборан Термиз туманидаги «Чегара» жамоа хўжалигида оддий сувчи бўлиб ишлай бошлади, 1971 йилда унинг оиласи Музработ туманидаги «Искра» давлат хўжалигига кўчиб ўтади. Бу ерда у механизатор сифатида фаолият юритди, кейинчалик уста-темирчи касбида ишлади, 1984 йилнинг июлида нафақага узатилади. Ҳозирги кунда Музработ тумани, «Янгиобод» маҳалласида яшаётган отахоннинг бахти бутун, собиқ жангчи фарзандлари, неваралари ва чеваралари бахтини тилаб, умргузаронлик қилмоқда.

Чори Эшмуродов

1916 йилда Термиз туманидаги Оқтош қишлоғида таваллуд топган ва 1942 йилда урушга сафарбар этилган, дастлаб Сталинград учун бўлган жангларда оғир тан жароҳати олади. Даволаниб чиққач яна хизматни ўз қисмида давом эттиради, у уруш йилларида бу қисм таркибида уч йил снайпер(мерган)лик қилади. 1945 йилга келиб, яна оғир жароҳат олади, ниҳоят ҳарбий-тиббий комиссия хулосасига кўра, ватанига қайтариб юборилади. Урушдаги жасоратлари учун «Улуғ Ватан уруши» ордени соҳиби бўлди, яна қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланиб турди. Урушдан кейинги йилларда Ватанни тиклаш ишларида фаол қатнашди. Айни кунларда Музработ туманидаги Болдир қишлоғида яшаётган отахоннинг 5 фарзанди, 20 неvara ва 24 нафар чевараси бор.

Чори Эрматов

1919 йилда Шеробод туманидаги Сеплон қишлоқ Шўросига қарашли Бешқўтон қишлоғида туғилган. Мактаб таълимини тугатгач, Термиз ветеринария техникумига ўқишга кирди, 1937 йилда техникумни тугатиб, мутахассис деган номга эга бўлди. Ўзи яшаётган хўжаликда ишлай бошлади, 1940 йилнинг 1 январида ҳарбий хизматга чақирилади, ҳарбий хизматни ўтаётганда 1941 йилда иккинчи жаҳон уруши бошланиб кетади. Уни ҳам бошқалар катори урушга сафарбар этишди. 1941-1945 йиллар жанггоҳларда бўлиб, Сталинград ва Астрахан шаҳарларини озод этишда қатнашади. 1943 йилда қаттиқ жароҳатланиб, Астрахан ҳарбий госпиталида 4 ой даволаниб, яна жангларга киради. Урушдаги жасоратлари муносиб тақдирланиб, 1945 йилнинг 9 майида кўкси ордени ва медаллар билан безалган ҳолда ватанига қайтди. Урушдан кейин ўз қишлоғидаги хўжаликда меҳнат фаолиятини давом эттирди ва 1979 йилда давлат нафақасига чиқди.

Карим Саидов

1924 йилда Бойсун туманидаги Сайроб қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг июл ойида Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан ҳаракатдаги армияга хизматга чақирилган. Дастлаб, Латвия ва Литва Республикаларидаги заҳира қўшинлари таркибига киритилган, ҳарбий-жанговар тайёргарликлардан сўнг, Белоруссия фронтига жўнатилиб, шу фронт таркибида жангга кирган. 1945 йилгача бўлган уруш ҳаракатларида қатнашиб, Сталинград, Кинзбург, Болтик бўйидаги қатор шаҳарларни озод этишдаги жангларда матонат ва жасорат намуналарини кўрсатган. Бир неча бор немис аскарларини асирга олган ва 1945

йилнинг биринчи мартида Болтиқ бўйи шаҳарларини озод этишда қаттиқ ярадор бўлган. «Звакао» ҳарбий госпиталида олти ой даволанган, саломатлиги тиклангач, 1945 йилнинг декабр ойида ҳарбий хизматдан бўшатилиб, ўзи туғилиб ўсган Бойсунга қайтган. Урушда кўрсатган қаҳрамонликлари эвазига қатор орден ва медаллар билан тақдирланган бу отахон кўп йиллар «Сайроб» хўжалигида ҳалол меҳнат қилди. 1954 йилда эса ўша даврлардаги ҳукумат чақирига жавобан Музработ чўлларини ўзлаштиришга отланди. Оиласи билан чўлга, «Янгиобод» хўжалигига кўчиб келди, меҳнат фаолиятини нафақага чиққунга қадар шу ерда давом эттирди. У умри давомида эл-юртга фойдаси тегадиган 8 нафар фарзандни тарбиялаб вояга етказди, унинг 40 нафар неvara ва 20 нафар чевараси бор.

Исмат Бўриев

1924 йилнинг 10 декабрида Бойсун туманидаги Кўчкак қишлоғида оддий деҳқон оиласида туғилган ҳамда меҳнат фаолиятини жуда эрта бошлаган эди. У Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг 8 сентябрида урушга жўнатилади, илк тайёргарликлардан сўнг, жанговар фаолиятини Хмельницкий шаҳрида жойлашган 196- ўқчи полкида ўқчи-аскар сифатида бошлаган. 1943 йилнинг апрел ойида ўнг оёғи ва бошидан қаттиқ яраланган, бу жароҳат туфайли 1944 йилнинг апрелигача ҳарбий госпиталда даволанган. Ҳарбий-тиббий комиссия хулосасига кўра, ўша йили ўз ватанига қайтарилган, урушдан қайтгандан сўнг, у 1944-1956 йилларда «Ашхобод-Душанбе» темир йўлида ишчи бўлиб ишлаган. 1956 йилда ҳозирги Музработ туманидаги «Янгиобод» қишлоғига кўчиб келади, бу ерда у пахтачилик бригадасида сувчи бўлиб ишлади. Унинг иккинчи жаҳон урушидаги хизматлари инобатга олиниб, урушнинг 20,30,40,50 йилликлари муносабати билан, Армия ташкил этилганлигининг турли саналарида медаллар ва орден билан мукофотланди. 1980 ва 1985 йилларда 2- даражали ва кейин 2- даражали «Ватан уруши» ордени, мамлакатимиз Президентининг Фармонида кўра «Жасорат» медали билан тақдирланган. Собиқ жангчи 1984 йилда нафақага чиқади, оиласида 6 нафар фарзанди, ўнлаб неvara чеваралари бор.

Очил Ҳамроев

1926 йилнинг 5 февралда Бойсун туманидаги Боғиболо қишлоғида оддий деҳқон оиласида таваллуд топган ва 1943 йилнинг май ойида у фронтга жўнатилади. Дастлаб Қозоғистоннинг Семипалатинск шаҳрида захирада бўлган 209-ўқчи полкига келтирилган ёш жангчи бу ерда махсус ҳарбий-жанговар тайёргарликдан ўтади. Тайёргарликдан сўнг, уни Рига шаҳридаги ўқчи полк ихтиёрига ўқчи-аскар сифатида жўнатишди. У намунали жанговар йўлни босиб ўтди ва 1944-1945 йилларда Шимолий Пруссияни, Польша худудини озод қилиш жангларида бўлди. Сўнггра, Германиянинг Браденбург шаҳри орқали Махтенбург, Потсдам шаҳарларида ҳам ўқчи сифатида жанговар ҳаракатларда фаол иштирок этди. Уруш тугагач, у ҳарбий хизматни давом эттириш учун олиб қолинди ва 1945 йилнинг май ойидан 1946 йилнинг сентябригача Германия худудида жойлашган 68-ўқчи полкда ўқчи, 1946 йилнинг сентябридан 1948 йилнинг тўртинчи июлигача 10-алоҳида ўқчи-контрразведка бошқармасида ўқчи, 1948 йилнинг июлидан 1950

йилнинг июлигача эса Германиядаги 17246- сонли ҳарбий қисмда ўқчи бўлиб хизматни давом эттирди. Ўн етти ёшли навқирон йигит шу тариқа урушнинг барча даҳшатларини, жанггоҳларнинг қийинчиликларини, тиклаш йилидаги тинчликпарвар сиёсатни амалга оширишда фаол қатнашиб, ўзи ҳам ҳар жихатдан камол топиб қайтди. Қадрдон қишлоғига қайтгач, у тўрт йил давомида, яъни 1954 йилгача Бойсун туманидаги ўша пайтларда Димитров номи билан аталган хўжаликда бригада бошлиғи бўлиб ишлади. 1954 йилларда Сурхон-Шеробод чўллари ўзлаштираётган кезларда у ҳам четда турмади, оиласи билан чўлга «Янгиобод» хўжалигига кўчиб келди. Бу ерда у бригадани бошқарди, кейинроқ эса хўжалик марказий омборида мудир бўлиб ишлади, ниҳоят 1986 йилда нафақага кузатилди.

Жанггоҳларда тобланиб қайтган, умрини ҳалол меҳнатга бағишлаган собиқ жангчи ибратли ҳаёт йўлини босиб ўтди. Турмуш ўртоғи билан бири-биридан одобли 11 фарзандни муносиб тарбиялади. Жанговар хизматлари ва тинч қурилиш йилларидаги фидойи меҳнати муносиб тақдирланиб қатор орден ва медаллар соҳибига айланди. Бугунги кунда собиқ жангчи Музработ туманидаги «Янгиобод» қишлоғида фарзандлари ва неварая-чеваралари камолини тилаб, умргузаронлик қилмоқда.

Исмат Саломов

1923 йилда тоғли Бойсун туманининг Пулхоким қишлоқ Шўросига қарашли Омонхона қишлоғида туғилган ва у урушга жалб этилганда атиги 18 ёшли навқирон йигитча эди. У урушга чақирилгунча ота-онасига дала ишларида кўмаклашиб юрди ва 1942 йилнинг май ойида Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилади. 1945 йилгача жанггоҳларда бўлди, уруш тугагандан сўнг ҳам ҳарбий хизматни давом эттирди ва ниҳоят 1946 йилнинг 15 сентябрида уйига қайтди. Урушдан кейин Омонхона қишлоғидаги хўжаликда ишлади ва 1954 йилда Музработ туманидаги «Янгиобод» хўжалигига кўчиб ўтди. Бу ерда у аввал бригада бошлиғи, сўнгра оддий ҳисобчи бўлиб ишлади ва 1983 йилда нафақага чиқди. У турмуш ўртоғи Бибиш Саломова билан биргаликда ахил турмуш кечириб, 9 нафар фарзандни вояга етказди, собиқ жангчининг 44 нафар неварачевараси бор.

Пармон Аюкбўтаев

1926 йилнинг 20 ноябрида Туркменистоннинг Қорлиқ туманидаги Лайлимикон қишлоқ кенгашидаги «1 Май» хўжалигида оддий деҳқон оиласида туғилган. 1943 йилнинг сентябр ойида Қорлиқ туман ҳарбий комиссариати томонидан фронтга жўнатилган, Ленинград камали тугагач, 3-Белоруссия фронти таркибида жангларга кирган. Шу жангларнинг бирида оёғидан яраланган ва ҳарбий госпиталда соғлигини тиклагач, Кинзбург шаҳрига юборилди. У хизмат қилаётган взвод Кинзбург шаҳрини қўриқлаш учун ажратилди ва 1945 йилнинг май ойига қадар взвод шу шаҳарда бўлди. У 1950 йилда хизматдан қайтди ва қўрғошин чиқарадиган шахтада ишлай бошлади, 1953 йилдан кейин шофёрлик қилди. 1968 йилда Музработ туманига кўчиб келди, шу ердаги «Пограничник» хўжалигидан 54 гектар ер олиб, болалари билан деҳқончилик қилишга киришди. Ҳалол меҳнатлари

унга шараф келтирди «Мехнатда ўрнатганлиги учун» медали соҳиби бўлди, қатор моддий рағбатлантиришлар олди. Унинг иккинчи жаҳон урушидаги жанговар йўллари мерганликда ўтган бўлса-да, у ўша пайтлардаги хизматлари учун бериладиган орден ҳамда медалларни олмаган. Буни бобонинг ўзи ҳамон армон билан эслайди.

ОЛТИНСОЙ ТУМАНИ

Алман Менгтўраев

1925 йилнинг 12 феврилида туғилган ва 1942 йилда Денов туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Гленов, Массов, Лорздь, Кутно, Томашов, Пальцин, Берлин, Кретц, Волденберг, Дрезби, Хоэнзальц, Бромберг, Лунинец, Весла бўйи, Одер дарёси бўйи, Рига, Варшава учун жангларда қатнашган. 1943 йилда Житомирда бўлаётган жанг кезларида ҳеч бир буйруқсиз, ўз шахсий намунаси билан душман танкини ёндириб юборгани учун маршал Жуков 2-даражали «Ватан уруши» орденига тавсия этади. Узоқ ва машаққатли жанговар йўлни босиб ўтади, 1946 йилда «Варшавани озод қилганлиги учун», ўша йили «Германияни устидан Ғалаба учун», яна 1946 йилда «Берлинни ишғол қилганлиги учун», шунингдек, 1-даражали «Ватан уруши» орденини ҳам олган. 2-гуруҳ уруш ногирони, тинчлик даврида ҳам собиқ жангчининг олис жанггоҳлардаги жасорати унутилган эмас. У кейинчалик қатор медаллар ва Фахрий ёрликлар билан мунтазам мукофотланиб келган. Бу жасур жангчи урушдаги матонатлари учун 13 марта кўмондонликнинг ташаккурномасини олганлигининг ўзиёқ, унинг жанговар шон-шухратида далолат бериб турибди. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда ферма мудир, раис муовини, зоотехник ва бошқа вазифаларда сидқидилдан меҳнат қилди. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Хўжасоат-2» маҳалласида яшаётган отахоннинг икки нафар ўғли бор. Шунингдек, келинлари, 7 нафар невараси ҳам боболари атрофида парвона.

Асад Менгнийёзов

1923 йилда Денов туманидаги Хўжасоат қишлоғида туғилган ва Денов туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилда фронтга жўнатилган. Уруш даврида Минск, Киев, Кишинёв, Севастополь, Қрим шаҳарлари учун бўлган жангларда фаол иштирок этган, шунингдек, Польша ва Германия ҳудудларидаги жангларда ҳам иштирок этган.

Урушдаги жасоратлари учун 3 марта «Жасурлиги учун», 1946 йилда эса «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медаллари билан тақдирланган. Отахон 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, кейинги йилларда ғалабанинг турли саналари муносабати билан қатор медаллар, Ўзбекистон Республикаси Президенти Фармони билан «Жасорат» медали билан муносиб тақдирланган собиқ жангчиларнинг биридир. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Хўжасоат-2» маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 6 нафар фарзанди, 9 нева ва 12 чевараси бор. Уруш йилларида разведкачи сифатида жангларнинг фақат олд қисмида юриб, мардлик намуналарини кўрсатган бу азамат инсон ўтаётган умрига

шукроналар айтиб, фарзандларининг бахт-камолини тилаб, фаровон турмуш кечирмоқда.

Абдурашид Хайдаров

Кўшни Қашқадарё вилоятнинг Деҳқонобод туманидаги Белибойли қишлоғида туғилган. Бешинчи синф маълумотиغا эга, Денов тумани мудофаа ишлари бўлими томонидан 1941 йилнинг 12 мартда армия сафларига чақирилган. Урушдан кейинги йиллардаги меҳнат фаолиятини 1949 йилда бошлаган, хўжаликда чўпон, ферма мудир бўлиб ишлаган. Уруш давридаги жангларда Днепропетровскнинг «Колхозка» қишлоғидаги жангларда бўлган, медаллар билан тақдирланмаган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Жиянбобо» маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 8 нафар фарзанди, неварачеваралари бор.

Абдуҳаким Жўрахонов

1924 йилда Бойсун туманидаги Панжоб қишлоғида туғилган, маълумоти еттинчи синф ҳажмида, Иккинчи жаҳон урушига 1942 йилда жўнатилган. Ўша йилиёқ жанггоҳларга кирган. Пенза, Ростов, Белкафт шаҳарларини озод этишда қатнашган ва 1943 йилда Белкафт шаҳри учун бўлган жангларда бир қанча жасурлик, мардлик намуналарини кўрсатган. Ана шу жанговар хизматлари учун 1944 йилда қатор жанговар медаллар билан тақдирланган. Олис жанггоҳлардан эсон-омон қайтгач, Олтинсой туманидаги Бобур номи ширкат хўжалигининг «Гулистон» маҳалласида 7 нафар фарзанди, 38 неварачамада 4 нафар чеварасининг бахту камолини тилаб, соғ-омон яшамоқда.

Алиқул Холматов

1921 йилда Бойсун туманидаги Ҳалқажар қишлоғида туғилган, урушгача бўлган даврларда ишчи, кейинчалик табел юритувчи бўлиб ишлаган. 1942 йилда Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган, шу йилдан эътиборан жангларга кирган, жанггоҳларга асосан Воронеж шаҳрида кирган. Курск шаҳрини озод этишдаги қаттиқ жангларда оғир яраланган, ҳарбий госпиталда даволанган, 1944 йилда ватанига қайтариб юборилган. Шу йилдан эътиборан ўқитувчи бўлиб ишлай бошлаган, уруш давридаги жасурлиги ва матонати туфайли «Жасурлиги учун», «Жанговар хизматлари учун» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ҳам турли юбилей саналари муносабати билан медаллар билан тақдирланиб келди. 1- даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳам кўксини безаб турган бу собиқ жангчи ва жонкуяр муаллим «Ўзбекистон халқ маорифи» аълочиси ҳамдир. Оиласида 1 нафар фарзанди, 10 нафар невараси, 8 нафар чевараси бор, ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги Миршоди қишлоқ фуқаролар йиғини ҳудудидаги «Мустақилликнинг 10 йиллиги» маҳалласида бахтли ҳаёт кечирмоқда.

Абдулла Қобилов

1922 йилда Денов туманидаги Хўжасоат қишлоғида туғилган, 1942 йилда Денов тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Россиянинг Сталинград, Орлов шаҳарларида жанг қилди, уруш жанггоҳларида шахсий

жасорат кўрсатди. Ўз ҳамюрти, Денов тумани Шариф Қобилов ширкат хўжалигида яшовчи Бобомурод Жумаев исмли жангчини жанг майдонларидан олиб чиқиб, санитария батальонига топширган. Чунки бу жангчи мина портлаши оқибатида тупроқ тагида ярадор бўлиб қолиб кетган эди. Уни А. Қобилов елкасида кўтариб 1,5 километр масофага олиб борган ва шифокорларга топширган. Шу тариқа жангчи ҳаётини сақлаб қолган, уруш давридаги жасоратлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган. Меҳнат фаолияти давомида узоқ йиллар давомида табел юритувчи, бригада бошлиғи, солиқчи, таъминотчи, пилла ҳосилоти бўлиб ишлаган. Оиласида 2 нафар фарзанди, 13 неvara, 8 чевараси бор. Ҳозирги кунда Олтинсой тумани, «Хўжасоат-1» фуқаролар йиғини ҳудудида яшайди.

Атоулла Тошбоев

1920 йилда Шўрчи туманидаги Жобу қишлоғида туғилган, дастлаб, Мўминкул қишлоғидаги етти йиллик мактабда, сўнгра Шўрчидаги мактабда саккизинчи синфни битирган. Кейин Бухорода етти ойлик ҳисобчилар тайёрлаш курсларида ўқиган ва 1941 йилда Самарқанд шаҳридаги Мичурин номи техникумда ҳисобчилик ихтисоси бўйича ўқишга кириб, уни 1943 йилда тугатган. Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан 1943 йилда Душанбе шаҳридаги ҳарбий зобитлар тайёрлаш мактабига жўнатилган. Бу ерда ўқиш давомида лейтенант унвонига эга бўлган, урушга сафарбар этилгач, Украина фронтининг 3-танк қўшинлари армиясининг 3-дивизияси, 78-полкида рота командири сифатида жангларга кирган. Уруш даврида Харьков, Киев шаҳарларини озод этишда ва Берлин учун бўлган жангларда қатнашган, 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва 16 та турли медаллар соҳиби. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда бош ҳисобчи, хўжалик раиси, бош иқтисодчи вазифаларида ишлаган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Ширин» ширкат хўжалигининг «Жобу-1» маҳалласида яшайди, унинг 8 фарзанди, 39 неvara ва 16 чевараси бор.

Абдисалом Хўжаёров

1916 йил 1 май куни Денов туманидаги «Озод» жамоа хўжалигининг Обшир қишлоғида туғилган ва 1944 йилнинг сентябрида Денов тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга юборилган. Урушга жўнатилгач, уч ой давомида Қозоғистоннинг Семипалатинск шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Кейин Латвия, Литва, Эстония, Руминияда жангларда бўлган ва Австрия, Венгрия, Чехословакиянинг қатор шаҳарларини озод қилишдаги жангларда қатнашган. Шундан сўнг, Россия ҳудудига ўтказилган ва 1947-48 йиллар давомида Днепрда бўлди. Уруш йилларидаги хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланди. Урушдан қайтгандан сўнг яна ўз қадрдон қишлоғи Обширга келди ва турли қурилишларда уста-дурадгор бўлиб ишлади. Бугунги кунда Олтинсой туманидаги Обшир қишлоғида яшаётган собиқ оддий аскарнинг оиласида 6 нафар фарзанд вояга етган. Ҳозир унинг 44 неvara, 19 чевараси бор.

Амиркул Маматқулов

1919 йилда Бойсун туманидаги Шўроб қишлоқ шўросига қарашли Ўрок қишлоғида туғилган ва 1939 йилда Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан

ҳарбий хизматга жўнатилган. Уруш бошлангач эса фронтга жалб этилади, 1941-1945 йилларда урушда иштирок этиб, Литвадаги 190-механизациялашган полкнинг 5-ўқчи дивизияси таркибида дастлабки жангларга кирган. Шундан сўнг Литва, Латвия, Польша, Эстония чегараларида бўлган жангларда қатнашган, Минск ва Ленинград шаҳарларида жанг қилган. Ленинград қамали пайтида шаҳар ташқарисида қолиб, душман ҳамлаларини қайтаришда иштирок этган. Урушда кўрсатган жасоратлари учун бир қанча орден ва медаллар билан тақдирланган. Жумладан, Германия устидан қозонилган ғалаба ордени, «Ғалабанинг 40 йиллиги» ордени, «Жасорат» медали ва бошқа мукофотлар унинг кўксини безаб турибди. Уруш даврида бир неча бор енгил жароҳатлар олган ва даволаниб, яна сафга қайтган, орада унинг онасига у бедарак йўқолганлиги тўғрисида билдиришган. Аммо у Ленинград остонасидаги жангларда яраланган ва шу туфайли бошқа рота солдатлари орасида бўлган. У ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги Бобур ширкат хўжалигининг «Янги қурилиш» маҳалласида фаровон турмуш кечирмоқда. Унинг 1 нафар қизи ва 14 нафар невараси бор. Тинчлик даврида бутун умр ҳайдовчи касбида ишлаган собиқ жангчи ўз ҳаёти ва бахтидан мамнун ҳолда умргузаронлик қилмоқда.

Барот Шоймардонов

1920 йилда Шўрчи туманидаги Хидиршо қишлоқ кенгашига қарашли Жобу қишлоғида туғилган. Шу қишлоқдаги етти йиллик мактабни тугатган, урушгача ўзи яшаётган хўжаликда ёшлар етакчиси - комсомол кўмитаси котиби, омбор мудир, табель юргизувчи, кейинроқ эса банк ходими бўлиб ишлади. 1942 йилнинг август ойида Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилди, уруш даврида Харьков, Белград, Донецк, Швекин шаҳарларида 213-механизациялашган дивизиянинг разведкачиси бўлган. Урушдан сўнгги йилларда савдо соҳасида ва кўп йиллар мобайнида туман касалхонасида хўжалик ишлари бўйича бош шифокор ўринбосари бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Ширин» ширкатлар хўжалигининг Жобу қишлоғида истиқомат қилади. Отахон ҳозир ҳам сафда, у маҳаллада қариялар билан ишлаш комиссияси раиси сифатида фаолият юритиб келмоқда. 6 нафар фарзанди, 25 нева ва 9 чевараси бор.

Бердиназар Хўжаназаров

1925 йилнинг 1 январиди Бойсун туманидаги «Ховуз» қишлоқ кенгашига қарашли Оқ сув қишлоғида деҳқон оиласида туғилган. Шу қишлоқдаги мактабда еттинчи синфгача ўқиган ва Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1943 йилнинг 1 мартида урушга юборилган. Иккинчи гуруҳ ногирони. Шу йилнинг март ойидан 1944 йилнинг май ойигача жанггоҳларда бўлган ва Белоруссия армияси таркибида жангларга кирган. Орш дарёси, Польша, Белоруссия, Украинани озод этишда қатнашган. 1944 йилнинг май ойида яраланиб, шу йилнинг 25 майида ўз ватанига қатиб келган. Урушдан қайтгандан сўнг, Бойсун туманидаги «Янги турмуш» жамоа хўжалигида бригада бошлиғи, омбор мудир, ҳисобчи вазибаларида ишлаган. 1955 йилдан 1985 йилгача Шўрчи туманидаги «Оқ олтин» ширкат хўжалигида бригадир, ҳисобчи бўлиб ишлаган. 1985 йилда 1-даражали «Ватан уруши» ордени ва Ғалаба байрами саналарида қатор медаллар

билан тақдирланган. Собиқ жангчи 1946 йилда Хадича Одинаевага уйланиб, оилада 9 нафар фарзанд ўстирди. Бугунги кунда у Олтинсой туманидаги «Ок олтин» ширкат хўжалигининг «Янгиобод» маҳалласида фарзандлари ва неваралари билан бахтли умр кечирмоқда.

Бўри Хўжанов

1906 йилда туғилган ва 1942 йилда Иккинчи жаҳон урушига жўнатилган. Украина ва Белоруссияни немис босқинчиларидан озод қилиш жангларида қатнашган, жангларда бир неча бор жароҳатлар олган. 1946 йилда ўз қадрдон қишлоғига қайтиб келган, урушдан кейинги йилларда Мармин қишлоғида ҳар хил лавозимларда ишлаган. 1966 йилда нафақага чиққан. Айни кунларда ҳам ўзи туғилиб ўсган Олтинсой туманидаги «Чеп» фуқаролар йиғини ҳудудидаги Мармин маҳалласида яшаётган отахоннинг муносиб фарзандлари, 50 нафар невараси, 28 нафар чевараси бор. Бобо уларнинг бахтини тилаб, ҳаётига шукроналар айтиб яшамокда.

Бобоҳон Давлатов

1912 йилда Бойсун туманидаги Ҳалқажар қишлоғида туғилган ва меҳнат фаолиятини 1930 йилда оддий ишчи сифатида бошлаган. 1942 йилда Шўрчи тумани мудофаа ишлари бўлими томонидан урушга юборилган. 1942-1943 йиллар давомида жангларда бўлиб, Сталинград ва Волховский шаҳарларини озод этишда қатнашган, урушдаги хизматлари учун олтита медал билан тақдирланган.

1946 йилдан нафақага чиққунга қадар ишчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Мустақиллик 10 йиллиги» хўжалигида яшаётган бу отахоннинг оиласида 2 нафар фарзанд вояга етган, 16 нафар невараси, 20 дан ортиқ чевараси бор.

Боймат Эшматов

1908 йилда ҚШўрчи туманидаги собиқ Тельман номли ҳозирда Олтинсой ширкат хўжаликда туғилган, еттинчи синф маълумотиغا эга. 1940 йилда ўз аризасига кўра, армия хизматида кетган, Иккинчи жаҳон урушига 1941 йилда Калининград шаҳрида кирган. Орловск, Куйбишев, Новосибирск шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган, ана шу жанглар пайтида қаттиқ ярадор бўлиб, бир оёғидан ажралган. 1943 йилда урушдан қайтариб юборилган ва 1943 йилдан 1983 йилгача Олтинсой туманидаги Қорлиқ, Хидиршо, Дўғоба қишлоқ кенгашларида ишлаган. Унинг жанглардаги жасурлиги қатор орден-медаллар, Фахрий ёрликлар билан тақдирланган, у ҳозир Олтинсой туманидаги «Олтинсой» ширкат хўжалигига қарашли «Хидиршо» маҳалласида яшайди. Собиқ жангчининг 13 фарзанди, 80 невага ҳамда 53 нафар чевараси бор.

Менгтўра Қурбонов

1899 йилда Сайрак қишлоғида туғилган ва 1943 йилнинг 15 феввалида Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга сафарбар этилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Харьков, Белоруссия ва Польша жангларида қатнашган. Урушдан кейинги даврларда жанггоҳлардаги хизматлари учун орден

ва медаллар билан тақдирланган. Тинчлик даврида бригадир, ферма мудир, ҳосилот ва қоровул бўлиб ишлаган. Оила куриб, фарзандлар тарбиялаган. Ҳозирда унинг 6 нафар фарзанди, 40 неvara ва 28 чевараси бор.

Менгбой Йўлдошев

1917 йили 9 майда Денов тумани «Озод» жамоа хўжагилига қарашли Обшир қишлоғида туғилган ва Денов тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йил 27 май куни урушга жўнатилган. Ўша йилиёқ Чехословакия ҳудудидаги жангларга жалб этилган, шундан сўнг, Хитойда бир ярим йил бўлган. 1945 йилнинг 3 сентябрида эса Япония урушига ташланган, Германия учун бўлган жангларда оёғи ва белидан қаттиқ яраланган. Ҳарбий госпиталда даволангач, уруш тугаган кезларда ватанига қайтди, урушдаги иштироки учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган. Иккинчи жаҳон уруши жанггоҳларидан эсон-омон қайтгандан сўнг, оддий ишчи, бригадир бўлиб ишлади. Фарҳод каналини қозишда иштирок этган, бугунги кунда Олтинсой туманидаги Обшир қишлоғида яшаётган собиқ жангчининг 4 нафар фарзанди, 18 неvara ва 6 чевараси бор.

Мамасоли Абдусатторов

1922 йилда Қирғизистоннинг Ўш вилоятидаги Ўзганд туманида туғилган, етти йиллик мактабни тугатиб, Душанбе шаҳридаги педагогика билим юртига ўқишга кирган. 1941 йилда Шаҳринав ҳарбий комиссариати томонидан урушга сафарбар этилган, ҳарбий -жанговар тайёргарликлардан сўнг, 1941 йилдан жанггоҳларга кирган. Аввал Белоруссия fronti, 1942 йилда эса Сталинград frontiда, кейин Орёл ва Курск шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. 1944 йилда жангларда оғир ярадор бўлиб, даволангач ватанига қайтган, дастлаб 1950 йилда Душанбе шаҳридаги педагогика институтини тугатади. Собиқ жангчининг оиласида 6 нафар фарзанди бор, фарзандларининг 2 нафари ўқитувчи, 4 нафари эса врач.

Маҳмуд Самадов

1918 йилнинг 11 октябрида Бойсун туманидаги Халқажар қишлоғида туғилган ва 1939 йилда Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига чақирилган. Қримдаги Севастопол шаҳрида армия хизматида бўлган, уруш бошланган 1941 йилдан фронтга ташланган. Уруш кетаётган йилларда Днепропетровскда, Киев шаҳри яқинидаги ўрмонларда ишлаган, Одесса шаҳрида штаб қоровули бўлган, Берлин шаҳригача борган. Яраланиб, Минск шаҳридаги ҳарбий госпиталда даволанган, уруш тугагач тиклаш ва қурилиш ишларида олиб қолинган. Ўз ватанига 1948 йилда қайтган, Миршоди қишлоғида 1970 йилгача хўжаликда ишчи, 1970-1992 йилларда Миршоди қишлоғидаги мактабда қоровул бўлиб ишлаган. 6 нафар фарзанди бор, уларнинг барчаси оилали, ишли, алоҳида яшашади. Собиқ жангчининг 26 неvara ҳамда 16 нафар чевараси бор.

Мурод Болтаев

1924 йилнинг 7 ноябрида Бойсун туманидаги «Сайроб» қишлоқ кенгашининг Панжоб қишлоғида туғилган, маълумоти еттинчи синф ҳажмида.

Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилда иккинчи жаҳон урушига жўнатилган, уруш даврида уч марта каттиқ яраланган. Украина ва Германиянинг қатор шаҳарларини озод қилишдаги жангларда фаол қатнашган, 1945 йилда иккинчи гуруҳ ногирони бўлиб қайтган. Урушдан кейинги йилларда меҳнат жабҳаларида фаол иштирок этди, 1952 йилдаги ҳукумат қарори асосида унинг оиласи ҳам Панжобдан Шўрчи туманига кўчиб ўтди. Унинг фронт йўлларида кўрсатган мардлиги ва хизматлари 12 марта турли орден ва медаллар билан тақдирланган. Уруш даҳшатларини уч йил давомида ўз бошидан кечириб қайтган собиқ жангчи айти кунларда Олтинсой туманидаги Бобур номидаги ширкат хўжалигининг «Гулистон» қишлоғида фарзандлари ва кўп сонли неваралари ардоғида умр кечирмоқда.

Мордай Қудратов

1923 йилда Денов туманидаги Хўжасоат қишлоғида туғилган, еттинчи синф маълумотиغا эга. 1942 йилда Денов тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Украина, Белоруссия фронтларида бўлган, Қримни озод қилиш жангларида шахсий жасорат намуналарини кўрсатиб, окопларда яраланиб қолиб кетган икки нафар жангчини елкасида кўтариб олиб чиққан ва санитария қисмига олиб бориб топширган. Фронт давридаги хизматлари эвазига урушдан кейинги йилларда Ғалаба байрамининг турли саналарида медаллар билан тақдирланган. Президентимиз Фармонларига асосан 1994 йилда унга ҳам «Жасорат» медали берилган. Урушдан кейинги тинч қурилиш ва тиклаш йилларида меҳнат билан фаол шуғулланган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Хўжасоат-1» маҳалласида яшаётган бу отахоннинг 2 нафар фарзанди, 9 нафар невараси бор.

Мажид Нурматов

1918 йилда ҳозирги Олтинсой тумани ҳудудидаги Хўжасоат қишлоғида туғилган ва 1943 йилда Денов туман мудофаа ишлари комиссариати томонидан фронтга жўнатилган. Украинанинг Киев, Жемиренко шаҳарларини озод этишда, шунингдек Руминия ҳудудларида бўлиб ўтган жангларда қатнашган. Унинг кўксини 2-даражали «Ватан уруши» ордени ва қатор медаллар бегаб турибди. Уруш даврида ўқчи полкда хизмат қилган, урушдан кейинги йилларда ҳам ҳалол меҳнат қилди. Меҳнат фаолияти давомида ҳайдовчи, уста, механик бўлиб ишлади, кейинчалик, яъни 1999 йилда муборак ҳаж сафарига бориб қайтди. Бобонинг 11 нафар фарзанди, кўплаб невага ҳамда чеваралари бор.

Мардон Хўжакелдиев

1923 йилда Денов туманидаги «Ҳазарбоғ» хўжалигида туғилган ва 1942 йилнинг май ойида урушга жўнатилган. Сталинград жангларида қатнашган, Балашово шаҳрини озод қилишда, Украина ҳудудида бўлиб ўтган жанглар иштирокчиси. Урушдаги фаолияти учун 12 марта медаллар ва Фаҳрий ёрликлар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда оиласида 2 нафар фарзанд вояга етган, ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Шакарқамиш» маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 11 невага, 7 чевараси бор.

Мамазиё Ҳайитов

1924 йилда Шўрчи туманидаги «Батош» маҳалласида туғилган ва 1942 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Мормурский шаҳри учун бўлган жанглarda қатнашган, 1944 йилда Тошкентга қайтарилиб, ҳарбий хизматини давом эттирган. 1947 йилда оиласи бағрига қайтган, қатор орденлари, «Жасурлиги учун» ҳамда «Жасорат» медаллари соҳиби. Унинг 8 нафар фарзанди, 36 невараси ва 20 чевараси бор. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Батош» маҳалласида яшайди.

Норбой Тошпўлатов

1923 йил 10 мартда Сариосиё туманида туғилган ва 1940 йилда Сариосиёдаги «Бобатоғ» хўжалигидан ҳарбий хизматга жўнатишган. Урушда бўлган шаҳарларининг номини унутган, орден ва медаллари йўқ. Ҳозир Олтинсой туманидаги «Каптархона» маҳалласида яшайди. Оиласида 5 нафар фарзанди, 21 дан ортиқ нева- чевараси бор.

Нормир Менггаев

1923 йилда Шўрчи туманидаги «Хидиршо» қишлоқ кенгашига қарашли Мўминкул қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатишган. Уруш йилларида Будапешт, Варшава, Волгоград, Украина, Сталинград жангларида қатнашган. Урушдаги фаолияти учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган, урушдан кейинги йилларда солиқчи, савдо ходими, бригадир бўлиб ишлади. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги Мўминкул маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 5 нафар фарзанди, 19 нева, 15 чевараси бор.

Омон Каримов

1923 йилда туғилган ва 1932 йилда Мўминкул қишлоғидаги мактабга ўқишга борган, маълумоти 5-синф ҳажмида. Мактабдан сўнг, отаси билан биргаликда чўпонлик қилган, 1941 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига чақирилган, сўнгра урушга жалб этилган. Украинадан Берлингача бўлган жанговар йўлни босиб ўтган, уруш даврида икки марта яраланиб, даволанган. 2-гуруҳ ногирони, урушдан қайтгач, меҳнат қилди, кейинчалик хўжаликда бош чўпон бўлиб ишлади, ниҳоят 1983 йилда нафақага чиқди. Унинг оиласида қатор фарзандлар, нева ва чеваралар вояга етди.

Омон Азимов

1920 йилда Бойсун туманидаги Ҳалқажар қишлоғида туғилган, маълумоти саккизинчи синф ҳажмида. Бойсун тумани мудофаа ишлари бўлими томонидан урушга жўнатишган. Украинанинг Черниговский вилоятидаги ҳамда Харьков шаҳарларини озод этишдаги жанглarda қатнашган. Урушдаги фаолияти учун 9 та медал билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги Миршоди қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Қурама-2» маҳалласида яшайди.

Очилди Жумаев

1914 йилда Денов туманидаги Хўжасоат қишлоғида туғилган. Маълумоти тўртинчи синф ҳажмида. Урушдан кейинги йилларда ўқиб, маълумот олган. 1942 йилда Денов туман ҳарбий комиссариатидан урушга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Сталинград, Қрим, Польша, Венгрия, Руминия, Германия ҳудудларидаги жанггоҳларда бўлган. Урушдаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган. Уруш даврида у фельдшерлик ҳам қилган, жуда кўплаб аскарларга, болалар ва аёлларга ёрдам берган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Хўжасоат-1» маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 2 нафар фарзанди, 8 нафар невараси бор. Бобо урушдан кейинги йилларда ўз қишлоғига қайтиб келгач, ветеринария фельдшери, омбор ва дўкон мудир, бригада бошлиғи ва ҳосилот бўлиб ишлаган.

Олломурад Жўраев

1915 йилда Бойсун туманидаги Тешиктош қишлоғида туғилган. Уруш бошлангунга қадар, хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлаган. Сариосиё туман мудофаа ишлари бўлими томонидан 1940 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Кейинчалик иккинчи жаҳон урушига сафарбар этилган. 1943 йилгача урушда бўлган, урушдаги фаолияти учун 6 та медал билан тақдирланган. Урушдан кейин нафақага чиққунга чўпон бўлиб ишлаган.

Тали Тоғаев

1920 йилда Шўрчи туманидаги Хидиршо қишлоқ кенгаши ҳудудидаги Мўминкул қишлоғида туғилган, маълумоти 4-синф ҳажмида, 6 нафар фарзанди бор. 1941 йилнинг декабр ойида Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган, Одесса, Днепропетровск, Донбасс, Смоленский, Запорожье, Харьков, Ростов, Берлин, Севастополь шаҳарларида бўлган. Турли медаллар билан тақдирланган, урушдан кейинги йилларда оддий ишчи, мактаб қоровули бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги Мўминкул маҳалласида яшаётган бу собиқ жангчининг 6 нафар, 21 неvara ва 10 чевараси бор.

Турди Содиқов

1926 йилнинг 16 мартида Шўрчи туманидаги Миршоди қишлоғида туғилган, маълумоти 4-синф ҳажмида, меҳнат фаолияти қишлоқда чўпонлик қилишдан бошланган. 1943 йилда Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан иккинчи жаҳон урушига сафарбар этилган. Фронтга маршал Жуков қўмондонлиги остидаги армияда пулемётчи бўлиб хизмат қилган. Польшадан Берлингача бўлган жанговар йўлни босиб ўтган. Берлинда Ғалаба байроғини тикиш пайтида ярадор бўлган, уруш даврида қорни ва биқинидан ярадор бўлиб, Польшада даволанган. Сўнгра, 1945 йилда ватанига қайтган.

1945 йилнинг ноябр ойидан 1963 йилгача хўжаликда чўпон бўлиб ишлаган. 1963 йилдан 1990 йилгача эса Денов-Тўпаланг-Қоратоғ каналлари бошқармасида бош мироб вазифасида ишлаган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Оқ олтин» фуқаролар йиғинининг «Миршоди» маҳалласида яшаб келмоқда. Урушдаги жасоратлари учун 1947 йилда «1941-45 йиллардаги Улуғ Ватан урушида Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали ва шу сана билан боғлиқ кўплаб

медаллар билан тақдирланган. 1981 йилда унга 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, 1994 йилда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали берилган. Бундан ташқари у ўндан ортиқ турли Фахрий Ёрлиқлар соҳиби ҳамдир. Турмуш ўртоғи Назира Товашарова билан бирга оилада олти нафар фарзандни вояга етказган, унинг 28 невараси, 12 чевараси бор.

Турсун Ҳусанов

1915 йилда Бойсун туманидаги «Ўрол» жамоа хўжалиги ҳудудидаги Шўроб қишлоғида туғилган ва 1941 йилда Иккинчи жаҳон урушига Дехқонобод туманидан жўнатилган. Уруш даврида Украинанинг қатор шаҳарларидаги, шунингдек Днепропетровск, Белгород, Харьков, Томск шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. Жанг билан Германиянинг Дрезден шаҳригача борган, урушдан сўнгги тиклаш ва қўриқлаш ишларида ҳам олиб қолинган ва 1946 йилнинг 12 июнида ўзи хизмат қилаётган Дрезден шаҳридан ватанига қайтган. 1949 йилдан хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлайди, ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги Бобур номи ширкат хўжалигининг «Жиянбобо» маҳалласида яшайди, 2 нафар фарзанди бор.

Турди Ҳасанов

1920 йилнинг 16 июнида Хўжасоат қишлоғида туғилган ва Денов туман ҳарбий комиссариати томонидан 1940 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. 1941 йилда уч ой мобайнида ҳарбий учувчиликка ўқиди, уруш йилларида гвардия полки таркибида Белоруссиянинг Могилёв ва Минск, Киев, Винация, Кременчук, Полтава, Ворошиловград Ростов-Дон шаҳарларидаги жангларда фаол қатнашди. Иккинчи гуруҳ ногирони. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда гидротехник, кейинчалик эса чўпон бўлиб ишлади, оиласида 7 нафар фарзанди ва кўплаб нева-чеваралари бор. Бугунги кунда Олтинсой туманидаги «Хўжасоат» қишлоқ фуқаролари йиғини ҳудудидаги «Хўжасоат-2» маҳалласида яшаётган собиқ жангчи 30 нева ва 18 чеваранинг бахтини яратгандан сўраб, тинч-омон умргузаронлик қилмоқда.

Тўхта Муродов

1926 йилда туғилган, урушга кетгунча Денов туманида яшаган ва 1941 йилда Денов тумани ҳарбий комиссариати томонидан армияга чақирилган. Уруш даврида Украина, Молдавия, Германия, Руминия орқали Берлингача борди, 1946 йилда хизматдан қайтди. Денов туманидаги «Ҳазарбоғ» ва «Шакарқамиш» хўжаликларида ишчи бўлиб ишлади, кейинчалик қурилиш бригадасига бошчилик қилди. Ҳозир нафақада. 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасорат» медали, «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Шакарқамиш» маҳалласида яшайди, 1 нафар фарзанди, 3 нафар невараси бор.

Турди Мардонов

1924 йилнинг 10 августида Шўрчи туманидаги Миришкор қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг октябр ойида фронтга жўнатилган. Москва, Ленинград, Волховский шаҳарлари ҳамда Тула, Иркутск вилоятларида бўлиб ўтган жангларда

қатнашган. Уруш давридаги жасоратлари учун қатор орден-медаллар, Фахрий ёрликлар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Оқарбулоқ» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Бибизайнаб» маҳалласининг Миришкор қишлоғида яшайди, унинг 6 нафар фарзанди, кўп сонли неваралари бор. Урушдан сўнгги йилларда 32 йил давомида ҳайдовчилик касбини ардоқлаган собиқ жангчи айни кунларда маҳалладошлари ва фарзандлари ардоғида бахтли умр кечирмоқда.

Ўроз Тошбоев

1924 йилда Бойсун туманидаги «Қизил Юлдуз» жамоа хўжалиги ҳудудида таваллуд топган ва 1939 йилдан 1942 йилгача оддий ишчи бўлиб ишлаган. 1942 йилда Шўрчи тумани мудофаа ишлари бўлими томонидан урушга жўнатилган, 1943 йилгача Ленинград ва Волховский шаҳарларида урушда бўлган. Жангларда қаттиқ яраланиб даволангач, ватанига қайтарилган, урушдан кейин ўқиб, ўрта махсус маълумотли зоотехник мутахассислигига эга бўлди. Шу тариқа 1946-1958 йиллар давомида хўжаликда зоотехник, 1959-1964 йиллар мобайнида эса молия ходими, кейинчалик бригада бошлиғи, табел юритувчи, оддий ишчи бўлиб ишлади. Урушдаги хизматлари учун 7 та медал билан тақдирланган, ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги Миршоди қишлоқ фуқаролар йиғинининг «Мустақиллик 10 йиллиги» маҳалласида 8 нафар фарзанди, кўплаб неварачевараларининг бахтини тилаб, тинч-омон яшамокда.

Усмон Жўраев

1924 йилда Шўрчи туманидаги Қорлиқ қишлоқ кенгашининг Чеп қишлоғида туғилган ва 1938 йилда шу тумандаги Ҳ.Олимжон номли 3-сонли мактабнинг еттинчи синфини тугатган. 1942 йилнинг 30 августида Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Харьков ва Белград шаҳарларидаги жангларда иштирок этади, жанггоҳларда 1943 йилда оғир яраланиб даволангач, ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан юртига қайтарилади. Урушдан қайтгач уйланди, 6 нафар фарзандни тарбиялаб вояга етказган. У бугунги кунда Олтинсой тумани Чеп қишлоғида фаровон турмуш кечирмоқда. Гарчанд уруш садолари тиниб, хотираларга айланиб қолган бўлса-да, ўзи ва унинг сафдошлари жанггоҳларда кўрсатган жасоратлари бугунги авлод учун ибрат намунасидир. Ўша унутилмас 1943 йил ноябр ойида қўмондонликнинг алоҳида топшириғига биноан олти кишидан иборат махсус гуруҳ Орш дарёси қирғоқларида бўлаётган жангларда унутилмас жасорат намуналаридан бирини кўрсатган эди. Кечаси соат иккиларда дарё қирғоқларини эгаллаб турган душманнинг орқа томонидан айланиб ўтиб, зарарсизлантириши керак эди. Ана шу олти аскарнинг бири ўзи эди, топшириқ аъло даражада уддаланди. Чунки бу азаматлар иккита танк ва 30 нафар яхши қуролланган аскарлари бўлган душман бўлинмасини ухлаб ётган жойида босдилар. Танклар портлатиб юборилди, 22 нафар немис солдати эса асирга олинди, айни шу жангда оддий аскар Усмон Жўраев қаттиқ яраланган ва оқибатда ўз юртига қайтарилган эди.

Раҳмат Жумаев

1912 йилнинг 9 майида Бойсун туманидаги Хўжабулғон қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Узун туманидан фронтга жўнатилган. Сталинград шаҳрини озод этишдаги жангларда қатнашди ва 1944 йилда жангларда оғир жароҳат олиб, ҳарбий-тиббий комиссияси ҳулосаси билан ўз юртига қайтиб келади. Жанггоҳлардан ногирон бўлиб қайтишига қарамай уйда ўтирмади, аксинча ўзи яшаётган ҳудуддаги хўжаликда ишлай бошлади. Аввалига ҳосилот, сўнгра эса бригадир сифатида фаолият юритди. Уруш даврига оид барча орден ва медалларни олган бўлса-да, улар турли сабабларга кўра сақланмаган. Айни кунларда

Раҳмонқул Сафаров

1924 йилнинг 9 майида туғилган ва 1941 йилнинг 28 ноябрида Шўрчи туманидаги Қорлиқ қишлоғидан армия сафларига жўнатилган. Ҳарбий-жанговар тайёргарликлардан сўнг, дастлабки жангларга Белоруссиянинг Минск шаҳрида кирган. 201-гвардия полки таркибида Харьков, Киев, Белгород, Германиянинг Кассель шаҳарларида жанг қилган. Япония урушида ҳам қатнашган, Геран шаҳри, шунингдек, Маньчжурия, Чан-Чун шаҳарларидаги жангларда қатнашган. 1945 йилнинг 6 майида ўз ватанига қайтиб келган. Ҳозир нафақада.

Эронқул Раҳмонов

1924 йилнинг 10 майида Шўрчи тумани Қорлиқ қишлоқ кенгашига қарашли Маданият қишлоғида 1924 йилнинг 10 май кунида туғилган. Шу ердаги тўлиқсиз ўрта мактабда ўқиди, урушга кетгунча хўжаликда ҳисобчи бўлиб ишлади. 1942 йилнинг ноябр ойида Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилади, дастлаб Оренбург шаҳридаги отлиқ кавалерия полкида ҳарбий тайёргарликдан ўтади. Сўнгра жанггоҳларга жўнатилади, 2-Украина fronti таркибида жангларга киради, Украина, Белоруссия, Венгрия, Югославия, Польша ва Австрия ҳудудларидаги қатор шаҳар ҳамда қишлоқларни озод эиш жангларида қатнашади. Ана шу жанглар пайтида бир неча бор яраланган, лекин ҳар сафар даволаниб яна жанг майдонларига қайтган. Энг сўнгги жароҳатини эса 1945 йилнинг 10 мартида олган, унинг асоратлари ҳозир ҳам собиқ жанги вужудида сақланмоқда. У қаттиқ яраланган бўлишига қарамасдан, даволангач, яна фронтга қайтарилган. Ҳарбий хизматни 1949 йилгача Венгрия ҳарбий ҳаво кучлари қисмларида давом эттирган, шундан сўнг ватанига қайтган. Урушдан сўнгги йилларда хўжаликда бош табел юргизувчи, ҳисобчи, ферма мудири, бригадир сифатида меҳнат фаолиятини юритган.

Э. Раҳмонов тақдири билан боғлиқ қизиқ воқеалар бор. Жумладан, 1976 йилда унинг оиласи аъзолари ва қариндошлари номига узоқ Молорханск шаҳридан, аниқроғи шу шаҳардаги «Қизил изтопарлар»дан хат келган эди. Ўша хатда таъкидланишича, жангчи Э. Раҳимов Молорханск шаҳрини озод қилишда душманга катта талафотлар етказиб, жасорат намуналарини кўрсатган. Ана шу жанглар бўлиб ўтган 1945 йилнинг 25 мартида қахрамонларча ҳалок бўлган. Унинг жасади ҳам бошқа сафдошлари қатори шу шаҳардаги биродарлик кабристонига дафн этилган. Хат муаллифлари собиқ жангчи қабрини зиёрат қилиш учун Э.Раҳмоновнинг қариндош-уруғларини ўз шаҳарларига таклиф этган.

Бу аслида ҳақиқат эди. Чунки ҳақиқатан ҳам ўша унутилмас жангда у таркибида бўлган бутун рота қирилиб кетганди. Аммо оғир ярадор ҳолда ўзини билмай ётган Э. Раҳмоновни кўшни 3-Украина fronti жангчилари топиб олиб, жанг майдонларидан тирик ҳолда олиб чиқишганди. Кейинчалик бутун рота аскарларини ерликлар биродарлик қабристонига шараф билан дафн этадилар. Табиийки, улар сафида бўлган Эронқулни ҳам ўлган ҳисоблайдилар. Шуниси ҳам борки, унинг жангларда ҳалок бўлганлиги тўғрисидаги «қора хат» ўша пайтларда унинг оиласи номига ҳам юборилганди. Шу муносабат билан улар мархумнинг руҳига атаб аза очиб, барча маросимларини ҳам ўтказган эдилар. Лекин у кўксига орден ва медалларга тўлиб, 1949 йилда кадрдон она қишлоғига соғ-омон кириб келди. Ҳозирги кунда иккинчи жаҳон урушининг иккинчи гуруҳ ногирони Эронқул Раҳмонов Олтинсой туманидаги «Наврўз» маҳалласида 8 фарзанди, турмуш ўртоғи Қулматова Зубайда момо, 35 нева ва 8 чеваранинг бахтини тилаб, соғ-омон яшамокда.

Эшқул Жумақулов

1925 йилда Бойсун туманидаги Шўроб қишлоғида оддий деҳқон оиласида туғилган ва шу қишлоқдаги мактабда ўқиган. Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилда урушга жўнатилган. Уруш даврида маршал Рокоссовский қўмондонлик қилган 2-Белоруссия fronti таркибида жангларга кирган. Жанггоҳларда 3 марта яраланган, ҳарбий госпиталларда даволаниб, яна жангга кирган. Белоруссия, Польша, Кинсбург чегараларидан ўтиб, Германиянинг Лалница шаҳрида Ғалаба байрамини кутиб олган.

Урушда кўрсатган жасорат ва мардлиги учун муносиб тақдирланган, «Қизил Юлдуз», «Германия устидан қозонилган ғалаба», «Ватан уруши», «Ғалаба» орденлари ва кўплаб медаллар соҳибидир. Узоқ жанггоҳлардан иккинчи гуруҳ ногирони бўлиб қайтган собиқ жангчи тинч қурилиш йилларида турли соҳаларда ишлаб, муваффақиятларга эришди. Унинг меҳнат фаолияти ҳам қатор орден ва медаллар билан тақдирланиб борди. Урушдан сўнгги даврда турли йиллар давомида у пахтачилик, ғаллачилик ва чорвачилик соҳасида фидойи меҳнат қилди. Оиласида 7 нафар фарзанд вояга етган бўлиб, уларнинг ҳар бири эл-юртга муносиб фарзандлар бўлиб етишишган, турли касб ва соҳа эгаларидирлар. Бобонинг 58 нафар эвара-чеваралари бор, у бугунги кунда Олтинсой туманидаги Бобур ширкат хўжалигининг «Янгиқурилиш» маҳалласида яшамокда.

Эргаш Жумаев

1921 йили Шўрчи тумани Курама қишлоғида туғилган ва хўжаликда табел юритувчи бўлиб ишлаган. У 1942 йилда Шўрчи тумани мудофаа ишлари бўлими томонидан урушга жўнатилган. 1942-43 йиллар давомида Белоруссиянинг Харьков вилоятидаги жангларда бўлган, масалан Великорус шаҳрини озод қилишда қатнашган. Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари учун 10 та медал билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда табел юритувчи, омбор мудири, ўша пайтларда К. Маркс номли жамоа хўжалигида кадрлар бўлими бошлиғи вазифаларида ишлаган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги Бобур ширкат хўжалигининг «Мустақиллик» маҳалласида яшамокда.

Эргаш Абдулҳакимов

1924 йил 6 мартда Шўрчи туманидаги Миришкор қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг 5 октябрида Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Урушни Москва ҳимоясидан бошлаб, сўнгра Смоленск, Минск, Киев, Рига шаҳарларини озод этишда қатнашган. Варшава, Берлин шаҳарларини ҳимоя қилган, урушдаги жасоратлари учун қатор орден-медаллар ва Фахрий ёрликлар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги Миришкор қишлоғида яшаётган собиқ жангчи 1945-1950 йиллар давомида педагогика институтида ўқиди. Бир умр, яъни 1950 йилдан 1984 йилгача ўқитувчилик қилди, 1984 йилда нафақага чиқди. Оилали, 6 нафар фарзанди, 30 неvara ва 10 нафар чевараси бор.

Эсон Турдиев

1923 йилнинг 5 майида Шўрчи туманидаги «Ободон» хўжалигида туғилган ва Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Жангларга 3-Белоруссия фронти таркибида кириб, Калининград шаҳригача борган. Уруш йилларидаги фаолияти учун 14 та медал ва орденлар билан тақдирланган. Фахрий ёрликлари ҳам бор. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Шакарқамиш» маҳалласида яшайди. 7 нафар фарзанди, 33 неvara ва 15 чевараси бор.

Жума Ортиқов

1923 йил 20 июнда туғилган ва Денов туман ҳарбий комиссариати томонидан фронтга жўнатилган. Калининград, Крим, Сталинград, Севастополь, Керш бўғозидаги жангларда бўлган. Иккинчи гуруҳ ногирони. 1945 йилда 1-даражали «Ватан уруши» ордени билан тақдирланган. Ғалабанинг 20, 30, 40 ва 50 йиллиги медаллари билан, шунингдек 2 марта Фахрий ёрлик билан мукофотланган. 1994 йилда «Жасорат» медали берилган. Урушдан кейинги даврларда зоотехник ва бригада бошлиғи бўлиб ишлаган. Оиласида 4 нафар фарзанд вояга етган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Хўжасоат-2» маҳалласида яшайди.

Жалил Каримов

1922 йилда Денов туманидаги Хўжасоат қишлоғида деҳқон оиласида туғилган ва 1941 йилда Денов тумани ҳарбий комиссариатидан урушга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украинадаги, Харьков, Ростов, Ворошиловград, Сталинград шаҳарларидаги жангларда бўлган. 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор медаллар, Фахрий ёрликлар билан тақдирланган.

У жангларда нафақат мардлик намуналарини кўрсатди, балки шахсий жасоратини ҳам намоён этганлардан бири. Рус аскар йигитини оғир ярадор, беҳуш ҳолда уч ярим чақирим масофага елкасида кўтариб, жанг майдонларидан олиб чиққан. Худди шундай воқеа Ростов-Дон дарёси бўйларида ҳам содир бўлган, у бу сафар андижонлик ва тожикистонлик сафдошларини окоплардан чала ўлик ҳолда олиб чиқиб, санитария батальонига топширган. У Урушдан кейинги йилларда фидокорона меҳнат қилди, аввал ўзи яшаётган хўжаликда табел юритувчи бўлди.

Сўнгра, бригадани бошқарди, чорвачилик фермасига мудирлик қилди, кейинрок эса ветеринария фельдшери сифатида фаолият юритди. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Хўжасоат-1» маҳалласида яшайтган бу собиқ жангчининг 5 нафар фарзанди, 20 нафар невараси, 1 чевараси бор.

Жума Муродов

1924 йилда Олтинсой туманидаги «Жиндибулок» маҳалласида туғилган ва 1944 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Украина ва Белоруссиядаги жангларда бўлган, урушдан кейинги тиклаш ишларида иштирок этиб, ватанига 1950 йилда қайтиб келган. Ордон ва медаллар билан тақдирланган, урушдан кейинги йилларда ўзи туғилиб ўсган хўжаликда турли вазибаларда ишлаган. Ҳозир отахон Олтинсой туманининг «Батош» маҳалласида яшайди, 9 нафар фарзанди, 28 невараси ва 18 нафар чевараси бор.

Холбой Хашаев

1924 йилда 10 мартда Туркменистоннинг Чоршанги туманидаги Тошрабон қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Чоршанги тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушига жўнатилган. Фронт даврида ўкчи батальон таркибида хизмат қилган. СССР - Япония урушида 1945 йилнинг августидан сентябрига қадар бўлган, унинг кўксини қатор жанговар ордон ва медаллар бебаб турибди. Урушдан эсон-омон қайтгандан сўнг далада оддий ишчи, бригадир бўлиб ишлаган. 1948 йилда Туркменистондан Сурхондарё вилоятининг Денов туманидаги «Ҳазарбоғ» хўжалиги ҳудудига кўчиб келган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги Х.Қосимов номли ширкат хўжалигининг «Каптархона» қишлоғида яшайди, унинг 2 ўғил, 4 қизи ва 25 нафар невараси бор.

Ҳамро Худойбердиев

1924 йилда Бойсун туманидаги Дўғоба қишлоғида туғилган ва 1940 йилда мажбурий армия хизматига Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан қакирилади. Уруш бошлангач, фронтга жалб этилади, Москва, Харьков шаҳарларидаги ҳамда Украина, Белоруссия, Латвия ва Литва ҳудудларидаги жангларда қатнашади. 1942 йилда қўлидан яраланиб даволангач, уйига қайтади, аммо қисқа фурсатдан сўнг яна жанггоҳларга отланади. 1945 йилда оёғидан қаттиқ жароҳат олиб, тўпиғидан ажралди, шундан сўнг уни бутунлай ҳарбий хизматдан озод этишди. Урушдан кейинги йилларда дастлаб аравакашлик қилди, сўнгра эса жамоа хўжалигида сувчи бўлиб ишлади. 1960 йилда унинг оиласи Олтинсой, ўша пайтларда Шўрчи туманига кўчиб ўтди, бу ерда оддий ишчи сифатида меҳнат фаолиятини давом эттирди. Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари муносиб тақдирланган, у ўндан ортиқ ордон ва медаллар соҳибидир. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги Бобур ширкат хўжалигидаги «Қоратепа» маҳалласида яшайтган собиқ жангчининг 6 нафар фарзанди, 45 невава ва 25 нафар чевараси бор.

Хол Лутфуллаев

1925 йилда Бойсун туманидаги Пасурхи қишлоғида ҳунарманд оиласида туғилган 1942 йилда еттинчи синфни тугатган ва 1943 йилнинг 1 январиди урушга сафарбар этилган. Эстониянинг Тарту шаҳри, Болтиқ денгизи ёнидаги жангларда бўлган, 1944 йил март ойида Тарту шаҳрини душмандан озод қилиш пайтида оғир яраланган. Чўт кўли ёнидаги жангларда душман кўлида бўлган касалхона озод этилгач, ўша касалхонада даволаниш учун ётқизилган. 1945 йилда жанггоҳлардан қайтиб келади, меҳнат фаолияти билан шуғулланади ва 1953 йилда Душанбе шаҳридаги педагогика институтини битади. Шундан сўнг бутун умрини халқ таълимига бағишлади, мактабда ўқитувчи, илмий бўлим мудир, мактаб директори лавозимларида ишлади. Ҳозирги кунда Олтинсой туманида яшайди, оиласида 8 нафар фарзанди, кўплаб нева ва чеваралари бор.

Холмуҳаммад Алиев

1923 йилда Бойсун туманидаги Пангат қишлоғида деҳқон оиласида туғилган ва 1937 йилда етти йиллик мактабни тугатади. 1941 йилда Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилади, Сталинград, Одесса, Ленинград, Минск ва бошқа шаҳарларни озод этишдаги жангларда қатнашади. Украина, Белоруссия, Милигомел, Випомер шаҳарларида маршаллар Рокосовский ва Жуков қўмондонлик қилган 1,2,3,4-фронтларда жанг қилади. Урушда разведкачи бўлган бир неча бор душман қурол-аслаҳа омборларини тортиб олишда қатнашган. Шу хизматлари учун қўмондонлик томонидан бир неча бор тақдирланган. 1944-1945 йиллардаги қаттиқ жангларда бир неча бор яраланади, оёғига осколка кириб қолиб, Қрим ҳарбий госпиталида даволаниб чиққандан сўнг, ватанига қайтарилади. Урушдан кейинги тинч қурилиш йилларида яратувчилик меҳнати билан шуғулланади. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Оқ олтин» ширкат хўжалиги, «Янгиобод» маҳалласида 7 нафар фарзанди, 28 нева ва 12 чевараси бахтини тилаб соғ-омон яшамокда.

Хуррам Муҳаммадиев

1922 йилда Шўрчи туманидаги Хидиршо қишлоқ кенгашига қаршли Мўминкул қишлоғида туғилган ва 1945 йилнинг феврилида Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. 122-ўқчи полк таркибида Брянск шаҳрини озод қилишда қатнашган, урушдаги иштироки учун медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги Мўминкул маҳалласида яшайди, унинг 6 нафар фарзанди, 28 нева, 13 чевараси бор.

Холиқ Иброҳимов

1923 йилда ҳозирги Олтинсой туманининг Қорлиқ қишлоғида туғилган ва 1941 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига чақирилади. Уруш даврида Украина, Харьков, Киев, Карпат тоғлари, Закавказье, Чехословакия, Болтиқ бўйи ҳудудлари учун бўлган жангларда қатнашади. Жанггоҳларда икки марта оғир ярадор бўлади, ана шу жароҳатлари туфайли бир оёғидан ажралади. Серфарзанд оила соҳиби бўлмиш собиқ жангчининг бугунги кунда 33 нева, 21 чевара ва бир неча эвараси бор.

Хўшбок Чориев

1924 йилда Шўрчи туманидаги Қурама қишлоғида туғилган ва 1939-1943 йилларда урушда бўлган. Пенза вилоятининг Хатинск, Ивановск, Омск шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашади. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда табел юритувчи, бригадир, қурилиш бригадаси бошлиғи, таъминотчи, кейинчалик Шўрчи қурилиш трестиди уста бўлиб ишлаган. 1985 йилдан нафақада, уруш давридаги жасоратлари учун 9 та медал билан тақдирланган, ҳозирги кунда Олтинсой тумани, Миршоди қишлоғида яшайди.

Ҳожимурод Чориев

1919 йилда Бойсун тумани Ҳалқажар қишлоғида туғилган, 1937-1939 йиллар давомида ўзи яшаётган ҳудуддаги хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлаган. 1939 йилда ҳарбий хизматга чақирилади, Украинада ҳарбий хизматни давом эттираётган пайтда уруш бошланади. У 1941 йилдан эътиборан Николаевский, Львов, Котовский шаҳарларини озод этиш жпнгоҳларида фаол қатнашади. Уруш давридаги хизматлари учун 9 та медал билан тақдирланган, урушдан қайтган 1946 йилдан 1976 йилгача ҳайдовчи бўлиб ишлаб, нафақага чиққан. Ҳозирги кунда фарзандлари, неvara-чеваралари ардоғида Олтинсой туманидаги «Мустақиллик ўн йиллиги» маҳалласида яшайди.

Ҳусан Муродов

1916 йилда Шўрчи туманига қарашли ўша пайтлардаги «Ленинград» жамоа хўжалигида туғилган ва 1939 йилда Шўрчи тумани мудофаа ишлари бўлими томонидан армия хизматида чақирилган. Уруш бошлангач, у ҳам сафдошлари қатори жангга сафарбар этилади. Урушга Белоруссияда киради, кейинчалик Ленинград шаҳри учун бўлган жангларда, шунингдек Польша ва Германиядаги жангларда ҳам қатнашган. Урушни Берлинда якунлаган ва яна бир йил давомида тиклаш, қурилиш ишларида олиб қолиниб, 1946 йилнинг май ойида ўз ватанига қайтиб келган. Урушдан сўнгги йилларда «Шакарқамиш» хўжалигида мироб, гидротехник вазифаларида ишлаб, нафақага узатилган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Шакарқамиш» маҳалласида яшайди, 5 нафар фарзанди, 30 неvara ва 15 нафар чевараси бор. Жанговар хизматлари учун дастлабки мукофотларни жанггоҳларда олган, 1946 йилда Берлинда «1941-1945 йиллардаги уруш даврида Германия устидан қозонилган Ғалаба учун» ордени, 1947 йилда эса «Жасурлиги» учун медали билан ҳақли равишда тақдирланган.

Худойберди Чориев

1912 йилда Шўрчи туманидаги Жиндибулоқ қишлоғида оддий деҳқон оиласида туғилган ва Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг 9 мартида урушга жўнатилган. Турли жанггоҳларда бўлган, яраланиб, ҳарбий госпиталда етти ой даволанган, у асосан, Белоруссияда жанг қилган, 1945 йилнинг феврилида жанггоҳлардан қайтган. Гарчанд урушдан ногирон бўлиб қайтган бўлса-да, у меҳнат фаолиятини давом эттирди ва қурилишда уста бўлиб ишлади. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Пахтакор» ширкат хўжалигининг

Жиндибулоқ маҳалласида яшаётган бу отахоннинг қатор орден ва медаллари бор. Унинг оиласида 3 нафар фарзанд вояга етган, бобонинг 17 неvara, 3 чевараси бор.

Қўзибой Шоймардонов

1920 йилда Шўрчи туманидаги Сайрак қишлоғида оддий деҳқон оиласида туғилган ва Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилнинг 17 апрелида ҳарбий хизматга чақирилган. Польша давлати ва Брест шаҳри ҳудудларида жанг қилган, жангдаги фаолияти ўз вақтида муносиб тақдирланган. Қатор орден ва медаллар соҳиби бўлган бу инсон урушдан кейинги йилларда хўжаликда ҳисобчи, ферма мудири, бригада бошлиғи, ўқитувчи бўлиб ишлади. Унинг оиласида 5 нафар фарзанд, 30 нафар неvara ва 10 нафар чевара вояга етган.

Қурбон Сатторов

1919 йилда Шўрчи тумани, Хидиршо қишлоқ кенгашига қарашли «2-Намуна» жамоа хўжалигининг Жобу қишлоғида туғилган. 1930-37 йилларда Мўминкул қишлоғидаги етти йиллик мактабда ўқида, сўнгра жамоа хўжалигида оддий ишчи бўлиб ишлади. 1939 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига чақирилади, уруш даврида алоқачилар ротасида алоқачи бўлиб хизмат қилади. 1946 йилгача армия сафларида бўлади, шахсий жасорати туфайли «Жанговар хизматлари учун» медали билан тақдирланади. Шунингдек, у уруш давридаги мардлик ва жасоратлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва 13 та ҳар хил медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда етти йил мобайнида дўкон мудири бўлиб ишлаган, кейин эса нафақага чиққунга қадар хўжаликда ишчи сифатида меҳнат қилган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Ширин» ширкат хўжалигининг 1-Жобу қишлоғида умр кечираётган собиқ жангчининг 7 нафар фарзанди, 20 нафар неvara ва 5 нафар чевараси бор.

Қодир Баротов

1920 йилда Шўрчи туманидаги Далварзин қишлоғида туғилган, маълумоти 5-синф ҳажмида. 1942 йилда урушга жўнатилган ва Германия ҳамда Япония ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Уруш давридаги жасоратлари орден ҳамда медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда оддий ишчи бўлиб ишлаган, айни кунларда Олтинсой туманидаги Мўминкул қишлоғида яшайди. Оиласида 4 нафар фарзанди, 22 нафар неvara, 20 нафар чевараси бор.

Қобил Тўрақулов

1926 йилда Шўрчи тумани Қорлиқ қишлоғидаги «Иноқ» маҳалласида деҳқон оиласида туғилган ва 1944 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Брянск вилоятининг Ижинский шаҳарчасида жойлашган 101-полкнинг 70-батальони, 43-махсус ўқчилар ротасида ўқчи аскар сифатида жангларга киради. Польша, Венгрия, Руминия ҳудудларидаги қатор шаҳарларни озод этишда қатнашган. Уруш тугагандан сўнг ҳам ҳарбий хизматини давом эттиради, шу полк таркибида урушдан сўнгги даврлардаги Воронеж, Сталинград шаҳарларини тиклаш ва қурилиш ҳаракатларида қатнашади. Ҳарбий

хизматдан 1950 йилда қайтади, тинч қурилиш ва тиклаш даврларида меҳнат қилади, 1950-1962 йиллар мобайнида дўкон мудир сифатида фаолият юритади ва «Савдо аълочиси» унвонини олади. 1962-1970 йилларда эса «Шарқ юлдузи» хўжалигида бригада бошлиғи, 1970-1972 йилларда ферма мудир, 1972-1982 йилларда хўжалик фуқаролар мудофааси ташкилотчиси вазифаларида ишлаган. 1982 йилдан нафақада, шунга қарамай 1982 йилдан 1990 йилгача мироб бўлиб ишлади. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги Улуғбек номидаги ширкат хўжалигининг «Иноқ» маҳалласида яшайди, унинг 8 нафар фарзанди, 30 нафар невараси, 5 нафар чевараси бор.

Қурбон Омонтурдиев

1924 йилда Шўрчи туманидаги «Қизилтепа» қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Шўрчи тумани мудофаа ишлари бўлими томонидан урушга жўнатишган. Ульяновск, Брянск, Орёл, Курск, Белгород, Черниговский шаҳарларидаги жангларда қатнашган, уруш давридаги матонатлари учун 6 та медал билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда бригада бошлиғи, ҳисобчи, мактабда хўжалик ишлари мудир бўлиб ишлади. 1984 йилдан буён нафақада, ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Қизилтепа» маҳалласида яшайди, унинг 5 нафар фарзанди, қатор набиралари бор.

Қурбон Чориев

Бойсун туманидаги Ҳалқажар қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Денов тумани мудофаа ишлари бўлими томонидан урушга жўнатишган. Днепропетровск ва Николаевский вилоятларидаги жангларда қатнашган. 1943 йилда яраланиб, урушдан қайтади, дастлаб хўжаликда чорвачилик бўйича раис муовини, кейин ферма мудир, пахтачилик бригадаси бошлиғи, ҳисобчи, боғдорчилик бригадаси бошлиғи, тагин ферма мудир вазифаларида ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун 8 та медал билан тақдирланган, собиқ жангчининг 10 нафар фарзанди, 50 нафар нева ва 32 нафар чевараси бор.

Қурбон Эшмуродов

1919 йилда Шўрчи туманидаги Жиндибулоқ қишлоғида туғилган ва 7 йиллик мактабни битиргач, ўша пайтлардаги «Коммунист» жамоа хўжалигида ғаллачилик бригадаси бошлиғи, кейинроқ эса хўжаликда табел юритувчи бўлиб ишлаган. 1940 йилда Шўрчи ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига чақирилган, хизмат бурчини Молдовиянинг Катовик, Болта, Белши шаҳарларида ўтаган. 1941 йилнинг 22 июнидан эътиборан урушга жалб этилган, урушга Молдовиянинг Ребниши шаҳрида кирган. Днепропетровск, Николаев, Каллиб, Сталинград шаҳарларидаги жангларда бўлади ва Сталинград жангларида яраланиб, асирга тушади. Асирликда Николаев ва Хасанновек туманларидаги хўжаликларда ишлайди, 1942 йилда бошқа фуқароларга қўшиб унихам Германиянинг Алгерди шаҳридаги шакар заводида ишга олиб кетишади, уч йил олти ой шу заводда ишлаган. 1945 йилнинг май ойида Чехословакияда сўроқ қилиниб, ҳақиқат аниқлангандан сўнг яна ҳарбий хизматга қайтарилади ҳамда Лена ва Будапешт шаҳарларидаги жангларда қатнашди. Сўнг олти ой Будапешт,

олти ой Вена шаҳрида ҳарбий хизматда бўлади ва ниҳоят 1946 йилнинг май ойида юртига қайтиб келади. Унинг урушдаги фаолияти ўз вақтида кўплаб орден-медаллар билан тақдирланди ва қатор Фахрий ёрлиқлар олди.

Қодир Баротов

1924 йилда ҳозирги Олтинсой (собик Шўрчи) туманидаги «Ширин» ширкат хўжалигининг Мўминқул қишлоғида туғилган ва 1941 йилнинг декабр ойида Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан фронтга жўнатилади. Ўз ихтиёри билан жангга отланган бу мард йигит қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликлардан сўнг, мотоўқчи дивизияси таркибида жанг қила бошлайди. Уруш йилларида Москва остоналаридан тортиб Ленинград, Украина, Белоруссия учун бўлган жангларда мардонавор жанг қилган. Украина учун бўлган жангларда қаттиқ яраланади, аммо ҳарбий госпиталда даволаниб, яна жангга кирган. Уруш давридаги мардлиги учун етти марта турли медаллар билан тақдирланган, уруш тугагандан сўнг ҳам армия сафларида қолган. 1947 йилда ўз юртига қайтади, урушдан кейинги йилларда ўзи туғилиб ўсган қишлоқ кенгашида ишлайди. Бугунги кунда фарзандлари ва неваралари бахтини тилаб яшаётган отахон тинч-омон умргузаронлик қилмоқда.

Қўзибой Маматов

1922 йилда Шўрчи туманидаги Сайрон қишлоғида таваллуд топган ва 1941 йилнинг 14 декабрида Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий-жанговар тайёргарликлардан сўнг жанггоҳларга отланади, ҳаракатдаги армия сафларида Смоленск, Будапешт, Белград, Прага, София шаҳарларида жангларда қатнашган. Унинг жанговар хизматлари муносиб тақдирланган, урушдан кейинги йилларда хўжаликда бригада бошлиғи, оддий ишчи бўлиб меҳнат қилган. У қатор орден ва медаллар соҳиби, бугунги кунда собиқ жангчи 6 нафар фарзанди, 33 неvara ва 11 нафар чевараси қуршовида бахтли ҳаёт кечирмоқда.

Салим Содиқов

1927 йилнинг 5 майида Шўрчи туманидаги собиқ Чкалов номли хўжаликнинг Овчи қишлоғида таваллуд топган ва 1942 йилнинг 5 майида Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафига чақирилган. Ҳарбий хизматни Воронеж шаҳрида бошлаган, жанг майдонларига Саратов ва Калининград шаҳарларида кирган. Уруш даврида бир ўзи бир ой давомида 750 куб тупроқ қазиб чиқариб, окоп, яъни жангчилар учун хандақ тайёрлаганлиги учун «Шахсий жасорат» ордени билан тақдирланган. У асосан тунги пайтларда ўзи хизмат қилаётган қисмларда қоровуллик хизматини олиб борган. Қаттиқ жанглардан бирида 1943 йилда оғир ярадор бўлган, ҳарбий госпиталда даволангач, ватанига қайтиб келган. 1943 йилнинг августида уйига қайтган собиқ жангчи меҳнат жабҳасига шўнғиб кетади, бу орада 1947 йилда Термиз қурилиш-хунар билим юртида ўқиб касб эгаси бўлади. Аммо бир умр қоровуллик касбини қўлдан бермади, чунки у уруш ногирони сифатида 1943 йилдаёқ ногиронлик нафақасига

чиқарилган эди. Жанглардаги хизматлари учун 8 та орден ва медаллар, «Жасорат» медали билан тақдирланган собиқ жангчи айти кунларда Олтинсой туманидаги «Сайрак» ширкат хўжалигига қарашли «Овчи» қишлоғида бахтли умр кечирмоқда. Оиласида 8 нафар фарзанди ва бир қатор нева-чеваралари бор.

Саъдулла Алиёров

1917 йилда Шўрчи туманидаги Мўминкул қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Белоруссия, Украина фронтлари таркибидаги 93-ўқчи полкда хизмат қилган ва урушдаги фаолияти учун медаллар билан тақдирланган. Урушдан сўнгги йилларда оддий ишчи бўлиб ишлаган ва

ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги Мўминкул қишлоғида яшайди. 4 нафар фарзанди, 23 нафар нева, 10 нафар чевараси бор.

Содиқ Назруллаев

Шўрчи туманида Қорлиқ қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг 8 апрелида урушга жўнатилган. Қрим, Закавказье, Петроград, Новие замки, Шурони, Врабле, Бартинск, Тернова, Глоговец, Сенец, Горонин, Маньчжурия, Чан, Мукден, Жехе, Дотрен, Порт-Артургача жанг билан борган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда қарилик гаштини суриб яшаётган бу отахоннинг 6 нафар фарзанди ва кўплаб нева-чеваралари бор.

Сарибой Мавлонов

1923 йилда Денов туманидаги Хўжасоат қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Денов тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Воронеж, Полтава, Львов, Шинский шаҳарларини озод қилишдаги жангларда қатнашган, шунингдек Польша, Руминия, Австрия, Венгрия, Югославия фронтларида ҳам иштирок этган. Унинг хотирлашича, у хизмат қилаётган ҳарбий қисм дарё кўпригидан ўтаётган эди. Ҳарбий машиналарга эса эвакуация қилинган аёллар, болалар ва қариялар жойлаштирилган эди, машиналардан бири ҳалокатга учраб, устидаги одамлар билан дарёга қулаб тушди. У ва ўн нафар аскар сафдошлари билан бирга дарҳол ўзини дарёга ташлаб, чўкаётганларни қутқариб, ҳаётини сақлаб қолди.

Жанггоҳларидаги бу хил жасоратлари ўз вақтида муносиб тақдирланиб, орден ва медалларга сазовор бўлган бу азамат жангчи урушдан кейинги йилларда ҳалол меҳнат қилди. Беш йил мактабда ўқитувчи, уч йил мобайнида хўжаликда хазиначи ва 22 йил мобайнида сартарош бўлиб ишлади. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Хўжасоат-1» маҳалласида яшаётган бу отахоннинг 5 нафар фарзанди, 49 та нева ва 25 чевараси бор.

Суюн Эсонов

1920 йилда Бойсун туманида туғилган ва 1942 йилнинг октябр ойида Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Сталинград жангларида бўлган, урушдан кейин Бойсун тумани халқ таълими бўлимига қарашли Тельман номи мактабда бошланғич синфларга дарс берган. Кейинчалик

Денов туманидаги С. Раҳимов номли хўжаликка кўчиб ўтган ва бу ерда у бригада бошлиғи, табел юритувчи, савдо ходими бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Оқарбулоқ» маҳалласида яшаётган отахоннинг 6 нафар фарзанди, кўплаб неваралари бор.

Саттор Эргашев

1926 йилда Шўрчи туманидаги Бибизайнаб қишлоғида туғилган ва 1944 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Рига, Прага, Варшава, Берлин шаҳарларини озод қилишда қатнашган, жангларда икки марта яраланган. Ҳарбий хизматдан 1950 йилда қайтган, уруш давридаги фаолияти учун «Қизил Юлдуз», 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» орденлари ва қатор медаллари бор. Урушдан кейинги даврларда оддий ишчи, бригада бошлиғи, ферма мудир, туман ҳарбий бўлимида чакирувчи вазифаларида ишлаган. 1986 йилда қарилик нафақасига чиққан. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Оқарбулоқ» қишлоқ фуқаролари йиғинига қарашли «Бибизайнаб» маҳалласида яшайди, оиласида 6 нафар фарзанди, кўплаб невага ҳамда чеваралари бор.

Соат Бойқобилов

1924 йилнинг 12 февралда Шўрчи туманидаги Ф.Хўжаев номли хўжаликда туғилган ва 1942 йилнинг октябр ойида Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Дастлаб, 1942 йилнинг ноябрида Белоруссия фронтининг Рижов шаҳридаги жангларда қатнашган. Шундан сўнг Орловск, Смоленск, Курск ва бошқа шаҳарлар учун бўлган жангларда фаол иштирок этган. 1943 йилда Киев шаҳри, Ленинградни озод қилиш жангларида иштирок этган, Камининск шаҳри учун олиб борилаётган жангларда Двань дарёси ёқасида ярадор бўлган. У уруш даврида генерал С. Раҳимов дивизиясининг артиллерия полкида 45 тўпда наводчик бўлиб хизмат қилган.

1944 йилда ярадорлиги туфайли ўз ватанига қайтарилган, умрининг кейинги даврини ҳалол ва фидойи меҳнатга бағишлади. Шу туфайли ҳам унинг урушдаги жасоратлари учун берилган орден-медаллари қаторига меҳнатдаги ютуқлари учун берилган Фахрий ёрлиқлар, кўкрак нишонлари ва «Хизмат кўрсатган почтаци» медали ҳам қўшилди. Бугунги кунда нафақада бўлган отахон ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Олтинсой» ширкат хўжалигининг «Хидиршо» маҳалласида яшайди. Собиқ жангчининг 5 нафар фарзанди, 11 нафар невага ва 6 нафар чевараси бор.

Чоршанби Бекмуродов

1921 йилнинг 10 мартда Шўрчи туманига қарашли «Маданият» жамоа хўжалигининг Қумпайкал қишлоғида туғилган ва 1941 йилнинг 15 декабрида Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Дастлаб, Харьков шаҳридаги 206-ўқчи полк таркибида оддий аскар сифатида жангга қиради. Шундан кейин Днепропетровск, Кишинёв, Закарпатье шаҳарларини озод этишда қатнашган, шунингдек, у Венгрия, Руминия, Чехословакия, Австрия, Япония ва Монголияда ҳам жангларда иштирок этади. Харьков шаҳрини озод этишдаги жангларда оғир яраланган сафдошини қуршовдан олиб чиққан, уруш

давридаги хизматлари учун «Ғалаба», «Жасорат», «Шухрат» орденлари ва 12 та турли медаллар билан тақдирланган.

Урушдан кейинги даврларда тинч қурилиш ва тиклаш ишларида ҳам фаол қатнашди, 1946-1951 йиллар мобайнида мактабда ўқитувчилик қилди. Шундан сўнг ўн йил савдо соҳасида ишлади, у 1984 йилгача, 1-гуруҳ ногирони сифатида нафақага чиққунга қадар диспетчер, ер назоратчиси, мироб сифатида меҳнат фаолиятини давом эттирган. Оиласида 8 нафар фарзанди, 22 нафар неvara ва 12 нафар чевараси бор.

Чори Хўжамуродов

1918 йилда Шўрчи туманидаги Карсаган қишлоғида деҳқон оиласида туғилган ва 1939 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Украинада армия хизматини ўтаётган кезларда 1940 йилдаёқ у Польша ҳудудларида урушга биринчилардан бўлиб кирган. Шундан сўнг у 768-армия сафларида бўлиб, Харьков, Сталинград шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. Уруш даврида уч марта жароҳат олади, лекин ҳар сафар даволаниб, яна жангга кираверган. 1941 йилдан эътиборан ефрейтор унвонида хизмат қилаётган жангчи 18-армия таркибида Қрим ва Украина фронтларида жанг қилади. Жангларнинг бирида тўсатдан портлаган бомба тагида қолиб кетиб, қўл ва оёғидан қаттиқ жароҳат олади. Ана шу жароҳатлар туфайли 1942 йилнинг охирида 1-гуруҳ ногирони сифатида жанггоҳлардан ўз ватанига қайтариб юборилади. 1943 йилдан бошлаб фронт орти меҳнат жабҳаларида қатнаша бошлади, дастлаб 1948 йилгача ўзи яшаётган хўжаликда хўжалик ишлари мудир, омбор мудир, таъминотчи, ғаллачилик бригадаси бошлиғи, пахтачилик ва пиллачилик бригадаси бошлиғи бўлиб ишлади. У 1978 йилда қарилик нафақасига узатилди. 1939-1942 йиллардаги ҳарбий хизмати учун орден ҳамда медаллар билан тақдирланган, меҳнатда кўрсатган ўрнатқлари ҳам ўз вақтида рағбатлантирилиб, медалларга сазовор бўлган. Оиласида 5 нафар фарзанди, 34 нафар неvara, 6 нафар чевараси бор.

Чўтбой Содиков

1916 йилнинг 5 май кунида Шўрчи туманидаги Миршоди қишлоғида туғилган, ёшлигидан ўша пайтлардаги «Қизил тўлқин» хўжалигида йилқибоқарлик қилган. 1942 йилнинг 6 октябрида Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатишган, дастлаб Москва шаҳридан 200 чақирим масофадаги Кондрев шаҳридаги касалхонада даволанган. Соғайгач, урушга киради, Москвада бўлиб, бир ой давомида отбоқарлик қилади, кейинчалик, 1944 йилгача 58-ўқчи полки таркибида оддий жангчи бўлиб хизмат қилади. 1944 йилнинг 5 августида оғир жангларнинг бирида ўнг кўзидан қаттиқ яраланади, мина протлаши натижасида контузия бўлади. Уруш тугагандан сўнг ҳам армия сафларида бўлади, 1947 йилгача хизматни давом эттириб, Курск шаҳридаги шакар заводини кўриқлаган. 1947 йилда ҳарбий хизматдан қайтади, хўжаликда қоровул, аравакаш бўлиб ишлайди, 1956-1974 йилларда «Оққапчиғай» хўжалигида чегара қоровули бўлиб фаолият юритади. Бу вазифада у 18 йил ишлагач, 1974-1976 йиллар давомида «Оқ олтин» жамоа хўжалигида ғалла қоровули бўлган. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан

уруши» ордени ва қатор медаллар билан тақдирланган. Оиласида 8 фарзанди, 41 невараси, 21 чевараси бор.

Чори Зокиров

1921 йил 1 январ куни Бойсун туманидаги Бештахта қишлоғида деҳқон оиласида туғилган ва 1935 йилда шу қишлоқдаги мактабнинг еттинчи синфини тугатган. Иккинчи жаҳон жанггоҳларида 1942 йилнинг апрел ойидан 1946 йилнинг июл ойигача бўлган, чунки уруш тугагач ҳам, тиклаш ва қурилиш ишлари учун армия сафларида олиб қолинган. Уруш даврида Белгород, Харьков, Кривойгород, Минск, Умань, Воленберг, Орменсбург ва бошқа шаҳарларни озод этиш жангларида қатнашган. Урушдаги мардлик ва жасоратлари муносиб тақдирланган, урушдан кейинги йилларда дастлаб боғ бригадири бўлди. 1948-1979 йилларда ғалла бригадири сифатида фаолият юритди ва 1953-1954 йилларда Денов қишлоқ хўжалик техникумида ўқиди. Сўнгра, «Ховуз» қишлоғида зоотехниклик қилди ва 1955-1985 йиллар давомида эса туман маиший таъмирлаш устахонасида курувчи бўлиб ишлади. Оиласида 4 нафар фарзанди, 30 дан зиёд невара-чевараси бор.

Чори Тошматов

1923 йилда Шўрчи туманидаги Қизилтепа қишлоғида 1923 йилда туғилган ва 1942 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган эди. У Калининград, Курск, Белгород ва бошқа шаҳарларни озод этишда фаол иштирок этган, уруш давридаги хизматлари учун 10 та медал билан тақдирланган. У урушдан кейинги йилларда бригада бошлиғи, ҳосилот, бухгалтер вазифаларида ишлади, Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги Миршоди қишлоқ фуқаролар йиғини ҳудудидаги «Қизилтепа» қишлоғида яшайди, унинг 11 нафар фарзанди, кўплаб невара ҳамда чеваралари бор.

Чоршами Эшонқулов

1921 йил 9 майда Шўрчи туманидаги собиқ Тельман номли хўжаликда туғилган ва 1940 йилда ўз аризасига кўра, Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Ҳарбий унвони сержант бўлган бу юртдошимиз Закавказье фронтига қарашли 1277-сапёрлар батальонида взвод командири ёрдамчиси сифатида жангларга киради. 1942 йилда, 28 ноябрида Нальчик шаҳридаги жангларда чап оёғидан қаттиқ яраланади ва Боку шаҳридаги 3682- рақамли ҳарбий госпиталда 1943 йилнинг 6 февралигача даволанади, яна урушга киради. Кейинги жангларда қайта жароҳат олиб, 1943 йилнинг 13 сентябрида ҳарбий-тиббий комиссия хулосасига кўра, урушдан қайтарилади. Уруш давридаги мардлик ва жасорати учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган, айни кунларда Олтинсой туманидаги «Хидиршо» маҳалласида 7 нафар фарзанди, 32 нафар невараси ва 18 нафар чевараси бахтини тилаб, тинч-омон яшамоқда.

Шукуралӣ Алиқулов

1921 йилда Шўрчи туманидаги Ипоқ қишлоғида туғилган ва мактабни тугатгандан сўнг 1940 йилдан бошлаб, хўжаликда табел юритувчи, котиб вазибаларида ишлай бошлаган. 1942 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий-жанговар тайёргарликлардан сўнг, у 1943 йилда Украинадаги Коммунист-Подовский шаҳрида урушга кирган. 1- Украина fronti таркибидаги армия сафларида Житомир вилояти, Карпат орти ҳудудларида танк десантчилари сафида хизмат қилган. 1944 йилда жанглари Польша ҳудудида давом эттиради, 1946 йилда ҳарбий хизматдан қайтади. Урушдан кейинги тинч қурилиш ва тиклаш йилларида хўжаликда ғалла бригадари, ҳосилот, хўжалик тафтиш комиссияси раиси вазибаларида ишлаган. 1973 йилгача, яъни нафақага чиққунга қадар эса хўжалик ишлари мудири, ер ўлчовчи бўлиб меҳнат қилган. У фронтдаги жасорати ва мардлиги учун 1945 йилда «Қизил Юлдуз» ордени ва «1941-1945 йиллардаги Улуғ Ватан урушида Германия устидан қозонилган Ғалаба учун» медали билан тақдирланган. Шунингдек, фашизм устидан қозонилган Ғалабанинг 20-30-40-50 йилликлари муносабати билан ҳам медаллар олган. 1994 йилда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медалига сазовор бўлган. Бугунги кунда Олтинсой туманидаги Улуғбек ширкат хўжалигининг Ипоқ қишлоғида яшаётган собиқ жангчининг 10 нафар фарзанди, 45 нафар нева- чевараси бор.

Шапоат Зиёев

1910 йилда 1 январда Шўрчи тумани, ҳозирги Олтинсой туманидаги Улуғбек ширкат хўжалигининг Ипоқ маҳалласида туғилган. Еттинчи синф маълумотиға эға, мактабни тугатгандан сўнг «Озод» жамоа хўжалигида бригадир бўлиб ишлаган. 1941 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан хизматга жўнатилган, уруш даврини деярлик Германия ҳудудларида ўтказган. Жангларида жангчи-разведкачи сифатида шахсий жасорат намуналарини кўрсатганлиги боис «Қизил юлдуз» ордени ва яна кўплаб медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларида бригада бошлиғи, ферма мудири, хўжалик тафтиш комиссияси раиси, кейинчалик звено бошлиғи бўлиб ишлаган. 3 нафар фарзанди, 18 нафар нева ва 11 нафар чевараси бор.

Дўсамат Ҳусанов

1916 йилда Бойсун туманидаги Шўроб қишлоғида туғилган ва 1929 йилдан 1937 йилгача шу ҳудуддаги жамоа хўжалигидаги оддий колхозчи бўлиб ишлаган. 1938 йилдан эътиборан эса мактабда ўқитувчилик қила бошлаган ва 1939 йилнинг 17 сентябрида Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафига хизматга чақирилган. Ҳарбий хизматни Украинанинг Александровск шаҳрида ўтай бошлаган ва 1940 йилда Руминиянинг шаҳрини ажратиб олишдаги ҳарбий ҳаракатларида қатнашган. Кейинчалик Молдавиянинг Болотно шаҳрида ҳарбий хизматни давом эттираётган кезларида иккинчи жаҳон уруши бошланган. У урушнинг дастлабки кунларидаёқ душманга қарши жангларида кирган, ана шу жангларида ярадор бўлиб, уч ой давомида Сочидаги ҳарбий госпиталда даволанган. Соғайгач, 404-ўқчи полки сафида яна жангларида кирган, 1941 йилнинг сентябр ойида I I-чи танк бригадасида хизмат қилган ва уч ойлик жангдан сўнг бошидан

яраланган. Даволаниб, яна ҳарбий қисмга қайтган, 1942 йилнинг 28 феввалида чап қўлидан яраланиб, тўрт панжасидан ажралган. Боку шаҳридаги ҳарбий госпиталда уч ой даволангач, олти ойга уйига таътилга юборилади. Урушдан қайтиб келгач, у ўқитувчилик касбини давом эттирди. 1951 йилда ўша пайтлардаги ҳукумат қарори билан унинг оиласи Шўрчи тумани ҳудудига кўчирма қилинади, оиласида 7 нафар фарзанди бор.

Дониёр Жабборов

1923 йилнинг 24 феввалида Шўрчи туманидаги «Озод» жамоа хўжалигининг Иноқ қишлоғида камбағал деҳқон оиласида туғилган. 1943 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган, қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликдан сўнг, жангга кирган. Воронеж, Львов, Киев шаҳарларини озод қилишда қатнашган ва Киев шаҳри учун бўлган каттик жангларда оғир жароҳат олган. Чунки у ўша 1944 йилдаги жангларда кундузги аскарлар сафида душманга қарши курашган бўлса, тунда разведкага ҳам борар эди. 1945 йилда оғир жароҳатлар билан фронтдан қайтади, тинч қурилиш ишларида фаол иштирок эта бошлайди. 1946-1953 йилгача ғалла бригадири бўлиб ишлаган, кейинчалик эса тракторчи, хўжаликда механик бўлиб ишлаган. 1982 йилдан ҳозирги кунга қадар Олтинсой туманидаги Улуғбек номли ширкатлар хўжалигида бригадир бўлиб ишламоқда. Собиқ жангчининг бугунги кунда 9 нафар фарзанди, 46 нафар невараси, 10 нафар чевараси бор.

Дониёр Худойқулов

1923 йилда Денов туманидаги «Шакарқамиш» хўжалигида туғилган ва 1941 йилда Денов тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Калининград фронтдан Берлингача борган, унинг кўксини 28 дан ортиқ орден-медаллар бегаб турибди, шунингдек, қатор Фаҳрий ёрлиқлар ҳам тинч қурилиш давридаги фидойи меҳнатларидан нишона. Меҳнат фаолияти давомида асосан қишлоқ кенгашида котиб, кейинчалик эса бўлим бошлиғи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Денов туманидаги «Шакарқамиш» ширкат хўжалигида яшайди, унинг 2 нафар фарзанди, 10 нафар невараси, 8 нафар чевараси бор.

Иброҳим Менгтўраев

1923 йилда туғилган ва 1941 йилда Денов тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Ҳаракатдаги армия сафларида Украина фронтдан Польшагача борган, жанговар хизматлари учун 14 та орден-медаллар ҳамда Фаҳрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Урушдан кейинги даврларда оддий ишчи, звено бошлиғи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Шакарқамиш» ширкат хўжалигида яшайди, оиласида 13 нафар фарзанди, 45 нафар невараси ва 28 нафар чевараси бор.

Иброҳим Нуоров

1925 йилнинг 15 сентябрида Бойсун туманидаги Бештахта қишлоғида оддий деҳқон оиласида туғилган ва 1943 йилнинг 1 мартида Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонида урушга жўнатилган.

Уруш даврида Таппин, Тарту, Кинсберг, Гомел, Орша ва бошқа шаҳарларда жанг қилган, 1944 йилнинг ноябр ойида қаттиқ яраланганлиги туфайли жанггоҳлардан қайтариб юборилган. Урушдан қайтгандан сўнг тумандаги 33-сонли ўрта мактабда илмий бўлим мудир, мактаб директори, ўқитувчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Оқ олтин» ширкат хўжалигининг «Янгиобод» маҳалласида фарзандлари даврасида яшамокда.

Картулла Ҳакимов

1924 йилда Шўрчи туманидаги Қорлиқ қишлоқ кенгашига қарашли Чеп қишлоғида туғилган ва 1938 йилда Ҳ.Олимжон номи мактабнинг еттинчи синфини тугатган. Урушга қадар ўзи яшаётган хўжаликда ишлаган ва 1941 йилда ўз хоҳиши билан урушга жўнаган. Қисқа муддатли ҳарбий жанговар тайёргарликлардан ўтгандан сўнг, жангларга 1-Белоруссия фронти таркибида кирган. Курск - Орёлск жангларида маршал Жуков қўмондонлигидаги армия сафларида жангларда бўлган.

Уруш даврида ана шу фронтнинг 422-дивизия, 222-ротасида хизмат қилган, уруш давридаги мардлиги ва жасорати учун 22 та орден ва медаллар билан тақдирланган. Иккинчи жаҳон урушидан қайтгач, уйланган, 5 нафар фарзанди бор, ҳозирги кунда у фарзандлари ва нева-чеваралари ардоғида Олтинсой туманидаги Чеп маҳалласида фаровон ҳаёт кечирмокда.

Кўчар Атомуродов

1924 йилда Олтинсой туманига қарашли «Жиндибулоқ» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли Батош маҳалласида туғилган ва 1942 йилда фронтга жўнатилган. Белоруссия фронтида жангларда бўлиб, сержант ҳарбий унвонига эга бўлган, урушдан кейин тиклаш ва қурилиш хизматига жалб этилиб, армия хизматидан 1947 йилда қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда ҳисобчи, бригада бошлиғи бўлиб ишлаб, нафақага чиққан.

Собиқ жангчининг 1 қиз, 2 ўғли бор, 20 нафар невараси, 15 нафар чевараси бор, ҳозирги кунда ўзи туғилиб ўсган қишлоқда соғ-саломат яшамокда.

Зиёдулло Эшмонов

1923 йилнинг 1 январида Бойсун туманидаги Хўжабулғон қишлоғида туғилган ва 1923-1936 йилларда шу қишлоқда яшаган. Кейин 1941 йилгача Шўрчи туманидаги «Оққапчиғай» хўжалигида чўпонлик қилади ва 1941 йилнинг 29 сентябрида Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан фронтга жўнатилади. Дастлаб 1942 йилда Воронеж шаҳрини озод этишдаги жангларда қатнашиб яраланади, Саратов вилоятидаги Татишов шаҳридаги ҳарбий госпиталда даволанади. Тузалиуб чиққач, Москва ва Тула шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашади. Подольск, Калинин, Великие Луки, Иржиб шаҳарлари учун бўлган жангларда иштирок этиб, иккинчи бор ярадор бўлади. Энди Сталинск ҳозирда Новокузнецк шаҳридаги госпиталда даволанади ва яна жанггоҳларга отланади. У

уруш давомида 22-Сталинский разведкачи дивизия таркибида командир ёрдамчиси бўлиб фаолият кўрсатади. Смоленск шаҳридаги жанглар ва бу шаҳарни озод қилишдаги жасорати учун унга «Қизил Байроқ» ордени берилган. Смоленский, Бобровский, Қизил, Татишев, Минск, Польшанинг Варшава шаҳарлари учун бўлган жангларда матонат намуналарини кўрсатган. Варшава учун бўлган жангларда яна яраланган, даволаниш учун уни Қозоғистоннинг Актюбинск шаҳрига юборишади. Соғайгач, яна ўз дивизияси, яъни 22- разведка дивизиясига қайтиб боради, шу дивизия таркибида Германиянинг Дрезден, Лейпциг, Ваймер, Подстам ва Берлин шаҳарларини озод этишда қатнашди.

Тарих саҳифаларига туб бурилиш йиллари дея ном билан кирган 1943 йилда, у 22-разведка дивизияси таркибида эди. Ўша йили немис босқинчилари қаттиқ жанглар эвазига Қизил шаҳрини қўлга киритиб, эгаллаб турган эди. Уруш эса бу ерларда уч ойга тўхтаб қолди, бир куни дивизия штаби командири, генерал-лейтенант Купянин аскар- разведкачи Зиёдуллани чақиртирди. Қандай бўлмасин, Қизил шаҳрини эгаллаб турган душман қўшини ҳақида аниқ маълумотлар олиб келиш тўғрисида қатъий топшириқ берди. Разведкага бориш учун яна иккита мерган, битта радист ҳам қўшиб беришди, шу тариқа 13 кишидан иборат разведкачилар гуруҳи уч кун давомида йўл ахтариб, охири тўртинчи куни тунгги соат учларда чегарани бузиб ўтиб, душман ичкарисига киришга муваффақ бўлишди. Душман ишғол қилган худуднинг орқа томонидан 70 чақирим узоқликдан ўтиб, ўрмон ичкарисига киришди. Генерал нафақат душман кучини билиб келишни, балки ўша томонлардаги партизанлар билан ҳам алоқа ўрнатишни топширган эди. Афсуски, улар партизанлар билан алоқа ўрната олмадилар. Билганлари шу бўлдики, шу атрофдаги Балашов деган жойда немисларнинг катта аэродроми бор экан, ўрмонда бекиниб, жанговар топшириқни қандай уддалаш тўғрисида маслаҳатлашишар экан, кўзлари чана судраб ўрмонга ўтинга келган кампирга тушди. Тезда маълум бўлишича, кампирнинг уйига немис генераллари ва бошқа командирлари жойлашиб олишган экан. Кампир разведкачиларга ёрдам беришга ваъда қилди, эртасига кампир ўзи билан аёллар кийими ва иккита чана олиб келди. Рус йигити Александр Морозов дарҳол ҳалиги кийимларни кийиб олди, кампир билан бирга ўтин олиб қайтаётган аёл қиёфасида қишлоққа жўнади. У икки кун мобайнида кампир уйининг чордоғида ётиб, атрофни синчиклаб кўздан кечирди, маълумотлар тўплади. Сўнгра сафдошлари ёнига қайтиб, билганларини баён қилди. Разведкачилар ҳаракатга келдилар, икки нафар сапёр немис генераллари яшаётган уйни билдирмасдан миналаштирди, 4 та немис қоровул аскарини эса ўлдирди. Қолганлар тўсатдан ичкарига босириб киришди, хангу манг бўлиб қолган душман генераллари, командирлари дарҳол шов-шувсиз қўлга олиниб, оёқ-қўли боғланди, оғзиларига латта тикилди. Аэродром ва қурол-яроғлар омбори портлатиб юборилди, шундай қилиб тўртта немис генералини асирга олиб, разведкачилар шараф билан қайтдилар. Ана шу хизматлари учун Александр Морозовга Қаҳрамонлик унвони берилди, Зиёдулла Эшмонов ва яна икки сапёрга Ленин ордени беришди.

1945 йилнинг 9 майида уруш тугади, аммо 22-дивизия разведкачиларининг кўпчилиги хизматни давом эттириш учун қолдирилди. Улар жуда катта йўқотишлар эвазига қўлга киритилган чегараларни мустаҳкамлаш ва Германияда

тартиб ўрнатиш учун қолдирилдилар. 1945 йилнинг 27 декабрида З. Эшмонов Германияда тартиб ўрнатиш ҳаракатларининг бирида каттик ярадор бўлди. Ҳарбий госпиталда даволангач, 1946 йилнинг 25 апрел куни 2-гуруҳ ногирони бўлиб, Ватанига қайтди, ўзининг қадрдон Оққапчиғай хўжалигида бригадир бўлиб иш бошлади. 1952 йилга келиб, унинг оиласи Денов туманидаги «Шакарқамиш» хўжалигига кўчиб ўтди, бу ерда у дастлаб, дала қоровули бўлиб ишлади. Сўнгра эса шу хўжаликда гидротехник, бригада бошлиғи, ферма мудир, боғдорчилик бригадир вазифаларида ишлади. Унинг тинч қурилиш давридаги меҳнатлари ҳам зое кетмади, 1981 йилда унга «Ўзбекистонда хизмат кўрсатган боғбон» фахрий унвони берилди. Вилоят ва туман Кенгашларига бир неча бор депутат этиб сайланди шунингдек, унинг кўксини «Қизил Байроқ» ордени ҳам беади. Моҳир разведкачи, собиқ жангчи ва меҳнат фахрийси бўлмиш бу ажойиб инсон 1985 йилда қарилик ва меҳнат нафақасига чиққан бўлса-да, уйда ўтирмади. Аксинча, замон билан барабар қадам ташлаб, фарзандлари билан бирга ер олиб, фермерлик ҳаракатига қўшилди, яхши ниятлар билан «Азамат» дея номланган бу хўжалик кутилган самараларни берди. 1992 йилдан буён ҳар гектардан 80 центнердан ғалла, 50 центнердан пахта топшириш бу оилавий пудратчилар учун ўлчов мезонига айланиб қолган. Олис жанггоҳларда беш марта турли жароҳатлар олган бўлса-да, ҳар сафар даволаниб жангларга кираверган, тенгсиз жангларда маҳорат, жасурлик ва мардлик намуналарини намоён этиб, юртига омон қайтган собиқ жангчи айни кунларда ҳам меҳнат фаолиятини давом эттириб, «Азамат» фермер хўжалигини бошқармоқда. Зиёдулло ҳожи Эшмоновнинг бахти, бугун унга ҳамқору ҳамдаст бўлаётган 10 нафар фарзанди, 38 нафар невара ва 16 нафар чеварасидадир.

Йўлдош Каримов

1924 йилда «Сайрак» қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг 5 майида Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатишган. Ленинград ва Украинадаги жанггоҳларда бўлган. Урушдан кейинги даврларда иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги тинч қурилиш ва тиклаш йилларида бригада бошлиғи, ферма мудир, ҳосилот, мироб ва қоровул бўлиб ишлаган.

Умри давомида ўн бир нафар фарзандни тарбиялаб, вояга етказган. Ҳозирги кунда Олтинсой туманидаги «Сайрак» қишлоғида 65 невара, 25 невара қуршовида яшамокда.

Юнус Ўроқов

1917 йилда Денов тумани, «Зардакул» қишлоқ Шўросига қарашли «Озод» жамоа хўжалигининг Обшир қишлоғида туғилган ва 1939 йилда Денов тумани ҳарбий комиссариати томонидан ҳарбий хизматга чақирилган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангач, урушга жалб этилган ва Руминия, Бессарабия, Молдавияда жангларга кирган. Уруш йилларида кўз ва оёғидан яраланиб, Одесса ва Ижевск шаҳарларидаги ҳарбий госпиталларда даволанган. Уруш тугагандан сўнг ватанига қайтгач, бу йиллар ичида, яъни ўттиз йил давомида бригадир, ферма мудир,

агроном, хўжалик тафтиш комиссияси раиси, ҳисобчи бўлиб ишлаган. Оиласида 7 нафар фарзанди, 30 нафар невараси ва 6 нафар чевараси бор.

Ёдгор Назаров

1915 йилнинг 1 январиди Бойсун туманидаги Халқажар қишлоғида деҳқон оиласида туғилган, мактабдаги таълим олишдан сўнг, у 1933 йилда Бойсунда очилган ўқитувчилар тайёрлаш олти ойлик курсларида ўқиган. 1934 йилнинг сентябридан то 1941 йилнинг октябр ойигача 22-сонли мактабда ўқитувчи бўлиб ишлаган, кейинчалик мактабга директорлик қилган. 1941 йилнинг октябр ойида Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан ҳарбий хизматга чақирилган, 1942 йилнинг май ойидан бошлаб, урушга кирган. Дастлаб Саратов шаҳрида махсус тайёргарликдан ўтади, сўнгра Борсеглевск ва Сталинград шаҳарларини душмандан озод қилишда қатнашган. Ушбу жанглар пайтида у танаси ва қўлидан оғир яраланиб, Пенза, Саратов ҳарбий госпиталларида даволанган. Шундан сўнг, яъни 1942 йилнинг октябр ойида ўз ватанига қайтиб келган, урушдан қайтгандан сўнг у Шўрчи туманидаги 20-мактабда 1943 йилнинг май ойидан бошлаб она тили ўқитувчиси ва мактаб директори, кейинчалик шу тумандаги 51-мактабда директор, илмий ишлар бўйича директор ўринбосари, ўқитувчи бўлиб ишлаган. У 1959-1963 йиллар давомида Бухоро педагогика институтининг сиртки бўлимида ўқиб, олий маълумот олган. Бутун умрини ёш авлод тарбияси ва таълимига бағишлаб келди ва ниҳоят 1992 йилдан буён нафақада. У уруш даври ва тинчлик давридаги фидойи хизматлари учун 1946 йилда «1941- 1945 йиллардаги Улуғ Ватан уруши давридаги буюк хизматлари учун», 1949 йилда «1941-1945 йиллардаги Улуғ Ватан урушида Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медаллари, 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «52-Армия фахрийси» медали каби ўнлаб медаллар соҳибидир. Унинг тинч қурилиш йилларидаги фидойи меҳнатлари ҳам муносиб тақдирланган, 1964 йилда «Ўзбекистон халқ маорифи аълочиси», 1986 йилда эса собиқ «СССР халқ маорифи аълочиси» унвонлари совриндори. Шу билан бир қаторда меҳнат фахрийси бўлишдек шарафли унвон соҳиби бўлмиш собиқ жангчи бир неча бор вилоят ва туман кенгашларига депутат этиб сайланган. Ўз даври ҳукуматининг, маҳаллий бошқарув идораларининг Фахрий ёрлиқларига сазовор бўлган.

Ҳа, уруш садолари аллақачон тиниб, тарих мулкига айланган бўлса-да, у ҳақдаги хотиралар инсонлар, миннатдор эллар ва элатлар қалбида яшаб келмоқда. Воҳадошимиз Ё. Назаров ҳам гарчанд қисқа муддатларда жанггоҳларда бўлган бўлсада, йиллар оша унутилмайдиган матонат намуналарини кўрсатиб қайтган. Ана шундай жасоратлардан бири ҳамон унинг ёдида, ўшанда Сталинград шаҳрини озод этиш учун қаттиқ жанглар кетаётган кезлар эди. Сталинград шаҳридан 30-35 чақирим узоқликда жойлашган Городишинский туманига разведкага отланган Ё. Назаров бухоролик сафдоши Шариф Қорабоев билан бирга нафақат топширикни аъло бажариб қайтди, балки икки нафар душман аскарини ҳам ўзи билан олиб келиб, командирига топширди. Улардан олинган аниқ маълумотлар, икки жангчи топиб келган хабарлар натижасида эртаси бўлиб ўтган жангларда муваффақият қозонилди. . .

САРИОСИЁ ТУМАНИ

Ахмад Тўраев

1925 йилда Сариосиё туманидаги Тоқчиён қишлоғида туғилган ва 1943 йилда Сариосиёдан армия хизматига жўнатилган. Уруш даврида Киев, Казатен шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган ва 1943 йилда Казатенда оғир яраланган. Уруш давридаги хизматлари учун муносиб тақдирланган ва турли юбилей медаллари билан мунтазам мукофотлаб келинган. Ҳозирги кунда «Тоқчиён» маҳалласида яшайди, оиласида фарзанди ва кўплаб неваралари бор.

Ашур Салимов

1923 йилда Сариосиё туманидаги Газарак қишлоғида туғилган ва. 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Воронеж шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтиб, Ленинград жанглари пайтида икки кўли ва кўзидан ярадор бўлган. Госпиталларда даволангач ўз юртига қайтарилган, уруш давридаги фаолияти медаллар ва орден билан муносиб тақдирланган. Ҳозирги кунда Г.Хидиров хўжалигининг «Газарак» қишлоғида яшайди, оиласида 9 нафар фарзанди ва 43 нафар невараси бор.

Абдукарим Тошев

1916 йилда Сариосиё туманида туғилган ва 1941 йилнинг июн ойида Сариосиёдан урушга жўнаган. Украинанинг Львов шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган ва жангларга кирган, душман Ғарбий Украинани қўлга киритгач, у хизмат қилаётган қисм ҳам чекинган. Шундан сўнг у Тренаполь шаҳридаги жангларда ярадор бўлган ва Чернигов шаҳридаги госпиталда даволаниб чиққач уни минамётчилар қисмига юборишган. 1941 йилнинг август-сентябр ойларида ўз қисми билан Киев шаҳри ҳимояси учун бўлган жангларга киради, бу пайтда у 2-Украина фронти таркибида эди. Украина душман томонидан босиб олингач, Москва муҳофафасига отланишди, вақтинча муваффақиятга эришган душман қақшатқич зарбаларга дуч келиб, чекина бошлагач, у жанглар билан Полша ҳудудларига қадар бориб, Перемешлен шаҳридаги жангларда яна ярадор бўлади. Даволангандан сўнг, Владивостокка жўнатилади, у ерда икки йил хизмат қилгач, ўз юртига қайтган. 1945 йилнинг ноябр ойида унга «Шухрат» ордени, «Киев муҳофафаси учун» медали берилган. Урушдан қайтгандан сўнг Тортувли қишлоғидаги мактабда директорлик қила бошлаган, 1947 йилдан «Ғалаба» хўжалигида ҳисобчи, 1960 йилдан нафақага чиққунга қадар ғалла бригадири бўлиб ишлаган. Урушдан кейинги йилларда меҳнатдаги мувоффақиятлари учун «Ўзбекистонда хизмат кўрсатган ғаллакор» унвони берилган. Оиласида 13 фарзанд вояга етган.

Абдурозиқ Саидов

1922 йилда Сариосиё туманининг тоғли Хуфор қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армия сафларига чақирилган. Шу йилнинг май ойида Волгоград шаҳрида олти ой мобойнида ҳарбий тайёргарликдан ўтгач, Ленинград фронти жўнатилади. Бир ярим йил давомида турли жанггоҳларда бўлади, урушдан кейинги йилларда пахтачилик, боғдорчилик биргадалари бошлиғи сифатида фаолият кўрсатган.

Ҳисобчи, дўкон мудири, боғ ва беда бригадир вазифаларида ҳам ишлаган, уруш давридаги фаолияти учун «Жасурлиги учун» медали, 1-даржали «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор юбилей ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат, «Ғалабанинг 50 йиллиги», Украинанинг «Украина озод этлганлигининг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Оиласида 8 нафар фарзанди етган.

Давлат Хондаев

1920 йилда Сариосиёда туғилган ва 1942 йилда армия хизматига жўнатилган. 1942-1945 йилларда урушда қатнашган, урушдаги хизматлари учун «Жасурлиги учун», «Жасорат» каби орден ва медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги «Қулмазор» маҳалласига қарашли «8 март» номли қишлоқда яшайди.

Бозор Мелиев

1920 йилда Қашқадарё вилоятидаги Ғузор туманида Тошгузар қишлоғида туғилган ва оила 1926 йилда Сурхондарё вилоятининг Сариосиё туманидаги Суфён қишлоғига кўчиб келган. 1942 йилда Сариосиё туманидан армия хизматига жўнатилган ва ўша йилнинг ўзидаёқ Сталинград учун ўқчи полкида жангларга кирган. 1943 йил давомида Домбасс, Кузбасс, Сталино, Киев сўнгра Варшава учун бўлган жангларда қатнашган. Варшава учун бўлган жангларида яраланади, госпиталда даволанади, ниҳоят 1945 йилда Япон уруши юборилади. Владивостокнинг Комсомолский кўлигача жанглар билан борган, урушдан кейин ҳам армия хизматини давом эттириб, Ростовдан Тошкентга, сўнгра Ашхободга ўтказилган. 1947 йилнинг март ойида ўзи туғилиб ўсган юртга қайтиб келган, уруш давридаги хизматлари учун «Қизил юлдуз», «Қизил байроқ» орденлари ва «Жасорат» медали билан мукофотланган. Урушдан кейин Свердлов хўжалигида табел юритувчи, омбор мудири, ғазначи, бригадир, агроном, кўйчилик фермаси мудири, хўжалик раиси вазифаларида ишлаган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги «Суфиён» қишлоғи фуқаролар йиғинига қарашли «Бирлик» маҳалласида яшайди. Оиласида 9 нафар фарзанди, 60 нафар нева-чеваралари бор.

Худойберди Муродов

1923 йилда Тошкентда туғилган ва уруш бошлаган кезларда биринчилардан бўлиб армия хизматига жўнаган. Жанггоҳларда мардона жанг қилиб, душман билан мардона кураш олиб борган. Шу хизматлари учун ғалаба ва армиянинг барча юбилей саналарида орден ва медаллари билан муносиб тақдирланиб келади. Урушдан кейинги йилларда асосан савдо соҳасида ишлади, ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги «Тоқчиён» қишлоқ фуқаролари йиғинига қарашли «Тоқчиён» маҳалласида фарзандлари ардоғида яшамоқда.

Берди Гадоев

1920 йилда Сариосиё туманидаги Суфиён қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Сариосиёдан армия хизматига жўнатилган. Шу йилнинг февралигача Москва шаҳрида дастлабки ҳарбий таёргарликлардан ўтади. Шундан сўнг, фронтга

жўнатилиб Калинин, Смоленск ва Витибск шаҳарлари учун жангларга кирган. 1944 йилда Латвия, Литва ва Эстония ҳудудларини душмандан озод этишга қатнашган. 1945 йилда Германия ҳудудларига кириб бориб Бизберк шаҳрини озод этишда иштирок этган. 1946 йилда Германиянинг Лабиавие шаҳридан ўз юртига қайтган, уруш даридаги хизматлари учун «Ғалаба» ордени, «Ғалаба» медали, «Кинсбург шаҳрини озод қилганлиги учун», шунингдек тинчлик йилларида қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Уруш дарида кўплаб сафдошларини ярадор бўлганда жанг майдонлардан елкасида кўтариб олиб чиқиб, шахсий жасорат намуналарини кўрсатган. Урушдан кейинги йилларда «Суфиён» жамоа хўжалигида оддий деҳқон бўлиб ишлаган, ҳозирги кунда Сариосий туманидаги Суфиён қишлоғида яшайди. Оиласида 5 нафар ўғли ва 11 нафар невараси бор.

Раҳим Примов

1925 йилда Сариосиёда туғилган ва 1942 йилда армия хизматида жўнатилган. 1944 йилда Семфиropolь шаҳрини озод этиш жангларига кирган, сўнгра Украина республикасининг Львов шаҳри учун жангларга кириб, чап қўлидан ярадор бўлган. Новочеркасск шаҳридаги ҳарбий госпиталда даволаган. Уруш даридаги хизматлари учун Ғалаба ва армия ташкил топган саналарида юбилей медаллари билан тақдирлаган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги «Тоқчиён» маҳалласида фарзандлари ва набиралари ардоғида яшамокда.

Раҳмат Эргашев

1923 йилда Сариосиё туманидаги «Суфиён» жамоа хўжалигининг Шоҳқишлоқ номли қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Сариосиёдан армия хизматида жўнатилган. Уруш дарида Саратов, Татишив, Воронеж, Ивановский, Орёл шаҳарлари ва Латвия, Литва, Украина, Белоруссия ҳудудларидаги жангларда қатнашган. 1945 йилда фронтдан ярадор бўлиб қайтган, урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда сувчи бўлиб ишлаган. Урушдан сўнг қатор юбилей саналарида ва мамлакатимизнинг «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Шоҳқишлоқда яшайди. Оиласида 4 нафар фарзанди, 30 дан ортиқ нева- чеваралари бор.

Раҳмон Розиков

1923 йилда Сариосиё туманидаги Сариосиё қишлоғида туғилган ва 1943 йилнинг август ойида Сариосиёдан урушга жўнатилган. Уруш даврида Ленинград шаҳри, Брест қалъаси, Латвия, Литва ҳудудларидаги жангларда 270-мото ўқчилар полки таркибида оддий ўқчи-аскар сифатида қатнашган. Жанглардаги жасоратлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши», 3-даражали «Шухрат» орденлари ҳамда барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда туман бўрдоқчилик фирмасида оддий ишчи, сўнгра туман касалхонасида 25 йил қоровул бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Сариосиёдаги Алишер Навоий маҳалласида яшайди.

Барот Бердиев

1922 йилда Сариосиё туманидаги Хоним қишлоғида туғилган ва 1941 йилда Сариосиёдан армия сафларига жўнатилган. Белоруссия учун бўлган жангларда қатнашган, урушдаги хизматлари учун орден ва медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ҳисобчи бўлиб ишлаган. Оиласида 7 нафар фарзанд вояга етган. Ҳозир Сариосиёдаги Хоним қишлоғида яшайди.

Ҳамид Хурсандов

1925 йил 25 майда Бойсун туманидаги Деҳқонобод қишлоғида туғилган ва 1943 йилнинг март ойида Бойсун туманидан урушга жўнатилган. Жанглар билан Германиягача борган, жанггоҳлардаги жасоратлари 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жанговар» хизматлари учун», «Германия устидан қозинилган ғалаба учун» ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. 1944 йилнинг октябрида чап кўлидан ярадор бўлади, 1945 йилнинг январида уч маротаба яраланади ва уйига қайтарилади. Урушдан кейинги йилларда меҳнат билан фаол шуғулланди. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Шарғун шаҳрида яшайди. 5 нафар фарзанди бор.

Маҳмуд Холмуродов

1926 йилда Сариосиё туманидаги Янгитурмиш қишлоғида туғилган ва 1944 йилнинг ноябр ойида Сариосиёдан армия сафарига жўнатилган. Жангларга пулемётчи сифатида кирган, уруш даврида асосан Минск, Казанский шаҳарларда, Чехословакия, Польша ҳудудларида жангларда қатнашган. Уруш тугагандан сўнг ҳам армия сафларида қолиб, тиклаш ва ғалабани мустаҳкамлаш хизматида бўлиб, 1950 йилда ўз юртига қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, бир қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Шунингдек Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан мукофотланган, унинг қатор фахрий ёрликлари бор. Урушдан кейинги йилларда боғдорчилик билан шуғулланган, оиласида 11 нафар фарзанд вояга етган бўлиб, ўғли Хусан Маҳмудов афғон урушида ҳалок бўлган. Собиқ жангчи ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги И. Диёров ширкат хўжалигида яшайди.

Бег Ҳимойдинов

1923 йилда Сариосиё туманидаги Деҳбо қишлоғида туғилган, кейинчалик 1938 йилда уларнинг оиласи Янгитурмуш қишлоғига кўчиб келишади. 1943 йилда Сариосиё тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида қақирилган, урушда оддий аскар пулемётчи сифатида жангларга кирган. Украина, Белорусияни озод этиш жангларида қатнашган, кейинчалик Қримни озод этиш жангларида ярадор бўлиб, 1944 йилда ўз юртига қайтарилган. Ҳозир 2-гурӯх уруш ногирони, урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени ва Ғалаба ҳамда армия ташкил топганлигининг юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали соҳиби. Урушдан кейинги йилларда ишчи, чорвадор бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги И. Диёров ширкат хўжалигининг Янги турмуш қишлоғида яшайди. 5 нафар фарзанди бор.

Абдусаттор Нуриддинов

1920 йилда Наманган вилоятида туғилган ва 1939 йилда Наманган шаҳар ҳарбий комиссариатидан армияга хизматига чақирилган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангач фронтга жалб этилган, уруш даврида машҳур ўзбек генерали С. Раҳимов қўмондонлигидаги армия сафларида оддий жангчи сифатида Киев шаҳри, Харьков шаҳри учун жангларга кирган. Сўнгра Руминия ва Венгрия учун бўлган жангларда қатнашган.

Нормурод Тоғаев

1917 йилда Сариосиё туманидаги И. Диёров жамоа хўжалигининг Хоним қишлоғида туғилган ва 1939 йилнинг ноябр ойида армия хизматига чақирилган. Уруш бошлангач, жангларга кирган, уруш даврида сержант, бўлинма командири бўлган. Ғарбий Украина, Белоруссия, Москва остоналарида бўлган жангларда қатнашган, 1943 йилдаги жанглар пайтида ярадор бўлиб, ўз юртига қайтиб келган. 1- гуруҳ уруш ногирони, ўқитувчи, молия ходими, хўжаликда табел юрутувчи бўлиб ишлаган. Жанггоҳларда жасорат намуналарини кўрсатиб бир кўзидан ажралиб қайтган, хизматлари учун муносиб тарзда орден ва медаллар билан тақдирланган «Жасорат» медали соҳиби, ҳозирги кунда ўзи туғилиб ўсган Хоним қишлоғида яшайди.

Нурали Маҳмадалиев

1917 йил 10 июнда Сариосиё туманидаги Сангардак қишлоғида туғилган ва 1939 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Ҳарбий хизматни ўташ учун Эронга жўнатилган, у ерда отлиқ ҳарбий қисмда хизмат қилган. 1946 йилда ўз юртига қайтиб келган, урушдаги хизматлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейин асосан оддий деҳқон бўлиб фаолият кўрсатган. Ҳозирги кунда ўзи туғилиб ўсган қишлоғида яшайди. Оиласида 5 нафар фарзанди вояга етган.

Мингтўра Жўраев

1920 йилда Сариосиёда туғилган ва 1942 йилда армия хизматига жўнатилган. Уруш даврида Ивановск ва Сталинград шаҳарлари, Калилин вилояти ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Ивановск шаҳрини озод этишдаги жангларда ярадор бўлиб, госпиталда ётиб даволанган, ногирон сифатида 1944 йилнинг март ойида жанггоҳлардан қайтарилган. Уруш давридаги хизматлари учун урушнинг барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги «Тоқчиён» маҳалласида яшайди.

Муҳаммади Шокиров

1918 йилда Сариосиё туманидаги Шохқишлоқда туғилган ва 1942 йилда Сариосиёдан армия хизматига жўнатилган. Уруш даврида разветкада хизмат қилган, Калининград, Ленинград ва Белоруссия фронтларида бўлган. Турли ғалаба саналарида юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шохқишлоқ қишлоғида яшайди. Оиласида 8 нафар фарзанди ва кўплаб неваралари бор.

Шойимардон Эшматов

1926 йилда Сариосиё туманидаги Тоқчиён қишлоғида туғилган ва 1940 йилда Сариосиёдан армия сафарларига жўнатилган. 1945 йилда жанггоҳлардан ўз юртига қайтарилади, уруш давридаги хизматлари учун мамлакатимизнинг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» ҳамда қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Оиласида 5 нафар фарзанди бор.

Тўпаланг Қосимов

1922 йилда Сариосиёдаги Даштнобод қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армия хизматида жўнатилган. Урушдаги хизматлари учун «Жасурлиги учун», «Жасорат» каби орден ва медаллар билан тақдирланган. Уруш дарида Саратов, Татишив, Воронеж, Ивановский, Орёл, Латвия, Литва, Украина учун бўлган жангларда қатнашган. 1945 йилда жанггоҳдан қайтган, уруш давридаги хизматлари учун 2- даражали «Улуғ Ватан уруши» ва мамлакатимизнинг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» ҳамда қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда 1982 йилгача «Суфиён» жамоа хўжалигида ҳисобчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шохқишлоқ қишлоғида яшайди, оиласида 7 нафар фарзанди ва кўплаб неваралари бор.

Жўрақул Каримов

1923 йилда Сариосиё туманида туғилган ва 1941 йилда Сариосиёдан армия хизматида жўнатилган. 1943 йилда кўкрагидан яраланган, даволаниб яна фронтга қайтган. 1945 йилда «Вена шаҳрини озод қилганлиги учун» медали билан тақдирланган, яна уруш давридаги хизматлари учун мамлакатимизнинг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» ҳамда қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Оиласида 8 нафар фарзанди бор, ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги «Тоғчиён» маҳалласида яшайди.

Иброҳим Эшов

1922 йилда Сариосиё туманидаги Шохқишлоқ қишлоғида туғилган ва 1941 йилда Сариосиёдан армия хизматида жўнатилган. Уруш дарида 793-ўқчилар полкида хизмат қилган, Ивановский, Орёл, Латвия, Литва, Украина, Белоруссия учун бўлган жангларда қатнашган. Польша учун бўлган жангларда ярадор бўлган, уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ва қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган қишлоқда сартарош бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда оиласида 8 нафар фарзанди ва кўплаб неваралари бор.

Қулмуҳаммад Аҳмедов

1926 йилда Сариосиёда туғилган ва 1945 йилда армия хизматида жўнатилган, 1949 йилгача ҳарбий хизматда бўлган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда раис ва агроном бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги «Қўшчинор» маҳалласининг Чуқур қишлоқ қишлоғида яшайди.

Норқул Тошев

1918 йилда Сариосиёда туғилган ва 1941 йилда армия хизматига жўнатилган. 1942-1945 йилларда урушда қатнашган, урушдаги хизматлари учун «Жасурлиги учун», «Жасорат» каби орден ва медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Фозил кўчи қишлоғида яшайди.

Турсунбой Ҳусанов

1927 йилда Сариосиё туманида туғилган ва 1940-1943 йилларда армия хизматида бўлиб Ленинград, Сталинград, Саратов шаҳарлари учун жангларга кирган. 1943 йилда олган оғир жароҳати туфайли ҳарбий- тиббий комиссия хулосаси билан ўз юртига қайтарилган. Урушдан кейин қишлоқ хўжалигида ишлаган, уруш давридаги хизматлари учун қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги «Шоҳимардон» маҳалласининг Охунбобоев қишлоғида яшайди. Оиласида 9 нафар фарзанди бор.

Махматқул Қорамирзаев

1920 йилда Сариосиёда туғилган ва 1942 йилда армия хизматига жўнатилган, Саратов, Татишев, Воронеж, Ивановский, Латвия, Литва, Украина, Белоруссия учун бўлган жангларда қатнашган. Шу хизматлари учун уруш ва армиянинг барча юбилей саналарида орден ва медаллари билан муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда асосан савдо соҳасида ишлаган, ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги «Тоқчиён» қишлоқ фуқаролари йиғинига қарашли «Тоқчиён» маҳалласида фарзандлари ардоғида яшамокда.

Холмат Хидиров

1924 йилда Сариосиё туманида туғилган ва 1942 йилда Сариосиёдан армия хизматига жўнатилган, у йилнинг февралигача Москва шаҳрида дастлабки ҳарбий таёргарликдан ўтган. Шундан сўнг, фронтга жўнатилиб Калинин, Смоленск ва Витибск шаҳарлари учун жангларга кирган. 1944 йилда Латвия, Литва ва Эстония ҳудудларини душмандан озод этишда қатнашган. Ҳозирги кунда Сариосий туманидаги Шоҳимардон қишлоғида яшайди.

Комил Мингбоев

1924 йилда Сариосиёда туғилган, уруш иштирокчиси, жанглардаги жасоратлари учун мамлакатимизнинг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» ҳамда қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Фозил қишлоғида фарзандлари ва набиралари ардоғида яшамокда.

Холмат Юсупов

1924 йилда Сариосиё туманида туғилган, 1944-1948 йилларда ҳарбий хизматни ўтайди ва Курск вилояти, Польша, Германиядаги қатор шаҳарларни озод этишдаги жангларда иштирок этган. Урушдаги хизматлари учун медалларга сазовор бўлган, жанггоҳлардан қайтгандан кейин қишлоқ хўжалиги соҳасида ишлаган. Оиласида 3 нафар фарзанди бор, ҳозирги кунда «Шоҳимардон» маҳалласининг Охунбобоев қишлоғида яшайди.

Салом Дўстов

1916 йилда Сариосиёда туғилган, уруш қатнашчиси, жанггоҳларда кўрсатган жасоратлари учун урушнинг барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги «фозил кучди» маҳалласида яшайди, 5 нафар фарзанди бор.

Раҳмон Холмуродов

1924 йилда Сариосиё туманида туғилган ва 1942-1946 йиллар давомида урушда бўлган, Польша ҳамда Украина шаҳарларини озод этишда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда «Шоҳимардон» қишлоғида фарзандлари ардоғида яшайди.

Хуррам Кенжаев

1926 йилда Сариосиё туманидаги Тоқчиён қишлоғида туғилган ва 1941 йилда Сариосиёдан армия сафарларига жўнатилган. 1946 йилда армия сафларидан қайтиб келган, қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Уруш давридаги хизматлари учун мамлакатимизнинг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Оиласида 1 нафар фарзанди, 4 нафар невараси бор.

Темиркул Қурбонов

1916 йилда Сариосиёда туғилган ва 1942 йилда армия хизматига жўнатилган. Урушдаги хизматлари учун «Жасурлиги учун», «Жасорат» каби орден ва медаллар билан тақдирланган. 1945 йилда жанггоҳлардан қайтган, уруш давридаги хизматлари учун мамлакатимизнинг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» ҳамда қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда «Куличинор» маҳалласида яшайди.

Тоғаймурод Тилаков

1923 йилда Сариосиё туманида туғилган ва 1941 йилда Сариосиёдан армия хизматига жўнатилган. 1945 йилда «Вена шаҳрини озод қилганлиги учун» медали билан тақдирланган, умуман уруш давридаги хизматлари учун мамлакатимизнинг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» ҳамда қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда «Қулмозор» маҳалласида яшайди.

Тошмирза Эшнӣёзов

1923 йилда Сариосиё туғилган ва 1941 йилда Сариосиёдан армия хизматига жўнатилган. Уруш дарида 793-ўқчилар полкида хизмат қилган, Орёл, Латвия, Литва, Украина, Белоруссия ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Польша учун бўлган жангларда ярадор бўлган, уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ва қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган қишлоқда сартарош бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда оиласида 8 нафар фарзанди ва кўплаб неваралари бор.

Бекмирза Имонов

1920 йилда Сариосиё туманидаги Сангардак қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Сариосиёдан армия хизматига жўнатилган. Уруш даврида Киев, Казатен шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган, 1943 йилда Казатенда оғир яраланган. Урушдаги хизматлари учун Ғалабанинг барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Уруш давридаги хизматлари учун мамлакатимизнинг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» ҳамда қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Охунбобоев маҳалласида яшайди. Оиласида фарзанди ва кўплаб неваралари бор.

Сафар Қорабобоев

1922 йилда Сариосиёда туғилган ва 1941 йилда армия хизматига жўнатилган. Уруш дарида 1-Украина фронтининг 266-ўқчи полкларида пулимётчи бўлиб хизмат қилган. Уруш давридаги хизматлари учун мамлакатимизнинг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» ҳамда қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган қишлоқда хўжаликда раис, агроном бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Охунбобоев маҳалласида яшайди.

Сайриддин Шарофиддинов

1926 йилда Сариосиёда туғилган ва 1944 йилда армия хизматига жўнатилган, 1942-1945 йилларда урушда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун «Қизил Юлдуз», «Қизил Байроқ» орденлари ҳамда «Жасорат» каби орден ва медаллар билан тақдирланган. Шунингдек у юбилей саналарида ҳам медаллар билан мукофотланган. Урушдаги хизматлари учун «Жасурлиги учун», «Жасорат» каби орден ва медаллар билан тақдирланган. Ўн икки йил мобайнида хўжалик фермасида мудир бўлган, оиласида 12 нафар фарзанди, 60 дан ортиқ неварачеваралари бор.

Аҳмад Шарипов

1921 йилда Сариосиё туманида туғилган ва 1942 йилда армия хизматига жўнатилган. Ўша йилнинг ўзидаёқ Сталинград учун ўқчи полкида жангларга кирган, 1943 йилда Украина, Донбасс, Кузбасс, Сталино, Киев сўнгра Варшава учун бўлган жангларда қатнашган. Варшава жангларида ярадор бўлиб, госпиталда даволанган, урушдаги хизматлари учун «Қизил Юлдуз», «Қизил Байроқ» орденлари ҳамда «Жасорат» каби орден ва медаллар билан тақдирланган. Шунингдек у юбилей саналарида ҳам медаллар билан мукофотланган, урушдан кейинги йилларда ўша пайтлардаги Свердлов хўжалигида табел юритувчи, омбор мудир, ғазначи, бригадир, агроном, кўйчилик фермаси мудир, хўжалик раиси вазибаларида ишлаган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманида яшайди, оиласида 7 нафар фарзанди, 35 нафар неварачеваралари бор.

Эшмурод Холиқов

1923 йилда Тошкентда туғилган, уруш бошлаган кезларда 1941 йилда армия хизматига жўнаган. Жанггоҳларда мардона жанг қилиб, душман билан мардона кураш олиб борган. Шу хизматлари учун Ғалаба ва армиянинг барча юбилей

саналарида орден ва медаллари билан муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда асосан савдо соҳасида ишлаган, оиласида 7 нафар фарзанди бор.

Сайид Беков

1917 йилда Сариосиё туманида туғилган ва 1939 йилда Сариосиёдан армия хизматига жўнатишган. Шу йилнинг февралигача Москва шаҳрида дастлабки ҳарбий тайёргарликдан ўтган, шундан сўнг, фронтга жўнатилиб Калинин, Смоленск ва Витибск шаҳарлари учун жангларга кирган. 1945 йилда Германия ҳудудларига кириб бориб Бизберк шаҳрини озод этишда иштирок этган. 1946 йилда Германиянинг Лабиавие шаҳридан ўз юртига қайтган, уруш даридаги хизматлари учун «Ғалаба» ордени, «Ғалаба» медали, «Кинсбург шаҳрини истило қилганлиги учун», шунингдек тинчлик йилларида қатор юбилей медаллари билан ақдирланган ва «Қизил Юлдуз», «Қизил Байроқ» орденлари ҳамда «Жасорат» каби орден ва медаллар билан тақдирланган. Шунингдек у юбилей саналарида ҳам медаллар билан мукофотланган, ҳозирги кунда Сариосий туманидаги А. Навоий маҳалласида 5 нафар фарзанди ва неваралари ардоғида яшайди.

Сафар Хушбақов

1921 йилда Сариосиёда туғилган ва 1942 йилда армия хизматига жўнатишган, 1944 йилда Семфиropol шаҳрини озод этиш жангларига кирган. Шундан сўнг Украинанинг Львов шаҳри учун жангларга кириб, чап қўлидан ярадор бўлган, Новочеркасск шаҳридаги ҳарбий госпиталда даволаган. Уруш даридаги хизматлари учун Ғалаба ва армия ташкил топган саналарида юбилей медаллари билан тақдирлаган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Бобур ширкат хўжалигида яшайди, оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Нурулло Назаров

1921 йилда Сариосиё туманидаги Хуфор қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Сариосиёдан армия хизматига жўнатишган. Уруш дарида Саратов, Татишив, Воронеж, Ивановский, Орёл, Латвия, Литва, Украина, Белоруссия шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. 1945 йилда фронтдан ярадор бўлиб қайтган, урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган қишлоқда хўжаликда сувчи бўлиб ишлаган. У қатор юбилей саналарида ва мамлакатимизнинг «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Шохқишлоқ қишлоғида яшайди, оиласида ҳамма фарзандлари вояга етган, 44 дан ортиқ неварачеваралари бор.

Жўрақул Расулов

1920 йилда Сариосиёда туғилган ва 1942 йилда армия хизматига жўнатишган. Уруш даврида Ивановск, Калинин ва Сталинград шаҳарларини озод қилишдаги жангларда қатнашган. Ивановск шаҳрини озод этишдаги жангларда ярадор бўлиб, госпиталда ётиб даволанган, урушдаги хизматлари учун «Қизил Юлдуз», «Қизил Байроқ» орденлари ҳамда «Жасорат» каби орден ва медаллар билан тақдирланган. Шунингдек, у юбилей саналарида ҳам медаллар билан мукофотланган ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» ҳамда қатор юбилей саналарида медаллар билан

тақдирланган. Ногирон сифатида 1944 йилнинг март ойида жанггоҳлардан қайтарилган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги А. Навоий маҳалласида яшайди, оиласида 3 нафар қизи, 27 нафар невараси ва 19 нафар чевараси бор.

Сангин Ҳакимов

1920 йилда Сариосиё туманида туғилган ва 1941 йилда Сариосиёдан армия хизматида жўнатишган. Уруш даврида разведкада хизмат қилган, Калининград, Ленинград, Беларусия фронтларида бўлган. Турли ғалаба саналарида юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Хуфор қишлоғида яшайди. Оиласида 8 нафар фарзанди ва кўплаб неваралари бор.

Раззоқ Қосимов

1922 йилда Сариосиё туманидаги Тоқчиён қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Сариосиёдан армия сафарларига жўнатишган. Ивановск вилояти, Калинин вилояти ва Сталинград шаҳри ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Жанггоҳлардан 1945 йилда ўз юртига қайтарилган, уруш давридаги хизматлари учун мамлакатимизнинг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» ҳамда қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Охунбобоев маҳалласида яшайди. Оиласида 11 нафар фарзанди ва 40 дан ортиқ неварачеваралари бор.

Икром Саломов

1924 йилда Сариосиёда туғилган ва 1941 йилда армия хизматида жўнатишган. Урушдаги хизматлари учун «Жасурлиги учун», «Жасорат» каби орден ва медаллар билан тақдирланган. 1945 йилда жангдан қайтган, уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ва мамлакатимизнинг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» ҳамда қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Охунбобоев маҳалласида яшайди. Оиласида 10 нафар фарзанди ва кўплаб неваралари бор.

Ашур Имонов

1924 йилда Сариосиё туманида туғилган ва 1941 йилда Сариосиёдан армия хизматида жўнатишган. 1943 йилда кўкрагидан яраланган, даволаниб яна фронтга қайтган. 1945 йилда «Вена шаҳрини озод қилганлиги учун» медали билан тақдирланган. Уруш давридаги хизматлари учун мамлакатимизнинг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» ҳамда қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган.

Иззат Шарипов

1925 йилда Сариосиё туманида туғилган ва 1941 йилда Сариосиёдан армия хизматида жўнатишган. Уруш даврида 793-ўқчилар полкида хизмат қилган. Ивановский, Орёл, Латвия, Литва, Украина, Беларуссия шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. Польша учун бўлган жангларда ярадор бўлган, уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ва қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган қишлоқда сартарош бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Охунбобоев маҳалласида яшайди. Оиласида 2 нафар фарзанди бор.

Қаюм Бобораҳимов

1911 йилда Сариосиё туманидаги Тоқчиён қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Сариосиёдан армия хизматида жўнатишган. Уруш даврида Киев, Казатен шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган, 1943 йилда Казатенда оғир яраланган. Урушдаги хизматлари учун «Қизил Юлдуз», «Қизил Байроқ» орденлари ҳамда «Жасорат» каби орден ва медаллар билан тақдирланган. Шунингдек у юбилей саналарида ҳам медаллар билан мукофотланган. Унинг оиласида 8 нафар олий маълумотли фарзандлар вояга етган, 30 яқин нева ва чеваралари бор. Сариосиёдаги Сариосиё шаҳарчасида яшайди.

Бўриқул Аъзимов

1925 йилда Сариосиёда туғилган ва 1943 йилда армия хизматида жўнатишган, уруш даврида Ивановск вилояти, Калинин вилояти ва Сталинград шаҳри ҳудудларидаги жангларда қатнашган. 1949 йилгача ҳарбий хизматни давом эттирган, уруш давридаги хизматлари учун мамлакатимизнинг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» ҳамда «Қизил Юлдуз», «Қизил Байроқ» орденлари билан тақдирланган. Шунингдек у юбилей саналарида ҳам мунтазам равишда медаллар билан мукофотланиб борган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Охунбобоев ширкат хўжалигида яшайди. Оиласида 9 нафар фарзанди ва кўплаб неваралари бор.

Печеркин Аликсей Иванович

1927 йилда Оренбург вилоятининг Бизовка қишлоғида туғилган ва 1944 йилда Денов тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатишган. Польша ва Шарқий Германияда бўлиб, артиллерия полкига командирлик қилган, урушдаги хизматлари учун «Қизил Юлдуз», «Қизил Байроқ» орденлари ҳамда «Жасорат» каби орден ва медаллар билан тақдирланган. Шунингдек у юбилей саналарида ҳам медаллар билан мукофотланган, «Жасурлиги учун» ордени билан ҳам тақдирланган. Ҳозирги кунда Сариосиё шаҳарчасида Улуғбек маҳалласида яшайди, 4 нафар фарзанди, 22 нафар невараси ва 15 нафар чевараси бор.

Тошмурод Фахриддинов

1913 йилда Сариосиё туманидаги Охунбобоев хўжалигининг Хуфор қишлоғида туғилган ва 1943 йилда армия хизматида бўлиб Ленинград, Сталинград, Саратов шаҳарлари учун жангларга кирган. 1943 йилда олган оғир жароҳати туфайли ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан ўз юртига қайтарилган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейин қишлоқ хўжалигида ишлаган, ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги «Сарижўй» маҳалласининг Новобод қишлоғида яшайди. Оиласида 4 нафар фарзанди ва 50 яқин нева- чеваралари бор.

Тождин Тўраев

1920 йилда Жарқўрғон туманида туғилган ва 1939 йилда Жарқўрғон туманидан армия хизматида жўнатишган, уруш даврида Саратов, Татишив, Воронеж,

Ивановский, Латвия, Литва, Украина, Белоруссия шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. Жангдаги жасоратлари учун уруш ва армиянинг барча юбилей саналарида орден ва медаллари билан муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда асосан савдо соҳасида ишлаган, ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Улуғбек маҳалласида яшамокда.

Эшонқул Саидов

1920 йилда Сариосиё туманида туғилган ва 1942 йилда Сариосиёдан армия хизматида жўнатилган. Шу йилнинг февралигача Москва шаҳрида дастлабки ҳарбий таёрликларни ўтайди, сўнгра фронтга жўнатилиб Новороссийск, Новосибирск, Калинин, Смоленск ва Витибск шаҳарлари учун жангларга кирган. 1944 йилда Латвия, Литва ва Эстония ҳудудларини душмандан озод этишда қатнашган, урушдаги хизматлари учун «Қизил Юлдуз», «Қизил Байроқ» орденлари ҳамда «Жасорат» медали билан тақдирланган. Шунингдек у юбилей саналарида ҳам медаллар билан мукофотланган, ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Гулистон қишлоғида яшайди.

Султонбой Кассиров

1902 йилда Сариосиё туманида Ёнғоқли қишлоғида туғилган ва 1939 армия хизматида жўнатилган. Уруш бошлангач, фронтга жалб этилган, уруш дарида разведкачи бўлган, илк жангларга Украина ҳудудларида кирган. Харьков шаҳрини озод этиш жангларида қатнашган, сўнгра қатор шаҳар ва қишлоқларни озод этишда иштирок этиб, Берлингача борган. Урушдаги жасоратлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан сунг асосан қишлоқ хўжалик соҳасида ишлаган. Оиласида 9 нафар фарзанд вояга етган. Ҳозирги кунда С.Кассиров ширкат хўжалигининг «Янгиобод» маҳалласида яшайди. Собик жангчининг 47 нафар невараси ҳамда 11 нафар чевараси бор.

Сайриддин Ҳайдаров

1923 йилда Сариосиё туманидаги Сангардак қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг 1 майида Сариосиёдан армия сафларига жўнатилган. Жанггоҳларда 1944 йилгача бўлган, Куйбишев, Воронеж шаҳарларини озод этишда қатнашган. Бир неча бор яраланиб, ҳарбий госпиталларда даволанган. 1944 йилнинг январ ойида 2-гуруҳ ногирони сифатида ўз юртига қайтарилган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши», «Қизил Байроқ» орденлари ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушнинг барча юбилей саналарида медаллар билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги «Қорасув» маҳалласида яшайди. Оиласида 9 нафар фарзанди вояга етган, 90 га яқин неварачеваралари бор.

Ҳазратқул Азимов

1923 йилда Сариосиё туманидаги Маланд қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Сариосиё тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатилган. Уруш даврида Воронеж, Саратов, Астрахан, вилоятларида, Нальчик, Мальдук ва Сталинград шаҳрларидаги жангларда қатнашган. 1944 йилда фронтдан қайтиб

келган, урушдаги хизматлари учун «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» ва қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Уруш сўқмоқлардан қайтгандан сўнг, 1986 йилгача И. Диёров хўжалигида ишлаган. Ҳозирги кунда шу хўжаликнинг Эркин қишлоғида яшайди. Оиласида 11 нафар фарзанди, 33 нафар невара-чеваралари бор.

Қурбон Жумаев

1926 йилда Сариосиё туманидаги Сангардак қишлоқ фуқаролари йиғинига қарашли Чанглоқ қишлоғида туғилган ва 1944 йилда Сариосиёдан фронтга жўнатилган. 1944 йилдан 1950 йилгача Руминия, Венгрия, Германия ҳудудларидаги жангларда бўлган, сўнгра Москвада ҳарбий хизматни давом эттирган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши ордени», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Венгрияни озод қилинганлиги учун», «Руминияни озод қилинганлиги учун» медаллари билан мукофотланган. Урушдаги хизматлари учун ва армия ташкил этилганлигининг барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Оиласида 4 нафар фарзанди, 20 нафар невараси, 8 нафар чевараси бор.

Малик Ражапов

1921 йилда Сариосиё туманидаги Маланд қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Жиззах вилоятининг Зомин туманидан урушга жўнатилган. Уруш даврида Воронеж, Ленинград, Черновский шаҳарларидаги жангларда қатнашган. «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги И. Диёров ширкат хўжалигининг Эркин қишлоғида яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанди, 40 га яқин невара-чеваралари бор.

Сойибкул Шойимардонов

1918 йилда Сариосиё туманидаги Чанглоқ қишлоғида туғилган ва 1939 йилнинг ноябр ойида Сариосиё тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига чақирилган. Воронеж, Сталинград, Ростов-Дон ҳамда Польша ва Германия ҳудудларидаги жанглар иштирокчиси. Жанглар пайтида ярадор бўлиб, госпиталда даволанган, шундан сўнг уни Пенза шаҳридаги ҳарбий заводга жўнатишган. 1942 йилда жангларга кирган, уруш давридаги хизматлари учун II-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда ўзи туғилиб ўсган Чанглоқ қишлоғида яшайди. Оиласида 8 нафар фарзанди, 46 нафар невараси, 35 нафар чевараси бор.

Маҳматқул Мақсудов

1925 йилда Сариосиё туманидаги «Янги турмуш» қишлоғида туғилган ва 1943 йилнинг 6 сентябрида Сариосиё тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафарига жўнатилган. Уруш даврида Литванинг Верус, Кунас шаҳридан Шарқий Пруссияда, Кинсбергдаги жангларда қатнашган. Кейинчалик ярадор бўлиб, Ригадаги ҳарбий госпиталда даволанган. Шундан сўнг 1945 йилда ўз юртига

қайтарилган. Ҳозирги кунда «Сариосиё» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Янги турмуш» қишлоғида яшаётган собиқ жангчи уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, юбилей медаллари, фахрий ёрлиқлар ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Оиласида 7 нафар фарзанд вояга етган.

Миср Давлатов

1921 йилда Сариосиё туманидаги Барлос гузарида туғилган ва 1941 йилда урушга жўнатилган, жанглардаги мардликлари учун «Ватан уруши» ордени, қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида 1 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Дашнабод қишлоғида яшайди.

Маҳкам Холиқов

1919 йилда Сариосиё туманидаги Барлос гузарида туғилган ва 1941 йилда Сариосиё тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига жўнатилган. Уруш давридаги хизматлари учун «Одесса мудофааси учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Жасурлиги учун» медаллари, 1-даражали «Улуғ Ватан уруши», «Қизил юлдуз» орденлари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йиллардаги барча юбилей саналарида ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан мукофотланган. Ҳозирги кунда «Дашнабод» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Барлос» маҳалласида яшайди. Оиласида 8 фарзанди бор.

Ислом Рустамов

Сариосиё туманидаги «Гулистон» гузарида туғилган ва 1941 йилда Сариосиёдан армия хизматига жўнатилган. Уруш давридаги хизматлари «Одесса мудофааси учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медаллари, «Қизил юлдуз», 1-даражали «Улуғ Ватан орденлари» билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда барча юбилей саналарида, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Дашнабод қишлоғидаги Барлос маҳалласида яшайди. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Қаюм Қорабоев

1923 йилда Сариосиё туманидаги «Янги қишлоқ» гузарида туғилган, уруш қатнашчиси, уруш давридаги хизматлари чун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши», «Қизил байроқ» орденлари, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Жасоратлари учун» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда барча юбилей саналарда Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан мукофотланган. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Ҳайитбобо Исматов

1924 йилда Сариосиё туманидаги «Янги қишлоқ» гузарида туғилган, уруш қатнашчиси, жанггоҳлардаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медаллари билан

тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», урушнинг барча юбилей саналарида медаллар билан мукофотланган. Оиласида 9 нафар фарзанди бор.

Омонбой Қурбонов

1918 йилда Сариосиё туманидаги Суфиён қишлоғида туғилган ва 1941 йилда Сариосиёдан армия хизматида жўнатилган. Уруш даврида Украинанинг Полтава, Киев шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. Шундан сўнг Польша ҳудудларига кирган, урушдаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган. Жумладан, Киев шаҳрини озод қилишдаги жасоратлари учун «Ғалаба» ордени берилган, у 2-даражали «Жасорат» медали ҳам соҳибидир. Ҳозирги кунда И.Диёров ширкат хўжалигининг «Янги қишлоқ» қишлоғида яшайди. Оиласида 2 киз фарзанди бор.

Тўхта Тилаков

1922 йилда Сариосиё туманидаги «Хур ватан» қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армия хизматида жўнатилган. Воронеж, Саратов, Астрахань, Махачқалъа, Мозда шаҳарлари учун жангларга кирган. Урушдаги фаолиятлари учун юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда деҳқон бўлиб ишлаган. Оиласида 5 нафар фарзанди бор.

Мурод Рўзиев

1922 йилда Сариосиё туманидаги Шотурут қишлоғида туғилган ва уруш йилларида Харьков, Ленинград шаҳарлари учун жангларга кирган. Ленинград шаҳри учун бўлган жангларда ярадор бўлган, урушдан қайтгандан сўнг ўзи ўсган қишлоқда дала қоровули бўлиб ишлаган. Хизматлари учун «Ғалаба», Сталин ордени «Жанговар хизматлари учун» каби қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида 2 нафар фарзанди бор.

Султон Бобоев

1915 йилда Сариосиё туманидаги Хушвақт қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армия хизматида жўнатилган. Харьков, Ленинград, Сталинград шаҳарлари учун жангларга кирган, Сталинград шаҳри учун бўлган жангларда қўлидан оғир яраланган. Саратов госпиталида 4 ой даволангандан кейин, 1943 йилда юртига қайтариб юборилади. 1943 йилдан буён ширкат хўжаликда ишлаб нафақага чиққан. Ҳозирги кунда 1-гуруҳ ногирони. Урушдаги хизматлари учун қатор юбилей орден ва медаллари билан тақдирланган. Оиласида 3 нафар фарзанди бор.

Нусратулло Исроилов

1924 йилда Сариосиё туманида тоғли Хуфор қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Сариосиё туманидан армия хизматида жўнатилган. Уруш йилларида Оренбург, Воронеж, Курск-2, Новий Оскол, Старий Оскол шаҳарларида жангларга қатнашган. У бу жангларда Украина фронтининг 92-дивизияси, 373-полки таркибида кирган. Курск шаҳри учун бўлган жангда қўлидан қаттиқ яраланган, Воронеждаги ҳарбий госпиталда даволанган. Шундан сўнг ўз юртига қайтарилган, у 1944 йилдан бошлаб меҳнат қилишга киришган. Ўзи яшаётган хўжаликда табель юритувчи, омборчи, бригадир бўлиб ишлаган.

Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Тиргарон маҳалласида яшамоқда.

Тоҳир Қосимов

1922 йилда Сариосиё туманидаги Ҳурватан қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Сариосиёдан урушга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Воронеж, Сталинград, Ленинград, Украинанинг Полтава, Киев шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. Шундан сўнг Польша ҳудудларига кирган, урушдаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган. Жумладан, Киев шаҳрини озод қилишдаги жасоратлари учун «Ғалаба» ордени берилган, шунингдек, у 2-даражали «Жасорат» медали соҳиби ҳамдир. Оиласида 10 нафар фарзанди бор.

Темирқул Соҳибов

1925 йилда Сариосиё туманидаги Тиргарон қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армия хизматига жўнатилган. Мурманск шаҳри учун миномётчи бўлиб жангга кирган, Воронеж, Саратов, Астрахань, Махачқалъа, Мозда шаҳарлари учун жангларга кирган. 1945 йилда ярадор бўлиб госпиталга тушган, уруш туганини госпиталда эшитади. Урушдаги фаолиятлари учун «Жасурлиги учун», «Жанговоа хизматлари учун» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Тиргарон маҳалласида Лангар қишлоғида яшайди. Оиласида 3 нафар фарзанди бор.

Қурбонназар Бобоназаров

1922 Сариосиё туманидаги Ҳурватан қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армия хизматига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида Харьков, Ленинград шаҳарлари учун жангларга кирган. Ленинград шаҳри учун бўлган жангларда ярадор бўлган. Жанглардаги хизматлари учун «Ғалаба», Сталин ордени «Жанговар хизматлари учун» каби қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан қайтгандан сўнг ўзи ўсган хўжаликда дала қоровули бўлиб ишлаган. Оиласида 13 нафар фарзанди бор.

Малик Ниёзов

1922 йилда Сариосиё туманидаги Дуоба қишлоғида туғилган ва 1941 йилда армия хизматига жўнатилган. Воронеж, Борисохлебск шаҳарлари учун жангларга кирган. 1943 йилда Воронеж учун бўлган жангларда ярадор бўлган ва 1944 йилда ўз ватанига қайтарилган. Урушдаги хизматлари учун қатор юбилей ва орден медаллари билан тақдирланган. Фронтдан қайтгандан сўнг ҳисобчи бўлиб ишлаб нафақага чиққан. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Бекмурод Мирзаев

1923 йилда Сариосиё туманида Хубон қишлоғида туғилган ва 1941 йилда Сариосиё туманидан армия хизматига жўнатилган. Уруш йилларида оддий аскар сифатида Сталинград, Харьков, Орловск шаҳарлари учун жангларга кирган. 1944 йилда жангда яраланган ва Воронеждаги ҳарбий госпиталда даволанган. Шундан сўнг ўз юртига қайтарилган, урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби жанговар орден ва медаллар билан, фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда

ўқитувчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Сангардак қишлоғида яшамокда.

Хамроқул Саидов

1917 йилда Сариосиё туманидаги Сангардак қишлоғида туғилган ва 1939 йилда Сариосиёдан урушга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Киев, Севастополь, Сталинград шаҳарлари учун жангларга қатнашган. Шундан сўнг Польша ҳудудларига кирган. 1945 йилда фронтдан қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун «Жанговар хизматлари учун», 3-даражали «Шухрат», «Прагани озод қилганлиги учун» медаллари билан тақдирланган. Шунингдек у, Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медали ҳам соҳибидир. Уруш даврида сержант, катта сержант унвонлари билан жангларга кирган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Сангардак қишлоғида яшайди.

Исомиддин Назаров

1924 йилда Сариосиё туманида Маланд қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Сариосиё туманидан армия хизматига жўнатилган. Уруш йилларида сержант сифатида Воронеж, Саратов, Астрахань вилоятларида, Нальчик, Мольдун, Сталинград шаҳарларидаги жангларга кирган. 1945 йилда армия сафаридан қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ ватан уруши», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби жанговар орден ва медаллар билан, фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. 1984 йилгача И. Диёров хўжалигида механик-муҳандис бўлиб ишлаган. Оиласида 9 нафар фарзанди бор.

Олим Бегимов

1920 йил Бойсун туманидаги Шўроб қишлоғида туғилган ва 1941 йилда Бойсун туманидан армия хизматига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида Воронеж, Вороновский, Старий Русь шаҳарларидаги Латвия, Литва, Эстониядаги жангларда қатнашган. 1947 йилда жанггоҳлардан қайтган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Г. Хидиров номи ширкат хўжалигининг Кўлоб қишлоғида яшаётган собиқ жангчи 1945 йилда «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали билан мукофотланган. Ленинград учун бўлган жангларда 1943 йилда, 1944 йилда Венгриядаги урушда яраланиб, яна жангларга кирган. Урушдан кейинги йилларда ҳам ўнлаб медаллар ва орден билан муносиб тақдирланган.

Қўзибой Рўзиев

1921 йилда Сариосиё туманида туғилган ва 1941 йилда армия хизматига жўнатилган. Уруш даврида Воронеж, Курск, Орлов, Белград шаҳарларидаги жангларга қатнашган. 1943 йилда Курск учун бўлган жанглар пайтида ярадор бўлган, бир йил даволанган. Яна сафларга қайтган. Свердловск, Украинанинг Львов шаҳарларида Венгрия Чехославакиядаги жангларда бўлган. 1945 йилда Япон уруши қатнашчиси, 1946 йилда ўз юртига қайтган. Уруш даврида хизматлари «Жасурлиги учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Япония устидан қозонилган ғалаба учун» медаллари билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда катор юбилей медалларига сазовор бўлган. Жасур

пулемётчи 1945 йилда Чехославакия учун бўлган жанглар пайтида душманнинг бир ротасини асирга олган. Ана шундай жанг қилган собиқ жангчи ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Ўзбекистон маҳалласининг Эрмон қишлоғида яшамокда. Оиласида 5 нафар фарзанди бор.

Ашур Салимов

1923 йилда Сариосиё туманидаги Газарак қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Воронеж шаҳрида ҳарбий тайёргарликлардан ўтган. Ленинград жанглари пайтида икки қўли ва кўзидан ярадор бўлган. Госпиталларда даволангач, ўз юртига қайтарилган, уруш давридаги фаолияти медаллар ва орден билан муносиб тақдирланган. Ҳозирги кунда Г.Хидиров хўжалигининг Газарак қишлоғида яшайди. Оиласида 9 нафар фарзанди, 43 нафар невараси бор.

Даврон Имомов

1925 йил 16 январда Сариосиё туманидаги Оқ почак қишлоғида туғилган ва 1943 йил 20 январда армия хизматига жўнатилган. Украинанинг Селецка шаҳрида жойлашган 39-ўқчи полки таркибида пулемётчи, миномётчи сифатида жангларга кирган, Берлин йўналишидаги фронтда бўлиб Берлин шаҳригача борган, шундан сўнг Венгрия, Австриядаги жангларида қатнашган. Уруш асоратларини тугатиш ва тиклаш хизматида қолиб, армия сафларидан 1948 йилда қайтиб келган. 1944 йилда «Жанговар хизматлари учун», 1945 йилда «Берлинни олганлиги учун» медаллари, «Ватан уруши» ордени билан тақдирланган. Уруш даврида шахсий жасорат намуналарини ҳам кўрсатган, жангларнинг бирида аскарлардан бири қуролини ташлаб ўзи қочди. Жанг тугагач, у йигит ушлаб қолинди, аммо қуроли йўқ эди, қуролини қаерга ташлаганини Имомов кўрган эди, у окопдан бориб олиб келмоқчи бўлди. Тунг қоронғисида қуролни олиш учун окопга кирган пайтда немисча сўзларни эшитиб қолди ва жим ётаверди. Душман аскарлари яқинлашгач, эса ҳар иккала автоматдан ўт очиб уларни ер тишлатди. қурол ва сумкаларини олиб келиб топширди. Орадан ўн етти кун ўтгандан сўнг у медал билан тақдирланди .

Давлат Эргашев

1924 йилда Сариосиё туманидаги Гулиоб қишлоғида туғилган ва 1939 йилнинг июл ойида Сариосиё туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига сафларига ҳарбий хизматга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангандан сўнг, фронтга жалб этилган, уруш даврида Украинанинг Львов, Воронеж Киев шаҳарларидаги жангларда қатнашган. 1941 йилда оёғи ва қўлидан яраланиб, уйига қайтган. Уруш давридаги хизматлари учун медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги «Эрмон» маҳалласида қарашли «Меҳнаткаш» қишлоғида яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанди бор.

Абдурахим Турсунов

1924 йилда Денов туманидаги Карч қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг 18 сентябрида Денов туманидан армия хизматига жўнатилган. Уруш даврида Украина ва Белоруссияда бўлиб, асосан ҳарбий ошпаз сифатида хизмат қилган.

1947 йилда жанггоҳлардан қайтган. Шу йилдан эътиборан Г. Хидиров номли хўжаликда устачилик қилиб келмоқда. Уруш давридаги хизматлар учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган. Оиласида 8 нафар фарзанди бор. Собик жангчи 46 нафар неvara ҳамда 16 нафар чеваранинг бобоси.

Нормурод Тоғаев

1917 йилда Сариосиё туманидаги И. Диёров жамоа хўжалигининг Хоним қишлоғида туғилган ва 1939 йилнинг ноябр ойида армия хизматига чақирилган. Уруш бошлангач, жангларга кирган, уруш даврида сержант бўлинма командири бўлган. Ғарбий Украина, Белоруссия, Москва остоналаридаги жангларда қатнашган. 1943 йилдаги жанглар пайтида ярадор бўлиб, ўз юртига қайтиб келган, у 1-гуруҳ ногирони. Жанггоҳларда жасорат намуналарини кўрсатиб бир кўзидан ажралиб қайтган, урушдаги хизматлари учун муносиб тарзда орден ва медаллар билан тақдирланган. «Жасорат» медали соҳиби. Урушдан кейин ўқитувчи, молия ходими, хўжаликда табел юрутувчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда ўзи туғилиб ўсган Хоним қишлоғида яшайди. Оиласида 2 нафар фарзанд вояга етган.

Кимсанбой Иброҳим

1921 йилда Сариосиё туманида туғилган ва 1941 йилда саккизинчи синфни битириш арафасида армия хизматига жўнатилган. Уруш даврида Ленинград остоналаридаги, Берлин ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Уруш даврида Ленинград учун бўлган жанглар пайтида жасоратлари учун учта медал билан мукофотланган. Жанглар пайтида беш марта ярадор бўлган бўлса-да, яна жангларга кираверган. Охирги ярадор бўлишида Свердловск госпиталида даволанган ва шу ерда ватанига қайтишга рухсат этилган. Шу тариқа у 1944 йилда 2-гуруҳ ногирони сифатида қишлоғига кириб келган. Урушдаги хизматлари туфайли 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор юбилей медаллари, фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда И.Диёров хўжалигида оддий деҳқон бўлиб ишлаган, ҳозирги кунда «Сариосиё» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Қорасув» қишлоғида яшайди. Оиласида 8 нафар фарзанди ва кўплаб неваралари бор.

Пўлат Сафаров

1914 йилда Тожикистон Республикасининг Ҳисор туманидаги Янги қишлоқ қишлоғида туғилган ва 1939 йилнинг сентябр ойида Ҳисор туманидан армия сафларига жўнатилган. Армия хизматини Озарбайжон Республикасидаги Қизил байроқли II-ўқчи полки таркибида ўтай бошлайди, Иккинчи жаҳон уруши башлангач, 1941 йилда Эроннинг Пехлавий Решт шаҳрига жўнатилган. Шундан сўнг, Қрим ва Украина фронтлари йўналишида жангларга киради, Харьков шаҳрини озод қилишда қатнашади. 1942 йилнинг 12 майидаги жанглар пайтида ярадор бўлиб, Андижондаги госпиталда даволанади, 1- гуруҳ уруш ногирони. Уруш даврида шахсий жасорат намуналарини ҳам кўрсатган ва 1942 йилнинг май ойида Харьков шаҳрига қарашли Огурцово қишлоғидаги жанглар пайтида 8 нафар аскар дўстлари билан 17 нафар душман аскарини асирга олган. Урушдан кейинги йилларда Сариосиёга кўчиб келган ва 1945 йилдан бошлаб шу тумандаги

Свердлов хўжалигида табел юритувчи, тафтиш комиссияси раиси, кўйчилик фермасида ҳисобчи бўлиб ишлайди. Ҳозирги кунда Сўфиён қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли Зарбдор қишлоғида яшайди, урушнинг барча юбилей ва армия ташкил этилган саналарида орден-медаллар билан тақдирланган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор.

Абдукарим Тошев

1916 йилда Сариосиё туманида туғилган ва 1941 йилнинг июн ойида Сариосиёдан урушга жўнаган. У Украинанинг Львов шаҳрида ҳарбий хтайёргарликлардан ўтгач жангларга киради. Душман армияси Ғарбий Украинани қўлга киритгач, у хизмат қилаётган қисм ҳам чекинган. Шундан сўнг у Тренапол шаҳридаги жангларда ярадор бўлган ва Чернигов шаҳридаги госпиталда даволаниб чиққач, уни миномётчилар қисмига юборишган. 1941 йилнинг август-сентябр ойларида ўз қисми билан Киев шаҳри ҳимояси жангларига кирган. Бу пайтда у 2-Украина фронти таркибида эди. Украина душман томонидан босиб олингач, Москва мудофаасига отланишди. Вақтинча муваффақиятга эришган душман қақшатқич зарбаларга дуч келиб, чекина бошлагач, у жанглар билан Польша ҳудудларига қадар бориб, Перемешлен шаҳридаги жангларда яна ярадор бўлган. Даволангандан сўнг, Владивостокка жўнатилган, у ерда икки йил хизмат қилгач, ўз юртига қайтган. 1945 йилнинг ноябр ойида унга «Шухрат» ордени, «Киев мудофааси учун» медали берилган. Урушдан қайтгандан сўнг Тортувли қишлоғидаги мактабда директорлик қила бошлаган. 1947 йилдан сўнг «Ғалаба» хўжалигида ҳисобчи, 1960 йилдан нафақага чиққунга қадар ғалла бригадири бўлиб ишлаган. Урушдан кейинги йилларда меҳнатдаги муваффақиятлари учун «Ўзбекистонда хизмат кўрсатган ғаллакор» унвони берилган. Оиласида 13 фарзанд вояга етган.

Жўрабой Соҳибов

1924 йилда Сариосиё туманида туғилган ва шу тумандан 1942 йилнинг 25 майида армия сафарларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида 2-Белоруссия фронтининг 90-полк, 3-батальон, 3-ротасининг 2-бўлинмасида оддий аскар сифатида хизмат қилган. 1944 йилда Чехословакия учун бўлган жанглар пайтида Бобурбек шаҳрида асирга тушган. 1945 йилда асирликдан қочиб, партизанларга қўшилган, партизанлар сафида жанг қилиб, оёғидан ярадор бўлган ва Воронов шаҳридаги госпиталда даволанган. Шундан сўнг яна армия сафарларига қайтиб, Япония урушига сафарбар этилган. Жанггоҳлардан қайтганидан сўнг Сариосиёдаги «Ўзбекистон» хўжалигида оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги «Ўзбекистон» фуқаролар йиғинига қарашли «Ғалаба» маҳалласида яшайди. Оиласида 4 нафар фарзанди, 30 га яқин невара, чеваралари бор.

Ортиқ Мустафоқулов.

1922 йилнинг 10 июнида Сариосиё туманидаги «Ўзбекистон» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли Газарак қишлоғида туғилган ва 1941 йилнинг декабр ойида шу тумандан ҳарбий хизматга чақирилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан Шеробод ва Учқизилда ўтган, шундан сўнг, яъни 1942 йилнинг феврал ойида Самарқанд вилоятининг Каттакўрғон шаҳрига, кейин Калинин вилоятининг Иржон туманига жўнатилган. Уч ойлик қайта тайёргарликлардан сўнг уни фронтга юборишди. 1943 йилнинг феврал ойида оёғидан яраланди. Шу йили комиссия қилиниб, ватанига жўнатилди. Урушдаги хизматлари учун муносиб тақдирланиб, орден ва медалларга сазовор бўлган. 1947 йилда уйланган. Оиласида етти нафар фарзанди бор.

Меликмурод Норов

1922 йилда Сариосиё туманидаги Г.Хидиров хўжалигидаги Дехқаландар қишлоғида туғилган ва Сариосиё туманида ҳарбий хизматга чақирилиб, дастлабки тайёргарликлардан ўтгандан сўнг, 1941 йилнинг сентябрь ойида фронтга жўнатилган. Уруш даврида Кутаиси, Ботуми, Сухуми, Нальчик, Грозний, Моздак, Ордон, Уржонкеджи шаҳарларини озод қилиш жангларига кирган. Шундан сўнг Сталинград шаҳри учун танкчилар полкида танкчи сифатида қатнашган. У хизмат қилаётган қисмдан бир йўла 13 аскар ярадор бўлиб, Боку шаҳридаги госпиталда даволанган. Бу жароҳати туфайли 1943 йилда ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан ўз юртига жўнатилди. Уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар, орден ва фахрий ёрликлар билан тақдирланган. 1944 йилда Термиздаги ҳисобчилар тайёрлаш курсида ўқиб, бутуқн умри давомида пахтачилик бригадаси бошлиғи бўлиб ишлаб, нафақага чиққан. 1987 йилдан буён Г.Хидиров номли ширкат хўжалигида уруш ва меҳнат фахрийлари кенгаши раиси бўлиб фаолият юритиб келмоқда. Оиласида 11 нафар фарзанди, 50 яқин неvara, чевараси бор.

Исмоил Шукуров

1923 йилда Сариосиё туманидаги Газарак қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг 25 ноябрида шу тумандан армия сафларига жўнатилган. Жанглار билан Сталинград шаҳри, Белоруссия ҳудудларида бўлиб, Германияга қадар борган. 1942 йилнинг 28 ноябрида яраланган ва даволаниб яна жангларга кирган. Уруш давридаги хизматлари учун 1942 йилнинг ноябрида «Қизил юлдуз» ордени, «Сталинград мудофааси учун» ва «Кенисбургни ишғол қилиш» каби медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўндан ортиқ юбилей медалларига сазовор бўлган. Урушдан кейинги йилларда ўқитувчи бўлиб ишлаган. Оиласида 8 нафар фарзанди, 37 нафар невараси, 17 нафар чевараси бор.

Ниёз Абдуллаев

1919 йил Сариосиё туманидаги Газарак қишлоғида туғилган ва 1939 йилнинг ноябр ойида армия хизматида чақирилган. 1946 йилнинг 16 июнида урушдан қайтиб келган, уруш даврида пулемётчик навогчик, взвод командири, кичик сержант бўлган. Украина, Руминия, Германия, Кавказ ҳудудларидаги шаҳарларни озод этишда қатнашган. 1944 йилда «Шарқий Пуриссияни озод этганлиги учун», яна шу йилда «Белоруссияни озод этганлиги учун», «Литвани

озод этганлиги учун» медаллари билан мукофотланган. 1944 йилда Неман дарёсини кечиб ўтиш ва душман мудофаасини ёриб ўтишдаги хизматлари учун олий бош қўмондоннинг «Раҳматнома»сини олган. 1944 йилда «Кавказ ҳимояси учун», 1946 йилда «Берлинни олганлиги учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Кенигберсгни олганлиги учун» медаллари, 1947 йилда 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда у 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда қатор юбилей медаллари билан тақдирланиб, фахрий ёрлиқларга сазовор бўлган. Тинчлик йилларида оддий ишчи бўлиб ишлаган. Оиласида 6 нафар фарзанди, 42 нафар невараси ва 12 нафар чевараси бор. Ҳозирги кунда «Ўзбекистон маҳалласи»нинг Кўлоб қишлоғида яшайди.

Ҳайит Жўраев

1913 йилда Сариосиё туманидаги «Ленинград» жамоа хўжалигининг Чукур қишлоғида туғилган ва 1930 йилда армия хизматига чақирилган. Харьков шаҳрида армия хизматида бўлиб қайтган ва яна чўпонлик касбини давом эттирган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангач, 1941 йилда яна армия сафларига чақирилган. Харьков ва Сталинград шаҳарларидагит жангларда оддий аскар сифатида қатнашган. 1944 йилда Харьков учун бўлган жангларда оёғидан яраланиб, шу йилда ўз юртига қайтарилган. 1-гурӯх уруш ногирони, уруш давридаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида 4 та фарзанди бор. Ҳозирги кунда «Ўзбекистон» маҳалласида «Ғалаба» қишлоғида яшайди.

Тилакмурод Сафаров

1923 йил 10 июлда Сариосиё туманидаги Тортўли қишлоғида туғилган ва 1941 йил ноябрида «Қоратоғ» каналини қазिशга жўнатилган. 1941 йилнинг май ойида Сариосиё тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига жўнатилган. Уруш йилларида Воронеж, Саратов, шаҳарлари учун жангларга кирган, 1942 йил жанглар пайтида снаряд портлаши натижасида иккала оёғидан ҳам ярадор бўлган. 1943 йилнинг сентябрида госпиталда даволанишда бўлган ва шундан сўнг ўз юртига қайтарилган. Уруш давридаги хизматлари туфайли қатор юбилей шунингдек, Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Жанггоҳлардан қайтгандан кейин чорва ҳисобчиси, хўжалик раиси муовини, пахтачилик ва ғаллачилик бригадалари бошлиғи бўлиб ишлаб, 1979 йилда нафақага чиққан. Оиласида 9 нафар фарзанди, 55 дан ортиқ неvara-чеваралари бор.

Жаббор Шойимов

1919 йилда Сариосиё туманидаги Тортули қишлоғида туғилган ва 1939 йилнинг 2 ноябрида ҳарбий хизматга чақирилган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангандан сўнг, жангларга кирган, Украинанинг Житомир вилоятида хизмат қилаётган пайтида ўша ердан Польшага жўнатилган. Танкчилар батальонида Польшанинг қатор шаҳарларини озод этишда қатнашган. Шундан сўнг Руминия ва Украинанинг бир қанча шаҳар-қишлоқларидаги жангларда иштирок этган. Киев остоналаридаги жанглар пайтида ярадор бўлган даволангач, яна жангларга кирган. 1944 йилда, ёз ойларида Украина учун бўлаётган жанглар пайтида снаряд

портлаши натижасида ўнг оёғидан ярадор бўлган жангчи бир ой даволаниб, қайта жангларга кирган. 1946 йилнинг 6 майида ўз юртига қайтарилган, 1948 йилда «Уруш давридаги шавкатли меҳнати учун» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда эса турли юбилей саналарида «Ватан уруши» ордени, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда «Ўзбекистон» маҳалласининг «Пахтакор» кишлоғида яшамокда. Оиласида 1 нафар фарзанди, 3 нафар невараси бор.

Ҳамроқул Қурбонов

1925 йил, 10 июлда Сариосиё туманидаги Тортули кишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг охирида Сариосиёдан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Украинанинг Одесса шаҳрини озод этиш ва Германия ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Берлинни ишғол қилиш жанглариининг иштирокчиси, 1945 йилда Берлин учун бўлган жангларда қатнашиб, ярадор бўлган ва ўз юртига қайтарилган. 1946 йилнинг 5 июнида «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали билан мукофоланган. Урушдан кейинги йилларда қатор орден ва медаллар билан тақдирланган. Оиласида 4 нафар фарзанди бор.

Жума Валиев

1925 йилда Сариосиё туманидаги «Янги турмуш» кишлоғида туғилган ва 1943 йилда фронтга жўнатилган. Уруш даврида оддий аскар сифатида Москва, Ленинград, Новгород шаҳарлари учун жангларга кирган, жанглар пайтида бир неча бор ярадор бўлиб, 1944 йилнинг июн ойида жанггоҳлардан қайтиб келган. У 2-гуруҳ ногирони, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали, «Ватан уруши» ордени медаллар билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали соҳиби. Урушдан кейин оддий ишчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Сариосиёдаги «Янги турмуш» кишлоғида яшайди, 5 нафар фарзанди бор.

Ғойибназар Ишров

1924 йил 10 майда Тожикистон Республикасининг Кўлоб вилояти Кангурт туманидаги Қорақамиш кишлоғида туғилган ва 1942 йилда фронтга кетиб, 1947 йилда қайтиб келган. Фронтдан қайтгандан сўнг, Сариосиё туманига келиб жойлашган, олис жанггоҳларга Душанбе шаҳридан жўнатилган. Пенза вилоятида дастлабки ҳарбий таёргарликлардан ўтгач, Ленинград жангларига кирган. Ленинград қамалдан озод қилингандан сўнг, Польша ҳудудларидаги жангларга юборилган. Варшавани озод этишда қатнашган, шундан сўнг, Латвия, Литва, Эстония учун жангларга кирган. Германия ҳудудларидаги жангларда қатнашган, уруш тугагандан сўнг, яна икки йил мобайнида Польшада хизмат қилиб, 1947 йилда қайтган, урушдаги хизматлари «Ленинград мудофааси учун», «Жасурлиги учун», «Варшавани озод қилганлиги учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда II-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор юбилей медаллари, Ўзбекистоннинг «Жасорат» медали билан шунингдек, кўплаб фахрий ёрлиқлар билан мукофотланган. Оиласида 4 нафар фарзанди бор.

Ҳамроқул Бобоев

1924 йилда Сариосиё туманидаги «Янги турмуш» қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг 16 майида армия хизматида жўнатилган. Урушга пиёда оддий аскар сифатида кириб, сержант унвони билан Сталинград, Рига ва Берлин шаҳарларидаги жангларда қатнашган. 1946 йилда армия хизматидан қайтган, 2-гуруҳ уруш ногирони. Урушдаги хизматлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган. Оиласида 5 нафар фарзанди бор.

Қузибой Ражабов

1925 йилда Сариосиё туманидаги Дуоба қишлоғида туғилган, урушга қадар ҳайдовчи бўлиб ишлаган ва 1943 йилда армия сафларига жўнатилган. Пенза, Смоленск, Москва остонларидаги жангларда қатнашган, уруш давридаги фаолияти учун «Сталин» ордени билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида 6 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда ўзи туғилиб ўсган қишлоқда яшайди.

Мингтўра Шерматов

1911 йилда Сариосиё туманидаги Хоним қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армия сафарида жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Харьков, Сталинград, Саратов вилоятларидаги, Белоруссия, Латвия, Литва республикалари ҳудудларидаги жангларда қатнашган. 1945 йилда ҳарбий хизматдан қайтиб келган ва И.Диёров ширкат хўжалигида иш фаолиятини бошлаган. Урушдаги хизматлари учун 1946 йилда «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларида ғалаба ва армия ташкил топганлигининг юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Сариосиёдаги И.Диёров хўжалигининг «Эркин» маҳалласида яшайди. Оиласида 7 нафар фарзанди, 28 нафар невараси, 12 нафар чевараси бор.

Абдурозик Саидов

1922 йилда Сариосиё туманининг тоғли Хуфор қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армия сафларига чақирилган. Шу йилнинг май ойида Сталинград шаҳрида олти ой ҳарбий тайёргарликдан ўтган, сўнгра Ленинград fronti жўнатилган. Бир ярим йил давомида турли жанггоҳларда жанг қилган, урушдан кейинги йилларда пахтачилик, боғдорчилик бригадалари бошлиғи бўлган. Ҳисобчи, дўкон мудир, боғ ва беда бригадари вазифаларида ишлаган. Уруш давридаги фаолияти учун «Жасурлиги учун» медали, 1-даржали «Улуғ Ватан уруши» ордени, шунингдек қатор юбилей ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги», «Украина озод этлганлигининг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Оиласида 8 нафар фарзанди етган.

Насириддин Қурбонов

1921 йилда Сариосиё туманидаги Сангардак қишлоғида туғилган ва 1942 йилда ҳарбий хизматга жўнатилган. Шу йилнинг ўзида ҳарбий тайёргарликлардан ўтиб, Москва атрофидаги Можайск шаҳрида жойлашган 81-гвардиячи дивизия таркибида урушга кирган. Шу тариқа у уруш даврида танкка қарши қуроллар

ишлатиш отрядида, сапёрлар батальонида хизмат қила бошлаган. Котлован, Брянский, Орёл, Сталинград, Брест қалъаси, Польша ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан тақдирланган ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Ҳозирги кунда «Сариосиё» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли Охунбобев қишлоғида яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанд вояга етган.

Убайдулло Розиков

1923 йилда Сариосиё туманидаги Дуоба қишлоғида туғилган ва Сариосиёдан армия хизматида жўнатилган. 1943 йилда оддий аскар сифатида Польшани озод қилиш жангларига кирган. Шу жангларда оғир ярадор бўлиб, биринчи гуруҳ ногирони сифатида ватанига қайтариб юборилган. Урушдан кейинги йилларда бригада бошлиғи, ҳисобчи, почтальон бўлиб ишлаган. Жанггоҳларидаги хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган. Оиласида 6 нафар фарзанди вояга етган.

Бўрибой Шониёзов

1919 йилда Сариосиё туманидаги Нилу қишлоғида туғилган ва 1941 йилда армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Сталинград, Хлебников шаҳарларида жангга кириб, Берлингача борган. Аммо жанглар пайтида оғир ярадор бўлиб, 1944 йилда жанггоҳлардан қайтиб келган. Жанггоҳларга ўқчи мерган сифатида фаолият кўрсатган жангчи хизматлари учун 1946 йилда «Ғалаба» ордени ва урушдан кейинги йилларда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда И.Диёров хўжалигининг Янги қишлоқ қишлоғида яшамокда. Оиласида 3 нафар қизи бор.

Қудратулло Муродуллаев

1922 йилнинг 18 апрелда Сариосиё туманидаги Хуфор қишлоғида туғилган ва 1941 йилда Сариосиёдан армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Оддеса, Ленинград, Москва шаҳарларидаги урушда қатнашган, жанггоҳлардан 1946 йилда қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда ҳисобчи бўлиб ишлаган. «Қизил Юлдуз», 3-даражали «Шухрат» орденлари, «Жасурлиги учун», «Жанговар хизматлар учун», «Берлинни олганлиги учун», «Варшавани озод қилинганлиги учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ҳам юбилей медаллари билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Сариосиёдаги Хуфор қишлоғида яшайди. Оиласида 3 нафар фарзанди бор.

Неъматулло Тошев

1925 йил, 10 июлда Сариосиё туманидаги Хуфор қишлоғида туғилган ва 1943 йилнинг 15 майида Сариосиёдан фронтга жўнатилган. Уруш даврида алоқа батальонида хизмат қилган, Белоруссия ва Польша ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Урушдан кейинги йилларда усточилик билан шуғулланган. Урушдаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида 6 нафар фарзанди вояга етган, 36 нафар нева-чеваралари бор.

Муродали Имомов

1922 йилда Сариосиё туманидаги Хуфор қишлоғида туғилган ва 1941 йилнинг август ойида Сариосиёдан армия хизматида жўнатилган. Жанггоҳларга оддий аскар сифатида кирган, Воронеж, Кокоз, Боку, Қрим, Тбилиси шаҳарларидаги жангларга қатнашган. Урушдаги хизматлари учун барча юбилей саналарида медаллар билан муносиб тақдирланган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Хуфор қишлоғида яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанд вояга етган, 40 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Саъдулло Самиев

1918 йилда Сариосиё туманидаги Заҳхона қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг ноябр ойида армия хизматида жўнатилган. Уруш даврида Ленинград, Волхов шаҳарларидаги жангларда қатнашган. 1943 йилда ярадор бўлган Ярославль ва Волга шаҳридаги гопиталларда даволаниб, шу йили ўз юртига қайтариб юборилган. Ўзи яшаётган Охунбобев хўжалигида ишчи бўлиб ишлаб, нафақага чиққан. Урушдаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда «Хуфор» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Сарижўй» маҳалласининг Новобод қишлоғида яшайди. Оиласида 4 нафар қиз вояга етган, 30 ортиқ нева-чевараси бор.

Жабборов Сафар

1920 йилда Сариосиё туманидаги Янги турмуш қишлоғида туғилган ва 1943 йилда Сариосиё туманидан армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида оддий аскар сифатида Украинанинг қатор шаҳарларида, жумладан Харьков ва Орлов вилоятлари учун жангларга кирган. 1944 йилда оғир жароҳат олиб, ўз юртига қайтарилган, урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари, «Жасорат» медали билан ҳам тақдирлаган. Оиласида 7 нафар фарзанд вояга етган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Янги турмуш қишлоғида яшайди.

Шукур Рустамов

1921 йилда Деҳқонобод туманидаги Оқ мачит қишлоғида туғилган ва 1941 йилда армияга жўнатилган. Иккинчи жаҳон урушига қадар оддий деҳқон ва бригада бошлиғи бўлиб ишлаган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликларни Москва вилоятида ўтаган, шундан сўнг жангларда иштирок этиб, Польша ҳудудларига ўтган. 1945 йилда Германиянинг Берлин шаҳри учун жангларда қатнашган, жанггоҳларда олган жароҳатлари туфайли 1945 йилнинг декабрида ўз юртига қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда бригада бошлиғи бўлиб ишлаб, 1970 йилда нафақага чиққан. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасорат» медали ва бир қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Тожикистоннинг Ҳисор қишлоғидан кўчиб келган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Олмазор қишлоғида яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанди, 17 нафар нева-чеваралари бор.

Хикмат Саматов

1900 йилда Сариосиё туманида туғилган ва 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Белоруссияда 7-дивизиянинг 64-ўқчилар қисмида хизматни бошлаган, ушбу дивизия таркибида қатор шахар ва қишлоқларни озод этиш жангларида қатнашган. 1945 йилдаги жанглар пайтида чап қўлидан ярадор бўлган ва Курск шахрида жойлашган ҳарбий госпиталда даволанган. Уруш тугагандан сўнг 1945 йилнинг 28 августида ўз юртига қайтиб келган, 1947 йилдан бошлаб, Денов туманидаги «Ҳазарбоғ» хўжалигида оддий ишчи бўлиб ишлай бошлаган. Урушда олган жароҳати туфайли биринчи гуруҳ ногирони сифатида нафақага чиқарилган. Жангоҳлардаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Охунбобоев маҳалласида яшайди. Оиласида 8 нафар фарзанди, 35 нафар нева-чеваралари бор.

Бобо Қобилов

1924 йилда Сариосиё туманидаги Хуфор қишлоғида туғилган ва 1942 йилда ҳарбий хизматга жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликларни Ульяновск шахрида ўтаган ва 1943 йилнинг апрел ойида Маршал Рокоссовский қўмондонлигидаги армиянинг 515-ўқчи пиёда аскарлар полки таркибида жангларга кирган. Шундан сўнг 2-Белоруссия frontiдаги жангларда қатнашган, 1944 йилда Житомир вилоятида жойлашган Зенитчи-артиллерия курсларига ўқишга юборилган. Шу йилнинг ноябрида маршал Жуков қўмондонлигидаги армиянинг 21-артиллерия дивизиясидаги 150-гаубик тўпчилар қисмида жангларга кирган. Ғалабани Берлинда қаршилаган, шундан сўнг 1947 йилгача чегараларни қўриқлаш хизматида бўлган. 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор юбилей ва «Жасорат» медаллари билан тақдирлаган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Охунбобоев хўжалигига қаршли Хуфор қишлоғида яшайди. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Зиёдулло Зафаров

1924 йилда Сариосиё туманидаги Ўзгариш қишлоғида туғилган ва 1942 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Ҳарбий хизматни Ленинград шахрида бошлаган, пулемётчи-мерган, разведка отряди жангчиси бўлган. Ленинград, Белоруссия, Украина, Чехословакия, Польша, Германия, Штейн шахарларидаги жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, юбилей медаллари, «Жасорат» медаллари билан тақдирлаган. Шунингдек, у Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан ҳам тақдирлаган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги «Ойбек» қишлоғида яшайди. Оиласида 5 нафар фарзанд вояга етган.

Зариф Шарипов

1922 йилда Сариосиё туманидаги Зафар қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг май ойида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликлардан сўнг, 199-полк таркибида Сталинград учун жангларга кирган. 1943 йилнинг январ ойида бу шахарни озод

этишгандан сўнг, Ростов жангларида қатнашган. Ана шу жангларнинг бирида ярадор бўлган ва беш ой мобайнида госпиталда даволанган, шундан сўнг захира полкида хизматни давом эттирган. Кейинчалик Севастополь учун жанглarda қатнашаган, бу шаҳар озод этилгач, жароҳатлари туфайли ўз юртига қайтарилган. Урушдан қайтгандан сўнг, яъни 1946 йилда ветеринария курсларида ўқиган ва Шеробод туманидаги собиқ «Қаҳрамон» хўжалигида 1951 йилгача ветеринар бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун муносиб тақдирланиб, кўплаб орден ва медаллар билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Эрман маҳалласида яшамокда. Оиласида 15 нафар фарзанди бор, 100 нафар невараси, 16 нафар чевараси бор.

Сайидмурод Мирзаев

1920 йилда Сариосиё туманидаги Нилу қишлоғида туғилган ва 1944 йилда Сариосиё туманидан армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида оддий аскар сифатида Украинанинг қатор шаҳарларида жумладан, Харьков ва Орлов вилоятлари учун жангларга кирган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор юбилей медаллари ва «Жасорат» медали билан тақдирлаган. Оиласида 5 нафар фарзанд вояга етган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Нилу қишлоғида яшайди.

Муҳаммад Тошев

1917 йилда Сариосиё туманидаги Хуфор қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армияга жўнатилган. Иккинчи жаҳон урушига қадар оддий деҳқон бригада бошлиғи бўлиб ишлаган. 1945 йилда Германиянинг Берлин шаҳри учун жанглarda қатнашган, жанггоҳларда олган жароҳатлари туфайли 1945 йилнинг декабрида ўз юртига қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда бригада бошлиғи бўлиб ишлаб, 1970 йилда нафақага чиққан. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, юбилей медаллари ва «Жасорат» медали билан тақдирлаган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Хуфор қишлоғида яшайди. Оиласида 11 нафар фарзанди, 85 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Муҳаммади Кўчаров

1924 йилда Сариосиё туманидаги Хуфор қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Курск вилояти, Клинский туманида жойлашган ҳарбий қисм таркибида қатор шаҳар ва қишлоқларни озод этиш жангларида қатнашган. Жанггоҳлардаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида 8 нафар фарзанди, 72 нафар невара-чеваралари бор.

Абдурахмон Шарипов

1921 йилда Сариосиё туманидаги Гузрак қишлоғида туғилган ва 1942 йилда ҳарбий хизматга жўнатилган. Оддий жангчи сифатида Сталинград жангларида иштирок этган. Ғалабани Берлинда қаршилаган, шундан сўнг 1947 йилгача чегараларни қўриқлаш хизматида бўлган. 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, юбилей медаллари ва «Жасорат» медали билан тақдирлаган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Ўзбекистон маҳалласининг Кўлоб қишлоғида яшайди.

Авазмурод Элмуродов

1921 йилда Сариосиё туманидаги Зевар қишлоғида туғилган ва 1941-1946 йилларда армия сафарида бўлиб, жангларда қатнашган. У 515-ўқчи пиеда аскарлар полки таркибида жангларга кирган. Ленинград, Белоруссия, Украина, Чехословакия, Польша, Германия Штейн шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, юбилей медаллари, «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирлаган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги «Ўзбекистон» қишлоқ йиғинига қарашли «Ғалаба» маҳалласида яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанд вояга етган, 66 нафар невара-чеваралари бор.

Шукур Алимардонов

1920 йилда Сариосиё туманидаги Хуфор қишлоғида туғилган ва 1940 йилнинг май ойида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатилган. Украинада хизмат қилаётган пайтларида, уруш бошланиб қолади ва у фронтга сафарбар этилади. 1943 йилнинг январ ойида Ростов жангларида қатнашган, ана шу жангларнинг бирида ярадор бўлган ва беш ой мобайнида госпиталда даволанган. Шундан сўнг заҳира полкида хизматни давом эттирган, кейинчалик Севастополь учун жангларда қатнашаган. Уруш давридаги хизматлари учун муносиб тақдирланиб, кўплаб орден ва медаллар билан мукофотланган. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Тўра Қурбонов

1923 йилда Сариосиё туманидаги Нилу қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Сариосиё туманидан армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украинанинг қатор шаҳарларида, жумладан Харьков ва Орлов вилоятлари учун жангларга кирган. 1945 йилда оғир жароҳат олиб, ўз юртига қайтарилган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, юбилей медаллари, ва «Жасорат» медали билан тақдирлаган. Оиласида 7 нафар фарзанд вояга етган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Охунбобоев ширкат хўжалигининг Ясоди қишлоғида яшайди. 4 нафар фарзанди, 80 га яқин невара-чеваралари бор.

Иброҳим Мирзаев

1917 йилда Сариосиё туманидаги Кенгузар қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армияга жўнатилган, шу йилнинг ўзидаёқ пулемётчи сифатида Сталинград учун жангларга кирган. Кейинчалик жангларни Польша ҳудудларида давом эттирган ва 1945 йилда Германиянинг Берлин шаҳри учун жангларда қатнашган, жанггоҳларда олган жароҳатлари туфайли 1945 йилнинг декабрида ўз юртига қайтарилган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, юбилей медаллари ва «Жасорат» медали билан тақдирлаган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Охунбобоев ширкат хўжалигининг «Чорва-2» қишлоғида яшайди. 1945 йилнинг охирларида кадрдон қишлоғига қайтган собиқ жангчи оиласида 7 нафар фарзанди, 40 нафар невара-чеваралари бор.

Вали Шарипов

1921 йилда Сариосиё туманида Хуфор қишлоғида камбағал дехқон оиласида туғилган ва 1941 йилда армия сафларига жўнатилган. Белоруссиянинг 7-дивизиянинг 64-ўқчилар қисмида хизматни бошлаган. Курск вилояти, Клинский туманида жойлашган ушбу қисм таркибида қатор шаҳар ва қишлоқларни озод этиш жангларида қатнашган. 1- даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, юбилей медаллари ва «Жасорат» медаллари билан тақдирлаган. Урушдан кейин савдо соҳасида ишлаган. Оиласида 7 нафар фарзанди, 40 нафар невара- чеваралари бор.

Нарзулло Бекамов

1923 йилда Сариосиё туманидаги Нилу қишлоғида туғилган ва 1939 йилда Сариосиё туманидан армия сафларига жўнатилган. Армия хизматини Белоруссиянинг Лепил шаҳрида ўташга киришган, уруш бошлангач, Донбаш, Ворошиловград, Херсон туманлари учун жангларга кирган. Курск вилояти, Клинский туманида жойлашган ушбу қисм таркибида қатор шаҳар ва қишлоқларни озод этиш жангларида қатнашган. Урушдаги хизматлари учун 2 та орден, 14 медал, «Жасорат» медаллари билан тақдирлаган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Охунбобоев ширкат хўжалининг Эсоки қишлоғида яшайди. Оиласида 7 нафар фарзанд вояга етган, 66 нафар невара- чеваралари бор.

Ғаффор Сатторов

1922 йилда Сариосиё туманидаги Суфиён қишлоғида туғилган ва 1941 йилда армия хизматида жўнатилган. 1942 йилда Сталинград фронтида жангларга кирган ва 1943 йилда Кавказ, Оржоникидзе, Моздак шаҳрини, 1944 йилда Свєстополь шаҳрини озод этиш жангларига қатнашган. 1944 йилда жанггоҳдан қайтган, урушдан кейинги йилларда ўзи ўсган қишлоқда оддий дехқон бўлиб ишлаган. Урушдаги хизматлари учун 1- 2- даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда қатор медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Хоним қишлоғида яшайди. 13 нафар фарзанди бор.

Муҳаммади Бойматов

1924 йилда Сариосиё туманидаги Тоқчи қишлоғида туғилган, 1936 йилда шу тумандаги Хоним қишлоғига кўчиб ўтган ва 1942 йилда ҳарбий хизматга жўнатилган. Уруш даврида алоқачилар полкида хизмат қилган, Украинанинг қатор шаҳарларида, жумладан Нолта шаҳрини озод этиш жангларида қатнашиб, бир неча бор яраланган. 1944 йилда жанггоҳлардан қайтарилган, урушдан кейинги йилларда оддий дехқон, табелчи бўлиб ишлаган. Урушдаги хизматлари учун 1- ва 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор медаллар билан тақдирлаган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Хоним қишлоғида яшайди, оиласида 13 нафар фарзанди бор.

Рашид Раҳимов

1919 йилда Бойсун туманидаги Авлод қишлоғида туғилган ва 1943 йилда шу тумандан фронтга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Воронеж, Калинин фронтларида жанг қилган, шундан сўнг Ленинград шаҳри учун жангларга кирган. Бу жанглар пайтида кўлидан ярадор бўлган ва Ребинский, Светловск шаҳарларидаги госпиталларда даволангач, уруш ногирони сифатида уйига

жўнатилган. Урушдан қайтгандан кейин Сариосиёнинг Чинор қишлоғига кўчиб ўтган ва Шарғун кўмирида 24 йил ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, қатор юбилей медаллари билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Чинор қишлоғида яшайди, оиласида 7 нафар фарзанди, 50 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Суфхонқул Азимов

1924 йилда Сариосиё туманидаги Маланд қишлоғида туғилган ва 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида Воронеж, Саратов вилоятларида, Астрахан, Харьков, Белград, Варшава, Зогоний 6 шаҳарларида ва Германия ҳудудларида жангларга қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун 1945 йилда «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда мамлакатимизнинг «Жасорат» медали ва қатор юбилей саналарида медаллар, Фахрий ёрлиқлар билан тақдирлаган. Ҳозирги кунда Эркин қишлоғида яшаётган, собиқ жангчи урушдан кейинги йилларда И. Диёров хўжалигида ишлаган. Оиласида 14 нафар фарзанди, невара-чеваралари бор.

Хон Қурбонов

1921 йилда Бойсун туманидаги Пасурхи қишлоғида туғилган ва 1941 йилда ўз аризасига кўра армия хизматига жўнатилган. Дастлабки ҳарбий таёргарликни Шеробод ва Термиз шаҳрида ўтказган, 1942 йилда фронтга жўнатилиб, Воронеж вилояти, Украина ҳудудларидаги жангларга қатнашган, яраланиб уйига қайтарилган. 1944 йилда яна фронтга жўнатилган, бу сафар у Хабаровск ўлкасида хизмат қилиб Маньчжурия, Монголияни озод этиш жангларида қатнашган. 1945 йилда «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали билан мукофотланган, урушдан кейинги йилларда ҳам қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Термиз педагогика институтида ўқиб, узоқ йиллар ўқитувчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шарғун шаҳрида яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанди бор.

Мухтор Аллаев

1907 йилда Сариосиё туманидаги Хоним қишлоғида туғилган, уруш даврида пиёда аскарлар сафида жангларга кирган. Германия ва Франция ҳудудларидаги жангларга қатнашган, урушдан кейинги йилларда йилки боқар ва пахта етиштириш соҳаларида ишлаган. Армия сафидаги хизматлари учун 15 та орден ва медаллар билан тақдирлаган. Ҳозирги кунда ўзи туғилиб ўсган қишлоғида яшайди. Оиласида 2 нафар фарзанди бор.

Егоров Иван Максимович

1925 йилда Оренбург вилоятида туғилган ва 1943 йилда фронтга жўнатилган. Уруш даврида артиллерия қисмида командир бўлган ва 1945 йилда «Варшавани озод этганлиги учун», «Берлинни озод этганлиги учун», яна 1945 йилда аъло даражали жанговар ҳаракатлари учун медаллари билан тақдирлаган. Урушдан кейинги йилларда юбилей медаллари билан тақдирлаган, фронтдан қайтгандан сўнг ўз юртида оддий колхозчи бўлиб ишлаган. 1950 йилда Сурхондарё вилоятига кўчиб келиб, Шарғун шахтасида электромонтажчилар бригадасида ишлаган.

Кейинчалик шу бригадани бошқарган. 1975 йилда нафақага чиққан. Оиласида 1 нафар фарзанди, 2 нафар невараси бор.

Эрназар Норбоев

1922 йилда Сариосиё туманидаги Токчи қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Сариосиёдан армия сафларига жўнатишган. Иккинчи жаҳон урушида Сталинград, Курск, Ростов -Дон, Ленинград жангларида қатнашган. Иккинчи маротаба оёғи ва қўлидан яраланган, орден ва медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Сариосиёдаги Хоним қишлоғида яшайди.

Сайид Беков

1917 йилда Сариосиё туманида туғилган ва 1939 йилда Сариосиёдан армия хизматига жўнатишган. Шу йилнинг февралигача Москва шаҳрида дастлабки ҳарбий таёрликлардан ўтади, сўнгра фронтга жўнатилиб Калинин, Смоленск ва Витибск шаҳарлари учун жангларга кирган. 1945 йилда Германия ҳудудларига кириб бориб Бизберк шаҳрини озод этишда иштирок этган. 1946 йилда Германиянинг Лабавиё шаҳридан ўз юртига қайтган, уруш давридаги хизматлари учун «Ғалаба» ордени, «Ғалаба» медали, «Кинсбург шаҳрини истило қилганлиги учун», шунингдек тинчлик йилларида қатор юбилей медаллари билан тақдирланган ва «Қизил Юлдуз», «Қизил Байроқ» орденлари ҳамда «Жасорат» медали билан тақдирланган.

Сафар Хушбақов

1921 йилда Сариосиёда туғилган ва 1942 йилда армия хизматига жўнатишган, 1944 йилда Семфинополь шаҳрини озод этиш жангларига кирган. Шундан сўнг Украинанинг Львов шаҳри учун жангларга кириб, чап қўлидан ярадор бўлган. Новочеркасск шаҳридаги ҳарбий госпиталда даволаган, уруш давридаги хизматлари учун ғалаба ва армия ташкил топган саналарида юбилей медаллари билан тақдирлаган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Бобур ширкат хўжалигида яшайди, 8 нафар фарзанди бор.

Нурулло Назаров

1921 йилда Сариосиё туманидаги Хуфор қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Сариосиёдан армия хизматига жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Саратов, Татишиё, Воронеж, Ивановский, Орёл, Латвия, Литва, Украина, Белоруссия учун бўлган жангларда қатнашган. 1945 йилда фронтдан ярадор бўлиб қайтган, урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган қишлоқда хўжаликда сувчи бўлиб ишлаган. Урушдан сўнг қатор юбилей саналарида ва мамлакатимизнинг «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги Шохқишлоқ қишлоғида яшайди. Оиласида ҳамма фарзанди вояга етган ва 44 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Жўрақул Расулов

1920 йилда Сариосиёда туғилган ва 1942 йилда армия хизматига жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Ивановск вилояти, Сталинград шаҳри, Калинин вилояти ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Ивановск шаҳрини озод этишдаги

жангларида ярадор бўлиб, госпиталда ётиб даволанган. Урушдаги хизматлари учун «Қизил Юлдуз», «Қизил Байроқ» орденлари ҳамда «Жасорат» каби орден ва медаллар билан тақдирланган. Шунингдек, у юбилей саналарида ҳам медаллар билан мукофотланган ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» ҳамда қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ногирон сифатида 1944 йилнинг март ойида жанггоҳлардан қайтарилган. Ҳозирги кунда Сариосиё туманидаги А. Навоий маҳалласида яшайди, оиласида 3 нафар қизи ва 27 нафар неvara, 19 нафар чевараси бор.

Султонбой Кассиров

1902 йилда Сариосиё туманида Ёнғоқли қишлоғида туғилган ва 1939 армия хизматида бўлган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангач, фронтга жалб этилган, уруш даврида разведкачи бўлган. Дастлабки, жангларга Украина ҳудудларида кирган, Харьков шаҳрини озод этиш жангларида қатнашган. Шундан сўнг, қатор шаҳар ва қишлоқларни озод этишда иштирок этиб, Берлингача борган. Урушдаги жасоратлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейин қишлоқ хўжалик соҳасида ишлаган. Ҳозирги кунда С. Кассиров ширкат хўжалигининг «Янгиобод» маҳалласида яшайди. Собиқ жангчининг оиласида 9 нафар фарзанд вояга етган, 47 нафар невараси ҳамда 11 нафар чевараси бор.

ТЕРМИЗ ШАҲРИ

АВДИЕВ ФЁДОР ИВАНОВИЧ

1915 йилда Оренбург вилоятининг Пономерева туманидаги Беседено қишлоғида туғилган. Ўрта мактаб ва билим юртида таълими олганидан сўнг, 1936 йилгача хўжаликда комбайнчи бўлиб ишлаган. 1936 йилда армия хизматида қабирилган, ҳарбий хизматдан кейин Чита шаҳрида ишлаган. 1941 йилда Японияга қарши муҳофаази мустаҳкамлаш учун сафарбар этилган. Шундан сўнг Москвадаги шоферлар курсига юборилган, бу ердан 3-Белоруссия fronti тиркибига бўлган, Иккинчи жаҳон уруши даврида Минск, Вильнюс, Пилькомен Гроскальзелен, Кенизбург шаҳарларида бўлган. Германия устидан ғалаба қозонилгандан сўнг, Япония урушига жалб этилган. Японияда Сабунв, Чан-Чунь, Мендень, Дайрен, Порт-Артур жангларида иштирок этган. Жанговар фаолияти учун «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасурлиги учун», «Жасорат» ва бир қанча юбилей саналарида медаллар, Фаҳрий ёрлиқлар билан тақдирланган, Ҳозирги кунда Термиз шаҳрида яшаётган Ф.И. Авдиевнинг 2 нафар фарзанди, 4 нафар невараси бор.

Абдурахмон Жўраев

1923 йил 11 сентябрда Шеробод туманидаги «Хуррамшо» қишлоқ кенгаши ҳудудида туғилган ва 1942 йилнинг май ойида Шеробод тумани ҳарбий комиссариати томонидан иккинчи жаҳон урушига бўлган. Сталинград, Харьков шаҳарларида жангларда қатнашган, шу йилнинг сентябр ойида яраланиб Саратов вилоятидаги Вольский ҳарбий госпиталида даволанган. 1942 йилнинг

декабрида Удмурдистоннинг Водкинсий шаҳридаги 235-ҳарбий заводга жўнатилади ва у ерда 1945 йилгача ишлайди. 1945-1951 йиллар орасида Қибрайдаги ғишт заводида ишланган, 1951 йилда Термизга қайтиб келиб, ғишт заводига ишга кирган ва бу ерда 1983 йилгача ишлаб, сўнгга нафақага чиққан. Уруш давридаги фаолияти 2-даражали «Ватан уруши» ва бошқа медаллар билан тақдирланган. Бугунги кунда Термиз шаҳрида яшаётган бу отахон меҳнатдаги фидойиликлари учун муносиб мукофотлар олган. 1994 йилда эса мухтарам юртбошимиз фармонлари билан «Жасорат» медалига сазовор бўлган. Оиласида 8 нафар фарзанд вояга етган, 43 нафар невараси, 8 нафар чевараси бор.

Айшуак Ниязбеков

1924 йилнинг 1 январиди Қозоғистоннинг Қизил-Ўрда вилоятидаги Казалин туманида туғилган ва 1942 йилнинг августида Казалин тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига чиқарилган. Туркменистоннинг Ашхабод шаҳридаги 7-алоҳида полк мактабида 1942 йил август ойидан 1943 йилнинг март ойигача курсант бўлган, шундан сўнг 1943 йилнинг мартидан 1944 йилнинг январигача 262-ўқчи полкида наводчик, 226-гвардиячи ўқчи полкида 1944 йилнинг март ойидан 1947 йилнинг феврал ойигача кичик сержант ҳарбий унвони билан наводчик бўлиб хизмат қилган. Днепр дарёси бўйларидаги жангларда қатнашган, жанглар билан Германиянинг Мюнхен шаҳригача борган. Уруш тугагандан сўнг 1947 йилгача жанговар куроллар омборхонасини қўриқлаган, 1947 йил февралда ўз юртига қайтиб келган. 1952 йилгача хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишланган, кейин 1974 йилгача ҳайдовчилик қила бошлаган, яъни Сурхондарё вилоятининг Термиз шаҳрига кўчиб ўтгунга қадар шу соҳада ишлаган. Термиздаги дарё портида ишлаган, уруш давридаги фаолияти учун II-даражали «Ватан уруши» ордени ва медаллар билан тақдирланган.

Айшуак Ниязбековнинг оиласида 5 фарзанд вояга етган, унинг кенжа ўғли Жанабой Ниязбеков ҳам отаси каби жасорат намуналарини кўрсатган. Машъум афғон урушида бўлган жасурлиги ва мардлиги учун «Қизил юлдуз» ордени, «Жасорати учун афғон халқидан» медаллари билан тақдирланган. Бугунги кунда Термиз шаҳридаги дарё порти ҳудудида яшаётган А.Ниязбеков фарзанд ва набиралари ардоғида умр кечирмокда.

Абди Имомқулов

1925 йил 1 майда Бойсун туманидаги Сайроб қишлоғида туғилган ва 1943 йилнинг январиди Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан иккинчи жаҳон урушига жўнатилган. Аввал Олма-Ота шаҳрида ҳарбий-жанговар тайёргарликдан ўтган, 1944 йилнинг июл ойидан бошлаб жангларга кирган. Дастлаб, Украина фронтида жанг қилган, кейин Латвия, Литва, Эстония ҳудудларидаги жангларда иштирок этган. Берлинга етмасдан оғир ярадор бўлиб, госпиталга тушган, уруш тугагач, 1945 йилда ўз юртига қайтиб келган. «Ватан уруши» ордени, бир қанча медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда турли ташкилотларда қурувчи, ишчи, хизматчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Термиз шаҳридаги Қ.Шодмонов кўчасида яшаётган собиқ жангчининг 6 ўғил, 4 қизи бор, 40 нафар невара, 2 чевара ҳам собиқ жангчининг бахти. Унинг бир ўғли шимолий ҳудудларини қўриқлаш чоғида Сариосиё воқеалари пайтида ҳалок бўлган.

Антонина Ивановна Левашова

1923 йилнинг 9 ноябрида Оренбург шаҳрида туғилган, уларнинг оиласи 1925 йилда Ўзбекистонга кўчиб келган, у уруш бошлангунга қадар Самарқанд ирригация техникуми талабаси бўлган. 1942 йилнинг 12 майида Самарқанд шаҳар ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига чақирилиб, Қирғизистоннинг Белосток станциясида жойлашган кичик авиа мутахассислари тайёрлайдиган ҳарбий мактабга ўқишга юбрилган. Ўқишдан сўнг 230-янги, Ил-2 штурмовик русумли ҳарбий самолётлардан ташкил топган авиа полки таркибига жўнатилган. Кинельс станциясида жойлашган бу авиа полк ҳамиша жанговар ҳолатда бўлиб, Ленинград қамали пайтида, Смоленск, Калинин йўналишидаги Ржевск, Великое Луки шаҳарларини ҳимоя қилишда жасорат намуналарини кўрсатган. Шунингдек, ушбу полк Белоруссия, Молдавия, Украина кейинчалик Руминия, Словакия, Венгрия, Австриядаги жангларда ҳам мардонавор қатнашган. Унинг вазифасига ана шу полкдаги самолётларни ҳужумга тайёрлаш, қуроллантириш кирар эди. Бу эса ҳар бир самолётни жанговар урушга тайёрлаб, 2 пушка, 2 пулемёт, 8 та реактив снаряд ва 4 та ҳар бири 100 килограммдан бўлган авиа бомба билан қуроллантириш дегани эди. 1943 йилда Корсунь-Шевгемск тўдаларини тор-мор этишдаги хизматлари учун бу полкка «гвардиячи» номи берилиб, 130-гвардиячи штурмелчи авиаполк деб атала бошлади. У 1945 йилнинг 20 августида жанггоҳлардан қайтди, жанговар хизматлари туфайли 2-даражали «Ватан уруши» ордени, «Жанговар хизматлари учун», «Германия устидан қозонилган Ғалаба учун», «Жасорат» каби ўнлаб медаллар билан тақдирланган. У урушдан кейинги йилларда ҳалол меҳнатлари учун турли мукофотларга сазовор бўлди, чунончи «Шавкатли меҳнати учун», «Сув хўжалиги аълочиси», «Меҳнатда ўрнатилганлиги учун» медаллари ва бошқа кўкрак нишонлари ана шулар жумласидандир. Бугунги кунда Термиз шаҳридаги 5-кичик даҳада яшаётган бу онахоннинг 1 нафар ўғли, 3 нафар невараси бор.

Асад Одилов

1922 йил 5 ноябрь Шеробод туманидаги Хомкон қишлоғида камбағал деҳқон оиласида туғилган ва мактабни тугатгач, 1938 йилда Термиз педагогика билим юртининг бир йиллик бошланғич синф ўқитувчиларини тайёрлаш курсига ўқишга кирган. Ўқишни битиргач, 1941 йилгача муаллимлик қилади, Иккинчи жаҳон уруши бошлангач, ҳарбий хизматга чақирилади. Шу йилнинг декабр ойидан бошлаб Термиздаги кичик командирлар тайёрлаш уч ойлик курсларига юборилган. Курсларни битиргач, унга сержант ҳарбий унвони берилиб, Каттақўрғон шаҳридаги заҳира полкига, у ердан эса фронтга жўнатилган. 1942 йилдан эътиборан Харьков ва Орлов вилоятларида хизмат қилиб, 1943 йилнинг бошидан Орлова-Курский йўналишидаги ҳарбий қисмларда фронтнинг муҳофаза қилишларида бўлган. Шу йилнинг июл ойидан бошлаб жангларга кирган, 1943 йил июл ойининг охирида оёғидан оғир ярадор бўлган. Шундан сўнг аввал Саратов, Харьков кейин Қозон шаҳри яқинидаги Василевский қишлоғидаги госпиталларда даволанган. У уруш даврида бўлим командири, орудия командири ва завод командирининг ўринбосари вазифаларида хизмат қилган. 1943 йилнинг декабр

ойининг охирида 1-гурух уруш ногирони сифатида уйига қайтарилади, урушдан қайтгандан сўнг яна ўқитувчилик қила бошлади. 1944 йилнинг июл ойидан бошлаб Хомкон қишлоқ кенгаши котиби бўлди, 1945 йилнинг 5 апрелида Шеробод тумани ижроия кўмитасининг масъул котиби вазифасига тайинланади. У 1946 йилда турт ойлик, 1952 йилда эса икки йиллик ўша даврлардаги партия-совет ходимлари малакасини ошириш курслари ва мактабида ўқиди. Ўқишдан сўнг 1954 йилнинг 1 сентябридан бошлаб, Шеробод тумани молия бўлими мудир, 1957 йилнинг февралидан райижроком раиси муовини бўлиб ишлади. 1959 йилнинг июл ойидан бошлаб вилоят ижроқумининг коммунал хўжалик бўлими мудир вазифасига тайинланди ва бу вазифада 15 йил ишлади. 1960 йилда Қашқадарё ва Сурхондарё вилоятлари бирлаштирилгач, кенг кўламли қурилиш ишлари бошлаб юборилди. Шу муносабат билан Термизда 2 та хўжаликка мўлжалланган 100 та коттедж, 50 хўжаликка мўлжалланган тўрт қаватли уйлар, 50 ўринли «Термиз», 100 ўринли «Шарқ» меҳмонхоналари, 3 та ҳаммом қурилиб, ишга туширилди. Коммунал идора бошлиғи сифатида унинг ҳам бу қурилишларда хиссаси бор. 1973 йилнинг охиридан 1984 йилнинг октябригача у 11-қишлоқ қурилиши трести қошидаги бирлашган касаба уюшмаси раиси вазифасида ишлади. Шу даврлар мобайнида Термиз шаҳри, Ангор, Шеробод, Бойсун, Музработ туманлари ҳудудида 25 та ҳар хил қурилиш, савдо, маданий-маиший хизмат ва болалар ташкилотлари манфаатларини ҳимоя қилиб келди. А.Одилов 1984-1996 йиллар оралиғида муҳандис, вилоят фахрийлари кенгашининг масъул котиби вазифаларида ишлади. Бир сўз билан айтганда, у олтмиш йил давомида турли соҳаларда ҳалол ва фидойи меҳнат қилди. Иккинчи жаҳон урушида ва вилоятимиз иқтисодини ривожлантиришдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва 14 та турли медаллар, кўплаб фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Шунингдек, Президентимиз Фармони билан 1994 йилда унга «Жасорта» медали, «Шухрат» медаллари берилди. Собиқ жангчи хонадонидида 8 нафар фарзанд ўсиб улғайган, унинг 22 нафар набираси бор. Бугунги кунда отахон Термиз шаҳридаги Саъдий кўчасида фаровон ҳаёт кечирмокда.

Болта Искандаров

Хоразм вилоятининг Хозарасп тумани Деҳқонобод қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Хоразм вилоятининг Янгиариқ туман ҳарбий комиссариатидан иккинчи жаҳон урушига юборилган. Уруш жанггоҳларида 20-артиллерия дивизиясининг 102-бригадаси таркибида катта разведкачи бўлган. Курск ёни жангларида, шунингдек Орша, Киров, Орёл, Рига, Вена шаҳарларини озод қилишда қатнашган ва жанглардаги мардлиги туфайли «Жасурлиги учун» медали билан тақдирланган. Ҳарбий хизматдан 1947 йилда қайтади ва «Ватан уруши» ордени, турли юбилей медаллари ҳамда меҳнатдаги фидойиликлари учун ўнлаб медаллар соҳиби бўлган. Урушдан кейинги фаоляти дарё порти билан боғлиқ, у дарёчилик техникумида ўқиди, бу инсон 1958 йилдан 1991 йилгача портда кема капитани вазифасида ишлади. Оиласида 4 нафар фарзанд ўстирди, ҳозирги кунда Термиз шаҳрида яшайди, кўплаб нева-чеваралари бор.

Карим Рамазонов

1925 йил 15 майда Бухоро вилояти, Когон туманидаги Зеробод қишлоғида туғилган. Уруш бошланганда у эндиgina 16 ёшга кирган эди ва Когондаги ёғ заводида ишлай бошлади. 1943 йилнинг феврилида ўз аризасига кўра, Когон шаҳар ҳарбий комиссариати томонидан жанггоҳларга жўнатилиди. 1943 йилнинг июлидан бошлаб, Калинин йўналишидаги жангларда қатнашган, уруш даврида комсомоллар етакчиси бўлган махсус бўлимда ҳам ишлаган. Ҳаракатдаги армия сафларида Калинин, Неваль, Великие Луни шаҳарларидаги жангларда қатнашган. 1944 йилнинг 7 ноябрида оёғидан яраланган, даволангач, ватанига қайтарилган, уруш давридаги фаолияти учун 20 та орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда, яъни 1946 йилда Термизга келган, уйланиб шу ерда яшаб қолган. Термиз вагонлар депосида чилангар, уста, проводник, поезд бригадири бўлиб ишлаган. Кейинчалик Термиз станцияси посёлка кенгаши раиси бўлиб фаолият юритган. Айни кунларда Термиз шаҳридаги Умар Хайём кўчасида яшайди, оиласида 9 нафар фарзанди, 25 нафар набира ва 15 нафар чевараси бор.

Михаил Фозилов

1923 йилда Тожикистоннинг Панжикент шаҳрида туғилган ва 1940 йилда педагогика билим юртини тугатгандан сўнг, ихтиёрий равишда армия хизматига кетган. Ўрта махсус маълумотли бўлганлиги учун уни Руминия чегараларидан 40 чакирим узоқликдаги Молдавиянинг Бессарабиясига қарашли Бельди шаҳридаги кичик командирлар тайёрлайдиган полк мактабига жўнатишган. 1941 йилда уруш бошланган кезларда у таркибида бўлган полк ва дивизия оёққа турғизилиб, Прут дарёси бўйларидаги чегараларга босқинчиларни тўхтатиб қолишга ташланди. Аммо кучлар тенг эмас эди, чекинишга мажбур бўлишди, Украина ҳудудларида, Николаев, Каховка, Караснодар, Ростов-Дон шаҳарлари учун қаттиқ жанглар бўлган бўлса-да, улар вақтинчалик душман қўлига ўтди, аммо 1942 йилга келиб бой берилган шаҳарлар қайта қўлга киритила бошлади. Бирин-кетин Кавказ ҳудудлари душмандан тозалана бошланди, Абинск, Чабинск, Крўмск, Новороссийск шаҳарлари озод этилди. Анапа ва Танан шаҳарлари учун аёвсиз жанглар бўлиб ўтди, бу жангларда танкка қарши қўшинлар сафида ўзига хос жанговар йўлни босиб ўтди. Керч шаҳри учун бўлган жанглар айниқса қаттиқ кечди, катта стратегик аҳамиятга эга бўлган баландликни ишғол қилишга босқинчилар кўп уриндилар, аммо у ўзининг тўрт нафар жанговар дўсти бу тепаликни олти кечаю-кундуз давомида матонат билан ҳимоя қилиб турдилар. Бундан ташқари беш нафар довюрак жангчи душманнинг 7 та танкини яксон қилиб, ўнлаб душман солдат ва зобитларини ер тишлатдилар. Ана шу тепаликни ҳимоя қилиш жангларида у 1943 йилнинг октябрида қаттиқ яраланиб, ҳарбий госпиталга тушди. Ростов-Дондаги жанглар пайтида у ва сафдошлари 3 та душман танкини ҳамда бошқариш пунктини яксон қилишга муваффақ бўлдилар. Бу жасоратлари учун уларнинг барига «Қизил Юлдуз» ордени берилди, Новороссийск учун бўлган жангларда у душманнинг «Тигр» русумли танкини ёндириб юбориб экипажини ҳалок қилди. Бу жасорати учун у 2-даражали «Ватан уруши» ордени билан тақдирланди, Керчь шаҳри яқинидаги тепаликни ҳимоя қилиш пайтида душманнинг 5 та танки, ўнлаб солдат ва зобитлари сафдан чиқарилди. Бу хизматлари учун у «Қизил Байроқ» ордени соҳиби бўлди, 1986

йилда олис жанггоҳлардаги хизматлари учун унга тўртинчи орден 1-даражали «Ватан уруши» ордени берилди. 1946 йилда жанг тайдонларидан қайтгач, бадий архитектура билим юртида таҳсил олди, Турли шаҳарларда шу соҳа бўйича ишлади. 1956 йилда эса Термизга ишга таклиф этилди, шундан буён Термизда яшаётган собиқ жангчи, моҳир безакчи-архитекторнинг 1 қизи, 2 нафар ўғли бор.

Махмуд Ҳамроев

1925 йилнинг 25 январида Термиз туманидаги Оқтош қишлоқ кенгашига қарашли Қизилбош қишлоғида туғилган, 1933-1937 йилларда мактабда ўқиган ва 1942 йилда армия сафларига чақирилган. Украина Республикасининг Пенза вилоятидаги солецки станциясида хизмат қилган. Харьков шаҳридан Киев орқали Бриличев туманигача жанг майдонларида бўлган. Бу шаҳарлар учун 1943 йилнинг ноябрь-декабрь ойларида бўлган шиддатли жангларда шахсий жасорат намуналарини кўрсатиб, «Жасорати учун» медали билан тақдирланган. Аммо Бриличев учун бўлган жангларда қаттиқ ярадор бўлган. Уфадаги ҳарбий госпиталда даволангач, 1944 йилда ватанига қайтарилган. Уруш давридаги жасорат ва матонатлари ҳамда меҳнат фаолияти учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» «Меҳнат Қизил Байроқ» орденлари, шунингдек 19 та турли медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йиллардан то нафақага чиққунча, яъни 1986 йилгача асосан савдо соҳасида ишлаган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор. Собиқ жангчи бугунги кунда Термиз шаҳрида истиқомат қилиб, 18 неvara ҳамда 2 нафар чеварасининг бахту камолини тилаб, турмуш ўртоғи Тожихол Исмоилова билан фаровон ҳаёт кечирмоқда.

Матюхина Евдокия Ефимовна

1922 йилда Томск вилоятининг Мозорск туманидаги Гурен қишлоғида туғилган. 1941 йилнинг июнида бошланган урушнинг дастлабки ойларидаёқ у яшаётган қишлоқни немис босқинчилари босиб олишди. Қишлоқ аҳлини далада ишлашга мажбур этишди. Е.Е.Матюхина ҳам қишлоқдошлари билан бирга 1944 йилгача, яъни бу қишлоқ озод бўлгунга қадар далада меҳнат қилди. У дарҳол кўнгилли бўлиб, армия хизматига кирди. Уни 38-муҳандис-сапёрлар бригадасига қабул қилишди. Бу бригада Болтиқбўйи, Польша жангларида бўлиб, Потсдамгача боради. 1945 йилнинг сентябрига қадар фронтда жанг қилган Е.Е.Матюхина «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор жанговор медаллар соҳибидир. У 1954 йилда Термизга опасини кўргани келиб, бир умр шу ерда яшаб қолади. Оила куриб, фарзандли бўлди. Унинг ўғли ҳам ҳарбийлик касбини танлаган. Москвада яшаб, ҳарбийда хизмат қилади. Икки нафар невараси бор. Ҳозирги кунда Термиз шаҳрида яшаётган Е.Е.Матюхина ўзини бахтли аёл санайди.

Мужаҳид Ҳодиев

1926 йилда Россиянинг Самара вилояти, Байтўғон туманида туғилган. Беш яшарлигида ота-онаси билан Сурхондарё вилоятининг Жарқўрғон туманидаги Боймоқли қишлоғига кўчиб келган. 1943 йилнинг декабрь ойида Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. Туркменистон худудидаги снaтерлар тайёрлаш мактабини тугатгач, 1944 йил охирларида Иванова шаҳрига

жўнатилган. Бу ерда десантлар тайёрлаш қисмида машғулотларни давом эттираётганда Венгриянинг Будапешт шаҳри яқинида жанглар олиб бораётган 3-Украина fronti таркибига жўнатиб юборилган. Дунай дарёси бўйларидаги, Балатон кўли атрофидаги жангларда қатнашган. Ана шу жангларнинг бирида снаряд портлаши натижасида иккала оёғи ҳам қаттиқ жараланган. Даволангандан сўнг ногирон бўлиб, қишлоғига қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда Термиз Педагогика техникумида, Душанбе педагогика институтида ўқиди. Бир умр муаллимлик қилган М.Ҳодиев уруш давридаги фаолияти учун учинчи даражали «Шухрат», биринчи даражали «Ватан уруши» орденлари, «Жасорат» ва қатор бошқа медаллар билан тақдирланган. У «Ўзбекистон халқ маорифи аълочиси» ҳамдир. Оиласида 4 нафар фарзанди, 15 дан ортиқ нева-чеваралари бор. М.Ҳодиев бугунги кунда Термиз шаҳрида яшайди.

Минвали Сабитов

Иккинчи жаҳон уруши қатнашчиси, биринчи гуруҳ ногирони М.Собитов 1923 йилда Татаристоннинг Алки туманидаги Татар суқсув қишлоғида туғилган. 1936 йилда Термиз шаҳрига кўчиб келган. 1942 йилнинг 16 августидан Термиз шаҳар ҳарбий комиссариати томонидан ҳарбий хизматга чақирилган. Дастлаб Фарғонадаги ўқув полкида машғулотларда бўлган. 1943 йилнинг август ойида фронтга жўнатилган. Генерал Катаков кўмондонлигидаги 1-танкчилар армиясининг 20-гвардия бригадасида автоматчи сифатида жанговор ҳаётини бошлаган. 1943 йилнинг ноябрь ойидан эътиборан ҳақиқий жангларга кирган. Днепр дарёсидан кечиб ўтиб, Житомир, Фастов, Бердичев, Проскуров, Гайсин, Каменец-подольский каби шаҳарларни озод қилишда қатнашган. 1944 йилнинг 21 мартда 1-танкчилар армиясининг 20-мотоўқчи бригадаси таркибидан Днестр дарёсигача етиб келиб, ҳужум уюштирилаётган пайтлардаги жангда оёғининг тиззасидан қаттиқ ярадор бўлган. Ҳарбий госпиталда бир ярим ой даволангач, бошқа ҳарбий қисмга юборилган. Бу сафар у фин урушига юборилган эди. Кенг ва тезоқар Сверх дарёсидан ўтиб, у яна жангларга кирди. Бу жангларда, яъни 1944 йилнинг 15 июлида снаряд портлаши натижасида у ян ярадор бўлди. Даволангач, 10-сапёрлар дивизиясининг 98-полк, сапёрлар взводи таркибидан Финляндия чегараларидаги жанггоҳларга юборилди. Фин урушидан сўнг, 1945 йилнинг февраль ойида у хизмат қилаётган қисм Эстониядаги Кетла станциясига жойлашди. Германиянинг ҳарбий гуруҳларига қарши жангларда ҳозирлик кўрилатган бир пайтда ғалаба тўғрисидаги хабар етиб келди. 1945 йилнинг сентябрь ойида М.Собитов Термизга қайтиб келди. У жанггоҳлардаги жасоратлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда турли маданий-тарбиявий ташкилотларда ишлади. М.Собитовнинг оиласида беш нафар фарзанди, неваралари бор. Ҳозирги кунда Термиз шаҳрида яшайди.

Марченко Антонина Федоровна

1924 йилнинг 25 апрелида Олтой ўлкасининг Барнаул шаҳрида туғилган. 1933 йилда Тошкент шаҳрига кўчиб келган ва Қўйлик даҳасида яшаган. 1935 йилда эса унинг оиласи Термиз шаҳрига кўчиб ўтган. Уруш бошланган кезларда у

9-синфни битирган эди. Шундан сўнг ҳамширалар тайёрлаш курсларида ўқиди ва ўз хоҳиши билан фронтга жўнади. У ўзи билан бирга шахар ҳарбий комиссариютига яна ўттиз нафар кўнгилли ҳамшираларни ҳам бошлаб келди. Уларнинг барчаси Термиздан фронтга жўнаётган 213 ўқчи дивизиянинг 373-тибий-санитария батальонига қабул қилиндилар. Шу тариқа бу аёлнинг жанговор ҳаёти бошланди. У Курск ёйи жанглиридаги жасорати туфайли «Жанговор хизматлари учун» медали билан тақдирланди. Кейинчалик Днепр дарёсини кечиб ўтиш пайтидаги жанглардаги жасорати учун эса иккинчи марта ана шундай медал билан мукофотланди. Руминия, Польша, Чехословакияни озод қилишдаги, энг суронли жанглар кечган Висла ва Одердаги жанг майдонларидан ўнлаб ярадорларни олиб чиққанлиги учун «Қизил Юлдуз» ордени билан ҳам тақдирланган. А.Ф.Марченко уруш даврида кўплаб шахсий жасоратлар кўрсатган. Қаттиқ жанглар кетаётган, тинимсиз ўқлар ёғилиб, снарядлар портлаб турган шароитларда ярадорларни пана жойларга олиб ўтиш, яраларни боғлаш-ҳамширанинг иши. У бу ишларнинг ҳаммасини сидқидилдан, айна пайтда довюраклик билан бажарди. Шундай пайтлар ҳам бўлар эдики, тибий-санитария қисми тобора илгарилаб борар, унга ўн-ўн беш нафар ярадорни қолдириб, ортдан етиб олиш топширилган эди. А.Ф.Марченко ярадорларга ёрдам кўрсатар, уларни овқатлантирар ва ўз тибий қисмига етиб ҳам борар эди. Ана шундай жасоратларнинг эвазига у юқоридагилардан ташқари яна уч марта жанговор медаллар соҳиби бўлди. 1945 йилда у қадрдон Термизга соғ-саломат қайтиб келди. Шундан сўнг у савдо ишлари бўйича шахар ижроия кўмитасида йўриқчи бўлиб ишлай бошлади. 1957-1967 йиллар давомида эса «Ўзкийимсавдо» улгуржи савдо базасини бошқарди. Кейинчалик вилоят савдо бошқармаси бошлиғи ўринбосари, 1970-1980 йилларда товарлар экспертизаси бюроси бошлиғи вазифасида ишлади. 1981 йилдан буён нафақада. Урушдан кейинги йилларда у билим олишга ҳам ҳаракат қилди. Уруш туфайли тўхтаб қолган ўқишини давом эттирди. Бухоро шаҳридаги кооператив техникумида ўқиб, товаршунос мутахассислигига эга бўлди. А.Ф.Марченконинг меҳнат фаолияти ҳам, уруш давридаги хизматлари ҳам муносиб тақдирланган. У 20 марта республика ва вилоят миқёсидаги турли фахрий ёрлиқлар билан, 8 марта турли медаллар билан тақдирланган. Олис жанггоҳларда бўлиб қайтган А.Ф.Марченко 1977 йилда Термиздаги 3-сонли мактабда жанговор шон-шуҳрат музейини ташкил этди. Уч матра жанггоҳлар ўтган жойга бориб, кўплаб экспонатлар олиб келди. Ана шундай экспонатлардан 28 тасини собиқ Қуролли Кучлар музейига, СССР халқ ютуқлари кўргазмаларига тақдим этган. У ўзи ташкил этган жанговор шон-шуҳрат музейи ҳақида ва иккинчи жаҳон уруши қатнашчилари тўғрисида ҳикоя қилувчи китоб муаллифи ҳамдир. Бугунги кунда Термиз шаҳрида яшаётган собиқ ҳамширанинг битта ўғли, 5 нафар невараси бор.

Нарзи Мустафоқулов

Бойсун туманидаги Сайроб қишлоғида туғилган. 1942 йилда туман ҳарбий комиссариюти томонидан урушга жўнатишган. Ўша йилларнинг ўзидаёқ Воронеж шаҳри ва Сталинград учун бўлган жангларда қатнашган. 1943 йилда Сталинградни озод этишдаги жангларда оғир ярадор бўлган. Йигирма кунлик

каттик жангларнинг сўнгги кунда яраланган аскарни Саратовдаги ҳарбий госпиталга жўнатишади. Уфа шаҳридаги госпиталга ўтказилиб, у ерда олти ой даволангач, 1944 йилнинг март ойида ногирон сифатида уйига қайтариб юборилади. Урушдан кейинги йилларда Жарқўрғон, Ангор туманлари ва Термиз шаҳрида пахтачилик бригадаси бошлиғи, ферма мудир, курилишда ишчи бўлиб ишлади, жанговор фаолияти учун «Улуғ Ватан уруши» ва «Хурмат белгиси» орденлари ҳамда «Жасорат» медали билан тақдирланган. Н.Мустафоқулов бугунги кунда Термиз шаҳрида яшайди. Тўққиз нафар фарзанди, кўплаб неvara, чеваралари бор.

Телевмурат Сафаров

Кўшни Қашқадарё вилоятининг Мироқи туманидаги Нариманов номли қишлоқ кенгаши ҳудудида туғилган. 1939 йилда армия сафларига чақирилиб, Финляндия урушига жўнатилган. Шундан сўнг Саратов шаҳрида хизматни давом эттирган. 1941 йилда уруш бошлангач, фронтга сафарбар этилган. Ржев шаҳрини озод қилишдаги жангларда ярадор бўлган. Даволангандан сўнг Белоруссия fronti таркибида Линск шаҳрига жўнатилган. Курск ёйи ва Бренск учун бўлган жангларда яна ярадор бўлган. Горький шаҳридаги госпиталда қисқа муддат даволангач, Қозоғистонга жўнатилган ва Олма-ота шаҳрида даволанишни давом эттирган. 1945 йилнинг январиди биринчи гуруҳ ногирони сифатида фронтдан ўз ватанига қайтарилган. Биринчи даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда ундан ортиқ медаллар билан тақдирланган. Меҳнат фахрийси бўлмиш Т.Сафаровга 1944 йилда Президентимиз Фармонлари асосида «Жасорат» медали ҳам берилган. Айна кунларда Термиз шаҳридаги Беруний кўчасида ёлғиз яшайди.

Татаренко Алексей Викторович

1926 йилнинг 1 ноябрида Шимолий Қозоғистоннинг Кўкчатов вилоятидаги Аиртавуз тумани Володаровка қишлоғида туғилган. 1929 йилда оиласи билан бирга Сурхондарё вилоятининг Термиз шаҳрига кўчиб келган. 1943 йилнинг октябрь ойида Термиз шаҳар ҳарбий комиссариатидан фронтга жўнатилган. Дастлаб Туркменистоннинг Мари шаҳридаги иккинчи ҳарбий Ивановск мактабига ҳарбий тайёргарликка юборилган. 1994 йилнинг январиди таркибида А. Татаринко ҳам бўлган. 80 нафар битирувчи ёшларни Москва оstonаларида янгидан тузилаётган 18-ҳаво армияси сафларига жўнатишган. Узоққа ҳаракатланувчи ушбу авия қисмида (А.Д.Д.) у ТБ-7, БИ-25 ҳарбий самолётларга хизмат қилишни ўрганиб олди. Шундан сўнг уни БИ-25 самолёти экипажи таркибига «экипаж қалқони» яъни ўқчи сифатида қабул қилган. У таркибида бўлган экипаж асосан 1 ва 2-Прибалтика фронтларида хизмат қилган. Бородона операциясида муваффақиятли қатнашганидан сўнг Орша, Балбисова, Барановиж шаҳарларига учишган. Кейинчалик Кенисбург ва Берлин шаҳарларини штурм қилишда иштирок этишган. Олий кўмондон фармони билан Рига, Клайпеда, Будапешт шаҳарларидаги асоратлари учун «Раҳматнома» Кенигсберг ва Берлин шаҳарлари учун «Жасурлиги учун» медалларига сазовор бўлган. 1951 йилда ҳарбий хизматдан қайтган. Кейинги йилларда дарё портида кранлар ва автоюк

кўтаргичларни таъмирлаш чилангари бўлди, қурилиш комбинатида ишлади. А.В.Татаринконинг 1 та қизи, 3 нафар невараси бор.

Соҳиб Рўзиев

1918 йилда Фарғона вилоятида туғилган. Ота-онасидан жуда эрта етим қолган, Фарғонадаги болалар уйида тарбияланган. Бу ерда 15 ёшгача бўлиб, еттинчи синфни тугатгач, уни Фарғона педагогика билим юртига ўқишга қабул қилишади. Ўз илтимосига кўра Сурхондарё вилоятининг Термиз туманига ишга юборишади. Бу ерга келгач, «Намуна» хўжалигидаги бошланғич мактабда ўқитувчилик қила бошлади. Билимини ошириш мақсадида 1938 йилнинг сентябридан бошлаб, Фарғона педагогика институтида ўқий бошлади, олий даргоҳни имтиёзли диплом билан тугатди. 1941 йилнинг июль ойида институтни битирган бир гуруҳ йигитлар қаторида Фарғона ҳарбий комиссариати томонидан Олма-ота шаҳридаги ҳарбий билим юртига ўқишга жўнатилди. Бу ердан улар зобит унвонини олиб чиқдилар. Шундан сўнг уларни Каттакўрғон сув омбори атрофида ташкил этилаётган ва кейинчалик Термизда тўла шакллантирилган 213-ўқчи дивизия таркибига юборишди. Бу дивизия асосан маҳаллий миллат вакилларидан иборат эди. Дивизия тўла таркиб топиб, ҳарбий жиҳатдан тайёр бўлгач, 1943 йилнинг 23 феввалида фронтга жўнатилди. Ўрни келганда шуни эслатиб ўтиш лозимки, уруш йилларида танкларга қарши ишлатиладиган танкларни қидирадиган, тўхтадиган-ПТР-милтиқлари ишлаб чиқарила бошлаган эди. С.Рўзиев аввалига ана шу курулни ишлатадиган заводга, кейинчалик эса ротага командирлик қилди. Фронтга жалб этилган С.Рўзиев ўзи етакчилик қилаётган рота азаматлари билан Россия ерларини душмандан озод қилишда фаол жанглар олиб бораётган бошқа ҳарбий қисмларга қўшилиб, жасорат намуналарини кўрсата бошлади. У хизмат қилаётган дивизия аскарлари Курск, Орёл ўртасида ва ёнидаги жангларда иштирок этди. Днепр ҳамда Днестр дарёларини кечиб ўтди. Молдавия, Руминия, Польша, Венгрия, Чехословакияни озод этиш жангларида қатнашди. Дивизия урушнинг охириги кунларигача бўлган жангларида иштирок этди. У раҳбарлик қилаётган рота ҳам шу жангларда алоҳида матонат намуналарини кўрсатди. Душман танкларини сафдан чиқариб, ҳужумдаги қўшинларнинг олға силжишига имкон яратиб борди. С.Рўзиев ҳам бу жангларда душманнинг кетма-кет хавфли вазият туғдириб келаётган иккита танкини сафдан чиқарди. Ўзи бу жангда қаттиқ яраланиб ҳарбий госпиталга тушди, айти шу жангдаги жасурлиги учун унга «Қизил Байроқ» ордени берилди. Бу орден унга орадан икки ой ўтгандан сўнг топширилди. Украина қишлоқларининг бирида 585-полк душман қўшинларини қувиб ўта бошлади. Ҳамма қишлоққа кириб боришдаги уйлардан бирининг тепасида автоматлардан ўқ узилиб, орқадан келаётган полк командири Совет Иттифоқи Қаҳрамони Заяковский штаб бошлиғи ва штабнинг бошқа аъзолари ҳалок бўлишди. Уй томида яшириниб қолган душман аскарлари ичкарида қолган ҳужжатларни қўлга киритиш учун кирмоқчи бўлишди, лекин бу ниятларига эриша олмадилар. Госпиталдаги даволанишлардан кейин захирадаги зобит сифатида хизматни давом эттираётган С.Рўзиев бунга йўл қўймади. Отишмада унинг қўли устун келди, душман қочди. Шундан сўнг С.Рўзиев уйдаги барча ҳалок бўлганларнинг ҳужжатларини, қаҳрамоннинг

юлдузини олиб бориб дивизия штабига топширди. Ана шу жасорати учун унга «Қизил юлдуз» ордени беришди, бу орден ҳам унга уруш тугагандан сўнг-орадан 30 йил ўтгач топширилди. Армия сафларидан у 1946 йилнинг 1-январиди бўшади. У яна у муаллимлик, тарбиячилик фаолиятини давом эттиришга киришди. Уруш даврида ота-онасиз қолган болалар учун Россия туманларидан бирида болалар уйи ташкил этилган эди. У ана шу болалар уйига директор бўлди. Кейинчалик ўз юртига қайтди. Термиздаги ҳозирги Т. Саидалиев номи билан юритилаётган мактабга директор бўлди. Кейинчалик у фирқа ишларида ишлай бошлади. Дастлаб Термиз шаҳар партия кўмитаси мафкура бўлимида, кейинчалик Термиз тумани фирқа кўмитасида иккинчи котиб, вилоят маориф бўлими мудири, вилоят матбуот бошқармаси бошлиғи, вилоят фирқа кўмитасининг фан ва ўқув юртлари бўлими мудири вазифаларида ишлади. Уруш давридаги ва урушдан кейинги меҳнат фаолияти даврида С.Рўзиев 25 та орден ва медаллар билан тақдирланган. Шунингдек, 46 марта турли фахрий ёрликлар билан ҳам мукофотланган. Соҳиб Рўзиевнинг турмуш ўртоғи Вера Петровна Брезена ҳам собиқ жангчи. Тиббий-ҳарбий капитан унвони соҳибаси эди. Уларнинг турмуш йўли олис уруш йилларидан бошланган. 1945 йилнинг март ойида кенг миқёсда ҳужум уюштириб келаётган танкларга қарши жанг қилаётган бир пайтда портлаган замбарак ўқидан у бошидан оғир жароҳат олди. Ҳарбий госпиталга келтирилганда у деярли жонсиз аҳволда эди, аммо уни синчиклаб кўздан кечирган врачлар томирлари сезилар-сезилмас уриб турганини билди. Дарҳол бу ҳақда госпитал бошлиғига хабар етказди. Уни қайтадан кўрикдан ўтказишди. Шундан сўнг тиббиёт капитани В.П.Брезена уни даволай бошлаган. Уларнинг тўйи зобитлар иштирокида бўлиб ўтди. Шу тўйдан кейин Вера Петровна Рўзиева фамилиясини олди. Улар биргаликда 58 йил яшадилар. Кейинчалик Вера Петровнага «Ўзбекистонда хизмат кўрсатган врач» фахрий унвони берилди. Унинг 15 та турли орден ва медаллари бор эди. В.П.Рўзиева 2001 йилнинг январиди вафот этди. Бугунги кунда Соҳиб ака Рўзиев собиқ жангчи, Ўзбекистонда хизмат кўрсатган ўқитувчи, ёшлар мураббийси сифатида 3 нафар фарзандининг бахту камолини тилаб, Термиз шаҳрида яшамокда.

Узоқ Ҳазраткулов

1919 йил 16 июлда Шеробод туманидаги Новбоғ қишлоғида туғилган. 1938 йилгача мактабда ўқиган. Шеробод ҳарбий комиссариати томонидан 1939 йилда 3 ойлик ҳарбий тайёргарликка чақирилган. 1940 йилда ҳам шундай тайёргарликдан ўтган. 1941 йилда фронтга жўнатилган. Владимир шаҳрида 1 ой мобайнида тайёргарликдан ўтиб, Сталинград жангларига жўнатилган. 21-ўқчи полкида пулемёт ўқчиси бўлиб хизмат қилган. 1942 йилда Сталинград жангида бош ва оёғидан яраланиб, даволангач, яна ўша жангга кирган. Давом этган жанглар пайтида қўли, елкаси ва қўлтиғидан ярадор бўлган. Урушдан ногирон бўлиб қайтгандан сўнг, ўз қишлоғида оддий деҳқон бўлиб ишлаган. 1949 йилнинг ноябрь ойида Термизга кўчиб келиб, Термиз темир йўл станциясида юкларни сақлаш омбори қоровули, кейинчалик станциянинг моддий материаллар сақланадиган омборида қоровул бўлиб ишлаган. Урушдаги фаолияти учун 1-даражали Ватан уруши ордени ва қатор юбилей медалларга, Ўзбекистон Республикаси

Президентининг Фармони билан 1994 йилда «Жасорат» медалига сазовор бўлган. Оиласида 7 нафар фарзанди, 37 нафар ҳамда 9 та чевараси бор. Ҳозирги кунда Термиз шаҳридаги Темир йўл кўчасида яшайди.

Хуррам Муртазоев

1920 йилнинг 20 майида Шеробод туманидаги Қорабоғ қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг октябрь ойида Шеробод тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатишган. 1943 йилнинг январ ойига қадар Тамбов шаҳрида ҳарбий тайёргарлик машқларида иштирок этган ва хизматда бўлган. 1943 йилнинг апрель ойида 2-Украина фронтининг 362-дивизиясида оддий аскар бўлиб жангларга кирган. Житомир шаҳрини босқинчилардан озод қилишда қатнашган, шу жангларда яраланиб, 5 ой давомида даволанган. Шундан сўнг Брянск шаҳридаги захира полк таркибига юборилган, бу ерда у 120-дивизиянинг 40-полкида пулемётчи бўлиб хизматни давом эттирган. 1944 йил 24 июнда қайта яраланган, даволангач, хизматни давом эттирган, кичик сержант, кичик командир унвонлари берилган. Белоруссияни озод қилиш жангларида яна яраланиб, шундан сўнг ишчи-ҳарбий қисмига ўтказилган. Берлинни забт этиш жангларида фаол қатнашган ва ғалабадан кейин Берлинда 1945 йилнинг октябрига ҳа хизматда бўлиб, асосан совет ҳарбий асирларини, улар оқлангунга қадар ишлатган. Ниҳоят 1945 йилнинг октябрь ойида ўз она қишлоғига қайтди, уруш давридаги жасорат ва мардликлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасорат», «Ғалаба» ва «Жанговар хизматлари учун» каби қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги даврларда милицияда хизмат қилган, бу даврларда Ангор тумани, Термиз тумани ва Термиз шаҳри ички ишлар бўлимида фаолият кўрсатди. Милиция катта лейтенанти унвонига эга Х.Муртазоев ички ишлардаги хизматининг охириги йилларида Термиз шаҳар ички ишлар бўлими тиббий хушёрхонаси бошлиғи лавозимида ишлаган ва шу ердан нафақага чиққан. Уруш давридаги фаолияти учун 12 та ҳар хил медал билан тақдирланган. Бугунги кунда Термиз шаҳридаги А.Раҳмат кўчасида яшаётган Х.Муртазоевнинг 12 нафар фарзанди, 45 невараси ҳамда 21 чевараси бор.

Холли Йўлдошев

1914 йил 20 майда Шеробод туманидаги Қорабоғ қишлоғида деҳқон оиласида туғилган. тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1939 йилда армия хизматида қақирилган. Армия хизматини Ленинград шаҳрида ўтаган. Уруши бошлангач, Украинанинг Александров қишлоғидаги жангларда бир йил бўлган. Кейин Новгород шаҳри учун бўлган жангларда яраланиб, Большова шаҳрида даволанган. 1942 йилда 6-армия, ўзбек дивизияси таркибида Сталинград учун бўлган жангларда қатнашиб яраланган. Шундан сўнг 1943 йилда 37-гвардия полки сафида Москва остоналаридаги жангларга кирган. Босқинчилар армияси чекингач, Францияга жўнатишган ва у ерда 1945 йилнинг 27 март ойида яна яраланиб қайтарилган. 1945 йилнинг май ойида Ғалаба қўлга киритилгач, ватанига жўнатишган. Х.Йўлдошев иккинчи жаҳон уруши даврида Украина, Ленинград, Новгород, Сталинград, Москва, Харьков, Кавказ, Варшава, Будапешт, Оренбург, Горький, Франция, Германиядаги жангларда бўлган. Уруш давридаги матонат ва жасорати учун 1,2,3-даражали «Шуҳрат», 2 та «Қизил Юлдуз» орденлари ҳамда 8

та турли медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Термиз шаҳридаги Ч.Сафаров кўчасида яшайётган Х.Йўлдошев урушдан кейинги даврларда Шеробод тумани ички ишлар бўлимида участка нозири, кейинчалик эса ҳайдовчи бўлиб узоқ йиллар ишлаган. Оиласида 8 нафар фарзанди, 27 нева, 20 чевараси бор.

Хайри Имомов

1921 йилда Шеробод туманидаги Зарабоғ қишлоғида деҳқон оиласида туғилган. 1941 йилда Шеробод тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатишган. Сталинград жангида қатнашиб, оёғидан енгил яраланган. Даволангандан сўнг уни Белоруссия фронтга жўнатишган. Фронтдаги жангларда станковий пулемётчи сифатида Львов, Украина ва Смоленск учун бўлган жангларда қатнашган. Смоленск учун жанглар кетаётган пайтда бомба портлаши натижасида тупроқ тагида қолиб кетган. Шу тариқа 1943 йилда Александрск шаҳридаги ҳарбий госпиталда тўрт ой даволангач, ҳарбий-тиббий комиссия ҳулосаси билан ўз юртига қайтариб юборилган. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши», «Шуҳрат», «Жасорат» орденлари ва қатор медаллар билан тақдирланган. Меҳнат фаолияти асосан оддий ишчи сифатида Термиздаги пахта ва бетон заводларида, «Автотранс» корхонасида ўтган. Оиласида 4 нафар фарзанди, 17 нева ва 7 чевараси бор. Ҳозирги кунда Термиз шаҳридаги «Учкун» маҳалласида яшайди.

Қодир Ғуломов

1918 йилда Термиз шаҳрида туғилган. 1941 йилда армия сафига чақирилган. У эндигина ҳарбий хизматни ўтай бошлаган пайтларда уруш бошланиб кетган. Уруш даврида танкка қарши ўқчилар бўлинмаси командири бўлган. Ҳарбий унвони сержант бўлган Қ.Ғуломов Украина, Молдавия, Белоруссия Республикалари, Кавказ ва Чеченистондаги жангларда қатнашган. У командир сифатида шахсий жасорат намуналарини ҳам кўрсатди. 1943 йилда Кавказдаги Терек дарёси бўйидаги қаттиқ жанглар пайтида душманнинг «Тигр» русумли 3 та танкини яқсон қилди. Тўртинчи танкни ҳам сафдан чиқариш пайтида снаряд парчалари бир умрга ўнг қўлидан айирди, тўққиз жойидан жароҳатланди. Уни ўлган деб ҳисобландилар, аммо у тирик эди. Бир пайтлар жасур сержант насиҳатларидан баҳраманд бўлиб, мардлик йўлига кирган Карен исмли арман йигити сафдоши, белорус йигити унинг сезилар-сезилмас нафас олаётганини сезиб қолиб, санитария батальонига олиб келиб топширадилар. Ўша жангдаги қаҳрамонлиги учун Қ.Ғуломов 1943 йилда «Улуғ Ватан уруши» орденига сазовор бўлган эди. Аммо у бу орденни орадан 28 йил ўтиб, 1969 йилда қабул қилиб олди. Уруш давридаги жасурлиги ва мардлиги учун 1-ва 2- даражали «Улуғ Ватан уруши» орденлари соҳиби бўлган бу собиқ жангчининг кўкрагини кўпгина қатор медаллар ҳам безаб турибди.

Яхшимурод Бозоров

Иккинчи жаҳон уруши қатнашчиси, биринчи гуруҳ ногирони бўлмиш Я.Бозоров 1923 йил 1 мартда Бойсун туманидаги Панжоб қишлоғида деҳқон оиласида туғилган. 1942 йилнинг 2 сентябрида туман ҳарбий комиссариати

томонидан урушга жўнатилган. Дастлаб Қozoғистоннинг Актюбинск шаҳрида қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Шундан сўнг Жуков ва Конев кўмондонлигидаги армия сафларида 1-Украина fronti жангларида кирган. Будапешт ва Берлин учун бўлган жангларда қатнашган. 1943 йилда ўнг оёқ товон суягидан жароҳат олиб, Курск вилоятидаги ҳарбий госпиталда даволанган. Тузалгач, яна фронтга жўнатилган. 1944 йилда ўнг тирсагидан портловчи модда таъсирида жароҳатланган ва Житомирдаги ҳарбий госпиталда даволаниб, 2-Украина фронтига сафарбар этилган. 1944 йилнинг 2-чорагида яна уч марта жароҳатланган. У охириги жангларда 151-танкчилар полкида катта пулемётчи эди. 234-қисмда ўқчи кичик командир сифатида жангларга кирган. Жанглар билан Берлингача борган Я.Бозоров 1945 йилнинг 25 сентябрида фронтдан қайтган. Урушдан қайтгандан сўнг Термиз шаҳрида ишлай бошлади. 1951 йилда олти ойлик ҳайдовчилик курсини тугатиб, Термиздаги 53-автобазага ишга киради. 1989 йилгача ҳайдовчи бўлиб ишлайди. Саккиз нафар фарзанди, 37 неvara, 13 чевараси бор.

Тимофеева Лилия Константиновна

1923 йилнинг 3 сентябрида Оренбург вилоятининг Андреевка туманидаги шу номли қишлоқда хизматчи оиласида туғилган. Унинг оиласи Ростов вилоятидаги «Белия Камитва» станциясига кўчиб ўтган. 1941 йилда эндигина 8-синфни тугатган Лилия Константиновна уруш азобларига дуч келди. Босқинчилар у яшаётган станцияни аёвсиз бомбардимон қилдилар. Бошқалар қатори уларнинг оиласи ҳам Ғарбий Қozoғистондаги Уральск шаҳрига эвакуация қилинди. У бу ерда трактор таъмирлаш заводида ишлай бошлади. 1943 йилнинг 25 июнида Уралльск шаҳар ҳарбий комиссариати томонидан ўз ихтиёри билан ҳарбий снайперлар тайёрлаш курсларига жўнатилди. Дастлаб ҳали 18 ёшга тўлмаган қизалокни ўқишга юборишга кўнишмади, лекин у аҳдида катъий тургач жўнатишди. Шу тариқа у Москва вилоятидаги Подольск шаҳрида жойлашган снайперлар мактабида ўқий бошлади. 1944 йилнинг 20 мартада бошқарувчи битирувчи қизларни ҳаракатдаги армия сафларига жўнатишди. Улар ўн бир нафар снайпер қиз биринчи Прибалтика фронтининг 43 армияси сафларига келиб кўшилиб, 204 дивизиянинг 706-полкида хизмат қила бошладилар. 1944 йилнинг 22 июнида Л.Тимофеева бўлган полк Витебеск шаҳрини озод этишда фаол қатнашди. Белоруссия душман чангалидан қайтариб олинди, шундан сўнг улар Литва, Латвия чегараларини кесиб ўтдилар. Латвиядаги Сипеле туманидаги жангларда мудофаада турган жангчиларга қарата ўқ узаётган снайпер пайдо бўлди. А.Тимофеева ана шу снайперни топиб, йўқ қилиш тўғрисида жанговар топшириқ олди. Уч кун деганда бу вазифани аъло даражада бажариб, «Жасурлиги учун» медали билан тақдирланди. 1945 йил июнь ойида жанггоҳлардан қайтган Л.К.Кириллова тинч қурилиш йилларида ҳам у самарали меҳнат қилди. Аввал Уральск шаҳридаги педагогика институтида лабарант, кейинчалик Тожикистонга, ундан кейин Самарқанд ва Термиз шаҳарларида ҳарбий қисмларда хўжалик ишлари бошқарувчиси бўлиб ишлади. Чунки 1949 йилда катта лейтенант В.П.Кириллов билан оила қурган бўлиб, эри қаерга хизматга ўтказилса, ўша ерда яшар эди. Л.К. Кириллова жанговар хизматлари учун 2-даражали «Ватан уруши»

ордени, «Жасурлиги учун» медали ҳамда кўплаб юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Термиз шаҳрида яшаётган собиқ жангчи-снайпернинг 2 нафар ўғли, 5 нафар чевараси бор.

Тошқул Тавлабоев

1918 йилда Бойсун туманидаги Сайроб қишлоғида ишчи оиласида туғилган. Бойсун-Термиз ҳарбий комиссариати томонидан 1943 йилда урушга жўнатилган. Украина, Польша, Белоруссия, Днепропетровск, Германия ҳудудларидаги жангларда қатнашган. 1943 йилда Днепропетровск шаҳри учун бўлган жангларда бир неча босқинчини ер тишлатгач, ўзи ҳам оёғидан ўқ еб яраланди. 1944 йилда Варшавадаги жангларда ўнг қўлидан яраланди, даволангач, яна жангларга кириб Германиягача борди. 1945 йилда ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан ватанига қайтарилди. Жанглардаги жасорати учун «Ватан уруши» ордени ва кўплаб медаллар, фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Термиз шаҳридаги Қ.Шодмонов кўчасида яшаётган собиқ жангчи бир умр оддий ишчи сифатида ишлади. Тўрт нафар фарзанди, 18 нафар невараси бор.

Урбе-Шмидт Октябрина Ивановна

1923 йил 5 декабрда Ленинград вилоятининг Луга шаҳрида туғилган. Иккинчи жаҳон уруши бошланган кезларда онасини меҳнат батальонига олиб кетишган. Шундан сўнг у онасини қайтиб кўрмаган, ўзи эса эвакуация қилинган. Томск ҳарбий комиссариатига ариза бериб, ўқишга кетган. Шу тариқа 50 нафар қиз бола ҳайдовчилик касбига ўқитилган. Бир неча аёл ҳайдовчини жанговар топшириқни бажаришга юборишади. Аммо улар қуршовга тушиб қолишади, кутилиб чиқишади. Октябрина Ивановна 46-33 автополкнинг 7-ротасида хизмат қилган. Асосан ярадорларни ташиган. 1944 йилда навбатдаги ҳарбий топшириқни бажариш пайтида душман самолётлари ҳужум қилиб қолади. Ана шунда у қаттиқ ярадор бўлган, контузия олган. Ҳарбий госпиталда узоқ даволанади, аммо жароҳатлар битавермайди. Натижада уни Зеленцк шаҳридаги ногиронлар уйига топширишади. Бу ерда у ва унга ўхшаш ногиронлар қийин аҳволда яшашди. Москвага ёзган аризалари туфайли уларни бошқа ногиронлар уйига кўчиришади. Бу ерда касб-ҳунар ўрганди. Кейин шифокорлар иссиқ иқлимли жойларда яшашни тавсия этишди. Шу туфайли у Термизга келиб қолди. Бу ерда у узоқ йиллар заводда уста бўлиб ишлади. Айни кунларда Термизда яшаётган бу фахрий онахоннинг битта ордени, шавкатли меҳнати учун 3 та медали бор.

Жума Холлиев

1924 йилда Термиз туманидаги «Пахтаобод» жамоа хўжалиги Қизил Шарк қишлоғида деҳқон оиласида таваллуд топган. 1941 йили Пушкин номли ўрта мактабни тугатгач, немис-фашист газандаларига қарши жангларга кўнгиллилар сафида фронтга жўнади. Харьков, Киев, Бердичов, Берлин, Прага ва бошқа бир қанча шаҳарларида олиб борилган қирғинбарот жангларда қатнашди. Уруш йилларида кўрсатган жасоратлари учун 2 ва 3-даражали «Шуҳрат» ордени, «Жасурлик учун», Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Берлиннинг

олинганлиги учун», «Прагани озод қилишда қатнашганлиги учун» ва бошқа кўплаб медал ва фахрий ёрликлар ҳамда раҳматномалар билан тақдирланган.

1947-1953 йилларда ҳозирги «Дўстлик» жамоа хўжалигида ишлаган. 1953-1957 йилларда Душанбе шаҳридаги Автомобиль йўллари техникумида таҳсил олган. 1957-1984 йилларда Сурхондарё вилояти ИИБ ДАН бўлимида ҳар хил лавозимларда меҳнат қилиб, нафақага чиққан. Ж.Холлиев «Милиция аълочилиси» нишони, катор медаллар ва фахрий ёрликлар соҳибидир. Унинг 9 нафар фарзанди, 45 нафар невара, 20 нафар чевараси бор. Кенжа ўғли Рустамжон ота изидан бориб, ички ишлар кўриқлаш бўлимида хизмат қилапти. Ж.Холлиев ички ишлар идоралари ва иш тажрибалари билан ўртоқлашиб, ёшларни тарбиялашда ҳам ўзининг муносиб ҳиссасини қўшиб келмоқда. Ҳозирги кунда Термиз шаҳрининг Душанбе кўчаси, 24-хонадонидида истиқомат қилиб келмоқда.

Термиз тумани

Маҳам Маматқулов

1924 йилда Термиз туманидаги «Халқобод» хўжалигида туғилган. 1941-1945 йилларда Иккинчи жаҳон урушида, 1945-1947 йилларда япон урушида бўлган. Турли шаҳарлардаги жанггоҳларни босиб ўтиб, Узоқ Шарққа-Владивостоккача борган. Уруш тугагандан сўнг ҳам армия сафларида қолган. 1945 йилнинг 7 августида япон урушига жалб этилган, самурайлар билан бўлган урушда қатнашган. Ўз она ватанига 1947 йилнинг 10 апрелида қайтиб келган.

Урушдан кейинги йилларда аввал хўжалик идорасида ишлаган. Кейин бухгалтерлар тайёрлаш курсида, сўнггра Тошкент қишлоқ хўжалик институтида ўқиди. Меҳнат фаолияти давомида узоқ йиллар ҳисобчи бўлиб ишлаган.

Муҳи Кочов

Улар 28 нафар эдилар. Болдир қишлоғидан иккинчи жаҳон урушига жўнадилар. Ана шу азаматлар орасида М.Кочов ҳам бор эди. Шу тариқа 1942 йилда Термиз шаҳар ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган М.Кочов ҳам ҳарбий эшелонда Саратов вилояти ҳудудига етиб келди. Икки ярим ой давомида ҳарбий-жанговар тайёргарликдан ўтгач, 1942 йилнинг 8 сентябрида Сталинград фронтга сафарбар этилди, 9 сентябрь куни эрталаб у биринчи жангга кирди. Шу йилнинг 22 октябридаги жанглар пайтида оғир ярадор бўлди. Сталинградда даволанди, сўнггра соғломлаштириш батальонига жўнатилди. Сўнггра уни Ленинграддаги захира қисм таркибига юборишди. Икки ойдан сўнг ҳарбий-тиббий комиссия уни урушга яроқсиз деб топиб, ўз юртига қайтарди. 1943 йилнинг 7 феввалида у ўз уйи сари йўл олди. Биринчи даражали «Улуғ ватан уруши», «Ғалаба» орденлари, шунингдек, катор юбилей медаллари билан тақдирланган собиқ жангчи бугунги кунда Термиз туманида яшамоқда.

Мухтор Омонов

1921 йил 1 майда Термиз туманидаги Оқтош қишлоқ кенгашининг Қизил гул қишлоғида деҳқон оиласида туғилган. 1940 йилда Қоратоғ канали қурилишида ишлаган. 1942 йилнинг август ойида Термиз тумани ҳарбий комиссариати

томонидан урушга жўнатилган. Ўша йилиёқ Харьков, Синльянов, Петровский, Вольновский, Дольников шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. 1943 йилдан 1944 йилнинг охиригача Белоруссия, Молдовия, Польша, Чехословакия, 1945 йилда Венгрия, Германия ҳудудларидаги жангларда бўлган. Ғалабадан кейин ҳам армия сафларида қолдирилиб, 1948 йилнинг май ойида ўз юртига қайтган. 1953 йилда Термиз туманидаги «Янгиариқ» хўжалигига кўчиб ўтган. 1981 йилгача, яъни нафақага чиққунча шу хўжаликда ишлаган.

М.Омонов уруш йилларида шахсий жасорат намуналарини ҳам кўрсатган. 1944 йилда Украинанинг Занамин шаҳридаги қаттиқ жанглардан сўнг жуда кўп немис зобит ва аскарларини асирга туширган. 1945 йил бошида Венгрияда бцеллар билан қаттиқ жангга кириб, уларни тор-мор этган. Ана шу хизматлари учун унга 1945 йилда «Ғалаба» ордени ҳамда Фахрий ёрлик ва ефрейтер ҳарбий унвони берилган. Тинчлик йилларида турли саналарда уруш қатнашчиси сифатида юбилей медаллари берилган. Ҳозир Термиз туманидаги «Янгиариқ» ширкат хўжалигининг «Дўстлик» маҳалласига қарашли Қаҳрамон қишлоғида яшаётган отахоннинг 4 фарзанди, 20 дан ортиқ невара ҳамда чевараси бор.

Маматқул Чориев

1941 йилда Термиз туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган М.Чориев шу тумандаги Янгиариқ қишлоғида туғилган. Иккинчи жаҳон уруши жанггоҳларига танк пулемётчиси сифатида кирган. Бир неча бор яраланиб, ҳарбий госпиталларга тушган. Уруш даврида Белоруссия, Украина, Германия фронтларида бўлган. Жанговар хизматлари учун урушдан сўнгги йилларда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Президентимиз фармонлари билан 1994 йилда «Жасорат» медалига сазовор бўлган. Урушдан кейинги йилларда қишлоқ хўжалигида ишлаган. Оилали, 5 нафар фарзанди, 50 дан ортиқ невара-чеваралари бор. Ҳозирги кунда «Янгиариқ» ширкат хўжалигида яшайди.

Мўмин Имомов

1917 йилда Термиз туманидаги Паттакесар қишлоғи «Орол» маҳалласида туғилган. 1939 йил декабрида ҳарбий хизматга чақирилиб, Украинанинг Александров шаҳрида жойлашган 5-дивизиянинг 683-полкида, кейин Полтова вилоятининг Харьков, Ровний шаҳарларида хизматда бўлган. 1941 йил июль ойида Ровний шаҳрида уруш ҳаракатларига киришган. 1941 йили Калининград учун бўлган жангларда 101-алоҳида ўқчи бригада таркибида хизмат қилган. 1943 йил фронт ҳаракатларида иштирок этиб, Калининградни озод қилиш жангларида қатнашган. 1943 йил сентябридаги ҳарбий ҳаракатларда қаттиқ жароҳат олиб, ўз ватанига қайтиб келган. Урушдаги мардлиги, жасорати учун «Ватан уруши» ордени ва турли медаллар билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Термиз туманидаги «Халқобод» хўжалигида яшайди. Урушдан кейинги йилларда халқ маорифи, қишлоқ хўжалигида меҳнат қилиб, нафақага чиққан. Жангчининг 10 нафар фарзанди, кўп сонли невара-чеваралари бор.

Раҳмон Пиримқулов

1916 йилда Термиз тумани Чегарачи қишлоғида туғилган. Термиз шаҳар ҳарбий комиссариати томонидан 1939 йил 9 июлда армияга жўнатилган. 1941-1942 йилларда 109-ўқчи полкида хизмат қилган. 1942-1945 йилларда катта сержант бўлиб ўқчи батальонида уруш жанггоҳларида қатнашиб, мардлик намунасини кўрсатган. 1945 йили уруш тугагач, юртига қайтган. Урушда кўрсатган жасорати ва мардлиги учун орден ва медаллар билан мукофотланган. «Ғалабанинг 40 йиллиги», «Ғалабанинг 50 йиллиги», «Жасорат» медаллари билан мукофотланган. 1946-1970 йилларда Термиз туманида туман соғлиқни сақлаш тизимида хизмат қилган. 1970-1976 йилларда вилоят руҳий касалликлар шифохонсида ишлаган. 1976 йилдан буён нафақада. Ҳозирги кунда Термиз тумани Халқабод ширкат хўжалигида яшайди. Фарзандлари ва неваралари билан тинч-тотув яшаб келмоқда.

Таган Жумаев

1925 йилнинг 1 феврида Термиз туманидаги «Жўйижангал» маҳалласида туғилган. Урушга қадар мактабда ўқигандан сўнг «Дўстлик» жамоа хўжалигида оддий ишчи бўлган. 1943 йилда Термиз туман ҳарбий комиссариати томонидан фронтга жўнатилган. Курск, Сталинград шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. Оғир жанглар пайтида яраланиб, бир кўзидан ажралган, оёғидан жароҳат олган. Ҳозирда биринчи гуруҳ ногирони. Жанговар фаолияти учун уруш даврида берилган орден ва медаллари сақланиб қолмаган. Урушдан кейинги даврларда берилган юбилей медаллари ва меҳнатдаги ютуқлари учун олган орден-медаллари, «Жасорат» медали бор. Урушдан кейинги даврларда хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Термиз туманидаги «Жўйижангал» маҳалласида яшайди. Саккиз нафар фарзанди, 25 неvara ҳамда 30 нафар чевараси бор.

Тўра Холниёзов

1920 йил 5 майда Термиз туманидаги Навшаҳар (собиқ Сассикқўл) қишлоғида туғилган. 1941 йил ноябрида туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида чақирилган. Уруш йилларида 9 ой Финляндияда, сўнгра Украина, Чехословакия, Руминия, Польша ва Берлиндаги жангларда бўлган. Иккинчи жаҳон урушидан 1945 йилнинг май ойида қайтган. Урушдан кейинги йилларда дастлаб, етти йил чўпонлик қилган. Сўнгра Э.Дўлмонов номли хўжаликда полизчи-деҳқон бўлиб ишлаган.

Украина учун бўлган жангларда жасорат ва матонат намуналарини кўрсатган. Тўрт нафар душман аскарини асирга олган Т.Холниёзов 1945 йилда «Жанговар хизмати учун» медали, 1946 йилда «Улуғ Ватан урушида Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали, шунингдек, кейинги турли йилларда «Ватан уруши» орден ва бошқа юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида етти нафар фарзанди бор. Президентимиз Фармонлари билан «Жасорат» медалига сазовор бўлган собиқ жангчи бугунги кунда Термиз туманидаги «Янгиариқ» ширкат хўжалигининг А.Темур номли маҳалласида 27 невараси ва 24 нафар чеварасининг бахтини тилаб, соғ-омон яшамоқда.

Тоғай Хўжамқулов

1920 йилда Оқтош қишлоғида туғилган. 1941 йилда Термиз тумани Охунбобоев участкасидан армия хизматиға юборилган. Ленинград, Сталинград, Одесса, Польша, Литва, Латвия ва жанглар ўтган бошқа жойларида ҳарбий ҳайдовчи бўлган. Ҳозирги кунда Термиз туманидаги «Янгиариқ» ширкат хўжалигида яшаётган Т.Хўжамқулов уруш йилларидаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши», «Қизил Юлдуз» орденлари ҳамда Ғалаба байрамининг барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Оиласида ўн нафар фарзанд вояга етган. 60 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Йўлдош Мамадалиев

1925 йилда Термиз туманидаги «Жўйижангал» маҳалласида туғилган. Шу қишлоқдаги мактабда ўқигач, ўзи яшаётган хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлаган. Термиз тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилда урушга жўнатилган. Курск остоналарида, 1-Украина ва 2-Белоруссия фронтлари таркибида жангларда қатнашган. Уруш даврида берилган орден-медаллари ярадор бўлган кезларида йўқолган. Биринчи даражали «Ватан уруши» ордени, «Жасурлиги учун», «Меҳнат шухрати», «Жасорат» каби қатор юбилей медаллари ва Фахрий ёрлиқлари бор. Урушдан кейинги даврларда оддий ишчи бўлган. Бобонинг олти нафар фарзанди бўлиб, уч ўғли касаллик ва бахтсиз ҳодиса туфайли оламдан ўтган. Уч нафар қизи бор, 6 нафар нева, турмуш ўртоғи Турсун Бобоева бу собиқ жангчининг бахти, қувончи.

Йўлдош Ўрозов

1926 йилда Термиз туманидаги «Оқтош» қишлоқ кенгаши ҳудудидаги «Қизил гул» хўжалиги ҳудудида туғилган. 1936 йилда Шўрчи туманига кўчиб ўтиб, шу ерда чўпон бўлиб ишлай бошлаган. 1944 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилган. 1944-1946 йиллар мобайнида фронт ортидаги тозалаш қисмида хизмат қилиб, Берлин шаҳригача борган ва Ғалаба байрамини шу шаҳарда кутиб олган. 1946 йилнинг май ойида яна «Қизил гул» қишлоғига қайтиб келган. 1953 йилнинг март ойида «Янгиариқ» жамоа хўжалигига кўчиб ўтиб, 1986 йилгача чўпонлик қилган.

Ҳозирги кунда «Янгиариқ» ширкат хўжалиги «Дўстлик» маҳалласининг «Деҳқон мачит» қишлоғида яшаётган Й.Ўрозов уруш давридаги хизматлари учун 1945 йилнинг 9-майида Фахрий ёрлиқ билан, шунингдек қатор медаллар ва орден билан тақдирланган. Унинг 7 нафар фарзанди, 33 нева ҳамда 3 нафар чевараси бор.

Йўлдош Маҳмадиёров

1925 йилда Термиз туманидаги «Янгиариқ» қишлоқ кенгашининг Қорлиқ қишлоғида туғилган. 1943 йилнинг 1 январида урушга чақирилган. Пенза шаҳрининг Семениса станицасида сентябрь ойигача ҳарбий тайёргарликдан ўтган. 147-полк таркибида жангга кирган. Саратов, Гулайпали, Макеевка, Милтаполь шаҳарларини босқинчилардан озод қилишда қатнашган. Уруш тугагунга қадар Албания чегараларида мудофаада турган. Урушдан кейинги йилларда хўжалик идорасида котиб, ферма мудири бўлиб ишлаган. 1971-1984 йиллар давомида

«Ўзбекнефть»га қарашли конларда қудуқларни капитал таъмирдан чиқариш устаси, кейинчалик пармаловчи бўлиб ишлаган. Уруш ва тинчлик давридаги хизматлари учун 2-даражали «Ватан уруши» ордени. «Жанговар хизматлари учун» медали ҳамда турли юбилей саналари муносабати билан 9 марта медал билан мукофотланган. Бугунги кунда Термиз туманидаги «Янгиарик» ширкат хўжалигининг «Истиқлол» маҳалласида яшаётган Ё.Маҳмадиёровнинг 7 нафар фарзанди, 20 га яқин невараси бор.

Ашурали Имомалиев

1925 йилда Термиз туманидаги «Салават» маҳалласида туғилган. 1923 йилнинг январь ойида армия сафларига чақирилган. Қисқа муддатли тайёргарликдан сўнг, август ойида фронтга жўнатилган. Украинанинг Полтава шаҳри учун бўлган жангларда 1943 йилнинг сентябрида оғир ярадор бўлган. Саратовдаги госпиталда даволангач, олти ойга уйига юборилган. 1944 йилнинг март ойида яна фронтга жўнаган. Бу сафар у дастлаб Қозоғистоннинг Оқмола вилояти яқинида ҳарбий қайта тайёргарликда бўлган. Шундан сўнг, Ленинградга яқин бўлган Выборг шаҳри учун жангларга кириб, 16 июнда чап тиззасидан ярадор бўлган. Даволангач, яна жанг майдонларига сафарбар этилган. 1944 йилнинг 23 ноябрида Эстониянинг Сарима оролидаги жангларда яраланган. Ленинграддаги госпиталда даволангач, 1945 йилнинг 20 апрелида учинчи гуруҳ уруш ногирони сифатида ватанига қайтариб юборилган. Урушдан кейинги йилларда институтда таҳсил олган. Кўп йиллар давомида мактабларда ҳарбий таълим ўқитувчиси, илмий бўлим мудири вазифаларида ишлаган. Ҳозирда иккинчи гуруҳ уруш ногирони. Бугунги кунда собиқ жангчининг 9 нафар фарзанди, 42 невага ҳамда 22 чевараси бор.

Иброҳим Ғаффоров

1920 йил 20 майда Термиз туманидаги «Оқтош» қишлоқ кенгаши ҳудудидаги собиқ Қизил гул қишлоғида деҳқон оиласида туғилган. 1941 йил март ойида Термиз тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида чақирилган. Шу йилдан 1943 йилгача Новосибирск, Орловск шаҳарлари ва Венгриядаги жангларда қатнашган. 1943 йилнинг 20 январида Саратов вилоятининг Орловск шаҳридаги жангларда ўнг қўлининг билак қисмидан қаттиқ яраланиб даволангач, шу йилнинг август ойида урушдан қайтган. Урушдаги жасоратлари учун қатор орден ва медаллар, Фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. 2000 йилда уруш даврида олган жароҳатлари асоратидан биринчи гуруҳ ногиронлиги берилган. Урушдан кейинги йилларда қоровул бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Термиз туманидаги «Янги арик» ширкат хўжалигининг «Дўстлик» маҳалласи, «Чўинкул» қишлоғида яшайди. И.Ғаффоровнинг 10 нафар фарзанди, 40 невага ва 8 чевараси бор.

Жўра Алимардонов

1920 йилнинг 4 ноябрида Термиз туманидаги «Ўрта арик» қишлоғида деҳқон оиласида туғилган. 1936-1941 йилларда оддий ишчи сифатида хўжаликда ишлаган. 1941 йилнинг декабрида урушга жўнатилган. Одесса, Карпат,

Закарпатье, Львов шаҳарларидаги жангларда қатнашган. 1946 йилда «Германия устидан ғалаба учун» медал ва 3–даражали «Шухрат», «Қизил Юлдуз» орденлари билан тақдирланган. Ж. Алимардонов Польшада разведкада бўлиб, жанговар топшириқни аёло даражада бажарганлиги учун «Қизил Юлдуз», Германиядаги Эльба дарёсини ушлаб туришдаги жанговар хизматлари учун «Шухрат» орденини олишга сазовор бўлган. Шунингдек, собиқ жангчининг кўксини йигирмага яқин юбилей медаллари, меҳнатдаги муваффақиятлари учун берилган турли нишонлар беэаб турибди.

1946 йилнинг феввалида олис жангтоҳлардан эсон-омон қайтган Ж.Алимардонов ҳозирги кунда Термиз туманидаги «Янгиарик» ширкат хўжалигининг А.Темур маҳалласида яшамокда. Урушдан кейинги йилларда оддий деҳқон, бригада бошлиғи, мироб бўлиб ишлаган. Отахоннинг 8 нафар фарзанди, 28 невара ҳамда 12 дан ортиқ чевараси бор.

Жума Эшимов

Шеробод туманидаги «Оқтош» қишлоқ кенгаши ҳудудидаги Қизил гул қишлоғида туғилган. 1939 йилда ҳарбий хизматга чақирилиб, хизматни Украинада ўтай бошлаган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангач, жангларга сафарбар этилган. Уруш даврида, 1941-1942 йилларда икки марта ярадор бўлган. Курск жангларида қатнашиб, яралангач, 1943 йилда урушдан қайтган. Уруш давридаги хизматлари учун ва меҳнатдаги ютуқлари учун «Қизил Байроқ», I2-даражали «Улуғ Ватан уруши» орденлари, қатор саналардаги юбилей медаллари, шунингдек, собиқ Бутуниттифоқ халқ хўжалиги ютуқлари кўргазмасининг кичик кумуш медали билан мукофотланган. 1994 йилда унга «Жасорат» медали берилган. Жангтоҳлардан учинчи гуруҳ ногирони бўлиб қайтган Ж.Эшимов узоқ йиллар деҳқончилик, пахтачиликда ишлаган. Етти нафар фарзанди, 40 дан ортиқ невара ҳамда чевараси бор. Ҳозирги кунда Термиз туманидаги «Янгиарик» ширкат хўжалигининг Ш. Рашидов маҳалласида яшайди.

Эломон Ҳамроев

1921 йилнинг 5 май куни Термиз туманидаги «Оқтош» қишлоқ кенгашига қарашли «Қизил гул» хўжалигида туғилган. Аввал мактабда, сўнгра Термиздаги ҳисобчилар тайёрлаш курсларида ўқиб, 1939-1941 йилларда бригада бошлиғи бўлиб ишлаган. 1942 йилда туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Пермь шаҳридаги давлат миллий хавфсизлик қўмитасининг ҳарбий бўлимида хатларни текшириш бўлимида ишлаган.

1943 йилнинг декабрида туғилган юртига қайтиб келган. Урушдан қайтгач, 1947 йилгача хўжаликда ишчи, 1948-1951 йилларда хўжалик раиси, кейинчалик ферма мудури, омборчи вазифаларида ишлаган. 1957 йилда шу тумандаги «Янгиарик» хўжалигига кўчиб ўтган. 1983 йилгача савдо соҳасида ишлаган.

Э.Ҳамроев урушдаги ва меҳнатдаги фаолияти учун «Халқлар дўстлиги» ордени, «Ғалабанинг 30 йиллиги» медали ва бошқа медаллар ҳамда Фахрий

ёрлиқлар билан тақдирланган. Оиласида олти нафар фарзанди, 40 нафар неvara, 7 нафар чевараси бор.

Норқўчқор Йўлдошев

1922 йилда Термиз туманидаги «Янгиариқ» қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг 22 феврилида туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга сафарбар этилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида 123-ўқчи дивизия таркибида Харьков, Севастопол, Польша, Руминия, Чехословакия жангларида бўлган. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда сувчи, тракторчи, сўнгра қоровул бўлиб ишлаган.

Иккинчи жаҳон уруши давридаги фаолияти туфайли «Гвардия» ордени, кўплаб юбилей медаллари ҳамда Ғалабанинг 50 йиллиги муносабати билан «Жасорат» медалига сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Термиз туманидаги «Янгиариқ» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли Абдураззоқ Мусаев номли маҳаллада яшаётган Н.Йўлдошевнинг 7 нафар фарзанди, 29 неvara ҳамда 9 чевараси бор.

Нормат Азимов

Иккинчи жаҳон уруши даврида артиллерия қисмларида 57-калибрли пушқада ўқ отувчи бўлиб хизмат қилган, 1923 йилда Шеробод туманидаги Пошхўрт қишлоғида туғилган. Кейинчалик «Оқтош» қишлоқ кенгашига қарашли Ғоз қишлоғида яшаган. Урушга Шеробод туман ҳарбий комиссариати томонидан жўнатилган. Польша, Литва, Латвия, Белоруссия учун бўлган жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун «Ғалабанинг 30 йиллиги», «Ғалабанинг 50 йиллиги» юбилей медаллари, «Жасорат» медали билан тақдирланган. Шунингдек, «Ҳурмат белгиси» ордени соҳиби бўлган меҳнат фахрийси ҳамдир. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда деҳқончилик билан шуғулланган, ҳозирги кунда Термиз туманидаги «Янгиариқ» ширкат хўжалигининг 13-бригадаси ҳудудида яшайди. 7 нафар фарзанди бор, 30 дан ортиқ неvara-чеваралари бор.

Нормурод Йўлдошев

1925 йилда Термиз туманидаги Янгиариқ қишлоғида туғилиб ўсган. Урушгача хўжаликда сувчи, оддий ишчи бўлиб ишлаган. 1943 йилда туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга сафарбар этилган. Иккинчи жаҳон урушида Украина, Руминия, Бессарабия, Варшава каби жойлардаги жангларда қатнашган. Украина, Варшава шаҳарлари учун бўлган жангларда алоҳида жасорат намуналарини кўрсатган.

Уруш давридаги матонати учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган собиқ жангчи бугунги кунда Термиз туманидаги Янгиариқ қишлоғидаги Абдураззоқ Мусаев номли фуқаролар йиғинига қарашли маҳаллада яшамокда. Уч нафар фарзанди, 15 дан ортиқ неvara-чеваралари бор.

Нарзулла Кўчимов

Термиз туманидаги «Оқтош» қишлоқ кенгашига қарашли «Қизил байроқ» хўжалигида туғилган. Тракторчи, машинист, радиоузел бошлиғи, пайвандчи бўлиб

ишлаган. Термиз шаҳар ҳарбий комиссариати томонидан 1946 йилда армия сафларига жўнатилган. Смоленск шаҳридаги алоқа қисмида хизмат қилган. Касаллиги туфайли ҳарбий хизматдан қайтган. «Ғалабанинг 50 йиллиги», «Шавкатли меҳнати учун» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда тракторчилик ва деҳқончилик билан шуғулланган. Ҳозирги кунда Термиз туманидаги Ш.Рашидов маҳалласида фарзандлари ва невараларига бош бўлиб яшамокда.

Ўрол Абдулов

1926 йилда Термиз туманидаги «Янгиариқ» хўжалигининг «Қорахон» маҳалласида чўпон оиласида туғилган. 1944 йил 15 апрелда туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафига чақирилган. Икки ойлик ҳарбий тайёргарликдан ўтгандан сўнг, Германиядаги жанггоҳларда бўлган. Ғалаба қўлга киритилгандан кейин ҳам ҳарбий хизматни давом эттирган. Яъни, Чехословакияда, 1946 йилда Белоруссиянинг Брест қалъасида, 1947 йили Шимолий Кавказнинг Пятигорск шаҳрида, 1948-1950 йиллар давомида эса Ростов-Дон шаҳрида ҳарбий хизматда бўлиб, 1950 йилнинг 15 апрелида қишлоғига қайтади. Армиядан қайтгач, хўжаликда меҳнат қилган. 1981-1989 йиллар мобайнида хўжаликнинг бош чўпони вазифасида ишлаган.

Ў.Абдулов уруш йилларидаги фаолияти ва хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва Ғалабанинг барча юбилей саналари муносабати билан медалларга сазовор бўлган. 1994 йилда Украина ҳукумати медали билан ҳам тақдирланган. Ҳозирги кунда Термиз тумани Янгиариқ фуқаролар йиғинининг «Қорахон» маҳалласида яшовчи Ў.Абдуловнинг 7 фарзанди, 75 дан ортиқ неварачевараси бор.

Қосим Аллақулов

1917 йилда Термиз туманидаги Янгиариқ қишлоғида деҳқон оиласида туғилган. Мактабдан сўнг, 1936-1941 йилларда хўжаликда ишлаган. Термиз шаҳар ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йил 20 октябрда армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида Харьков, Ростов, Киев ва бошқа шаҳарлардаги жангларда қатнашган. Разведкачи сифатида ҳам жасорат намуналарини кўрсатган. Ғалаба қўлга киритилгандан сўнг ҳам армия сафларида қолиб, 1946 йилнинг июль ойида ўз юртига қайтиб келган.

Урушдан кейинги даврларда хўжаликда ишчи, «Жайронхона» санаторийси қурилишида, нефть базасида 4-6 разрядли ишчи бўлиб ишлаган. Урушдаги ва тинч қурилиш йилларидаги фаолияти муносиб баҳоланиб, турли орден ва медаллар, жумладан, 1994 йилда «Жасорат», 1995 йилда эса «1941-45 йиллардаги урушда фашизм устидан қозонилган ғалабанинг 50 йиллиги» юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Термиз туманидаги «Янгиариқ» ширкат хўжалигининг А.Темур маҳалласида яшайди. Тўққиз нафар фарзанди, 50 дан ортиқ неварачевараси бор.

Хуррам Тўлабоев

1925 йилнинг 10 мартада Термиз туманидаги Янгиариқ қишлоғида туғилган. 1933 йилда Тожикистон Республикасининг Кўрғонтепа вилояти, Жимқўл

туманига кўчиб ўтган. 1943 йилнинг 10 феввалида Жимкўл туман ҳарбий комиссариати томонидан ҳарбий хизматга чақирилган. Хизматни Ўзбекистоннинг Бухоро вилоятида ўтай бошлаган. Орадан тўққиз ой ўтгандан сўнг, ноябрь ойида Украинанинг Львов шаҳридаги жангларга жўнатилган. Львов шаҳри озод этилгач, Қримни ишғол қилишда 1944 йилнинг май ойигача бўлган жангларда қатнашган. Шундан сўнг, Симферополь, Бахчисарой, Севастополь, Белоруссия frontiдаги жангларда бўлган, Литва ҳамда Латвияни озод қилишда ҳам фаол иштирок этган. Ғалабага эришилгач, Москва шаҳрида тўққиз ой хизматни давом эттириб, 1947 йилда Жимкўлга қайтган. 1948 йилда ўзи туғилиб ўсган Янгиариққа қайтиб келган ва шу ерда нафақага чиққунча ишлаган.

Уруш давридаги матонат ва жасорати учун 1943 йилда икки марта «Ватан ҳимоячиси» медали, 1944 йилнинг 29 сентябрида «Қизил юлдуз» ордени, 1945 йил 29 апрелда яна «Ватан ҳимоячиси» ва 1994 йилнинг 6 майида «Жасорат» медали билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Термиз туманидаги Янги ҳаёт маҳалласида яшаётган отахоннинг 7 нафар фарзанди, 40 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Худойберди Муҳаммадиев

1920 йил 3 майда Туркменистоннинг Чоршанги туманидаги Хўкиз булок қишлоғида туғилган. 1936 йилда Сурхондарё вилоятининг Термиз туманидаги Охунбобоев қишлоғига кўчиб келган. Уруш асоратлари туфайли 1-гуруҳ ногирони. 1940 йилда армия хизматида чақирилган. Харьков вилоятидаги Ворочинский туманида жойлашган 113-«Қирувчи ҳаво флоти»да хизмат қилган. 1941 йилнинг 28 октябрида ҳаво флотидан пиёдалар қисмига ўтказилган. 1941 йилнинг 18 ноябрида Ростов шаҳри остонасидаги жангларга кирган. Яраланиб, Астрахань госпиталида даволангач, 1942 йил яна фронтга жўнатилган. Харьков фронтининг Белград шаҳридаги жангларда қайта ярадор бўлган ва беш ой мобайнида Саратовдаги ҳарбий госпиталда даволанган. Ҳарбий-тиббий комиссия 2-гуруҳ ногирони сифатида урушга яроқсиз деб топилиб, қайтариб юборган. 1944 йилнинг августида яна фронтга сафарбар этилган. Бу йилларда Латвия ва Литвани душмандан тозалаш учун бира-тўла тўртта Болтиқ fronti қаттиқ жанглар олиб бораётганди. У 2-Болтиқ fronti таркибида яна жангларга кирди, яна яраланиб, Чита вилоятининг Петровский туманида жойлашган Забайкалье госпиталида даволангач, 2-гуруҳ ногирони сифатида 1945 йилнинг январида уйига қайтиб келади. Х.Муҳаммадиев урушдаги хизматлари, меҳнатдаги ютуқлари учун урушдан сўнгги йилларда берилган орден-медалларни, Фахрий ёрлиқларни олган. Ҳозирги кунда Термиз туманидаги «Янги ҳаёт» хўжалигида яшаётган отахоннинг 10 фарзанди, 50 га яқин нева-чеваралари бор.

Ғоип Камолов

1916 йилда Шеробод туманидаги Пошхурт қишлоғида туғилган. Урушга қадар Термиз туманидаги собиқ «Қизил Ўзбекистон» жамоа хўжалигида тракторчи, кейин мол дўхтири бўлиб ишлаган. Термиз туман ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилда армия сафига чақирилган. Уруш даврида Харьков, Узум, Волга, Кишинёв шаҳарларидаги жангларда бўлган. 1942 йилда қаттиқ ярадор бўлган ва шу йилнинг сентябрида фронтдан қайтарилган. Урушдан қайтгач,

«Оқтош» қишлоғида, кейин 1955 йилдан эътиборан Янгиариқ қишлоғига кўчиб келиб, узумчилик боғида ишлаган.

Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, бир қанча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган Ғ.Камолов ҳозир Термиз туманидаги «Янгиариқ» хўжалигининг «Истиқлол» маҳалласида яшамоқда. Оиласида 11 нафар фарзанди, 40 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Парда Бобоев

1918 йил 3 майда Термиз туманидаги Жўйижангал қишлоғида туғилган. 1937 йилда мактабдаги ўқишини тугатиб, 1939 йилгача «Намуна» хўжалигида механизатор бўлиб ишлаган. 1939 йилда Термиз тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида чақирилган. Ҳарбий хизматни Украинадаги Тулгин шаҳридаги 6-отлиқ аскарлар полкида ўташга киришган, 1940 йилдан 54-армиянинг мотоўқчи алоҳида хизмат батальонида давом эттирган. 1941 йилнинг 1 июнида Арманистоннинг «Уктамберн» станциясида бўлиб, шу йилнинг 25 августида Эрон Ислом Республикаси орқали Кавказ ўлкалари хавфсизлигини таъминлаш хизматида бўлган ва ноябрь ойида Украина ҳудудида жангларга кирган. Украинанинг Ростов-Дон шаҳридан Донбассгача бўлган шаҳарларини озод қилишдаги жангларда қатнашган. Уруш даврида, 1942 йилнинг 20 апрелидаги жангларда қаттиқ ярадор бўлган. 1944 йилда ўзи туғилиб ўсган юртига қайтган. Урушда кўрсатган жасоратлари учун «Қизил юлдуз» ордени билан тақдирланган. Шу билан бирга урушдан сўнг берилган барча орден ва медаллар, Ўзбекистон Республикаси Президентининг 1994 йил 6 майдаги Фармони асосида «Жасорат» медали соҳиби. Ҳозирги кунда Термиз туманидаги «Янги ҳаёт» ширкат хўжалигида яшаётган П.Бобоев урушдан кейинги йилларда механизатор, муҳандис-механик вазифаларида ишлаган. Бугунги кунда 1-гуруҳ ногирони ҳисобланади Собиқ жангчининг 8 нафар фарзанди, 85 дан ортиқ невара ҳамда чеваралари бор.

Раҳматулла Ёқубов

1926 йил 3 май куни «Оқтош» қишлоқ кенгашига қарашли «Қизил байроқ» хўжалигида туғилган. Иккинчи жаҳон урушига жўнатишгунга қадар ўзи яшаётган хўжаликда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Термиз тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1944 йилнинг ноябрида урушга жўнатишган. Уруш даврида Польшада 224-ўқчи полк, Венгрияда 162-полк ва бошқа шаҳарларда 856-полк таркибида бўлиб, жангларга кирган. Уруш тугагач, тиклаш ишларида олиб қолиниб, армия сафларидан 1946 йилда қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор медаллар, шунингдек, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда қурувчи касбида узоқ йиллар ишлаган. Бугунги кунда Термиз туманидаги «Янгиариқ» хўжалигининг «Истиқлол» маҳалласида оиласи билан тинч-тотув яшаётган Р.Ёқубовнинг 10 нафар фарзанди, 45 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Барот Муродов

1925 йилда Термиз туманидаги «Оқтош» қишлоқ кенгашининг «1 Май» қишлоғида туғилган. 1942 йилда Термиз шаҳар ҳарбий комиссариати томонидан иккинчи жаҳон урушига жўнатишган. Уруш даврида Ленинград, Эстония, Болтиқбўйи шаҳарларида, Финляндияда ҳаракатдаги армия сафларида ҳайдовчи бўлиб хизмат қилган. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, «Жасурлиги учун» медали ва яна 8 та турли юбилей медаллари билан тақдирланган. Термиз туманидаги «Янгиариқ» ширкат хўжалигининг Ш.Рашидов номидаги маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 5 ўғил, 6 қизи ҳамда 38 нафар неварачевараси бор.

Чоршанби Эшдавлатов

1923 йил 1 майда Термиз туманидаги Янгиариқ қишлоғида туғилган. Еттинчи синф маълумотида эга. Урушгача бригадир, омбор мудир, хазиначи ҳамда юк қабул қилувчи бўлиб ишлаган. Термиз тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йил 28 май куни армия сафига олинган. Уруш даврида Сталинград, Ворошилов шаҳарларини озод қилишдаги жангларда қатнашган. Сталинград жанглари пайтида навбатчилик қилаётганида тунда 5-6 душман солдати кутилмаганда ҳужум қилиб қолади. Шунда жангчи Ч.Эшдавлатов дарҳол жангга кириб, уларни чекинишга мажбур қилади ва икки нафар душман аскарини ўлдиради. Иккинчи жаҳон урушидаги хизматлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Термиз туманидаги «Янгиариқ» ширкат хўжалигининг А.Темур маҳалласида яшайди. Ўн бир нафар фарзанди, кўплаб неварачеваралари бор.

Боймурот Жўраев

Олис жанггоҳларга айна навқирон ўн саккиз ёшида жўнатилиб, жасорат ва матонат намуналарини кўрсатиб, жанг қилган азаматлар сафида Боймурот Жўраев ҳам бор эди. 1925 йилнинг 25 мартида Термиз туманидаги «Намуна» (собиқ «Қизил қаҳрамон») хўжалигининг Пахтабод қишлоғида туғилиб ўсган бу йигит бошқа тенгдошлари қаторида 1943 йилнинг март ойида туман ҳарбий комиссариати томонидан фронтга жўнатишди. Шундан сўнг унинг ҳаётида мардлик ва жасоратларга, халқ ва ватан олдидаги муқаддас бурчни бажаришга қаратилган кунлар бошланди. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлар ва жанговар машқлардан сўнг, уни 3-Белорус фронтининг 88-дивизия, 426-мотоўқчи полкининг 8-ротаси таркибига киритишди. Б.Жўраев бу рота таркибида оддий ўқчи-аскар сифатида биринчи бор Смоленск шаҳрида бўлиб ўтган аёвсиз жангларга кирди. Душман билан бўлаётган тенгсиз урушда кундан кунга жанг қилиш маҳорати ортиб, бемаврид ҳалок бўлаётган сафдошлари учун қасос олишга интилиш, тинч ва осуда яшаётган одамлар бошига кулфатлар келтираётган душманга эса нафрати ошиб бораверди. Ана шу нафрат туйғуси ила у Смоленскдан кейин ҳам қатор жангларга кириб, қаҳрамонлик кўрсатди. Орша учун бўлган қаттиқ жангларда матонат намуналарини кўрсатди. Иккинчи жаҳон уруши даврида бир неча бор яраланган бўлса-да, даволаниб яна жангларга кираверди. Жанггоҳларда кўрсатган матонати учун 1945 йилнинг 9 майида унинг ҳам кўксига «Германия устидан қозонилган Ғалаба учун» медали тақилди.

Урушдан сўнгги йилларда ҳам орден ва медаллар сифатида миннатдор элининг ташаккури бўлиб кўксини безади. У «Меҳнат Қизил Байроқ» ҳамда 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» орденларига сазовор бўлди. Шунингдек фашизм устидан қозонилган Ғалабанинг 20, 25, 30, 40 ва 50 йилликлари, армия ташкил топганлигининг 70 йиллиги муносабати билан юбилей медалларига сазовор бўлди. 1994 йилда эса Президентимиз Фармонлари асосида «Жасорат» ҳамда «1941-1945 йиллардаги урушда фашизм устидан қозонилган Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланди.

Б.Жўраев жанггоҳлардан қайтганидан сўнг тинч қурилиш даврида меҳнат билан банд бўлди. Узоқ йиллар давомида Термиз пахта тозалаш заводида оддий ишчи, сўнгра бригада бошлиғи бўлиб ишлади. «Меҳнат фахрийси» унвонига сазовор бўлди. Бугунги кунда 2-гуруҳ уруш ногирони Б.Жўраев Термиз туманидаги «Намуна» ширкат хўжалигининг «Қаҳрамон» маҳалласида умр кечирмоқда. Ўтган йиллар давомида унинг оиласида 8 нафар фарзанд вояга етиб, бугунги кунда уларнинг ҳар бири эл-юрт хизматида бўлишаётир. Бобонинг 31 неvara ва 5 дан ортиқ чеваралари у билан ҳақли равишда фахрланади.

Дўсёр Умиров

1925 йилнинг 5 сентябрида Қашқадарё вилоятининг Деҳқонобод туманидаги Оқтош қишлоғида туғилган. 1943 йилнинг май ойидан 1945 йилнинг августигача 1-Белоруссия фронтининг 2-гвардиячи танк полкида хизмат қилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида қатор шаҳар ва қишлоқларни озод этиш жангларида қатнашган. 1945 йилнинг 15 февралидан май ойигача Польшадаги Влодус шаҳридаги госпиталда даволанган. Шу йили 2-гуруҳ уруш ногирони сифатида ўз юртига қайтарилган. 1945 йилдан 1969 йилгача Деҳқонобод туманидаги ўрта мактабларнинг бирида директор бўлиб ишлаган. 1969 йилнинг январида Сурхондарё вилоятининг Шеробод туманига кўчиб келиб 1972 йилгача Охунбобоев номли хўжаликда ишчилар кўмитаси раиси вазифасида ишлаган. Кейинчалик қишлоқ кенгаши ва Қизирик туман фахрийлар кенгаши раиси бўлиб фаолият юритган. Уруш ва меҳнат давридаги фаолиятлари учун қатор медал ва орденлар билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Қизирик туманида яшайди, 11 нафар фарзанди, 100 дан ортиқ неvara-чевараси бор.

Абил Норғучиев

1913 йил 1 январда Шеробод туманидаги «Кунчиқиш» жамоа хўжалигида туғилган. Кейинчалик Жарқўрғон туманидаги «Сурхон» хўжалигига кўчиб ўтган. Бу ерда у дўкон мудир, бригадир бўлиб ишлаган. 1941 йилнинг апрелида армия хизматида жўнатилган. Дастлабки, жангларга Жуков қўмондонлигидаги армия сафларида Украинанинг Харьков шаҳрида кирган. Шу жанглар пайтида оғир ярадор бўлиб, госпиталга тушган. Ленинграддаги госпиталда 3 ой даволангандан сўнг, Ленинград муҳофаази учун жангларга кирган. Бу жанглар пайтида қўлидан ярадор бўлиб, Польшага жўнатилган ва даволанган. Шундан сўнг 1944 йилгача хизматни давом эттириб, яна ярадор бўлган ва фронтдан қайтарилган. 1944 йилда урушдан келгандан сўнг ўзи яшаётган «Сурхон» хўжалигида 1952 йилгача пахтачилик бригадасини бошқарган. Ангордаги «Таллимарон» хўжалигида муроб,

тайёрловчи бўлиб ишлаб, 1973 йилда нафақага чиққан. Ҳозирги кунда 1-гурух ногирони. Уруш давридаги хизматлари учун катор медаллар ҳамда орден билан тақдирланган. Оиласида 4 нафар фарзанди, 30 нафар невара-чевараси бор.

Азим Норхўжаев

1923 йилда Шеробод туманидаги Хомкон қишлоғида туғилган. Шу тумандан 1942 йилнинг май ойида армия хизматида жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликдан сўнг, 199-полк таркибида Сталинград жангига кирган. Жанглар пайтида жароҳат олиб, Саратов вилоятидаги госпиталда 3 ой даволанган. Яна Сталинград шаҳри учун жангларга кириб, 1943 йилда бу шаҳар озод этилгач, Ростов учун жангларга сафарбар этилган. Бу ерда ҳам ярадор бўлган, даволангандан сўнг заҳира полкига ўтказилган. Соғлиги тиклангандан сўнг, Севастополь шаҳрини озод этиш жангларига кирган. Яна ярадор бўлган ва 1943 йилнинг ноябрь ойида ўз юртига қайтарилган. Урушдан қайтгандан сўнг ветеринария курсларида ўқиб, 1951 йилгача шу соҳада ишлаган. Шаҳрисабздаги ветеринария техникумида ўқиб қайтгандан сўнг Шеробод туманидаги «Хатак» ва «Гулистон» хўжаликларида бош ветеринар бўлиб ишлаган. 1973 йилдан 1985 йилгача Қизирик туманидаги Охунбобоев хўжалигида бош Ветеринар бўлиб меҳнат фаолиятини давом эттирган. Уруш давридаги хизматлари учун «Қизил юлдуз», «Ватан уруши» орденлари ва катор жанговар орден ҳамда юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қизирик туманида яшаётган собиқ жангчининг 6 нафар фарзанди, кўп сонли невара-чеваралари бор.

Тилов Қулматов

1919 йил 15 майда Шеробод туманида туғилган. 1942 йилнинг 10 октябрида армия сафларига жўнатилган. 1942 йилнинг ноябридан 1943 йилнинг май ойигача жанггоҳларда 2-ўқчи полк таркибида бўлган. Шиддатли жангларнинг бирида унинг иккала кулоғи ҳам батамом эшитмай қолган. Шундан сўнг меҳнат батальонига ўтказилган. Уруш тугагандан сўнг ўз юртига қайтиб келган. Жанггоҳлардаги хизматлари учун «Қизил юлдуз», «Ватан уруши» орденлари билан тақдирланган. Қатор медаллар ҳам унинг кўксини бегаб турибди. Ҳозирги кунда Қизирик туманидаги «Гидамбоп» маҳалласида яшайди. 9 нафар фарзанди, кўп сонли невара-чеваралари бор.

Бобомурод Ҳасанов

1926 йил 27 майда Шеробод туманидаги Гидамбоп қишлоғида туғилган. Армия сафларига 1944 йилда жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликдан сўнг, Германия ҳудудларидаги жанггоҳларга юборилган. Уруш тугагандан сўнг, Белоруссиянинг Боронович шаҳридаги аэродром қурилишида ишлаб, ўз юртига 1950 йилнинг декабрида қайтиб келган. Тинчлик йилларида оддий деҳқон бўлган. 1960 йилнинг ноябрида Қизирик чўлларида ўзлаштиришда қатнашган. Оиласида беш нафар фарзанд вояга етган, кўп сонли невара-чеваралари бор. Ҳозирги кунда ҳам нафақада бўлишига қарамасдан Қизирик туманидаги «Гидамбоп» ширкат хўжалигида бош пудратчи сифатида фаолият юритмоқда. Уруш давридаги ва меҳнатдаги фаолияти муносиб тақдирланиб, медаллар ва орденга сазовор бўлган.

Холикул Жўраев

1922 йилнинг апрел ойида Шеробод туманида туғилган. Туман ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йил 10 декабрда армия хизматига жўнатилган. Жангларга 96-ўқчи полк таркибида пулмётчи сифатида кирган. 4-Украина frontiда Украина, Белоруссия ҳудудларини душмандан озод этиш жангларида фаол қатнашган. 1943 йилда ўнг оёғидан ярадор бўлган. 1945 йилнинг 7 майида Берлин шаҳрига жанглар билан кириб борган. Уруш тугагач, хизматни давом эттириб армия сафларидан 1946 йилнинг 1 январида қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» каби қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Тинчлик йилларида оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қизириқ туманидаги «Гилямбоп» ширкат хўжалигида яшайди.

Қарши Шербўтаев

1921 йилда Шеробод туманидаги ҳозирги Улаш Турапов ширкат хўжалиги ҳудудида туғилган. 1942 йилнинг ёз ойларида шу тумандан армия хизматига жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликдан сўнг Сталинград шаҳрини озод этиш жангларига ташланган. 1943 йилда Қўлидан ярадор бўлади, жароҳатининг оғирлиги туфайли уни ўзи туғилиб ўсган юртга фронт орти меҳнатига қайтаришади. 1952 йилда Жарқўрғон туманидаги «Сурхон» хўжалигига кўчиб ўтади, боғбон бўлиб ишлайди. 1976 йилда Қизириқ туманига кўчиб ўтади ва оддий деҳқон бўлиб меҳнат фаолиятини давом эттиради. Уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган. 1-гурӯх уруш ногирони. Оиласида икки нафар фарзанд вояга етган. Ҳозирги кунда Қизириқ туманидаги «Дўстлик» маҳалласида яшайди.

Хонимқул Қаршиев

1916 йил 1 октябрда Қашқадарё вилоятининг Тоғайтемир қишлоғида туғилган. Деҳқонобод тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг май ойида армия сафларига жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликдан кейин Ульянов шаҳрида жойлашган 182-сапёрлар батальонининг 9-бригадасига ўтган. Шундан сўнг Орлов Курск йўналишидаги фронт таркибида жангларга кирган. 1944 йилда тиззасидан ярадор бўлган. Шу жароҳати туфайли фронтдан қайтарилган. Деҳқонободдаги ўзи яшаётган «1-беш йиллик» хўжалигида ишлаган. 1950 йилда Сурхондарё вилоятининг Шўрчи туманига кўчиб ўтган. Бу ерда ҳам оддий деҳқон бўлиб ишлаган. 1978 йилдан буён Қизириқ туманида яшайди. Уруш давридаги хизматлари «Ватан уруши» ордени, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» каби қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. 9 нафар фарзанди ва кўп нафар неvara-чеваралари бор.

Холиёр Эшдавлатов

1926 йилда Шеробод туманидаги Хомкон қишлоғида туғилган. 1944 йилда армия хизматига жўнатилган. Уруш даврида I-Украина fronti таркибида жангларга кирган. Польша, Чехословакия, Руминия, Германия ҳудудларидаги

жанглар қатнашчиси. Армия сафларида 1953 йилгача бўлган, 8 йил хизмат қилиб қайтган. Урушдаги хизматлари қатор медал ва орденлар билан муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Тожикистон Республикасининг Шаҳритуз туманида яшаб, ишлаган. 1970 йилда Шерабод чўлларини ўзлаштириш ишларига ҳисса қўшиш мақсадида яна ўз юртига кўчиб келган. Қизирик туманидаги хўжаликда ишлаб, 1983 йилда нафақа чиққан. Оилада 9 нафар фарзанди, 30 га яқин невара - чеваралари бор.

Ҳамон Бердиев

1917 йилда Шеробод туманида туғилган. Урушга қадар оддий ишчи бўлиб ишлаган. Туман ҳарбий комиссариатидан 1941 йилнинг куз ойларида ҳарбий хизматга чақирилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликдан Саратов шаҳрида ўтган. Шундан сўнг, Орлов шаҳрида бўлган, шу йўналишдаги фронтда автоматчилар ротасида жангларга кирган. Жанглар пайтида оёғидан қаттиқ ярадор бўлиб, Сибир госпиталларида бир ярим йил даволанган. 1944 йилда кузатувчи ҳамроҳлигида ўз юртига қайтиб келган. Оиласидагилар Жарқўрғон туманига кўчиб ўтганлиги туфайли у ҳам шу туманга келган. Жангоҳлардан қўлтиқтаёқда қайтган жангчи шу тумандаги «Меҳнат роҳат» хўжалигида ишлай бошлаган. Оила қурган. Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари учун қатор медал ва орденлар билан тақдирланган. Оиласида 6 нафар фарзанд вояга етган. Ўттиздан ортиқ невара-чевараси бор. Собиқ жангчи ҳозирги кунда Қизирик туманида яшамоқда.

Нормамат Турдиев

1920 йилда Шеробод туманидаги Работак қишлоғида туғилган. Шерободдан 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Пенза вилоятининг Инза шаҳрида дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан ўтган. Шундан сўнг 4-Украина fronti таркибида Ростов вилояти учун жангларга кириб, ярадор бўлади. Даволангандан сўнг, Херсон вилоятининг Николаев шаҳри учун жангларда бўлиб, бу ерда ҳам ярадор бўлади. Даволаниб бўлгач, 1-Белоруссия fronti таркибида Брест қалъаси жанглирида, ундан кейин Польша ҳудудларидаги жангларда қатнашади. Польшадан жанг билан Германия ҳудудларига ўтади. Берлин учун жангларга кирган ва ғалабани шу шаҳарда нишонлайди. Уруш тугагач, унга 2-гурӯх ногирони сифатида уйига қайтишга руҳсат берилади. 1948 йилда ўз она-юртига қайтиб келади. Тинчлик йилларида хўжаликда оддий деҳқон бўлиб ишлайди. Ҳозирги кунда 1-гурӯх ногирони. Уруш давридаги жанговар хизматлари учун қатор юбелей медал ва орденлари билан муносиб тақдирланди. Бугунги кунда Қизирик туманидаги «Работак» фермер хўжалигида яшайди. 7 нафар фарзанди, 40 дан ортиқ невара, чеваралари бор.

Абдураим Бўтаев

1918 йилда Бойсун туманидаги Работ қишлоғининг «Сеплон» маҳалласида туғилган. 1941-1946 йилларда урушда қатнашган. Украинанинг қатор қишлоқ-шаҳарларини, Сталинградни озод этишдаги жангларда иштирок этган. Жангда ўнг оёғидан ярадор бўлади, даволаниб яна жангларга киради. Уруш тугагандан кейин ҳам армия хизматларида қолиб, бир ярим йил давомида ҳайдовчи бўлиб ишлаган.

Уруш давридаги хизматлари муносиб тақдирланиб, қатор медал ва орденларга сазовор бўлган. 1946-1957 йилларда гараж мудир, шундан сўнг «Сайроб» хўжалигида механик ва гараж мудир бўлиб ишлайди. Кейинчалик шу хўжаликда бригадир, бўлим мудир бўлади. Оиласида 4 нафар фарзанди, 20 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Абдурахмон Эшдавлатов

1921 йилда Шеробод туманидаги Хомкон қишлоғида туғилган. 1938 йилда Тожикистоннинг Микоянобод туманига кўчиб ўтган. Шу тумандан 1942 йилда армия сафларига жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида 2-Белоруссия фронтининг 193-ўқчи дивизияси, 167-ўқчи полки таркибида жангларга кирган. Жанггоҳлардаги хизматлари учун «Қизил юлдуз», «Ватан уруши» орденлари, қатор медаллар билан тақдирланган. Шунингдек, унинг кўксини «Жасурлиги учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Варшавани озод қилганлиги учун» каби жанговар медаллар ҳам беэба турибди. Тинчлик йилларида ўзи яшаётган хўжаликда тракторчи бўлиб ишлаган. Кейинчалик механик бўлиб ишлаб, Ленин ордени билан мукофотланган. 1970 йилда яна қайтиб Сурхондарёга кўчиб келган. Қизириқ чўлларида ўзлаштиришда қатнашган. 7 нафар фарзанди, 40 га яқин невара-чеваралари бор.

Худойберди Очилдиев

1922 йилда Шеробод туманидаги Гидамбоб қишлоғида туғилган. 1942 йил октябр ойида 3-Украина frontiда жанг қилиб, Будапешт шаҳри, Руминия ва Болгария ҳудудларида жанг қилиб кўплаб шаҳарларни душмандан озод қилишда қатнашади. Урушдан 1948 йилда қайтади ва шу йилдан қишлоқ хўжалигини ривожлантириш ишларида фаол иштирок этиб, 1982 йилда қарилик нафақасига чиқади. Собик жангчининг қатор фарзандлари, неваралари ва чеваралари бор, уларнинг ҳаммаси соғу саломат ва бахтли ҳаёт кечирмоқда.

Сайд Хўжанов

1924 йилнинг май ойида Шеробод туманида таваллуд топган. 1942 йили туман ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилади. Урушда 1942 йилдан 1945 йилгача 306-Стрелковий полкда оддий солдат бўлиб хизмат қилади. 1945 йилда урушдан қайтиб Шеробод туманининг «Қизил гул» жамоа хўжалигида оддий деҳқон бўлиб 1974 йилгача ишлайди. 1974 йилда Шеробод чўлини ўзлаштириш мақсадида чўлдаги собик Ленин номи совхозга кўчиб келади. Шундан буён 1975 йилда ташкил этилган Қизириқ туманида яшаб келмоқда, 1-гурӯх ногирони, 1984 йилдан буён нафақага чиққан. 7 нафар фарзанди, 37 нафар невараси, 11 нафар чевараси бор. Ҳозирги кунда ўз фарзандлари билан бахтли ва фаровон ҳаёт кечирмоқда.

Қурбон Жўраев

1904 йилда Жарқўрғон тумани Сурхон колхозида деҳқон оиласида туғилган. 1920 йилда уйланган ва шу йилнинг ўзида Шеробод туманининг Кунчиқиш колхозида ишчи бўлиб ишлади. 1941 йил Шеробод тумани ҳарбий

комиссариатидан урушга жўнаган. Қашқадарё вилоятининг Шаҳрисабз туманида бир ой тайёрланиб, 1942 йил август ойида фронтга жўнади. Харьков шаҳридаги маршал Жуков армиясида пиёда аскар бўлиб хизматни бошлади. 1943 йил оёғимнинг тиззасидан ярадор бўлдим. Львов шаҳридаги госпиталда даволаниб чиқиб, яна урушни танк батальонда давом эттирган. Украина, Чехославакия, Польша, Болгария давлатларини босиб ўтиб, Германияга бостириб кириб, Берлинда Собик СССРнинг байроғини тикишда 1945 йил 29 апрель куни каттик ярадор бўлган. Кейин Польшага госпиталга жўнатишган. Госпиталда 2 ой даволаниб, 1945 йил август ойида урушдан қайтиб келган. Бир неча орден ва медаллар билан тақдирланган.

Урушдан қайтганидан сўнг Шеробод туманининг Кунчиқиш колхозида туркаш бўлиб ишини давом эттирди. 1964 йилда нафақага ва 1-гурух ногирони бўлган ва нафақага чиққан. 6 нафар фарзанди, 23 та невараси, 13 та чевараси бор.

Нормўмин Бўриев

1919 йилда Шеробод тумани Хомкон қишлоғида туғилган. 1942 йил январь ойида Ватан ҳимояси учун фронтга жўнайди. Ҳарбий хизматни Жуков кўмондонлигидаги Украина fronti 60-автоматчи разведка батальонида бошлайди. 1943 йили жанглардан бирида каттик жароҳат олиб, олти ой ҳарбий госпиталда даволанади. Соғайиб чиққандан сўнг яна ўз батальонида хизматни давом эттиради. 1944 йили оғир жангларнинг бирида яна ярадор бўлади ва шу йили февраль ойида армия сафидан уйга қайтади. Урушдан кейин Жарқўрғон туманидаги Сурхон хўжалигида дастлаб бригада бошлиғи, кейинчалик бўлим бошлиғи бўлиб ишлади. 1956 йили Термиз туманидаги Таллимарон совхозига кўчиб келиб, 1974 йилгача қишлоқ хўжалига бўйича турли лавозимларда меҳнат қилди. 1974 йилдан Ленин йўли районидаги Охунбобоев совхозида меҳнат фаолиятини давом эттирди. 1979 йили пахтачилик бригадирлигидан нафақага чиқади. Фронтдаги жасоратлари учун «Қизил байроқ» ордени, қишлоқ хўжалигидаги хизматлари учун «Меҳнат қизил байроқ» орденлари билан мукофотланди. Оилада 7 нафар фарзандни вояга етказиб, барчасини уйли-жойли қилди. Ҳозирги кунда Наврўз маҳалласида яшайди, 1-гурух ногирони.

Алимназар Қурбонов

1923 йил 23 август куни Шеробод тумани, Гилямбоб қишлоғида таваллуд топган. 10-синфни битириб 1940 йилдан 1941 йилгача Бойсун тумани ҳисоб-китоб илмгоҳида таълим олиб ҳисобчи ихтисоси бўйича диплом олади. 1941 йил июнь ойидан 1942 йил январь ойигача Сталин номли жамоа хўжалигида ҳисобчи бўлиб ишлайди. 1942 йил январь ойидан бошлаб Сурхондарё вилоят Термиз шаҳрида ўзбек дивизиясида 1942 йил март ойигача хизматда бўлади. 1942 йил март ойидан урушга кетади, Волгаград, Харьков вилоятларида урушда бўлади. Германия, Чехословакия, Польша шаҳарларида урушда фаол иштирок этади. 1946 йил охирида Жарқўрғон туманига урушдан қайтиб келади. 1947 йил бошидан 1960 йилгача Жарқўрғон туманидаги XXII партсъезд колхозида бригада бошлиғи бўлиб пахтачиликда ишлади. 1960-1965 йилларда сув хўжалиги бўйича муроб, 1965-1975 йилларда табелчи, 1975 йилдан Шеробод тумани собик Ленин номли хўжаликка

кўчиб келиб, 1980 йилгача совхозда қишлоқ хўжалик ишлари билан шуғуланган. 1980 йилда нафақага чиққан. Ҳозирги пайтда Қизирик туманида 6 нафар фарзанди, 52-неваралари ва 10 нафар чеваралари билан фаровон ҳаёт кечирмоқда.

УЗУН ТУМАНИ

Тўғонбой Тоғаев

1904 йилда Узун туманида туғилган. Армия хизматига Узун туманидан жўнатилган. Қозоғистоннинг Олма-ота шаҳрида дастлабки ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Жанггоҳларда яраланиб, бир қўлидан ажралган. Урушдаги иштироки учун 7 та орден ва медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Янгийўл» маҳалласида яшайди. Оиласида 5 нафар фарзанди бор. Урушдан кейинги йилларда қоровул бўлиб ишлаган.

Холбобо Омонов

1925 йилда туғилган. Армия сафларига Сариосиё туманидан 1943 йилда жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида тўрт йил мобайнида оддий ўқчи сифатида Германияда бўлган. Германия ҳудудларидаги жанглар пайтида икки марта ярадор бўлган. Урушдаги хизматлари учун 20 та орден ва медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Янгийўл» маҳалласида яшайди. Олий маълумотли. Мактабда ўқитувчилик қилган. Оиласида 6 нафар фарзанди, 22 нафар неvara-чеваралари бор.

Раҳмон Примов

1923 йилда Тожикистонда туғилган. Регар туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига жўнатилган. Уруш даврида Ленинград, Воронеж, Германия ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Ҳозирги кунда «Янгийўл» маҳалласида яшайди. Уруш даврида елкасидан, чап қўлидан яраланган. Оиласида тўққиз нафар фарзанди, 65 неvara ҳамда 18 нафар чевараси бор.

Ҳамид Самадов

1915 йилда Сариосиёда туғилган. Шу тумандан 1942 йилда армия хизматига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Калининград, Белоруссия фронтларида жангга кирган. Оддий солдат бўлган. Жанглар пайтида чап қўли ва қорин қисмидан ярадор бўлган. Урушдаги хизматлари учун 10 та турли орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда оддий колхозчи бўлган. Оиласида тўрт нафар фарзанди, 35 дан ортиқ неvara ва чеваралари бор.

Мирзо Ғофуров

1905 йилда Сариосиёдаги Карш тоғ қишлоғида туғилган. Армия сафларига Сариосиёдан жўнатилган. Уруш даврида разведкачи бўлган. Воронеж вилояти учун бўлган жангларда қўл ва оёғидан яраланган. Ўн тўртта турли медал ва орден билан мукофотланган. Тинчлик йилларида бригадир бўлиб ишлаган. Оиласида 3 нафар фарзанди бор.

Асад Нозимов

1926 йилда Дашнобод қишлоғида туғилган. 1942 йилда Сариосиё туманидан армия сафларига жўнатилган. Украина учун бўлган жанглар пайтида ўнг оёғидан ярадор бўлган. Урушдаги хизматлари учун 11 та орден ва медаллар билан тақдирланган. Тинчлик йилларида хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлаган. Оиласида 7 нафар фарзанд вояга етган. Бугунги кунда унинг 37 неvara, 17 чевараси бор.

Ҳайдар Назаров

1925 йилда туғилган. Армия сафларига Сариосиё туманидан 1940 йилда жўнатилган. Сталинград ва Ленинград учун бўлган жангларда снайпер (мерган) сифатида қатнашган. Жанггоҳларда боши ва оёғидан ярадор бўлган. Урушдаги фаолияти учун 12 та орден ва медаллар билан тақдирланган. Оиласида 7 нафар фарзанди, 41 неvara ҳамда 6 чевараси бор.

Қурбон Жумаев

1924 йилда туғилган. Сариосиё туман ҳарбий комиссариатидан 1942 йилда ҳарбий хизматга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Ярославль ва Ленинград учун бўлган жангларда қатнашган. Жанглар пайтида чап қўлидан ярадор бўлган. Уруш давридаги хизматлари учун 13 та орден ва медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда оиласида 4 нафар фарзанди, 31 дан ортиқ неvara-чеваралари бор.

Ҳамид Қурбонов

1924 йилда Сариосиё туманидаги Қахрамон қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг 5 ноябрида Сариосиё туманидан ҳарбий хизматга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Сталинград, Харьков, Ясса, Кишинёв, Бухарест шаҳарларини озод қилиш жангларида қатнашган. Сталинград жанглари пайтида, Харьковдаги танк билим юртини, Ясса-Кишинёв темир йўл кўпригини, Руминия-Бухарест темир йўл вокзалини душмандан озод этишда шахсий жасорат намуналарини кўрсатган. 1944 йилнинг 14 ноябрида Донецк шахрига ўтказилган. Бу ерда 1949 йил 20 апрелгача армия хизматида бўлган. 1949 йилнинг 7 июлида ўз юртига қайтиб келган. 1943 йилда Сталинград остоналаридаги жанговар хизматлари учун «Қизил юлдуз» ордени ва яна шу йили «Жасурлиги учун» медали, 1946 йилда «Сталинград муҳофазаси учун» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи туғилиб ўсган хўжаликда оддий ишчи, бригадир бўлиб ишлаган. Оиласида 4 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Мустақиллик» маҳалласида яшайди.

Ражаб Рамазанов

1926 йил 12 июнда Бойсун туманида туғилган. 1944 йилда армия сафларига Бойсундан жўнатилган. Уруш даврида 103-мотоўқчи полкида хизмат қилган. Жанглар билан Берлин шахригача борган. 1945 йилда оёғидан яраланган. Иккинчи

гуруҳ уруш ногирони. Урушдаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан, шунингдек, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан ҳам тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Самарқандда, Душанбеда ўқиб, олий маълумот олган. Бойсунда, Сариосиёда агроном бўлиб ишлаган. Сариосиё туман кишлоқ хўжалик кимёсида агроном ва база мудирини бўлиб ишлаган. Оиласида 10 нафар фарзанд вояга етган. Элликдан ортиқ неварачеваралари бор. Ҳозирги кунда Узун туманида яшайди.

Ражабали Сатторов

1922 йилда Сариосиё туманидаги Нилу кишлоғида туғилган. Унинг оиласи 1940 йилда Денов туманига кўчиб ўтган. У шу ердан 1942 йилда армия хизматида жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида Камчатка, Сахалин, Нортарбур, Каменский шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. 1945 йилда Япония билан бўлган урушда иштирок этган. Урушдан қайтгандан сўнг, 1948 йилдан бошлаб, Узун туман ички ишлар бўлимида участка нозири бўлиб ишлаган. Кейинчалик жиноят қидирув нозири сифатида фаолият юритиб, 1986 йилда нафақага чиққан. Урушда кўрсатган жасоратлари ва ички ишлар тизимидаги фаолияти учун 20 дан ортиқ турли орден ва медаллар билан тақдирланган. Оиласида 9 нафар фарзанди бор.

Эргаш Умбаров

1924 йил 10 февралда Термиз туманидаги «Пахтаобод» кишлоқ кенгашига қарашли «Байналмилал» хўжалигида туғилган. 1942 йилда Сариосиё туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида 2- ва 3-Белоруссия фронти таркибида Нева, Латвия, Литва, Польшани озод этишда, Калининград, Кинсбург шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. 1945 йилда фронтдан қайтган. Урушдан кейинги йилларда Сариосиё темир йўл бўлимида 20 йил, шундан сўнг туман кишлоқ кимё ташкилотида ишлаб, нафақага чиққан. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туман марказидаги «Ўзбекистон» кўчасида истиқомат қилади. Саккиз нафар фарзанди, 45 дан зиёд неварачеваралари бор.

Салоҳиддин Қодиров

1924 йил 10 апрелда Самарқанд вилояти Оқдарё туманидаги Янгиқўрғон хўжалиги худудида туғилган. 1942 йил 6 октябрда Сариосиё туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Свердловск, Челябинск шаҳарларида бўлган. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби қатор медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Ўзбекистон» маҳалласида яшайди. Оиласида уч нафар фарзанди, 5 нафар невараси бор.

Жума Жиянқулов

1924 йилнинг 11 декабрида Қашқадарё вилояти, Деҳқонобод тумани, Шўргузар қишлоғидаги «Бешбулоқ» маҳалласида туғилган. 1942 йилнинг 12 ноябрида Сариосиё туманидан армия хизматида жўнатилган. Дастлаб, Куйбишев вилоятидаги Кузнецк шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Шундан сўнг Саратов шаҳрида бўлган. 1943 йилнинг февраль ойида Калининск шаҳрида жангларга кирган. Шу жанглар пайтида душмanning уч нафар мерганини сафдан чиқарганлиги учун медал билан тақдирланган. Бу жанглардан атиги тўққиз аскар тирик қолди. Уларни бошқа полк ихтиёрига ўтказишди. Шундан сўнг Минск шаҳридаги жангларда қатнашган. Захира полки таркибида Калининград шаҳрида жангларга юборилган. 1944 йилнинг 12 феврилидаги жанглар пайтида оёғидан қаттиқ ярадор бўлиб, Горький шаҳридаги ҳарбий госпиталга жўнатилган. Шу госпиталдан 1944 йилнинг 9 майида ногирон сифатида уйига жавоб берилган. Шу йилнинг 18 майида ўз қишлоғига қайтиб келган. Урушдан қайтгандан сўнг Деҳқонободдаги болалар уйида қоровул бўлиб ишлаган. 1946 йилда Сариосиёга қайтиб, тегирмонда, пахта қабул қилиш пунктида ишлаган. Шундан сўнг пахта тозалаш заводида ўт ўчирувчи, Шарғун конида кўриқлаш бўлимида бригадир бўлиб ишлаган. Уруш даврида олган 6 та медали йўқолган. Кейинги йилларда «Ватан уруши» ордени, «Жасорат», «Шухрат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» каби қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун тумани марказидаги Бобур кўчасида яшайди.

Нормурод Жўраев

1923 йилда Сариосиё туманидаги «Ленинизм» хўжалигида туғилган. 1941 йилда Сариосиёдан ҳарбий хизматга жўнатилган. Воронеж шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Ленинград, Сталинград, Ростов-Дон, Харьков шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. Сўнгги жангга Киев шаҳрида кирган. 1943 йилда Киев учун бўлаётган жанглар пайтида «овқат суюқ» деган сўзи учун ҳарбий трибунал томонидан ўн йилга озодликдан маҳрум этилиб, шу муддат тугагач уйига қайтган. Оиласида ўн нафар фарзанди бор. Қирқ саккиз нафар неvara ҳамда 5 нафар чеваранинг сеvimли қариясига айланган собиқ жангчи бугунги кунда Узун туманидаги «Дўстлик» маҳалласида яшамоқда.

Қирғизбой Камолов

1924 йилда Фарғона вилоятининг Тошлоқ туманидаги Яккатут қишлоғида туғилган. 1942 йил 5 майда Сариосиё туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатилган. Саратов шаҳридаги танкчилар ҳарбий билим юртида жанговар тайёргарликдан ўтган. Шундан сўнг, Воронеж шаҳрида 5-гвардиячи танк корпусининг 21-гвардиячи танк бригадаси таркибида урушга кирган. 1943 йилнинг 5 июнидаги жанглар пайтида Курск-Орловскда танк экипажи билан душмanning 3 танкини сафдан чиқарган ва контузия олган. Бу жасоратлари учун «Қизил Юлдуз» ордени билан мукофотланган. Шунингдек, Олий Бош қўмондоннинг «Раҳматнома» сига сазовор бўлган. 1943 йилнинг 6 ноябрида Киев шаҳрини душмандан озод қилишда кўрсатган жасоратлари «Жасорат учун», 1945 йил 6 апрелда эса Вена шаҳрини душмандан тозалаш пайтидаги хизматлари 3-

даражали «Шухрат» ордени билан тақдирланган. Қ. Камолов Будапешт ва Прага шаҳарларини озод қилиш жанглари учун ҳам медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда у I-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари билан мукофотланган. Унинг кўксини меҳнатда ўрнатганлиги учун берилган медаллар ҳам беэба турибди. Қатор фахрий ёрликлар ҳам унинг ҳалол ва фидойи меҳнатларидан нишона. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Ёр Ҳакимов маҳалласида яшайдиган собиқ жангчининг оиласида 4 нафар фарзанди бор.

Бердибой Ниёзов

1917 йилда Сариосиёда туғилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Бесарабия, Молдавия, Рашком, Труда, Волгоград, Одесса шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. Урушда разведкачи бўлган. Германия чегараларида пулемётчи бўлиб хизмат қилган. Жанггоҳлардаги хизматлари учун 7 та медал билан тақдирланган. Урушдан сўнг пахта заводида ишлаган. Жанглар пайтида қўлидан ярадор бўлиб, ногиронга айланган Б. Ниёзов ҳозирги кунда Узун туманидаги «Қарашик» маҳалласида яшайди.

Минҳож Жалолов

Тожикистон Республикасининг Гарм туманида 1926 йил 23 январда туғилган. 1945 йилнинг 23 январидан Гарм тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. 1945 йилнинг июлидан октябригача 763-ўқчи полкида, 1945 йилнинг октябридан 1946 йилнинг январигача 8-отлик дивизияда, 1946 йилнинг январидан 1949 йилнинг февралигача 1073-алоҳида батальонда оддий аскар бўлиб хизмат қилди. 1945 йилнинг 9 августидан то 3 сентябригача Япония урушида қатнашди. М. Жалолов урушдаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари, жумладан, «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги», «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан ҳам тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Ёр Ҳакимов маҳалласида яшайди.

Абдураззоқ Мавлонов

1921 йилда Сариосиё туманида туғилган. Шу тумандан 1941 йилнинг 14 апрелида ҳарбий хизматга жўнатилган. Уруш даврида Украинанинг Венесерка, Киев, Днепропетровск шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. Шунингдек, у Олмазор, Пятигорск шаҳарларидаги жангларда, 1944 йилда Транбаул шаҳрини душмандан тозалашда қатнашган. Тернополь шаҳрида у хизмат қилаётган қисм икки ой мудофаада туриб қолди. Кутилмаганда жанг бошланиб кетди. Ана шу жанглар пайтида у душмanning 37 аскарини ер тишлатди. Бу жасурлиги учун унга «Ватан уруши» ордени берилиб, ўзи сержантлар тайёрлаш курсларига юборилди. Киевда олти ойлик командирлар тайёрлаш курсларида ўқиган А. Мавлонов яна жанггоҳларга юборилди. Варшавада жанг қилганидан сўнг, Карпатда бўлди, ана шу жанглар пайтида ўнг қўлидан оғир ярадор бўлиб, Украинанинг Старабилский госпиталида уч ой даволанди. Кейин Кисловодск госпиталига ўтказилди. Бу ерда ҳам 7 ой даволангандан сўнг Львов

учун бўлган жанглarda яна ярадор бўлди. Германиянинг Майсн, Зебилин, Кригес, Носин шаҳарлари қўлга киритилгач, бошқа сержантлар қаторида уни ҳам Зебилин, Кригес шаҳар комендатура ларига юборишди. Бу ерда у взвод ва участка коменданти бўлиб ишлади. 1946 йилнинг охирларида армия сафларидан қайтди. Урушдан кейинги йилларда барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Қарашик» маҳалласида яшайди. Оиласида 14 нафар фарзанд вояга етган бўлиб, саккиз нафари олий, олти нафари эса ўрта махсус маълумотли. Собиқ жангчининг 60 га яқин невара-чеваралари бор.

Малик Назаров

1922 йилда Сариосиё туманининг Маланда қишлоғида туғилган. 1940 йил 28 декабрда армия сафларига чақирилган. Ҳарбий хизматни Украинанинг Черновия шаҳрида ўтаган. Шу шаҳарда жойлашган 39-танк дивизиясининг 78-махсус авто батальонида хизматни ўтаган пайтда уруш бошланган. Уруш бошлангандан сўнг, бир ярим ой ўтгач, у партизанлар сафида бўлган. 1943 йилнинг январидан то 1944 йилнинг ноябригача 181-дивизиянинг 3-полки таркибида жанглarda кирган. 1947 йилгача Украина ҳамда Белоруссия ҳудудларида армия сафларида бўлган. 1947 йилда ўз Ватанига қайтган. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги», «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» каби қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Биринчи гуруҳ уруш ногирони бўлмиш М. Назаров ҳозирги кунларда Узун туманидаги Ёр Ҳакимов маҳалласида яшайди.

Рустам Оқмирзаев

1923 йилда Сариосиё туманида туғилган. 1942 йилда армия хизматида жўнатилган. 1944 йилгача ҳаракатдаги армия сафларида жанглarda кириб, оёғи ва қўлидан оғир жароҳат олган. Урушдаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Унинг кўксини Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги», медаллари ҳам беэаб турибди. Собиқ жангчи урушдан кейинги йилларда ҳозирги Б. Омонов хўжалигида қоровул бўлиб ишлаган. Оиласида 11 нафар фарзанди, 68 нафар невараси, 20 нафар чевараси бор.

Ҳайбулло Каримов

1922 йил 20 ноябрда Татаристоннинг Азнакаев туманида туғилган. 1942 йилнинг январь ойида Тожикистоннинг Душанбе шаҳрида армия сафларига жўнатилган. У дастлаб Ашхобод ва Чоржуйдаги билим юрти ва олти ойлик курсларда ўқиб, ҳарбий медицина ходими бўлган. Воронеж вилоятида жойлашган 628-ўқчи полкида хизмат қила бошлаган. Шу жанглarda пайтида оёғидан яраланиб, асирга тушди. Асирликда 1945 йилгача бўлди. Иккинчи фронт очилгандан сўнг у иттифокчилар томонидан асирликдан озод этилиб, Англия ва Францияга олиб кетилди. 1945 йилда уруш тугагандан сўнг, аввал Одессага, кейин Уфа яқинидаги Алкина туманига келтирилди. Шу ердан японлар билан урушга жўнатилди. Урушдан кейин 1945-1949 йилларда Приморье ўлкасида асирликка тушганлигини текширишдан ўтади. Урушдан кейинги йилларда унга «Ҳарбий хизматлари учун», 1959 йилда эса «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медаллари берилади.

Шунингдек, Ҳ.Каримов кейинги йиллардаги барча юбилей медаллари билан ҳам тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Меҳнатдаги ютуқлари учун эса ўз даври ҳукуматининг катор Фахрий ёрликларини олган. Ҳозирги кунда у Узун туманидаги Ёр Ҳакимов маҳалласида яшайди.

Шерали Бозоров

1925 йил 15 майда Фарғона вилояти, Олтиариқ туманидаги «Йигирувчи» маҳалласида туғилган. 1942 йилда Тожикистоннинг Турсунзода туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатилган. Жанггоҳларга дастлаб Украина ҳудудларида жанг олиб бораётган 221-дивизия таркибида кирган. Жанглар билан Германиянинг Кенисбург шахригача борган. Шундан сўнг Узок Шарққа, япон урушига ташланган. Армия сафларидан 1951 йилда қайтган. Урушдан кейинги йилларда оддий ишчи бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, «Жанговар хизматлари учун», «Жасорат», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби қатор медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Янгикуч» маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг оиласида 5 фарзанди, 8 нафар невара-чевараси бор.

Сафар Боянов

1926 йил 18 октябрда Тожикистон Республикасининг Гарм туманида туғилган. 1945 йилда Гарм туманидан армия сафларига чақирилган. Шу йилнинг ўзида Украинанинг Чкалов номли қишлоғидан Япония урушига жўнатилган. Япониянинг Тайхара туманида оёғидан яраланиб, 1947 йилнинг 13 январида ўз қишлоғига қайтиб келади. 1950 йилда Сариосиё туманига кўчиб ўтган. Узун пахта тозалаш заводи курилиш бригадасида ишлаб, шу ердан нафақага чиққан. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Ёр Ҳакимов маҳалласидаги «Оби заранг» кўчасида яшаётган собиқ уруш қатнашчиси 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги», «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» каби қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида вояга етган олти нафар фарзанди ардоғида яшамокда.

Жумакул Одинаев

1921 йилнинг 5 январида Сариосиё туманидаги Шаҳринав қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг 25 январида ҳарбий хизматга жўнатилган. Дастлаб, Туркменистоннинг Кушка шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Шу йилнинг июнидан эътиборан жангларга сафарбар этилган. 1942 йилнинг августида Воронеж шаҳри учун бўлган жангларда қаттиқ яраланган. 1945 йилда армия сафларидан қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун 9 та орден-медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда савдо соҳасида ишлаган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Янги ҳаёт маҳалласида яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанди, 45 невара ва 18 чевараси бор.

Муса Дурдимамедов

1924 йилда Астрахань вилоятининг Наримонов туманидаги Атал қишлоғида туғилган. Миллати туркман. Оилали, 2 нафар фарзанди бор. Маълумоти олий, ўқитувчи. 1942 йилда Туркменистоннинг Красноводск шаҳридан ҳарбий хизматга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Марказий фронтда Сухиничида, 1-Украина фронтида, 4-Украина фронтида рота командири, батальон командири бўлиб хизмат қилган. Курск, Козенц, Деймер, Киев, Шипетовка, Поскуров, Колемея, Станислав, Львов, Яблонова, Ужгород, Прага, Варшава шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Жанггоҳларда бир марта оғир, икки марта енгил ярадор бўлиб, бир марта контузия олган. Уруш давридаги жасорат ва матонати учун 2 марта «Қизил юлдуз», 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» орденлари ҳамда «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Украина озод этилганлигининг 30,50 йиллиги» ва қатор юбилей саналарида, шунингдек, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун тумани марказидаги Охунбобоев кўчасида яшамоқда. Тўққиз неvara ва бир чеваранинг бобоси.

Муҳаммадшо Бекметов

1923 йил 1 августда Оренбург вилоятининг Свердлов туманидаги Амирхонов қишлоғида туғилган. Маълумоти олий, ўқитувчи. 1942 йил 14 июнда Сариосиёдан армия хизматида жўнатилган. Уруш даврида Вольков, Ленинград, Прибалтика фронтларидаги жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун «Қизил юлдуз», 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» орденлари ҳамда 20 та ҳар хил юбилей медаллари, 2 та «Жасурлиги учун» медали билан тақдирланган. Биринчи гуруҳ уруш ногирони. 1946 йилдан бошлаб, Узун туманидаги «Янги куч» маҳалласида жойлашган 9-умумий ўрта таълим мактабида директор, илмий бўлим мудирини бўлиб ишлаган. Оиласида 7 нафар фарзанди, 20 дан ортиқ неvara-чеваралари бор.

Саттор Муродов

1920 йилда Сариосиё туманидаги Тортувли қишлоқ кенгашининг «Ерман» маҳалласида туғилган. Миллати тожик. Оилали. 1941 йилда Сариосиё ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Прага, Берлин ва Германиянинг бошқа шаҳарларида жанг қилган. «Прагани ишғол қилганлиги учун», «Берлинни ишғол қилганлиги учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ҳайдовчини бўлиб ишлаган. Ҳозирда Узун туманидаги Охунбобоев кўчасида яшайди.

Эшмамат Жаҳонов

1922 йилда Сариосиё туманидаги Ж. Пирнажаров жамоа хўжалигининг «МТС» қишлоғида туғилган. Етти нафар фарзанди бор. 1941 йилда Сариосиё ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида юборилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Саратов, Харьков шаҳарларида бўлган. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда юбилей медаллари билан

тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда туман санитария-эпидемиология станциясида ишлаган.

Сирожиддин Турсунов

1926 йил 2 июнда Фарғона вилояти Қува туманида туғилган. 1944 йилнинг февралда Сариосиё туманидан армия сафларига жўнатилган. Брянск вилоятининг Клинци шаҳридаги 383-полкда олти ойлик ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Шу йилнинг октябрь ойида Руминияга жўнатилган. У ерда 44-дивизия, 273-полк, 57-қисм ихтиёрида жангларга кирган. Бухарест шаҳри яқинидаги Крайва шаҳридаги жангларда қатнашган. Югославия чегараларидаги жанглар пайтида чап оёғидан ярадор бўлган. Руминиядаги 36439-сонли ҳарбий госпиталда даволанган. Шундан сўнг, 65-дивизиянинг 232- полки таркибига киритилган. Урушда жами беш йил хизматда бўлган. Уруш тугагандан кейин ҳам армия сафларида қолиб, уч йил хизмат қилган. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши қатнашчиси» ордени ва қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медалига сазовор бўлган. Оиласида етти нафар фарзанди, элликка яқин невара, чевара ва 2 нафар эвараси бор. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Гулистон» хўжалигида яшайди.

Олимжон Солиев

1920 йилда Наманган вилоятининг Поп туманидаги «Уйғур» маҳалласида туғилган. 1941 йилда Тожикистоннинг Хисор туманидан армия хизматида жўнатилган. Уруш даврида Руминия, Дунай дарёси, Чехославакия учун бўлган жангларда қатнашган. «Жасурлиги учун» ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Хисор туманидаги хўжаликда ҳисобчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Н. Рамазонов кўчасида яшайди. Оиласида 9 фарзанди, 46 невара, 18 чевараси бор.

Бадал Алимардонов

1918 йилда Сариосиё туманидаги Узун қишлоғида туғилган. 1942 йилда армия хизматида жўнатилган. Украина ва Болтиқ бўйи ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасурлиги учун», «Кенсбургни олганлиги учун», «Жасорат» каби медаллар билан тақдирланган. 1944 йилнинг 5 ноябридан 6 ноябрга ўтар кечаси Неман дарёсининг қирғоғида жойлашган кузатув пунктида соқчилик қилаётган пайтда душман разведкачиларини сезиб қолганлиги учун 2-даражали «Шуҳрат» ордени билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда қишлоқ хўжалигида, хусусан, асаларичиликда ишлаган. Оиласида 8 та фарзанди бор. Ҳозир Узун туманидаги «Гулистон» ширкат хўжалигининг Узун қишлоғида яшайди.

Бозор Тиллаев

1922 йилда Шеробод туманидаги собиқ Куйбишев жамоа хўжалигининг «Саидобод» қишлоғида туғилган. Армия сафларига 1941 йилда Шеробод туманидан жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина фронтининг 144-сонли ўқчи полкида хизмат қилган. Бўлинма командири бўлган. Украина учун

бўлган жанглarning бирида снаряд портлаши натижасида чап оёғидан жароҳат олган. Даволангач, яна жангларга кирган. Кейинги сафар чап кўлидан ярадор бўлган. Унвони катта сержант. Б. Тиллаев урушдан кейинги йилларда хўжалик раиси муовини, сотувчи, дон тайёрлаш идораси директори, умумий овқатланиш корхонаси директори вазифаларида ишлаган. Иккинчи даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, шунингдек Ғалабанинг барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Оиласида 11 нафар фарзанди бор.

Абдувахоб Ботиров

1912 йилда Андижон вилояти Асака туманидаги «Мирзабон» маҳалласида туғилган. 1942 йилда Асака туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида 3-Белоруссия fronti таркибида жангларга кирган. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, Харьков ва Молотов шаҳарларини озод этиш жангларидаги жасоратлари учун «Жасорат» медали билан тақдирланган. Ғалабанинг барча юбилей саналарида медалларга сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Янги куч» маҳалласида яшайди. Урушдан кейинги йилларда оддий колхозчи бўлган А. Ботировнинг 3 фарзанди бор.

Мамаюсуф Менгноров

1924 йилда Сариосиё туманининг «Оқтепа» қишлоғида туғилган. 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Саратов, Сталинград учун бўлган жангларга қатнашган. Армия сафларидан 1949 йилда қайтган. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда милиция хизматида бўлган. Оиласида 9 нафар фарзанди, 20 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Нормўмин Юсупов

1919 йилда Бойсун туманидаги Мачай қишлоғида туғилган. 1942 йилда Тошкент вилояти Бекобод туманидан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Харьков, Минск, Новгородда бўлган. 1943 йилда Новгород учун бўлган жанглар пайтида контузия олган. Госпиталда даволангач, Пермь вилоятидаги Лисова шаҳрида жойлашган металлургия заводида ишлаган. 1946 йилда урушдан қайтган. 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва «Жасорат» ҳамда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узундаги Ғ. Маҳмудов кўчасида яшайди. Оиласида бир нафар қизи бор.

Қўчқор Икромов

1924 йилда Андижон вилояти Шаҳрихон туманидаги Деватаги қишлоғида туғилган. Армия сафларига Сариосиё туманидан 1942 йил 10 сентябрда кетган. 1942 йилнинг ноябридан бошлаб урушга кирган, Сталинград шаҳрини озод қилиш жангларида қатнашган. Шундан сўнг Украина учун бўлган жангларда иштирок этган. «Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда оддий ишчи, хўжалик тафтиш комиссияси аъзоси, қишлоқ кенгашида котиб бўлиб

ишлаган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Янги куч» маҳалласида яшайди. Оиласида 4 нафар фарзанди бор.

Жўрабой Сатторов

1913 йилда Андижон вилоятининг Асака шаҳрида туғилган. 1941 йилда Узун туманидан армия хизматида жўнатишган. Уруш даврида Боку, Оржоникедзе, Махачқалъадаги жангларда қатнашган. Махачқалъа жангларида пулемётчи бўлган. Ярадор бўлиб Махачқалъа госпиталида даволанган. Шундан сўнг Бокуга жўнатишган. У ерда ҳам даволанган. Юк ташиш полкига ўтказилган. Бу ерда у аравакашлик қилган. 1945 йилнинг декабрида ўз юртига қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Кавказ муҳофазаси», «Кенсбургни олганлиги учун», «Жасорат» каби қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда уста бўлиб ишлаган. Уруш даврида хушёрлиги туфайли бир батальон аскар ҳаётини сақлаб қолишга эришган собиқ жангчи ҳозирги кунда Узун туманида яшайди. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Қиём Шабакаев

1918 йилда Ульянов вилоятининг Кулаткин туманидаги Кармалей қишлоғида туғилган. Миллати татар. 1941 йилда Латвиянинг Девгевпиане шаҳридан армия сафларига жўнатишган. Уруш даврида партизан отрядларида разведка хизматида бўлган. Литва, Латвия, Франция, Германия ва Руминиядаги жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Жасорат», «Шухрат» каби медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда дурадгор-уста бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Узун тумани марказидаги «Гулистон» кўчасида яшайди. Оиласида 4 нафар фарзанди бор.

Жамбул Даминов

1925 йилда Андижон вилоятининг Кува туманида туғилган. Армия сафларига 1943 йилда Кува туманидан жўнатишган. Киев, Харьков, Житомир, Белоцерков, Пенза вилоятларидаги жангларда қатнашган. Пулемётчи бўлган. Белоцерков жангларида ўнг ва чап оёғидан ярадор бўлган. 1945 йилда фронтдан қайтган. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасорат» ва қатор юбилей медаллари билан мукофотланган. Ҳозир Узундаги Ғ. Маҳмудов кўчасида яшайди. Урушдан кейинги йилларда этикдўзлик қилган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор.

Ҳалил Ўринов

1925 йилда Сариосиё туманидаги собиқ «Ленинизм» хўжалигида туғилган. 1943 йилда армия сафларига жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Прибалтика ва Белоруссия фронтлари таркибида жангларга кирган. Орловский, Минск шаҳарларини озод этишда қатнашган. Смоленск учун бўлган жанглар пайтида чап қўлидан яраланган. Хизматлари учун «Жасорат» ва Ғалабанинг барча

юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Н. Рамозанов маҳалласидаги «Шодлик» кўчасида яшайди. Ўзи яшаётган хўжаликда ва савдо идорасида ишчи бўлиб ишлаган. Оиласида 8 нафар фарзанди, ўттиздан ортиқ нева-чеваралари бор.

Мирзараим Болтаев

1916 йилда Андижон вилоятининг Хўжаобод туманида туғилган. 1943 йил октябрь ойида Тожикистоннинг Душанбе шаҳридан армия хизматига жўнатилган. Шу йилнинг ўзида Сталинград, Калинин шаҳарлари учун жангга кирган. Воронежни душмандан тозалашда иштирок этган. 1945 йилнинг январь ойида Польшада, ундан кейин Германия ҳудудларида жанг қилган, 1946 йилнинг май ойида фронтдан қайтган. Урушдан кейинги йилларда ишчи ва бригадир бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Янги куч» маҳалласида истиқомат қилади. Урушдаги хизматлари учун «Берлинни олганлиги учун», «Кенисбергни олганлиги учун» ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Муҳаммаджон Йўлчиев

1924 йилда Андижон вилоятининг Асака туманидаги Мирзаобод қишлоғида туғилган. Сариосиёдан 1942 йил 17 сентябрда фронтга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида Узоқ Шарқда, Камчатка, Курил оролларида хизмат қилган. «Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда ишлаган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Янги куч» маҳалласида яшайди. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Эшмирза Жумаев

1924 йилда Сариосиё туманидаги Узун қишлоғида туғилган. Маълумоти олий, касби ўқитувчи. 52 йил ўқитувчилик қилиб, шундан 20 йили мактабда директорлик билан ўтган. Сариосиёдан 1942 йилда армия хизматига жўнатилган. 1943 йилда урушга кирган. Киев, Курск, Варшава шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. 1945 йилнинг март ойида Одер дарёси бўйларидаги жангларда бўлган. Берлин учун бўлган жанглар пайтида ярадор бўлиб, госпиталга тушган. Польшада даволанган. 1945 йил май ойида яна Германияга қайтиб, Сумма шаҳрида хизматни давом эттирган. «Варшавани озод қилганлиги учун», «Жасорат» «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» каби юбилей медаллари, «Қизил юлдуз» ва 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» орденлари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Гулистон» ширкат хўжалигининг Узун қишлоғида яшайди.

Асалохун Сариков

Андижон вилоятидаги Ленин туманининг Қурама қишлоғида туғилган. 1940 йилнинг 20 апрелида Денов туманидан ҳарбий хизматга жўнатилган. Уруш бошлангунга қадар Полтава вилоятининг Ворошилов шаҳрида ҳарбий қисмда пиёда аскар сифатида хизмат қилган. Урушга 1-Белоруссия fronti таркибида

Ўқчи взвод командири сифатида кирган. Ҳарбий унвони кичик лейтенант бўлган. Шундан сўнг у Жанубий фронт таркибида ҳам сапёр сифатида хизмат қилди. Киев, Минск, Варшава, Берлин шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашди. Урушдаги хизматлари учун «Қизил юлдуз» ва 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» орденлари, «Варшавани озод қилганлиги учун» ҳамда «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби қатор юбилей медаллари билан ҳам тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали ҳам унинг кўксини безаб турибди. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Янги рўзғор» маҳалласида яшайди.

Мелиқул Умиров

1912 йилда туғилган. Маълумоти ўрта. 1942 йилда Сариосиё туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига жўнатилган. Уруш даврида Харьков шаҳридаги 109-ўқчи полкида хизмат қилиб, жангларга кирган. Шу шаҳардаги жангларда ярадор бўлиб, даволанган. Шундан сўнг Свердлов вилоятидаги Олапейский шаҳрига жўнатилган ва шу ерда 1945 йилгача хизмат қилган. Хизматлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда оддий ишчи бўлган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Узун қишлоғида яшайди.

Обиджон Раҳмонов

1925 йил 1 январда Андижон вилоятида, «Ниёзботир» қишлоғида туғилган. Сариосиё туман ҳарбий комиссариати томонидан 1943 йил 21 февралда армия сафларига жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликдан ўтган, сўнг 2-Белоруссия фронтининг 224-ўқчи полкида взвод командири ёрдамчиси сифатида жангларга кирган. 1945-1946 йилларда 101-гвардия полкида взвод старшинаси вазифасида бўлган. 1946-47 йилларда 65-танк бригадасида ўқловчи бўлиб хизматни давом эттирган. Белоруссия fronti таркибида жангларга кириб, Польша денгиз плацдармини, Торон, Штрасун, Деман, Маьлен, Безенбург, Ангерманда, Гдени, Данск, Хайниде, Конец, Тухлай шаҳарларини озод этишда қатнашган. Жанглардаги жасоратлари учун қўмондонликнинг 6 та «Раҳматнома» сини олган. 2-гуруҳ уруш ногирони бўлмиш О.Раҳмонов уруш давридаги фаолияти учун «Қизил юлдуз», «Ватан уруши» орденлари, қатор юбилей саналаридаги медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда савдо ходими, товаршунос вазифасида ишлаган. Меҳнатдаги фаолияти, айниқса спортни ривожлантиришга қўшган ҳиссаси учун ўз даврининг қатор фахрий ёрликлари, кўкрак нишонлари билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Янгикўрғон қишлоғида яшайди. Кўп йиллик самарали меҳнатлари учун «Ўзбекистонда хизмат кўрсатган савдо ходими» унвонига сазовор бўлган. О. Раҳмоновнинг оиласида 5 нафар фарзанд вояга етган.

Абдурасул Ниёзов

1925 йилда Сариосиё туманидаги Бойбўри қишлоғида туғилган. Сариосиё туманидан 1944 йилнинг январь ойида армия хизматига чақирилган. Руминиянинг қатор шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Армия сафларида 1950 йилнинг июль

ойига қадар бўлган. Посдам конференцияси пайтида қўриқчилик қилган. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, «Берлинни олганлиги учун» каби қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Янги ҳаёт» маҳалласида яшайди.

Қодиржон Қурбонов

1922 йилда Андижон вилоятидаги Бўстон қишлоғида туғилган. Сариосиё туманидан 1941 йил 16 декабрда армияга жўнатилган. 1942 йилда май ойида Боку шаҳри орқали Кутаиси шаҳрига етиб борган. Бу ерда бир ой давомида ҳарбий машғулотларда қатнашган. 1942 йилнинг декабрь ойидан 1943 йилнинг январь ойигача Оржоникедзе шаҳри ҳимоясида турган. Шу йилнинг 16 январида Черкорск шаҳри яқинидаги жангларда оғир ярадор бўлган. Госпиталда даволангач, июль ойининг охирида ногирон сифатида уйига жўнатилган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Янги рўзгор» маҳалласида яшайди. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, «Уруш йилларидаги шавкатли меҳнати учун» каби қатор юбилей медаллари билан мукофотланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ҳисобчи, иқтисодчи ёрдамчиси, тафтиш комиссияси раиси вазифаларида ишлаган. Оиласида уч нафар фарзанди бор.

Бая Азимов

1910 йилда Узун туманидаги Томчи қишлоғида туғилган. 1939 йилнинг октябрь ойида Сариосиёдан армия хизматида кетган. 1939 йилда Финландия урушида қатнашган. Иккинчи жаҳон уруши даврида эса Украина, Руминия чегараларида, Кривой-Рог, Ростов-Дон, Сталинград, Харьков, Белоруссия, Польша, Чехославакиядаги жангларга иштирок этган. Жанглар пайтида немислар штабини қўлга олиш, 90 нафар душман аскарини асирга олиш жангларида яқма-яқка курашга кириб, шахсий жасорат намуналарини кўрсатган. Жанггоҳларда уч марта ярадор бўлган. Катта сержант, бўлинма командири, кичик лейтенант унвонларига сазовор бўлган. Урушдан кейинги йилларда мактабда ўқитувчи, хўжалик раиси, кейинчалик муовини бўлиб ишлаган. Янги ерларни ўзлаштиришда қатнашган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Телпак чинор» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Гулистон-2» қишлоғида яшайди. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Улуғ Ватан урушида кўрсатган жасорати учун» каби қатор медаллар ва фахрий ёрликлар билан тақдирланган. Оиласида уч нафар фарзанди, 28 невара, 66 чевараси бор.

Мурод Ҳасанов

1913 йилда Узун туманидаги Маланд қишлоғида туғилган. 1943 йил 27 августда Сариосиёдан фронтга жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликдан Каттақўрғон шаҳрида ўтган. Сўнгра, Ленинград, Прага ва Берлин шаҳарлари учун жангларга кирган. 1945 йилда фронтдан қайтган. Урушдаги хизматлари учун 1943 йилнинг 12 августидан «Прагани озод қилганлиги учун», 1945 йилда «Жасурлиги учун», 1947 йилда «Берлинни озод қилганлиги учун», 1948 йилда «Уруш давридаги шавкатли меҳнати учун» медаллари билан, шунингдек, 2-даражали

«Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда қатор юбилей медаллари билан муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда боғбон ва ўқитувчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Ж. Пирназаров ширкат хўжалигининг Маландиён қишлоғида яшайди.

Мамасоли Қодиров

1925 йилда Андижон вилояти Асака туманидаги Тувоқ қишлоғида таваллуд топган. Сариосиё туман ҳарбий комиссариати томонидан 1943 йил 20 февралда ўз аризасига кўра, армия сафларига жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликдан Бухоро вилоятидаги Қоракўл туманида олти ой давомида ўтган. 1944 йилнинг июль ойида Ворошиловград шаҳрига етиб борган. Маршал Жуков қўмондонлик қилаётган 1-Украина армияси таркибида жангларга кирган. У ана шу армия таркибидаги 336- ўқчи полки сафларида туриб Қрим, Латвия, Литва ҳамда Польшани босқинчилардан озод этиш жангларида мардонавор жанг қилди. Берлин остоналаридаги жанглар пайтида у ўнг оёғидан қаттиқ ярадор бўлди. Шундан сўнг Свердловск госпиталида даволанди. Саккиз ой давом этган даволашлар туфайли сафга қайтгандан сўнг, 1945 йилнинг август ойида захира қисмига бўшатилды. Урушдан кейинги йилларда у дастлаб қишлоқ хўжалиги соҳасида ишлаб, табель юритувчилик қилди. Кейинчалик эса ошпазлик касбида узоқ йиллар ишлади. 2-гуруҳ ногирони бўлмиш М. Қодиров ҳозирги кунда Узун туманидаги «Қаҳрамон» маҳалласида яшайди. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, ўндан ортиқ юбилей медаллари билан муносиб тақдирланган. Оиласида 9 нафар фарзанди бор. Шунингдек, у 40 яқин неvara-чеваранинг сеvimли бобосидир.

Ражабали Минқулов

1921 йилда Узун туманидаги Меҳнат қишлоғида туғилган. Миллати тожик, маълумоти ўрта. 1941-1944 йилларда Иккинчи жаҳон урушида қатнашган. Ленинград, Краснодар ҳудудларидаги жангларда қатнашиб, бир неча бор ярадор бўлган. Жанглардаги хизмати учун бир нечта орден ва медаллар билан тақдирланган. Биринчи гуруҳ ногирони. Оиласида 6 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Меҳнат» маҳалласида яшайди.

Муродилло Олимов

1925 йилда Сариосиё туманидаги Хуфар қишлоғида таваллуд топган. Сариосиёдан 1943 йилда армия сафларига жўнатилган. Петропавловск, Белоруссия ва Украина учун бўлган жангларда қатнашган. Армия сафларидан 1946 йилда қайтган. Оиласида 9 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Узун туман «Меҳнат» маҳалласида яшайди.

Мирзавафо Насриддинов

1926 йилнинг 25 январида Узун туманидаги Ж. Пирназаров номли ширкат хўжалигининг Меҳнат қишлоғида туғилган. Иккинчи жаҳон уруши кезларида, яъни 1944 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Дастлаб, тўққиз ойлик снайперлар тайёрлаш курсларида ўқиган. Шундан сўнг ички ишлар ҳарбий қисмига

жўнатилган. 1945 йилда Олтой ўлкасида, Бийск шаҳрида японларга қарши курашган. Урушдан кейинги йилларда ҳам армия сафларида қолиб, 1950 йилда уйига қайтиб келган. Оиласида 6 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Узун туманидаги ўзи туғилиб ўсган қишлоқда яшамоқда.

Ҳўринбой Ўринов

1918 йилнинг 10 июнида Фарғона вилояти Асака тумани, Бўстонлик қишлоғида туғилган. 1939 йилда армия сафларига ҳарбий хизматга жўнатилган. Ҳарбий хизматни тугатаётган кезларда Иккинчи жаҳон уруши бошланиб, у ҳам биринчилар қаторида фронтга жалб этилган. Дастлабки жангларга Украинанинг Житомир вилоятида кирган. Шундан сўнг, Бердичев, Беласек, Полтава, Киев, Чернигор, Белоруссия, Подмосковье, Танин, Рига, Вильшас, Каунас шаҳарлари учун жангларда қатнашган. Жанглардаги жасорат ва матонатлари учун тақдирланган. Унинг кўксини «Ватан уруши» ордени ва қатор медаллар безаб турибди. Ҳали уруш бошланмай туриб, қишлоқ хўжалиги соҳасида ишлаб, ютуқларга эришган. Усмон Юсупов қўлидан совғалар қабул қилиб олган Ҳ. Ўринов фронтдан қайтгач ҳам шу соҳада самарали меҳнат қилган. Узун туманидаги «Янги рўзғор», Охунбобоев номидаги жамоа хўжаликлари раиси, туман коммунал хўжалик идораси бошлиғи каби вазифаларда ишлаган. Оиласида 1 нафар ўғли бор. Ҳозирги кунда Узун туманида яшайди.

Мусо Исаев

1925 йилда Узун туманидаги Меҳнат қишлоғида туғилган. Сариосиёдан 1942 йилда армия хизматида жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида дастлаб, Петропавловск шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Кейинчалик жангларга кириб, Варшавани озод этишда қатнашган. Жанглар пайтида ярадор бўлиб, 1945 йилда ўз юртига қайтиб келган. 2-гуруҳ ногирони. Оиласида тўрт 4 фарзанди бор. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Меҳнат» маҳалласида яшайди.

Ғоиб Ражапов

1926 йилда Сариосиё туманидаги Ғурут қишлоғида туғилган. 1944 йилда армия хизматида жўнатилган. Ҳарбий хизматга дастлабки тайёргарликларни Семипалатинск шаҳрида ўтай бошлаган. 1945 йилда у стамеменгорск шаҳридаги ички ишлар ҳарбий қисмига ўтказилган. Сахалин портида асирларни қўриқлаш ва жўнатиш ишлари билан шуғулланган. Армия сафларидан ўз юртига 1946 йилда қайтган. Армия сафларидаги хизматлари учун тегишли орден-медаллар билан тақдирланган. Оиласида 6 нафар фарзанди бор. Узун туманидаги «Меҳнат» маҳалласида яшайди.

Неъмат Бобоев

1920 йилнинг 20 июнида ҳозирги Узун туманининг Маланд қишлоғида туғилган. Сариосиё ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг 20 майида армия сафларига жўнатилган. Жанггоҳларга Белоруссия ҳудудларидаги 262-гвардиячи ўқчилар полки таркибида кирган. 1945 йилнинг август ойидан то 1946 йилнинг августигача 357-ўқчи полк таркибида бўлган. Уруш давридаги жанговар

хизматлари учун 1945 йилнинг 29 майида "Жасурлиги учун", 1946 йилнинг 18 июлида «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ва қатор юбилей саналарида медаллар билан мукофотланган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Меҳнат» маҳалласида яшайди.

Исомаҳмат Ойматов

1920 йилда Сариосиё туманидаги Пар қишлоғида туғилган. Ўн олти ёшида, яъни 1940 йилда Сариосиёдан армия хизматида жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан Ленинград шаҳрида ўтган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангандан сўнг, Волховский фронтида жангларга кирган. Латвия, Литва учун бўлган жангларда қатнашиб, Рига шаҳрини озод этишда иштирок этган. Жанггоҳларда бошидан, оёғи ва ўнг елкасидан ярадор бўлган. Умуман олганда уруш пайтида тўрт марта яраланиб, даволанган. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасурлиги учун» медали билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда қатор юбилей саналарида турли медаллар билан тақдирланиб, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медалига сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Б.Омонов ширкат хўжалигининг Қизилой қишлоғида яшайди. Оиласида 7 нафар фарзанди, 30 дан ортиқ неварачеваралари бор.

Али Мирзаев

1923 йил 22 июлда Сариосиё туманидаги Дуоба қишлоқ кенгашига қарашли Урах қишлоғида таваллуд топган. 1941 йил 22 июнда туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Дастлабки жангларга Харьков шаҳрида кирган. 1942 йилнинг 22 апрелида Ленинград шаҳри учун бўлган жангларда чап оёғидан оғир яраланиб, ҳарбий госпиталда тўққиз ой даволанган, Сталинград жангларига кириб, ўнг қўлидан ярадор бўлган. Ярославск шаҳридаги госпиталда уч ой даволаниб яна жангларга қайтган. 1944 йилда жанговар шериклари билан 22 нафар душман аскарини асирга олишда қатнашган. Армия сафларидан 1944 йилнинг 25 августида қайтган. Урушдан сўнгги йилларда, яъни 1951-1967 йилларда собиқ «Коммунизм» жамоа хўжалигида тафтиш комиссияси раиси, кейинчалик боғбон бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида 8 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Қизилой» маҳалласида яшайди. 43 нафар нева, 8 чеваранинг севимли бобоси.

Мингтўра Норқулов

1919 йилда Сариосиё туманидаги Янгишаҳар қишлоғида туғилган. 1940 йилда Сариосиё туман ҳарбий комиссариатидан армия хизматида жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан Ростов шаҳрида ўтган. Шундан сўнг Киев, Одесса, Ростов шаҳарлари учун жангларга кирган. Артиллерия қисмларида хизмат қилган М. Норқулов кўпинча разведкага юборилган. Ана шундай разведка пайтларида 5 нафар душман солдатини тириклай қўлга олган. Жанггоҳларда чап

қўлидан ва елкасидан яраланиб, госпиталда даволаниб, яна жангларга кирган. Армия хизматидан 1946 йилда қайтиб келган. «Ғалаба» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда асосан пахтачилик ва пиллачилик бригадалари бошлиғи, омборчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Б. Омонов ширкат хўжалигининг «Янгишаҳар» маҳалласида яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанди, 25 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Ҳайитмурод Жонаҳмедов

1922 йилнинг 9 майида ҳозирги Узун туманидаги Қизилой қишлоғида туғилган. Армия хизматида 1939 йилда Сариосиё туман ҳарбий комиссариати томонидан чақирилган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангач, фронтга сафарбар этилган. Белоруссиянинг «Старий рус» қишлоғини озод қилиш жангларида қатнашган. Шундан сўнг Ленинградни қамалдан озод этиш жангларида иштирок этган. Черновец, Вологда шаҳарлари учун жангга кириб, Киевда ярадор бўлган ва уч ой мобайнида госпиталда даволаниб, яна фронтга қайтган. Шундан сўнг Курск, Харьков, Днепропетровскдаги жангларда қатнашган. 1945 йилда Берлингача бориб, ғалабадан сўнг ўз юртига қайтган. Урушдаги жасоратлари учун «Ғалаба» ордени, «Жасурлиги учун», «Шавкатли меҳнати учун», шунингдек барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланиб, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медалига ҳам сазовар бўлган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Қизилой» маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 9 нафар фарзанди бор. Ҳ. Жонаҳмедов уруш даврида шахсий жасорат намуналарини ҳам кўрсатган. У ўзи хизмат қилаётган бўлинма аскарлари билан бирга кўприкни портлатиб, бир душман аскарини асирга олган. Шу билан бирга 2500 та душманни қўлга киритишда қатнашган.

Абдужаббор Расулов

1925 йилда Сариосиё туманидаги Қизилой қишлоғида туғилган. Шу тумандан 1941 йилнинг 21 октябрида армия сафларига жўнатишган. 1942 йилнинг 14 апрелида Великие Луки шаҳрида дастлабки жангларга кирган. Белоруссия fronti таркибида Бобруйск, Гомель, Брест қалъаси учун бўлган жангларда қатнашган. 1941 йилда Витебск учун бўлган жангларда чап оёғидан. 1942 йилнинг 28 апрелида Бобруйскда чап қўлидан, 1944 йилда Брест қалъаси учун бўлган жангларда ўнг оёғидан ярадор бўлган. Ҳар сафар госпиталда даволаниб, яна жангларга кирган. Сўнгги ярадор бўлишида Калинин шаҳридаги госпиталда етти ой ётиб, ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан ўз юртига қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда табель юритувчи, дўконда сотувчи, ҳисобчи бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун «Қизил юлдуз», «Ғалаба» орденлари ҳамда юбилей медаллари билан тақдирланган. Жасоратлари учун, яъни саккиз нафар душман аскарини асирга олгани учун «Жасурлиги учун» медали билан жанггоҳларда тақдирланган собиқ жангчи бугунги кунда Узун туманидаги «Қизилой» маҳалласида яшайди. Оиласида 10 нафар фарзанд вояга етган.

Мамасоли Исоқов

1923 йилда Наманган вилояти Учқўрғон туманидаги Нўғай қишлоғида туғилган. 1941 йилнинг декабрь ойида Сариосиё туман ҳарбий комиссариатидан армия сафларига жўнатилган. Ҳарбий мутахассислиги радиотелеграфист. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан Термиз шаҳрида ўтаб, Астраханга жўнатилган ва ўша ерда жангларга кирган. Украинанинг Барановка, Кубань, Кминск, Элиста шаҳарлари учун жангларда бўлган. Кейин 3-Белоруссия fronti таркибида Арманистондаги, Латвия, Литва, Польша, Карелофинский шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Шундан сўнг Ленинград фронтга ўтказилиб, Виборг шаҳри учун жангга кирган. Узоқ Шарқда, Читада, Монголияда жанг қилган. Япония ҳудудларигача жанглар билан бориб, 1947 йилда Читадан ўз юртига қайтган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда идора котиби бўлиб ишлаб, нафақага чиққан. Оиласида 6 нафар фарзанди бор. Шунингдек, у 34 неvara, 24 чеваранинг севимли бобоси. Урушдаги хизматлари учун 8 марта фахрий ёрлик, «Жасурлиги учун» медали, «Ватан уруши» ордени, 5 та Олий қўмондон имзоси билан «Раҳматнома» билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган.

Нарзимамаат Ҳусанов

1917 йилда Сариосиё туманида туғилган. Шу тумандан 1942 йилда ҳарбий хизматга жўнатилган. Саратов шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Калинин, Смоленск шаҳарларида ва Белоруссиядаги жангларда қатнашган. Жанггоҳларда қорни, оёғи ва қўлидан оғир жароҳат олган. Уруш ногирони. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, Ғалабанинг барча юбилей саналарида ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда омбор мудир, кейинчалик, то 1984 йилгача агроном-энтимолог бўлиб ишлаган. Оиласида 2 нафар фарзанди, 12 нафар невараси бор. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Б. Омонов ширкат хўжалигининг Қарашиқ қишлоғида яшайди.

Омонбой Холов

1925 йилда туғилган. Сариосиё туман ҳарбий комиссариатидан армия хизматига чақирилиб, ҳарбий тайёргарликдан ўтгандан сўнг, 1942 йилнинг сентябрь ойида Харьков округидан Иккинчи жаҳон уруши жанггоҳларига жўнатилган. 1942 йилнинг декабрида Киев ҳарбий округининг Житомир шаҳридаги ҳарбий қисмда ҳайдовчи бўлиб хизмат қила бошлаган. Турли жанггоҳларни босиб ўтиб, 1945 йилнинг 6 майида Берлин шаҳригача борган. Берлин учун бўлган жанглар пайтида бошидан яраланган. Жанггоҳлардаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари, «Жасурлиги учун», Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда аравакаш

бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Қарашиқ қишлоғида яшайди. 6 нафар фарзанди, 36 неvara ва 15 нафар чевараси бор.

Абдусамад Мирзаев

Сариосиё туманида 1921 йил 7 июлда туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариатидан 1942 йилда армия хизматиға чақирилган. Белоруссия fronti таркибида Харьков, Свердловск шаҳарлари учун жангга кирган. Шу жанглар пайтида яраланиб, икки ой мобайнида даволанган, сўнг Польша учун жангларга жўнатилган. Польшадаги жанглар пайтида оғир ярадор бўлиб, Москвадаги ҳарбий госпиталда уч ой даволанган. Ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан 1944 йилда фронтдан қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда темирчи уста бўлиб ишлаган. Уруш ногирони. Уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, «Шавкатли меҳнати учун», «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари, кўплаб фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган.

Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Дўстлик» маҳалласида яшайди. Оиласида 14 та фарзанди бор. Собиқ жангчи А. Мирзаев бугунги кунда ана шу фарзандлари ардоғида 44 неvara ва 45 чеварасининг бахтини тилаб, соғ-омон яшамокда.

Ислом Тилаков

1922 йил 14 июлда Сариосиё туманида туғилган. Сариосиё ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида пулемётчи бўлган. Ленинград ва Россиянинг бошқа шаҳарлари, жумладан, Томск, Сталинград вилоятлари учун жангга кирган. Уруш даврида жанглар пайтида уч марта ярадор бўлган, даволаниб яна жангларга кирган. Уруш давридаги жасорат ва матонати учун жами 12 та турли медаллар билан тақдирланиб, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медалини ҳам олган. Урушдан кейинги йилларда Б. Омонов номли хўжаликда ишлаган. Ҳозирги кунда ҳам шу хўжалик худудидаги «Қарашиқ» маҳалласининг Янгибоғ қишлоғида яшайди.

Норбой Назаров

1924 йилнинг 6 июлида Сариосиё туманида туғилган. Шу тумандан ҳарбий хизматга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Сталинграддан то Германия чегараларидаги ва Берлинда бўлган жангларда қатнашган. Уруш даврида оғир ярадор бўлган. Жанггоҳлардан 1946 йилда қайтган. Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, Ғалабанинг барча юбилей саналарида жами 10 та медаль билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда чўпон бўлиб ишлаган. Оиласида 8 нафар фарзанди, 80 неvarаси ва 20 чевараси бор. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Б. Омонов хўжалигининг «Қарашиқ» маҳалласида яшайди.

Омон Қўзиев

1914 йилнинг 7 июлида Узун туманидаги «1-май» хўжалигида туғилган. Сариосиё туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг июнь ойида армия хизматиға чақирилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан ўтгандан сўнг, 1942

йилнинг охирида Калинин вилояти учун илк жангларга кирган. Жанглар билан Белоруссиягача борган ва ярадор бўлиб, Москва шаҳридаги госпиталда даволанган. Ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан 1943 йилнинг 1 майида уруш ногирони сифатида ўз юртига қайтарилган. Урушдан қайтгандан сўнг, ўзи яшаётган хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланиб, 1994 йилда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медалини олган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Телпакчинор» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Истиқлол» маҳалласида яшайди. Оиласида 9 нафар фарзанд вояга етган. 50 нафар неvara ҳамда 40 нафар чевараси бор. 2- гуруҳ уруш ногирони.

Раҳмон Назаров

1918 йилнинг 17 майида Сариосиё туманидаги «1-май» хўжалигида туғилган. 1932 йилда Тожикистонга кўчиб ўтган. 1939 йилнинг январь ойида Турсунзода туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. 1941 йилнинг декабрида Москва остоналаридаги оғир жангларда қаттиқ ярадор бўлиб, госпиталда даволанган. 1942 йилнинг март ойидан эътиборан яна жанговар сафга қайтган. Сталинград учун жангларга кирган. 1942 йилда ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан ногирон сифатида ўз юртига қайтариб юборилган. Урушдан қайтгандан сўнг ўзи туғилиб ўсган қишлоқда яшаб, шу хўжаликда меҳнат қилган. Уруш давридаги хизматлари учун «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланиб, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Телпакчинор» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Истиқлол» маҳалласида яшайди. Оиласида 7 нафар фарзанди, 24 та невараси бор.

Эсон Турсунов

1918 йилда Сариосиё туманидаги «1- Май» хўжалигида туғилган. 1941 йилгача отасига ёрдамчи чўпон бўлган. 1941 йилнинг 17 декабрида Сариосиё туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан ўтгандан кейин, 1942 йилда Сталинград учун жангларга кирган. Шу жанглар пайтида яраланиб, госпиталга тушган. Соғайгач, яна фронтга қайтарилган. Шундан сўнг, Киев шаҳри, Иваново вилоятлари учун жангга кирган. Жанглар пайтида оғир ярадор бўлиб, госпиталда даволанган. 1943 йилда ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан ватанига қайтарилган. 1944 йилда уруш ногирони сифатида нафақага чиқарилган. Кўп йиллар мобайнида чўпон бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей саналарида, шунингдек, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Истиқлол» маҳалласида яшайди.

Мирзо Эшмирзаев

1914 йил 20 декабрда Сариосиё туманидаги «1 Май» хўжалигида туғилган. Армия сафларига 1942 йилда жўнатилган. Воронеж шаҳрида дастлабки ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Илк жангларга Харьков шаҳрида кирган. 1942 йилнинг 10

декабрида Волчанский тумани учун бўлган жанглarda яраланиб, даволанган. 1943 йилнинг февраль ойигача 3109- ҳарбий қисмда хизмат қилган. 1943 йилнинг май ойидан 564-ўқчи полк таркибига ўтказилган. Шундан сўнг Киев, Валашов, Харьков, Сталинград, Берлин учун бўлган жанглarda қатнашган. 1945 йилнинг 3 майида Чехославакиянинг Прага шаҳри учун жангларга кирган. Ғалабадан сўнг, Магнитгорск шаҳрида оёғидан яраланган. 1945 йилнинг 1 ноябрида жонажон қишлоғига кириб келган. Урушдан кейинги йилларда ўқитувчилик касбини давом эттириб, мактабда ишлаган. Уруш давридаги хизматлари ва жангтоҳлардаги матонати учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши», «Қизил юлдуз орденлари», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Жасорат ва матонати учун» каби қатор жанговар ва юбилей медаллари билан тақдирланган. Шунингдек, унинг кўксини «Жасорат», ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари ҳам безаб турибди.

Искандар Ёқубов

1921 йилда Узун туманидаги Хожаасмин қишлоғида туғилган. 1940 йил 2 июнда Сариосиё туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатилган. Горький шаҳридаги 20-ва 24-дивизияларнинг захира полкларида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Кейинчалик шу дивизиянинг 49-ўқчилар полки таркибиде жангларга кирган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Белое-Ярцево, Ладога, Горький, Воронеж, Волхов, Великие Луки, Днепр, Ленинград, Минск, Дон, Ростов-Дон ва Смоленск шаҳарлари учун бўлган жанглarda қатнашган. 1945 йилда Смоленск шаҳридаги 20- ва 24- дивизия жангчиларини маршал Рокоссовскийнинг ўзи шахсан рағбатлантирган пайтда уларнинг орасида И. Ёқубов ҳам бор эди. Урушдан кейинги йилларда у ҳозирги Б. Омонов (собик «Коммунизм») хўжалиги бошқаруви раиси, бригада бошлиғи, омбор мудирини вазибаларида ишлади. Уруш давридаги хизматлари учун у 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей саналаридаги медаллар билан тақдирланиб, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. ҳозирги кунда Узун туманидаги Ж. Эшмирзаев ширкат хўжалигининг «Тожиқобод» маҳалласида яшамоқда. Олис жангтоҳларда иккала оёғидан ҳам ярадор бўлган. Жангларга моҳир ўқчи сифатида кирган И. Ёқубовнинг оиласида бугунги кунда 7 нафар фарзанди бор.

Қурбон Эшниёзов

Туркменистоннинг Чоржўй туманидаги Заргар қишлоғида туғилган. 1929 йилда Сурхондарё вилоятининг Узун туманидаги Жончекка қишлоғига кўчиб келган. 1941 йилда Сариосиё туман ҳарбий комиссариати томонидан ҳарбий хизматга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Смоленск вилоятидаги, Польша ва Германия ҳудудларидаги жанглarda қатнашган. Уруш давридаги хизматлари, учун «Варшавани озод қилганлиги учун», «Берлинни олишдаги хизматлари учун», «Ватан уруши», шунингдек, «Қизил Юлдуз» орденлари, қатор юбилей саналаридаги медаллар, меҳнатдаги ютуқлари учун «Халқлар дўстлиги» ордени ва Фаҳрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда оддий ишчи бўлган. Оиласида 8 нафар фарзанди, 100 дан ортиқ неварачеваралари бор. Ҳозир Узун туманидаги «Бешкапа» маҳалласида яшайди.

Сайдиллабой Мухамадиев

Қашқадарё вилоятининг Деҳқонобод туманида 1923 йил 12 августда туғилган. 1942 йилда армия хизматига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Орлов, Курск, Смоленск, Свердловск шаҳарлари, Украина, Белоруссия, Днепр дарёси бўйидаги шаҳарлар учун бўлган жангларда қатнашган. Орловский кишлоғидаги жанглар пайтида уч нафар аскар дўстлари билан тунда разведкага юборилган. Ана шу разведка пайтида душманнинг 9 нафар аскарини асирга олишган. Сўроқлар пайтида душманнинг озиқ-овқат ва қурол-яроғ омборлари қаерда жойлашганлиги билиб олиниб, жанглар пайтида муваффақиятга эришилган. Ана шу хизматлари учун оддий аскар С. Мухамадиев «Раҳматнома» олган. 1945 йилда армия сафларидан қайтиб келган. Тинчлик пайтларида хўжаликда табелъ юритувчи, бригада бошлиғи, ферма мудир бўлиб ишлаб, нафақага чиққан. Урушдаги хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Б. Очилдиев хўжалигининг «Бешкапа» маҳалласида яшайди. Оиласида 10 нафар фарзанд вояга етган.

Қўшок Жумаев

1924 йилнинг 7 июлида Узун туманида туғилган. 1942 йилнинг 7 феврилида армия сафларига Сариосиё туманидан жўнатилган. 1943 йилнинг сентябрь ойида Смоленск шаҳри учун бўлган шиддатли жангларда ярадор бўлган. Даволангач, яна жанггоҳларда отланган. Ржев, Рига, Леноя шаҳарларини озод қилиш жангларида қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари, шунингдек, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда маданият соҳасида ишлаб, клуб мудир ва рассом бўлиб ишлаган. Оиласида 5 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Б. Очилдиев ширкат хўжалигининг «Бешкапа» маҳалласида яшайди.

Жовли Давлатов

1923 йилда Сариосиё туманида туғилган. 1940 йилда Сариосиёдан армия хизматига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Хитой, Арабистон, Корея ва Германияда бўлган. Урушдан кейинги йилларда хўжалик раиси муовини, омборчи, бригада бошлиғи вазифаларида ишлаган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Ҳурмат белгиси» орденлари, қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медалини олган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги У. Юсупов маҳалласида яшайди. Оиласида 7 нафар фарзанди, 50 га яқин невара-чеваралари бор.

Жўрақул Омонов

1917 йил 15 июлда Сариосиё туманидаги Жончека кишлоғида туғилган. Шу тумандан 1939 йилнинг 10 ноябрида армия хизматига чақирилган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангач, фронтга жалб этилган. Уруш даврида 113- ўқчи полкида ўқчи бўлиб хизмат қилган. Одесса, Қрим, Варшава шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. 1942-1945 йиллар давомида душман қўлида асирда бўлган. Урушдан

кейинги йиллада хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлаган. Урушдаги хизматлари учун «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби қатор юбилей саналаридаги медаллар билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Чақар» маҳалласида яшайди. Оиласида 7 нафар фарзанди бор.

Норқул Тўранов

1910 йилнинг 28 октябрида Жарқўрғон туманидаги Какайди қўрғонида туғилган. 1941 йил август ойида Тожикистоннинг Пахтабод туманидан армия хизматига жўнатилган. 1941-1945 йиллар мобайнида Эрон чегараларида хизмат қилган. Армия хизматидан кейинги йилларда пахтачилик бригадасини бошқарган. Ғалабанинг барча юбилей саналарида ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирда Узун туманидаги «Чақар» маҳалласида яшайди. Оиласида 2 нафар фарзанди бор.

Даврон Қорабоев

1926 йилда Сариосиё туманидаги Жончекка қишлоғида туғилган. 1944 йилда Сариосиёдан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Белоруссиянинг қатор шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. Шундан сўнг Руминияда жанг қилган. Қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда ҳисобчи, солиқчи, қишлоқ матбуот жамияти раиси вазифаларида ишлаган. 2002 йилда муборак хаж сафарида бўлиб қайтган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Жончекка қишлоғида яшайди. Оиласида 6 ўғил, 4 кизи бор.

Мухтор Абдувосиев

1936 йилда Тожикистон Республикасининг Нов туманида туғилган. 1955-1960 йилларда Венгрияда урушда бўлган. Сариосиё туманидан 1955 йилда армия сафларига жўнатилган. Венгрия воқеалари пайтида Будапешт, Кишвар, Озоф, Болотон шаҳарларида бўлган. Бу хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» медали, Ғалабанинг юбилей саналаридаги медаллар, «Ҳурмат белгиси» ордени билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Б. Очилдиев ширкат хўжалигининг У. Юсупов маҳалласида яшайди. Армия хизматидан кейинги йилларда хўжаликда механик, 1986-1992 йилларда автосервис бошлиғи бўлиб ишлаган. Оиласида 10 нафар фарзанди бор.

Ҳайдар Бўтаев

1919 йилда Узун туманида туғилган. 1942 йилда Сариосиё туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида пиёда аскар сифатида Калинин, Ленинград, Сталинград шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Жанговар хизматлари учун «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», медали «Ватан уруши» ордени, 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» орденлари шунингдек, қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда чорва соҳасида ишлаган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Б. Очилдиев ширкат хўжалигида яшайди.

Рашид Чориев

1922 йилда Сариосиё туманидаги Терак қишлоғида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариатидан 1942 йилда армия хизматида чақирилган. Уруш даврида Калинин, Сахалин, Литва, Латвия, Калининград шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. 1943 йилда Калинин шаҳри учун бўлган жанглار пайтида ярадор бўлган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Б. Очилдиев ширкат хўжалигининг «Қ. Деҳқон» маҳалласида яшайди. Урушдаги хизматлари учун 1942 йилда Сахалиндаги жанглар пайтида жасорати учун Фахрий ёрлик олган. Ғалабанинг барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Абдумўмин Қоржовов

1923 йилда Сариосиё туманидаги Бешкапа қишлоғида туғилган. 1941 йилнинг март ойида Сариосиёдан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Вертенев, Калинин, Смоленск ва бошқа шаҳарларни озод этишдаги жангларда қатнашган. Ярадорлиги туфайли 1944 йилнинг март ойида ўз юртига қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари, шунингдек, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Иккинчи жаҳон уруши даврида А. Қоржовов шахсий жасорат намуналарини ҳам кўрсатган. Белград шаҳри учун бўлаётган жанглар пайтида унга душманнинг ертўлада жойлашган гуруҳини йўқ қилиш вазифаси топширилган. Душманнинг катта миқдордаги озиқ-овқат ва қурол-яроғ омборига зарар етказилиб, чекинишга мажбур этган. Ана шу жасорати учун унга «Қизил юлдуз» ордени берилган. Жанггоҳларда тўрт марта яраланган, даволаниб, яна жангларга кирган. Минск шаҳрини озод қилишдаги жанглар пайтида ўнг кўлини қопқоқ қисмидан ўқ тешиб ўтган. Шу жароҳати туфайли у олти ой госпиталда ётган шундан сўнг, уйига жавоб берилган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Б. Очилдиев хўжалигидаги Бешкапа қишлоғида яшаётган собиқ жангчи А. Қоржовов урушдан кейинги йилларда бригадир, табель юритувчи, чўпон бўлиб ишлаб, нафақага чиққан. Оиласида 5 нафар фарзанди, 31 неvara ҳамда 4 чевараси бор.

Чори Эшмуродов

1925 йилда Тожикистоннинг Турсунзода туманида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилда урушга жўнатилган. Уруш йилларида Хитойда, Пекин шаҳридаги жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар ва орден билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Б. Очилдиев хўжалигида яшайди. Етти нафар фарзанди, қирқдан ортиқ неvara- чеваралари бор.

Эшбўри Нурматов

1924 йилда Сариосиё туманида туғилган. Шу тумандан армия хизматида жўнатилган. Уруш даврида Украина, Польша, Руминия, Чехославакия ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Армия сафларидаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, ғалабанинг турли юбилей саналаридаги

медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Б.Очилдиев ширкат хўжалигида яшайди.

Қарши Мусурмонов

1945 йилда Сариосиё туманидаги Жон-чекка қишлоғида туғилган. 1942 йилда Сариосиёдан армия хизматида жўнатилган. Дастлаб, Пенза вилоятининг Кузминьск туманида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Сўнгра фронтга жалб этилиб, Варшава, Минск, Смоленск, Витебск, Иваново шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. Ана шу жанглар пайтида бир неча бор оғир ярадор бўлган. Сўнгги жароҳат олганидан сўнг, Москва вилоятининг Владимирск туман госпиталида даволангандан кейин ногирон сифатида ўз ватанига қайтарилган. Уруш давридаги хизматлари учун бир қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Жон-чекка маҳалласида яшайди. Оиласида 10 нафар фарзанди, 19 та набираси бор.

Маҳатмирзо Ражапов

1918 йилда Сариосиё туманидаги Ғалабута қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг октябрь ойида ҳарбий хизматга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида асосан Москва ва унинг атрофидаги жангларда қатнашган. Шу жангларда қаттиқ ярадор бўлиб, госпиталда олти ой даволаниб, ногиронлиги туфайли ўз юртига қайтарилган. 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени билан тақдирланган. Шунингдек қатор юбилей саналарида ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Амир Темури хўжалигида яшайди.

Намоз Ҳаққулов

1920 йилда Сариосиё туманидаги Ворошилов қишлоғида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариатидан 1941 йилда армия сафларига жўнатилган. Аввал Ленинград frontiда, сўнгра 2-Белоруссия fronti таркибида Ленинград, Киев, Варшава, Шарқий Пруссия, Кенисберг шаҳарларида бўлган жангларда қатнашган. 1946 йилда жанггоҳлардан қадрдон қишлоғига қайтган. Урушдан кейинги йилларда ғалла, боғдорчилик бригадаларини бошқарган. Кейинчалик агроном, қишлоқ кенгаши раиси бўлиб ишлаган. Иккинчи жаҳон уруши йилларидаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши», «Қизил юлдуз» орденлари, 1945 йил январда Фахрий ёрлик, шу йилнинг феврилида Веризайти ва Раймалъзак шаҳарларини озод этишдаги хизматлари учун яна Фахрий ёрлик, «Жасурлиги учун», «Жанговар хизматлари учун», «Кенигсбергни олганлиги учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби жанговар мукофотлар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда эса барча юбилей медаллари ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Амир Темури ширкат хўжалигининг «Кичик жон-чекка» қишлоғида яшаётган собиқ жангчининг 6 нафар фарзанди бор. Уларнинг барчаси оталарига муносиб фарзандлар бўлиб етишиб, эл-юртга хизмат қилишмоқда. Унинг 38 невага ҳамда 3 нафар чевараси бор.

Йўлдош Абдиев

1924 йилда Сариосиё туманининг Кичик жон-чекка қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг 25 майида армия хизматига жўнатилган. Дастлаб, Волхов frontiда жангга кирган. 1928 йилнинг 28 августида Ленинград шаҳрида ярадор бўлиб, госпиталда бир ярим ой даволанган. Шундан сўнг, яна фронтга қайтган ва жангларга ўқ-дорилар етказиб бериш, озод қилинган ерларни миналардан тозалаш ишларида қатнашган. Шу тариқа у Воронеж, Саратов, Балашов, Ленинград шаҳарларида бўлган. 1944 йил Москва шаҳридаги ҳарбий заводда ишлаган ва 1945 йилнинг охирида ўз ватанига қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун 1945 йил 13 ноябрда «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, Ғалаба ва армия ташкил этилганлигининг барча юбилей саналаридаги медаллар, шунингдек мамлакатимизнинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Й.Абдиев дастлаб туман молия бўлимида, кейинчалик қишлоқ хўжалиги соҳасида бригадир, сут-товар фермасида мудир вазифасида ишлаб, нафақага чиққан. Меҳнатдаги муваффақиятлари учун ҳам қатор мукофотлар олган. «Ҳурмат белгиси» ордени, «Меҳнат фахрийси» медаллари кўксини бегаб турибди. Ҳозирги кунда у Узун туманидаги А.Темур номидаги ширкат хўжалигининг Кичик жон-чекка маҳалласида яшамоқда. Оиласида 5 нафар фарзанди бор.

Аҳмад Мусурмонов

1924 йилда Сариосиё туманидаги Ғалабута қишлоғида туғилган. Сариосиёдан 1941 йилда армия сафларига жўнатилган. Ҳарбий хизматни Москвада бошлаган. Шундан сўнг, Харьков ва Киев шаҳарлари учун жангга кирган. Киев шаҳридаги жанглар пайтида ярадор бўлган. Уруш давридаги хизматлари учун муносиб тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги А.Темур ширкат хўжалигида яшайди. Оиласида 1 нафар фарзанди, 4 невараси бор.

Бегали Мисиров

Сариосиё туманидаги «Сўфиён» қишлоқ кенгашининг «Ғалабута» қишлоғида туғилган. 1941 йилнинг 16 декабрида Сариосиёдан ҳарбий хизматга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Белоруссия fronti таркибидаги артиллерия қисмида хизмат қилган. Белоруссия fronti олиб борган жангларда қатнашиб, уч марта ярадор бўлган. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги А.Темур хўжалиги ҳудудида яшайди.

Қурбон Ҳусанов

1922 йилда Тожикистоннинг Регар туманида туғилган. 1941 йилнинг 10 сентябрида Тожикистоннинг Пахтаобод туманидан армия хизматига жўнатилган. 1942 йилнинг октябрь ойидан эътиборан жангларга Сталинградда кирган. Шу

жанглар пайтида октябрь ойида ярадор бўлган. Госпиталда даволанган. 1944 йилда Польшага жўнатилган. Варшава шахрини озод қилиш жангларида қатнашган. Иккинчи жаҳон уруши давридаги жасорати ва матонати учун 1943 йилнинг октябрь ойида «Жасурлиги учун», яна шу йилда «Жанговар хизматлари учун», 1945 йилда эса «Петербург шахрини ишғол қилганлиги учун» каби жанговар медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Ғалаба саналарида юбилей медаллари билан тақдирланиб, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Чинор» маҳалласида яшаётган Қ. Ҳусанов ўзи туғилиб ўсган хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлаган. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Мурод Бўтаев

1924 йилда Денов туманидаги «Ғалаба» хўжалигида туғилган. 1943 йил февраль ойида Қашқадарё вилоятининг Деҳқонобод тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликдан Қозоғистоннинг Семипалатинск шаҳрида ўтган. 1943 йилнинг апрель ойида уруш майдонларига сафарбар этилган. Аввал Минск сўнгра Брянск вилоятларида бўлган. Дастлабки жангларга ана шу вилоятда кирган. Шундан сўнг, жанглар билан Украинага, Чехославакияга, Польшага ўтган. Польша озод этилгач, 1945 йилда Германия ҳудудларига етиб борган. Уруш тугагач, ҳам армия сафларида қолдирилган. Германиянинг Гамбург, Аовоштейтен шаҳарларидаги комендатурада хизмат қилган. 1947 йилда ватанига қайтган. Жанггоҳлардан омон қайтган жангчи ўша пайтларда Узун туманида яшаётган акалари ҳузурига келди ва шу ерда ишлаб қолди. Шу туманга қарашли Оқмачит қишлоғидаги хўжаликда раис муовини бўлди. 1949 йилда эса Оқмачит қишлоқ кенгашига раис этиб сайланди. Бу вазифада у 1963 йилгача ишлади. 1963 йилдан кейин эса хўжаликка раис этиб сайланди. Бу вазифада у то 1991 йилгача ишлади. М. Бўтаев уруш давридаги хизматлари, тинчлик пайтидаги меҳнат ва ташкилотчилиги учун муносиб тақдирланган. У «Ватан уруши», «Октябрь революцияси», «Меҳнат Қизил Байроқ» орденлари ҳамда 21 та ҳар хил медаллар билан тақдирланган. Ўзбекистон ҳукуматининг Фахрий ёрлиғини беш марта олган. Оиласида 10 нафар фарзанди, 60 неvara, 11 чевараси бор.

Улаш Жумаев

1922 йилда Қашқадарё вилоятининг Деҳқонобод туманидаги Оқтош қишлоғида туғилган. 1943 йил февраль ойида ҳарбий хизматга Деҳқонобод туманидан жўнатилган. 2-Белоруссия армиясининг 125- гвардиячи ўқчи полки таркибида Белоруссия, Украинадаги қатор шаҳарларни озод этиш жангларида қатнашган. 1946 йилнинг май ойида армия сафларидан қайтган. Урушдаги хизматлари учун 12 та турли медаллар билан тақдирланган. Тинчлик йилларида ўрта мактабда ўқитувчилик қилган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Кичик жончекка маҳалла фуқаролар йиғинига қарашли «Кўрғонча» қишлоғида яшайди. Собиқ жангчининг 7 фарзанди, 60 неvara, 22 чевараси бор.

Замон Суюнов

1924 йилда Узун туманидаги «Серҳаракат» хўжалигининг Оқостона қишлоғида туғилган. 1942 йилда Сариосиёдан армия хизматида жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликдан ўтгандан сўнг, 1942 йилнинг сентябрь ойидан бошлаб жангларга кирган. Сталинград, Москва, Калининск, Курск, Украина, Польшада, Чехославакия, Руминия, Болгария, Германия ҳудудларидаги жангларда қатнашган. 1945 йилнинг февраль ойида ярадор бўлиб, аввал Польшада 6 ой, кейин Харьков госпиталида икки йил даволаниб, 1947 йилнинг январ ойида 2-гуруҳ ногирони сифатида ўз юртига қайтарилган. Жанггоҳларга дастлаб оддий аскар бўлиб кирган ва хизмат давомида ефрейтор, сўнгра сержант ҳарбий унвонларига эга бўлган З. Суюнов Украина фронтида танкчи ва зенит артиллерияси қисмларида хизмат қилиб, зенит артиллериясига бошчилик қилган. Урушдаги ана шу хизматлари учун у «Қизил юлдуз» ва бошқа орденлар, 20 дан ортиқ медаллар билан тақдирланган. Собиқ жангчи тинчлик йилларида асосан боғ яратиш билан машғул бўлган. Узоқ йиллар шу соҳада ишлади. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Оқостона» маҳалласида яшайтган З. Суюновнинг 12 нафар фарзанди, 80 нафар невара ҳамда 8 нафар чевараси бор.

Менгбой Худойкулов

1922 йил 28 октябрда Денов туманидаги Жийдабулоқ қишлоғида туғилган. 1942-1945 йиллар давомида Иккинчи жаҳон урушида бўлган. Волгоград, Курск, Киев учун бўлган жангларда қатнашган. 1- Украина фронти таркибидаги алоҳида ўқчи полкида бўлинма командири, взвод командири, сифатида жангларга кирган. Ҳозирги кунда у заҳирадаги катта лейтенант. Иккинчи жаҳон уруши давридаги фаолияти учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасорат» медали, 1-Украина фронти кўмондонининг Фахрий ёрлиғи билан тақдирланган. Бугунги кунларда Узун туманидаги «Серҳаракат» маҳалласида яшайди.

Хўжамберди Холиёров

Узун туманида 1920 йилда туғилган. 1940 йил 16 октябрда Денов туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатилган. 1940-1944 йиллар давомида Иккинчи жаҳон урушида қатнашган. Жангларни пиёдалар қисмида бошлаб, Харьков, Орёл, Брянск, Курск, Сталинград шаҳарларида 2-Украина фронти таркибида бўлган. Уруш даврида 28- танк дивизиясида миномётчи, кейинчалик эса командири бўлган. Жанглар пайтида бир неча бор разведкага юборилган. Алоҳида жасоратлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, Фахрий ёрлиқлар билан мукофотланган. Польша учун бўлган жанглар пайтида каттик ярадор бўлиб, даволангач, ўз юртига қайтарилган. 1944 йилда жанггоҳлардан омон қайтган Х.Холиёров ҳозирги кунда Узун туманидаги «Серҳаракат» маҳалласида яшайди. Оиласида 4 нафар ўғли, 2 нафар қизи ва 30 нафар невараси бор.

Бобоназар Хушнаев

1918 йилда Денов туманида туғилган. 1941 йилда армия хизматида жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Полтава, Харьков, Минск, Смоленск,

Москва шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. Пиёда аскарлар сафида хизмат қилган. Жанггоҳларда икки марта яраланган. Иккинчи бор Польшадаги жанглар пайтида ярадор бўлган ва ўз юртига қайтарилган. Урушдаги жасорат ва матонати учун «Қизил Юлдуз» ордени ҳамда қатор медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Серҳаракат» маҳалласида яшайди.

Омон Мухаммадиев

1916 йилда Денов туманидаги «Боботоғ» хўжалигининг Чегам қишлоғида туғилган. Денов туманидан 1941 йилнинг март ойида армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина, Харьков йўналишидаги 385-ўқчи дивизиянинг 1275-ўқчи полки таркибида жангларга кирган. 1943 йилда оғир ярадор бўлиб, ўзи яшайдиган Чегам қишлоғига қайтган. Уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, турли юбилей саналарида ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўқитувчилик қилган. Термиз ва Бухорода ўқиб, олий маълумот олган. Оиласида 5 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Файзобод» маҳалласида яшайди.

Жўрақул Донаев

1923 йилда Сариосиё туманидаги «Ўланкўл» маҳалласининг МТС қишлоғида туғилган. 1942 йилда Сариосиёдан ҳарбий хизматга жўнатилган. Ленинград вилоятидаги Борисоглебский шаҳрида дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан ўтиб, жангларга юборилган. 1942 йилнинг 27 августида оёғидан қаттиқ ярадор бўлган. Жанггоҳларда полк разведкачиси сифатида душманнинг танк-пулемётчи гуруҳини портлатиб юборган. «Ленинград муҳофаази учун» «Жанговар хизматлари учун» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда сувчи бўлиб ишлаган. Оиласида 6 фарзанди, 21 невараси бор. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Ўланкўл» маҳалласининг Арғамчи қишлоғида яшайди.

Барла Ҳасанов

1926 йилнинг 14 июлида Узун туманидаги Файзобод қишлоғида туғилган. 1944 йили Сариосиё туманидан армия хизматида жўнатилган. Уруш жанггоҳларида оддий аскар сифатида Ленинград, Мурманск, Мёника шаҳарлари учун жангларга кирган. Уруш давридаги хизматлари учун орден ва медаллар билан муносиб тақдирланган. Армия хизматидан 1947 йилда қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда ишчи, асаларичи, ферма мудири бўлиб ишлаган. 1983 йилда нафақага чиққан. Оиласида 6 нафар фарзанд вояга етган. 30 нафар невага ҳамда 13 нафар чевараси бор. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Файзобод» фуқаролар йиғинига қарашли «Файзобод» маҳалласида яшайди.

Аваз Маматқулов

1921 йилда Узун туманидаги Бақоти қишлоғида туғилган. 1941 йилда Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. 1942

йилдан эътиборан жанглarga кириб, Севастополь, Киев, Мосаск, Кишинёв, Харьков, Польша худудларидаги жанглarda қатнашган. 1943 йилда Кубань, Карпат тоғи, Руминия, Болгария, Византия, Австрия, Венгрияни озод қилишда, 1945 йилда Берлинни ишғол қилишда қатнашган. 1945 йилда армия сафларидан қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда тумандаги қатор мактабларда директор бўлиб ишлаган. «Халқ маорифи аълочиси» унвони билан тақдирланган. Ҳозирги кунда 1- гуруҳ ногирони бўлмиш А. Маматқулов уруш давридаги хизматлари учун «Кавказни озод қилганлиги учун», «Ғалаба», «Жасорат», «Шухрат» медаллари билан мукофотланган. Бугунги кунда унинг кўксини беабаб турган 3-даражали «Шухрат» ордени душман дзотини мардларча йўқ қилганлиги учун берилган. Собиқ жангчи бугунги кунда Узун туманида яшайди. Оиласида 4 нафар фарзанд вояга етган.

Мамаюсуф Муродов

1917 йилда Узун туманидаги Бақоти қишлоғида туғилган. Армия сафларига 1937 йилда қақирилган. Иккинчи жаҳон уруши бошланган 1941 йилда 1-Украина фронти таркибида жанглarga кирган. Харьков, Киев, Томск ҳамда Варшава шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. 1944 йилдаги қаттиқ жанглар пайтида чап қўлидан ярадор бўлган. Даволангач, яна жангга кирган. 1945 йилда армия сафларидан уйига қайтган. Ҳозирги кунда 2- гуруҳ ногирони бўлган М. Муродов урушдан кейинги йилларда аравакаш, кейинчалик оддий ишчи бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медалига сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Хурсанд» маҳалласида яшайди. Оиласида 2 нафар фарзанди бор.

Хўжам Тўрамуродов

1924 йилда Узун туманидаги Бақоти қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг 25 октябрида Шўрчи туманидан армия хизматида жўнатилган. Пенза вилоятининг Кузнецкий туманидаги Аненково шаҳарчасида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Олти ойлик ҳарбий машғулотлардан сўнг, 1-Украина фронти таркибига жўнатилган. Уруш даврида Украина худудидаги қатор шаҳар ва қишлоқларни, шунингдек, Киев шаҳрини озод этиш жангларида қатнашган. Жанглар пайтида уч марта ярадор бўлган. 1944 йилнинг 14 мартида оғир ярадор бўлиб, госпиталга тушган. Шу жароҳати туфайли Боқудаги ҳарбий госпиталда олти ой даволанган. Бу жанглар пайтида кўкрак қисмидан яраланиб, ўпкасининг бир қисми ичига кириб қолган учта пулемёт ўқи билан бирга олиб ташланган. Шундан сўнг, олти ойга уйига таътил берилган. Таътил тугагунча Иккинчи жаҳон уруши ҳам тугаб, армия сафларига қайтиб бормаган. Урушдан кейинги йилларда оддий ишчи бўлиб ишлаган. Жанггоҳлардаги жасурлиги ва матонати учун «Ватан уруши» ордени билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда юбилей саналарида медаллар билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Хурсанд» маҳалласида яшайди.

Намоз Қурбонов

1910 йилда Денов туманидаги Ўланкўл қишлоғида туғилган. Армия сафларига 1943 йилда, 32 ёшида сафарбар этилган. 1944 йилда фронтдан ногирон бўлиб қайтган. Урушдан кейинги йиллардан бошлаб то 1964 йилгача Денов туманидаги ўрмон хўжалигида ишчи бўлиб ишлаган. 1964 йилда Сариосиё туманидаги ҳозирги Б.Омонов хўжалигига кўчиб ўтиб, чўпон бўлиб ишлаган. Прибалтика ва Молдовиядаги жангларда қатнашиб кўлидан яраланиб, ногирон бўлиб қайтган Н. Қурбонов уруш давридаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Боботоғ» хўжалигида яшамокда. Оиласида 7 нафар фарзанд вояга етган. Собиқ жангчи 42 нафар неvara ҳамда 33 нафар чеваранинг бобоси.

Ботир Кенжабоев

1921 йилда Узун туманидаги Толтўғай қишлоғида туғилган. Армия сафларига 1941 йилда Денов туманидан жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида асосан Германия ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Жанглар пайтида кўли ва оёғидан икки марта қаттиқ ярадор бўлган. Томск шаҳридаги ҳарбий госпиталда даволанган. Магнитогорск шаҳри учун жангларга кирган. Уруш давридаги хизматлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган. Ҳаёти давомида бригадир, ферма мудири ҳамда омборчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги "Боботоғ" қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли Толтўғай қишлоғида яшайди.

Мамаражаб Пардаев

1925 йил 16 февралда Денов туманидаги Малик қишлоғида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 17 ёшида армия хизматига 1943 йил 24 апрелда жўнатилган. Дастлаб, 2-Белоруссия fronti, кейинчалик Витебскдаги 123-ўқчи полк таркибида хизмат қилган. 1944 йилнинг май ойидаги жанглар пайтида чап кўлидан яраланиб, 1- гуруҳ ногирони сифатида ўз юртига қайтарилган. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари, шунингдек, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан мукофотланган. Ўндан ортиқ Фахрий ёрлиқлар сохиби. Урушдан кейинги йилларда ҳисобчи, омбор мудири, ғазначи вазифаларида ишлаган. Ҳозир Узун туманидаги «Боботоғ» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Янгиобод» маҳалласида яшайди. Оиласида 13 нафар фарзанд вояга етган. Ҳозирги кунда собиқ жангчининг 84 невараси, 47 чевараси бор.

Тошбой Суёнов

1922 йилда Толтўғай қишлоғида туғилган. Денов туман ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилда армия хизматига жўнатилган. Уруш даврида кўплаб қишлоқ ва шаҳарларни озод этиш жангларида қатнашган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши қатнашчиси» ордени, қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Жанггоҳлардан ногирон бўлиб қайтган. Урушдан кейинги йилларда сотувчи, ҳисобчи, почтачи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Боботоғ» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли Толтўғай маҳалласида фарзандлари ардоғида яшамокда.

Тошмурод Ҳайитов

1916 йилда Сариосиё туманидаги Хўжаасмин қишлоғида туғилган. Армия сафларига 1938 йилнинг сентябрь ойида Сариосиё туманидан жўнатилган. 1940 йилда ҳарбий хизматни ўтаб қайтгач, мактабда ўқитувчи бўлиб ишлаган. 1941 йилда Иккинчи жаҳон уруши бошлангач, яна армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Сталинград ва Германиянинг Истроуборг шаҳрида бўлган жангларда қатнашган. Хизматлари учун «Варшавани озод қилганлиги учун», «Жанговар хизматлари учун» ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда дастлаб ўқитувчи, сўнгра эса 20 йил давомида боғбон бўлиб ишлаган. Оиласида 4 нафар фарзанд вояга етган. Ҳозирги кунда «Хонжиза» ширкат хўжалигидаги «Хўжаасмин» қишлоғида яшайди.

Фатхулло Ғайбуллаев

1918 йилда Сариосиё туманидаги Хонжиза қишлоғида туғилиб, ўсган. Сариосиё туманидан 1939 йилда армия хизматида жўнатилган. Ҳарбий хизматни Украинада ўтаган. Финляндия уруши қатнашчиси. Латвия, Литва, Руминия учун бўлган урушда қатнашган. Шундан сўнг, бир ярим йил мобайнида Молдавияда ҳарбий хизматни давом эттирган. Иккинчи жаҳон урушида 1944 йилгача бўлган. Жанглар пайтида қўлидан яраланган. Шу туфайли Николаев шаҳридаги ҳарбий госпиталда даволанган. 1945 йилнинг январь ойида Ватанига қайтган. Урушдан кейинги йилларда чўпон бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун 7 та медал ҳамда 5 та Фахрий ёрлиқ билан тақдирланган. Оиласида 9 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Хонжиза қишлоғида яшайди. 68 нафар нева-чеваралари бор.

Аҳмад Самадов

1909 йилда Сариосиё туманидаги «Хонжиза» хўжалигининг Десурх қишлоғида туғилган. Сариосиёдан 1941 йил 27 апрелда армия хизматида жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан Воронеж шаҳрида ўтган. 1942 йилда жангларга кириб, ўнг қўли ва ўнг оёғидан ярадор бўлган. 1943 йилда Грузиянинг Кутаиси шаҳар ҳарбий госпиталида даволанган. Шундан сўнг, Сталинград учун бўлган жангларда қатнашган. Армия сафларидан 1947 йилда қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда ўттиз йил чўпонлик қилган. Уруш давридаги хизматлари муносиб тақдирланган. Оиласида 4 нафар фарзанд вояга етган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги "Хонжиза" ширкат хўжалигининг Десурх қишлоғида яшайди.

Ашур Давлатов

1921 йилда Сариосиё туманидаги Ғалабўта қишлоғида туғилган. Армия сафларига Сариосиё туманидан 1942 йилда жўнатилган. Сталинград, Украина учун жангларга кирган. Ярадор бўлиб, 1943 йилда фронтдан қайтган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги Амир Темур ширкат хўжалигида яшайди. Оиласида 4 нафар фарзанд вояга етган. 14 нева ва 4 нафар чеваранинг бобоси.

Нурали Бердиев

1926 йил 17 июнда Денов туманидаги ҳозирги «Холчаён» хўжалиги худудида туғилган. Денов туман ҳарбий комиссариати томонидан 1944 йил 16 майда армия сафларига жўнатилган. Шу йилнинг декабридан бошлаб, Семипалатинск шаҳридаги 209- ўқчи полкида хизматда бўлган. 1945 йил апрель ойидан бошлаб, 1-Белоруссия фронтининг заҳира полки таркибида Ҳасан кўли учун бўлган жангларга кирган. Польшадаги жангларда қатнашиб, Германиянинг Шўйнак ва Вердоб шаҳарларидаги жангларда пиёда аскар сифатида қатнашган. Ғалабадан сўнг, Германияда қолган ва хизматни давом эттирган. Шундан сўнг, 1947 йилнинг январидан бошлаб, Киев ва Нижний Новгород шаҳарларида хизматни давом эттирган. 1950 йилнинг 20 апрелида хизматдан қайтган. Уруш давридаги хизматлари муносиб тақдирланган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Узун туманида яшайди.

Ибодулло Тўрахонов

1917 йилда Денов туманидаги Пистамозор қишлоғида туғилган. 1939 йилда Денов туманидан армия хизматида чақирилган. 1939 йилда Финляндия урушида қатнашган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангач, Россия худудидаги жангларда иштирок этган. Армия сафларидан 1946 йилда қайтган. Урушдан кейинги йилларда ўқитувчи, Боботоғ ўрмон хўжалигида ўрмонбеги бўлиб ишлаган. Урушдаги хизматлари туфайли қатор юбилей ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ҳамда «Шухрат» медаллари билан тақдирланган. Оиласида 6 нафар фарзанд вояга етган. Ҳозирги кунда Узун туманидаги «Файзобод» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли Ўланкўл қишлоғида яшайди.

ШЕРОБОД ТУМАНИ

Намоз Жумаев

Шеробод туманидаги Бойбулоқ қишлоғида 1925 йилда туғилган. 1942 йилда ҳарбий хизматга жўнатилган. Иккинчи жаҳон урушида пулемётчи бўлиб Украина fronti таркибида жангларга кирган. Уруш вақтида уч маротаба жароҳат олганлиги учун 1945 йилда биринчилардан бўлиб армия сафаридан уйига жўнатилган. Уруш йилларидаги хизматлари учун орден- медаллар билан муносиб тақдирланган. 1994 йилда Президентимиз фармони билан «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги У. Туропов ширкат хўжалигининг «Бойбулоқ» маҳалласида яшайди. Оиласида 7 нафар фарзандлари бор.

Карим Шукуров

1924 йилда Шеробод туманидаги «Гулистон» хўжалигининг Кампиртепа қишлоғида туғилган. Шеробод туманида 1941 йилда армия хизматида чақирилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида 383 ва 1263-ўқчи полкларида хизмат қилган. Уруш даврида уч маротаба жароҳатланганлиги учун 1945 йилда армия хизматидан қайтарилган. 1943 йилда «Қизил юлдуз» ордени, Кингсбург шаҳри ва қалъаси

штурмида қатнашганлиги учун Олий Бош қўмондон имзоси билан «Раҳматнома» олган. Шунингдек, ғалабанинг қатор юбилей саналарида ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Оққўрғон» маҳалласида яшайди.

Жума Маманазаров

Шеробод туманидаги Бойбулоқ қишлоғида туғилган. Иккинчи жаҳон урушига 1942 йилда Шеробод туманидан жўнатилган. Уруш йилларидан Харьков, Сталинград учун бўлган жангларда қатнашган. Ярадор бўлиб, 1944 йилда ўз юртига қайтиб келган. Биринчи гуруҳ уруш ногирони. Урушдаги хизматлари учун қатор медалларга, шунингдек, Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги У. Туропов хўжалигининг «Пахтакор» маҳалласида яшайди. 11 фарзанди, 104 нафар невара- чевараси бор.

Бозор Мусурмонов

1912 йилда Шеробод туманидаги «Наврўз» ширкат хўжалиги ҳудудида туғилган. 1940 йилда армия сафига чақирилган. 1942-1946 йилларда жаҳон урушида бўлган. 1946 йилда уйига қайтиб келган. «1946 йилда Германия устидан қозонилган ғалаба» медали билан тақдирланган. Шунингдек, қатор юбилей медалларига ҳам сазовор бўлган. Урушдан кейинги меҳнатда кўрсатган ибратлари учун «Меҳнат Қизил Байроқ» ордени билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шеробод туманида яшайди.

Норқобил Исматов

1915 йилда Шеробод туманидаги Бойбулоқ қишлоғида туғилган. 1940-1945 йилларда армия хизматида бўлган. Уруш даврида Курск, Орловск шаҳарларини озод қилишда қатнашган. 1945 йилда ярадор бўлиб, ватанига қайтган. Уруш йилларидаги хизматлари учун муносиб тақдирланган. 1994 йилда Ўзбекистон республикасининг «Жасорат» медалини олган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги У.Туропов ширкат хўжалигининг «Бойбулоқ» маҳалласида яшайди. Оиласида 10 нафар фарзанди бор.

Бозор Жумаев

1925 йилда Шеробод туманидаги Оққўрғон қишлоғида туғилган. Шу тумандан 1943 йилда армия хизматида жўнатилган. Уруш даврида Смоленск, Харьков, Петропавловск вилоятлари ҳудудидаги жангларда қатнашган. Уруш йилларидаги хизматлари учун орден ва медаллар билан муносиб тақдирланган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Оққўрғон» маҳалласида яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанди бор.

Исо Алиқулов

1921 йилда Шеробод туманидаги Чуқуркўл қишлоғида туғилган. 1941 йилда армия хизматига бориб урушда қатнашган. Уруш йилларидаги хизматлари учун муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда чўпон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Чуқуркўл» маҳалласида яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанди бор.

Тўра Исматов

1922 йилда Шеробод туманидаги Сеплон қишлоғида туғилган. 1942 йилда армия хизматига жўнатилган. Уруш даврида ҳаво десанти қисмлари таркибида хизмат қилган, Воронеж, Саратов, Горький шаҳарларини озод этишдаги жангларда тўлиқ қатнашган. Уруш йилларидаги хизматлари учун муносиб тақдирланган. Жумладан, «Улуғ Ватан уруши қатнашчиси» ордени, Ғалабанинг турли саналаридаги юбилей медаллари ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медаллари унинг кўксини безаб турибди. Урушдан кейинги йилларда табель юритувчи, кейинчалик эса мактабда хўжалик ишлари юритувчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Сеплон» маҳалласида яшайди.

Эшмурод Хўжамбердиев

1916 йилда Шеробод туманидаги Қизил Олма қишлоғида туғилган. 1942 йилда армия хизматига жўнатилган. Уруш даврида Сталинград, Волгоград, Ростов-Дон, Словакия, Венгрия, Руминия учун бўлган жангларда қатнашган. Жанглар пайтида неча бор яраланган бўлса-да, даволатиб яна жангларга жўнатилган. Уруш йилларидаги хизматлари учун «Улуғ Ватан уруши қатнашчиси» ордени, Ғалабанинг турли саналаридаги юбилей медаллари ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медаллари муносиб тақдирланган. 1947 йилда фронтдан қайтиб келгандан сўнг ўзи яшаётган хўжаликда бригада бошлиғи, табель юритувчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Тупор» қишлоғида яшайди.

Панжи Бобоназаров

1922 йилда Шеробод туманидаги Чуқуркўл қишлоғида туғилган. 1941-1945 йилларда урушда хизмат қилган. Уруш йилларидаги хизматлари учун муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда бош чўпон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги Чуқуркўл қишлоғида яшайди.

Райимқул Мирзаев

1919 йилда Шеробод туманидаги Пошхурт қишлоғида туғилган. 1940 йилда армия хизматига жўнатилган. Ҳарбий хизмат даврида Иккинчи жаҳон уруши бошланган. Ставрополь шаҳрида жойлашган гвардиячи дивизиянинг пиёда артиллерия қўшинлари сафида бўлган. 1943 йилдаги жанглар пайтида яраланиб, Киев госпиталида даволанган. Шундан сўнг, Белоруссия фронти таркибидаги жангларга кирган. Жангда яна боши ва оёғидан ярадор бўлиб, бошидан 8 та осколка олинган. 1946 йилда ўз юртига қайтган. Уруш йилларидаги хизматлари учун муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда пахтачилик бригадасида звено бошлиғи, кейинчалик 20 йил мобайнида фермер хўжалигида молбоқар

бўлиб ишлаган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор. Ҳозирги пайтда Шеробод туманидаги Пошхўрт қишлоғида яшайди.

Эшна Останақулов

1923 йилда Шеробод туманидаги «Кампиртепа» қишлоғида туғилган. Шерабоддан 1942 йил 22 июнда армия сафарларига жўнатилган. Қуйбешиб, Боку, Ростов-Дон, Запорчи шаҳарларидаги жангларда қатнашиб келган. Хизматлари учун 2 та орден, 8 медал билан тақдирланган. 8 нафар фарзанди, 50 дан ортиқ нева-чеваралари бор. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳридаги Т. Тўла номи кўчада яшайди.

Алламурод Алламуродов.

1926 йилда Шеробод туманидаги Кампиртепа қишлоғида туғилган. Армия хизматига 1944 йилда жўнатилган, Чехославакия ҳудудларида жанг қилган. Сўнгра Украинага қайтарилган. Армия сафларидан 1947 йилда қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Кампиртепа қишлоғида яшайди.

Тоғайназар Хўшназаров

Шеробод туманидаги Пошхурт қишлоғидаги 1915 йилда туғилган. 1941 йилда Шерободдан армия хизматига жўнатилган. Уч йил мобайнида турли жангоҳларда бўлган. Польшани озод этиш учун қаттиқ жангларда иштирок этди. 1945 йилда жанглар пайтида оғир ярадор бўлиб, душманга аср тушди. Бир қатор тақдирдошлари билан маҳбуслик азобини бошдан кечирди. Асирликдан ҳалос этилгач, Киев шаҳрига олиб келишди ва шу ердан ватанига жўнатилган. Қатор юбилей медаллари қаторида «Жасорат» медаллари билан ҳам тақдирланди. Урушдан кейинги йилларда боғдорчиликда ишлаб боғлар яратди. Ҳозирги кунда оиласида 8 нафар фарзанди бор. 1994 йилда «Кўча» маҳалласига қаршли «Фахрийлар» боғида ишлаб, 2002 йилгача қоравуллик қилди.

Абдусоат Тўраев

1924 йил 1 июлда Шеробод туманидаги Чуқуркўл қишлоғида туғилган. 1942 йилдан Шеробод туманидан ҳарбий хизматга кетган. 3 ойлик ҳарбий тайёргарликдан сўнг, Белоруссия, Украина ва Сталинград жангларида қатнашган. 1944 йилда чап оёғидан яраланиб Озарбайжоннинг Кровобод шаҳридаги госпиталда даволанган. Уруш даврида разведкачи бўлган жангоҳлардан ярадор бўлиб, 1944 йилда қайтиб келган. Шундан сўнг дала қоровули, бригада бошлиғи бўлиб меҳнат қилган. Оиласида 3 нафар фарзанди вояга етган. Ҳозирги кунда У.Юсупов ширкат хўжалигининг «Меҳнатобод» маҳалласида яшайди.

Мамараҳим Жумаев

1924 йилнинг 15 майида Шеробод туманидаги Оққўрғон қишлоғида туғилган. 1942 йилда армия сафларига Шеробод туманидан кетган. Уруш давридан Владивосток чегараларини кўриклаш хизматида бўлган. Уруш давридаги

хизматлари учун катор медаллар билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медалини уруш фахрийларини эсталик медалини олган. Жангоҳлардан 1947 йил 26 майда ўз юртига қайтиб келган. Ҳозирги кунда 1-гуруҳ ногирони. Шеробод туманидаги «Гулистон» хўжалигининг «Оққўрғон» маҳалласида яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанди бор.

Эргаш Номозов.

1915 йилда туғилган Шеробод туманида. 1943 йил март ойида армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Москва остоналарида жанг қилган. Иккинчи жаҳон жангоҳларига 44-ўқчи полки таркибида ўқчи бўлиб кирган. 1944 йил январида яраланиб урушдан кейинги йилларда хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлаган. Э.Номозов 1947 йилда «Жасурлиги учун» медали билан, кейинги йилларда эса юбилей медаллари, Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан мукофотланган. Оиласида 6 нафар фарзанди бор.

Ҳасан Алиқулов

Шеробод туманидаги Лайлагон қишлоғида 1923 йилда туғилган. Шеробод туманидан армия хизматигага 1941 йилда жўнатилган. Уруш даврида миномётчи полкида Ленинграддан то Берлингача бўлган жангларда қатнашган. Жангоҳлардан 1945 йилда қайтган. Фронтдан қайтгандан сўнг, Тошкентда ички ишлар бўлимида 1950 йилгача ишлаган. Ҳарбий унвони подполковник. Оиласида 4 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳридаги «Ғалаба» маҳалласида яшайди.

Одил Норкелдиев

Шеробод туманидаги Лайлагон қишлоғида 1923 йилда туғилган. Шеробод туманидан армия хизматига 1946 йилда жўнатилган. 1946-1948 йиллар давомида Украина fronti таркибида хизмат қилган. 1947 йилда икки маротаба яраланган. Оиласида 4 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳридаги «Ғалаба» маҳалласида яшайди.

Қамбар Шамшиев

Шеробод туманидаги Лайлагон қишлоғида 1926 йилда туғилган. Шеробод туманидан армия хизматига 1943 йилда жўнатилган. Уруш даврида Шимолий Украинанинг «Сталинская» дивизияси таркибида жангларга кирган. Жанглар пайтида икки маротаба яраланган. Уруш даврида «Қизил юлдуз» ордени билан тақдирланган. Польша ва Берлин учун бўлган жангларда ҳам иштирок этган. 1945 йилда ўз юртига қайтган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳридаги «Ғалаба» маҳалласида яшайди.

Жўра Ҳамидов

Шеробод туманидан 1924 йилда туғилган. Шеробод туманидан армия хизматига 1943 йилда жўнатилган. Кавказ фронтининг 389- дивизиясидаги 1279-ўқчи полкида минимётчи-мўлжалловчи бўлиб, жангларга кирган. 1943 йилда жанглардаги жасорати учун «Қизил юлдуз» ордени билан тақдирланган. Ҳарбий унвони кичик сержант. Жангоҳлардан 1947 йилда ўз она юртига қайтган.

Оиласида 5 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳридаги «Ғалаба» маҳалласида яшайди.

Бобо Шарафуллаев

Шеробод туманидаги Хатак қишлоғида 1925 йилда туғилган. Шеробод туманидан армия хизматига 1943 йилда кетиб оғир ярадор бўлганлиги учун 1944 йилда қайтиб келган. 1945 йилда Тожикистонга кўчиб ўтган. Ўша ерда ички ишлар бўлимида ишлаган. Яна ўз юртига қайтиб келгач, 1959 йилдан 1960 йилгача хар хил ишларда ишлаган. 1966 йилда Шеробод қурилиш монтаж ишларига бош бўлган. Шу вазифадан нафақага чиққан. 12 йил мобайнида туман фахрийлар кенгашини бошқарган. Урушдаги хизматлари учун 1- даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени каби 20 дан ортиқ орден ва медаллар билан тақдирланган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор.

Хамро Жўраев

1923 йилда Шеробод туманида туғилган. Шеробод туманидан армия хизматига 1941 йилда жўнатилган. Уруш даврида Сталинград frontiда бўлиб, от- арава билан ярадорларни ташиган. «Жасурлиги учун» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда пахта тозалаш билан ишлаган. Мехнатдаги ютуқлари учун орден билан тақдирланган. Мамлакатимизнинг «Жасорат» медали билан ҳам тақдирланган. Оиласида 6 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳридаги С. Абдуқаххор кўчасида яшайди.

Алпаис Махмудов

Шеробод туманидаги Тарокчи қишлоғида 1923 йилда туғилган. Шеробод туманидан армия хизматига 1942 йилда жўнатилган. Асосан Оренбург шаҳри учун бўлган жангларда пулимётчи бўлиб қатнашган. 1945 йилда ярадорлиги туфайли ўз юртига қайтарилган. Урушдаги хизматлари учун 3- даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, мамлакатимизнинг «Жасорат» медали билан ҳам тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Шеробод пахта тозалаш заводида ёнғинга қарши кураш бўлимида ишлаган. Оиласида 5 нафар фарзанди бор.

Нормухаммад Мисиров

Шеробод туманидаги Қизил олма қишлоғида 1920 йилда туғилган. Шеробод туманидан армия хизматига 1940 йилда жўнатилган. Украинадаги Винница шаҳрида ҳарбий хизматни ўтаган. Бир йиллик хизматдан сўнг фронтга жўнатилган. 1 Украина fronti таркибида Киев шаҳри учун жангга кирган. Даволангач, Москва, Калининград шаҳарлари учун жангга кирган. «Жасурлиги учун», «Ленинград муҳофаази учун» медаллари билан мукофотланган. Мамлакатимизнинг «Жасорат» медали билан ҳам тақдирланган. 1944 йилда қайтган жангчи ўз юртида турли ишлар билан ишлаган. Ҳозирги кунда 5 нафар фарзанди бор.

Худоймурод Ҳасанов.

1920 йил 29 февралда Шеробод туманидаги Ғуржак қишлоғида туғилган. Шерободдан 1944 йилда фронтга жўнатилган. 1950 йилгача армия хизматида бўлган. Урушдан кейинги йилларда Жарқўрғон туманида милиция ходими бўлиб

ишлаган. Кейинчалик ҳайдовчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шеробод туманида яшайди.

Боймат Сарибоев

Шеробод туманида 1912 йилда туғилган. Шу тумандан 1941 йилда армия сафарларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Белоруссия fronti таркибида жангларга кирган. Берлин шахригача борган. Уруш давридаги хизматлари туфайли «Жасурлиги учун» ва катор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги Ғуржак-2 қишлоқ фуқаролар йиғининига қарашли «Ғуржак» қишлоғида яшайди. Оиласида 3 нафар фарзанди вояга етган.

Тошпўлат Нормуродов

1924 йилнинг январиди Шеробод туманидаги Лайлагон қишлоғида туғилган. 1944 йилда ҳарбий хизматга жўнатилган. Дастлаб, Қозоғистондаги 209-захира полкида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Шундан сўнг, Польша, Чехославакия, Белорусия ва Германия ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги У.Туропов номли ширкат хўжалиги ҳудудида яшаб келаётган Т.Нормуродов урушдаги хизматлари учун муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўқитувчилик қилган. Оиласида 5 нафар фарзанди ва 50 нафар невара-чеваралари бор.

Қаландар Қулсоатов

1926 йилда Шеробод туманидаги Ғуржак қишлоғида туғилган. Армия сафларига 1943 йилда Шеробод туманидан жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Белоруссия fronti таркибида жангларда кирган. Армия хизматидан 1947 йилда қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, «Жасурлиги учун», «Берлинни олгани учун» медаллари ҳамда катор юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида 2 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги Ғуржак-2 қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Ғуржак» қишлоғида яшайди.

Ражаб Ҳайитов

1926 йилда Шеробод туманидаги Лайлагон қишлоғида туғилган. Ҳарбий хизматга Шерободдан 1944 йилда жўнатилган. Уруш даврида Германия ва Польша ҳудудларида жангларга кирган. Иккинчи жаҳон урушидаги хизматлари туфайли «Варшавани озод қилганлиги учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» ҳамда катор юбилей медаллари билан тақдирланган. Бу собиқ жангчи фаолияти 16 та медал билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Лайлагон қишлоғида яшайди.

Худойберди Тўлаганов

1923 йилда Шеробод туманида туғилган. Шу тумандан 1942 йилда ҳарбий хизматга жўнатилган. Уруш даврида Новосибирск, Балашов, Саратов, Волгоград шаҳарларини озод этишдаги жангларда қатнашган. 1943 йилда оғир ярдор бўлиб,

ватанига қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун «Жасорат» ва бошқа юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида 8 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги Гулистон қишлоғида яшайди.

Улуғберди Тилолов

Шеробод туманидаги «Работак» қишлоқ фуқаролар йиғинининг Исори қишлоғида 1926 йилда туғилган. 1941 йилнинг 27 май куни Шеробод туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликлардан сўнг, Сталинград fronti таркибида жангларга кирган. Уруш даврида 99-мото пидеа полкида хизмат қилган. У.Тилолов Мамай қўрғонини озод этишдаги қаттиқ жангларда қатнашган. Шу жанглар пайтида оғир ярадор бўлиб, 1942 йилнинг ноябрида ўз юртига қайтарилган. Ана шу жанглардаги жасорати ва матонати туфайли «Жасорат» медали билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги Н.Муродов номли ширкат хўжалигида яшаётган собиқ жангчи урушдан кейинги йилларда омбор мудир, қишлоқ кенгаши ва хўжалик раиси, бригада бошлиғи вазифаларида ишлаган. Оиласида 14 нафар фарзанди, 90 дан ортиқ нева-чеваралари бор. Унинг кўксини қатор орден ва медаллар бегаб турибди.

Нормат Пардаев

1926 йилда Шеробод туманида туғилган. 1944 йилда Шерободдан ҳарбий хизматга жўнатилган. Уруш даврида Одер, Берлин учун жангларга кирган. Хизматлари туфайли 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Улуғ Ватан уруши даврида Одер жангларида қатнашганлиги учун» каби қатор медалларга сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Гулистон» қишлоғида яшаётган собиқ жангчининг 9 нафар фарзанди бор.

Тилов Раззоқов

1923 йилнинг 17 майида Шеробод туманида туғилган. 1942 йил май ойида Шеробод туманидан армия хизматида жўнатилган. Уруш даврида Сталинграддаги жангларда қатнашиб, 104-мото-ўқчи полки таркибида босқинчи душманларга қарши курашди. 1943 йилдаги шиддатли жанглар пайтида ўнг қўлидан оғир жароҳат олди. Госпиталда даволангач, ўзи туғилиб ўсган юртга қайтариб юборилди. Урушдан кейинги йилларда у ўзи яшаётган хўжаликда ишлади. 1951 йилда Самарқанддаги асаричилик курсларида ўқиб келиб, ўз хўжалигида бу соҳани ривожлантиришга киришди. Қарийб 21 йил асаричилик билан шуғулланди. Уруш давридаги хизматлари учун эса «Ватан уруши» ордени ҳамда қатор юбилей медаллари билан тақдирланди. Кейинги йилларда Н.Муродов хўжалигига кўчиб ўтиб, бу ерда сувчи, бригадир бўлиб ишлади. Ҳозирги кунда ҳам ана шу хўжаликда яшаётган собиқ жангчи фарзандлари камолдан мамнун ҳолда умр кечирмоқда. У Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали соҳибидир.

Раҳим Мақсудов

1924 йилда Шеробод туманида туғилган. 1941 йилда армия хизматига жўнатилган. Уруш даврида Украинанинг Харьков, Киев шаҳарлари учун бўлган жангларга кирган. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Украинани озод қилганлиги учун» каби қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Олис жанггоҳлардан 1945 йилда қайтган. Р.Мақсудов ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Гулистон» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли Оқ кўприк қишлоғида яшамоқда.

Туроб Жумаев

1924 йил 15 июлда Бойсун туманида туғилган. 1939 йилда Тожикистонга кўчиб ўтган ва ўша ердан 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида 1-Украина fronti таркибида Карпатдан то Берлингача бўлган жанговор йўлни босиб ўтган. 1943 йилда ярадор бўлиб, даволангач, яна жангларга кирган. Урушдаги хизматлари учун фронтда «Қизил юлдуз» ва «Жасорат» орденлари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда қатор юбилей медалларига сазовор бўлган. 1945 йилнинг октябрь ойида фронтдан қайтган. 2-гурӯҳ ногирони. 8 нафар фарзанди, 25 нафар невара-чеваралари бор. Ҳозирги кунда Шерободдаги «Навбур» маҳалласида яшамоқда.

Парда Шодмонов

1915 йилда Шеробод туманида туғилган. Шу тумандан 1942 йилда ҳарбий хизматга жўнатилган. Уруш даврида Украина, Белоруссия, Польша ва бошқа ҳудудлардаги жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун бир қатор жанговор медаллар, жумладан, «Кавказни озод қилганлиги учун», шунингдек, «Жасорат» ва 2-даражали «Ватан уруши қатнашчиси» орденлари, Ғалабанинг турли саналарида юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Гулистон» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Ашурхилват» маҳалласида яшайди. Оиласида 7 нафар фарзанди бор.

Бўрон Қосимов

1925 йилда Шеробод туманидаги Рабатак қишлоғида туғилган. Шеробод туман ҳарбий комиссариати томонидан 1943 йилда армия хизматига жўнатилган. Бухорода икки ой ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Пиёда аскарлар сафида автоматчи бўлган. Сталинград ва Смоленск учун бўлган жангларда қатнашган. Смоленск учун бўлган жанглар пайтида 1944 йилда ярадор бўлган. Уруш давридаги хизматлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган. Асосан қишлоқ хўжалиги соҳасида ишлаган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Дўстлик» ширкат хўжалигининг Қизилгул қишлоғида яшайди. Оиласида 9 нафар фарзанди, 9 нафар невараси бор.

Амир Авазов

1925 йилда Шеробод туманида туғилган. Шу тумандан 1943 йилда ҳарбий хизматга жўнатилган. Уруш даврида Сталинград, Чкалов, Петропавловск шаҳарлари учун жангларга кирган. 1944 йилда оғир яралангандан сўнг, ўз юртига ногирон сифатида қайтарилган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Гулистон»

қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Оқ кўприк» қишлоғида яшаётган А.Авазов «Жасорат» ва қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган.

Содик Ражабов

1917 йилда Шеробод туманидаги Рабатак қишлоғида туғилган. Шеробод ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатилган. Уруш даврида Севастополь, Украинанинг Одеса, Киев шаҳарлари учун жангга кирган. Уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, «Жасорат» ва бошқа қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги Дўстлик хўжалигининг Ҳакимобод маҳалласида яшайди.

Сулаймон Маматқулов

1924 йил 11 мартда Шеробод туманида туғилган. 1942 йил 4 сентябрда армия хизматида юборилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Белоруссия, Тула, Брянск вилоятларидаги жангларда қатнашган. Жанговор хизматлари учун 2 та орден ва 17 та медал билан тақдирланган. Оиласида 10 нафар фарзанди бор. Ҳозирги пайтда Шеробод шаҳар Катта ҳаёт маҳалласи, Э.Бердиев кўчасида яшайди.

Ражаб Бозоров

1925 йилда Шеробод туманидаги Пошхурт қишлоғида туғилган. 1944 йилнинг январь ойида армия сафларига жўнатилган. Чирчиқ шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. 1944-1945 йилларда ўқчи сифатида армия сафларида бўлган. 1945 йилнинг март ойида Польша чегарасидаги жангларда қатнашди. Маршал Жуков қўмондонлигидаги 1-Белоруссия fronti таркибида жанг қилиб «Хатинь» концлагерини озод этишда қатнашди. Шундан сўнг, Одер дарёси бўйига жўнаб кетишди. Оғир жанглар билан Берлин остонасига етиб боришди. Берлин учун штурмлар 1 майдан 2 майга ўтар кечасида бошланди. У хизмат қилаётган дивизияга Эльба дарёси бўйидаги шаҳар-қишлоқлардан озод қилиш вазифаси топширилди. 1945 йилнинг 9 майида Америка-Англия-Франция армияларидаги ҳамкасблари билан Ғалабани нишонлашди. Уруш тугагач, асирга тушганларни, оккупация қилганларни озод этиш, оғир саноатни кўчириш каби хизматларга навбат келганди. Бу борада ҳам Р.Бозоров армия сафларида қолиб, 1947 йилгача хизматда бўлди. У хизмат қилаётган дивизия 1947 йилнинг декабрида Украинани бендерчилардан тозалашга ташланди. Жанггоҳларда қатор ўқчи полклари, рота бўлинмаларида жанг қилган Р.Бозоров соғ-саломат ўз юртига 1950 йилда қайтди. Урушдаги хизматлари эса 14 та жанговор орден-медаллар бўлиб кўксига зеб берди. Урушдан сўнгги йилларда у ўрта мактабда ҳарбий таълим ўқитувчиси бўлиб ишлаб, Қарши педагогика институтида сиртдан ўқиди. 1985 йилгача мактабда ёшларга дарс берди. Бугунги кунда у Шеробод туманида фарзандлари, нева-чеваралари ардоғида фаровон турмуш кечирмоқда.

Шодмон Эгамбердиев

1922 йил 15 майда Шеробод туманидаги Ғуржак қишлоғида туғилган. 1943 йил 8 февралда армия хизматида жўнатилган. 1946 йил 31 декабрда армия

хизматидан қайтган. Уруш давридаги хизматлари учун 3-даражали «Шухрат» ва «Ватан уруши» орденлари билан тақдирланган. Қатор медаллари сафида Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали ҳам унинг кўксини безаб турибди. Бугунги кунда Шеробод шаҳридаги «Катта ҳаёт» маҳалласи Э.Бердиев кўчасида яшаётган собиқ жангчининг 6 нафар фарзанди, 27 нафар невараси ҳамда 14 нафар чевараси бор.

Бегмат Қурбонов

1926 йилда Шеробод туманидаги Пошхўрт қишлоғида туғилган. 1945 йилнинг майигача фронтда бўлган. Иккинчи гуруҳ ногирони сифатида ўз юртига қайтиб келган. Оиласида 9 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги Пошхўрт қишлоғида яшайди. Гарчанд қисқа муддатли бўлса-да, урушдаги хизматлари учун медаллар билан тақдирланган.

Амон Турсунов

1916 йилда Шеробод туманидаги Пошхўрт қишлоғида туғилган. 1942 йил 24 майда армия сафларига жўнатилган. 1943 йилнинг ноябригача Калининград frontiда жанг қилган. 1943 йилнинг 23 ноябрида ўнг жағи, чап қўли, ўнг оёғидан ярадор бўлган. Шундан сўнг, тўққиз ой давомида Красноярск госпиталида даволанган. 1944 йилдан 1946 йилгача асирга тушган душман аскарларини қўриқлаш хизматида бўлган. 1946 йилнинг декабрида ўз юртига қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор медаллар, жумладан, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Пошхўрт қишлоғида яшайди. Оилада 8 нафар фарзанди бор.

Шодмон Қораев

1924 йилда Шеробод туманидаги Оққўрғон қишлоғида туғилган. Шу тумандан 1942 йилнинг 22 май куни армия сафларига жўнатилган. Ленинград фронтининг 44 бўлинмасида ўқчи бўлиб жангларга кирган. 1943 йил 12 февралда ярадор бўлиб, даволанишга жўнатилган ва ҳарбий тиббий комиссия хулосаси билан ўз юртига қайтарилган. Урушдан кейин тракторчи Термиздаги ҳарбий қисмда хўжалик мудир, 1945-1950 йилларда Ангор туманидаги хўжаликларда ишчи бўлиб ишлади. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» «Жасорат» ва бошқа юбилей медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Гулистон» ширкат хўжалигининг Оққўрғон қишлоғида яшаётган отахоннинг 3 нафар фарзанди бор.

Убайдулла Холиқов

1923 йилда Шеробод туманидаги Хўжаулкан қишлоғида туғилган. 1942 йилда ҳарбий хизматга кетган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина ва Белоруссия фронтларида жанг қилган. 1947 йилда жангоҳлардан қайтган урушдаги хизматлари учун 2 та орден ва қатор юбилей медаллари билан

тақдирланган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Ғуржак-2» маҳалласининг Хўжаулкан қишлоғида яшайди.

Дарвеш Равшанов

1924 йилда Шеробод туманидаги Оққўрғон қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг 5 майида туман ҳарбий комиссариатидан армияга жўнатилган. Сталинград, Боборовский, Ороловский, Смоловский, Киев Пятигорск шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. 1945 йилнинг 22 октябрида уйига қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ва катор юбилей медаллари ҳамда 15 та фахрий ёрлиқ билан тақдирланган. Биринчи гуруҳ уруш ногирони. Оиласида 7 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Гулистон» ширкат хўжалигининг Оққўрғон қишлоғида яшайди.

Шодмон Эгамбердиев

1922 йил 15 майда Шеробод туманида туғилган. 1943 йил февралда армия сафига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Минск, Варшава ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун 3 та орден ва 19 та медал билан тақдирланган. Оиласида 6 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳридаги «Катта ҳаёт» маҳалласи, Э. Бердиев кўчасида яшайди.

Қурбон Самадов

1923 йил 20 майда Шерободда туғилган. 1924 йил ойида Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига жўнатилган. Уруш даврида Сталинград, Финляндия, Эстония, Япония жангларида қатнашган. Урушдаги жанговор хизматлари учун 2 та орден, 25 та медал билан тақдирланган. Оиласида 10 нафар фарзанди бор. Шеробод шаҳридаги «Тошкент» кўчасида яшайди.

Турсун Аликулов

1925 йилда Шерободда туғилган. 1943 йил февралда армия сафларига жўнатилган. Белорусия жангларида, Алёнкс шаҳари учун бўлган жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун 8 та медал билан тақдирланган. Оиласида 4 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳри, «Катта ҳаёт» маҳалласи, Муқимий кўчасида яшайди.

Жума Омонов

1926 йилда Шерободда туғилган. 1944 йил 13 ноябрда Жарқўрғондан армия сафларига жўнатилган. Куйбишев ва Германияда жанг қилган. Уруш давридаги фаолияти учун 1 та орден 2 та медал билан тақдирланган. Оиласида 5 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳридаги «Катта ҳаёт» маҳалласи, Миртемир кўчасида яшайди.

Парда Маманазаров

1923 йил 1 майда Шерободда туғилган. 1942 йил 25 майда армия сафларига жўнатилган. Саратов, Сталинград, Беларуссия учун бўлган жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизмати учун 2 та орден, 11 та медал билан тақдирланган.

Оиласида 5 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳридаги «Катта ҳаёт» маҳалласининг «8-Март» кўчасида яшайди.

Очил Маматов

1917 йил 3 январда Шеробод туманидаги Навбоғ қишлоғида туғилган. 1939 йил 10 январда ҳаракатдаги армия сафларига хизматга чақирилган. Хизматни Украинанинг Львов шаҳрида бошлаган. 1941 йил 10 майда ҳарбий хизматдан қайтган. 1942 йилнинг апрелида яна армия сафларига жўнатилган. Шу йилнинг декабрь ойигача жанггоҳларда бўлган. Касаллиги туфайли фронтдан қайтарилиб, Тошкентдаги ғишт заводида ишчи батальони таркибида бўлган. 1944 йил 2 майда қайта тиббий комиссиядан ўтказилиб, уйига жўнатилган. Уруш давридаги хизматлари учун тақдирланган. Умри давомида ўзи яшаётган хўжаликда ҳисобчи, омбор мудир, бухгалтер бўлиб ишлаган. Оиласида 9 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Гулистон» ширкат хўжалигининг Навбоғ қишлоғида яшайди.

Расул Холматов

Шеробод туманидаги «Навбоғ» қишлоғида 1922 йилда туғилган. 1942 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Дастлаб, 1942 йил 3 мартда 881-ўқчи қисми таркибида ҳарбий хизматда бўлган Р.Холматов уруш даврида икки марта: ўнг қўли ва ўнг оёғидан ярадор бўлган. Воронеж вилоятидаги Боборов ҳарбий госпиталида даволанган. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени билан мукофотланган. Шунингдек, қатор юбилей ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. 2-гурух ногирони. Оиласида 6 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги Навбоғ қишлоғида яшамоқда.

Юсуф Холмуродов

1918 йил 1 майда Шеробод туманидаги Оққўрғон қишлоғида туғилган. 1939 йилда армия хизматида чақирилган. Хизматни ўтаётган кезларида Иккинчи жаҳон уруши бошланиб, фронтга жалб этилган. Латвия, Смоленск, Эстония учун бўлган жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. 1-гурух ногирони.

Эшонкул Ҳайитов

1915 йилда Шеробод туманидаги Лайлагон қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг апрель ойида туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида 1- Украина фронтининг 5-танк корпуси, снайперлар батальонида хизмат қилган. Ҳарбий хизматдан 1946 йилнинг 1 январида қайтган. Уруш давридаги хизматлари учун муносиб тақдирланган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги Лайлагон қишлоғида яшайди.

Ғофир Аминкулов

1925 йилда Шеробод туманидаги Хатак қишлоғида туғилган. 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Украина, Днепр бўйида бўлиб келган. Уруш

давридаги хизматлари учун муносиб тақдирланган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Лайлагон» маҳалласининг Хатак қишлоғида яшайди. Оиласида 10 нафар фарзанди, бир қанча неваралари бор.

Чоршанби Йўлдошев

Шеробод туманидаги Хуржак қишлоғида 1924 йилда туғилган. Шу тумандан 1942 йилнинг октябрь ойида ҳарбий хизматга жўнатилган. Пенза вилоятида икки ойлик ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Шундан сўнг Воронеж орқали Курск жанглирида қатнашган. Шу жанглар пайтида оёғидан ярадор бўлган. Воронеждаги ҳарбий дала госпиталига жўнатишган. Уч ойлик даволанишдан сўнг яна жангларга кирган. Волга дарёсидан ўтиб, Днепропетровск учун жангларга кирган ва яна ярадор бўлган. Бу сафар у ўнг кўли ва бошидан жароҳатланган. Кисловодскдаги ҳарбий госпиталда саккиз ой даволангач, 2-гурӯҳ ногирони сифатида 1944 йилда ўз юртига қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун «Қизил юлдуз» ордени ва бошқа медаллар билан тақдирланган. Урушдан қайтгандан сўнг ҳозирги Э.Бердиев хўжалигида ўз меҳнат фаолиятини бошлаб, 52 йил давомида тафтишчи-ҳисобчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шерободаги «Гулистон» ширкат хўжалигининг Хўжақия 1- маҳалласининг Хўжақия қишлоғида яшайди.

Ўроқ Жўрабоев

1942 йилда Шеробод туманидаги Пошхўрт қишлоғида туғилган Армия сафларига 1942 йилда жўнатилган. Пруссия, Эльба дарёси бўйларидаги ва Полтава учун бўлган жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун кўплаб юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан сўнгги йилларда савдо ходими, омбор мудир бўлиб ишлаган 1984 йили нафақага чиққан. Оиласида 7 нафар фарзанди бор.

Дониёр Ҳайитов

1926 йилда Шеробод туманидаги Майдон қишлоғида туғилган. 1943 йилда армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида 96-дивизиянинг 91-полки таркибида Германия ҳудудларидаги жангларда қатнашган. 1950 йил май ойигача ҳарбий хизматда бўлган. Урушдан кейинги йилларда аввал хўжаликда ишчи, кейинчалик ҳайдовчи бўлиб, ишлаган. Уруш даврида ва армиядаги хизматлари муносиб тақдирланган. Оиласида 11 нафар фарзанди бор.

Турсун Тўраев

1915 йилда Шеробод туманидаги Пошхўрт қишлоғида туғилган. 1942 йилда армия хизматида жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида Сталинград, Волгоград, Читада ҳарбий хизматда бўлиб, жангларда қатнашган. 1944 йилда оғир ярадор бўлиб, фронтдан қайтган. Урушдан кейинги йилларда юбилей медаллари билан тақдирланган. Фронтдан қайтгандан сўнг оддий ишчи, бригада бошлиғи ва қоровул бўлиб ишлаган. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Райим Ҳамроев

1916 йилда Шеробод туманидаги Майдон қишлоғида туғилган. 1939 йилнинг 20 сентябрида ҳарбий хизматга чақирилган. Иккинчи жаҳон уруши

бошлангандан сўнг, жангларга киритилган. 1941 йилнинг 11 августида оғир ярадор бўлган. Даволаниб, яна жангларга кирган. 1943 йилда армия сафларидан қайтган. Урушдаги хизматлари муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда оддий ишчи ва чўпон бўлиб ишлаган. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Нурмамат Раҳимов

1921 йилда Шерободдаги Зарабоғ қишлоғида туғилган. 1941 йилнинг 10 декабрида армия сафларига жўнатилди. Дастлабки ҳарбий тайёргарликларни Харьков шаҳрида ўтаган. Шундан сўнг, 1942 йилнинг май ойидан эътиборан жангларга кирган. Ворошилов, Ростов шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. 1942 йилнинг июль ойида Волгоград шаҳри учун бўлган жангларда қаттиқ ярадор бўлиб, госпиталда даволанган. 1943 йилнинг октябрида ўз юртига қайтариб юборилган. Армия сафларидаги ва жанглардаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Унинг кўксини «Ватан уруши» ордени, «Уруш давридаги шавқатли мешнати учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари беэаб турибди. Урушдан кейинги йилларда дастлаб ўқитувчи бўлиб ишлаган. Кейинчалик қишлоқ кенгаши юритилиб, омбор мудирини каби қатор вазифаларда ишлаган. Оиласида 3 нафар фарзанди бор.

Чоршанби Тоғаев

1925 йилда Шеробод туманидаги Талашқон қишлоғида туғилган. 1943 йилда армия хизматига жўнатилган. Калининград, Ленинград, Украина, Латвия, Эстониядаги жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун «Жасорат», «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» каби 5 та юбилей медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда бош чўпон бўлиб кўп йиллар ишлаган. Меҳнатдаги ютуқлари учун Ленин, «Октябр Революцияси», «Меҳнат Қизил Байроқ» орденлари билан мукофотланган. Оиласида 8 нафар фарзанди, 50 та нева-чевараси бор.

Ҳусан Қулсоҳатов

1925 йилда Шеробод туманидаги Ғуржак қишлоғида туғилган. 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Ростов, Одесса, Брест қаласи учун бўлган жангларда қатнашган. 1945 йилда Москвада, Берлинда бўлган. 1944 йил 6 майда «Жасорат» медали билан мукофотланган. Шунингдек, урушдаги хизматлари учун 2 та орден ҳамда 6 та медаль билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда 26 йил давомида бригадир бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Ўзбекистон» ширкат хўжалигининг Ғуржак қишлоғи оқсоқоли сифатида фаолият юритиб турган отахоннинг 6 нафар фарзанди, 35 нева, 4 чевараси бор.

Абдусалом Жабборов

1942 йилда Шеробод туманида туғилган. 1943 йилнинг ноябрь ойида Шерободдан фронтга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Германиянинг Эльба дарёси бўйларидаги жангларда қатнашган. 1945 йил 3 майда «Варшаванинг

озод қилингани учун» медали билан тақдирланган. Ғалабадан сўнг ҳам армия сафларида қолиб, Германияда қўриқлаш ва тиклаш хизмати бўлиб, ўз юртига 1950 йилнинг июль ойида қайтиб келган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳридаги «Ғалаба» маҳалласида яшайди.

Газар Саломов

1924 йилда Шеробод туманида туғилган. 1943 йилнинг ноябрь ойида фронтга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Германиянинг Эльба дарёси бўйларидаги жангларда қатнашган. 1945 йил 3 майда «Варшавани озод қилганлиги учун» медали билан тақдирланган. Ғалабадан сўнг ҳам армия сафларида қолиб, Германияда қўриқлаш ва тиклаш хизматида бўлиб, ўз юртига 1950 йилнинг июль ойида қайтиб келган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳридаги «Ғалаба» маҳалласида яшайди.

Сафар Саломов

1919 йилда Шеробод туманидаги Лайлагон қишлоғида туғилган. Шу тумандаги Хатак қишлоғидан 1941 йилда армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Саратов, Воронеж шаҳарларида 13-дивизиянинг 39-гвардиячи полки пиёда қисмида сержант, ўқчи дивизиясида разведкачи бўлиб хизмат қилган. Оғир жангларда ярадор бўлиб, ҳарбий госпиталларда 90 кун даволаниб, 1943 йилнинг 12 майида ўз юртига қайтиб келган. Жанггоҳларда қўли ва оёғидан яраланган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳар «Ғалаба» маҳалласида яшайди.

Абдулло Қиличев

1922 йилда Шеробод туманидаги Оққўрғон қишлоғида туғилган. Армия сафларига 1941 йилда жўнатилган. Уруш даврида Волгоград, Саратов, Ворошиловград шаҳарларидаги жангларда қатнашган. 1942 йил 8 сентябрдаги жанглар пайтида оёғи ва ўнг қўлидан ярадор бўлган. Почта қўриқчиси ҳарбий қисмида хизмат қилган. 1943 йилда уйига қайтарилган. Ҳозир Шеробод шаҳридаги «Ғалаба» маҳалласи, Ф.Ғиёсов кўчасида яшайди. 7 нафар фарзанди бор.

Сойиб Маманазаров

1941 йилда Шеробод туманидаги Пошхўрт қишлоғида туғилган. Армия хизматига 1942 йилда жўнатилган. Саратов шаҳридаги бир ойлик тайёргарликдан сўнг, Курск фронтга жўнатилган. Жанггоҳларда ўқчи аскар, сержант унвонида жанг қилган. 1944 йилда Ижевск шаҳри учун бўлган жанглар пайтида оғир яраланиб, даволангач ўз юртига қайтарилган. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасурлиги учун» медали, шунингдек, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Шухрат» ҳамда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. 1-гуруҳ ногирони. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳридаги А.Навоий кўчасида яшайди.

Камарова Галина Петровна

1920 йилда Белоруссия Республикасида туғилган. 1939 йилда Лепель шаҳридан ҳарбий хизматга жўнатилган. Госпиталда ҳамшира бўлиб хизмат қилган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангач, ҳарбий дала госпиталларида хизматни давом эттирган. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, шунингдек турли юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Г.П.Камарова Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали соҳибасидир. У тинчлик йилларида туман соғлиқни сақлаш муассасаларида самарали ишлаган. Оиласида 5 нафар фарзанди бор.

Диёр Худоймуротов

1923 йилда Шеробод туманидаги Зарабоғ қишлоғида туғилган. 1941 йилда армия хизматида жўнатилган. Самарқанд ва Москва шаҳарларида разветкачилик мактабида ўқиган. Уруш даврида 2-Белоруссия фронти таркибида жангларга кирган. Жанггоҳлардаги хизмати учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Польшани озод қилганлиги учун» медаллари билан тақдирланган. 1945 йилнинг 7 апрелидаги жанглар пайтида контузия бўлган. Республикамизнинг «Жасорат» медалига сазовор бўлган. Ҳозирги кунда 5 нафар фарзанди ардоғида яшамокда.

Муҳаммади Ашуров

1917 йилда Шеробод туманидаги Пошхўрт қишлоғида туғилган. 1942 йилда армия сафларига сафарбар этилган. Украина ҳудудларида, Киев, Кировоград шаҳарлари учун жангга кирган. Шу жанглар пайтида яраланиб, Саратов ҳарбий госпиталида даволанган. 1947 йилнинг май ойида ўзи туғилиб ўсган қишлоққа қайтган. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда қатор юбилей медаллари билан тақдирланиб, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50-йиллиги» медаллари билан мукофотланган. 1-гуруҳ уруш ногирони. Урушдан кейинги йилларда дала қоровули бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда оиласида 5 нафар фарзанди бор.

Иброҳим Шоймуродов

1924 йилда Шеробод туманидаги Пошхўрт қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг май ойида армия сафларига жўнатилган. 1942 йилнинг ноябрида фронт чизиғига етиб келиб ҳарбий тайёргарликдан ўтган ва ҳарбий қасамёд қабул қилган. Кўплаб шаҳар ва қишлоқларни озод этиш жангларида қатнашган. 1943 йилнинг 24 июлида Орловский вилоятидаги жанглар пайтида ўнг елкасидан яраланган. Даволангач, 1944 йилнинг 15 январидан бошлаб 2-Белоруссия фронти таркибида яна жангларга кирган. Яна яраланиб, госпиталга тушган. Даволангач, ўз полкига қайтган. 1945 йилнинг 19 февралидан бошлаб, 3-Белорусия фронти таркибига киритилган. Шу йилнинг 19 февралдаги жанглар пайтида қайта ярадор бўлган. Даволаниб чиққач, яна маршал Рокоссовский кўмондонлигидаги армия сафларига жўнатилган. Бу армия сафида туриб Кинсбург шаҳрини озод этишдаги жангларда қатнашган. Уруш тугагандан сўнг у хизмат қилаётган полк Киев ҳарбий округи ихтиёрига юборилган. Украинанинг Ровно шаҳрида хизмат ўтаётган пайтида ҳарбий-тиббий комиссиядан ўтказилиб, 2-гуруҳ ногирони деб топилган ва уйига қайтарилган. 1945 йилнинг 20 декабрида қадрдон қишлоғига қайтиб келган.

Уруш давридаги хизматлари учун 1945 йилнинг 1 мартда «Қизил юлдуз», 3 мартда эса яна иккинчи «Қизил Юлдуз» орденлари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўқиб, олий маълумот олган. Мактабда ўқитувчилик қилиб, нафақага чиққан.

Жума Йўлдошев

1916 йилда Шеробод туманидаги Зарабоғ қишлоғида туғилган. 1942 йил 28 январда Термиз шаҳридан армия хизматига жўнатилган. Украинанинг Харьков шаҳрида олти ойлик ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Шундан сўнг Сталинград фронтига жўнатилган. Бу жанглар пайтида қўли ва оёғидан ярадор бўлиб, Саратов госпиталида даволанган. Сўнггра Ленинград фронтига юборилган. Волхов шаҳри учун бўлган жангларда яна ярадор бўлган. Бир ярим йил госпиталда даволангач, 1944 йилнинг ноябрида ўз юртига қайтган. Урушдан кейинги йилларда молия ходими, чўпон, боғбон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳридаги «Ёшлик» маҳалласида яшайди.

Жовли Ҳасанов

1924 йилда Шеробод туманидаги Хўжақия қишлоғида туғилган. 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Дастлабки жангларда ярадор бўлган. Даволангач, Финляндия фронтига юборилган. Жанглар пайтида қўли ва бошидан ярадор бўлган. Уч ой мобайнида ҳарбий госпиталда даволанган. 1945 йил май ойида уйига қайтган. 2-гуруҳ уруш ногирони. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Уруш қатнашчиси» ордени ва қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда бригадир бўлиб ишлаган. Самарқандда ўқиган, тиббиёт соҳасида Ангор туманида «Хомкон», «Хатак» қишлоқларида ишлаган. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳридаги «Ёшлик» маҳалласида яшайди.

Бозор Жўраев

1921 йилнинг 21 январиди Шеробод туманидаги Зарабоғ қишлоғида туғилган. 1941 йилда армия хизматига жўнатилган. Пруссия, Москва ва Болтик денгизи бўйларидаги жангларда қатнашган. 1945 йилнинг 9 апрелида Пруссиянинг Кенисбург шаҳри учун бўлган жангларда жасорати учун медал билан тақдирланган. 1947 йил 15 майда «Қизил юлдуз» ордени билан, кейинчалик эса «Жанговор хизматлари учун» медаллари, 3-даражали «Шухрат» ордени билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда Ғалабанинг турли юбилей саналарида тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Шеробод ҳарбий комиссариатида, пахта тозалаш заводида ёнғинга қарши бўлим бошлиғи, ишчи бўлиб ишлаб, нафақага чиққан. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳридаги «Дўстлик» маҳалласида яшайди. Оиласида 9 нафар фарзанди бор. 21 неvara, 4 нафар чеваранинг сеvimли бобоси.

Қодир Мирзаев

Шеробод туманидаги Пошхўрт қишлоғида 1926 йилда туғилган. 1944 йил 1 февралда Термиз шаҳридан армия сафларига жўнатилган. 1944 йилнинг 1 февралидан бошлаб 1-Украина fronti таркибида Житомир шаҳри учун бўлган

жангларга кирган. Урушдан кейинги йилларда тиклаш ва қўриқлаш хизматида қолдирилган. 1950 йилда ўз юртига қайтган. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Ватан уруши» нишони ҳамда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Пошхўрт қишлоғида меҳнат фаолиятини давом эттириб, табель юритувчи, ҳисобчи вазифаларида ишлаб нафақага чиққан.

Рашид Назаров

1922 йилда Шеробод туманида туғилган. 1943 йилда армия сафларига жўнатилган. Болтиқбўйи ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун 1- ва 2-даражали «Шухрат», 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» оренлари ҳамда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Армия сафларидан 1947 йилда қайтиб келган. Оиласида 10 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Ѓуржак-2» маҳалласининг Хўжамулки қишлоғида яшайди.

Хўжамберди Пардаев

1923 йилда Шеробод туманидаги «Қорабоғ» туманида туғилган. 1941 йилда Ангор туманидан ҳарбий хизматга жўнатилган. Сталинград шаҳри учун жангларга кириб, яраланган ва 1945 йилда ўз юртига қайтарилган. Урушдаги хизматлари муносиб тақдирланган. Иккинчи жаҳон урушидан қайтгандан сўнг, Ангордаги собиқ Куйбишев хўжалигида 20 йил оддий деҳқон бўлиб ишлаган. 1965 йилдан буён Шеробод туманидаги «Чиғатой» маҳалласида яшаб келмоқда. Оиласида 4 нафар фарзанди, 25 дан ортиқ неvara-чеваралари бор.

Туроб Олтиев

1916 йилда Шеробод туманидаги Ѓуржак қишлоғида туғилган. 1941 йилда армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина фронтида хизмат қилган. «Ватан уруши» ордени ва Ғалабанинг қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. 1945 йилда ўз юртига қайтиб келган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Ѓуржак-2» қишлоқ фуқаролар йиғинига қаршли «Хўжаулкан» қишлоғида яшайди. Оиласида 4 фарзанди бор.

Турсунқул Норқобилов

1926 йилда Шеробод туманидаги Лайлагон қишлоғида туғилган. Ҳарбий хизматга Шеробод туманидан 1944 йилда жўнатилган. Қозоғистондаги 209-заҳира полкида 6 ой ҳарбий тайёргарликда бўлган. Шундан сўнг, Польша ҳудудида жангларга кириб, яраланган ва уйига қайтариб юборилган. Урушдаги хизматлари муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда пахтачилик бригадаси бошлиғи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда У.Туропов номли хўжаликда яшайди. Оиласида 8 нафар фарзанди, 46 дан ортиқ неvara-чеваралари бор.

Ҳусан Маматов

Шеробод туманидаги Қишлоқбозор қишлоғида 1915 йилда туғилган. 1945 йилгача фронтда бўлган. 1945 йилнинг апрелида яраланиб, уйига қайтган. Урушдаги хизматлари юбилей медаллари билан муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда мактабда ўқитувчи бўлиб ишлаган, айна пайтда Бухоро

институтида ҳам ўқиган. 1976 йилда меҳнат нафақасига чиққан. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги В.Қодиров номли ширкат хўжалигининг «Қишлоқбозор» маҳалласида яшайди. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Нурали Хўжанов

1912 йилда Шеробод туманидаги Лойлиқ қишлоғида туғилган. Шу тумандан 1941 йилда армия хизматига жўнатилган, Эронда бўлган. Ростов-Дон, Севастополь, Симферополдаги жангларда қатнашиб, 1943 йилда ярадор бўлиб даволангач, ўз юртига қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда ҳозирги У.Турапов хўжалигида меҳнат қилган. Ҳозирги кунда ҳам шу хўжаликда яшайди. Оиласида 11 нафар фарзанди, 61 неvara, 84 нафар чевараси бор.

Ҳазраткул Тўракулов

1923 йилда Шеробод туманидаги Хомкон қишлоғининг «Лайлагон» маҳалласида туғилган Шеробод туманидан 1942 йил март ойида армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида 2 ва 3-Украина фронтлари таркибида жанг қилган. Уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Хатак» қишлоғининг «Янги турмуш» маҳалласида яшайди. Оиласида 9 фарзанди бор.

Рўзи Ибодов

1920 йилда Шеробод туманидаги Чиғатой қишлоғида туғилган ва шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилда ҳарбий хизматга юборилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украинанинг Киев, сўнгра Ленинград ва Польша ҳудудларидаги жангларда қатнашган. 1943 йилда оғир ярадор бўлиб, уйига қайтарилган, бир йилдан сўнг яна фронтга сафарбар этилган. 1946 йилда жанггоҳлардан қайтиб келган, уруш давридаги хизматлари муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Шеробод туманида молия бўлимида, кейинчалик пиллачилик агрономи бўлиб ишлаган. Оиласида 11 нафар фарзанди, 100 га яқин неvara-чеваралари бор.

Эшмуҳаммад Дўсатов

1917 йилда Шеробод туманидаги Хатак қишлоғида туғилган ва Шерободдан 1941 йилда армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Москва, Куйбешев вилоятлари учун бўлган жангларда қатнашган. Разведкачи бўлиб, саккиз нафар аскарга етакчилик қилган, 1944 йиладаги жанглар пайтида оғир ярадор бўлиб, ўнг оёғидан ажралган. 1945 йилда кадрдон қишлоғига қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда қатор медаллар билан тақдирланган. Оиласида 6 нафар фарзанди бор.

Ҳомид Очилдиев

1924 йилда Шеробод туманидаги Қишлоқбозор қишлоғида туғилган ва 1941 йилгача Владивостокда армия сафларида хизмат қилган. Урушдан қайтгандан сўнг яна Шеробод туманига кўчиб ўтган ва бу ерда тракторчи бўлиб ишлаб, нафақага

чиққан. Ҳозирги кунда Шерободдаги В.Қодиров номли ширкат хўжалигининг Қишлоқбозор қишлоғида яшамоқда.

Тошмуҳаммад Дўсатов

1921 йилда Шеробод туманидаги Хатак қишлоғида туғилган ва 1942 йилда шу тумандан ҳарбий хизматга жўнатишган. Сталинград жанглирида қатнашиб, бир неча бор яраланган ва 1945 йилда ўз юртига қайтган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор медалларга сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Қилкон» маҳалласида яшайди. Оиласида 5 нафар фарзанди бор.

Бозор Номозов

1924 йилда Шеробод туманидаги Қишлоқбозор қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг 7 сентябрида Шерободдан ҳарбий хизматга жўнатишган. 1945 йилгача армия сафларида хизмат қилган, уруш давридаги фаолияти учун қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қишлоқбозор маҳалласида яшайди, унинг оиласида 2 нафар фарзанди бор.

Абдумурод Бозоров

1925 йилда Шеробод туманидаги Ғуржак қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг октябрь ойида армия сафларига жўнатишган. 1943 йилда Курск, Смоленскда жангларга кирган ва 1943 йилнинг куз фаслида Украина ҳудудларида жанг қилган. 1944 йилда I-Прибалтика фронти таркибида Дасинг, Штетин, Шинвольд шаҳарларини озод этишда қатнашган ва шу жанглардаги жасорати учун медал билан тақдирланган. Уруш тугагандан сўнг ҳам армия сафларида қолиб, армия хизмати 1948 йилгача давом эттирган. Урушдаги хизматлари учун «Кенисбергни ишғол қилганлиги учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби медаллар билан тақдирланган. Шунингдек, унга «Ватан уруши» ордени, қатор юбилей саналарида медаллар берилган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Қилкон» маҳалласида яшайди.

Хўшбоқ Пардаев

1911 йилда Шеробод туманидаги Қишлоқбозор қишлоғида туғилган ва 1942 йил 10 октябрда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина, Финляндия, Чехословакия жанглирида бўлган. 1944 йилда армия сафларидан қайтиб келган, уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган, биринчи гуруҳ ногирони. Урушдан кейинги йилларда солиқ инспекциясида ишлади, оиласида 11 нафар фарзанди бор.

Бозор Юсупов

1917 йилда Бойсун туманида туғилган ва 1944 йилда Шеробод туманидан армия сафларига жўнатишган. 1944 йилда Смоленск учун бўлган жангларда яраланиб, 6 ой госпиталда даволанган, шундан сўнг ўз юртига қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда турли юбилей медаллари билан тақдирланган. У биринчи гуруҳ ногирони, оиласида 9 нафар фарзанди бор.

Менгли Жўраев

1925 йилда Шеробод туманида туғилган ва 1941-1945 йилларда армия сафларида бўлган. Урушдан сўнгги йилларда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда нафақада, оиласида 6 нафар фарзанди бор. Шеробод туманидаги Исо Термизий хўжалигининг Чуқуркўл қишлоғида яшайди.

Қўшоқ Жумаев

1916 йилда Шеробод туманидаги Тўғиз қишлоғида туғилган ва 1942 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматга жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина fronti орқали Житомир-Ленинград-Финляндия-Польша фронтларида жанг қилган. 1943 йилда Финляндия учун бўлган жангларда қорин қисмидан оғир жароҳат олади, ҳарбий госпиталда даволанади, ниҳоят 1944 йилнинг октябрида ногирон сифатида ўз юртига қайтарилади. Урушдан кейинги йилларда қишлоқ хўжалигида ишлади. Урушдаги жасоратлари учун 1946 йилда «Ҳурмат белгиси» 2-даражали-«Улуғ Ватан уруши» оденлари билан тақдирланган. Худди шу йили у «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Меҳнатга ўрнатилган кўрсаткичлари учун» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда қатор юбилей медалларига сазовор бўлади, чунончи Ўзбекистон Республикасининг «Жасорт» ва Украина Республикасининг «Украина озод этилганлигининг 50-йиллиги» медалларининг ҳам соҳибидир.

Райим Тошматов

1914 йилда Шеробод туманидаги Хўжаикон қишлоғида туғилган ва 1941 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатишган. Уруш даврида Кавказ худудларидан Берлингача бўлган жанговар йўлни босиб ўтади ва 1946 йилнинг ноябр ойида ўзи туғилган юртга қайтиб келади. Урушдан сўнгги йилларда қатор қишлоқ кенгашларига раислик қилди. 1980 йилда биринчи гуруҳ уруш ногирони сифатида нафақага чиққан.

Норкул Шералиев

1923 йилда Шеробод туманидаги Тўғиз қишлоғида туғилган ва 1942 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина фронтининг 172-ўқчи дивизияси, 172-артиллерия полки таркибида ўқчи бўлиб Сталинград-Киев фронтларида жангларга кирган. 1945 йиллардаги жанглар пайтида ўнг қўлидан ярадор бўлган, шундан сўнг, 1945 йилнинг май ойида ўз юртига қайтарилган. Урушдаги хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган. Бугунги кунда унинг кўксини 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, шунингдек қатор юбилей медаллари беэаб турибди. 1994 йилда эса мухтарам Президентимиз фармонлари билан «Жасорат» медалига сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги Тўғиз қишлоғида яшайди, унинг оиласида 7 нафар фарзанди бор.

Жамил Ақобиров

1920 йилда Шеробод туманида туғилган. 1941 йилда шу тумандан армия хизматида чақирилган. Жанггоҳларда 1946 йилгача бўлиб, қатор Россия

шаҳарларини озод этишдаги жангларда иштирок этиб, Германиягача борган. Бўлинма командири сифатида жангга кирган, урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши қатнашчиси» ордени ва 16 та турли медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда жамоа хўжалигида оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Тарокли» маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 9 нафар фарзанди, 30 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Эсон Норбоев

1919 йилда Шеробод туманидаги Чўйинчи қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Шерободдан армия хизматида жўнатилган. Уруш даврида миномётчи сифатида Украина ва Калинин вилоятидаги шаҳарларни озод қилиш жангларига кирган. 1943 йилда ўнг қўлидан яраланиб, госпиталда даволанган. 1944 йилда эса Смоленск, Сталинград, Польшадаги жангларда қатнашиб, ғалаба кунини Берлинда кутиб олган. 1946 йилнинг 14 май кунда ўз юртига қайтган. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши», «Қизил Байроқ» орденлари ва 11 та турли медаллар билан тақдирланган.

Қурбон Боймуродов

1924 йилда Шеробод туманидаги Тарокли қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг сентябр ойида армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида пиёда аскар ва артиллерия қисмида тўпчи бўлган. Жанглар билан Германиягача борган. 1946 йилда хизматдан қайтган ва 1947 йилдан 1983 йилгача ҳайдовчи бўлиб ишлаб, нафақага чиққан. Урушдаги хизматлари учун 1 та орден ва 15 та медаллар билан тақдирланган.

Худойберди Ғойибов

1912 йилда Шеробод туманидаги Қишлоқбозор қишлоғида туғилган ва 1941 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Украинанинг Харьков шаҳрида армия сафларида бўлиб, жангларда қатнашган ва қўлидан яраланган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган, урушдан сўнгги йилларда хўжаликда бригадир бўлиб ишлаган. Оиласида 4 нафар фарзанди бор.

Эргаш Турупов

1923 йилда Шеробод туманида туғилган ва 1941 йилда шу тумандан ҳарбий хизматга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина, Повладар, Сталинград учун жангларга кирган. 1945 йилда армия сафларидан қайтган, урушдаги хизматлари учун «Уруш қатнашчиси» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Гулистон» жамоа хўжалигининг Оқ кўприк қишлоғида яшайди. Оиласида 3 нафар фарзанди бор.

Қаюм Шердонов

1923 йилда Шеробод туманидаги Қизил гул қишлоғида зиёли оиласида туғилган ва 1942 йилнинг 27 майида ҳарбий хизматга жўнатилган. Саратов вилоятида ҳарбий тайёргарликдан ўтгач, 1942 йилнинг 1 сентябрида Сталинград

вилоятининг Маздак шаҳри учун жангларга кирган. Уч йиллик жанговар ҳаёти давомида уч марта оғир яраланган бўлса-да, даволаниб яна жангларга кирган. 908-дивизия сафларида душманга қарши жангларга кириб, мардонавор жанг қилган ва 1942 йилнинг 2 декабрида «Жасурлиги учун» медали билан тақдирланган. Шунингдек, унинг кўксини қатор юбилей медаллари ҳам муносиб бегаб турибди. 1949 йилдан эътиборан ўқитувчи бўлиб ишлаган, ҳозирги кунда нафақада бўлган собиқ жангчи, биринчи гуруҳ ногирони. Тумандаги «Дўстлик» хўжалигининг «Ҳакимобод» маҳалласида яшайди, оиласида 12 нафар фарзанди бор.

Абраҳмат Шоназаров

1916 йилда Қашқадарё вилоятининг Деҳқонобод туманидаги Киршак қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Деҳқонобод туманидан ҳарбий хизматга жўнатилган. 1942 йилда Смоленск шаҳри учун жангларга кириб, қаттиқ ярадор бўлган ва госпиталда саккиз ой даволанган. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, «Жасорат» медали ҳамда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда чорвачилик соҳасида ишлаган. Оиласида 8 нафар фарзанди, 55 дан ортиқ невага-чевараси бор.

Сувон Эшбоев

1921 йилда Шеробод туманидаги Тўпор қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг май ойида Шерободдан армия хизматида жўнатилган. Дастлаб 197-ўқчи полки таркибида Сталинград жангларига киради, шу жанглар пайтида бошидан қаттиқ ярадор бўлиб, Қозон шаҳридаги госпиталда даволанган. Шундан сўнг, Қозон шаҳридаги самолёт заводида юборилган ва бу ерда икки йил давомида кўрикчи бўлиб хизмат қилган. Шундан сўнг 51-заҳира полкида хизмат қилиб, 1945 йил 25 декабрда ўз юртига ногирон сифатида қайтарилган. Урушдаги хизматлари муносиб тақдирланиб, 1-даражали «Ғалаба» ордени, «Сталинградни озод қилганлиги учун», шунингдек юбилей ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медалларига сазовор бўлган. Урушдан кейинги йилларда Термиз педагогика билим юртида, кейин Тошкентдаги педагогика институтида ўқиган. Узоқ йиллар ўқитувчи ва мактаб директори бўлиб ишлаб, «Халқ маорифи аълочиси» унвонига сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Сеплон» қишлоқ фуқаролари йиғинининг Тўпор маҳалласида яшайди.

Ҳайдар Мадиев

1926 йилда Шеробод туманидаги Гегирдак қишлоғида туғилган. Туман ҳарбий комиссариати томонидан 1943 йилда армия сафларига жўнатилган, 1951 йилгача ҳарбий хизматда бўлган. Уруш давридаги хизматлари муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда узоқ йиллар давомида тракторчи бўлиб ишлаб, 1986 йилда нафақага чиққан. «Исо Термизий» ширкат хўжалигининг Гегирдак қишлоғида яшайди.

Бозор Бўриев

1926 йилда Шеробод туманидаги Шержон қишлоғида туғилган. Шу тумандан 1944 йилда армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида

Россиянинг қатор шаҳар-қишлоқларини, Польшани озод этишдаги жангларда қатнашган. Шундан сўнг Кавказ фронтига жўнатилган. Кавказни озод қилиш жангларида оғир ярадор бўлиб, даволангач, Куйбишев шаҳри учун жангларга кирган. 1947 йилда ўз юртига қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда оддий ишчи бўлиб ишлаган. Оиласида 4 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги Сеплон қишлоғида яшайди.

Тошнӣз Бойниёзов

1920 йилда Шеробод туманидаги Майдон қишлоғида туғилган. 1942 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Пенза вилояти ҳудудларида жангга кирган. 1948 йилнинг май ойида ўзи туғилган юртга қайтиб келган. Урушдан сўнгги йилларда хўжаликда бригада бошлиғи, тафтиш комиссиясининг аъзоси бўлиб ишлаган. Собиқ жангчининг 10 нафар фарзанди бор.

Кўчар Маматов

1919 йилда Шеробод туманида туғилган. Армия хизматига шу туман ҳарбий комиссариатидан 1942 йилда жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Кавказ йўналишидаги Украина армиясининг 1005-полкида жангларга кирган. Ворошиловград вилоятидаги шахта конларида бўлган жангларда қўлидан ярадор бўлган. Шундан сўнг, 1944 йилда ўз юртига қайтарилган. Урушдаги хизматлари учун қатор медаллар ва орденлар билан тақдирланган. 10 дан отиқ юбилей медаллари билан тақдирланган. «Меҳнат, Қизил Байроқ» ордени, шунингдек қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида 1 нафар фарзанди, 13 невара, 14 чевараси бор. Урушдан кейин Шеробод қишлоқ хўжалик бошқармаси бошлиғи, район ижроия кўмитаси раиси, хўжалик директори, мелиорация станцияси директори, Пошхўрт қишлоқ кенгаши раиси каби вазифаларда ишлаган.

Кўлтўра Болтиев

1926 йилда Шеробод туманидаги Майдон қишлоғида туғилган. Шу тумандан 1944 йилда армия хизматига чақирилган. Россия шаҳарларини озод этишдаги жангларда иштирок этиб, Германиягача борган. Бўлинма командири сифатида жангга кирган. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши қатнашчиси» ордени ва 16 та турли медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда табель юритувчи, савдо соҳасида кейин дренажлар қурилишида ишлаган. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Исмоил Абдулазизов

1924 йилда Шеробод туманидаги Зарабоғ қишлоғида туғилган. 1942 йилда армия хизматига жўнатилган. Уруш даврида миномётчи сифатида Украинанинг Калинин вилоятидаги шаҳарларни озод қилиш жангларига кирган. 1943 йилда ўнг қўлидан яраланиб, госпиталда даволанган. 1944 йилда эса Смоленск, Сталинград, Польшадаги жангларда қатнашиб, ғалаба кунини Берлинда кутиб олган. 1946 йилнинг 14 май кунда ўз юртига қайтган. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши», «Қизил Байроқ» орденлари ва 11 та турли медаллар билан

тақдирланган. Урушдан кейин Тошкентда педагогика институтида ўқиб ўқитувчилик қилган. Оиласида 5 нафар фарзанди бор. Бугунги кунда у ана шу фарзандлари ва набиралари ардоғида яшамокда.

Саттор Пардаев

1926 йилда Шеробод туманидаги Шержон қишлоғида туғилган. 1944 йилда армия сафларига жўнаган. Уруш даврида қатор шаҳарларда пиёда аскар ва артиллерия қисмида тўпчи бўлган. Жанглар билан то Германиягача борган. Армия сафларидан 1946 йилда қайтган. 1947 йилдан 1983 йилгача ҳайдовчи бўлиб ишлаб, нафақага чиққан. Урушдаги хизматлари учун «Ғалаба», «Қизил Юлдуз» орденлари ва қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейин хўжаликда пахта ва ғалла бригадири, ферма мудир, савдо соҳаларида меҳнат қилган. Ҳозирги кунда ўзи туғилиб ўсган қишлоқда фарзандлари ва неваралари ардоғида яшамокда.

Иброҳим Ниёзов

1924 йилда Шеробод туманидаги Зарабоғ қишлоғида туғилган. 1942 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Украинанинг Харьков шаҳрида армия сафларида бўлиб, жангларда қатнашган ва кўлидан яраланган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан сўнгги йилларда хўжаликда бригадир бўлиб ишлаган. Оиласида 4 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги В. Қодиров номи хўжаликнинг Қишлоқбозор қишлоғида яшайди.

Холмирза Янгибоев

1926 йилда Шеробод туманидаги Қишлоқбозор қишлоғида туғилган. Шу тумандан 1941 йилда ҳарбий хизматга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина, Повлодар, Сталинград учун жангларга кирган. 1945 йилда армия сафларидан қайтган. Урушдан кейин ўзи яшаётган хўжаликда ҳисоб юритувчи бўлиб ишлаган. Урушдаги хизматлари учун «Уруш қатнашчиси» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган.

Очил Бобохонов

1924 йилда Шеробод туманидаги Тарокли қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг 27 майида ҳарбий хизматга чақирилган. Уруш даврида тўпчи аскар бўлган. Тўрт йиллик жанговор ҳаёти давомида уч марта оғир яраланган бўлсада, даволаниб яна жангларга кирган. 1946 йилда урушдан қайтган. Ҳайдовчи бўлиб ишлаган. Урушдаги хизматлари учун битта орден ва 15 та турли медаллар билан тақдирланган.

Ўроқ Турманов

Шеробод туманидаги Лайлагон қишлоғида 1926 йилда туғилган. 1944 йилда ҳарбий хизматга чақирилиб Қозоғистондаги ҳарбий таёргарликдан ўтган. Шундан сўнг Германия ҳудудларига жангларга юборилган. Тўрт йиллик жанговор ҳаёти давомида уч марта оғир яраланган. 1949 йилда урушдан қайтиб ҳайдовчи бўлиб

ишлаган. Урушдан кейин ўқитувчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шерободдаги Ёшлик маҳалласида яшайди. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Жўра Иноқов

1916 йилда Шеробод туманидаги Зарабоғ қишлоғида туғилган. 1942 йилда Шерободдан армия хизматида жўнатишган. Уруш йилларида дастлаб Сталинград жангларига 197-ўқчи полки таркибига кирган. Шу жанглар пайтида бошидан қаттиқ ярадор бўлиб, Қозон шаҳридаги госпиталда даволанган. Шундан сўнг, Қозон шаҳридаги самолёт заводида юборилган ва бу ерда икки йил давомида қўриқчи бўлиб хизмат қилган. 1945 йил 25 декабрда ўз юртига ногирон сифатида қайтарилган Урушдан кейинги йилларда молия ходими, чўпон, боғбон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Ёшлик» маҳалласида яшайди.

Ашур Алиев

1918 йилда Шеробод туманидаги Зарабоғ қишлоғида туғилган. Шеробод туман ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилда армия сафларига жўнатишган. 1941 йил Украинада, 1942 йилда Красноярск шаҳрида артиллерия қисмида хизматда бўлиб, Германия, Финландия ҳудудларида жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари «Ватан ҳимоячиси», Ўзбекистон мустақилликни қўлга киритгач, мамлакатимизнинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» орден ва медаллари билан муносиб тақдирланган. Оиласида 9 нафар фарзанди бор.

Назар Жумаев

Шеробод туманидаги Қарабоғ қишлоғида 1918 йилда туғилган. Шу тумандан 1939 йилда армия сафларига жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Россиянинг қатор шаҳар-қишлоқларини, Польшани озод этишдаги жангларга қатнашган. Шундан сўнг Кавказ фронтига жўнатишган. Кавказни озод қилиш жангларида оғир ярадор бўлиб, даволангач Куйбишев шаҳри учун жангларга кирган. 1947 йилда ўз юртига қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун «Қизил юлдуз», «Шуҳрат» орденлари ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Оромиддин Расулов

1924 йилда Шеробод туманидаги Зарабоғ қишлоғида туғилган. Шеробод туманидан 1944 йилда армия сафларига жўнатишган. 1944 йилда Смоленск учун бўлган жангларда ва қатор шаҳарларда жангларга кирган. Шундан сўнг, ўз юртига қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда хизматлари учун турли орденлар ва юбилей медаллари билан тақдирланган. Мамлакатимизнинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда табелчи, бригада бошлиғи, ёрдамчи ҳисобчи каби вазифаларда ишлаган. Оиласида 9 нафар фарзанди бор.

Ҳиммат Норов

1918 йилда Шеробод туманидаги Қарабоғ қишлоғида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1938 йилда ҳарбий хизматга жўнатишган.

Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина fronti орқали Житомир-Ленинград-Финляндия-Польша фронтларида жанг қилган. 1943 йилда Финляндия учун бўлган жангларда қорин қисмидан оғир жароҳат олган. Шундан сўнг ҳарбий госпиталда даволангач, ногирон сифатида 1944 йилнинг октябрида ўз юртига қайтарилган. Урушдаги меҳнатлари учун «Қизил Юлдуз», «Ҳурмат белгиси» 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» орденлари билан тақдирланган.

Зариф Мухаммадиев

1922 йилда Шеробод туманидаги Зарабоғ қишлоғида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилда ҳарбий хизматга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина fronti орқали Житомир-Ленинград-Финляндия-Польша фронтларида жанг қилган. 1943 йилда Финляндия учун бўлган жангларда қорин қисмидан оғир жароҳат олган. Шундан сўнг ҳарбий госпиталда даволангач, ногирон сифатида 1944 йилнинг октябрида ўз юртига қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда қишлоқ хўжалигида ишлаган. Урушдаги меҳнатлари учун 1946 йилда «Ҳурмат белгиси» 2-даражали-«Улуғ Ватан уруши» орденлари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда фарзандлари ардоғида яшамокда.

Тўра Нормуродов

1926 йилда Шеробод туманидаги Қорабоғ қишлоғида туғилган. 1944 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Кавказ ҳудудларидан то Берлингача бўлган жанговор йўлни босиб ўтган. 1950 йилнинг ноябр ойида ўзи туғилган юртга қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун «Қизил юлдуз» ордени ва бир қанча медаллар билан муносиб тақдирланган. Оиласида беш нафар фарзанди бор.

Жума Мирсаидов

1926 йилда Шеробод туманидаги Пошхўрт қишлоғида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариатидан 1944 йилда армия хизматида жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина фронтининг 172-ўқчи дивизияси, 172-артилерия полки таркибида ўқчи бўлиб Сталинград-Киев фронтларида жангларга кирган. Урушдаги хизматлари учун қатор медаллар ва орденлар билан тақдирланган. Урушдан сўнг деҳқон, парранда боқар бўлиб ишлаган. Оиласида 11 нафар фарзанди бор.

Абдулҳаким Жабборов

Шеробод туманида 1923 йилда туғилган. Шу тумандан 1920 йилда армия хизматида чақирилган. Жанггоҳларда то 1946 йилда бўлиб, қатор Россия шаҳарларини озод этишдаги жангларда иштирок этиб, Германиягача борган. Бўлинма командири сифатида жангга кирган. Урушдаги хизматлари учун олган мукофатларини йўқотган. Хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда деҳқон, чўпон бўлиб ишлаган. Нафақага чиққандан сўнг 10 гектар ер олиб боғ яратган. Ҳозирги кунда 8 нафар фарзанди бор.

Химмат Қувватов

1910 йилда Шеробод туманидаги Зарабоғ қишлоғида туғилган. 1942 йилда Шерободдан армия хизматига жўнатилган. Қozoғистонинг Олма-ота шаҳридаги захира полкида 3 ой ҳарбий таёргарликдан ўтган. Уруш даврида миномётчи сифатида Украинанинг Калинин вилоятидаги шаҳарларни ва бошқа шаҳарларни озод қилиш жангларида кирган. 1943 йилда ўнг қўлидан яраланиб, госпиталда даволанган. 1944 йилда эса Смоленск, Сталинград, Польшадаги жангларда қатнашиб, ғалаба кунини Берлинда кутиб олган. 1944 йилда «Шухрат» ордени билан тақдирланган. 1945 йилда ўз юртига қайтган. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши», «Қизил Байроқ» орденлари ва 11 та турли медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда 6 нафар фарзандлари ва неваралари ардоғида яшамокда.

Холмат Хурсанов

1926 йилда Шеробод туманидаги Майдон қишлоғида туғилган. 1944 йилда армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида пиёда аскар ва артиллерия қисмида тўпчи бўлган. Жанглар билан то Германиягача борган. Армия сафларидан 1950 йилда қайтган. Урушдаги хизматлари учун муносиб тақдирланган. Умри давомида оддий ишчи ва хайдовчи бўлиб ишлаган. 1986 йилда нафақага чиққан. Оиласида 7 нафар фарзанди бор.

Холик Қайнаров

1920 йилда Шеробод туманидаги Тарокли қишлоғида туғилган. 1940 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Украинанинг Харьков шаҳрида армия сафларида бўлиб, жангларда қатнашган ва қўлидан яраланган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган. Мамалакатимизнинг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан сўнгги йилларда хўжаликда бригадир бўлиб ишлаган. Оиласида етти нафар фарзанди, 60 ортиқ невараси бор.

Ёвқочди Худойбердиев

1921 йилда Шеробод туманида туғилган. Шу тумандан 1941 йилда ҳарбий хизматга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина, Повлодар, Сталинград учун жангларга кирган. 1945 йилда армия сафларидан қайтган. Урушдаги хизматлари учун «Уруш қатнашчиси» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўқитувчилик қилган. Оиласида бир нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги Қишлоқбозор қишлоғида яшайди.

Худойқул Ризаев

1915 йилда Шеробод туманидаги Хатак қишлоғида зиёли оиласида туғилган. 1942 йилда ҳарбий хизматга жўнатилган. Саратов вилоятида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. 1942 йилнинг 1 сентябрида Сталинград вилоятининг Маэдак шаҳри учун жангларга кирган. Шу жанглар пайтида 19 сентябр куни ярадор бўлган. Уч йиллик жанговор ҳаёти давомида уч марта оғир яраланган бўлсада, даволаниб яна жангларга кирган. Шунингдек, унинг кўксини қатор

юбилей медаллари ҳам муносиб беаб турибди. Ҳозирги кунда нафақада бўлган собиқ жангчи, биринчи гуруҳ. Оиласида 5 нафар фарзанди бор.

Қувондик Имомалиев

1923 йилда Шеробод туманидаги Қишлоқбозор қишлоғида туғилган. 1942 йилда ҳарбий хизматга жўнатишган. 1942 йилда Смоленск учун жангларга кириб, каттиқ ярадор бўлган ва госпиталда саккиз ой даволанган. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, «Жасорат» медали ҳамда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда чорвачилик соҳасида ишлаган. Ҳозирги кунда туғилиб ўсган қишлоғида яшайди. Биринчи гуруҳ ногирони. 5 нафар фарзанди бор.

Дилло Раҳимов

1921 йилда Шеробод туманидаги Зарабоғ қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг май ойида Шерободдан армия хизматида жўнатишган. Уруш йилларида дастлаб Сталинград жангларига 197-ўқчи полки таркибига кирган. Шу жанглар пайтида бошидан каттиқ ярадор бўлиб, Қозон шаҳридаги госпиталда даволанган. Шундан сўнг, Қозон шаҳридаги самолёт заводида юборилган ва бу ерда икки йил давомида қўриқчи бўлиб хизмат қилган. Шундан сўнг, 51 биринчи заҳира полкида хизмат қилиб, 1945 йил 25 декабрда ўз юртига ногирон сифатида қайтарилган. Урушдаги хизматлари муносиб тақдирланиб, 1-даражали «Ғалаба» ордени, Сталинградни озод қилганлиги учун, шунингдек юбилей ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медалларига сазовор бўлган. Урушдан кейинги йилларда Термиз педагогика билим юртида кейин Тошкентдаги педагогика институтида ўқиган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги Зарабоғ қишлоғида яшайди. Бир қанча фарзандларни вояга етказган. 2-гуруҳ ногирони сифатида ҳаёт кечирмоқда.

Хуррам Бойкулов

Шеробод туманидаги Лайлагон қишлоғида 1924 йилда туғилган. Шеробод туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилда армия сафларига жўнатишган. Уруш даврида оғир яраланган ва 1944 йилда ўзи туғилган юртга қайтарилган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги Лайлагон қишлоғида яшайди.

Абдурайим Амонов

Шеробод туманидаги Оққўрғон қишлоғида 1918 йилда туғилган. Шу тумандан 1939 йилда армия сафарига жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Россиянинг қатор шаҳар-қишлоқларини, Польшани озод этишдаги жангларга қатнашган. Шундан сўнг Кавказ фронтига жўнатишган. Кавказни озод қилиш жангларида оғир ярадор бўлиб, даволангач Куйбишев шаҳри учун жангларга кирган. 1947 йилда ўз юртига қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун «Улуғ ватан уруши қатнашчиси», «Жасорат» ва турли медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шеробод туманида яшайди.

Хонимқул Бекмуродов

1921 йилда Шеробод туманида туғилган. 1941 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатишган. Уруш даврида Панза вилоятлари ҳудудларида жангга кирган. 1948 йилнинг Май ойида ўзи туғилган юртга қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун «Жасорат» медали билан тақдирланган. Собиқ жангчининг 9 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Лайлагон қишлоғида яшайди.

Мурод Абдиев

1925 йилда Шеробод туманидаги Кампиртепа қишлоғида туғилган. 1943 йилда армия сафларига жўнатишган. Уруш даврида 1944 йилдан бошлаб 355 ўқчи полки таркибида жангларда бўлган. Жанглар билан то Германиягача борган. Армия сафларидан 1950 йилда қайтган. Урушдаги хизматлари учун «Жасорат» медали билан ва орден билан муносиб тақдирланган. Умри давомида оддий ишчи ва хайдовчи бўлиб ишлаган. Оиласида 5 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Оққўрғон» маҳалласида яшайди.

Нормурод Қўзиев

1923 йилда Шеробод туманидаги Кампиртепа қишлоғида туғилган. 1943 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Украинанинг Харьков шаҳрида армия сафларида бўлиб, уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган. Мамлакатимизнинг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан сўнгги йилларда хўжаликда бригадир бўлиб ишлаган. Оиласида 6 нафар фарзанди бор. Биринчи гуруҳ ногирони. Шеробод туманидаги «Оққўрғон» маҳалласида яшайди.

Нормамат Назаров

1914 йилда Шеробод туманида туғилган. Шу тумандан 1942 йилда ҳарбий хизматга жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида 9 маротаба ярадор бўлган ва ўз юртига жўнатиб юборилган. урушдаги хизматлари учун «Уруш қатнашчиси» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шеробод туманидаги «Оққўрғон» маҳалласида яшайди.

Очил Хонназаров

1924 йилда Шеробод туманида туғилган. 1943 йилда ҳарбий хизматга жўнатишган. Уруш даврида Элъба, Белоруссия ҳудудларида жанг қилган. Қозоғистонда ҳарбий хизматда бўлган. Урушдаги хизматлари учун муносиб 40 та медал билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шеробод шаҳрининг «Катта ҳаёт» маҳалласида яшайди. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

ШЎРЧИ ТУМАНИ

Хуррам Тошмиров

1922 йилда Шўрчи туманидаги Култепа қишлоғида туғилган. 1941-1943 йиллар давомида иккинчи жаҳон урушида бўлган. Уруш даврида Сталинград, Курск остоналаридаги жангларда мардлик ва жасорат намуналарини кўрсатган. Жанггоҳларда икки марта ярадор бўлган, контузияга учраган. Жасорат ва матонати учун у 31 марта орден ва медаллар билан тақдирланган. Мустақил Ўзбекистоннинг 4 та медали ҳам унинг кўксини безаб турибди. Ярадорлиги туфайли 1943 йилда армия сафларидан қайтган Х.Тошмиров яна меҳнат фаолиятини давом эттирди. У Тошкентдаги Низомий номли институтда, Душанбе шаҳридаги Рудакий номли қишлоқ хўжалиги институтида сиртдан ўқиди. Навқиронлик пайтларида ёшларга етакчилик қилди. Кейинчалик эса Шўрчи туманида, Жарқўрғонда, Музработ, Қизирик туманларидаги бир неча хўжаликларни бошқарди. Орада Шўрчи туман ижроия қўмитаси раиси, 1979-1985 йилларда «Боботоғ» ўрмон хўжалиги директори бўлиб ишлаган. Х.Тошмиров 1988 йилдан буён Шўрчи туман «Нуроний» жамғармасини бошқариб келмоқда.

Насим Қобилов

1922 йил. 19 июлда Шўрчи туманидаги Кокайди қишлоғида туғилган. 1943 йилда армия сафларига Шўрчи туманидан жўнатилган. 1944 йилда Ленинград, Латвия, Литва учун бўлган жангларда қатнашган. 1941-1945 йиллар давомидаги армия сафларидаги хизматлари учун 2 марта медал билан, урушдан кейинги йилларда эса қатор юбилей ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. Бугунги кунга келиб урушнинг биринчи гуруҳ ногиронига айланган собиқ жанчи урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда ғазначи, омбор мудир, бригада бошлиғи бўлиб ишлаган. Оиласида бир нафар фарзанд вояга етган. Саккиз нафар невараси, 5 нафар чевараси бор.

Маматмейли Ибодов

Шўрчи туманидаги Ижтимоият қишлоғида 1912 йилда туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1940 йилда армия сафларига чақирилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида Сталинград, Орлов, Харьков, Москва учун бўлган жангларда қатнашиб, Берлингача борган. Жанггоҳларга маршал Жуков қўмондонлик қилган армия сафларида кирган. 1946 йилда Жуков томонидан тақдирланган. Шунингдек, уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда сувчи, пахтачилик звеноси бошлиғи, аравакаш бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Ижтимоият» ширкат хўжалигида яшайди.

Абдуназар Ражабов

1922 йилда Шўрчи туманида туғилган. 1941 йилнинг 16 декабрида армия хизматида Шўрчи туманидан чақирилиб, 6 ой давомида Термиз шаҳрида ҳарбий тайёрганликда ўтган. 1942 йилнинг май ойи бошларида фронтга жўнатилган. Шу йилнинг 9 майидан этиборан жангларга кирган. Дастлаб Харьков йўналишидаги фронтда жанг қилиб, Харьков атрофидаги шаҳар ва қишлоқларида, Курск ёйи

жангларида қатнашган. 1942 йилнинг июль ойида Черников вилоятидаги Волганск санитаси учиб кетаётган шиддатли жанглар пайтида куршовга қолиб кетган. Асирга тушиб қолган. Душман аскарлари асирга тушганларни ҳайдаб поезд билан 1943 йилда Германияга жўнатган. 1944 йилда асирликдан озод этилган. Шундан сўнг ватанига қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда оддий ишчи, хўжаликда котиб, ҳисобчи бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, ғалабанинг қатор юбилей саналарида юбилей медаллари билан тақдирланган. Мамлакатимиз Президенти фармони асосида «Жасорат» медалига сазавор бўлган. Оиласида 7 нафар фарзанди вояга етган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманида яшайди.

Далли Шукуров

1916 йилда Қашқадарё вилоятининг Дехқонобод туманида Ўртоқ қишлоғида туғилган. 1935 йилдан Сурхондарё вилоятининг Денов тумани, «Хазарбоғ» қишлоғига кўчиб келган. 1938 йилда шу тумандан армия хизматига кетган. Украинанинг Бердичев шаҳридаги пиёда ўқчилар дивизияси таркибида ҳарбий хизмат қила бошлаган. Кичик командирлар курсида ўқиган. 1939 йилда сержантлар тайёрлаш мактабида ўқиган. Шундан сўнг ўзи хизмат қилаётган ўқчи пиёда, аскарлар дивизиясининг 3-баталион, 8-ротасидаги минамиётчилар бўлинмасига командирлик қила бошлаган. 1939 йилнинг май ойида Руминияни озод этиш жангларида жўнатилган. Румин урушидан қайтгач, Новонрад ва Минскнинг Ровна шаҳрига жўнатилган. 1941 йилнинг 22 июнида бошланган 2-жаҳон уруши улар яшаётган казармага ҳам бомба ёғдирди. Шу тариқа у 1941 йилдан 1945 йилгача урушда бўлди. Шу йиллар орасида у қатор шахсий жасорат намуналарини ҳам кўрсатишга улгурди. 1943 йилда Белоруссия учун бўлаётган жанглар пайтида ярадор бўлган командирини 6 чақирим масофада елкада кўтариб санитария қисмига топширган. Кўплаб маротаба разветкага бориб душман аскарларини асирга олиб келган, штабга топширган. Сталинград жанглари пайтида Лизовая қишлоғидаги жанглар пайтида у хизмат қилаётган полк душманнинг 70 та «Тигр» русумли танкларга қарши ҳужумга ўтди. Душманнинг 68 та танки сафдан чиқарилди. Атиги 6 пушка қуроли қолган бўлса-да улар ғалабага эришиб, Лизовая қишлоғи сақлаб қолинган. Шу хизматлари учун у хизмат қилаётган дивизияга «5-Сталинград дивизияси» номи берилди.

Уруш давридаги хизматлари учун у 1944 йилда Белоруссия учун бўлган жанглардаги жасоратлари туфайли жанговар «Қизил Байроқ» 1945 йилда Берлин штурми пайтидаги хизматлари учун 3-даражали «Шуҳрат» орденлари, 1945 йилнинг 9 июнида «Варшавани озод қилганлиги учун» орденлари яна шу йили Берлинни ишғол қилишдаги хизматлари учун «Берлинни олганлиги учун» яна шу йилнинг ўзида «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медаллари билан мукофотланган. Иккинчи жаҳон уруши даврида кўрсатган жасорат ва матонатлари туфайли тақдирланган орден ва медаллари бугунги кунда Сурхондарё вилоят музейида сақланмоқда. Собиқ жангчининг оиласида 4 нафар фарзанди вояга етган. 13 нафар неvara, 2 нафар чеварси бор. Ҳозирги кунда Шўрчи шаҳридаги Охунбобоев номли кўчада яшайди. Биринчи гуруҳ уруш ногирони.

Нормат Дўстқобилов

1920 йилда Шўрчи туманидаги Янгибозор қишлоқ фуқаролар йиғини қарашли Серғайрат қишлоғида туғилган. 1938 йилда шу тумандан армия хизматида жўнатилган. 1938-39 йилларда Саратов шаҳрида армия хизматида бўлган. 1939 йилнинг январь-февраль ойларида Финландия урушида қатнашган. Шу йилнинг апрель, май, июн ойларида Белоруссияда хизматда бўлган. 1941 йилда бошланган Иккинчи жаҳон урушига биринчилардан бўлиб кирган. 1943 йилгача жанггоҳларда бўлиб, Чехословакия, Руминия, Болгария, Польша учун жангларга кирган. Польшани озод этиш жангларида қаттиқ ярадор бўлиб биринчи гуруҳ уруш ногиронига айланган. Уруш давридаги жасорат ва матонатлари учун Украинани озод қилишдаги хизматлари учун медал билан, Австрия, Руминия ва Польшадаги жангларда кўрсатган матонатлари учун «Ғалаба» ордени билан тақдирланган. Жами ўндан ортик орден ва медаллар кўксини бегаб турган бу инсон 1945 йилнинг октябрь ойида ўз юртига қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда турли ишларда ишлаган. Ҳозирги кунда оиласида тўққиз нафар фарзанди, 50 дан ортик нева-чеваралари бор. Шўрчи туманидаги У.Диёров номи хўжаликда яшайди.

Рўзи Тўраев

(Суратида негадир Термиз туманида деб кўрсатилган).

1924 йилда Шўрчи туманидаги Жойилма қишлоғида деҳқон оиласида туғилган. 1942 йилнинг май ойида Шўрчи туманидан армия хизматида жўнатилган. Пиёда аскар сифатида Бокудаги Стмлинград ва Ленинграддаги жангларда қатнашган. 1944 йилнинг май ойида ярадорлиги туфайли фронтдан қайтарилган. Урушдаги хизматлари муносиб тақдирланган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Савжирон» ширкат хўжалигидаги «Янгиобод» маҳалласида яшайди.

Абдуназар Мустафоев

1925 йилнинг 9 майида Шўрчи туманидаги «Серғайрат» маҳалласида туғилган. 1943 йилда Шўрчи туманидан ҳарбий хизматга сафарбар этилган. Украинанинг Львов шаҳрида икки ойлик ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Шу йилнинг ноябр ойида 2-Украина fronti таркибига киритилган. Шу фронт таркибида Украина, Белоруссия, Польша, Югославия ва бошқа қатор шаҳар ҳамда қишлоқларни озод этиш жангларида қатнашган. 1945 йилдаги жанглар пайтида чап қўлидан ярадор бўлиб, Самарқанддаги госпиталда даволангач, яна фронтга жўнатилган. Ғалаба кунини Польшада кутиб олган. 1945-1948 йилгача Архангельский шаҳрида ҳарбий хизматини давом эттирган. Уруш давридаги хизматлари учун орден ва медаллар билан муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда пахтачилик бригадаси бошлиғи, туман алоқа бўлимида ишчи бўлиб ишлаган. Оиласида олти нафар фарзанди, 22 нафар нева-чеваралари бор. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Серғайрат» маҳалласида яшайди.

Қурбон Сулайманов

1926 йил 10 январда Олтинсой туманидаги Ипақ қишлоғида туғилган. 1943 йилнинг декабрида Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига

жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Латвия ва Литвани озод этишда, Одер дарёсини кечиб ўтиб Германия ҳудудларига ўтишдаги жангларда қатнашган. 1945 йилнинг биринчи май кунда оғир ярадор бўлиб, даволанган. Шундан сўнг, Польша ва Ульяновскдаги ҳарбий госпиталларда даволанган. 1946 йилда ўз юртига қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун 11 та турли орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда оёғи ногирон бўлса-да, узок йиллар ўзи яшаётган хўжаликда оддий ишчи, нон заводида, темир йўлда, қурилишда ишлаган. Ҳозирги кунда Шўрчи тумани марказидаги А. Шамкаев кўчасида яшаётган собиқ жангчининг ўн бир нафар фарзанди, 45 дан ортиқ неварачеваралари бор.

Мардон Жумаев

Шўрчи туманидаги Оққўрғон қишлоғида 1926 йилнинг 1 майида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1944 йилнинг 10 майида армия сафларига жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликдан Чирчиқ шаҳрида ўтган. Уч ойлик машқлардан сўнг, жангларга юборилган. Германиянинг Франкфорт шаҳридан бошлаб, етти шаҳарни озод қилиб, Берлингача жанглар билан борган. Уруш давридаги хизматлари учун еттита медал-орден билан тақдирланган. Шунингдек, у Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ва Ғалабанинг 50 йиллиги медаллари соҳибидир. Уруш даврида мерган бўлган ва жанглардаги жасоратлари учун медал ҳамда Фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. «Ғалаба» ордени кўксини безаб турган бу собиқ жангчи ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги У.Диёров ширкат хўжалигининг «Оққўрғон» маҳалласида яшайди. Оиласида ўн нафар фарзанди, қатор неварачеваралари бор.

Нематилла Иноятов

Бойсун туманида 1922 йилда туғилган. 1933 йилда Шўрчи туманига кўчиб ўтган. 1941 йилнинг декабр ойида шу тумандан ҳарбий хизматга жўнатилган. 1942 йилнинг январдан апрелигача Тошкентдаги ҳарбий алоқачилар курсида ўқиган, кичик командир унвони билан фронтга жўнатилган. 1944 йилгача калинин fronti таркибида жангларга кирган. 1944 йилнинг март ойида қаттиқ ярадор бўлган ва уйига қайтарилган. 1944 йилнинг март ойидан бошлаб 1945 йилнинг декабригача туман ҳарбий комиссариатида ишлаган. Шундан сўнг ўқитувчи, туман маданият ишлари бўлими мудири, 1966 йилдан то 1977 йилчага Шўрчи ғишт заводида цех бошлиғи вазифаларида ишлаган. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Кейинчалик унга «Ҳурмат белгиси» ордени ҳам берилган. Ҳозирги кунда Шўрчи шаҳридаги Нуқлаш кўчасида яшайди. Оиласида қатор фарзандлари ва 53 нафар неварачеваралари бор.

Илёсхон Содиқов

1917 йил 17 апрелда Шўрчи туманидаги Оққўрғон қишлоғида туғилган. 1942 йилда Шўрчи ҳарбий комиссариати томонидан ҳарбий хизматга чақирилган. Шу йилнинг ўзидаёқ Украина ҳудудларида 1-мото веткада борган. Пулемётчи сифатида матонат ва жасорат намуналарини кўрсатган. 1946 йилда армия

хизматидан келган. Урушдан кейинги йилларда бригадир, омбор мудир, агроном, боғбон бўлиб ишлаган. Жанглардаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан тақдирланган оиласида тўрт нафар фарзанди, 23 нева ва 18 нафар чевараси бор. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Янги бозор» фуқаролар йиғини худудида Оққўрғон қишлоғида яшайди.

Бозор Меликов

1922 йил 20 июлда Сариосиё туманидаги Дашнабод қишлоғида туғилган. Болалиги болалар мактаб-интернатда ўтган. 1935-38 йилларда Термиздаги педбилим юртида ўқиган. Урушгача бўлган даврда газеталарда адабий ходим ва бўлим мудир бўлиб ишлаган. 1940 йилда Термиз шаҳар ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Украинанинг Харьков шаҳрида хизматни ўташга киришган. Бронетанк билим юртида ўқиб, сержантлик унвонини олган. Танк механик-ҳайдовчиси сифатида ўзи хизмат қилаётган қисм аскарлари билан бирга Харьков шаҳри жанубидаги темир йўл бекатини мудофа қилишда қатнашди. 1942 йилнинг 18 сентябрида Сталинград ҳимоясидаги жангларда қатнашди. Ўзи хизмат қилаётган 122-махсус танк бригадаси таркибида туриб, душмanning 6-армиясини қуршаб олиш жангларида иштирок этди. Ана шундай жангларнинг бирида у оғир ярадор бўлди. Қозон шаҳридаги 2782-ҳарбий госпиталда даволанди. 1943 йилда ўз юртига қайтарилди. Шу йилнинг 1 сентябридан бошлаб, яна журналистик касбини давом эттириб, «Сариосиё ҳақиқати» газетасида масъул котиб бўлиб ишлай бошлади. 1945 йилнинг сентябридан эътиборан у «Илғор Сурхон учун» (ҳозирги Сурхон тонги) газетасида бўлим мудир бўлиб ишлай бошлади. Кейинчалик эса Шўрчи туман газетасида ишлади. 1968 йилдан то 1982 йилгача туман маҳаллий радиоэшиттириш бўлими муҳаррири вазифасида ишлади. У эллик йил давомида журналистика билан шуғулланди. Кўплаб шеърлар ижод қилди. Уруш давридаги хизматлари эса 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида ўн нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шўрчи шаҳрида яшайди.

Яхшибой Ўсаров

1926 йилнинг 8 мартада Шўрчи туманида Дайтулак қишлоғида туғилган. Шўрчидан 1944 йилда армия сафларида жўнатилган. Уруш даврида 1-Белоруссия фронти таркибида, Беларуссияни Брестдаги темир йўл вокзалини душмандан озод қилиш жангларида қатнашган. Полша мамлакати маркази Варшава шаҳрини озод этгандан сўнг, Одер дарёси орқали Берлин учун ҳаракатланаётган пайтларидаги жангларда қаттиқ ярадор бўлган. Госпиталда даволангач, яна жангларга кирган. Армия хизматидан 1950 йилда ўз юртига қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун ва меҳнатдаги ютуқлари учун 22 та орден ва медаллар билан мукофотланган. Ана шу мукофотлар орасида 1- ва 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, иккита «Жасурлиги учун» медали бор. «Ҳурмат белгиси» ордени ҳам унинг кўксини безаб турибди. Меҳнат фаолияти эса оддий ишчиликдан бошланиб, агроном, хўжалик раиси муовини, умумий овқатланиш идораси директори вазифаларида ишлаган. 1980-1986 йиллар мобайнида Шўрчи туман касаба уюшмалари кенгаши раиси вазифасида ишлаган. Оиласида ўн нафар фарзанди вояга етган. Ҳозирги

кунда Шўрчи шаҳридаги «Наврўз» маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг 48 неvara ҳамда 22 чевараси бор.

Адина Нормуродов

1924 йилнинг 9 майида Олтинсой туманидаги Миршоди қишлоқ кенгашига қарашли Қизил тепа қишлоғида туғилган. Армия сафларига Шўрчи туманидан 1943 йилда жўнатилган. Дастлаб, 885-сапёрлар полки таркибида жангларга кирган. Смоленск, Курск, Белград учун бўлган жангларда қатнашган. Шу йилнинг сентябр ойида қаттиқ ярадор бўлиб, Қозон шаҳридаги госпиталда даволанган, уч мухлатга уйига жўнатилган. Бу таътил тугагандан сўнг, 1944 йилда яна армия сафларига жўнатилган бу сафар у 3-Украини фронти таркибида жангларга кирган. Украина, Польша давлатининг Варшава шаҳри учун бўлаётган жанглар пайтида билагидан яраланган. Украинанинг Миргород шаҳрида жойлашган 5806 эвакогоспиталида даволанган. Шу йилнинг август ойида ҳарбий тиббий комиссия хулосаси билан ўз юртига қайтариб юборилган. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги», жасорат ва қатор юбилей саналаридаги медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда А.Сафаров хўжалигида 1946-50 йилларда бригадир, Шўрчидаги каноп заводида лаборант, кейинчалик савдо соҳасида ишлаган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманида яшайди. Оиласида 5 фарзанди 45 неvara-чевараси бор.

Эргаш Ўрозов

1921 йилда Шўрчи тумани «Далварзин» хўжалигида туғилган. Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йил ноябр ойида жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина фронти таркибида Вороежла, бўлган жангларда қатнашган. Икки йил жанггоҳларда бўлгандан сўнг, 1944 йил ярадорлиги туфайли, яъни жанглар пайтида бели синиб жароҳат олганлиги туфайли ҳарбий тиббий комиссия томонидан уйига қайтарилган. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали ҳамда қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда тракторчи, чилангар ва комбайнчи бўлиб ишлаган. Оиласида тўрт нафар фарзанди вояга етган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Ижтимоият» ширкат хўжалигида яшайди. Собиқ жангчининг 22 неvarаси, бир нафар чевараси бор.

Абсаттор Саманов

1912 йилда Шўрчи туманидаги Ижтимоият қишлоғида туғилган ва 1941 йил 6 августда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатилган. Дастлаб, Сталинград ва Харьков шаҳарлари учун жангларга кирган, шундан сўнг 1945 йил май ойида Япония урушига жўнатилган. Урушдан кейинги йилларда бригада бошлиғи, ферма мудир, почта мудир каби вазифаларда ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасорат» ва барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Оиласида 10 нафар фарзанди, 56 нафар неvarаси, 32 нафар чевараси бор.

Рўзи Йўлдошев

1917 йил 15 майда Шўрчи туманидаги «Далварзин» хўжалигининг Қўштегирмон қишлоғида туғилган ва 1939 йил октябр ойида Шўрчи туманидан армия хизматида жўнатишган. Шу йили Севастополь шаҳрида дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан ўтади, Иккинчи жаҳон уруши бошлангандан сўнг, 1941 йилнинг 24 июнидан эътиборан жангларга кирган. Украина вилоятининг Николеевка шаҳри, Белоруссия ҳудудлари, Днепропетровский шаҳарлари учун жангларда қатнашган. Уруш даврида 17-пиёда аскарлар дивизияси сафларида хизмат қилган ва Сталинград, Руминия чегараларида, Чехославакия ҳудудларида жангларда қатнашиб, сўнгра Австрияга ўтган. Шундан кейин яна бир қатор шаҳарларни озод этиб, Берлинни озод этиш жангларида қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. 1994 йилда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медалига сазовор бўлган, 1947 йил феврал ойида армия сафларидан қайтган. Урушдан кейинги йилларда хўжаликда сувчи, аравақаш, мироб бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Ижтимоият» хўжалигида яшайди, оиласида 6 нафар фарзанди, 36 нафар невараси, 28 чевараси бор.

Мардон Муродов

1924 йил 1 январда Шўрчи туманидаги Толли қишлоғида туғилган ва 1941 йилда Самарқанд шаҳридан ҳарбий хизматга жўнатишган. Уруш даврида Ленинград, Болгария, Руминия, Чехославакия, Брянск, ҳудудларидаги жангларда қатнашган. 1945 йилда Япония урушида ҳам қатнашган, урушдаги хизматлари учун 1946 йил 16 июнида «Япония устидан қозонилган ғалаба учун» медали билан мукофотланган. Унинг кўксини 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари беэаб турибди. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан ҳам тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда муҳандис-механик бўлиб ишлаган. Оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Хуррам Мардаев

1942 йил 4 февралда туғилган ва 1942 йилда Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан ҳарбий хизматга жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Владивостокда ҳамда Япониядаги жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун 1946 йил 26 июнда «Япония устидан қозонилган ғалаба учун» медали билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда эса қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Жумладан, 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан билан ҳам тақдирланган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги 2 Толли» маҳалласида яшайди, оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Маматмурод Соатов

1923 йил 5 январда Шўрчи туманидаги Толли қишлоғида туғилиб ўсган ва 1942 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Воронеж, Саратов, Татешов,

Килининград, Ленинград, Волохов шаҳарлари учун бўлган жанглари ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Шўрчи туманидаги «Толли» маҳалласида яшайди, оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Ҳалил Йўлдошев

1924 йилда Шўрчи туманидаги «Толли» қишлоғида туғилган ва 1942 йилда шу тумандан армия сафларига жўнатилган. Уруш давридаги хизматлари муносиб тақдирланиб, қатор медаллар ва фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Толли» маҳалласида яшайди.

Бурхон Бобомуродов

1920 йилда Шўрчи туманидаги «Толли» ширкат хўжалигидаги «Толли» маҳалласида туғилган ва 1940 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига чақирилган. Уруш даврида Польша, Владивосток, Сталинград ва Берлиндаги жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўқитувчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Толли» маҳалласида яшайди.

Яшар Холматов

1922 йилда Шўрчи туманидаги Ижтимоият қишлоғида туғилган ва 1941 йилнинг ноябр ойида Шўрчи туманидан армия хизматига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Харьков, Воронеж, Сталинград шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. Уруш жанггоҳларида яраланиб, Кавказдаги ҳарбий госпиталда даволанган, шундан сўнг яна жангларга кирган. Армия сафларидаги хизматни 1946 йилгача давом эттириб, шу йилнинг ноябр ойида ўзи туғилиб ўсган юртга қайтган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда сувчи, звено бошлиғи бўлиб ишлаб, нафақага чиққан. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медалига сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги Ижтимоият қишлоғида яшайди, оиласида кўп нафар фарзанди, 38 нафар неvara, 10 нафар чевараси бор.

Эргаш Менгдоев

1926 йилда Шўрчи туманидаги Ижтимоият қишлоғида туғилган ва 1944 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан фронтга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Польша, Одер, Германиянинг Штатин шаҳарларидаги жангларда қатнашиб, Берлингача борган. 1945 йилнинг март ойида Штетин шаҳри учун бўлган жанглар пайтида разведкага бориб, душман зобитини асирга олиб келган. Урушдан кейинги йилларда хизматлари учун турли медаллар ва фахрий ёрлиқлар ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган. Урушдан кейин Шўрчи ва Денов туманларида оддий ишчи ва сувчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Ижтимоият» хўжалигида яшамоқда.

Эшмирза Каримов

1924 йилда Шўрчи туманидаги «Ижтимоият» хўжалигида туғилган. Маълумоти олий, ўқитувчи. 1942 йилда Денов туманидан армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида дастлаб Россия ҳудудларида, Мурманск ва Йошкар-Ола шаҳарларини озод қилиш жангларида қатнашган. Волхов fronti жангларида ярадор бўлган. Госпиталда даволаниб, яна Волхов fronti таркибида жангларга кирган. Икки марта оғир ярадор бўлганлиги туфайли фронтдан қайтарилган. Урушдан кейин яна ўқитувчилик қилган. Оиласида 9 нафар фарзанди бор. Урушдаги хизматлари учун қатор медаллар ва орден билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Ижтимоият» маҳалласида яшайди.

Рўзи Мирзаев

1925 йил 5 январда Ж.Хўжамиёров номидаги хўжаликнинг «8 март» маҳалласида туғилган. 1943 йил ноябрда ҳарбий хизматга жўнатилган. 1943 ноябрдан то 1944 йилгача Туркменистоннинг Ашхобод ва Кушка шаҳарларида дастлабки ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Сержантлик мактабида ўқиб, мерган бўлган. Иккинчи жаҳон уруши даврида қатор шаҳарларни озод қилиш жангларига 2-Белорусия фронтининг 221-полки таркибида кирган. Жанглар билан Минск, Смоленск, Брест қалъасини озод қилишда иштирок этган, шундан кейин Польша, Чехословакияни озод қилиш жангларида қатнашган. Жанглар билан Германиянинг Франкфурт шаҳригача бориб, жанглар пайтида ярадор бўлган. Шу жангларда у душман танкини портлатиб юборганлиги учун «Жасурлиги учун» медали билан тақдирланган. Шунингдек, у «Минск шаҳрини озод қилганлиги учун», «Варшавани озод қилганлиги учун», «Прагани озод қилганлиги учун» каби жанговар медаллар билан ҳам мукофотланган. У 1945 йилнинг 9 августида Забайкале фронтининг 272-ўқчи полки сафида Япониянинг Квантун армияси билан бўлган жангларга жўнатилган. Шу йилнинг 16 августидан 5 сентябригача Маньчжурия ва Шимолий Корея шаҳарларини озод қилишдаги жангларда қатнашган. Квантун армияси енгилгандан кейин японларнинг 594 минг аскари ва 8 нафар генерали асирга олинди. Ана шу асирларни Олтой ўлкасига, Кемерево, Сталино, Барнаул, Новосибирск шаҳарларига олиб боришда қатнашди. 1945 йилнинг октябр ойида эса ички ишлар вазирлиги қўшинлари сафига ўтказилди. Немис ва япон асирларини завод ва фабрикаларда, шахта ва қурилишларда ишлатиш, қўриқлаш билан банд бўлди. Шу даврлардаги жанговар хизматлари учун 48 марта «Ташаккурнома», 3 марта Фахрий ёрлик билан тақдирланди. 1949 йилнинг январ ойидан бошлаб Красноярск, Тайшет, Братск шаҳарларида хизматда бўлиб сотқин генерал Власов аскарларини кўприк қурилиши ва ГЭС қурилишларида ишлатишда қатнашди. Бугунги кунда унинг кўксини юқорида айтиб ўтилганлардан ташқари яна «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Япония устидан қозонилган ғалаба учун», Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» каби қатор медаллар ҳам беэба турибди. Урушдан кейинги йилларда техника, ферма мудир, хўжалик ишлари мудир, қурилиш бригадаси бошлиғи вазифаларида ишлаган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги Ж.Хўжамиёров номи хўжаликнинг «8 март» маҳалласида яшайди. Оиласида 9 нафар фарзанд вояга етган, 45 дан ортиқ нева-чеварлари бор.

Абдулла Омонтурдиев

1926 йилда Қашқадарё вилоятининг Деҳқонобод туманидаги Оқтош қишлоғида 1926 йилда туғилган ва Иккинчи жаҳон урушига Деҳқонобод туманидан жўнатилган. Россия, Руминия, Чехословакия, Венгрия, Польша, Югославия, Германия ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор орден ва медаллар, Фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Сурхондарё вилоятидаги Шўрчи туманига кўчиб ўтган, шу тумандаги «Толли» ширкат хўжалигида оддий ишчи бўлган. Ҳозирги кунда нафақада. Оиласида 2 нафар фарзанди бор.

Холиқул Тоштемиров

1925 йилда Шўрчи туманида туғилган ва 1943 йилнинг май ойида Шўрчидан армия хизматида жўнатилган. 1943 йилнинг 28 дан 29 сентябрга ўтар кечасида Днепр дарёсини кесиб ўтиш пайтида шахсий жасорат намуналарини кўрсатган. Украинанинг Киев шаҳрини озод этиш жангларида қатнашган, уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, «Жанговар хизматлари учун» медаллари ва Фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Урушда 1943 йилнинг 7 октябридаги жанглар пайтида қаттиқ ярадор бўлиб даволангач, 1944 йилнинг 11 феввалида ўз юртига қайтарилган. Хўжаликда оддий ишчи, кейинчалик ҳисобчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги Ж.Хўжамиёров хўжалигининг «Савртепа» маҳалласида яшайди.

Менгтўра Қувватов

1913 йилда Шўрчи туманидаги «Кўлдош» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Гулистон» маҳалласида туғилган. Армия сафларига Бухоро вилоятидан жўнатилган. Каттакўрғон ва Туркменистонда дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан ўтган. Шундан сўнг, Эрон, Польшада, Россия, Чехословакия ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун «Қизил Юлдуз» ордени, «Меҳнат қаҳрамони» медали, Ленин ордени билан тақдирланган. 1946 йилдан бошлаб қишлоқ кенгаши раиси, «Толли» жамоа хўжалигида участка агрономи вазифаларида ишлаган.

Норқобил Шукуров

1920 йилнинг 15 майида Шўрчи туманидаги Ж.Хўжамиёров номли хўжаликнинг «Хурлик» маҳалласида туғилган ва 1942 йилнинг сентябрида Шўрчидан армия сафларига жўнатилган. Уруш йилларида орлов йўналишидаги армиянинг 137-ўқчи дивизияси, 409-ўқчи полки, 1-батальон, 2-ротасининг 3-бўлинмасида сержант вазифасида хизмат қилган. Жанглар пайтида душманнинг «оловли нуктаси»ни ўчирганлиги учун «Жасурлиги учун медали билан тақдирланган ва шу куни оғир ярадор бўлган. Биринчи даражали «Улуғ Ватан уруши», «Хурмат белгиси», «Ғалаба» орденлари ҳамда 17 та турли медаллари билан тақдирланган. Фахрий ёрлиқларга сазовор бўлган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда агроном бўлиб ишлаган. Собиқ жангчининг 11 фарзанди, 45 нева ва 27 чевараси бор. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Хурлик» маҳалласида яшайди.

Ортиқ Мамадиев

1926 йилда Шўрчи туманида туғилган ва 1944 йилда Шўрчидан армия сафларига жўнатилган, Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина, Саратов, Руминия учун бўлган жангларда қатнашган. Ярадор бўлиб, даволангач, яна жангларга кирган ва 1945-1946 йилларда Япон урушида бўлган. Япон армияси таслим бўлгандан сўнг асирларни қўриқлаш ва ишлатиш хизматида бўлган. 1946 йилдан эътиборан Тожикистонда ҳарбий хизматни давом эттирган, уруш давридаги хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган. Армия сафларидан 1950 йилда қайтган, шундан сўнг ўзи яшаётган хўжаликда ферма мудир, агроном, раис муовини, фирқа етакчиси вазифаларида ишлаган. Оиласида 12 нафар фарзанд вояга етган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Толли» ширкат хўжалигида яшаётган собиқ жангчининг умри ана шу фарзандлари ардоғида ўтмоқда.

Асадхон Валиев

1925 йилда Денов туманидаги Ҳазарбоғ қишлоғида туғилган ва 1943 йилда армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина, Белоруссия, Польшадаги жангларда қатнашган. Оддий ўқчи сифатида 1946 йилгача ҳарбий хизматда бўлиб қайтган. Уруш давридаги хизматлари учун «Ғалаба» ордени, «Жасорат» каби қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Денов ҳамда Шўрчи туманидаги хўжаликларда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманида яшайди, оиласида 8 нафар фарзанди бор.

Муротали Мелиев

1923 йилда Шўрчи туманидаги Кармаки қишлоғида туғилган ва 1943 йилда шу тумандан армия хизматида жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида оддий ўқчи сифатида Белоруссия, Польша, Германия шаҳарларини озод этиш жангларига кирган. 1945-1948 йиллар давомида Руминия, Чехословакия, Польша давлатларида хизматни давом эттириб, 1948 йилда армия сафларидан уйига жўнатилган. Урушдаги жасорати ва матонати учун «Ғалаба» ордени, қатор юбилей саналарида медаллар ва «Жасорат» медали билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда оддий деҳқон, кейинчалик пахтачилик бригадаси бошлиғи бўлиб ишлаган. Оиласида 7 нафар фарзанд вояга етган, ҳозирги кунда Шўрчи туманида яшайди.

Тожи Эшбоев

1920 йил 10 июнда Шўрчи туманидаги Элбаён қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг декабр ойида Шўрчи туманидан армия сафларига жўнатилган. Орёл ва бошқа шаҳарларни озод этиш жангларида қатнашган, ана шу жанглар пайтида чап елкаси ва ўнг оёғидан ярадор бўлган, даволангач, яна жангларга кирган. Иккинчи бор қорнидан ярадор бўлиб, даволангач, иккинчи гуруҳ ногирони сифатида ўз юртига қайтарилган. 1943 йилнинг ёз ойидан бошлаб, ўзи яшаётган хўжаликда дала қоровули бўлиб ишлай бошлаган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги Ж.Хўжамиев номи хўжаликдаги «8 Март» маҳалласида яшайди. Уруш

давридаги хизматлари учун I-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, 1946 йилда эса «Жанговар хизматлари учун» медали билан тақдирланган. Собиқ жангчи урушдан кейинги йиллар давомида Ғалабанинг барча юбилей саналарида ва Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Оиласида қатор фарзандлари, 9 нафар неvara ҳамда 20 нафар чевараси бор.

Ботир Қаландаров

1920 йилда Қашқадарё вилоятининг Дехқонобод туманидаги Гулбулок кишлоғида туғилган ва 1941 йилнинг 8 май кунида Дехқонободдан армия хизматига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина, Польша, Чехословакия, Сталинград, Белград, Киев, Варшава, Львов, Харьков, Прага, Морские острова, Краков, Минитополь, Курск ҳудудларидаги жангларда қатнашган. У бу жангларга Львов полки таркибида кирган, урушдаги хизматлари учун 1945 йилнинг 19 майида «Жанговар хизматлари учун», 1946 йил 30 апрелда «Прагани озод қилганлиги учун» медаллари билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда эса I-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, ғалабанинг турли юбилей саналаридаги ҳамда Украинанинг «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги», Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда 60 йил давомида ўқитувчи ва мактаб директори бўлиб ишлаган. Ҳозир Шўрчи туманидаги «8 Март» маҳалласида яшайди, 5 нафар фарзанди бор.

Бердиқобил Тангиров

1926 йилда Шўрчи туманидаги «8 Март» хўжалигида туғилган ва 1944 йил, 1 ноябрда Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига сафарбар этилган. Қозоғистоннинг Семипалатинск шаҳрида дастлабки ҳарбий тайёргарликдан ўтган, шундан сўнг I-Белоруссия фронтининг 277-ўқчи полки, 3-батальони таркибида 1944 йилнинг апрел ойида жангларга кирган. Илк жангларни Одер дарёси ҳудудларида қабул қилган ва жанглар билан Берлин шаҳригача борган. 1946 йилда Магдинбургда жойлашган 68-гвардиячи қисмда хизмат қилган ва 1947 йилда Мурманскдаги 65-ўқчи полки таркибида хизматни давом эттирган. Шу ердан касаллиги туфайли ўз юртига қайтарилган, уруш давридаги ва армиядаги хизматлари учун II-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Берлинни олганлиги учун», «Варшавани озод қилганлиги учун» каби қатор медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейин 1947 йилдан 1985 йилгача ўзи яшаётган хўжаликда сувчи бўлиб ишлаган. Оиласида 8 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги Ж. Хўжамиёров ширкат хўжалигида яшайди.

Бўри Турдиев

1919 йилда Шўрчи туманида туғилган ва 1939 йилда Шўрчидан армия хизматига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши бошланган кезларда Украинанинг Краснодар ўлкасида хизмат қилаётган эди. Уруш бошлангач Краснодар, Николаев, Первомайск, Ананьевск, Одесса, Харсон, Будапешт ва Венгриядаги жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени ва қатор

юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда оддий деҳқон бўлган. Оиласида 5 нафар фарзанд вояга етган.

Мулкамон Бобомуродов

1925 йилда Шўрчи туманидаги Тўла қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг 2 октябрида Шўрчи туманидан армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Пенза вилояти Калуга шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. Ленинград шаҳри учун бўлган жангларда иштирок этган, ана шу жанглар пайтида оғир ярадор бўлиб, 1944 йилда ўз юртига қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун катор медаллар билан тақдирланган, урушдан кейинги йилларда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Охунбобоев ширкат хўжалигининг Тўла қишлоғида яшайди. Оиласида 12 нафар фарзанд вояга етган, 61 нафар невараси ҳамда 9 нафар чевараси бор.

Ҳазратқул Менгноров

1924 йил 22 февралда Шўрчи туманидаги Элбаён қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг 7 ноябрида Шўрчи туманидан армия хизматига жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликни ўтагандан сўнг, Куйбишев шаҳрига жўнатилган. У Орловский йўналишида жанг қилаётган армия сафларига киритилади ва Чернигов, Дешов, Киев, Юбовь шаҳарлари учун жангларга киради. 1943 йилда оғир ярадор бўлиб, госпиталда даволанган ва яна жангларга кирган. 1945 йилнинг 8 май кунида ҳарбий-тиббий комиссия томонидан ўз ватанига қайтарилган. Оддий аскарликдан сержант ҳарбий унвонига етишган собиқ жангчининг Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари муносиб тақдирланиб, Ғалабанинг барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Шунингдек у «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медалининг ҳам соҳибидир. Урушдан кейинги йилларда турли хўжаликларда ветеринар бўлиб ишлаб, нафақага чиққан. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги Ж.Хўжамиёров хўжалигининг Савуртепа қишлоғида яшайди. Оиласида 7 нафар фарзанди, 60 нафар нева-чеваралари бор.

Хўшбок Тўраев

1926 йилда Шўрчи туманидаги Охунбобоев номли хўжаликда туғилган. Армия сафларига шу тумандан 1944 йилда жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Чехославакия, Берлин ва Японияда бўлган. 1950 йилда армия сафларидан қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун турли медаллар билан тақдирланган. Жумладан, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Ватан уруши қатнашчиси» каби медаллар унинг кўксини безаб турибди. Ҳозирги кунда Охунбобоев қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Қўлтепа» қишлоғида яшайди. 10 нафар фарзанди, 40 га яқин нева-чеваралари бор.

Идрис Холтўраев

1917 йил 5 октябрда Шўрчи туманидаги Охунбобоев хўжалигида туғилган. 1940 йилда Денов туманидан ҳарбий хизматга чақирилган. 1945 йилда урушдан қайтиб келган. Урушдан кейин туман маиший хизмат кўрсатиш корхонасида этикдўз бўлиб ишлаган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Одесса, Кавказ, Қрим,

Харьков ва Сталинград жангларида қатнашган. Асирга тушиб, Германияга олиб кетилган. Уруш тугагандан сўнг асирликдан озод этилган. Армиядаги хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган. Оиласида 9 нафар фарзанд вояга етган. 60 нафар нева-чеваралари бор.

Жўра Қаршиев

1925 йил 6 ноябрда Шўрчи туманидаги Охунбобоев хўжалигида туғилган. 1944 йилда Шўрчидан ҳарбий хизматга жўнатилган. 1947 йилда урушдан қайтиб келган. Урушда Белоруссиянинг бир қанча шаҳар-қишлоқларини озод этишда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби қатор юбилей медаллари ва орден билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда қурилиш бригадасида ишлаган. Икки нафар фарзанди, ўн уч нафар нева-чеваралари бор.

Оллоназар Рўзиев

1924 йил 20 июнда Шўрчидаги Охунбобоев хўжалигида туғилган. 1942 йилда Денов ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. 1944 йилнинг декабр ойида фронтдан қайтиб келган. Қайтиб келгач, Охунбобоев хўжалигида табел юритувчи бўлиб ишлаган. Уруш даврида 3-Белоруссия fronti таркибида жангларга кирган. Урушдаги хизматлари учун қатор медаллар ва орден билан тақдирланган. Етти нафар фарзанди, 50 га яқин нева-чеваралари бор.

Назар Холмуродов

1915 йилда туғилган. Касби тракторчи. 1942 йилда Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. 1945 йилда фронтдан қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда Охунбобоев хўжалигида механик бўлиб ишлаган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Москва, Украина, Львов, Польша учун бўлган жангларда қатнашган. Оиласида уч нафар фарзанди, 13 нева ҳамда 9 чевараси бор. Урушдаги хизматлари учун орден ва бир қатор медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги Охунбобоев маҳалласида яшайди.

Хўжан Тошбоев

1923 йилда туғилган. Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилда армия хизматида жўнатилган, 1944 йилда фронтдан қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда ўқитувчи ва ҳисобчи бўлиб ишлаган. Уруш давридаги Калинин вилояти учун жангларга кирган. Биринчи гуруҳ уруш ногирони. «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» «Жасорат» каби қатор медаллар билан тақдирланган. Тўққиз нафар фарзанди, олтмишга яқин нева-чеваралари бор.

Ҳасанова Ҳукум

1921 йил туғилган фронт ортида хизмат қилган. Иш фаолиятини 1936 йилдан 14 ёшлигида бошлаган звено бошлиғи бўлган. 1941 йилдан то уруш тугагунча колхозда ишлаган ойлик иш ҳақини деҳқончиликларни фронтга юборишган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги Охунбобоев жамоа хўжалиги Тўла қишлоғида яшайди.

Бобобек Соатов

1911 йилда Охунбобоев хўжалигида туғилган. Касби тракторчи. Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилда армия сафларига жўнатишган. 1945 йилда фронтдан қайтиб келиб, Охунбобоев хўжалигида тракторчилик фаолиятини давом эттирган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Корея, Монголия, Германиянинг қатор шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган. Оиласида беш нафар фарзанди, 25 нева ва 12 нафар чевараси бор.

Султон Қодиров

1926 йил 2 декабрда Охунбобоев хўжалигида туғилган. Касби тракторчи. 1944 йилда Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Германия шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Армия сафларидан 1947 йилда қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда ҳам тракторчилик касбини давом эттирган. «Улуғ Ватан уруши қатнашчиси», «Жасорат» каби қатор медаллар билан тақдирланган. Оиласида етти нафар фарзанди, 35 нева ва 7 нафар чевараси бор.

Маматқул Мусаев

1923 йил майда туғилган. 1941 йилда Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатишган. Армия сафларидан 1949 йилда қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда ўқитувчи бўлиб ишлаган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Сталинград ва Берлин учун бўлган жангларда қатнашган. Ғалабадан сўнг, қўриқлаш ва тиклаш ишларида армия хизматида бўлган. «Улуғ ватан уруши қатнашчиси», «Жасорат» каби медаллар билан тақдирланган. Оиласида беш нафар фарзанди, 20 нафар невараси бор.

Шафоат Эшмуродов

1917 йил 10 январда Охунбобоев хўжалигида туғилган ва 1939 йилда Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан ҳарбий хизматга чақирилган. 1942 йилда ярадор бўлиб уйига қайтиб келади, лекин 1943 йилда яна фронтга жўнатилади. Жангдан 1945 йилда қайтиб келади, урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда бригада бошлиғи бўлиб ишлаган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Руминия ҳудудларида, Саратов ва Сталинград шаҳарларида жангларда қатнашган. «Улуғ Ватан уруши қатнашчиси», «Жасорат» каби қатор медаллар билан тақдирланган. Оиласида 10 нафар фарзанди. 55 нафар невараси, 25 нафар чевараси бор.

Усмон Суюнов

1910 йилда Шўрчи туманидаги Ж.Хўжамийёров хўжалигида туғилган ва 1941 йилда Шўрчи туманидан армия хизматида жўнатишган. Уруш даврида пулемётчи аскар сифатида Украина шаҳарларини озод этиш жангларида 1943 йилда куршовда қолиб, асирга тушган. Уруш тугагунча концлагерларда бўлган,

урушдаги хизматлари учун орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда аравакаш бўлиб ишлаган.

Нурали Зиёев

1925 йилда Шўрчи туманидаги Элбаён қишлоғида туғилган ва 1943 йил 20 январда, 18 ёшида Денов туманидан армия сафларига жўнатилаган. Россиянинг Пенза шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган, шундан сўнг, Ленинград шаҳрини қамалдан озод қилиш жанглирида қатнашган. Уруш даврида 9-штурманчи сапёрлар батальонининг 45-разведка группасида хизмат қилиб, Новгород, Калинин, Нарва, Псков каби қатор шаҳарларни озод этишдаги жанговар ҳаракатларда фаол иштирок этган. 1944 йил 31 мартда Днепр дарёсини кечиб ўтиш пайтида йўлни душман миналаридан тозалаш пайтида шахсий жасорат намуналарини кўрсатиб, ярадор бўлган. Уруш давридаги хизматлари учун I-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, қатор юбилей саналарида ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ҳозирги Ж.Хўжамиёров хўжалигида оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда шу хўжаликнинг «Ойнакўл» маҳалласида яшайди. Оиласида 9 нафар фарзанд вояга етган, 53 нафар невараси, 40 нафар чевараси бор.

Абдумурод Жумаев

1924 йилнинг феврал ойида Шўрчи туманидаги Элбаён қишлоғида туғилган ва 1943 йилда шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатишган. Украина фронтининг 279-ўқчи дивизияси таркибида Донбасс шаҳрида, Польша ҳудудларида, Днепр дарёси бўйларида, Николаевский шаҳрида ва Львов шаҳарларидаги жангларда қатнашган. У 1944 йилгача жангларда бўлган ва 1944 йилнинг октябр ойидан бошлаб, Кировский шаҳридаги, кейин Прага шаҳарларидаги жангларда қатнашиб, Германия ҳудудларига ўтган. Берлинни озод қилиш жанглирида қатнашган. 1944 йилда Висла дарёси бўйидаги жанглар пайтида душман танкларини, самолётларини сафдан чиқаришда шахсий жасорат намуналарини кўрсатган. 1946 йилнинг феврал ойида ўз юртига соғ-омон қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан муносиб тақдирланган, урушдан кейинги йилларда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Оиласида 5 нафар фарзанди вояга етган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги Ж.Хўжамиёров номидаги хўжаликда яшаётган собиқ жангчининг 30 яқин неварачеваралари бор.

Парда Сафаров

Шўрчи туманидаги «Савур тепа» қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг апрел ойида Шўрчи туманидан армия сафларига жўнатишган 2-Жаҳон уруши даврида ўқчи аскар сифатида жангарга кирган. 1942 йилнинг апрелидан 1-майга қадар Харьков шаҳрида хизматда бўлган. «Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби қатор медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда аграном ферма мудир, хўжалик ишлари мудир бўлиб

ишлаган. Ҳозирги кунда Ж.Хўжамиёров ширкат хўжалигининг «8 Март» маҳалласида яшайди. Оиласида 3 нафар фарзанди вояга етган.

Усмон Самадов

Шўрчи туманида 1926 йил 5 майда туғилган. 1944 йилнинг ноябр ойида шу тумандан армия хизматида жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Варшавани озод қилиш жангларида қатнашган. Жанглар билан Германияга бориб, Шотсдам, Гала, Мегданбург ва Берлин учун бўлган жангларга кирган. Элба дарёсини кечиб ўтиш пайтида 1945 йилнинг 4 майида яродор бўлган. Бомба портлаши натижасида тупроқ тагида қолиб кетиб, бир кеча-кундуз қаровсиз ётган. Шу туфайли уни вафот этганлар китобига киритишган. Уруш давларидаги хизматлари учун 1946 йилнинг 30 июнида «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», 1947 йил 6 июнда эса «Берлинни озод қилганлиги учун» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда у қатор юбелей саналарида медаллар билан, 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени билан мукофотланган. Шунингдек Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали ҳам унинг қўксини безаб турибди. 1950 йилнинг сентябр ойида олис жангдошлардан соғ-омон қайтган. У Самадов тинчлик йўлларида ҳайдовчи, бригадир, гараж мудири сифатида меҳнат қилган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Савуртепа» маҳалласида яшайди. Саккиз нафар фарзанди, 30 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Кенжа Абдурахмонов

Шўрчи туманидаги Савуртепа қишлоғида туғилган. 1944 йилнинг ноябр ойида Шўрчидан армия сафларига жўнатишган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан Қозоғистоннинг Семипалатинск шаҳрида ўтган. Шундан сўнг, 1028 рақамли ҳарбий қисмнинг ўқчи таркибида Норховезн, Бринденбург. Магденбург шаҳарлари ва Элба дарёси бўйларидаги жангларда қатнашган. Германия ҳудудларидаги жангларда 25-рақамли ҳарбий қисмнинг оғир танк кучлари полки сафларида автоматчи сифатида қатнашган. 1947-1948 йиллар давомида 75208 рақамли ҳарбий қисмнинг сапёрлар полки таркибида Москва вилоятидаги Кунцево қишлоғида, 1948-50 йилларда эса Грузиянинг Кутаиси шаҳрида ҳарбий хизматда бўлган. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби қатор медаллар билан тақдирланган. Меҳнатдаги ютуқлари учун Бутуниттифок халқ ютуқлари кўргазмасининг бронза медали билан мукофотланган. Шунингдек, у Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда пахтачилик бригадаси бошлиғи, 1952 йилдан 1966 йилгача қурилиш техниги вазибаларида ишлаган К.Абдурахмоновнинг оиласида саккиз нафар фарзанд вояга етган. 38 нафар невараси ва 6 нафар чевараси бор. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги Ж.Хўжамиёров номидаги хўжаликда яшайди.

Турди Эргашев

Шўрчи туманидаги ҳозирги Ж.Хўжамиёров хўжалиги 1909 йилда туғилган. 1942 йилда Шўрчидан армия сафларига жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши

даврида Волгоград, Ленинград ва қатор шаҳарлардаги жангларда қатнашган. 1942 йилнинг 28 декабрида жанглар пайтида чап оёғидан ярадор бўлган. Урушдаги хизматлари учун «Ғалаба» ордени, қатор юбилей саналар муносабати билан ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Биринчи гуруҳ, уруш ногирони. Урушдан кейинги йилларда оддий деҳқон ва мироб бўлиб ишлаган. Шўрчи туманидаги Ж.Хўжамиёров хўжалигининг «Савуртепа» қишлоғида яшайди. Оиласида етти нафар фарзанди, кўплаб нева-чеварлари бор.

Раҳим Мамасанов

1922 йилнинг 16 августида Шўрчи туманидаги Қўлтепа қишлоғида туғилган. Тожикистон Республикасининг Қўрғонтепа туман ҳарбий комиссариатидан 1942 йилда ҳарбий хизматга чақирилган. Иккинчи жаҳон уруши йилларида I-Украина фронтининг 22-танк бригадасининг 6-полкида станковой плумётчи сифатида жангларга кирган. Курск ёйи жангларида бўлган. 1943 йилда оёғидан ярадор бўлган. Даволангач, Киев шаҳри учун жангарига кирган. Житомир вилоятидаги жанглар пайтида яна яраланиб, госпиталга тушган. 1944 йилнинг охирлари ва 1945 йилнинг бошларида Германиянинг озод этилган шаҳарларидан комендатураларда хизмат қилган. 1947 йилда ўз юртига қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Жасотат» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали билан тақдирланиб, урушдан кейинги йилларда қатор юбилей медаллари билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда мироб, ҳисоб юритувчи, сотувчи бўлиб ишлаган. 1974 йилда Шўрчи туманидаги Ж.Хўжамиёров хўжалигига кўчиб келган ва нафақага чиққунга қадар ғаллачилик бригадаси бошлиғи бўлган. Ҳозирги кунда ҳам шу хўжаликда яшайди. Оиласида 6 нафар фарзанди бор.

Эшқобил Қўшоқов

1918 йилда Шўрчи туманидаги Савуртепа қишлоғида туғилган. 1939 йил сентябр ойида Шўрчидан армия хизматига чақирилган. 1940-1943 йилларда Жанубий-ғарбий фронтнинг 16-зент артеллерияси полки таркибида хизматда бўлган. Шу полк сафларида Симферопль, Савастопль, Запарожье, Харьков шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. Шундан сўнг Украина, Львов, Псков, Польша ва Белоруссиядаги жангларда қатнашиб, Белоруссия учун бўлган жанглар пайтида душман самолётини уриб туширган. Ярадор бўлиб, Каменеподольск шаҳрида ҳарбий госпиталда олти ой даволанган. 1946 йилда фронтдан қайтган. Урушдаги жасоратлари учун ефрейтор берилган. 1942 йилда «Жанговор хизматлари учун» медали, 1943 йилда «Ватан уруши» ордени билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда эса қатор юбилей саналарида ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. Урушдан қайтгандан сўнг тракторчи, бригадир, қоровул бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Сурнайтепа» маҳалласида яшайди. 6 нафар фарзанди 50 дан ортиқ нева-чеварлари бор.

Доно Жумаев

1922 йил 3 январда Шўрчи туманидаги Жиндибулоқ қишлоқ кенгашига қарашли Олтемир қишлоғида туғилган ва 1941 йил октябрь ойида Шўрчи туманидан армия хизматида жўнатишган. Дастлаб, Термиз шаҳрида олти ойлик тайёргарликдан ўтади ва 1942 йилда фронтга жўнатилади. Иккинчи жаҳон уруши даврида Харьков йўналишидаги 74-ўқчи дивизиянинг 360-ўқчи полки, Киев Дунаев, Богданов, Хмельницкий дивизиялари, 3-Украина fronti таркибида жангларга кирган. Орлов, Курск, Бранс, Томск, Киев, Новий Церков, Белий Церков, Дунай, Днепр, Днестр дарёлари бўйларидаги жангларда қатнашган. Чернигов, Бессарбия, Бакивина шаҳарлари учун жангларга кирган. Бухарест шаҳри озод этилгач, Дунай дарёсидан ўтиб Югославия ҳудудларида жанг қилган. 1944 йилда Белград шаҳрини озод этишда қатнашган ва 1945 йилда Будапешт, Калашвар, Секишвар, Блтон шаҳарларини озод этгач, Австралияда, кейин Шнайберг шаҳарлари учун жангларга кирган. Америка, Англия аскарлари иштирокидаги иккинчи фронт жангларида ҳам қатнашган 1945-1946 йилларда Руминияда хизматини давом эттирган. 1946 йилнинг декабрида ўз юртига қайтарилган ва жанггоҳлардаги хизматлари учун 1944 йилда «Жасурлиги учун», «Жанговар хизматлари учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Прага шаҳрини озод қилганлиги учун» медаллари, урушдан кейинги йилларда эса «Ватан уруши» ордени, кўплаб юбилей медаллари билан тақдирланган. У уруш даврида Олий Бош қўмондоннинг қатор «Раҳматномаларига», Фахрий ёрликларига ҳам сазовар бўлган. 1990 йилда узок Каменецк-Подольск шаҳри «Қизил изтопарлар» идан Шўрчи тумани ҳарбий комиссариатига хат келиб, уруш йилларидаги жанглар пайтида жасорат кўрсатган Жумаев Доно «Совет Иттифоқи Қаҳрамони» унвонига сазовор бўлган, у ҳозир ҳаётми? деган мазмунда хат келган эди. Барча ҳужжатлар тайёрлаб юборилган, аммо собиқ иттифоқ тарқаб кетгач, ўша ҳужжатлар изсиз кетди. У урушдан кейинги йилларда оддий деҳқон бўлиб ишлаган, ҳозирги кунда ҳам «Олатемир» маҳалласида яшайди. Биринчи гуруҳ уруш ногирони. Оиласида 7 нафар фарзанди бор.

Мамади Каримов

1923 йил 5 май куни Шўрчи туманидаги Хушчекка қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг октябр ойида армия сафига жўнатишган. Москва вилоятидаги 190-ўқчи дивизияси таркибидаги полкда дастлабки ҳарбий тайёргарликдан ўтади. Илк жангларга 1943 йилда Подмосковьёда кирган. Смоленск шаҳрини озод қилиш жангларида қаттиқ ярадор бўлган, дала госпиталида даволангач, яна жангларга кирган. У навбатдаги жангда беш жойидан ярадор бўлади, ўн бир ой мобайнида госпиталда даволанган. Москва, Грузия госпиталларида бўлиб, ҳарбий-тиббий комиссия ҳулосаси билан 1944 йилда уйига қайтарилган. Урушдаги жасоратлари учун I-даражали «Жасорат» ордени, «Жасурлиги учун» медали билан тақдирланган, урушдан кейинги йилларда Ўзбекистон Республикасининг I-даражали Амир Темур ордени ҳамда «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари, юбилей саналарида ҳам қатор медаллар билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда ғазначи, омбор мудири бўлиб ишлаган. Кейинчалик чорва ҳисобчиси, бўрдоқчилик базаси мудири, Шўрчи

тумани тайёрлов идорасида хўжалик ишлари мудир ва ғазначи бўлиб ишлаган. Оиласида 4 нафар фарзанд вояга етган.

Соат Эрматов

1927 йилда Шўрчи туманидаги Олатемир қишлоғида туғилган ва 1940 йилнинг 6 феввалида Шўрчи туманидан армия хизматида жўнатилган. Львов, Тернопль ва Станислав шаҳарларида ҳарбий тайёргарликдан ўтган, шундан сўнг урушга жалб этилган. Киев, Москва, Сталинград шаҳарлари учун жангларга кирган ва 1942 йилнинг октябр ойидан бошлаб, 1943 февралгача Сталинград остоналарида жангларда иштирок этган. Шу жанглар пайтида уч юз минг душман аскарини асирга олишиб, Сталинградни озод қилишган, бу жанглар пайтида у ўнг елкасидан яраланган. Саратов шаҳарларидаги ҳарбий госпиталда даволаниб, 1943 йилнинг 27 феввалида ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан ўз юртига жўнатилган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда пахтачилик бригадасини бошқарган, сўнгра сутчилик фермасида ишлаган. Хўжалик фуқаролар мудофааси йўриқчиси сифатида ишлаган, уруш давридаги хизматлари учун муносиб тақдирланган. Ҳозирги кунда биринчи гуруҳ ногирони, Шўрчи туманида яшайди, оиласида 8 нафар фарзанд вояга етган.

Менгтўра Эшмўминов

1919 йилда Шўрчи туманидаги Ободон қишлоғида туғилган ва 1940 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон урушида 1940 йилдан 1946 йилгача бўлган, жангларда ҳаракатдаги армия сафларида, яъни Украина фронтининг 735 ва 266-ўкчи полклар таркибида жанггоҳларга кирган. Ҳарбий мутахассислиги қўл пулемётчиси, 1942 йилдаги жанглар пайтида оёғидан ярадор бўлиб даволангач, яна жангаларга кирган. Жанггоҳларда кўрсатган матонат ва жасоратлари учун 1945 йилда «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Немис босқинчиларига қарши курашдаги матонати, жасорати ва жасурлиги учун» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда қатор юбилей саналарида, шунингдек Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаган хўжаликда аввал тракторчи, кейин механик бўлиб ишлаган. Биринчи гуруҳ уруш ногирони, ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Ободон» ширкат хўжалигида яшайди. Оиласида 7 нафар фарзанд вояга етган.

Ҳайит Абдураимов

1925 йилда Шўрчи туманидаги Олатемир қишлоғида туғилган ва 1943 йил февралда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликларни Қозоғистонда ўтаган, шундан сўнг Петропаловск шаҳрида жойлашган 44-полкнинг 3-батальони, 3-взводининг 1-бўлинмасига қабул қилинган. Шу йилнинг 29 октябрида фронтга жўнатилади ва Москва орқали Белоруссияга етиб боради. Смоленск, Витесбск шаҳарлари мудофаасида катнашади, сўнгра улар бошқа-бошқа қисмларга бўлиб юборилади. Кейинги жангларда, яъни 1944 йилнинг 17 феввалидаги жанглар пайтида бошидан

ярадор бўлади. Смоленскдаги госпиталда даволангач, уни захирага жўнатишади, у бу сафар 88-дивизия, 622-полкнинг 4-батальонида хизматда бўлади. У бу батальонда қишлоқ хўжалик ишларига сафарбар этилади, 1944 йилнинг декабр ойида яна жангларга киради, Латвия, Польша ҳудудларидаги жангларда қатнашиб, Германия чегараларигача жанглар билан борган. Бу жанглар пайтида у ўнг елкасидан ярадор бўлади, тиббий ёрдам кўрсатилгач, яна жанггоҳларга киради. Яна ярадор бўлиб госпиталга тушади, шундан сўнг 1945 йилнинг 16 апрелида ўз юртига қайтарилган. Урушдаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Урушдан кейинги йилларда дала қоровули, ғалла қоровули, шунингдек йилқичи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда иккинчи гуруҳ уруш ногирони, оиласида 8 нафар фарзанд вояга етган, 44 нафар нева - чеваралари бор, Шўрчи туманида яшайди.

Ёрбобо Холиқов

Шўрчи туманидаги 1923 йил 7 июнда туғилган. Шу тумандан 1941 йилнинг 3 июнида армия хизматида жўнатилган. Дастлаб Россиянинг Воронеж вилоятидаги Баласагилинский шаҳрида харбий тайёргарликдан ўтган 1942 йилда шу шаҳарлар учун бўлган жангларда қатнашиб, оғир тан жароҳати олган. Даволангач, яна жангларга кирган. Воронеж ва Сталинград каби қатор шаҳар қишлоқлардаги жангларда қатнашиб яна ярадор бўлган шундан сўнг госпиталда даволаниб, 1943 йилнинг ноябр-декабр ойларида харбий-тиббий комиссия хулосаси билан уруш ногирони сифатида ўз юртига қайтарилагн. Урушдан қайтгандан сўнг ўзи яшаётган хўжаликда ферма мудир бўлиб ишлаган. Кейинчалик шу тумандаги Куйбешев номи хўжаликда звено бошлиғи, бригадор, сувчи, мироб бўлиб ишлаган. Иккинчи жаҳон уруши даврида жангоҳларда кўрсатган жасорат ва матонатлари учун қатор медаллар ҳамда орден билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Ялти» ширкат хўжалигида яшайди. Уруш даврида разветгачи бўлган Ё. Холиқовнинг оиласида 9 нафар фарзанди бор. Неваралари, чеваралари бугунги кунда 100 дан ошган.

Тошмирза Бобоев

1942 йилнинг 20 августида Шўрчи туман харбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган Иккинчи жаҳон уруши даврида Волгоград, Киев, Харьков, Москва муҳофасида Варшава, Краков, Сандамир, Чмстаков, Германиянинг Дрезден, Берлин, Прага шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Висла, Одер, Элба ва Дунай дарёларини кечиб, ўтиб жангларга кирган. Урушдаги жасоратлари учун 1-2-даражали «Улуғ Ватан уруши», «Қизил юлдуз» орденлари, ғалабанинг турли юбилей саналарида, шунингдек, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари, 3 марта фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда 40 йил мобайнида хайдовчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда 2-гуруҳ уруш ногирони. Уруш даврида Украина фронтида, Маршал Конив қўмондонлигида жангларга кириб, 5 марта ярадор бўлиб, ўз қишлоғига соғ-омон қайтган Т. Бобоевнинг оиласида қатор фарзандлар

вояга етди. Бугунги кунда Шўрчи туманидаги «Олатемир» қишлоғида яшаётган собиқ жангчининг 20 нафар невараси, 3 нафар чевараси бор.

Тожи Усанов

1926 йилда Шўрчи туманидаги «Ялти» хўжалигида туғилган. Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан 1944 йилнинг ноябрь ойида армия хизматида жўнатилган. Уруш даврида Брянск, Клинка, Молдавия Республикасидаги жангларда, шунингдек, Руминияни озод этишдаги жангларда қатнашган. 1945 йилда жанггоҳдан қайтган. 1946 йилдан 1986 йилгача ўзи яшаётган хўжаликда механизатор бўлиб ишлаган. Оиласида 6 нафар фарзанди 40 ортиқ неварачевараси бор. Уруш давридаги хизматлари учун муносиб тақдирланиб ордер ва медалларга сазовор бўлган.

Карим Йўлдошев

1913 йилда Шўрчи туманидаги «Олатемир» қишлоғида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг июлида армия хизматида жўнатилган. Дастлаб Сталинград ҳарбий хизматни бошлаган. Бу ерда 25 кун бўлгач, Татишев шахрига ўтказишган. Бу ерларда у қўл пулемётчиси сифатида жангларга ҳозирлик кўрди. 1942 йилнинг 25 ноябрида Калининград вилоятининг Татишев шахрига жўнатилган. Шу куннинг эртасига эса у биринчи жангга кирди. Аёвсиз жанглар бошланиб кетди. Бу жанглар пайтида улар бор-йўғи 8 нафар аскар омон қолдилар. Эртасига ёрдам кучлари етиб келиб, яна қирғинбарот бошланди. Шу жангалар пайтида у пулемёти билан душман аскарларини қириб, сафдан чиқара бошлади. Аммо дайди ўк тегиб, чап қўли ишламай қолди. Уруш давридаги қатъий қоидаларга кўра, кимки курашсиз қайтса, даволаш учун қабул қилинмас эди. Шу туфайли у оғир яраланганлигига қарамасдан отишни давом этаверди. Сўнгра хушдан кетди. Шундан сўнг, Иваново шахрида Чувашестондаги ҳарбий госпиталларда узоқ даволанди. 1943 йилнинг 30 мартида ўз юртига қайтарилди. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени қатор юбилей медаллари ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. 1944 йилдан 1953 йилгача ўша пайтлардаги Фрунзе, Куйбешев, Ворошилов номи ва «Маданият» хўжаликлари раислик қилган. Кейинчалик бригадир, раис муовини, ферма мудир бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Олатемир» маҳалласида яшайди 10 нафар фарзанди, 55 нева ва 65 чевараси бор.

Саид Сатторов

Шўрчи туманидаги Ялти қишлоғида 1919 йили 1 январда туғилган. Армия хизматида 1939 йилнинг ноябр ойида Шўрчидан чақирилган. 1941 йилнинг июль ойидан то 1942 йилнинг август ойигача Смоленск шаҳри учун жангларга кирган. Урушдаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари жумладан, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Ўзбекистон Республикасининг», «Жасорат» медаллари билан тақдирланган. 1942 йилнинг август ойидаги жанглар пайтида ярадор бўлиб, Смоленск шаҳаридаги госпиталда даволанган. Шундан сўнг, 2-гурӯх ногирони сифатида ўз юртига қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда асосан бригадир ва ҳисобчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги

«Ялта» маҳалласида яшайди. Оиласида 4 нафар фарзанд вояга етган. 24 неvara ҳамда 16 чевараси бор.

Маматқобил Менгноров

1024 йилда Шўрчи туманидаги Олатемир қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг 1 октябрида Шўрчи туманидан армия сафларида жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликдан Пенза вилоятининг Козмец туманидаги Аннеков қишлоғида ўтган. Шу ерда сержантлик курсларида ўқиб, сержант ҳарбий унвонини олган. 1943 йилнинг 28 феврилида фронтга жўнатилган. Аввал Воронежга, сўнгра Курск вилоятига ўтказилган. 1943 йилда Курск ёни жангларида 3 марта оёғидан ярадор бўлган. Даволангач, жангларда бўлган. 1944 йилнинг 12 январида белидан ярадор бўлиб, Харьков госпиталида даволанган. 1945 йилнинг 18 январида Польша учун бўлган жанглар пайтида Ченестохов шахрида ўнг қўлидан ярадор бўлган. Даволангач, Берлин шахри жангларида қатнашди ва ғалабани шу ерда кутиб олди. Шундан сўнг 1945 йилнинг 9 майдан 30 июнгача Дрездеда, 1 августдан 15 августгача Венада, 17 августдан то декабрь ойигача Будапештда бўлган. 1945 йилнинг 5 декабрида ҳарбий-тиббий комиссиядан ўтиб, уйига қайтарилган. Уруш давридаги хизматлари учун 1944 йилда «Жанговар хизматлари учун», 1945 йилда «Жасурлиги учун», 1947 йилда эса «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда 1-даражали «Улуғ Ватан уруши», Ғалаба ва армиянинг барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланиб, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан мукофотланган. Фашизм устидан қозонилган ғалабанинг 45 йиллиги муносабати билан Фахрий ёрлик олган. Урушдан кейинги йилларда ўқитувчи бўлиб ишлаган. Термиздаги Пед билим юртида ўқиган. Сўнгра Бухородаги Педагогика институтида таҳсил олган. Шундан сўнг мактаб мудир, директори, ўқув комбинати мудир вазифаларида ишлаган. 1989 йилда ташкилот очилиб унга 4 йил 1989 йилда туманда «Меҳр шавкат» ташкилоти очилиб, унга 5 йил раҳбарлик қилган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги Г.Ниёзов ширкат хўжалигининг Олатемир қишлоғида яшайди.

Шаймордон Оқбоев

1920 йилда Шўрчи туманидаги Ялти қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг март ойида армия хизматида жўнатилган. Дастлаб Украинанинг Харьков шахрига етиб борган. Сўнгра Воронеж шахрида жангга кирган. 142-ўқчи дивизияда автоматчи аскар бўлган. 1943 йилда Сталинград шахри жангларида қатнашган. Шу йилнинг январ ойида ўнг оёғидан ўқ еган. Оренбург шахридаги ҳарбий госпиталда даволанган. Шундан сўнг август ойида 2-гурӯх ногирони сифатида ўз юртига қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда оддий деҳкон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда биринчи гурӯх уруш ногирони. Уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, барча юбилей саналарда медаллар билан тақдирланиб, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Ялти»

ширкат хўжалигида яшайди. Оиласида 7 нафар фарзанди вояга етган. 33 нафар невараси, 19 чевараси бор.

Шоим Мустафоев

1923 йилда Шўрчи тумани Олатемир қишлоғида туғилган ва 1942 йил май ойида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатишган. Шу йилнинг ўзидаёқ 68-ўқчи дивизия таркибида Сталинград шаҳри учун жангга кирган. 1944 йилда Сталинград жанглари пайтида чап оёғи ва чап қўлидан ярадор бўлган. Даволангач ногирон сифатида ўз юртига қайтариб юборилган. Урушдан кейинги йилларда олий даргоҳда ўқиб, агроном бўлиб етишди. Ўзи яшаётган хўжаликда турли вазифаларда ишлади. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги Олатемир қишлоғида яшайди. Оиласида 11 нафар фарзанд вояга етган.

Исо Эргашев

1922 йили 12 апрелда Шўрчи туманидаги Ялти қишлоғида туғилган ва 1941 йилнинг декабр ойида ҳарбий хизматга жўнатишган. 1942 йилда Украина-Харьков йўналишидаги жангларда қатнашган. 1943-1944 йилларда эса Варшава шаҳри ва Висла даёраси бўйида бўлган жангларда иштирок этган. 1945 йилнинг январ ойида Чехословакия ҳудудларида, Будапешт шаҳрида ва Одер дарёси бўйларида жангларда бўлган. Уруш давридаги фаолияти учун «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Жасурлиги учун», «Берлинни олганлиги учун» «Одерни олганлиги учун» каби медаллар ва олий бош қўмондоннинг фахрий ёрлиғини олган. Урушдан кейинги йилларда юбилей саналарда, шунингдек Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан мукофотланган. қатор фахрий ёрлиқларга сазовор бўлган. Оиласида 6 нафар фарзанди, 50 дан ортиқ нева-чеваралари бор. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги Ялти қишлоғида яшайди.

Муҳаммади Шоимов

1920 йилда Шўрчи туманидаги Озод қишлоғида туғилган ва 1941 йилнинг декабрида Шўрчи туманидан армия сафларига жўнатишган. Дастлаб Термиздаги кичик сержантлар тайёрлаш курсида ўқийди, шундан сўнг фронтга жўнатишган. 1942 йилнинг 5 майида Красноводск, Баку, Кутаиси, Батуми шаҳарларидан кейин Грозный шаҳарларида жангларга кирган. 1942 йилнинг 23 октябрида ёнида туриб жанг қилаётган БТР ағдарилиши душман танкини ёндириб «Қизил Байроқ» ордени билан тақдирланган. 1943 йилнинг март ойида Керчи шаҳридаги жанглар пайтида ярадор бўлиб, Пятигорск госпиталида даволанган. Шундан сўнг ҳарбий-тиббий комиссияси ҳулосаси билан у қурол устахонасида ишлаш учун ўтказилган, ниҳоят 1944 йилда ўз юртига қайтарилган. Термизда ҳам даволанган, 1945 йилнинг 16 январидида фронтга жўнатишган. Шундан сўнг у Каунас шаҳрида учун бўлган жангларда қатнашиб, Одер дарёсидан ўтиб, урушнинг сўнгги кунларигача фронтда бўлган. Ғалаба байрамини Болтиқ денгизи соҳилларида кутиб олган. 1946 йилнинг 16 мартида соғ-омон ўз юртига қайтиб келган уруш давридаги хизматлари учун 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Жасурлиги учун» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда қатор юбилей медаллари

билан тақдирланган. Узоқ йиллар қишлоқ хўжалиги соҳасида ишлаган, ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Озод» маҳалласида яшайди. Оиласида 7 нафар фарзанди ва кўп сонли неvara-чеваралари бор.

Янгибой Шомуродов

1916 йил 1 январда Шўрчи туманидаги Гармақўрғон қишлоғида туғилган, кейинчалик уларнинг оиласи Тожикистонга кўчиб кетади. 1940 йил, 14 майда Тожикистон Республикасининг Жиликўл туманидан армия сафларига жўнатилади, уруш даврида Минск, Снепенск, Киев, Сталинград шаҳарларини ҳимоя қилиш жангларида қатнашган. Оддий аскар, пулемётчи, алоқачи, тўпчи сифатида Курск, Воронеж, Могилёв, Днепр, Харьков, Полтава, Киев, Белград, Бухарест, Будапешт, Прага ва Братислава шаҳарларидаги жангларда қатнашади. 1945 йилнинг 26 июлида фронтдан қайтган ва жанггоҳлардаги жасоратлари учун «Жасурлиги учун», «Жанговар хизматлари учун», «Сталинград муҳофаази учун» каби жанговар медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда барча юбилей саналарида, шунингдек Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги», Украина Республикасининг «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Уруш давридаги фаолияти давомида қатор шахсий жасорат намуналарини кўрсатган, ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Шўрчи» фуқаролар йиғинига қарашли «Ёруғлик» маҳалласида яшамоқда. Оиласида 7 фарзанди, 55 дан ортиқ неvara-чеваралари бор.

Соат Ғофуров

1921 йил 16 февралда Шўрчи туманидаги Озод қишлоғида туғилган ва 1941 йилнинг декабр ойида кўнгиллилар сафида армия хизматида жўнаган. 1942 йилнинг август ойида дастлабки жангларга кириб, Красноводск, Олмобер ва Осетиядаги қатор шаҳарларни озод этишда қатнашган. 1943 йилнинг март ойида Краснаярк шаҳри учун бўлган жанглар пайтида чап оёғидан ярадор бўлиб Бокудаги госпиталда даволанган. Яна жангларга сафарбар этилган. 1943 йилнинг июл ойидан бошлаб Рига, Каунос, Таллин шаҳарларини душмандан озод этишда иштирок этган. 1945 йилнинг январ ойида Польша учун бўлган жанглар пайтида ўнг ва чап қўлидан ярадор бўлган, даволангач Белоруссияга юборилган. Бу ердаги 202-артилерия полки таркибида хизматни давом эттирди ва 1946 йилнинг июн ойида ўз ватанига қайтарилган, фронтдан қайтгандан сўнг оддий деҳқон, чўпон бўлиб ишлаган. Урушдаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари, жумладан Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан мукофотланган. Оиласида 7 нафар фарзанд вояга етган. Бугунги кунда Шўрчи туманидаги Озод қишлоғида яшайди.

Сафар Файзуллаев

1920 йилда Қашқадарё вилояти Қарши шаҳар, «Ниёзмуден» маҳалласида туғилган. Бухородаги медтехникумида ўқиб йўлланма билан 1940 йилда Шўрчи туманига келган. 1941 йилда армия сафларига чақирилган ва Термизда ҳарбий тайёргарликдан ўтгандан сўнг Эронга жўнатишган 1943 йилда Эрондан

кайтарилиб, Калинин вилоятига урушга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Калинин, Варонеж, Коршун, Шевченко, Львов, Бердичев шаҳарлари учун жангларга кирган. Сўнг Руминия, Польша, Германия, Чехословакиядаги жангларда 2-Украина fronti таркибида, маршал Конев қўмондонлигидаги армия сафларида катнашган. Ғалаба байрамини Чехословакиянинг Прага шаҳрида остоналарида кутиб олган. Фронтидан қайтгандан сўнг Закарпатий, Львов шаҳарларида ишлаб қолган, 1945 йилда Шўрчига қайтиб келиб, тумандаги сил касалликлари санаториясида ўрта тиббиёт ходими бўлиб ишлаган. 1978 йилда нафақага чиққан. Уруш давридаги хизматлари учун лейтинант С.Файзуллаев «Қизил Юлдуз», 1- ва 2-даражали «Улуғ Ватан уруши» орденлари билан мукофотланиб қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Унинг тиббий хизмат лейтинантининг кўксини бугунги кунда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали ҳам беаб турибди. Ҳозирги кунда Шўрчи шаҳрида яшайди.

Ғулом Поёнов

1922 йил 10 феврал Денов туманидаги Охунбобоев номли хўжаликда туғилган ва 1942 йилнинг баҳорида 20 ёшли кўнгиллилар қаторида армия сафига жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликларни Саратов вилоятидаги Балашов шаҳридаги 377-ўқчи полкида ўтаган. 1942 йилнинг 1 августида илк жангларга Сталинград остоналарида кирган ва 1943 йилнинг 10 февралигача жангларга катнашиб, ярадор бўлган ва Саратовдаги 1305-госпиталида даволанадиган. Сўнг 13615-гвардиячи ўқчи дивизияси таркибида жангларга кирган, қайта ярадор бўлиб даволангач, Саратов вилоятининг Энгельс шаҳрида жойлашган ҳарбий омборхона кўрикчиси сифатида хизматни давом эттирган. Бу ерда у 1944 йилдан 1946 йилгача хизматга бўлган ва 1946 йилнинг 13 декабрида ўз юртига қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари туфайли «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» ҳамда қатор юбилей саналарида медаллар билан муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда табел юритувчи, ёрдамчи ҳайдовчи, бригадир бўлиб ишлаган. 1966 йилда Шўрчи туманидаги «Ҳожибобо» қишлоғига кўчиб ўтиб, шу ердаги Охунбобоев номли хўжаликда меҳнат фаолиятни давом эттирган. Янги ўзлаштирилаётган ерларни боғ-роғларга айлантиришга ҳисса қўшди. Шу орада қорамолчилик ва қўйчилик фермалари мудир, сабзавотчилик ва боғдорчилик бригадалари бошлиғи бўлиб ишлади. Оиласида 6 нафар фарзанди вояга етган, 40 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Тошмамат Маматалиев

1921 йилда Бойсун туманида туғилган. 1942 йилда армия хизматида жўнатилган. Украина fronti таркибида Белоруссия, Казанка шаҳри, Латвия, Литва, Эстониянинг қатор шаҳарларини озод этиш жангларида катнашган. Ғалаба байроғини Венгриянинг Будапешт шаҳрида нишонлаган. Уруш давридаги хизматлари қатор медаллар билан муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда темир йўл ишчиси бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги Элбаён шаҳарчасида яшамокда. Оиласида етти нафар фарзанди, 32 нева, 5 чевараси бор.

Қудрат Қаршиев

1926 йил 1 июнда Шўрчи туманидаги Савжирон қишлоғида туғилган ва 1944 йил 11 декабрда Шўрчидан армия сафларига жўнатилган. Дастлабки жанглarga Одер дарёсини кечиb ўтиш пайтида кирган, 1944 йилнинг декабридан 1945 йилнинг мартгача 93-ўқчи полки, 1945 йилнинг март-май ойлари давомида 217-ўқчи полки, 1945 йилнинг май ойидан 1946 йилнинг ноябригача 4-троф.фронтда ўқчи, 1947 йил март ойидан 1950 йилгача 1665-сонли ҳарбий омборда ўқчи сифатида хизмат қилган. Уруш давридаги хизматлари учун «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали бошқа кўплаб орден ва медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда сувчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Савжирон» ширкат хўжалигининг «Яккабоғ» маҳалласида яшайди. Оиласида 9 нафар фарзанди, 50 дан ортиқ неварачеваралари бор.

Парда Қурбонов

1911 йилда Шўрчи туманидаги Ж.Хўжамиёров ширкат хўжалигида туғилган ва 1942 йил 4 майда Шўрчи ҳарбий комиссариати томонидан ҳарбий хизматга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Россиянинг ғарбида, Украинанинг шарқий вилоятларидаги жанглarda қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ҳамда барча ғалаба ва армиянинг юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. 1944 йилда ярадорлиги туфайди ўз юртига қайтарилган ва хўжаликда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Оиласида 11 нафар фарзанди, 8 нафар невара ҳамда 67 нафар чевараси бор.

Мухтор Маматов

1920 йил 8 февралда Шўрчи туманидаги «Серғайрат» маҳалласида туғилган ва 1940 йилда Шўрчи туманидан армия сафларига жўнатилган. Дастлабки жанглarga 1941 йилда Черноблда кирган, шундан сўнг Ленинград ва бошқа шаҳарларни озод этиш жангларида қатнашган. Партизанлар сафида ҳам жанглarga кирган, жанглар пайтида оёғидан ярадор бўлган. Асирликка тушган, озод этилгач, яна жанглarga кирган. Уруш давридаги хизматлари учун тинчлик йилларида ғалаба ва армиянинг юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларида ўзи яшаётган хўжаликда меҳнат қилган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманида яшайди. Оиласида 10 нафар фарзанди, 60 дан ортиқ неварачеваралари бор.

Менгли Холбоев

1916 йилда Бойсун туманида туғилган ва 1939 йилда Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатилган. Ҳарбий хизматни Украинада ўтай бошлаган, уруш бошлангач, фронтга жалб этилган. 1941 йилнинг август ойидаги жанглар пайтида чап оёғидан ярадор бўлган, даволангач яна жанглarga кириб Днепропетровск, Кировоград, Кривой Рог шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. Жанглар пайтида асирга тушиб, 1945 йилнинг январ ойигача асирликда бўлган. Урушдан кейинги йилларда катор юбилей медаллари

билан тақдирланган. Оиласида 3 нафар фарзанд вояга етган, 17 нафар неварачеваралари бор.

Жўра Жумаев

1920 йил 9 майда Шўрчи туманидаги Савжирон қишлоғида туғилган ва 1940 йилнинг апрель ойида Денов тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан сўнг Украинадаги Черкасск шаҳрида жойлашган 1415-ҳарбий дала қисмидан фронтга жўнатилган. 1941 йил 6 декабрда 1-гвардиячи дивизиясининг, 4-ўқчи полки таркибида Курск остоналаридаги жангларга кирган. Шу жанглар пайтида ярадор бўлиб даволангач, Байкал орти ҳарбий округида хизматни давом эттирган. Уруш даврида бир неча бор разведкага юборилган ва муваффақиятлари учун «Раҳматнома» олган. 1945 йилнинг июн ойида жанггоҳлардан ўз юртига қайтиб келган, урушдаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда сувчи бўлиб ишлаган, ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги Савжирон ширкат хўжалигининг «Яккабоғ» маҳалласида яшайди. Оиласида 5 нафар фарзанди ва 32 нафар неварачеваралари бор.

Ҳайит Сатторов

1918 йилда Шўрчи туманидаги Хўжамиёров ширкат хўжалигининг «Ёруғлик» маҳалласида туғилиб ўсган ва 1938 йилда Шўрчи тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида чақирилган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангач, фронтга жалб этилган, дастлабки жангларга Украинанинг Житомир вилояти ҳудудларида кирган. Шундан сўнг, Харьков, Полтава, Днепропетровск, Одесса шаҳарлари учун жангларга кирган. Кейинчалик эса Молдавиянинг Кишинёв шаҳрини озод этиш жангларида қатнашиб, Прут дарёсидан ўтиб, Руминиянинг Ясси шаҳри орқали Плаеш, Бухарест шаҳридаги жангларда қатнашиб, Венгрия Республикасининг Будапешт, Кулиш, Санта Мария шаҳарларини озод этишда қатнашган. Шундан сўнг, Дунай дарёсидан ўтиб Чехословакиянинг Словакия шаҳридаги жангларда бўлган. Армия сафларидаги хизматдан 1945 йилда Астриянинг Вена шаҳридан қайтган. Урушдан кейинги йилларда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Уруш даврида Харьков трактор заводи учун бўлган жанглар пайтида иккита танкни портлатиб шахсий жасорат намуналарини кўрсатган, жанггоҳларда командир бўлиб хизмат қилган. У уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» шунингдек қатор юбилей медаллари билан тақдирланиб, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги» медали билан мукофотланган. Оиласида 6 нафар фарзанд вояга етган, 40 дан ортиқ неварачевараси бор.

Алимкул Ғаффоров

1915 йилда Шўрчи туманида туғилган ва 1942 йилнинг январидида шу тумандан армия сафларига жўнатилган. Дастлабки жангларга Украинанинг Харьков шаҳрида кирган. 1942 йилнинг июл ойида Изюм шаҳри яқинидаги жанглар пайтида қуршовда қолиб, асирга тушган. 1943 йилнинг охирида

Германияга олиб кетилган, 1945 йилда америкалик иттифоқчилар томонидан асирликдан озод этилган. Уруш тугагандан сўнг, 1946 йил сентябр ойигача Украина, Озорбайжан ва Чеченистонда 39-махсус йўл қурилиши батальонида хизмат қилган. Шунингдек, аввал Полтавада, кейин Киев шаҳри яқинида ўрмон кесиш ишларида ишлатилган. Урушдан кейинги йилларда, яъни 1948 йилда Тожикистон Республикасининг Шаҳритуз туманига кўчиб ўтиб, чорвачилик соҳасида ишлаган. 1969 йилда яна Шўрчи туманига қайтиб келган, бу ерда у ғишт заводида ишлаб, нафақага чиққан. Оиласида 8 нафар фарзанди ва 50 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Эсон Худойназаров

1920 йилда Шўрчи туманидаги Миршоди қишлоғининг Охунбобоев маҳалласида туғилган ва 1941 йилнинг 14 апрелида Шўрчидан армия хизматида жўнатилган. 1941 йилнинг 22 июнида Брест қалъаси учун бўлган жанглар пайтида оғир тан жароҳати олиб, госпиталда даволанган. 1941 йилнинг 22 ноябр куни ногирон сифатида фронтдан қайтарилган, урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, шунингдек қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда оддий деҳқон ва колхозчи бўлиб ишлаб келган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги А.Сафаров хўжалигида яшайди. Оиласида 5 нафар фарзанди, 30 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Хўшбоқ Ҳимматалиев

1922 йилнинг 5 майида Шўрчи тумани Миршоди қишлоқ кенгашига қарашли Дара ариқ қишлоғида туғилган. 1942 йил 20 октябрда Шўрчидан армия хизматида жўнатилган, икки ойлик тайёргарликлардан сўнг Ленинград қамали жангларига кирган. Жанггоҳлардан 1945 йилнинг 25 ноябрида қайтган, урушдан кейинги йилларда ўқитувчи бўлиб ишлаган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, 1946 йилнинг 10 мартида «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» ҳамда 1948 йилнинг 23 майида «Уруш давридаги шавкатли меҳнати учун» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги А.Сафаров хўжалигида яшайди, оиласида 5 нафар фарзанди бор.

Мусурмонқул Пўлатов

1923 йил 18 августда Қашқадарё вилоятининг Деҳқонобод туманидаги «Ўсмир» хўжалигида туғилган ва 1942 йилнинг май ойида Деҳқонобод туманидан армия хизматида жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан Харьков шаҳрида ўтган, шундан сўнг Латвия учун жангларга сафарбар этилган. Пиёда қўшинлар сафида Польша ҳудудларидаги урушга юборилган, уруш тугагандан сўнг, яъни 1945 йилда Япония урушига жалб этилган. Армия сафларидан 1946 йилда қайтган, урушдан кейинги йилларда Деҳқонободда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. 1952 йилда Сурхондарё вилоятининг Шўрчи туманига кўчиб келган, бу ерда ҳам хўжаликда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» ва қатор юбилей медаллари ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган.

Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги Сафаров ширкат хўжалигида яшайди, оиласида 5 нафар фарзанди вояга етган, 40 яқин неваара-чеваралари бор.

Оқбой Шоймардонов

1925 йил 15 майда Шўрчи туманидаги Хушчекка қишлоғида туғилган ва 1943 йилнинг 9 майида Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига чақирилган. 1944 йилнинг феврал ойида Қора денгиз бўйларидаги жангларда ярадор бўлиб, госпиталда даволанган. 1944 йилнинг августида Кривоград жангларида қўл пулемётчиси сифатида қатнашган, шу йилнинг декабр ойида заҳирада турган. Шундан сўнг 1945 йилнинг 16 январидида Полшани озод қилиш жангларида бўлган, Варшава, Турин, Кенисберг шаҳарларини жанг билан босиб ўтиб, Германия ҳудудларига етган. У бу жангларга 2-Белоруссия fronti таркибидида кирган, уруш тугагандан сўнг заҳира полкида олиб қолиниб, ғалабани мустаҳкамлаш, қўриқлаш ишларида хизмат қилган. 1948 йилнинг феврал ойида армия хизматидан бўшатилиб, ўз юртига қайтиб келган, урушдан кейинги йилларда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Янгидан ташкил этилган «Полвонтош» хўжалигини ривожлантиришга ҳисса қўшган, шу хўжаликда яшаётган уруш ва меҳнат фахрийлари кенгаши раиси. Ҳозирги «Полвонтош» хўжалигининг Хушчекка қишлоғида яшайди, уруш давридаги хизматлари муносиб тақдирланган. Унинг кўксини «Кенисбергни ишғол қилишдаги хизматлари учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медаллари ҳамда «Ватан уруши» орденлари беэаб турибди, шунингдек у қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Оиласида 11 нафар фарзанди вояга етган, 60 га яқин неваара-чеваралари бор.

Хуррам Ҳайдаров

1925 йилнинг 5 майда Шўрчи тумани Хушчекка қишлоғида туғилган ва 1943 йилнинг 22 январидида Шўрчи туманидан армия сафларига жўнатилган. Шу йилнинг апрел-октябр ойлари давомида Петропавловск шаҳридаги 44-ўқчи заҳира полкида ҳарбий тайёргарликдан ўтади, шундан сўнг, 174-дивизия, 628-ўқчилар полкининг 5-батальонидаги автоматчилар ротаси таркибидида 1943 йилнинг 13-декабрида дастлабки жангларга кирган. Ўн олти кун мобайнида шиддатли жангларда бўлиб, 29 декабрда оёғидан ярадор бўлган ва олти ой мобайнида ҳарбий госпиталда даволанган. Даволангандан сўнг алоқачилар қисмида, кейин 1945 йилдан бошлаб темир йўл полкида хизматни давом эттирган, шу полклар таркибидида Латвиянинг қатор шаҳарларини озод этиш жангларига кирган. 1947 йилда Эстонияда темир йўл вокзали ва депо қурилишида ишлаган. 1947 йилнинг октябридан бошлаб, Калининград, Неман дарёсида, Смоленск вилоятининг Ярцево, Днепр дарёси устида кўприклар қуриш ишларида қатнашган. 1956 йилнинг апрелида ўз ватанига қайтиб келган. У Урушдан кейинги йилларда узок йиллар давомида электромеханик ва электромонтёр бўлиб ишлади. Уруш давридаги хизматлари эса қатор орден ва медаллар билан мукофотланган, уларнинг орасида Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги», Украина Республикасининг «Украинани озод этилганлигининг 50 йиллиги» каби медаллар ва «Ватан уруши» ордени ҳам бор. Ҳозирги кунда

иккинчи гуруҳ уруш ногирони собиқ жангчи Шўрчи туманидаги «Полвонтош» хўжалигининг Хушчекка қишлоғида яшайди, оиласида 10 фарзанди бор.

Қудрат Қултўраев

1926 йилда 10 февралда Шўрчи туманидаги Хушчекка қишлоғида туғилган ва 1944 йил 11 ноябрда армия хизматида жўнатилган. Тошкентдаги Юқори Чирчиқ шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтади, шундан сўнг Украинанинг Ровно шаҳрига жўнатилган. Сўнггра, Германиянинг Франкфурт шаҳрида душманга қарши жангларга кирган, Фаззам (Потсдам), Кинсбург шаҳарларини озод этган, ғалабани Берлин шаҳрида кутиб олган. Кейин Украинанинг Острок шаҳрига қайтарилган, тиклаш ишларида хизматни давом эттириб, 1950 йилда она ватанига қайтиб келган, урушдан кейинги йилларда ҳисобчи, сотувчи, мактаб хўжалик мудирин бўлиб ишлаган. Кейинчалик хўжаликда ғазначи, табел юритувчи, мироб бўлиб фаолият юритган, уруш давридаги хизматлари учун «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Жасорат» каби медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Хушчекка қишлоғида яшайди, оиласида 11 нафар фарзанди бор.

Худоёр Алиқулов

1926 йил 8 мартда Шўрчи туманидаги Хушчекка қишлоғида туғилган ва 1944 йил ноябр ойида Шўрчи туманидан армия сафларига юборилган. 1945 йилнинг январидан Украинани озод қилиш жангларига кирган, қатор шаҳарларни озод этишда иштирок этиб, 1945 йилда чап ўмровидан қаттиқ ярадор бўлади. Курск шаҳридаги госпиталда даволангандан сўнг яна ҳаракатдаги армия сафларига қайтарилади. Польша ва Германиядаги қизгин жангларда қатнашган, ғалабани Германияда кутиб олган. Уруш тугагач ҳам армия сафларида қолиб Россия, Украина, Белоруссия республикаларида уруш оқибатларини тугатиш ишларида қатнашади. 1949 йилнинг май ойида ўз юртига қайтиб келиб, узок йиллар чўпон бўлиб ишлади. Урушдаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган, чунончи «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Жасорат» каби медаллар унинг кўксини безаб турибди. Оиласида 6 нафар фарзанди бор, ҳозирги кунда ўзи туғилиб ўсган қишлоқда қарилик гаштини сурмоқда.

Омон Отахонов

1923 йил 6 октябрда Шўрчи туманидаги Серғайрат қишлоғида туғилган ва 1942 йил 1 майда шу тумандан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Саратов, Украина, Белоруссия шаҳарларидаги жангларда қатнашган ва жанггоҳлардан 1945 йилда қайтган. Уруш даврида 3-Белоруссия fronti таркибида жангларга кириб, уч марта ярадор бўлиб, омон қайтган жангчи уруш давридаги хизматлари туфайли 1949 йил 19 июлда «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали, II-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Шунингдек, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларининг ҳам соҳибидир. Ҳозирги кунда Шўрчи туманидаги «Лайлакхона» қишлоғида яшаётган собиқ жангчи урушдан кейинги йилларда меҳнат билан фаол шуғулланди. Ўзи яшаётган хўжаликда пахтачилик бригадасида, кейинги йилларда эса чорва

соҳасида ишлаган. Оиласида 7 нафар фарзанд вояга етган, 40 нафар неvara ҳамда 30 нафар чевараси бор.

Рўзат Раҳматуллаев

1900 йилда Шўрчи туманидаги «Янгибозор» қишлоқ кенгашига қарашли Жар қишлоғида камбағал деҳқон оиласида туғилган ва 1940 йилда Шўрчи туманидан армия хизматида жўнатишган. 1941 йилнинг 15 августидан эътиборан жангларда бўлган, дастлабки жангларга 144-ўқчи полки таркибида ўқчи сифатида кирган. Воронеж ва Болаклей шаҳарлари учун бўлган жангларда фаол қатнашган, 1942 йилнинг октябрида бош миясидан жароҳат олиб, Киров шаҳридаги госпиталда даволанган. Шундан сўнг, 1943 йилнинг май ойидан 1951 йилгача 51-ўқчи полкида ўқчи бўлиб хизматни давом эттирган. Жанглар пайтида бир қатор шахсий жасорат намуналарини ҳам кўрсатган, Воронеж учун бўлган жанглар пайтида ярадор бўлиб қолган қуролдош дўстларини, жумладан Гурьев вилоятидан Чинтошевни қоронғида елкасида кўтариб неча чақиримлик йўл юриб, госпиталга олиб бориб топширган. Тожикистонлик Аскар йигит Жума Худойбергановни бир неча-кундуз кўтариб, госпиталга олиб бориб топширган, бу хизматлари учун қисм командирининг «Раҳматнома»сини олган.

Уруш давридаги хизматлари учун I-даражали «Улуғ Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали билан тақдирланган. Шунингдек, у қатор юбилей саналарида ҳам турли йилларда медаллар билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда Шўрчи туманидаги ҳозирги У.Дониёров хўжалигида узоқ йиллар чўпон бўлиб ишлаган. Оиласида 7 нафар фарзанд вояга етган ва 150 ортиқ неvara-чеваралари бор.

Қайнар Қорахонов

1924 йилда Шўрчи туманидаги «Полвонтош» хўжалигининг Хушчекка қишлоғида туғилган ва 1942 йил октябрда Шўрчи туманидан армия хизматида жўнатишган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликлардан сўнг, 1942 йилнинг 1 ноябрида жанггоҳларга кетган, дастлаб, Москва остоналаридаги жангларда қатнашган. Ярадор бўлиб, Саратовдаги госпиталда даволанган ва яна жангларга кирган, 1943 йилнинг охиридаги жанглар пайтида яна ярадор бўлган. Уруш давридаги хизматлари учун тинчлик йилларида ғалаба ва армия ташкил этилганлигининг барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланиб, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали, қатор Фахрий ёрликлар билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаган хўжаликда подавон, йилқибоқар ва кейинги йилларда бош чўпон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Хушчекка қишлоғида яшайди, оиласида 7 нафар фарзанд вояга етган, 70 дан ортиқ неvara-чеваралари бор.

Сафар Мелиев

Шўрчи туманида туғилган ва 1942 йилнинг 1 майида Шўрчи туманидан армия сафларига жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Саратов, Калинин ва Смоленск шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. 1945 йилда жанггоҳлардан қайтган, урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали билан тақдирланган, биринчи гуруҳ уруш ногирони. Ҳозирги

кунда Шўрчи туманидаги «Полвонтош» ширкат хўжалигининг Хушчекка қишлоғида яшайди. Оиласида 9 нафар фарзанди, 58 нафар неvara ҳамда 17 нафар чевараси бор.

ҚИЗИРИҚ ТУМАНИ

Дўсёр Умиров

1925 йилнинг 5 сентбрида Қашқадарё вилоятининг Дехқонобод туманидаги Оқтош қишлоғида туғилган ва 1943 йилнинг май ойида 1945 йилнинг августигача 1-Белоруссия фронтининг иккинчи гвардиячи танк полкида хизмат қилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида қатор шаҳар ва қишлоқларни озод этиш жангларда қатнашган, 1945 йилнинг 15 феввалида май ойигача Польшадаги Влодус шаҳридаги госпиталда даволанган. Шу йили иккинчи гуруҳ уруш ногирони сифатида ўз юртига қайтарилган, 1945 йилдан 1969 йилгача Дехқонобод туманидаги Ўрта мактабларнинг бирида директор бўлиб ишлаган. 1969 йилнинг январида Сурхондарё вилоятининг Шеробод туманига кўчиб келиб, 1972 йилгача Охунбобоев номи хўжаликда ишчилар кўмитаси раиси вазифасида ишлаган. Кейинчалик қишлоқ кенгаши ва Қизириқ туман фахрийлар кенгаши раиси бўлиб фаолият юритган. Уруш ва меҳнат давридаги фаолиятлари учун қатор медаллар ва орден билан мукофатланган, ҳозирги кунда Қизириқ туманида яшайди. 11 нафар фарзанди, 100 дан ортиқ неvara-чевараси бор.

Абил Норғучиев

1913 йил 1 январда Шеробод туманидаги «Кунчиқиш» жамоа хўжалигида туғилган, кейинчалик Жарқўрғон туманидаги «Сурхон» хўжалигига кўчиб ўтган. Бу ерда у дўкон мудир, бригадир бўлиб ишлаган ва 1941 йилнинг апрелида армия хизматида жўнатилган. Дастлабки, жангларга маршал Жуков кўмондонлигидаги армия сафларида Украинанинг Харьков шаҳрида кирган. Шу жанглар пайтида оғир ярадор бўлиб госпиталга тушган ва Ленинграддаги госпиталда 3 ой даволангандан сўнг, Ленинград мудрофааси учун жангларга кирган. Бу жанглар пайтида қўлидан ярадор бўлиб, Польшага жўнатилган ва даволанган. Шундан сўнг 1944 йилгача хизматни давом эттириб, яна ярадор бўлган ва фронтдан қайтарилган, 1944 йилда урушдан келгандан сўнг ўзи яшаётган «Сурхон» хўжалигида 1952 йилгача пахтачилик бригадасини бошқарган. Ангордаги «Таллимарон» хўжалигида муроб, тайёрловчи бўлиб ишлаб, 1973 йилда нафақага чиққан. Ҳозирги кунда 1 гуруҳ ногирони, уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар ҳамда орден билан тақдирланган. Оиласида 4 нафар фарзанди, 30 нафар неvara-чевараси бор.

Азим Норхўжаев

1923 йилда Шеробод туманидаги Хомкон қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг май ойида шу тумандан армия хизматида жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликлардан сўнг, 199-полк таркибида Сталинград жангига кирган. Жанглар пайтида жароҳат олиб, Сартов вилоятидаги госпиталда 3 ой даволанган. Яна Сталинград шаҳри учун жангларга кириб, 1943 йилда бу шаҳар озод этилгач, Ростов

учун жангларга сафарбар этилган, бу ерда ҳам ярадор бўлган. Даволангандан сўнг заҳира полкига ўтказилган, соғлиги тиклангандан сўнг, Севастополь шахрини озод этиш жангларида кирган. Яна ярадор бўлган ва 1943 йилнинг ноябр ойида ўз юртига қайтарилган, урушдан қайтгандан сўнг ветеринария курсларида ўқиб, 1951 йилгача шу соҳада ишлаган. Шаҳрисабздаги ветеринария техникумида ўқиб қайтгандан сўнг Шеробод туманидаги «Хатак» ва «Гулистон» хўжаликларида бош ветиринар бўлиб ишлаган. 1973 йилда 1985 йилгача Қизирик туманидаги Охунбобоев хўжалигида бош Ветеринар бўлиб меҳнат фаолиятини давом эттирган. Уруш давридаги хизматлари учун «Қизил юлдуз», «Ватан уруши» орденлари ва қатор жанговар орден, юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қизирик туманида яшаётган собиқ жангчининг 6 нафар фарзанди кўп сонли нева-чеваралари бор.

Тилов Қулматов

1919 йил 15 майида Шеробод туманига туғилган ва 1942 йилнинг 10 октябрида Шерободдан армия сафларига жўнатилган. 1942 йилнинг ноябридан 1943 йилнинг май ойигача жанггоҳларда 2-ўқчи полки таркибида бўлган. Шиддатли жангларнинг бирида унинг иккала қулоғи ҳам батамом эшитмай қолган, шундан сўнг меҳнат батальонига ўтказилган. Уруш тугагандан сўнг ўз юртига қайтиб келган, жанггоҳлардаги хизматлари учун «Қизил юлдуз», «Ватан уруши» орденлари билан тақдирланган. Қатор медаллар ҳам унинг кўксини безаб турибди. Оиласида 9 нафар фарзанди, кўп сонли нева-чеваралари бор.

Бобомурод Ҳасанов

1926 йил 27 майда Шеробод туманидаги Гидамбон қишлоғида туғилган ва 1944 йилда армия сафларига жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликлардан сўнг, Германия ҳудудларидаги жанггоҳларга юборилган. Уруш тугагандан сўнг, Белоруссиядаги Боронович шаҳридаги аэродром қурилишда ишлаб, ўз юртига 1950 йилнинг декабрида қайтиб келган. Тинчлик йилларида оддий деҳқон бўлган ва 1960 йилнинг ноябрида Қизирик чўлларини ўзлаштиришда қатнашган. Оиласида 5 нафар фарзанд вояга етган, кўп сонли нева-чеваралари бор, ҳозирги кунда ҳам нафақада бўлишига қарамасдан Қизирик туманидаги «Гидамбон» ширкат хўжалигидаги бош пудратчи сифатида фаолият юритмоқда. Уруш давридаги ва меҳнатдаги фаолияти муносиб тақдирланиб медаллар ва орденларга сазовор бўлган.

Холиқул Жўраев

1922 йилнинг апрел ойида Шеробод туманида туғилган ва 1941 йил 10 декабрда Шеробод туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатилган. Жангларга 96-ўқчи полки таркибида пулемётчи сифатида кирган ва 4-Украина frontiда Украина, Белоруссия ҳудудларини душмандан озод этиш жангларида фаол қатнашган. 1943 йилда ўнг оёғидан ярадор бўлган ва 1945 йилнинг 7 майида Берлин шаҳрига жанглар билан кириб борган. Уруш тугагач ҳам хизматни давом эттириб армия сафларидан 1946 йилнинг 1 январида қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» каби қатор юбилей медаллари билан тақдирланган.

Тинчлик йилларида оддий деҳқон бўлиб ишлаган, ҳозирги кунда Қизирик туманидаги «Гилямбоп» ширкат хўжалигида яшайди.

Қарши Шербўтаев

1921 йилда Шеробод туманидаги ҳозирги Улаш Турапов ширкат хўжалиги ҳудудида туғилган ва 1942 йилнинг ёз ойларида шу тумандан армия хизматида жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликдан сўнг Сталинград шаҳрини озод этиш жангларига ташланган. 1943 йилда Сталинград учун бўлаётган жанглар пайтида ярадор бўлган, қўлидан яраланганлиги туфайли уни ўзи туғилиб ўсган юртига фронт орти меҳнатида жўнатишган. 1952 йилда Жарқўрғон туманидаги «Сурхон» хўжалигига кўчиб ўтган, у ерда боғбон бўлиб ишлаган. 1976 йилда Қизирик туманига кўчиб ўтган ва оддий деҳқон бўлиб меҳнат фаолиятини давом эттирган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирланган, биринчи гуруҳ ногирони. Оиласида 2 нафар фарзанд вояга етган, ҳозирги кунда Қизирик туманидаги «Дўстлик» маҳалласида яшайди.

Хонимқул Қаршиев

1916 йил 1 октябрида Қашқадарё вилоятининг Тоғайтемир қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг май ойида Деҳқонобод туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликдан Ульянов шаҳрида жойлашган 182-сапёрлар батальонининг 9-бригадасида ўтади, шундан сўнг Орлов, Курск йўналишидаги фронт таркибида жангларга кирган. 1944 йилда тиззасидан ярадор бўлган, шу жароҳати туфайли фронтдан қайтарилган. Деҳқонободдаги ўзи яшаётган «I-беш йиллик» хўжалигида ишлаган. 1950 йилда Сурхондарё вилоятининг Шўрчи туманига кўчиб ўтган, бу ерда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. 1978 йилдан буён Қизирик туманда яшайди, уруш давридаги хизматлари «Ватан уруши» ордени, қатор юбилей, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ва «Ғалбанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Оиласида 9 нафар фарзанди ва кўп сонли нева-чеваралари бор.

Холиёр Эшдавлатов

1926 йилда Шеробод туманидаги Хомкон қишлоғида туғилган ва 1944 йилда армия хизматида жўнатилган. Уруш даврида I-Украина fronti таркибида жангларга кирган ва Польша, Чехословакия, Руминия, Германия ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Армия сафларида 1953 йилгача бўлган, 8 йил хизмат қилиб қайтган, урушдаги хизматлари қатор медал ва орденлар билан муносиб тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Тожикистон Республикасининг Шаҳритуз туманида яшаб, ишлаган. 1970 йилда Шеробод чўлларини ўзлаштириш ишларига ҳисса қўшиш мақсадида яна ўз юртига кўчиб келган. Қизирик туманидаги Охунбобоев давлат хўжалигида ишлаб, 1983 йилда нафақа чиққан. Оилада 9 нафар фарзанди 30 га яқин нева-чеваралари бор.

Ҳамон Бердиев

1917 йилда Шеробод туманида туғилган ва урушга қадар оддий ишчи бўлиб ишлаган. 1941 йилнинг куз ойларида Шеробод тумани ҳарбий комиссариатидан

ҳарбий хизматга чақирилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликларни Саратов шаҳрида ўтаган, шундан сўнг, Орлов шаҳрида бўлган, Орлов йўналишидаги фронтда автоматчилар ротасида жангларга кирган. Жанглар пайтида оёғидан каттиқ ярадор бўлиб, Сибир госпиталларида бир ярим йил даволанган. 1944 йилда кузатувчи ҳамроҳлигида ўз юртига қайтиб келган, оиласидагилар Жарқўрғон туманига кўчиб ўтганлиги туфайли у ҳам шу туманга келган. Жанггоҳлардан қўлтиқтаёқда қайтган жангчи шу тумандаги «Меҳнат роҳат» хўжалигида ишлай бошлаган. Оила қурган. Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари учун қатор медаллар ва орден билан тақдирланган. Оиласида 6 нафар фарзанд вояга етган. Ўттиздан ортиқ невара-чевараси бор.

Нормамат Турдиев

1920 йилда Шеробод туманидаги Рабатак қишлоғида туғилган ва 1942 йилда Шерободдан армия сафларига жўнатилган. Пенза вилоятининг Инза шаҳрида дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан ўтган. Шундан сўнг 4- Украина fronti таркибида Ростов вилояти учун жангларда кириб, ярадор бўлган. Даволангандан сўнг, Херсон вилоятининг Николаев шаҳри учун жангларда бўлиб, бу ерда ҳам ярадор бўлган. Даволаниб бўлгач, 1- Белоруссия fronti таркибида Брест қалъаси жангларида, ундан кейин Польша худудларидаги жангларда қатнашган. Польшадан Германия худудларига ўтган. Берлин учун жангларга кирган ва ғалабани шу шаҳарда нишонлаган. Уруш тугагач, унга иккинчи гуруҳ уруш ногирони сифатида уйига қайтишга рухсат берилган. 1948 йилда ўз юртига қайтиб келган. Тинчлик йилларида хўжаликда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда биринчи гуруҳ ногирони. Уруш давридаги жанговар хизматлари учун қатор жанговар ва юбелей медаллари, орден билан муносиб тақдирланган. Бугунги кунда Қизирик туманидаги «Рабатак» фермер хўжалигида яшайди. 7 нафар фарзанди, 40 дан ортиқ невара, чеваралари бор.

Абдураим Бўтаев

1918 йилда Бойсун туманидаги Работ қишлоғининг «Сеплон» маҳалласида туғилган. 1941-1946 йилларда Иккинчи жаҳон урушида қатнашган. Украинанинг қатор қишлоқ шаҳарларини, Сталинградни озод этишдаги жангларда иштирок этган. Жанглар пайтида ўнг оёғидан ярадор бўлган. Даволаниб яна жангларга кирган. Уруш тугагандан кейин ҳам армия хизматларида қолиб, бир ярим йил давомида ҳайдовчи бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари муносиб тақдирланиб, қатор медал ва орденларга сазовор бўлган. 1946-1957 йилларда гараж мудир, шундан сўнг «Сайроб» хўжалигида ҳам механик ва гараж мудир бўлиб ишлаган. Кейинчалик шу хўжаликда бригадир, бўлим мудир бўлган. Оиласида 4 нафар фарзанди, 20 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Абдурахмон Эшдавлатов

1921 йилда Шеробод туманидаги Хомкон қишлоғида туғилган ва уларнинг оиласи 1938 йилда Тожикистоннинг Микоянобод туманига кўчиб ўтган. Шу тумандан 1942 йилда армия сафларига жўнатилган ва Иккинчи жаҳон уруши йилларида 2- Белоруссия фронтининг 193-ўқчи дивизияси, 167-ўқчи полки

таркибида жангларга кирган. Жанггоҳлардаги хизматлари учун «Қизил Юлдуз», «Ватан уруши» орденлари, қатор медаллар билан тақдирланган. Шунингдек унинг кўксини «Жасурлиги учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Варшавани озод қилганлиги учун» каби жанговар медаллар ҳам беэаб турибди. Тинчлик йилларида ўзи яшаётган хўжаликда тракторчи бўлиб ишлаган. Кейинчалик механик бўлиб ишлаб, «Ленин» ордени билан мукофотланган. 1970 йилда яна қайтиб Сурхондарёга кўчиб келган. Қизириқ чўлларини ўзлаштиришда қатнашган. 7 нафар фарзанди, 40 га яқин невара-чеваралари бор. Ҳозирги кунда Қизириқ туманида яшайди.

Худойберди Очилдиев

1922 йилда Шеробод туманидаги Гиламбоб қишлоғида туғилган ва 1942 йил октябр ойида 3-Украина frontiда жанг қилиб, Будапешт, Руминия, Болгария шаҳарларини душманлардан озод қилишда қатнашган. 1948 йилда уйга қайтиб, қишлоқ хўжалигини ривожлантириш ишларида қатнашиб, 1982 йилда нафақага чиққан. Оиласида 10 нафар фарзанди, 15 нафар невараси, 10 нафар чевараси бор.

Сайид Хўжанов

1924 йил май ойида Шерободда таваллуд топган ва 1942 йил Шеробод тумани ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатишган. Урушда 1942-1945 йилгача 306-Стирелковский полкда оддий солдат бўлиб хизмат қилади, 1945 йилда урушдан қайтиб Шеробод туманининг Қизил гул колхозида колхозчи сифатида 1974 йилгача ишлайди. 1974 йилда Шеробод чўлини ўзлаштириш мақсадида чўлдаги собиқ Ленин номи совхозга кўчиб келди, шундан буён 1975 йилда ташкил этилган. Қизириқ туманида яшаб келмоқда. У биринчи гуруҳ ногирони, 1984 йилдан буён нафақада, оиласида 7 нафар фарзанди, 37 нафар невара ва 11 нафар чевараси бор.

Жўраев Қурбон

1904 йил Жарқўрғон тумани Сурхон колхозида деҳқон оиласида туғилган ва 1941 йил немис-фашистлар уруш эълон қилгандан сўнг Шеробод туманининг ҳарбий комиссариати томонидан урушга жўнатилади. Қашқадарё вилоятининг Шахрисабз туманида бир ой тайёрланиб, 1942 йил август ойида фронтга кетади. Украинанинг Харьков шаҳрида маршал Жуков армияси пиёда аскар бўлиб хизматни бошлайди. 1943 йил оёғидан ярадор бўлади, Львов шаҳрида госпиталда даволаниб чиқиб, яна урушни танковой ботальонда давом эттиради. Украина, Чехославакия, Польша, Болгария давлатларидан ўтиб Германиягача боради, жангда, яъни 1945 йилнинг 29 апрелида каттиқ ярадор бўлади. Уни даволаниш учун Польшага госпиталга жўнатишади, госпиталда икки ой даволаниб, 1945 йил август ойида урушдан қайтиб келади. Урушдаги жасоратлари учун бир неча орден ва медаллар билан тақдирланган, 1945 йил урушдан қайтганидан сўнг ўз хўжалигида меҳнат фаолиятини давом эттирди. 1964 йилдан нафақада, у биринчи гуруҳ уруш ногирони, оиласида 6 нафар фарзанди, 23 нафар невараси, 13 нафар чевараси бор.

Бўриев Нормўмин

1919 йилда Шеробод районига қарашли Хомкон қишлоғида туғилган ва 1942 йил январ ойида Ватан ҳимояси учун фронтга жўнаган. Ҳарбий хизматни маршал Жуков кўмондонлигидаги Украина ҳарбий frontiдаги 60-автоматчи разведка батальонида бошлаган. 1943 йил Ватан учун бўлган жанглардан бирида каттик жароҳат олиб, 6 ой ҳарбий госпиталда даволанади. Соғайиб чиққандан сўнг яна ўз батальонида хизматни давом эттиради, 1944 йил оғир жангларнинг бирида яна ярадор бўлади ва шу йили феврал ойида армия сафидан уйга қайтади. Урушдан кейин Жарқўрғон районидаги Сурхон совхозида дастлаб бригада бошлиғи, кейинчалик бўлим бошлиғи бўлиб ишлаган. 1956 йили Термиз тумани «Таллимарон» совхозига кўчиб келиб, 1974 йилгача қишлоқ хўжалига бўйича турли лавозимларда меҳнат қилади. 1974 йилдан Ленин йўли районидаги Охунбобоев совхозида меҳнат фаолиятини давом эттирди, 1979 йил пахтачилик бригадирлигидан нафақага чиқади. Фронтдаги хизматлари учун «Қизил байроқ» ордени, қишлоқ хўжалигидаги хизмати учун «Меҳнат қизил байроқ» ордени билан мукофотланган. Оиласида 7 нафар фарзандни вояга етказган, ҳозирги кунда «Наврўз» маҳалласида яшайди.

Қурбонов Алимназар

1923 йил 23 августда Шеробод туманидаги Гидамбоб қишлоғида деҳқон оиласида туғилган, 1940 йилгача мактабда таълим олган ва Бойсундаги бухгалтерия илмгоҳида ўқиб ҳисобчи ихтисослигини олади. 1941 йил июн ойидан 1942 йил январ ойигача Сталин номи колхозида ҳисобчи бўлиб ишлаган ва 1942 йил январ-март ойларида Термиз шаҳрида ўзбек дивизиясида хизматда бўлади. 1942 йил март ойидан урушга кетган ва Сталинград, Харьков обласида урушда бўлган. Германия, Чехословакия, Польша ҳудудларида фронтда қатнашади, 1945 йилда Германиядаги жангларда фаол иштирок этади. 1946 йил охирида урушдан қайтиб келган ва 1947 йил бошидан 1960 йилгача Жарқўрғон туманидаги «XXII-Партезед» колхозида бригада бошлиғи бўлиб ишлаган. 1960-1965 йилларда сув хўжалиги бўйича муроб, 1965-1975 йилларда табелчи, 1975 йилдан Шеробод райони, собиқ Ленин номи совхозга кўчиб келиб, 1980 йилгача қишлоқ хўжалик ишлари билан шуғулланган. 1980 йилда нафақага чиққан. Ҳозирги пайтда Қизирик туманида 6 нафар фарзанди, 52 нафар неваралари ва 10 нафар чеваралари билан фаровон ҳаёт кечирмоқда.

Очил Дониёров

1914 йилда Шеробод туманида туғилган ва 1942-1944 йилларда армия хизматида бўлиб, урушда қатнашган. Уруш даврида Челябинск, Украина ва Қрим ҳудудларидаги жангларда бўлган. 1944 йилда Днепр дарёсини кечиб ўтиш пайтидаги жангларда каттик ярадор бўлган, ярадорлиги туфайли ўша йили фронтдан қайтарилган. Сўнгра ўз қишлоғига қайтиб, 1974 йилгача пахтачилик бригадасини бошқариб, нафақага чиққан. Урушдаги хизматлари учун катор медаллар билан тақдирланган. Оиласида 7 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Қизирик туманида яшайди.

Ашур Хайитов

1926 йилда Шеробод туманидаги собиқ «Коммунизм» хўжалигида туғилган. Шу хўжаликдаги мактабда 7 синфни битирган, кейин Чирчиқдаги фабрика-завод билим юртида (ФЗУ) бир йил ўқиган. 1944 йил апрель ойида ҳарбий хизматга чақирилган. Белоруссиянинг Курск вилояти, Клинский туманида жойлашган ушбу қисм таркибида қатор шаҳар ва қишлоқларни озод этиш жангларида қатнашган. 1945 йилдаги жанглар пайтида чап қўлидан ярадор бўлган ва Курск шаҳрида жойлашган ҳарбий госпиталда даволанган. Ғалаба қўлга киритилгандан сўнг 1945 йилнинг 28 августида ўз юртига қайтган. 1947 йилдан бошлаб, Денов туманидаги «Ҳазарбоғ» хўжалигида оддий ишчи бўлиб ишлай бошлаган. Урушда олган жароҳати туфайли биринчи гуруҳ ногирони сифатида нафақага чиқарилган. Жанггоҳлардаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида 10 нафар фарзанд вояга етган, ҳозирги кунда Қизирик туманидаги «Шредер» номли хўжаликда яшайди.

Рўзи Менгноров

1924 йил 24 майда Шеробод туманидаги Такия қишлоғида туғилган ва армия сафларига чақирулгунга қадар оддий деҳқон бўлиб ишлаган. 1942 йилнинг декабрида Шеробод тумани ҳарбий комиссариати томонидан ҳарбий хизматга жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан Ульяновск шаҳрида ўтган, 1943 йилнинг апрел ойида Маршал Рокоссовский қўмондонлигидаги армиянинг 515-ўқчи пиеда аскарлар полки таркибида жангларга кирган. Шундан сўнг 2-Белоруссия фронтидаги жангларда қатнашган ва 1944 йилда Житомир вилоятида жойлашган Зенитчи-артиллерия курсларига ўқишга юборилган. Шу йилнинг ноябрида маршал Жуков қўмондонлигидаги армиянинг 22-артиллерия дивизиясидаги 150-гаубик тўпчилар қисмида жангларга кирган. Ғалабани Берлинда қаршилаган, шундан сўнг 1947 йилгача чегараларни кўриқлаш хизматида бўлган. 1947 йилнинг апрелида армия сафларидан бўшаб, уйга қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун 1945 йилнинг январиди «Варшавани озод қилганлиги учун», 1945 йилнинг 1 апрелида «Жасорати учун», шу йилнинг 2 майида эса «Берлинни олганлиги учун», 1945 йилнинг 9 майида «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медаллари, шунингдек Амстердам шаҳрини озод этишдаги хизматлари учун «Раҳматнома» билан тақдирланган. Тинчлик йилларидаги барча юбилей саналарида медаллар ҳамда «Ватан уруши» ордени билан мукофотланган. Собиқ жангчи кўксини Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари беаб турибди. Урушдан кейинги йилларда Жарқўрғон ва Шеробод туманларида ферма мудир, оддий деҳқон бўлиб ишлаган. 1970 йилда кўриқ Қизирик туманидаги Охунбобоев номли хўжаликка кўчиб ўтиб, 15 йил полизчилик бригадасини бошқарган. Оиласида 6 нафар фарзанд вояга етган, 60 дан ортиқ неvara-чеваралари бор. Ҳозирги кунда Қизирик туманидаги Охунбобоев хўжалигида яшайди.

Жовли Менглиев

1915 йилда Қашқадарё вилояти Ғузор туманида туғилган ва 1942 йилда шу туман ҳарбий комиссариатидан армия сафларига жўнатилган. Бир йил давомида

жанггоҳларда бўлган, Сталинградни озод этиш жангларида қатнашган. Жанглар пайтида қўл ва оёғидан қаттиқ ярадор бўлган. Госпиталда даволангандан сўнг, 1943 йилнинг охирида ўз юртига қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда Дехқонобод туманида оддий ишчи бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан мукофотланган. 1971 йилда Сурхондарё вилоятининг Қизирик туманига кўчиб келган. Оиласида 10 нафар фарзанд вояга етган. 80 нафар невара-чеваралари бор.

Азим Норжўчиев

1923 йилда Шеробод туманидаги Хомкон қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг май ойида шу туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига жўнатилган. Қисқа муддатли ҳарбий тайёргарликлардан сўнг, 199-полк таркибида Сталинград учун жангларга кирган. Шу жанглар пайтида ярадор бўлиб, Саратов шаҳридаги госпиталда даволанган. Соғайгандан сўнг 13-гвардиячи полк таркибига яна Сталинградни озод этиш жангларида кирган. 1943 йилнинг январ ойида бу шаҳарни озод этишгандан сўнг, Ростов жангларида қатнашган. Ана шу жангларнинг бирида қайта ярадор бўлган ва беш ой мобайнида госпиталда даволанган. Шундан сўнг заҳира полкида хизматни давом эттирган, кейинчалик Севастополь учун жангларда қатнашган. Бу шаҳар ҳам озод этилгач, жароҳатлари туфайли ўз юртига қайтарилган. Урушдан қайтгандан сўнг, яъни 1946 йилда ветеринария курсларида ўқиган. Шеробод туманидаги собиқ «Қаҳрамон» хўжалигида 1951 йилгача ветеринар бўлиб ишлаган. Сўнгра Шаҳрисабздаги ветеринария техникумида таҳсил олган, Шеробод туманидаги Хатак қишлоғида бош ветврач, кейинчалик, яъни 1973 йилгача «Гулистон», 1973 йилдан Қизирик туманидаги Охунбобоев хўжалигида бош ветеринария врач ва фельдшери бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун муносиб тақдирланиб, кўплаб медаллар ва орден билан мукофотланган. Оиласида 6 нафар фарзанди бор. Ҳозирги кунда Қизирик туманидаги «Наврўз» маҳалласида яшамокда.

Қарши Хидиров

1922 йилда Шеробод туманидаги Истара қишлоғида туғилган ва 1944 йилда шу тумандан армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида аввал Белоруссия fronti таркибида жанг қилган. Сўнгра Германия ҳудудларидаги жангларда қатнашган ва 1945 йилнинг охирида фронтдан қайтган. Урушдан кейинги йилларда Шеробод ва Ангор туманларидаги хўжаликларда турли вазифаларда ишлаган, 1968 йилда қўриқ Қизирик туманига кўчиб ўтган. Шу туман марказидаги хўжаликда 1982 йилгача ҳисобчи бўлиб ишлаган, уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар ва орден билан тақдирланган. Собиқ жангчининг оиласида 3 нафар фарзанд вояга етган, 20 дан ортиқ невара-чеваралари бор.

Киселёва Анна Петровна

1921 йилда Россиянинг Орлов вилоятидаги Краснинский туманининг Сомородинога қишлоғида туғилган ва мактабни тугатгандан сўнг Ленинград шаҳрига ишлаш учун кетган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангандан сўнг, уни Ленинград ҳимоясига сафарбар этишган, бу ердаги хизматлари учун «Ленинград

мудофааси учун» медали билан мукофотланган. Ғалабадан сўнг, Орлов вилоятига қайтган, аммо соғлиги туфайли Душанбе шаҳрига кўчиб келган ва 1956 йилгача умумий овқатланиш корхонасида ишлаган. Денов туманидаги Ҳайробоод қишлоғида яшовчи собиқ жангчи Киселёвга турмушга чиққан ва Сурхондарё вилоятига кўчиб ўтган. 1969 йилда кўриқ Қизирик туманига кўчиб келиб ҳозирги кунгача шу ерда яшайди. Уруш давридаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари ва «Ватан уруши» ордени билан мукофотланган. Бир нафар фарзанди, 5 нафар нева-чевараси бор.

Тангир Бекназаров

1915 йилда туғилган, 1942 йилда армия сафларига чақирилган ва «Ўзбек дивизияси»да хизмат қилган. Уруш даврида жасорат ва матонат намуналарини кўрсатган, 1943 йилнинг июн ойида бир оёғидан ажралиб, ўз юртига қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун «Шухрат», «Ватан уруши» орденлари ва қатор юбилей саналарида эса медаллар билан тақдирланган. Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига ҳам сазовор бўлган. Оиласида 8 нафар фарзанд вояга етган.

Эшмаматов Турсоатов

1901 йилда Жарқўрғон туманидаги «Сурхон» хўжалигида туғилган ва Иккинчи жаҳон урушига қадар оддий деҳқон, бригада бошлиғи бўлиб ишлаган. 1941 йилда ҳарбий хизматга чақирилган, дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан Москва вилоятида ўтади, кейин жангларда иштирок этиб, Польша ҳудудларига ўтади. 1945 йилда Германиянинг Берлин шаҳри учун жангларда қатнашган ва жанггоҳларда олган жароҳатлари туфайли 1945 йилнинг декабрида ўз юртига қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда ҳам бригада бошлиғи бўлиб ишлаб, 1970 йилда нафақага чиққан. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида 8 нафар фарзанди, 60 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Парда Абжалиев

1917 йилда Шеробод туманидаги Сарик қишлоғида туғилган ва 1938 йилда армия хизматида чақирилган. Ҳарбий хизматни тугаллаб қайтган кезларида Иккинчи жаҳон уруши бошланади, яна армия сафларига қайтарилиб, 1945 йилгача жанггоҳларда бўлган. Турли жангларда қатнашиб икки марта ярадор бўлади, 1945 йилнинг ноябрида ўз ватанга қайтиб келади. Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари учун «Қизил юлдуз», «Ватан уруши» орденлари ҳамда қатор медаллар билан тақдирланган. Меҳнатдаги муваффақиятлари учун 2 марта ордenga сазовор бўлган. Қашқадарё вилоятининг Шаҳрисабз туманида жойлашган қишлоқ хўжалик техникумининг тупроқшунослик бўлимида ўқиган. Шу соҳада кўп йиллар ишлаган. 1963 йилнинг февралидан бошлаб Шеробод чўлларини обод этишга отланиб, ҳозирги Қизирик туманига кўчиб ўтган ва агроном, бўлим бошқарувчиси вазифаларида ишлаган. Оиласида 4 фарзанди, 30 га яқин нева-чеваралари бор.

Ғози Алламуродов

1922 йилда Шеробод туманидаги Истара қишлоғида туғилган ва 1941 йилнинг 10 декабрида Шеробод тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан ўтгандан сўнг 1942 йилда фронтга жўнатилди, ўша йилнинг 12 майида Харьков вилояти ҳудудларида жангларга киради. 1942 йилдан 1945 йилгача ўқчилар полки таркибида бўлган, 1945 йилдан 1946 йилнинг ноябригача Александр Невский қурулиш бригадасида ишчи бўлиб хизматни давом эттирган. Шу йилнинг декабр ойида ўз ватанига қайтарилган, уруш давридаги хизматлари учун муносиб тақдирланган ва қатор орден ҳамда медаллар билан мукофотланган. Тинчлик йилларида Шеробод туманида, 1970 йилдан 1982 йилгача Қизирик тумани Қосим Раҳимов номи хўжаликда ишлаган. 9 нафар фарзанди, 65 дан ортиқ нева-чеваралари бор.

Парда Эгамбердиев

1920 йилда Шеробод туманидаги собиқ «Меҳнатобод» хўжалигида туғилган ва 1941 йилда армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Белоруссия ва Украина фронтлари таркибида жангларга кирган. Жанглар билан Берлин шаҳригача бориб, ғалаба байрамига иштирок этган, 1946 йилда уйига қайтган. Иккинчи гуруҳ ногирони, уруш давридаги хизматлари учун қатор орден ва медаллар билан тақдирланган. Шеробод, Термиз ва Қизирик туманларида ишчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қизирик туманида яшайди, оиласида 9 нафар фарзанди, кўплаб нева-чеваралари бор.

Аби Ҳакимов

1926 йилда Шеробод туманидаги Истара қишлоғида туғилган ва 1944 йилда Шеробод туманидан фронтга жўнатилган. Қозоғистоннинг Семипалатинск шаҳрида ҳарбий тайёргарликлардан ўтган ва 1945 йилда Кинсбург шаҳри учун бўлган жангларда ярадор бўлган. Қаттиқ яраланганлиги туфайли 1945 йилда ўз юртига жўнатилган, 1946 йилдан 1986 йилгача ҳозирги Қизирик туманидаги Қосим Раҳимов номи хўжаликда оддий ишчи бўлиб ишлаган. Иккинчи гуруҳ ногирони, уруш давридаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан тақдирлаган. Оиласида 10 нафар фарзанди, 46 нафар невараси, 46 нафар чевараси бор.

Нормурод Маматҳакимов

1920 йилда Термиз туманидаги Таллимарон қишлоғида туғилган ва 1940 йилда Шеробод тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига жўнатилган. 1941 йилдан жангларга киради, Украинанинг Житомир вилоятидаги жангларда қатнашган. Шундан сўнг 1942 йилда Свердловск вилоятидаги бир неча шаҳар ва қишлоқларни озод этишда иштирок этган. Ана шу жангларда қаттиқ ярадор бўлади ва 1942 йилда ўз юртига қайтарилади, тинчлик йилларида 1970 йилгача Шеробод туманида, 1980 йилгача эса Қизирик туманидаги Қосим Раҳимов хўжалигида оддий ишчи бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар билан тақдирлаган, оиласида 3 нафар фарзанд вояга етган ва 35 нафар нева-чеваралари бор.

Киселёв Николай Антонович

1923 йилда Россиянинг Куйбешив вилояти Барановский тумани, Телятениково қишлоғида туғилган. У яшаётган оила 1938 йилда Ўзбекистонга кўчиб келади, отаси темир йўл ишчиси бўлганлиги туфайли уни Сурхондарё вилоятининг Жарқўрғон туманидаги Сурхон темир йўл станциясига ишга юборишади. Урушга қадар тракторчиликка ўқиган, шу соҳада ишлаб юрган кезларида уруш бошланиб кетади. У 1942 йилнинг июн ойида ҳарбий хизматга жўнатилади ва ҳарбий тайёргарликларни Москва шаҳрида ўтайди, шу ердан фронтга жўнатилади. Миномётчи сифатида Волоколамск шаҳригача бориб, душман билан жангларга киради ва 1942 йилнинг 16 декабрида иккала оёғини совуққа олдирган. Москвадаги госпиталда даволанган, шундан сўнг яна Усра шаҳридаги ҳарбий госпиталга тушган. 1942 йилнинг май ойигача даволанишда бўлгандан сўнг, биринчи гуруҳ ногирони сифатида фронтдан қайтарилган. Фронтда 415- ўқчи дивизиянинг 1321-полки, 1- ўқчи батальони таркибида жангларга кирган. Оиласида 1 нафар фарзанди, 5 нафар неvara- чевараси бор. Ҳозирги кунда Қизирик туманидаги «Такия» маҳалласида яшайди.

Алиёр Холиқов

1925 йилнинг 17 мартида Жарқўрғон туманида туғилган ва 1943 йилда шу тумандан фронтга жўнатишган. Жанглар пайтида қаттиқ жароҳат олиб, 1944 йилда жанггоҳлардан қайтарилади. 1944 йилдан 1969 йилгача Шеробод, Ангор, Қизирик туманиларидаги қатор хўжаликларида оддий деҳқон бўлиб ишлаган. 1969-1985 йилларда пахтачилик бригадасини бошқарган, уруш давридаги хизматлари учун муносиб тақдирлаган. Оиласида фарзандлари, неvara- чеваралари даврасида соғ-саломат яшамокда.

Жаббор Йўлдошев

1903 йилда Шеробод туманидаги Қишлоқозон қишлоғида туғилган ва уруш бошлангунча оддий колхозчи бўлиб ишлаган. Шеробод тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига 1942 йилда жўнатишган. Қашқадарё вилоятининг Шаҳрисабз шаҳрида бир ойлик ҳарбий тайёргарликдан ўтган ва 1942 йилнинг августида фронтга сафарбар этишган. Маршал Жуков қўмондонлигидаги армия сафларида оддий пиёда аскар бўлиб хизмат қилган ва Харьков шаҳри учун жангларга кирган. 1943 йилдаги жанглар пайтида чап қўлидан ярадор бўлган ва Львов шаҳрида госпиталда даволанади. Шундан сўнг уни танк батальони таркибига юборишади, Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина, Чехословакия, Польша, Болгария учун бўлган жангларда қатнашган. Жанглар билан Германия худудигача бориб, Берлинни ишғол қилишда қатнашган. Ана шу шиддатли жанглар пайтида 1945 йилнинг 29 апрелида ўнг оёғидан ўқ еб, қаттиқ ярадор бўлган. Польшадаги ҳарбий госпиталда даволанган ва 1945 йилнинг октябр ойида қўлтиқтаёқда ўз қадрдон қишлоғига кириб келган.

Фақиров Нарзулло

1923 йил оддий ишчи оиласида таваллуд топган ва 1941 йилнинг ёзида Бойсун ҳарбий комиссариати томонидан аскарлик сафига сафарбар қилинади.

Саратов шахрида хизмат қила бошлайди, у ерда ер ости госпиталлари куриш билан шуғулланади. Кўп ўтмасдан шу йилнинг ўзида шимоли-ғарбий фронтнинг III-тинчлик дивизияси таркибида Калининград шахри учун бўлган урушда иштирок этади. Бу урушда оғир ярадор бўлади, дала госпиталида ётади, кейин Новосибирскдаги госпиталига юборилади. У ерда етти ой даволаниб, 3-гурух ногирони бўлиб ўз юртига қайтарилади, Бойсун туманининг Посурхи қишлоғида табелчи ва бригадирлик вазифаларида ишлади. 1944 йил Денов шахрига бориб савдо ташкилотларида аравакаш бўлиб ишлайди, 1951 йилда Денов туманидаги «Ҳазарбоғ» совхозидagi ғишт заводида ғишт куювчи бўлиб ишлайди. 1968 йилдан 1990 йилгача, яъни 22 йил Қизириқ тумани Охунбобоев совхози пахта пунктида меҳнат қилади. Оиласида 4 нафар фарзанди, 18 нафар невараси ва 22 нафар чевараси бор.

ҚУМҚУРҒОН ТУМАНИ

Умбар Холов

1925 йилнинг 7 феввалида Жарқўрғон туманидаги Юқори Какайди қишлоғининг «Хўжақишлоқ» маҳалласида туғилган. Иккинчи жаҳон урушига 1943 йилнинг 7 феввалида Жарқўрғондан жўнатишган. 1943-1944 йиллар давомида Украина худудларидаги жангларда қатнашган ва 1944 йилда ярадор бўлиб, жанггоҳлардан қайтарилган. Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари учун 1-даражали «Ватан уруши» ордени ҳамда 13 та ҳар хил медаллар билан тақдирланган. Бугунги кунда унинг кўксини безаб турган ана шу медаллар орасида 1945 йил 9 майда берилган «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», яна шу йилнинг 6 июнида берилган «Уруш йилларидаги шавкатли меҳнати учун», Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари ҳам бор. Урушдан қайтгач, ҳисобчи, бригада бошлиғи, сотувчи бўлиб ишлади, ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Камолот» ширкат хўжалигининг «Хўжақишлоқ» маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг оиласида 8 нафар фарзанд вояга етган. 54 нафар нева, 23 нафар чеваралари бор.

Норқобил Бегимкулов

1924 йилда Жарқўрғон тумани «Юқори Какайди» қишлоқ кенгашига қарашли Арпаоя қишлоғида туғилган ва 1942 йилнинг сентябр ойида Жарқўрғон тумани ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатишган. Дастлаб, шу туманнинг ўзида олти ойлик ҳарбий тайёргарликдан ўтади, шундан сўнг 1943 йилнинг 10 декабрида Белоруссиянинг Витебск шахридаги 612-ўқчи полки таркибига келиб қўшилган. Шу полкнинг таркибида жангларга кириб, 29 декабрда ўнг қўлидан каттиқ ярадор бўлган ва Тошкентдаги 3667-сонли ҳарбий госпиталда даволангандан сўнг, апрел ойида Белоруссия фронтининг 722-ўқчи полкининг 2-чи батальони таркибида яна жангларга кирган. Яраланиб даволангач, 1944 йилнинг 16 августидан ҳарбий отхонага оддий аскар сифатида жўнатилади, у бу ерда 1945 йилнинг ноябр ойигача хизматда бўлган. Шу йилнинг 11 ноябрида

урушга яроқсизлиги туфайли ўз юртига қайтарилади, урушдан сўнгги йилларда Какайди каналини қазишда қатнашади. 1951-1954 йилларда дала қоровули, бригадир, ҳисобчи, омбор мудир вазифаларида фаолият кўрсатади. Ҳозирги кунда Қумқўрғон тумани Ш.Мирзаев номидаги ширкат хўжалигининг «Арпапоя» маҳалласида яшайди. Уруш давридаги хизматлари учун 1945 йилнинг 9 майида «Германия устидан ғалаба учун» медали билан тақдирланган. Собиқ жангчи тинчлик йиларида 2-даражали «Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медалларига сазовор бўлган. Оиласида 3 нафар фарзанди, 20 дан ортиқ неварачеваралари бор.

Ҳаким Жиянов

1925 йил 6 ноябрда Жарқўрғон туманидаги ҳозирги Ш.Мирзаев ҳудудидаги «Янги қишлоқ» қишлоғида туғилган. Шу тумандан армия сафларига 1943 йилнинг феврал ойида жўнатилган. Қозоғистонда олти ой давомида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Станкавой пулемётчи сифатида 1944 йилнинг январида 1-Украина fronti таркибига киритилган. 1944 йилнинг март ойларида Смоленск шаҳри учун жангларга кирган. Москва қамалдан озод этилгач, жанглар билан қатор шаҳарларда бўлган. 1944 йилнинг июн ойида қаттиқ ярадор бўлиб, 2296-сонли ҳарбий госпиталда даволанган. Шу йилнинг июл ойида жангоҳлардан уйга қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда Какайди канали қазилишида қатнашган. Кейинчалик дала қоровули, клуб мудир, пахтачилик бригадаси бошлиғи вазифаларида ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун 1- даражали «Ватан уруши» ордени, Ўзбекистон республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» ҳамда қатор юбилей саналаридаги медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Юқори Какайди» маҳалласининг «Янги қишлоқ» қишлоғида яшайди. Оиласида 7 нафар фарзанди, 40 дан ортиқ неварачеварлари бор.

Ботир Қароров.

1924 йилда Жарқўрғон туманидаги «Юқори Какайди» қишлоқ кенгашига қарашли «Юқори қишлоқ»да туғилган. Шу тумандан 1942 йилнинг 6 сентябрида армия сафларига жўнатилган. Дастлабки жангларга Чувашистонда кирган. Шундан сўнг, Каленинград, Курск, Белгород шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Мўғилистонда хизматни давом эттирган. 1946 йилда Туркманистоннинг Кушка шаҳрида хизмат қилган. Уруш даврида хизматлари учун 2- даражали «Шухрат» ордени ва 12 та медал билан тақдирланган. Украинанинг Захарпатьяе шаҳрида кўкрагидан яраланган собиқ жангчи урушдан кейинги йилларда далада меҳнат қилган. Иккинчи гуруҳ ногирони бўлмиш Б.Қароровнинг оиласида 6 нафар фарзанд вояга етган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Камолот» хўжалигида яшайди.

Ибодулла Бўтаев

1924 йилда Жарқўрғон туманидаги «Юқори Какайди» қишлоқ кенгашининг собиқ Каленин жамоа хўжалигида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Волгоград, Сталинград шаҳарларини озод қилиш жангларида қатнашгач,

Латвиянинг Вильяни шаҳрини миналардан тозалашда қатнашган. 1945 йилнинг ноябрида урушдан қайтган. 1946 йилдан бошлаб пахтачилик бригадасида ишлай бошлаган. Олти йил давомида қорамолчилик фермасида ишлаган. Кейинги йилларда пахтачилик бригадасини бошқарган. Уруш давридаги хизматлари учун 2 та орден, 13 та медал билан муносиб тақдирланган. 10 дан ортиқ фахрий ёрликлар соҳиби. Оиласида 7 нафар фарзанд вояга етган. 40 га яқин невара-чеваралари бор. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Камолот» ширкат хўжалиги Гулистон қишлоғида яшайди.

Муса Қурбонов

1925 йилнинг 10 майида Жарқўрғон туманидаги «Юқори Какайди» қишлоқ кенгашининг «Арслонбойли» қишлоғида туғилган. 1943 йилнинг 1 январида Жарқўрғондан фронтга жўнатилган. Дастлабки жангларда 1943 йилнинг 21 октябрида кирган. Великие Лукидаги жанглар пайтида кўкраги ва ўнг елкасидан ярадор бўлган. Госпитилда даволангач, 53-Ленинград гвардиячи дивизияси таркибида Болтиқ бўйида, қахрамон Ленинград шаҳрини қамалдан озод қилиш жангларида қатнашган. Шу жанглар пайтида душман мерганини сафдан чиқариб, ўзи ҳам жароҳат олган. Даволангандан сўнг яна фронтга отланган. Шу йилнинг ўзида Петрозаводск, Финляндиянинг Хельсинки шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Бу жангларда у яна ярадор бўлиб, кантузия олган. 1945 йилда Латвияни озод қилиш жангларида иштирок этган. Уруш жангохларида иккала оёғи, кўли, елкасидан бир неча бор яраланган. Уруш даврида душмanning разведкачисини зарарсизлантирган. Ертўлада яшиниб олган душман зобити ва 12 аскарини бир ўзи асирга олган собиқ жангчи бугунги кунда Қумқўрғон туманидаги «Қумқўрғон» ширкат хўжалигининг «Арслонбойли» маҳалласида яшамокда. Уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, икки марта «Жасурлиги учун» медаллари билан тақдирланган. Шунингдек, унинг кўксини урушдан кейинги йилларда берилган қатор юбилей медаллари ҳам безаб турибди. Оиласида 6 нафар олий маълумотли фарзанд вояга етган.

Махам Йўлдошев

1922 йилнинг 1 майида Жарқўрғон туманида туғилган. Армия сафларига 1942 йилнинг 12 майида жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Шимолий Кавказ fronti таркибида Краснадар, Налчик, Крапаткин, Армавир шаҳарларини озод қилиш жангларига кирган. Уруш даврида хизматлари учун урушдан кейинги йилларда Ғалаба ва армия ташкил этилган юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Қумқўрғон» ширкат хўжалигининг «Арслонбойли» маҳалласида яшайди. Биринчи гуруҳ уруш ногирони бўлмиш М.Йўлдошевнинг оиласида 9 нафар фарзанд вояга етган. Фарзандларининг барчаси олий маълумотли. Бир ўғли фан номзоди, доцент. Собиқ жангчининг элликка яқин невара-чеваралари бор.

Бойсари Ражапов.

1921 йилда Жарқўрғон туманидаги Юқори Какайди қишлоғида туғилган. 1942 йил январ ойида Тожикистон Республикасининг Колхозобод туманидан

армия хизматига жўнатилган. Қозоғистоннинг Олма-ота шаҳрида ҳарбий тайёргарликлардан ўтган дастлабки жангларга 1942 йилнинг 12 сентябрида кирган. Шу аёвсиз жанглар ҳаётида ўнг елкаси ва ўнг қулоғидан ярадор бўлган. Тамбов шаҳридаги ҳарбий госпиталда даволанган. Даволангандан сўнг 1004-ўқчи полки таркибида Украинанинг Чернобил ва шу атрофдаги қишлоқ шаҳарларни озод қилиш жангларига кирган. 1943 йилда қуршовда қолиб, асирга тушган. Душман томондан Люксембург шаҳрига олиб кетилган. Аммо у асирликдан қочишга имкон топган. Уруш тугагандан сўнг 1004 ўқчи полки жангчиси сифатида заҳирага жўнатилган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманида «Арслонбоб» қишлоқ фуқоралар йиғинига қарашли «Арслонбойли» маҳалласида яшамокда. Оиласида 4 нафар фарзанди, 13 та невараси бор.

Аҳмат Каримов

1919 йилда Жарқўрғон туманида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1939 йил ноябрь ойида армия хизматига чақирилган. 1941 йилнинг июн ойигача Белоруссияда ҳарбий хизматда бўлган. 2 - жаҳон урушини ўзи хизмат қилаётган 103-ўқчи полки таркибида қаршилади. Сўнгра 1941 -1942 йил июнь ойлари давомида 62 -танкчилар дивизиясида ўқчи сифатида Украинанинг житомир, харьков шаҳарлари учун жанги кириб ўнг елкасидан жароҳат олган. Харьков госпитилида даволанган. Шундан сўнг Москва вилоятидаги Горкий шаҳрида жойлашган заҳира полкига ўтказилган.

Турди Каримов

1922 йил 1 январда Жарқўрғон туманидаги «Бўйрабоп» қишлоғида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг май ойида армия сафларига жўнатилган. Касбий денгиз орқали Казбек тоғига олиб борилган. Ҳарбий машғулотлар ва ҳарбий қасамёд қилиш шу ерда бўлиб ўтган. Шундан сўнг, Ростов, Харьков шаҳарлари, Белоруссия ва Польша учун жангларга кирган. Кейинчалик Берлин шаҳрини қуршовга олиш жангларида бўлган. 1945 йилнинг 1 майида шаҳар қуршовга олиниб, 2 май куни душман таслим бўлди. 1945 йилда у жанглардаги мардлик ва жасоратлари учун олий бош қўмондон имзоси билан «Раҳматнома» олди, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали билан тақдирланди. Урушдан кейинги йилларда қатор юбилей саналаридаги медаллар кўксини безади. Шунингдек, 1-даражали «Ватан уруши» ордени, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари ҳам унинг матонат ва жасоратига берилган. Ширкат хўжалигининг «Арслонбоб» маҳалласига қарашли «Бўйрабоп» қишлоғида яшамокда. Урушдан кейинги йилларда ўзи яшаётган хўжаликда ҳисобчи, ҳисоб юритувчи, бригада бошлиғи бўлиб ишлаган собиқ жангчининг оиласида беш нафар фарзанд вояга етган.

Маматраим Ражабов

1916 йилнинг 20 декабрида Жарқўрғон туманидаги «Сурхон» хўжалигининг «Жалоир» қишлоғида туғилган. 1934 йилда Тожикистонга кўчиб ўтган.

Тожикистоннинг ўша даврларидаги Микоянобод туманидан ҳарбий хизматга 1943 йилда жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан Бухорода ўтган 1943 йилнинг 13 октябридан фронт таркибига киритилган. Дастлабки жангларга Украинанинг Харьков шаҳрида кирган. Шундан сўнг ноябр ойида Киев шаҳрини озод этишдаги жангларда бўлган. Бу жангларга у автоматчи ва станковой пулемётчи ёрдамчиси сифатида кирган. 1944 йилда Украина ва Белоруссия фронтлари биргаликда олиб бораётган жанглар пайтида оёғидан каттиқ ярадор бўлган. Шундан сўнг биринчи гуруҳ ногирони сифатида уруш майдонларидан қайтарилган. 1956 йилда Ўзбекистонга кўчиб ўтиб, ҳозирги Қумқўрғон туманида қарашли «Жалоир» қишлоғида яшаб, ишлай бошлаган. Йигирма йил давомида пахтачилик звеносини бошқариб, катта ютуқларга эришган. Москвада ташкил этилган қишлоқ хўжалик маҳсулотлари кўرғазмаларида қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун эса 2-даражали «Ватан уруши» ордени, икки марта «Шавкатли меҳнати учун», «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» каби қатор юбилей медаллари, кўплаб фахрий ёрлиқлар билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги Н.Мирзаев ширкат хўжалигининг «Ўзбекистоннинг 5 йиллиги» маҳалласида яшамоқда. Оиласида беш нафар фарзанди бор. Ўттизга яқин невара-чевараларнинг бобоси.

Пўлат Мухторов

1917 йилнинг Жарқўрғон туманидаги «Қумқўрғон» хўжалигида туғилган. Армия сафларига 1942 йилнинг май ойида жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Куйбишев, Ленинград, Финландия, Латвия, Польшадаги жангларда қатнашган. Жанглар билан Германиянинг Штейтейн шаҳригача борган. Гномпнияда, Қора денгизда бўйраларида 128 чақирим масофагача артиллерия пушқасини олиб боргани учун «Қизил юлдуз» ордени билан тақдирланган. Бундан ташқари у 1942 йилда «Ленинград муҳофаази учун», 1943 йилда «Аълочи Понтенерчи» нишони, 1944 йилда «Жанговор хизматлари учун», 2 марта «Варшавани озод қилганлиги учун», 1946 йилда Одер, Нисса, Балтикани озод қилишдаги хизматлари учун медал билан тақдирланган. Тинчлик йилларида ҳам у қатор юбилей медалларига сазовор бўлган. Урушдан кейинги йилларда тракторчи, 1952 йилдан то нафақага чиққан 1977 йилгача гараж мудирини бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги Н.Мирзаев хўжалигидаги Т.Муқимов номидаги маҳаллада яшайди. Оиласида олти фарзанди. Етмишдан ортиқ невара-чеваралари бор.

Эгамберди Қобилов

1914 йилда Жарқўрғон туманидаги «Жалоир» қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг 1 январида армия сафларига жўнатилган. 1942 йилнинг март ойида Сталинград учун жангга кирган. Шу жанглар пайтида оёғидан яраланган. Даволаниш учун Куйбишев шаҳрига жўнатилган. Сўнгра яна ўзи хизмат қилаётган пиёда аскарлар қисмига қайтган. Воронеж шаҳри учун бўлган жангларда у 1943 йилнинг 13 январида чап қўлидан ярадор бўлган, мина парчаси қўлига кириб қолган. Воронеж вилоятининг Шитрский шаҳрида жойлашган 283700 ҳарбий госпиталида даволанган. Шу тариқа у 1943 йилнинг 29 июлида ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан ўз юртига қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда ҳозирги

Н.Мирзаев хўжалигида 1973 йилгача сувчи бўлиб ишлаган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Ватан уруши» ордени, Ғалаба ва армия ташкил этилганлигининг барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги ўзи туғилиб ўсган «Жалоир» қишлоғида яшайди. оиласида ўн нафар фарзанд вояга етган. Собиқ жангчининг 60 неvara, 71 чевара ва бир нафар эvarаси бор.

Жаббор Ҳайитов

1918 йилда Жарқўрғон туманидаги «Жалоир» қишлоғида туғилган. Жарқўрғон туманидан 1939 йилнинг ноябрида армия хизматига чақирилган. Армия хизматида Александровский ва Кишинев шаҳарларида ўтаётган пайтда Иккинчи жаҳон уруши бошланган. 1941 йилнинг 22 июнидан бошлаб, Украина фронтининг 18-дивизиясининг 53-артиллерия полки таркибида жангларга кирган. Москва остоналаридаги, Польша, Германия ҳудудларидаги жанглар қатнашчиси. Ғалаба байрамини Берлин шаҳрида кутиб олган. 1946 йилда Берлинда хизматни давом эттириб, сўнгра ўзи туғилиб ўсган юртга қайтган. 1944-1945 йилларда 4 марта Фахрий ёрлик, 1945 йилнинг 9 майида «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», 1946 йилда «Берлинни олганлиги учун», 1949 йилнинг 1 январида «Жасурлиги учун» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда эса барча юбилей саналарида медаллар билан мукофотланиб, 2-даражали «Ватан уруши» орденини олган. Ҳозирги кунда ўзи туғилиб ўсган қишлоқда яшаётган собиқ жангчи Ж.Ҳайитов урушдан кейинги йилларда оддий деҳқон, звено бошлиғи, пахтачилик бригадаси бошлиғи, қоровул бўлиб ишлаган. Оиласида саккиз нафар фарзанди, олтмишга яқин неvara-чеваралари бор.

Омон Ҳайитов

1925 йилда Жарқўрғон туманидаги Жалоир қишлоғида туғилган. Шу тумандан 1941 йилнинг тўққизинчи сентябрида армия сафларига жўнатилган. Дастлабки жангларга 1942 йилнинг октябрида Украина ҳудудларида кирган. Шу жанглар пайтида биринчи бор ярадор бўлган. Даволангач Днепропетровск, Севастополь, Одесса шаҳарлари учун жангларга кирган. Шундан сўнг Москва шаҳри муҳофаази жангларида қатнашган. 1944 йилда яраланган. Жанглар билан Берлин шаҳригача борган. Ғалабани ана шу шаҳарда қаршилаган. 1945 йилнинг июнида ўз юртига қайтариб юборилган. Урушдан кейинги йилларда ишчи, аравакаш, қоровул бўлиб ишлаган. Урушдаги хизматлари учун «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Жасурлиги учун», «Уруш давридаги шавкатли меҳнатлари учун» медаллари билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда қатор юбилей медаллари, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги», «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Оиласида етти нафар фарзанди, қирқдан ортиқ неvara-чеваралари бор. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги Жалоир қишлоғида яшайди.

Йўлдош Ҳўжаназаров

1921 йилнинг декабр ойида Жарқўрғон туманидаги Жалоир қишлоғида туғилган. 1941 йилнинг 9-декабрида Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариатидан

армия сафларига чақирилиб, шу туманнинг ўзида ҳарбий тайёргарликдан ўтиб, сержант ҳарбий унвони берилган. 1942 йилнинг 25 мартда фронтга жўнатилган. Дастлаб, Воронеж вилоятига шу йилнинг 15-апрелида етиб келган. У 304-дивизиянинг 708-полкига киритилди. Ҳарбий мутахассислиги станковой пулемётчи бўлган Й. Хўжаназаров бўлинма командири сифатида жангларга кирди. Харьков вилоятининг Брагидировка, Узюмбарбинко, Балакилет, Купинский туманларидаги, Дон дарёси бўйларидаги жангларда қатнашган. Дон билан Волгоград оралиғидаги даштликларда давом этган жанглар пайтида бомбардимон, танклар ҳужуми пайтида оёғига осколка тегиб ярадор бўлган. 1943 йилнинг ўн олтинчи феввалида яна жанггоҳларга қайтди. Жанглар билан Эльба дарёси бўйларидаги жангларда қатнашиб, Ветенбург шахригача борган. Бу ерда у 1946 йилнинг 10-майгача, яъни уйига жўнатилгунга қадар бўлган. Уруш давридаги хизматлари «Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали билан тақдирланган. Тинчлик йилларида барча юбилей саналарида Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Олий маълумотли иқтисодчи сифатида 1957 йилдан 1988 йилгача ўзи яшаётган хўжаликда иқтисодчи бўлиб ишлаб, нафақага чиққан. Нафақага чиққандан сўнг ҳам тўққиз йил ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги Н.Мирзаев ширкат хўжалигида яшайди. Оиласида 12 нафар фарзанди бор. Етмишга яқин нева-чеваралари бобонинг бахту иқболи.

Мухаммади Тўраев

1919 йил Тожикистон Республикасининг Қўрғонтепа вилояти, Қорадиён туманидаги Шаҳоб қишлоғида 25- августда туғилган. 1942 йил 6-октябрда фронтга жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликдан Қозоғистонда ўтган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Харьковда, Ворошиловградда, Сталинградда бўлган жангларда 595-ўқчи полки таркибида қатнашган. 1943 йилнинг 6-октябрида тиззасидан ярадор бўлиб, Варонеждаги ҳарбий госпиталда даволанган. 1944 йилнинг октябр ойида ҳарбий –тиббий комиссия хулосаси билан ўз юртига қайтарилган. 1945 йилнинг апрел ойида яна фронтга сафарбар этилган. Самарқанд вилоятининг Каттақўрғон шаҳрида қайта ҳарбий тайёргарликдан ўтаётган пайтида уруш тамом бўлиб қишлоғига қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда аравакаш, бригадир бўлиб ишлаган. 1956 йилда Сурхондарё вилоятининг ҳозирги Қумқўрғон туманига кўчиб келган. Урушдаги хизмати учун жами ўн тўртта турли медаллар ва орден билан тақдирланган. Биринчи гуруҳ уруш ногирони

Жўра Хўжанов

1925 йилда Жарқўрғон туманидаги «Жалоир» қишлоғида туғилган. 1939 йилнинг 26 декабрида Тожикистон Республикасининг Қўрғонтепа вилоятига кўчиб ўтган. Ўша ёқдан, яъни Носир Хисрав туманидан армия сафларига 1943 йилнинг учинчи январида жўнатилган. Душанбе шаҳридан ўша йилнинг 29 январида тўғри Сибирга кетган. Петропавловскда ҳарбий тайёргарликдан ўтган. 1943 йилнинг 12 сентябрида фронтга жўнатилган. Белоруссия фронтининг 166-дивизия, 224-полкининг I-штрумчи батальони таркибида Витебск учун жангларга кирган. Шаҳарга саккиз чақирим қолганда оёғидан ярадор бўлган. Тўққиз ой

давомида даволаниб, бир оёғидан ажралиб, ногирон сифатида ўз юртига қайтарилган. Дастлаб, ўқитувчи бўлиб ишлаган. Кейинчалик жамоа хўжалигида табел юритувчи бўлган. 1991 йилнинг 24 майида Тожикистондан Қумқўрғон туманига кўчиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун муносиб тақдирланган. Жанглар пайтида учта душман танкини портлатганлиги, бир нафар душман капитанини асирга олганлиги ва иккита душман пулемётини сафдан чиқарганлиги учун биринчи даражали «Шухрат», «Жасорат» орденлари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда етти юбилей медаллари билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги Н.Мирзаев ширкат хўжалигида яшайди. Оиласида 4 нафар фарзанди, ўттизга яқин нева-чеваралари бор.

Мирза Пайизов

Жарқўрғон туманидаги Жалоир қишлоғида 1914 йилда туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилнинг январ ойида армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Кавказ, Боку, Украинанинг қатор шаҳарларида жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, қатор юбилей ва Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Уруш даврида шахсий жасорат намуналарини кўрсатган. Боку шаҳридаги ана шундай хизмати учун «Жасорат» медали билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги Н.Мирзаев жамоа хўжалигидаги Боболочин қишлоғида яшайди. Оиласида икки нафар фарзанди, 20 дан ортиқ неваралари бор.

Абдусамат Алимов

1922 йилда Жарқўрғон туманидаги Жалоир қишлоғида туғилган. Жарқўрғон туманидан 1941 йилнинг 9 декабрида армия хизматида чақирилиб, шу ернинг ўзида ҳарбий тайёргарликдан ўтган ва 1942 йилнинг 28 мартида сержант унвони билан урушга жўнатилган. Харьков шаҳри Балакелей, Савенский туманлари, Воршилоград, Дон, Ростов шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. Шундан сўнг Германиянинг Вейенберг шаҳригача жанглар билан борган. Шу шаҳардан ўз юртига қайтган. 1946 йил ноябр ойида фронтдан қайтиб келгандан сўнг, ўзи яшаётган хўжаликда ветеринария врачлари бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун «Улуғ Ватан уруши қатнашчиси», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медаллари, III-даражали «Шухрат» ордени, қатор юбилей ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги», «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Боболочин» маҳалласида яшайди. Оиласида 4 нафар фарзанди, 30 га яқин нева-чеваралари бор.

Зайнидин Хўжаев

1918 йилда Жарқўрғон туманида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1939 йилнинг ноябр ойида армия хизматида жўнатилган. Украина Республикасининг Кировоград вилоятидаги Александровский шаҳрида ҳарбий хизматни ўтаётган кезларида уруш бошланган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Харьков, Днепропетровский, Первомайский, Минск шаҳарларини озод этиш

жангларида қатнашган. Варшава, Германиянинг қатор шаҳарларида, шунингдек Латвия, Литва ва Эстониядаги шаҳарларни озод этиш жангларида иштирок этган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор медаллар, орден ҳамда фахрий ёрликлар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ҳозирги Н.Мирзаев номидаги ширкат хўжалигида сувчи бўлиб ишлаб нафақага чиққан. Ҳозирги кунда ҳам шу хўжаликдаги Н.Муқимов номли маҳаллада яшайди. Оиласида 10 нафар фарзанд вояга етган бўлиб, 90 га яқин невара-чеваралари бор.

Омон Каримов

1918 йил 8 декабрда Жарқўрғон туманидаги Толтўғай қишлоғида туғилган. Тожикистон Республикасининг Когоновичобод туманидан 1939 йилда армия хизматида жўнатилган. Армия хизмати пайтида Иккинчи жаҳон уруши бошланган ва фронтга жалб этилган. Уруш даврида Украина, Польша, Чехословакия, Руминия, Австрия, Венгриядаги бўлиб ўтган жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда, 1957 йил Қумқўрғон туманига кўчиб келиб ҳозирги Н.Мирзаев ширкат хўжалигида хисобчи ва бошқа вазифаларда ишлаган. Ҳозирги кунда шу хўжаликдаги Н.Муқимов номидаги маҳаллада яшайди. Оиласида 3 нафар фарзанди, 30 дан ортиқ невара-чеварлари бор.

Искандар Қурбонов

1918 йилнинг 16 июнида Қумқўрғон туманидаги С.Бойматов ширкат хўжалигида туғилган. 1940 йил 5 февралда Термиз шаҳар ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Украинанинг Львов шаҳрида уч ой ҳарбий тайёргарликларда бўлгандан сўнг, Бесарабиянинг Тернополь шаҳрига жўнатилган. Шундан сўнг Ғарбий Украинанинг Даргочевский Вилютидаги Болислав шаҳрида хизматни давом эттирган.

Муҳаммади Ҳайдаров

1924 йилда Жарқўрғон туманида туғилган. Тожикистондаги Қабодиён туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида 2-Украина фронтининг 153-ўқчилар полки таркибида Белград шаҳрини озод этиш жангларида қатнашган. 1943 йилнинг 1 августида мина портлаши оқибатида ярадор бўлиб, бир кўзидан ажралган. Урушдаги хизматлари учун турли юбилей саналарида медаллар ва орден билан тақдирланган. Оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги Жалоир қишлоғида яшайди. Оиласида саккиз нафар фарзанд вояга етган бўлиб, йигирма нафар невараси бор.

Бобониёз Ҳасанов

1925 йилнинг 15 феввалида Қумқўрғон (собик Жарқўрғон туманидаги) Жалоир қишлоғида туғилган. 1936 йилда Тожикистонга кўчиб кетган 1943 йилнинг 22 январида Тожикистоннинг Қўрғонтепа вилояти, Қабодиён туманидан фронтга жўнатилган. 1944 йилда жангларга Ленинград шаҳрида кирган ва икки марта жароҳат олган. Шундан сўнг Польша, Германия, Чехословакия

худудларидаги жангларда бўлган. Биринчи гуруҳ ногирони. Урушдаги хизматлари учун «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Варшавани озод қилганлиги учун», «Прагани озод қилганлиги учун», «Жанговар хизматлари учун», «Жасурлиги учун» медаллари билан мукофотланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» ва қатор юбилей саналаридаги медаллар билан тақдирланган. 1950 йилнинг 22 мартда армия хизматида қайтиб келган. 1986 йилда Қумқўрғон туманига кўчиб келган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Ўзбекистон беш йиллиги» маҳалласида яшайди. Оиласида тўққиз нафар фарзанди, етмишдан ортиқ невара-чеваралари бор.

Бўрон Холбоев

1925 йилнинг 10 октябрида Бойсун туманидаги Кофурун қишлоғида туғилган. Армия сафларига Бойсун туманидан жўнатилган. 1942 йилнинг апрел ойида 93-ўқчи бригадаси таркибида жангларга кирган. 1943 йилнинг январидан то 1944 йилнинг сентябригача 78-ўқчи полк таркибида бўлган. Жанггоҳларда бир неча бор ярадор бўлган. 1944 йилдаги жанглар пайтида қорни ва ўнг қўлидан оғир ярадор бўлиб, госпиталда даволанган. 1945 йилда ўз юртига қайтиб келган. Уруш асоратлари туфайли қайси шаҳарларда бўлганлигини эслолмайди. Урушдан кейинги йилларда чўпон, бош чўпон, оддий ишчи бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Ватан уруши» ордени, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги», «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» ва қатор юбилей саналаридаги медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Сайхон» ширкат хўжалигининг «Тарвузпоя» маҳалласида яшайди. Оиласида саккиз нафар фарзанд вояга етган бўлиб, ўттиз етти нафар невара-чеваралари бор.

Эшқурбон Аллашукуров

Қумқўрғон туманидаги Заркамар қишлоғида 1916 йилда туғилган. Армия сафларига Жарқўрғон туманидан 1941 йилнинг охирида жўнатилган. Белоруссия ва Украинада 524-ўқчи дивизия таркибида жангларга кирган жанглар пайтида бир неча бор яраланиб, яна сафга қайтаверган. 1945 йилнинг сўнггида қўлтиқ таёқда уйига қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда яна беш-олти йил ишга яроқсиз бўлган. Кейинчалик аравакашлик қилган. Уруш давридаги хизматлари учун 1947 йилда «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги», «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» каби қатор юбилей медаллари ва орден билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Оққапчиғай» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Жарқишлоқ» маҳалласида яшайди. Беш нафар фарзанди, элликка яқин невара-чеваралари бор.

Турди Холбоев

1923 йил 21 февралда Бойсун туманидаги Инқобод қишлоғида туғилган. Бойсун туман ҳарбий комиссариатидан 1942 йилда армия хизматида жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида асосан Ленинград шаҳрини қамалдан озод қилиш жангларида қатнашиб, бир неча бор ярадор бўлган. 1943 йил 28 февралда

«Ленинград муҳофаази учун» медали билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда I-даражали «Ватан уруши» ордени, қатор юбилей, Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда аравақаш, отбоқар, товуқбоқар бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Қора кулча» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли Қ.Йўлдошев номли маҳаллада яшайди. Оиласида саккиз нафар фарзанди, қирққа яқин нева-чеваралари бор.

Омон Айматов

1914 йилнинг 10 январиди Шўрчи туманида туғилган. 1942 йил 28 майда Шўрчи туманидан армия хизматида юборилган. Уруш даврида 497-ўқчи полки таркибида Ленинград, Иванов, Қозон, Барнаул шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. Хизматлари учун қатор юбилей саналарида, шунингдек Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги Украинанинг «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда мироб бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Қора кулча» маҳалласида яшайди. Оиласида ўн олти нафар фарзанд вояга етган. Бугунги кунда унинг юзга яқин нева-чеваралари бор.

Аблай Асроров

1916 йилда Шўрчи туманидаги Оққамчиғай хўжалигида туғилган. 1941 йилда Жарқўрғон туманидан армия сафларига жўнатилган. Кавказдаги Моздак, Нальчик шаҳарларини озод этишдаги жангларда қатнашган. Белоруссия, Украина фронтларида жангларга кирган. 1943 йилда боши ва бўйнидан яраланиб даволангач, яна жангларга кирган. Нальчик шаҳрида нефть маҳсулотларини қўриқлаш жангларида шахсий жасорат намуналарини кўрсатган. Ярадор бўлиб Бокудаги госпиталда даволанган. Урушдаги хизматлари учун биринчи ва иккинчи даражали «Ватан уруши» ордени, турли ғалаба ва армия ташкил этилган саналардаги юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда санитар врач ёрдамчиси бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Сайхон» ширкат хўжалигининг Қ.Йўлдошев маҳалласида яшайди. Оиласида тўққиз нафар фарзанд вояга етган. Юздан ортиқ нева ва чеваралари бор.

Холмурод Норқулов

1922 йилнинг 12 июнида Бойсун туманидаги Паданг қишлоғида туғилган. 1945 йилнинг 25 майида Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида жўнатилган. Украинанинг Балашов шаҳрида дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан ўтган. Сержант сифатида 99-дивизиянинг Қизил байроқли ўқчи полки таркибига киритилган. Бўлинма командири бўлган. 1942 йилнинг 9 сентябрида илк жангларга кирган. Сталинград, Мамаев қўрғонини озод қилиш жангларида қатнашган. 1944 йилнинг 12 сентябрида ярадор бўлиб, Красноярский госпиталида бир йил даволанган 1945 йилнинг декабрида ногирон сифатида жанггоҳлардан қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда пахтачилик бригадаси бошлиғи, бўлим бошлиғи, агроном вазифаларида Қумқўрғон туманидаги

«Сайхон» хўжалигида ишлаган. 1992 йилдан буён биринчи гуруҳ ногирони. Уруш давридаги хизматлари учун 1942 йилда Сталинграддаги жанглار пайтида «Жасорат» медали, 1943 йилда Мамаев кўрғони учун «Жасурлиги учун», 1945 йилда «Ғалаба» ордени ва кўплаб фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Тинчлик йилларида эса барча юбилей медаллари билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Сайхон» ширкат хўжалигининг Қ.Йўлдошев маҳалласида яшайди. Оиласида беш нафар фарзанди, ўттиз нафар неваралари бор.

Кўчар Чориев

1920 йил 2 августда Бойсун туманидаги Инкабод қишлоғида туғилган. Шўрчи туман ҳарбий комиссариатидан 1942 йилнинг 9 сентябрида армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Украина худудларида жангга кириб, то Берлингача борган. 1945 йилнинг 12 январидан чап оёғидан ярадор бўлиб, Будапешт шаҳридаги 0258-рақамли ҳарбий госпиталда даволанган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Сайхон» ширкат хўжалигининг 2-фермаси жойлашган қишлоққа яшайди. Уруш давридаги хизматлари учун Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ва «Ғалабанинг 50 йиллиги» ҳамда барча юбилей саналаридаги медаллар билан тақдирланган. У 2-даражали «Ватан уруши» орденига ҳам сазовор бўлган собиқ жангчи бугунги кунда иккинчи гуруҳ ногирони. Оиласида саккиз нафар фарзанди, элликка яқин невара-чеваралари бор.

Тошмамат Мелибоев

1919 йил 7 январда Жарқўрғон туманида туғилган. 1942 йил 22 февралда шу тумандан армия хизматига жўнатилган. Шу йилнинг ўзида 1-Украина fronti таркибидаги 148-ўқчи полки билан жангларга кирган. Харьков шаҳрини озод этиш жанглари пайтида қаттиқ ярадор бўлган. Воронеж шаҳридаги 1035-сонли эвакогоспиталда оёғидан олган жароҳатини даволатишда бўлган. Ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан 1942 йилнинг 8 октябрида ўз юртига қайтарилган. Урушдан қайтгандан сўнг, молия бўлимида солиқчи, сотувчи, чўпон бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Бизнинг ишимиз – ҳақ иш» медаллари билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда қатор юбилей медаллари, шунингдек Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Сайхон» ширкат хўжалигида яшайди. Оиласида етти нафар фарзанди бор.

Худойқул Менглибоев

Жарқўрғон туманида 1919 йилда туғилган. Денов туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Москва остоналарида ва Каменский туманидаги жангларда қатнашган. 1943 йилнинг 5 мартда оёғидан қаттиқ ярадор бўлиб, биринчи гуруҳ ногирони сифатида ўз юртига қайтиб келган. Уруш давридаги фаолияти учун 10 дан ортиқ медаллар ва орден билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Денов ва Қумқўрғон туманларида ҳисобчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда

Қумқўрғон туманидаги С.Бойматов хўжалигининг «Қумқўрғон» маҳалласида яшайди. Оиласида олти нафар фарзанди, ўттиздан ортиқ нева-чеваралари бор.

Тангир Жўрақулов

1922 йилнинг 25 мартида Бойсун туманидаги Кофурун қишлоғида туғилган. 1940 йилнинг 8 июнида армия сафларига Шўрчидан жўнатилган. Уруш даврида 1940 йилдан 1943 йилгача ўқчи бўлиб, 1943-1944 йилларда бўлинма командири, 1945 йилда кичик сержант ҳарбий унвони билан жанггоҳларга кирган. Урал, Харьков, Киев, Ленинград шаҳарлари, Татаристон учун бўлган жангларда қатнашган. Урушдан кейинги йиллардаги барча юбилей медаллари ва орден билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» ширкат хўжалигига қарашли «Хуррият» маҳалласида яшайди. Оиласида икки нафар фарзанди ва қатор неваралари бор.

Очилди Раҳимбердиев

1920 йилда Бойсун туманидаги Сариосиё қишлоғида туғилган. 1940 йилда Термиздан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Украинанинг Харьков, Польша, Макдова, Белоруссия, Варшава, Берлин шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Урушдан кейинги йилларда Москвада тиклаш ишларида хизмат қилиб, 1947 йилда ўз қишлоғига қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун юбилей медаллари ва орден билан тақдирланган. 1958 йилдан буён Қумқўрғон туманидаги «Хуррият» маҳалласида яшайди. Олти нафар фарзанди, 55 нафар нева-чевараси бор.

Йўлдош Бердимуродов

1919 йилнинг 10 майида Бойсун туманидаги Кофурун қишлоғида туғилган. Армия сафларига 1941 йил 15 февралда жўнатилган. Дастлаб, Украинанинг Житомир вилоятидаги Чернигов шаҳрида бўлган. Ростов, Харьков, Воронеж, Руминия, Венгрия ва Берлин шаҳарларидаги жангларда қатнашган. 1945 йилдан 1946 йилгача Германиянинг Бруслов, Лейнис шаҳарларида автомобилларнинг ҳаракатланишини тартибга солувчи бўлиб хизмат қилган. 1946 йилнинг 22 майида ўз юртига қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда «Жасурлиги учун» медали 1958 йилда топширилган. Шунингдек, у 2-даражали «Ватан уруши» ордени ҳамда барча юбилей медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда хўжалик котиби, завод ишчиси, қурувчилар бригадаси бошлиғи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Хуррият» маҳалласида яшайди. оиласида 8 нафар фарзанд вояга етган. Эллик нафар нева-чеваралари бор.

Худойберди Шойназаров

1926 йил 15 декабрда Шўрчи туманидаги Қумқўрғон қишлоғида туғилган. 1944 йилнинг ноябр ойида Жарқўрғон туманидан армия сафларига жўнатилган. Жанггоҳларга Польша ҳудудларида кириб, Германиягача борган. 1945-1949 йилларда Германияда, 1949-1950 йилларда Куйбишев шаҳрида ҳарбий хизматни давом эттирган. Урушдан кейинги йилларда тракторчи бўлиб ишлаган. Урушдаги

фаолияти учун қатор юбилей медаллари ва орден билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги С.Бойматов хўжалигининг «Қумқўрғон» маҳалласида яшайди. Оиласида олти нафар фарзанди, неварачеваралари бор. Иккинчи гуруҳ уруш ногирони.

Чоршанби Менглибоев

1918 йилда Жарқўрғонда туғилган. Шу тумандан 1941 йилнинг май ойида ҳарбий хизматга жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Денинград шаҳрини озод этиш жангларида қатнашган. Оддий аскар бўлиб хизмат қилган. 1943 йилда оёғидан оғир ярадор бўлган. Даволангач, яна жангларга кирган. 1945 йилнинг октябр ойида ўз юртига қайтган. Биринчи гуруҳ ногирони. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги С.Бойматов хўжалигининг «Пахтаобод» маҳалласида яшайди. Урушдаги хизматлари учун «Қизил юлдуз» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медали соҳиби. Оиласида олти нафар фарзанди, йигирма бешта невараси бор.

Омон Турсунов

1919 йилнинг 7 сентябрида Жарқўрғон туманидаги Қумқўрғон қишлоғида туғилган. 1939 йил декабрда Жарқўрғон туманидан армия хизматида чақирилган. Украинада хизмат қилган. Украина учун жангларга кириб, 1941 йилнинг августида қаттиқ ярадор бўлган. Шу йилнинг ноябр ойида урушга яроқсизлиги туфайли ўз юртига қайтирилган. 1950 йилгача ўқитувчилик қилган. Урушдан кейинги йилларда барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Кейинчалик гидротехник бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Пахтаобод» маҳалласида яшайди. Бир нафар фарзанди, беш нафар невараси бор.

Шойдул Ҳалилов

1924 йил 25 январда Денов туманидаги Охунбобоев хўжалигида туғилган. 1942 йилда Тожикистоннинг Қўрғонтепа шаҳридан ҳарбий хизматга жўнатишган. Қозон шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Шу йилнинг охирида Курск вилоятидаги Обоён шаҳрида жангларга кирган. Шундан сўнг Житомир ва Сумск шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. 1944 йилнинг 19 октябридаги жанглар пайтида чап қўлидан ярадор бўлиб госпиталга тушган. Шундан сўнг Киев шаҳрига юборилиб, у ерда 1945 йилнинг декабрида ҳарбий-тиббий комиссиядан ўтган ва ўз юртига қайтарилган. Уруш кезларида 242-танк бригадасида автоматчи бўлиб жангларга кирган Ш.Ҳалилов урушдан кейинги йилларда ветеринария техниги, пахтачилик бригадаси бошлиғи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги С.Бойматов хўжалигининг «Гулистон» маҳалласида яшамокда. Уруш давридаги хизматлари учун барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Оиласида олти нафар фарзанди, 37 неварачевараси бор.

Ражаб Сарикүлов

1924 йилда Бойсун туманидаги «Пулҳоким» қишлоқ кенгашига қарашли Кетмон қишлоғида туғилган. 1942 йилда Бойсундан армия хизматида жўнатишган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан Саратов шаҳрида ўтган. Шундан сўнг

Волгоград йўналишидаги 227-ўқчи полки таркибида жанглارга кирган. 1942 йилнинг декабридан то 1943 йилнинг февралигача Волгоград учун бўлган жангларда қатнашган. Кейинчалик эса Белгород, Курск, Харьков, Киев, Львов, Житомир шаҳарларидаги мудофаа ва озод қилиш жангларида иштирок этган. Руминия, Венгрия, Будапештдаги жангларда қатнашиб, Германия чегараларигача етган. 1945 йилда Харьков шахрига қайтиб келиб, шу ерда 1948 йилда хизматда бўлган ва ўз юртига соғ-омон қайтиб келган. Урушдан қайтгандан сўнг Бойсун туман халқ маорифи бўлимида нозир, кейин Термиздаги ўқитувчилар тайёрлаш курсларида ва Тошкент Педагогик институтида ўқиган. Шундан сўнг Шўрчи туманидаги еттинчи мактабда директор, шу тумандаги «Ўзбекистон» хўжалигида фирма котиби, сўнгра 34-мактабда директор бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени ва барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Ўзбекистон» хўжалигининг «Ғалаба» маҳалласида яшайди. Оиласида тўққиз фарзанди, элликдан ортиқ неварачеваралари бор.

Бозор Худойберганов

1915 йилда ҳозирги С.Бойматов хўжалигининг Қарсоқли қишлоғида туғилган. 1943 йилнинг 12 январида Тожикистон Республикаси, Колхозобод туманидан ҳарбий хизматга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Орёл, Орлов, Киев, Кинсбург шаҳарларидаги жангларда қатнашган. 1943 йилнинг 13 июлида Орёл шаҳри мудофааси жанги пайтида оддий «Максимка» пулемёти билан душман самолётини уриб тушириб «Қизил Юлдуз» ордени, 1944 йилда Киев ва Днепропетровск шаҳрини озод этишдаги жанглар пайтида душман танкини сафдан чиқарганлиги туфайли «Жасурлиги учун» медали, 1944 йилда Германиянинг Бронденбург шаҳридан қамалдан чиқишдаги жасоратлари учун Олий Бош қўмондоннинг «Раҳматнома» сини олишга муваффақ бўлган. Бундан ташқари у урушдан кейинги йиллардаги ғалаба ва армиянинг барча юбилей саналарида орден ва медаллар билан ўн етти марта тақдирланган.

Урушдан кейинги йилларда Қумқўрғон туманидаги «Лалмикор» кўрғончасидаги нефт конларида етти йил ишлаган. Шундан сўнг Жарқўрғондаги тракторчилар курсида ўқиб, қирқ йил давомида тракторчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Қумқўрғон» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Мустақиллик» маҳалласида яшамоқда. Собиқ жангчининг оиласида ўн бир нафар ўғил ва олти нафар қиз фарзанд вояга етган. Ана шу фарзандларидан 85 нафар неварачеваралари бор.

Мирзан Турдиев

1921 йилда Бойсун туманидаги «Пулҳоким» қишлоқ кенгашининг Кетмон қишлоғида туғилган. 1941 йилда Шўрчи туман ҳарбий комиссариатидан армия сафларига жўнатилган. Воронеж шаҳрида ҳарбий тайёргарликлардан ўтиб, ўқчи полки таркибига киритилган. 1942 йилда Волгоград шаҳри мудофааси учун жангларга кирган. Шундан сўнг, Киев, Харьков, Львов шаҳарларидаги жангларда иштирок этган. Польша, Чехословакия, Венгрия давлатларини озод этишдаги жангларда иштирок этган. Германия ҳудудларидаги жангларда қатнашиб, Ғалаба

байрамини Берлинда нишонлаган. Ғалабадан сўнг Волгоград ва Боку шаҳарларида хизматни давом эттириб, 1945 йилнинг охирида ўз юртига қайтган. Урушдаги хизматлари учун II-даражали «Ватан уруши» ордени, «Ғалаба» медали билан мукофотланган. Шунингдек унинг кўксини бугунги кунда қатор юбилей саналарида берилган медаллар ҳам безаб турибди. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Ўзбекистон» ширкат хўжалигининг «Ғалаба» маҳалласида яшайди. Оиласида тўрт нафар фарзанди, ўттиз учта нева-чевараси бор.

Қулмўмин Бакиров

1924 йилнинг 5 майида Жарқўрғон туманидаги собиқ «Зарбдор» жамоа хўжалигининг Ойналма қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг 11 сентябрида Жарқўрғон туманидан армия хизматида жўнатилган. Саратов, Воронеж, Кировоград, Кременчуг, Полтава, Орёл, Курск, Белгород, Бухарест, Будапешт, Вена, Прага шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Уруш тугагандан сўнг, 1945-1949 йилларда Москва шаҳрида хизматни давом эттириб, шундан сўнг ўз ватанига қайтган. 1949 йилдан 1984 йилгача Қумқўрғон туманидаги ўзи яшаётган хўжаликда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени, қатор юбилей саналарида ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги», Украинанинг «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги С.Бойматов хўжалигининг Янгийор қишлоғида яшайди. Тўрт нафар фарзанди бор.

Хуррам Омонов

1922 йилда Бойсун туманидаги Кетмон қишлоғида туғилган. Бойсун туманидан 1942 йилнинг сентябрида армия сафларига жўнатилган. Дастлабки жангларга Познань шаҳрида кирган. Уруш даврида 21-ўқчи полки таркибида бўлган. 1944 йилдаги жанглар пайтида бошидан ярадор бўлган. Даволангач, Украинанинг Харьков, Киев, Львов, Житомир вилоятларини озод қилиш жангларига кирган. Шундан сўнг Польша, Чехословакия ҳудудларидаги жангларда бўлиб, Германия чегараларида, кейин Берлинни ишғол қилиш жангларида қатнашган. 1946 йилда туғилиб ўсган қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун 1945 йилда «Варшавани озод қилганлиги учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Берлинни олганлиги учун» медаллари билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда барча юбилей саналарида, шунингдек Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманида яшаётган собиқ жангчи урушдан кейинги йилларда чўпон бўлиб ишлаган. Оиласида ўн бир нафар фарзанд вояга етган. Унинг 59 нева, 25 нафар чевараси бор.

Хўшбўк Алмардонов

1926 йилнинг январ ойида Жарқўрғон туманига қарашли Қумқўрғон қишлоғида туғилган. 1943 йилнинг ноябр ойида армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Свердловск, Куйбишев шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Шунингдек, у Польшадаги жангларнинг ҳам иштирокчисидир. Жангтоҳлардан

1946 йилнинг ноябр ойида ўзи туғилиб ўсган юртга соғ-омон қайтиб келган. Урушдаги хизматлари учун муносиб тақдирланиб, орден-медалларга сазовор бўлган собиқ жангчи тинчлик йилларида далада меҳнат қилди. Оиласида олти нафар фарзанд вояга етди. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги С.Бойматов хўжалигининг Қорсақли қишлоғида яшаётган Х.Алмардоновнинг бугунги кунда қирққа яқин нева-чеваралари бор.

Ражаб Бобокулов

1922 йилнинг 23 мартида Бойсун туманидаги Кетмон қишлоғида туғилган. Бойсун туманидан 1942 йилда Бойсундан армия хизматида юборилган. Дастлаб, Воронеж вилоятидаги Борисохлебск туманида ҳарбий тайёргарликлардан ўтган. 1942 йилнинг биринчи сентябрида I-Украина fronti таркибида. Саратов вилоятидаги Татишев қишлоғи учун жангга кирган. Шу жанглар давомида у оёғи, бели ва бўйнидан уч марта ярадор бўлган. Даволангач, яна жангларга кирган. Украинанинг Житомир, Ровно, Проскуров, Ковель, Тернополь, Львов шаҳарлари, Днепр дарёси бўйларидаги жангларда қатнашган. Шундан сўнг у Чехословакиянинг Прага, Германиянинг Дрезден ва Берлин шаҳарларидаги жангларда иштирок этиб, Ғалабани Берлинда нишонлаган. 1945 йилда ўз ватанига қайтиб келган. Жанггоҳлардаги хизматлари учун бир неча бор қўмондонликнинг тўртта «Ташаккурнома» сини олган. Тинчлик йилларида ғалаба ва армия ташкил этилганлигининг барча саналарида юбилей медаллари билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Ўзбекистон» ширкат хўжалигининг Чуқур қишлоғида яшаётган собиқ жангчи тинчлик йилларида агроном, фирқа котиби, қурилиш бригадаси бошлиғи, почта мудирини бўлиб ишлаган. Оиласида ўн икки нафар фарзанд вояга етган. Уруш қизғин паллага кирган 1944 йилда душман аскарини асирга тушириб, разведкага бориб душман штаби қаердалигини аниқлаб келиб, бу хизматлари учун «Жасурлиги учун» медали билан тақдирланган боболарининг шонли умр йўлидан унинг 58 невараси, 14 чевараси фахрланиб яшамоқдалар.

Хидир Кўчкинов

1910 йилда Денов туманидаги Хўжамулки қишлоғида туғилган. 1943 йилнинг июн ойида Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Бухоронинг Когон шаҳрида дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан ўтгандан сўнг, фронтга жўнатилган. Уруш даврида Сталинград, Ленинград шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. Польша учун бўлган жангларда иштирок этган. Австриядаги жангларда бўлган. Берлин шаҳри учун жангларга кирган. Ғалабадан сўнг, қайта тиклаш ва қўриқлаш хизматида қолган. 1946 йилнинг декабр ойида ўз юртига қайтиб келган. 1970 йилга қадар ўзи яшаётган хўжаликда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари учун «Ленинград муҳофаази учун», «Берлинни олганлиги учун» медаллари ва «Ғалаба» ордени билан мукофотланган. Тинчлик йилларида эса барча юбилей саналарида орден ва медаллар билан тақдирланиб келган. Оиласида уч нафар фарзанд вояга етган. Олис жанггоҳларда

жасорат намуналарини кўрсатган Х.Кўчкинов аслида моҳир овчи ҳамдир. 1952 йилда ана шундай овларнинг бирида у қоплан билан юзма-юз келиб, олишиб қоплонни енган. Бу каби ибратли умр саҳифалари унинг ҳаётида кўп бўлган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Қумқўрғон» қишлоқ фуқаролар йиғинига қарашли «Мустақиллик» маҳалласида яшайди.

Янгибой Шоймардонов

1919 йилда Бойсун туманидаги «Кетмон» қишлоғида туғилган. 1939 йилда Бойсундан армия сафларига хизматга чақирилган. Украинанинг Львов шаҳрида армия хизматида бўлган. Иккинчи жаҳон уруши бошлангач, фронтга жалб этилган. Биринчи Украина фронти таркибида Киев шаҳри ва Житомир вилоятлари учун жангларга кирган. 1943 йилда оёқ ва қўлидан ярадор бўлган. Даволангач, 1945 йилнинг сентябр ойида ўз юртига қайтиб келган. «Ватан уруши» ордени, барча юбилей саналарида ва Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Умри давомида оддий чўпон бўлиб ўтган Я.Шоймардоновнинг оиласида тўрт нафар фарзанд вояга етган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Ўзбекистон» ширкат хўжалигининг «Исломобод» маҳалласида яшаётган собиқ жангчининг ўттиздан ортиқ неvara-чеваралари бор.

Чори Муродов

1925 йилнинг 20 мартида Жарқўрғон туманидаги Зарбдор қишлоғида дунёга келган. 1943 йилнинг 14 январида шу тумандан армия хизматида жўнатилган. 3-Украина фронти таркибида жангларга кирган. 1943 йилнинг сентябр ойидаги жанглар пайтида оғир яраланиб, госпиталга тушган. Даволангач, фронт орти ишларига юборилган. Урушдан кейинги йилларда омбор мудир, табел юритувчи, бригада бошлиғи каби ишлар билан банд бўлган. «Ғалаба», «Ватан уруши» орденлари ва барча юбилей саналаридаги медаллар билан тақдирланган. Шунингдек у Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги», Украинанинг «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» медалларига ҳам сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Янгиер» маҳалласида яшайди. Тўрт нафар фарзанди, 24 неvara, 17 чевараси бор.

Туроб Темиров

1919 йилнинг май ойида Шўрчи туманидаги «Миршоди» қишлоқ кенгашига қарашли Қурама қишлоғида таваллуд топган. 1942 йилнинг май ойида Шўрчидан армия сафларига жўнатилган. Украинанинг Харьков ва Калинин туманларида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Шундан сўнг Москва ва Ленинград шаҳарлари мудофаа жангларида 881 ва 0150 ўқчи полклари таркибида қатнашган. 1942 йилнинг декабр ойида оёғидан ярадор бўлиб, госпиталда даволанган. 1944 йилда бошлаб яна жангларга кирган ва 1944 йилгача Украинанинг Харьков, Киев, Львов шаҳарларида Прага, Польша ва Венгрия ҳудудларидаги жангларда қатнашган. 1945 йилда ўз ватанига қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун II-даражали «Ватан уруши» ордени ва барча юбилей саналаридаги медаллар билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Урушдан кейинги йилларда тинч меҳнат

билан шуғулланиб, ўзи яшаётган хўжаликда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Оиласида тўрт нафар фарзанд, 25 дан ортиқ неваара-чеваранинг бобоси. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Ўзбекистон» ширкат хўжалигидаги «Чукур» маҳалласида яшайди.

Зокир Қодиров

1925 йилнинг 10 майида Шўрчи туманидаги Хўжамулки қишлоғида туғилган. 1943 йилнинг феврал ойида Туркменистоннинг Чоршанги туманидан армия сафларига жўнатилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан Бухородаги 144-мотоўқчилар полкида ўтиб, Термиз шаҳридан фронтга жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида 2-Белоруссия фронтининг Витебск йўналишидаги 117-мотоўқчилар полки сафида жангларга кирган. 1944 йилда Витебск, Орша, Могилев шаҳарларидаги жангларда қатнашиб, оғир ярадор бўлган. Москва шаҳридаги ҳарбий госпиталда даволанган. 1944 йилнинг ноябр ойида ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан фронтдан қайтарилган. Уруш давридаги хизматлари учун II-даражали «Ватан уруши» ордени ва барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Уруш ва меҳнат фахрийси. Урушдан кейинги йилларда ўқитувчи, ҳисобчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Сайхон» ширкат хўжалигининг «Тарвузпоя» маҳалласида яшайди. Оиласида тўрт нафар фарзанд вояга етган. Ўттиз нафар неваара-чеваралари бор.

Турди Сийимов

1922 йилнинг май ойида Бойсун туманидаги «Пулҳоким» қишлоқ кенгашига қарашли Кетмон қишлоғида туғилган. Армия сафларига 1942 йилда шу тумандан жўнатилган. Челябинск шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. 1943 йилда 1-Белоруссия fronti таркибида Минск шаҳри учун жангларга кирган. Шу йилнинг август ойида ярадор бўлиб, госпиталда даволанган. Соғайгач, 41-ўқчи дивизиясининг ўқчилар полки таркибида Львов шаҳри учун бўлган жангларда қатнашган. Шундан сўнг Польша учун жангларга кирган ва ярадор бўлган. Жанглар билан Берлингача борган. Ғалабани Берлин остоналарида нишонлаган. Шундан сўнг, заҳира полки таркибида Хитой ва Туркменистоннинг Кушка шаҳарларида хизматни давом эттирган. 1947 йилда ўз юртига қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун 1945 йилнинг февралида, Польша ва Берлин шаҳарларини олишдаги алоҳида хизматлари «Жасурлиги учун» медали билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда I-даражали «Ватан уруши» ордени ва барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланиб, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Уруш даврида шахсий жасорат намуналарини ҳам кўрсатган. 1944 йилда душманнинг 8 нафар зобитини асирга олган. Шу хизматлари «Жасурлиги учун» медали билан тақдирланган. Ҳозирги кунда «Ўзбекистон» ширкат хўжалигининг «Ғалаба» маҳалласида яшайди. Оиласида саккиз нафар фарзанд вояга етган. Етмиш нафар неваара-чевараси бор.

Ашур Одинаев

Қашқадарё вилояти Деҳқонобод туманидаги Откамар қишлоғида 1925 йилда туғилган. Деҳқонобод туманидан 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Белоруссия учун жангларда қатнашган ва ярадор бўлиб, 1943 йилда урушга яроқсизлиги туфайли армия сафларидан ўз юртига қайтарилган. 1952 йилда Сурхондарё вилоятининг ҳозирги Қумқўрғон туманига кўчиб келган. Урушдан кейинги йилларда омборчи, табел юритувчи, бригада бошлиғи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги С.Бойматов хўжалигининг «Янгиер» маҳалласида яшайди. Оиласида саккиз нафар фарзанди. Етмишга яқин неварачевараси бор. Уруш давридаги хизматлари учун тинчлик йилларидаги барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган.

Боймир Ортиқов

1923 йилда Бойсун туманидаги Кетмон қишлоғида туғилган. Бойсун туманидан 1942 йилнинг май ойида армия хизматига жўнатилган. Дастлабки жангларга 1942 йилда Саратов шаҳрида кирган. Шундан сўнг Смоленск, Волгоград, Орлов, Ленинград учун бўлган жангларда қатнашган. Волгоград учун бўлган жанглар пайтида ярадор бўлиб, госпиталда бир йил даволанган. 1944 йилда ҳарбий-тиббий комиссия хулосаси билан ўз юртига қайтарилган. Урушдаги хизматлари учун II-ва III-даражали «Ватан уруши» ордени, шунингдек ғалаба ва армия ташкил этилганлигининг қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда далада ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Ўзбекистон» маҳалласида яшайди. Оиласида беш нафар фарзанди, эллик нафар неварачевараси бор.

Амир Қулбоев

1921 йилда Жарқўрғон туманидаги Хўжамулки қишлоғида туғилган. 1941 йилнинг 17 декабрида Жарқўрғон туманидан армия хизматига чақирилган. 1942 йил март ойида Харьков йўналишидаги жангларга кирган. 1943 йилнинг декабрида қуршовда қолиб, асирга тушган. 1945 йилда иттифоқчилар томонидан асирликдан қутқарилган. Шундан сўнг, яна армия сафларига қабул қилиниб, 1946 йилнинг июл ойигача армия хизматида бўлиб, сўнгра ўз юртига қайтиб келган. Урушдан кейинги йилларда бригадир, тракторчи, механик вазифаларида ишлаб, нафақага чиққан. Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари туфайли «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», урушдан кейинги йилларда эса қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» медалига сазовор бўлган. Меҳнатдаги муваффақиятлари учун «Қизил Байроқ» ордени билан мукофотланган. Уруш ва меҳнат фахрийси. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги С.Бойматов хўжалигининг «Янгиер» маҳалласида яшайди. Олти нафар фарзанди, ўттиздан ортиқ невараси бор.

Омон Қораев

1923 йилда Бойсун туманидаги Ўрлисой қишлоғида туғилган. Бойсун туманидан 1942 йилнинг май ойида ҳарбий хизматга чақирилган. Саратов вилоятининг Борисохлебск шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Калинин йўналишидаги фронтда ўқчи полк таркибида жангларда қатнашган. Смоленск

учун бўлган жанглarda 1943 йилда ярадор бўлган. Тўққиз ой госпиталда даволангандан сўнг яна жанггоҳларга қайтган. Воронеж учун жанглар пайтида иккинчи марта оёғидан ярадор бўлган. Бир йил госпиталда ётган. Шундан сўнг Олтойдаги танк заводида ишлаб, 1947 йилда ўз ватанига қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Ватан уруши» ордени ва барча юбилей саналаридаги медаллар билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Урушдан кейинги йилларда оддий дала ишчиси бўлган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Ўзбекистон» ширкат хўжалигининг «Чўкирли» маҳалласида яшайди. Олти нафар фарзанди, қирққа яқин невара-чеваралари бор.

Абдурахмон Чориев

1925 йил 20 январда Жарқўрғон туманида туғилган. Тожикистоннинг Қўрғонтепа вилоятидан 1942 йил 9 майда армия хизматида жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Брянск, Ленинград шаҳарлари учун жанглarda кирган. Жанггоҳларга 161-ўқчи полки таркибида кирган. 1943 йилда Ленинград қамалида қолганларга озиқ-овқат олиб ўтишда қатнашган. Калинин шаҳрини озод этишдаги жанглар пайтида оёғидан ярадор бўлган. Брянск учун бўлган жанглар пайтида эса бомба портлаши натижасида қаттиқ куйиш олиб, Москва госпиталида ўн ой даволанди. 1945 йилнинг декабрида ўз юртига қайтиб келди. «Қизил Юлдуз» ордени ва барча юбилей саналаридаги медаллар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Пахтаобод» маҳалласида яшайди. Етти нафар фарзанди, 17 нафар невара-чеваралари бор.

Содиқ Чориев

1907 йилда Қашқадарё вилоятининг Деҳқонобод туманидаги Бошчарбоқ қишлоғида туғилган. Деҳқонобод туманидан армия хизматида 1940 йилда чақирилган. Уруш бошлангандан кейин жанглarda кирган. Харьков, Сталинград шаҳарларидаги жанглarda кириб, ярадор бўлган. Шундан сўнг I-Украина ва 2-Украина фронтлари таркибида Ростов-Дон, Кавказ, Белоруссиянинг қатор шаҳарларидаги жанглarda иштирок этди. 1943 йилнинг 22-23 декабрга ўтар кечаси 60-ўқчи дивизиясининг ўқчилар полкида хизмат қилаётган кезларда разведкага бориб, олти нафар аскар шериги билан бирга душман пистирмасига йўқ қилишга юборилди. Шиддатли жанглар билан душман пистирмаси йўқ қилиниб, икки нафар душман командири асирга олинди. Бу шахсий жасоратлари учун унга «Жасорат» медали берилди. 1945 йилда Кавказ учун бўлган жанглarda яна ярадор бўлди. Қайта жанглarda кирди. Шу йили уч марта ярадор бўлганлар қаторида ўз юртига қайтиб келди. Урушдан кейинги йилларда ўрмон хўжалигида участка бошлиғи бўлиб ишга кирди ва бу соҳада 40 йил ишлади. Уруш давридаги хизматлари учун «Халқлар дўстлиги» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманида яшайди. Икки нафар ўғли вафот этган, олти нафар қизлари ҳаёт. Олтмишдан ортиқ невара-чеваралари бор.

Мамаражаб Абжалов

1922 йилнинг 7 мартда Жарқўрғон туманидаги Қумқўрғон қишлоғида туғилган. Армия сафларига шу тумандан 1942 йилнинг 19 июнида жўнатилган. 1946 йилнинг 19 декабрига ҳарбий хизматда бўлган. Шу йиллар орасида дастлабки жангларга Москва остонларида кириб Сталинград, Львов, Ростов, Днепропетровск, Киев, Закарпатье шаҳарларини озод этишда қатнашган. Руминия, Чехословакия, Польшадаги урушларда бўлган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги С.Бойматов номи ширкат хўжалигининг «Гулистон» маҳалласида яшайди. Урушдаги хизматлари учун «Қизил Юлдуз», «Ватан уруши» орденлари, «Жасурлиги учун», «Жанговар хизматлари учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги», Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Душман армиясига жангга қарши шиддатли жанглардаги шахсий жасоратлари, немис подполковнигини асирга олганлиги учун «Қизил Юлдуз» ордени билан мукофотланган собиқ жангчи бугунги кунда Қумқўрғонлик уруш фахрийси сифатида эл-юрт ҳурматида яшамокда. Оиласида 12 нафар фарзанд вояга етган. Етмишдан ортиқ невара, йигирмага яқин чеваранинг севимли бобоси.

Ориф Саидов

Бойсун туманидаги Қўрғонча қишлоғида 1922 йилда туғилган. 1942 йилда Бойсун туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига чақирилган. Уруш даврида Ростов-Дон, Таганрог, Дубавко, Рязань, Смоленск, Владимир, Орёл, Могилев шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. Белоруссия учун жангларга кирган. 1943 йилнинг 25-27 май кунлари «тил» олиб келиш учун разведкага юборилиб, душмanning олти аскари икки нафар зобитини асирга тушириб келганлиги учун «Қизил Юлдуз» ордени билан тақдирланган. 1944 йилнинг май ойида ярадор бўлиб, Подмосковьёдаги ҳарбий госпиталда тўрт ой даволанган. Яна сафга қайтиб, жангларга кирган. Урушдаги хизматлари, меҳнатдаги кўрсаткичлари учун «Халқлар дўстлиги» ордени, қатор юбилей. Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан мукофотланган. Уми давомида қатор йиллар қишлоқ кенгаши раиси, 1954 йилдан бошлаб, Музработ туманидаги «Янгиобод» хўжалигида бўлим бошлиғи вазифасида 1975 йилгача ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Оққапчиғай» ширкат хўжалигида яшаётган О.Саидов 1975-1982 йиллар давомида Қумқўрғондаги «Ўзбекистон» хўжалигида ҳам бўлим бошлиғи бўлиб ишлаб, нафақага чиққан. Оиласида тўққиз нафар фарзанд вояга етган бўлиб, бир ўғли, яъни Нарзулло Орифий фалсафа фанлари номзоди, шоир. Олтишдан ортиқ невара-чеваралари бор.

Ислом Адиев

1919 йилнинг 17 августида Термиз туманидаги Пахтаобод қишлоғида туғилган. 1939 йилнинг 30 декабрида Термиз туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматига чақирилган. Қрим шаҳрида ҳарбий хизматда бўлган. Армия сафларидаги хизматни тугаллашига олти ой қолганда Иккинчи жаҳон уруши бошланган ва у фронтга жалб этилган. Уруш даврида Қрим, Семфинополь, Севастополь ва Керчь шаҳарлари учун жангларга кирган. Уруш йилларида

жароҳат олмаган. Ўз юртига соғ-омон қайтиб келган. Умри давомида оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Уруш йилларидаги ва кейинги меҳнат фаолияти учун муносиб тақдирланган. Барча юбилей саналарида, шунингдек Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги С.Бойматов номли хўжаликнинг Янгиер қишлоғида яшаётган собиқ жангчининг уч нафар фарзанди, ўн беш нафар невараси бор.

Эшпўлат Ғозиев

1914 йилда Жарқўрғон туманидаги Хўжамулки қишлоғида туғилган. Денов туман ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилда армия хизматига чақирилган. Дастлабки ҳарбий тайёргарликлардан сўнг, Сталинград жангига кирган. 1943 йилнинг август ойидаги шиддатли жанглар пайтида иккала оёғидан қаттиқ ярадор бўлган. Ҳарбий госпиталда даволангандан сўнг, тиббий комиссияси хулосаси билан ўз юртига қайтарилган. Ҳозирда биринчи гуруҳ уруш ногирони. 1944 йилдан бошлаб узоқ йиллар давомида оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Уруш давридаги хизматлари учун «Ватан уруши» ордени ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги С.Бойматов ширкат хўжалигидаги «Хўжамулки» маҳалласида яшайди. Оиласида тўққиз нафар фарзанди, юздан ортиқ невара-чеваралари бор.

Бек Шопўлатов

1921 йилда Жарқўрғон туманидаги Хўжамулки қишлоғида туғилган. 1941 йилда Жарқўрғондан армия сафларига жўнатишган. Кавказ фронти таркибида жангга кириб қатор шаҳарларни озод этишда қатнашган. 1942 йилда оёғидан ярадор бўлган. Кутаиси шаҳридаги госпиталда даволангандан кейин 1943 йилда Эронга ҳарбий хизматга жўнатишган. 1945 йилгача ўз қисми билан Эронда бўлган. 1946 йилда армия сафларидан заҳирага бўшатилиб, ўз юртига қайтиб келган. 1946-1956 йилларда Хўжамулки қишлоғидаги мактабда ўқитувчилик қилган. 1956 йилдан карлик нафақасига чиқиб, далада ишлаган. Б.Шопўлатовнинг Узунқул, Хонимқул исмли акалари урушда бедарак кетган. Уруш йилларидаги хизматлари учун «Ғалаба», «Гвардиячи» орденлари, қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Оиласида олти нафар фарзанди, қирққа яқин невара-чеваралари бор. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги С.Бойматов хўжалигининг Хўжамулки қишлоғида яшайди.

Омонтурди Искандаров

1917 йилда Жарқўрғон туманига қарашли Жарқўрғон қишлоғида туғилган. 1938 йилда Жарқўрғон туманидан армия хизматига чақирилган. 1938-1939 йилларда Закавказье ҳарбий округига қарашли 63-дивизиянинг 63-полкида бир йиллик ҳарбий-сиёсий курсда ўқиган. Шундан сўнг, шу округ таркибидаги Телави миномет артиллерияси билим юртида ўқиган. Ўзи хизмат қилаётган 63-полкда взвод командири этиб тайинланган. Иккинчи жаҳон уруши бошланган кезларда биринчилардан бўлиб жангларга кирган. 1941 йилнинг 25 августидан 47 армиянинг

62-дивизияси. 63-полки таркибида Эронга сафарбар этилган. Шу йилнинг декабр ойида Феодосия шаҳрига десант бўлиб тушиб, шаҳарни озод қилишда қатнашган. То 1942 йилнинг 8 майигача Феодосиядан Керчгача бўлган шаҳар ва қишлоқлардаги жангларда қатнашган. 1942 йилнинг март ойи бошларида душман кутмаган пайтда бир йўла ўн олти минометдан ўт очиб. Қурол-яроғ омборини, асосий нуқталарини йўқ қилишдаги, 19-21 март кунлари дивизия командирининг буйруғи билан разведкага бориб тўрт нафар душман аскарини асир олганлиги учун «Қизил Байроқ» ордени билан мукофотланган. Феодосия шаҳрини озод қилишдаги жасоратлари учун эса «Қизил Юлдуз» орденига сазовор бўлган. жанглар пайтида ярадор бўлиб, Керч шаҳридаги госпиталда, Оржоникидзе шаҳарларидаги госпиталларда даволанган. Даволангандан сўнг, 83-денгиз бригадасида миномётчилар ротаси командири сифатида хизматни давом эттирган. 1942 йилнинг август-сентябр ойлари давомида Краснодар ўлкасидаги Пашкевский, Острский, Кримский, Невржайский, Нижний, Верхний, Байкал, Славянский, Тимошьявский, Томрюк, Онапа, Патковский, Райдук, Южный Озерейка, Месхако, Новороссийск қишлоқларини озод этиш жангларида қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун тинчлик давларида ҳам муносиб тақдирланган. 2-даражали «Ватан уруши» ордени, қатор юбилей ҳамда Ўзбекистон республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда 1955 йилдан бошлаб ошпаз, бош ошпаз, ошхона мудир, кейинчалик эса ўқитувчи, ҳисобчи, 1972 йилдан бошлаб туман ижроия қўмитаси марказлашган ҳисобхонасининг бош ҳисобчиси вазифаларида ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қахрамон» ширкат хўжалигида яшайди. Биринчи гуруҳ уруш ногирони. Оиласида тўққиз нафар фарзанди, кўп сонли нева-чеваралари бор.

Ҳайит Мусаев

1923 йилда Бойсун туманидаги Пулҳоким қишлоғида туғилган. Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг май ойида армия хизматига жўнатилган. Саратов вилоятнинг Балашов шаҳрида ҳарбий тайёргарликдан ўтган. Дастлабки жангларга 1942 йилнинг 8 сентябрида Сталинград шаҳрида кирган. Бу шаҳар учун 91 кун, яъни декабр ойигача бўлган қаттиқ жангларда қатнашган. Ана шу жанглар пайтида бир неча жойидан оғир ярадор бўлган. Камишин, Саратов ва Челябинск шаҳарларидаги ҳарбий госпиталларда даволанган. 1943 йилнинг май ойида ҳарбий тиббий комиссия хулосаси билан урушга яроқсиз деб топилган. Шундан кейин Челябинск шаҳрида жойлашган ҳарбий заводда ишлаган. 1943 йилнинг октябр ойида яна жанг майдонларига қайтарилган. Шу йилнинг ноябр ойдан эътиборан Украинанинг Днепр, Кременчуг, Кривой Рог шаҳарлари учун жангларга кирган. Жанглар пайтида, 18 ноябрда қайта ярадор бўлиб, Полтава шаҳридаги госпиталда даволанган. 1944 йилнинг 30 мартдан 10 апрелигача Белоруссиянинг Гомель ва Кувиль шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. Ярадор бўлиб Брянск, Томбов ва Фарғона шаҳарларидаги госпиталларда даволанган. 1944 йилнинг 10 октябрида ўз қишлоғига учинчи гуруҳ уруш ногирони сифатида қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун 1-даражали «Ватан уруши» ордени, 21 та турли медаллар билан тақдирланган. Тинчлик

йилларида ўқитувчилик қилиб, «Халқ маорифи аълочиси» унвонига сазовор бўлган. Ҳозирги кунда Қумқўрғондаги «Беш қаҳрамон» ширкат хўжалигининг «Мунчоқтапа» маҳалласида яшайди. Оиласида етти нафар фарзанди, қирққа яқин невара-чеваралари бор.

Норқул Жумаев

1924 йилнинг январ ойида Бойсун туманидаги Паданг қишлоғида туғилган. Шу тумандан 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. 3-Украина fronti таркибида жангларга кириб Тула шаҳри, Украинанинг қатор қишлоқ ва шаҳарларини, Смоленскни озод этишда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун «Жасорат» ва ўндан ортиқ бошқа юбилей медаллари билан тақдирланган. 1942 йилда Украина учун бўлган жанглар пайтида қуршовда қолиб, оёғидан, 1944 йилда Смоленский вилоятини озод этишдаги жанглар пайтида қўл жанггида ўнг ва чап қўлларида ярадор бўлган. Москва госпиталида уч ой даволанган. Жанггоҳлардан 1946 йилда қайтиб келган ва 1947 йилдан бошлаб ўқитувчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» хўжалигининг М.Хўжамқулов номидаги маҳалласида яшайди. Биринчи гуруҳ уруш ногирони. Беш нафар фарзанди, қирқ бешга яқин невара-чеваралари бор.

Барак Дархонов

1925 йилнинг 5 январида Бойсун туманида туғилган. Шу тумандан 1942 йилнинг 28 майида армия хизматида жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Ленинград, Берлин, Чехословакия учун бўлган жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун 2-даражали «Ватан уруши», III-даражали «Шухрат» орденлари, «Берлинни олганлиги учун» ва қатор юбилей, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Умри давомида оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» ширкат хўжалигининг «Ғалаба» маҳалласида яшайди. Ўн бир нафар фарзанди, етмишга яқин невара-чеваралари бор.

Эшқул Холматов

1925 йилнинг 5 майида Шеробод туманидаги Хомкон қишлоғида туғилган. Жарқўрғон туманидан 1943 йилнинг 12 феввалида армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Украина, Руминия, Молдавия, Венгриядаги жангларда қатнашган. Ҳарбий хизматлари учун I-даражали «Ватан уруши» ордени, «Жасурлиги учун» медали билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда қатор юбилей саналарида ва Украинанинг «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» медаллари билан мукофотланган. Урушдан кейинги йилларда ҳисобчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» хўжалигида яшайди. Ўн нафар фарзанди, 28 нафар невара-чеваралари бор.

Холтўра Қаландаров

Шеробод туманида 1921 йилнинг 27 феввалида туғилган. Шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг 6 майида армия хизматида жўнатилган.

Уруш даврида Саратов, Ленинград, Сталинград шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Ватан уруши» ордени, қатор юбилей ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Тинчлик йилларида электрик ва тракторчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» ширкат хўжалигининг «Навбаҳор» маҳалласида яшайди. Етти нафар фарзанди, қирққа яқин нева-чеваралари бор.

Қувват Абдимўминов

Жарқўрғон туманидаги Жонбош қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг 23 ноябрида Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Сталинград, Харьков, Орлов шаҳарларини озод этишдаги жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей саналарида, шунингдек Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Умри давомида оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғондаги «Беш қаҳрамон» хўжалигининг «Навбаҳор» маҳалласида яшайди. Оиласида етти нафар фарзанд вояга етган. Олтмиш нафар нева-чеваралари бор.

Холтўра Болтаев

1916 йилнинг 7 февралда Жарқўрғон туманида туғилган. Шу тумандан 1942 йилнинг апрель ойида армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Украина ва Белоруссияда бўлган. Уруш давридаги хизматлари «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» ва қатор юбилей ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», Украинанинг «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Тинчлик йилларида оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» ширкат хўжалигининг «Навбаҳор» маҳалласида яшайди. Оиласида уч нафар фарзанди бор.

Абдулла Файзиев

1916 йилда Бойсун туманидаги «Янгиобод» қишлоқ кенгаши ҳудудида туғилган. 1941 йилда Бойсун туманидан армия хизматида юборилган. Сталинград ва Ленинград шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун 1-даражали «Ватан уруши» ордени, қатор юбилей ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Умри давомида уруш ногирони сифатида қоровул бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» ширкат хўжалигининг «Боғаро» маҳалласида яшайди.

Аллаберди Пардаев

1914 йилда Жарқўрғон туманида туғилган. Шу тумандан 1942 йилнинг 5 июнида армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Латвия, Литва, Эстония, Омск ва Томск шаҳарлари учун бўлган жангларда қатнашган. Уруш ногирони. Жанггоҳлардаги хизматлари учун I-даражали «Ватан уруши» қатор юбилей саналарида ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50

йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Кўплаб Фахрий ёрликлар билан ҳам мукофотланган. Тинчлик йилларида ветеринария дўхтири ва қоровул бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» хўжалигининг «Боғаро» маҳалласида яшайди. Олти нафар фарзанди, 35 дан ортиқ неварачеваралари бор.

Тўра Жўраев

1922 йилнинг 24 мартда Бойсун туманидаги «Деҳқонобод» қишлоқ кенгаши ҳудудида туғилган. Бойсун тумани ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилда армия сафларига юборилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Нальчик, Морозко, Тбилиси шаҳарларини озод этиш жангларида қатнашган. Хизматлари учун 2-даражали «Ватан уруши» ордени, қатор юбилей саналарида ва Ўзбекистоннинг «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Тинчлик йилларида оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» ширкат хўжалигининг «Азласой» маҳалласида яшайди. Ўн икки фарзанди, олти икки невараси, эллик бир нафар чевараси бор.

Сафар Бердиев

1912 йил 1 мартда Шўрчи туманида туғилган. Армия сафларига 1942 йилнинг 20 июнида Жарқўрғондан жўнатилган. Иккинчи жаҳон уруши даврида 2-Белоруссия фронти таркибида Минск, Курск, Орловск, Латвия, Литва, Финляндия, Польша, Кинсберг шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Урушдаги хизматлари учун «Қизил Юлдуз», II-даражали «Ватан уруши» ордени, «Жасурлиги учун», «Жанговар хизматлари учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби медаллар билан тақдирланган. Тинчлик йиллари давомида қатор юбилей саналарида ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан мукофотланган. Тинчлик йилларида оддий деҳқон ва узоқ йиллар бригада бошлиғи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» хўжалигининг «Янгиобод» маҳалласида яшайди. Олти нафар фарзанди, саксонга яқин неварачеваралари бор.

Боймурод Абдиқаримов

1923 йилнинг 4 феввалида Бойсун туманида туғилган ва 1942 йилнинг 5 майида Бойсун туманидан армия хизматида жўнатилган. Уруш даврида Харьков, Волга дарёси бўйларидаги, Украинанинг бошқа ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Хизматлари учун I-даражали «Ватан уруши» ордени, қатор юбилей саналарида ва Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» ширкат хўжалигининг М.Хўжамқулов маҳалласида яшайди. Оиласида 4 нафар фарзанди, ўттиздан ортиқ неварачеваралари бор.

Нормурод Ёрматов

1926 йил 10 февралда Шўрчи туманида туғилган ва 1945 йилнинг 20 апрелида Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида 136-ўқчи полки таркибида Курск, 1-ва 2-Брянск, Саратов шаҳарлари учун жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун қатор юбилей медаллари, Фахрий ёрлиқлар билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» ширкат хўжалигининг иккинчи бўлимида яшайди. Урушдан кейин пахтачилик бригадасини бошқаради, ҳозир нафақада. Оиласида 6 нафар фарзанди, 40 нафар нева-чевараси бор.

Тошпўлат Сафаров

1920 йил 5 февралда Бойсун туманида туғилган. 1940 йил 28 августда Бойсун туманидан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Белоруссия ҳудудларида, Киев шаҳрида, Латвия, Литва ва Эстонияда, Бесарабияда жангларга кирган. Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари «Ленинград муҳофаази учун», «Будапешт шаҳрини озод қилганлиги учун», «Вена шаҳрини озод қилганлиги учун», «Жасурлиги учун», «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медаллари билан мукофотланган. Тинчлик йилларида II-даражали «Ватан уруши» ордени, қатор юбилей саналарида ва Ўзбекистоннинг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда ҳисобчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» хўжалигининг 2-бўлимида яшайди, оиласида 11 нафар фарзанди, 90 га яқин нева-чеваралари бор.

Гусаков Николай Тимофеевич

1924 йил 16 декабрда Оренбург вилоятининг Александровск туманидаги Казанка қишлоғида туғилган. 1942 йилнинг 29 августидан Оренбург шаҳрининг Когоновский туманидан жўнатилган. Тўртинчи Украина фронти таркибида Днепрдан то Петровский шаҳарларигача бўлган жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун I-даражали «Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали билан мукофотланган. Тинчлик йилларида қатор юбилей саналарида ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда агроном, дала машинисти бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» хўжалигининг «Оқсой» маҳалласида яшайди. Уч нафар фарзанди, ўнта нева-чевараси бор.

Нормурод Нодиров

1920 йил 15 сентябрда Бойсун туманида туғилган. Армия сафларига Бойсундан 1941 йилда жўнатилган. Уруш даврида Воронеж, Саратов, Подмосковье ва Калининград шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Уруш давридаги хизматлари учун II-даражали «Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Умри давомида тракторчи, комбайнчи ва дала механиги бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон

туманидаги «Беш қаҳрамон» хўжалигининг «Оқсой» маҳалласида яшайди. Саккиз нафар фарзанди, элликдан ортиқ нева-чеваралари бор.

Тўра Аҳмедов

1913 йилнинг 4 январиди Шўрчи туманида туғилган. Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг июнь ойида армия хизматида юборилган. Уруш даврида Орлов вилоятидаги, Смоленск шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Хизматлари «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби қатор юбилей ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Умри давомида оддий деҳқон ва пахтачилик бригадаси бошлиғи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» хўжалигининг 2-бўлимида яшайди. Етти нафар фарзанди эллик бешдан ортиқ нева-чеваралари бор.

Рўзи Жўраев

1921 йилда Бойсун туманида туғилган. 1941 йил, 16 январда Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариатидан армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида 2-Белоруссия fronti таркибида Кавказ, Польша жангларида қатнашган. Урушдаги хизматлари II-даражали «Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби қатор медаллар билан тақдирланган. Олис жангдошларда «Кенигсбергни олганлиги учун» медалига сазовор бўлган собиқ жангчи Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат» ҳамда «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан ҳам мукофотланган. Умри давомида оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» ширкат хўжалигининг биринчи бўлимида яшайди. Ўн нафар фарзанди, қирқ нафар нева-чевараси бор.

Икром Аҳмедов

1921 йилда Бойсун туманида туғилган. Шу тумандан 1942 йилнинг 26 июнида фронтга жўнатилган. Уруш даврида Сталинград, Саратов ва Украинанинг Харьков шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Хизматлари учун II-даражали «Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» каби қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Шунингдек, у Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги», Украинанинг «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» медалларининг ҳам соҳибидир. Умри давомида ўқитувчи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» хўжалигининг биринчи бўлимида яшайди. Етти фарзанди, олтмишга яқин нева-чеваралари бор.

Худойқул Хўжақулов

1920 йил 10 январда Шўрчи туманидаги Элбаён қишлоғида туғилган. Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариатидан 1944 йилнинг 12 ноябрида фронтга жўнатилган. Берлин шаҳри учун жангларга кириб, тиклаш ва қўриқлаш хизматида бўлиб, 1947 йилда ўз уйига қайтиб келган. Урушдаги хизматлари «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», шунингдек қатор юбилей саналарида ва

Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда тракторчи, бригада бошлиғи бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» ширкат хўжалигининг «Элбаён» маҳалласида яшайди. Етти нафар фарзанди, эллик нафар нева-чевараси бор.

Абдуғани Пардаев

1915 йилнинг 5 апрелида Бойсун туманидаги Янгиобод қишлоғида туғилган. 1943 йилнинг 2 сентябрида Шўрчи туманидан фронтга юборилган. Уруш даврида Петрозаводск, Горький, Москва, Букова, Одесса, Днепропетровск, Ростов-Дон, Молдавия шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Шунингдек Руминия, Болгария, Югославия ҳудудларида жангларда иштирок этган. Иккинчи жаҳон уруши давридаги хизматлари I-даражали «Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Белград жанглари иштирокчиси» медаллари билан мукофотланган. Тинчлик йилларида қатор юбилей саналарида медаллар билан тақдирланиб, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги», «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Урушдан кейинги йилларда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» хўжалигининг «Элбаён» маҳалласида яшайди. Етти нафар фарзанди, тўқсонга яқин нева-чеваралари бор.

Ҳасан Бойматов

1913 йил 12 февралда Шўрчи туманида туғилган. 1942 йилнинг 6 мартда Жарқўрғон туманидан ҳарбий хизматга жўнатишган. Иккинчи жаҳон уруши даврида Ростов-Дон, Закавказье ва Украинанинг қатор шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Хизматлари «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медали, «Ватан уруши» ордени ва қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Биринчи гуруҳ уруш ногирони. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» хўжалигининг биринчи бўлимида яшайди. Беш нафар фарзанди, қирқдан ортиқ нева-чеваралари бор.

Бобоназар Чориев

1916 йилнинг 12 мартда Шеробод туманида туғилган. Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг 9 ноябрида армия хизматида юборилган. Уруш даврида 348-ўқчи полки таркибида Киев шаҳрини озод қилиш жангларида, Варшава учун бўлган жангларда қатнашган. Хизматлари II-даражали «Ватан уруши» ордени, «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» ва қатор юбилей ҳамда Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Умри давомида оддий ишчи бўлган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қаҳрамон» хўжалигида яшайди. Беш нафар фарзанди, қирқдан ортиқ нева-чеваралари бор.

Қурбон Мусаев

1918 йилда Бойсун туманида туғилган. 1939 йилнинг 15 сентябрида Шўрчи туман ҳарбий комиссариати томонидан армия хизматида чақирилган. Уруш даврида 682-ўқчи полки сафларида жангга кирган. Қора денгиз бўйларидаги,

Украинанинг Донбасс, Харьков, Запорожье, Минск, Одесса шаҳарлардаги, шунингдек Молдавия, Руминия, Венгрия, Австрия каби давлатлар ҳудудларидаги қатор шаҳарларни озод этишдаги жангларда иштирок этган. Хизматлари «Германия устидан қозонилган ғалаба учун», «Будапештни озод қилганлиги учун» медаллари билан мукофотланган. Тинчлик йилларида қатор юбилей саналарида ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги», «Украина озод этилганлигининг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Шунингдек, унинг кўксини II-даражали «Ватан уруши» ордени ҳам беэаб турибди. Умри давомида оддий ишчи бўлган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қахрамон» хўжалигининг иккинчи бўлимида яшайди. Олти нафар фарзанди, олтмишдан ортиқ невара-чеваралари бор.

Ҳақберди Бойназаров

1922 йилда Қумқўрғон туманида туғилган. 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Уруш даврида Воронеж, Калинин вилоятларидаги жангларда 52-гвардиячи полки таркибида қатнашган. Жанггоҳларда бир неча бор ярадор бўлиб, даволанган. 1944 йилнинг апрел ойида ногирон сифатида фронтдан ўз юртига қайтарилган. Урушдан кейинги йилларда оддий деҳқон бўлиб ишлаган. Урушдаги хизматлари «Калинин мудофааси учун», «Гвардия», «Жасурлиги учун» медаллари, «Ғалаба» ордени билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда у қатор юбилей медаллари билан мукофотланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Беш қахрамон» хўжалигининг М.Хўжамкулов номидаги маҳалласида яшайди. Саккиз нафар фарзанди, қирқдан ортиқ невара-чеваралари бор.

Темир Жалолов

1923 йилда Жарқўрғон туманидаги «Жалоир» қишлоқ кенгашига қарашли Ибрат қишлоғида туғилган. Жарқўрғон туман ҳарбий комиссариати томонидан 1942 йилнинг 10 июнида армия хизматида жўнатилган. Уруш даврида 308-ўқчи дивизия таркибида Ульяновск, Сталинград, Павловск, Кашишинь, Свердловск, Иваново, Томбов шаҳарларида ва Украина, Латвия, Литвадаги жангларда қатнашган. Жанглар пайтида бир неча бор ярадор бўлиб, яна сафга қайтган. 1944 йилда I-Латвия полкида ўқчи бўлиб жангларга кирган. Жанггоҳлардаги ярадорлиги туфайли 1944 йилнинг ноябр ойида иккинчи гуруҳ ногирон сифатида ўз юртига қайтиб келган. Уруш давридаги хизматлари учун I-даражали «Ватан уруши» ордени, қатор юбилей медаллари билан тақдирланган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги Н.Мирзаев ширкат хўжалигининг Ибрат қишлоғида яшайди. Етти нафар фарзанди, олтмишга яқин невара-чеваралари бор.

Темир Қодиров

1922 йилда Қашқадарё вилоятининг Деҳқонобод туманидаги Белибойли қишлоғида туғилган. Шу тумандан 1942 йилда армия сафларига жўнатилган. Дастлаб, Пенза шаҳрида ҳарбий тайёргарликлардан ўтган. Сўнгра шу шаҳар мудофаасида туриб, жангларга кирган. Артиллерия полкида ўқчи-пулемётчи сифатида жангда қатнашиб, ярадор бўлган. 1943 йилнинг июл ойидан ноябр ойигача госпиталда даволанган. Шундан сўнг Украинанинг Киев, Харьков,

Житомир, Львов шаҳарларини озод этишда қатнашган. Чехословакиянинг Прага шаҳрини озод этишда, Польша, Руминия, Венгрия давлатларида ҳудудларидаги жангларда қатнашган. Ғалаба байрамини Германия ҳудудларида қаршилаган. 1946 йилнинг декабрида ўз юртига қайтиб келган.

Уруш давридаги хизматлари 1945 йилда «Германия устидан қозонилган ғалаба учун» медалини олган. Урушдан кейинги йилларда барча юбилей саналарида медаллар билан тақдирланиб, «Ватан уруши» орденига, Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медалларига сазовор бўлган. Урушдан кейинги йилларда далада ишлаган. 1954 йилда Сурхондарё вилоятининг Денов туманига кўчиб ўтган. Сотувчи бўлиб ишлаган. 1964 йилда Шўрчи туманидаги «Ўзбекистон» хўжалигида қоровул, тут плантацияси бригадири бўлиб ишлаган. Ҳозирги кунда Қумқўрғон туманидаги «Ўзбекистон» ширкат хўжалигининг «Шероз» маҳалласида яшайди. Беш нафар фарзанди, ўттизга яқин нева-чеваралари бор.

Мамат Ҳакимов

1922 йилда Бойсун туманидаги Қўрғонча қишлоғида туғилган ва шу туман ҳарбий комиссариати томонидан 1941 йилнинг 15 сентябрида армия сафларига жўнатишган. Термизда беш ойлик кавалерия полкида тайёргарликдан ўтайди, 1942 йилда танк батальони таркибига киритилиб, фронтга жўнатилади. Шундан сўнг Боку, Махачқалъа орқали Севастополь, Симферополь шаҳарларидаги жангларда қатнашган. Сталинградга жўнатилиб, бир ой мобайнида Волга бўйларида мудофаада турган, 1943 йилда Сталинградни озод этиш жангларига кирган. Чекиниш пайтидаги жангларда танкда қолиб мина портлаши натижасида оғиз, қўл, оёғидан ярадор бўлган. 1944 йилнинг январиди ўз юртига қайтиб келган, уруш давридаги жасорат ва матонати учун «Ватан уруши қатнашчиси» ордени, қатор юбилей медаллари ва Ўзбекистон Республикасининг «Жасорат», «Ғалабанинг 50 йиллиги» медаллари билан тақдирланган. Урушдан кейинги йилларда Шеробод ва Шўрчи туманларида оддий ишчи, бригада бошлиғи бўлиб узоқ йиллар ишлаган. Ҳозирги кунда биринчи гуруҳ уруш ногирони, Қумқўрғон туманидаги «Ўзбекистон» ширкат хўжалигининг «Оқтом» маҳалласида яшайди. Калинин йўналишидаги жанглар пайтида Смоленск шаҳрида разведкага юборилиб, душман аскарини сафдан чиқариб, муҳим ҳужжатларни қўлга киритиб қайтган. Бу шахсий жасорати учун полк командирининг ташаккурномасини олиб, полк қаҳрамонликлари китобига номи киритилиб, Маршал Жуковнинг шахсий ташаккурномасини олишга муваффақ бўлган собиқ жангчининг бугунги кунда 55 нафар нева-чевараси бор.

ХУЛОСА

Жаҳонда тинчликни мустаҳкамлаш, дунё халқларининг бурчи ва мақсади бўлиб, тинчликни сақлаш учун қилинган ҳар бир ҳаракат келажак авлодни бекаму-кўст, тинч яшаши учун амалга оширилган муқаддас туйғудир.

Ҳурматли Президентимиз И.А.Каримов жаҳонда тинчликни мустаҳкамлаш, миллатлар ўртасида мавжуд бўлган миллий низо-жанжалларнинг олдини олиш, уруш ўчоқларини бартараф этиш, урушни келтириб чиқаришга уринаётган кучлар ахтараётган баҳона ва сабабларнинг зудлик билан олдини олиш мақсадида ҳар қандай урушга нисбатан қуйидаги фикрни билдирган эди: «Уруш жамият ва давлатнинг ҳолатига фалокатли таъсир кўрсатади. Бу урушнинг табиий йўлдоши бўлган иқтисодий вайронагарчиликдангина эмас, балки миллатнинг келажаги учун муҳим аҳамият касб этувчи бошқа соҳаларда ҳам намоён бўлади».¹ Ҳар қандай урушни келтириб чиқарадиган омилларнинг олдини олиш, урушга ундовчи шахсларни, гуруҳларни, сиёсий партияларни, шовинистик оқимларни, диний экстримизмни, секторларни ҳар қандай ғаразли мақсад ҳамда дастурларни ўз вақтида бартараф этиш энг муҳим масаладир. Президентимиз И.А.Каримов қайд этганидек: «Келгуси авлод вакиллари уруш оловини ёқишга ундаган сабаб ва баҳоналар учун замондошларимизни кечирмасалар керак. Тарих ўз ҳукмини чиқарар экан, ҳамма вақт шолени курмакдан ажратади ва ғаразли, худбин мақсадларини кўзлаб халқ манфаатларини ниқоб қилиб олувчи шахсларнинг ўзларини оқлаш учун келтирадиган кибр-ҳаводан иборат далилларни қабул қилмайди». Фашизмнинг мудҳиш, аянчли қисмат муқаррар ҳалокатга юз тутишга олиб келган сабаб дунё тинчликсевар халқлари бошига мусибатли қирғин офат ажалини олиб келганлиги, миллионлаб бегуноҳ инсонларнинг бошига кулфат солганлиги, олий ирқ назарияси асосида бошқа ирқлар, миллатларни ер юзидан йўқ қилиб юборишга жиддий киришганлиги, жаҳон цивилизацияси жараёнига салбий таъсир кўрсатганлигида эди.

Беш йил давом этган оғир қийинчиликлар ва ҳисобсиз қирғинлардан сўнг Гитлер бошлиқ фашист босқинчилари устидан оламшумул тарихий ғалабага эришилиб, душманнинг манфур боши ўз уясида янчилди. Бу ғалаба осонлик билан қўлга киритилмади. Фашизм билан бўлган урушда ер юзидаги 54 миллион аҳоли ҳалок бўлди.

Фашизм устидан қозонилган ушбу ғалаба нафақат Россия, Ураина, Белоруссия ва Болтиқ бўйини ҳамда Шарқий Европа давлатларининг халқларини фашизм асоратидан озод қилди, қолаверса бутун ер юзидаги инсоният халқлари устидан бало қазодек ёпирилиб келаётган халқларни қул қилмоқчи бўлган ва ҳисобсиз қирғинлар айбдори ҳисобланган фашизмнинг йўқ қилиниши жаҳон халқларини мустамлакачилик ва қувғинлик, қулик ва таҳқирланиш, очлик ва муҳтожлик, беҳисоб қирғин ва турли хил азоб-уқубатлардан қутқазди. Фашизмни яқсон қилишда Сурхондарёлик марду-майдон ватанпарварлар ҳам қўлларига қурол олиб мардлик намуналарини кўрсатиб, душманга аёвсиз қирғин

¹ Каримов И.А. «Ўзбекистон ХХI аср бусағасида: хавфсизликка таҳдид, барқарорлик шартлари ва тараккиёт қафолотлари». Т, «Ўзбекистон», 1997, 22-бет.

келтирдилар. Бу қонли жангларда ватан озодлиги йўлида минглаб сурхондарёликлар шаҳид бўлган бўлса, минглаб сурхондарёлик азаматлар эса ғалаба баҳорини қаршилаш бахтига муяссар бўлиб, ўз юртларига оқ юз билан ғалаба нашидасини сурган ҳолда қайтдилар.

Ушбу уруш йилларида Сурхон воҳаси ҳам армиянинг қолаверса, бутун мамлакатнинг ҳарбий арсеналига айланди. Ўша суронли йилларда Сурхон воҳасининг фронт ортидаги барча инсонлари уруш даврининг муҳтожликлари, юпунликлари ва етишмовчиликлари ҳамда йўқотишларига қарамасдан мардонавор меҳнат қилиб фашизм устидан қозонилган ғалабанинг иқтисодий пойдеворини барпо қилдилар. Ўша суронли йилларда вилоят саноати маҳсулотлари 20 фоизга ўсди. Вилоятда йиллик қазиб олинadиган нефть миқдори 200000 тоннага етди. Бу йилларда вилоят саноатчилари фронтга ва мамлакат аҳолисига кўплаб миқдордаги саноат моллари етказиб берган бўлса, вилоят дехқонлари эса ўзларининг мардонавор меҳнатлари билан мамлакат озиқ-овқат муаммосини ҳал қилиш ишида фаол қатнашдилар. Шу йилларда вилоятда ғалла экадиган майдонлар миқдори 1940 йилдагига нисбатан 150 фоизга ошди. Қишлоқларда меҳнатга яроқли йигитларнинг асосий қисми урушга кетганлиги сабабли, қишлоқдаги меҳнатнинг оғир қисми хотин қизлар, қариялар ва ёш болалар зиммасига тушди. Улар урушда қатнашаётган жангчиларга қишлоқ хўжалик маҳсулотларини янада кўпроқ етказиб бериш борасида бажонидил меҳнат қилдилар. Ушбу уруш йилларида вилоят меҳнат аҳли давлатга 800000 тоннага яқин дон, 210000 тонна пахта, 15000 тонна гўшт, 5000 тонна гуруч, 170000 дона қоракўл тери, 360 тонна пилла ва 100 тонна сабзавот ҳамда мева етказиб бериш билан бирга, жангчиларга 14 миллион сўм пул, 300 тонна гўшт, 530 тонна дон, 30 тонна ёғ, 180 тонна мева ва сабзавот, 55000 ҳар хил турдаги иссиқ кийимлар юбордилар. Уруш йилларида вилоятда 260 нафар хотин-қиз раҳбарлик лавозимларига кўтарилган бўлса, 600 нафар хотин-қиз эса техника сирларини ўзлаштирди.

Уруш йилларида вилоят ватанпарварлари ҳам жанговар техникалари қурилишига маблағ ажратишди, улар алоҳида ўртак кўрсатиб, жанговар техникалар учун вилоят миқёсида 45 миллион сўмдан кўпроқ маблағ тўплаб топширди. Ўша жанговар йилларда вилоятнинг 50365 нафар ватанпарвар йигитлари қўлларига қурол олиб ватан озодлиги учун душман билан аёвсиз жанг қилди. Ушбу жангларда урушга сафарбар қилинган 50365 нафар ватанпарварнинг деярли ярмидан кўпи қонли жанггоҳларда ватан озодлиги йўлида қурбон бўлдилар. Сурхондарёлик 3769 нафар жангчилар мамлакатнинг орден ва медаллари билан мукофотланган бўлса, 6 нафар сурхондарёлик азамат Совет иттифоқи қаҳрамони, 3 нафар Сурхон элининг баҳодирлари эса Шухрат орденининг тўла нишондори бўлдилар.

Ўша уруш йилларида вазият қанчалик оғир бўлишига қарамасдан маориф ва маданият соҳасида мутахассислар таёрлайдиган курслар ташкил этилди. Шу билан бирга уруш йилларда вилоят мактаблари сони 131 тадан 142 тага етиб, ўқувчиларга 1784 нафар ўқитувчи таълим-тарбия берди. 1941 йилда вилоятнинг Термиз шаҳри ва 6 туманида алоқа, 19 та почта бўлими ташкил этилган бўлса, 1941 йил 190 нафар почтальон вилоят аҳолисига хизмат қилди. Электрлаштириш

ва радиолаштиришни режалаштириш юзасидан ҳам катта ишлар амалга оширилди ва вилоят бўйича 660 та телефон аппарати, 766 та радио нуктаси ўрнатилди.

Уруш йилларида музикали драма театрининг санъаткорлари ҳам самарали меҳнат қилдилар. Бу йилларда вилоят театри сахнасида Уйғуннинг «Она», С.Абдулла ва Чустийнинг «Қурбон Умаров» пьесаси, шунингдек «Беш сўмлик келин», «Оршин мололон», «Ёрилтош», «Нурхон», «Қалтис ҳазил», «Тоҳир ва Зухра» пьесалари намоёниш этилди. Бу йиллари вилоят театрида Олимова, Бобохонова, Пулатова, Ўлдошева, Муҳиддинов, Шукуров, Рўзиев ва Одилова каби санъаткорлар самарали меҳнат қилдилар. Театрнинг ижодий-бадиий жамоасига эса Миробид Мусаев раҳбарлик қилди. Уруш муносабати билан Харьков шаҳрининг драма театри жамоаси Термиз шаҳрига эвакуация қилинган эди. Ўшандай оғир йилларда икки халқ санъаткорлари елкама-елка туриб, меҳнат қилиб, халққа маънавий мададкор бўлиб турдилар. Украин санъаткорлари уруш йилларида вилоят халқига К.Симоновнинг «Рус кишиси», Т.Файконинг «Актриса» номли пьесаларини намоёниш қилди. Ўша йилларда вилоятда археологик ёдгорликларини ўрганиш иши ҳам тўхтаб қолмади, жумладан Шеробод туманининг «Қизил олма» қишлоғида жойлашган «Зараутсой» расмлар мажмуасини ўрганиш мақсадида вилоят ижроия қўмитасининг 1944 йилги қарори билан вилоят музейи директори Г.В.Парфёнов ва мусаввирлар Ф.Ю. Энгел-Рогинский ҳамда Ф.С.Криловлардан иборат мустақил археологик экспедиция ташкил этилди. Уруш йилларида вилоят меҳнаткашларининг шахсий онглилик даражасини оширишига ҳам алоҳида эътибор берилди. Умуман уруш бошланган кундан 1944 йилнинг май ойигача бўлган вақт мобайнида аҳоли ўртасида 2631 марта маъруза уюштирилди. Ушбу йиллар ораллиғида вилоятда 348 та тарғибот ва ташвиқот марказлари ишлаб турди, тарғибот ва ташвиқот марказларида 2600 нафар тарғиботчи фаолият кўрсатиб, омма орасида тушунтириш ишлари олиб бордилар. Ўша таҳликали йилларда 500 мартадан ортиқ оммавий спорт тадбирлари ўтказилди, чунончи 5153 нафар I ва II босқичдаги ГТО нишондори, 3236 нафар БГТО нишондори тайёрланди.

Вилоятда соғлиқни сақлаш соҳасида ҳам баҳоли қудрат ишлар амалга оширилди, жумладан, 1943 йилда Узун посёлкасида шифохона ва дорихона очилди. Шеробод ва Бойсун туманларида фельдшерлик марказлари ташкил этилди, вилоят аҳолисининг соғлигини сақлаш учун А.С.Миушкин, эр-хотин Тумановлар, С.М.Салмин, А.Г.Нежегородова, Д.С.Сергеев, И.К.Мусабоев, А.З.Зоҳидов, Я.К.Мўминов, К.С.Зоиров, Д.С.Долимовлар алоҳида жонбозлик кўрсатдилар. Термиз шаҳрининг 2- мактаби биносига 1264 рақамли ҳарбий госпитал ташкил этилди. Умуман олганда вилоятнинг барча тинчликсевар халқи уруш йилларда душманга қарши фронт ортида мардонавор кураш олиб борди ва душман устидан қозонилган тарихий ғалабага ўзларининг муносиб ҳиссаларини қўшдилар. Бугунги мустақил Ўзбекистоннинг миллий мафкурасини яратиш даврида биз ҳам иккинчи жаҳон уруши йилларининг жонли тарихлари бўлган фахрийларимиз ўғитларига тўла амал қилсак ва яқин ўтмишда рўй берган XX асрнинг энг буюк ғалабаси бўлган душман устидан қозонилган тарихий ғалаба онларигача бўлган даврда қилинган ҳаракатлар ва юртимиз аҳлининг шижоатли ҳаёти тарихини батафсил ўрганиб, улардан республиканинг бугунги равнақи учун

нимадир ўзлаштириб олсак, миллий мафкурамизни яна бир кадрят билан бойитган бўламиз.

Уруш бутун инсоният қатори ўзбек халқининг бошига ҳам ниҳоятда оғир мусибатлар келтирди, кўплаб йигитлар жанггоҳларда ҳалок бўлди. Уруш тугаши билан мустабид тузумнинг қатағон сиёсати яна ўз фаолиятини бошлади, фашизмга қарши урушда асир тушганларнинг тақдирига шафқатсизларча муносабатда бўлинди. Бу қатағонлар тасодифий эмас эди, балки 20-30- йиллардаги халқимиз бошига тушган кулфатларнинг давоми эди. Умуман уруш йилларида собиқ СССРдан 6 млн 200 минг киши фашистлар қўлида асирда бўлди, шулардан 4 миллиони уруш охиригача асирликда вафот этди. Омон қолган асирларнинг 60 фоиздан ошиғи эса мустабид жамиятининг қамоқ ва лагерларига ташланди. Айбсиз сургун қилиниб ёки отиб ташланганлар орасида сурхондарёликлар ҳам оз эмас эди, жумладан ҳозирги кунда Термиз шаҳрида истиқомат қилаётган уруш фахрийларидан Нейбург Галина Юрьевна 1942 йил 30 майдан 1945 йилгача, Коляда Мария Николаевна 1943 йил апрелдан 1945 йилгача, Харченко Венъямин Васильевич эса 1943 йилдан 1945 йилгача душман қўлида асирда бўлди. Бундай инсонларнинг номларини кўплаб келтириш мумкин, уруш даврида душман қўлига асир тушганларнинг асирликда кўрган азоблари камлик қилганидек, урушдан сўнг мустабид тузум ҳам уларни қийноқ ва қистовларга олади. Кўплаб собиқ асирлар 25 йиллаб қамоқ ва сургунларда бўлди, ҳаттоки уларнинг оила аъзолари ҳам «хоиннинг» қариндоши сифатида сургун ва қувғин азобларига тортилди. Мустақиллик йилларида Иккинчи жаҳон урушига муносабат ва урушда иштирок этганларга кўрсатилаётган ғамхўрлик ҳам тубдан ўзгарди. 1999 йилдан 9 майни «Хотира ва кадрлаш куни» сифатида нишонланиши ҳам ҳукуматимизнинг бу кунга бўлган юксак эътиборининг далилидир. Бугунги кунда Иккинчи жаҳон уруши иштирокчиларига, уруш йилларида ғалаба йўлида машаққатли меҳнат қилган фронт ортидаги минглаб фахрийларга эътибор анча кучайди. Жумладан 1994 йил 6 майда биринчи мартаба 108281 нафар уруш қатнашчилари, 1994 йил 5 майда таъсис этилган «Жасорат» медали билан фронт ортининг қатнашчилари эса «Шуҳрат» ордени билан мукофотландилар. Бугунги кунда 22514 нафар фронт ортида меҳнат қилган инсонлар ҳам ушбу мукофотланганлар орасидан ўрин олди. Кейинги йилларда Иккинчи жаҳон урушида фронтда ва фронт ортида меҳнат қилганлар хотирасини абадийлаштириш мақсадида вилоятнинг ҳар бир туманида «Хотира» майдонлари ташкил этилди. Президентимиз таъкидлаганидек, «Сохта рамзлар эмас, тирик хотира халқни бирлаштиради, унинг руҳига малҳам бўлади, иродасини бақувват, имонини бут қилади». Халқимиз айниқса ёшларимиз ўзлигини англаб борган сари уларнинг онгида “Биз киммиз, кимларнинг авлодимиз, кимлар билан фахрланамиз, биз уларга муносиб бўла олаямизми?” деган таҳлилий ёндошув чуқурлашиши амалда намоён бўлмоғи лозим.

Умуман хулоса сифатида шуни таъкидлаш жоизки, Иккинчи жаҳон уруши бутун инсониятни оғир синовдан ўтказди. Беҳисоб йўқотишларга сабаб бўлди, ниҳоятда катта сабоқларга бой бўлди, ушбу урушдан чиқарилган энг катта сабоқ сифатида урушнинг олдини олиш, дунёда тинчликни сақлаб қолиш умумбашарий муаммолардан бири эканлиги эътироф этилди. Дунёда тинчликни сақламоқ эса минтақавий ва миллий хавфсизликни таъминлаш билан бевосита боғлиқдир.

Фашизм каби вайронкор ғояларни шаклланмаслиги ва одамларни шундай ташаввускор кучлар таъсирига тушиб қолмаслиги огоҳлик ва хушёрлик билан боғлиқ ҳодисадир.

Мухтарам Президентимиз таъкидлаганидек, «Бу ҳаётни ҳимоялаш керак. Тинчлигимизни ҳимоя қилишимиз керак. Ҳимоя дегани-аввало огоҳ бўлиш дегани»дир.

Фойдаланилган адабиётлар ва манбалар рўйхати

1. Каримов И.А. Ватан саждагоҳ каби муқаддасдир. -Тошкент: Ўзбекистон, 1996.
2. Каримов И.А. Тарихий хотирасиз келажак йўқ. -Тошкент: Шарқ, 1998. -33 б.
3. Каримов И.А. Хавфсизлик ва барқарор тараққиёт йўлида. -Тошкент: Ўзбекистон, 1998.
4. Каримов И.А. Ўзбекистон буюк келажак сари. -Тошкент: Ўзбекистон, 1998.
5. Каримов И.А. Биз ўз келажакимизни ўз қўлимиз билан қурамыз. - Тошкент: Ўзбекистон, 1999.
6. Каримов И.А. Озод ва обод ватан, эркин ва фаровон ҳаёт пировард мақсадимиз. -Тошкент: Ўзбекистон, 2000.
7. Каримов И.А. Ватан равнақи учун ҳар биримиз масъулмиз. -Тошкент: Ўзбекистон, 2001.
8. Каримов И.А. Хавфсизлик ва тинчлик учун курашмоқ керак. -Тошкент: Ўзбекистон, 2002.
9. Ўзбекистон Республикаси Президентининг фармонлари (1993-1995 йй.) - Тошкент: Адолат, 1995.
10. Ўзбекистон Республикаси Президентининг Фармонлари. (1995-1999 йй.) - Тошкент: Адолат, 2000.
11. История второй мировой войны (1939-1945). В 12-х т. -Москва: Воениздат, 1973-1982.
12. Вторая мировая война краткая история. -Тошкент: АПН, 1974.
13. Муаллифлар жамоаси. Ўзбекистон тарихи. -Тошкент: Университет, 2003.
14. Муаллифлар жамоаси. Ўзбекистон Совет мустамлакачилиги даврида. Ўзбекистоннинг янги тарихи. 2-жилд. -Тошкент: Шарқ, 2000.
15. Алимова Д.А. ва бошқ. Ўзбекистон тарихи (1917-1991 йй.).- Тошкент: Шарқ, 2000.
16. Воскобойников Э.А. Узбекский народ в годы Великой Отечественной войны. -Ташкент: Госиздат, Уз ССР. 1947.
17. Оболмуродов Н. Узбекистан-освобожденным районам страны в годы войны.-Ташкент: Узбекистан, 1986.
18. Касимова М.Ш. Интернациональное единство трудящихся Узбекистана и братских республик СССР в году Великой Отечественной войны 1941-1945 гг. -Ташкент: 1990.
19. Дядюра Л.П. использование трудовых ресурсов Узбекистана в оборонной промышленности страны 1941-1945. -Т.:, 1989.
20. Хотира. 1941-1945 йиллардаги урушда ҳалок бўлган ва бедарак йўқолган жангчилар, 34 жилдлик. -Т.: 1996.
21. Хотира. Сурхондарё вилояти. 1 ва 2-жилдлар. -Т.: Абдулла Қодирий номидаги халқ мероси нашриёти, 1996.
22. Фашизм устидан қозонилган ғалабада Ўзбекистоннинг тарихий ҳиссаси (1941-1945 йй.). -Т.: «Фан», 1996.

- 23.История Отечества в документах 1917-1993 гг. часть 3-я. -М.: 1995.
- 24.Турдиев С. Улуғ Ватан уруши йилларида Ўзбекистон меҳнаткашларининг кўчириб келтирилган болаларга ғвмхўрлиги. - Тошкент: Фан, 1987.
- 25.Волкочонов Д. Триумф и трагедия. Политический портрет И.В. Сталина. -М.: 1992.
- 26.Авлиёкулов Қ.,Эргашев Р., Исмоилов Й. Сурон юлдузлари.-Тошкент: Мерос, 1996.
- 27.Саидмуродов Н. Афтореферат на ученой степени кандидата исторических наук по теме «Дятельность Сурхандарўнской областной партийной организации в годы ВОВ.» -Ташкент, 1974.
- 28.Турсунов С., Қобилоа Э., Пардаев Т. ва бошқ. Сурхондарё тарих кўзгусида. -Тошкент: Шарқ, 2000. -384 б.
- 29.Турсунов С., Қобилов Э., Муртазоев Б. ва бошқ. Сурхондарё тарихи. - Тошкент: Шарқ, 2004. -608 б.
- 30.Турсунов С., Пардаев Т. Унутилмас жасорат. -Тошкент: 1995.
- 31.Сурхондарё тарихидан лавҳалар. Т.: 1990.
- 32.Раҳмонкулов Х. Дил достони. -Термиз: Жайхун, 1998.
- 33.Исмоилов Н. Умр лаҳзалари.-Тошкент: Мерос, 1997.
- 34.Бобоев М., Соатов О. Сурхондарё милицияси. -Самарқанд: Сўғдиён, 1998.
- 35.Турсунов С., Пардаев Т. Улуғ Ватан уруши йилларида Шеробод меҳнаткашларининг жасорати. -Термиз, 1993.
- 36.Ўзбекистон ССР тарихи. -Тошкент: Фан, 1971.
- 37.Каримов Ш.К. Ғалабага кўшилган ҳисса.-Тошкент: Ўзбекистон, 1990.
- 38.Улуғ Ватан уруши. Саволлар ва жавоблар.-Тошкент,1987.
- 39.Қобилов Э.О. Сурхондарё саноатининг илк одамлари.-Термиз,1993.
- 40.Искандаров Р.И. Ҳамқишлоқларим.-Тошкент:Меҳнат,1990.
- 41.Самадов М.С. Жангномага айланган сатрлар.-Тошкент: Ўзбекистон,1989.
- 42.Самадов М.С. Эллик баҳодир. –Тошкент,1990.
- 43.Жасоратнома. Ўзбекистон қомуслари бош таҳририяти. –Тошкент:1990.
- 44.Бичков Д., Билинников А. Сурхандарьинская область (Краткий справочник). Тошкент-1970 г.
- 45.Сурхондарё вилояти давлат архивининг 36-45 фондлари.
- 46.Шеробод тумани давлат архивининг 42,46-фондлари.
- 47.Халқ сўзи газетасидаги мақолалар.
- 48.«Илғор Сурхон учун» рўзномасининг 1941, 1942, 1943, 1944, 1945 йиллардаги сонлари.
- 49.«Ленинская знамя» рўзномасининг 1943, 1944 йиллардаги сонлари.
- 50.«Ленин байроғи» газетасининг турли йилларда чиққан мавзуга тааллуқли туркум мақолалари.
- 51.«Сурхон тонги» газетасининг турли даврларда чиққан ушбу мавзуга тааллуқли сонлари.

МУНДАРИЖА

1. КИРИШ	5
2. I Боб. Фашизм агрессиясининг бошланиши муносабати билан вилоятдаги барча куч ва воситаларнинг ҳарбий изга кўчирилиши	
1.1. Урушга муносабат ва мудофаани ташкил қилишда Сурхон воҳаси аҳолисининг фаолияти.....	9
3. 1.2. Уруш йилларида вилоятга кўчирилган аҳоли ва саноат корхоналарига воҳа аҳлининг ёрдами	15
4. II- боб. Иккинчи жаҳон уруши йилларида вилоят халқ хўжалиги.	
2.1. Уруш йилларида вилоят саноати.....	21
5. 1.2. Уруш йилларида вилоят қишлоқ хўжалигидаги аҳвол	30
6. III-боб. Сурхондарёликларнинг фронтдаги қаҳрамонликлари	
3.1. Сурхондарёлик жангчиларнинг ғалабага қўшган ҳиссаси. .	45
7. 3.2. Сурхондарёлик қаҳрамонлар	54
8. IV-боб. сурхондарёликларнинг мудофаани ташкил қилишдаги моддий ёрдами.	61
9. 4.1. Сурхон воҳаси аҳолисининг жангчиларга иссиқ кийимлар ва озиқ-овқат етказиб беришдаги жасоратлари.....	61
10. 4.2. Мудофаа жамғармалари ва ҳарбий техникалар қурилишига ёрдам кўрсатишда Сурхон воҳаси меҳнаткашларининг иштироки	70
11. 4.3. Сурхондарёликларнинг фашистлар асоратига тушган ва душмандан озод этилган жойлар аҳолисига кўрсатган ёрдами .	80
12. V- боб. Иккинчи жаҳон уруши иштирокчилари ва уларнинг хотиралари бизнинг қалбимизда	90
13. Ангор тумани	92
14. Бандихон тумани	121
15. Бойсун тумани	127
16. Денов тумани	163

17. Жарқўрғон тумани	180
18. Музrabод тумани	205
19. Олтинсой тумани	232
20. Сариосиё тумани	265
21. Термиз шаҳри	302
22. Термиз тумани	318
23. Узун тумани	337
24. Шеробод тумани	373
25. Шўрчи тумани	406
26. Қизирик тумани	441
27. Қумқўрғон тумани	454
28. ХУЛОСА	489
29. Фойдаланилган адабиётлар рўйхати	494

Турсунов Сайфулло Нарзуллаевич
Соатов Орзу Соатович
Пардаев Тошкенбой Ражабович
Жўраев Холмурод Жўраевич